This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

1837
ARTES VERITAS SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

Digitized by Google

888
A15v
L5.
1794

Digitized by Google

CLAVDII AELIANI
SOPHISTAE

VARIA HISTORIA

GRAECE

ADNOTATIONIBVS IAC. PERIZONII

INPRIMIS

ET ALIORVM SELECTIS INSTRVCTA

VSVIQVE

IVVENVM GRAECA AMANTIVM

PRIVATO QVOD DICVNT

ADCOMMODATA

PRAEFATIONE *SCHELLERI* V. CEL. PRAEMISSA

CVRAVIT EDITIONEM

NOTAS SVAS INDICESQVE ADIECIT

GOTTLIEB BENIAMIN LEHNERT

PARS POSTERIOR

LIPSIAE MDCCXCIV

APVD I. G. I. BREITKOPF, FIL. ET SOC.

Digitized by Google

Digitized by Google

Greek
Hiersemann
3-17-27
14493

PRAEFATIO
I. I. G. SCHELLERI

Quod in huius libri fronte nomen meum conſpicis, Lector beneuole, id nolis ita interpretari, quaſi in eo auctoritatis quidquam ineſſe, aliquidue comendationis libro adferri nominis mei aut verborum meorum ope poſſe exiſtimem. Neque enim quisquam me melius novit, quam tenuis et manca ſit mea literarum graecarum ſcientia. In quas licet inde a prima adoleſcentia omni ſtudio incubuerim, hancque in rem optimorum ſcriptorum graecorum non paucos diligenter legerim, haec tamen lectio cum ob alias cauſas, tum praecipue acri quodam ſtudio de literis latinis pro viribus bene merendi, aliquotque libellos huc ſpectantes in lucem emittendi multis ex annis ita interrupta eſt, vt, ſi qua mihi graecae linguae ſcientia fuit, ea, niſi decreſceret, tamen non magnopere creſceret.

Neque ego profecto facile prouinciam ſcribendae huius praefationis ſuscepiſſem, niſi, vt a bibliopola, ita maxime a Doctiſſimo Editore rogatus eſſem. His precibus modeſtiam quamdam ſignificantibus deeſſe nefas habui, praeſertim cum Doctiſſ. Editor olim fuerit meus diſci-

 pulus

Digitized by Google

pulus, isque, vt omnino ſua induſtria, ita ſtudio linguae et latinae et maxime graecae inſignis, quem ſcio ad hoc vsque tempus Graecorum optimos quosque adſidue legiſſe, tantaque eos legendi cupiditate flagrare, vt ea vix ſatiari poſſe videatur. Deinde liber ipſe, qui prodit in lucem tum per ſe, tum maxime propter praeclaras magni *Perizonii* animaduerſiones, quas cum ceterorum Editorum notis Doctiſſ. Editor in compendium redegit ſuisque auxit, me incitauit, vt eo magis voluntati Doctiſſ. Editoris obtemperandum eſſe arbitrarer.

Vnde enim, quaeſo, ſtudioſi linguae graecae melius ac certius huius verum guſtum legitimamque cognitionem hauriant, quam ex animaduerſionibus, quibus magni viri, quales ſunt *Perizonius*, *Hemſterhuſius*, *Doruillius*, *Valkenarius*, *Weſſelingius*, *Ruhnkenius*, *Erneſti*, *Brunkius*, *Heynius* aliique priſcos ſcriptores illuſtrarunt? Nam licet magiſtri et in ſcholis et in Academiis prudenti priſcorum interpretatione non parum proficere poſſint, hoc tamen nullo modo ſufficit, praeſertim diſcipulis, qui vltra mediocritatem ſapere, qui priſcos ipſos ſuo, quod aiunt, Marte legere, qui vbique ſuis oculis ipſi videre cupiunt. Copia enim rerum diſcendarum longe eſt maior, quam vt earum cogitionem tam breui ſpatio abſoluere liceat, vt taceam, ea, quae illi magiſtri diſcipulis ſuis in priſcis interpretandis tradant, plerumque paucis verbis tradenda

Digitized by Google

denda eſſe, vt librum explicandum certo tempore abſoluant. Cupidi literarum, vt latinarum, ita graecarum, tam breui interpretatione contenti eſſe nequeunt, quaerunt vberiores interpretationes, in quibus non modo ſingula, quae explicantur, cauſis iuſtis locisque pluribus iisque aptis confirmentur, ſed etiam interiora linguae euoluantur. Haec eſt ipſa cauſa, cur notae *Minellii* vel *ad modum Minellii*, etiamſi recte explicent, tamen plerumque non tam placeant, quam *Burmanni*, *Doruillii* cet.

His ſummorum virorum animaduerſionibus (vt de *Vigeri*, *Hoogeueenii* ſimiliumque laboribus nihil dicam) eo minus carere poſſunt ſtudioſi literarum graecarum, quo magis carent Lexicis, e quibus iſta, quae in illis animaduerſiones traduntur, diſcere queant.

Lexica, quibus ſtudioſi literarum graecarum vti ſolent, ſunt plerumque Lexicon *Scapulae* (*Stephanus* enim in pauciſſimorum manibus eſſe poteſt) et *Hederici*, cura Cel. *Erneſtii* locupletatum (vt nihil ob anguſtiam temporis dicam de minoribus, vt *Vollbedingii* et *Dillenii*).

Ambo illa Lexica habent ſua praecipua, vt bona, ita vitia. *Scapulae* Lexicon habet hoc praecipui prae Hederico, quod illic loca e priſcis adferuntur. Attamen ſunt pauca; et haec loca plerumque non traduntur definite h. e. non memorato libro, capite ac, ſi e poetis ſumta ſunt, verſu; talia enim loca non poſſunt euol-

Digitized by Google

vi, cum tamen e contextu ſaepe vis et vſus vocabuli recte demum intelligi queat. Praeterea nonnulla ſunt perperam laudata, v. c. liber Homeri pro libro, Ilias pro Odyſſea, et contra nonnumquam memoratur. Deinde in illo Lexico hoc moleſtum eſt, quod vocabula non ex ordine literarum, vt in *Hederico*, ſed ſecundum etymologiam, non ſemper certam, ſed ſaepe etiam tantum opinatam digeſta repeṛiuntur. Qui itaque eam non adcurate tenet, nec ſimul ſaepe coniectare didicit, omninoque illud Lexicon paullo diutius tractauit atque ita iſtum ordinem adcurate iam nouit, is non poteſt iſta vocabula ſemper facile inuenire, praeſertim cum nonnulla vocabula alii vocabulo, tamquam fonti vel matri tam mire ſubiecta ſint, vt interdum hariolus eſſe cogatur, qui illa quaerat. *Hederici* Lexicon ab *Erneſtio* auctum ob plures ſignificationes vocabulorum eſt praeferendum *Scapulae;* at ſimul huic poſtponendum hactenus, quod nulla ſcriptorum loca, quae ſignificationibus illis illuſtrandis et confirmandis ſeruiant, illic inueniuntur. Multae vero vocum ſignificationes ſunt tales, vt, niſi loca addantur, ſatis intelligi nequeant, mensque lectoris incerta maneat. Ambo praeterea Lexica ſunt manca. Deſunt in iis non modo vocabula, ſed etiam non paucae conſtructiones et ſignificationes vocabulorum.

Verum quamdiu certae definitaeque ſignificationes vocabulorum in Lexicis non traduntur,

Digitized by Google

tur, idoneisque locis priſcorum non confirmantur et illuſtrantur, tamdiu interpretes priſcorum huic vel illi vocabulo hanc vel illam vim, prout contextus hanc vel illam ſuadere videatur, vel potius pro ſuo cuique guſtu et intelligentia placeat, tribuere non dubitabunt. Hinc videmus, ſaepe in notis et indicibus priſcorum vocabula ab alio aliter explicari, nullo nec argumento nec loco e priſcis adlato. Lectori, niſi eſt linguae graecae valde peritus, et adſuetus ſeuerae explicandi rationi, placet ſaepe iſta diverſa explicatio. Sed ſic tandem mens eius perturbetur et incerta, quaenam explicatio magis veritate nitatur, fiat neceſſe eſt. Hinc patet, viam diſcendae linguae latinae, ob meliorem Lexicorum latinorum rationem longe hodie expeditiorem eſſe, quam graecae. Optandum eſt, vt vir aliquis, praeſidiis idoneis inſtructus, adgrediatur ad Lexicon graecum adcuratius elaborandum, in quo non modo omnia vocabula explicentur, ſed etiam ſignificationes et conſtructiones eorum, quam fieri poſſit diligentiſſime, iuſto ordine enarrentur locorumque idoneorum auctoritate ſtabiliantur, quemadmodum fere vel in *Geſneri Theſauro latino* factum eſt, vel in meo qualicumque *Lexico* latino vt fieret operam dedi. Illius magnitudinem per ſe intelligitur longe debere excedere modum Lexici Hedericiani, vtpote nimis anguſtum, et aequare fere magnitudinem Scapulae. Debet vero ille ſimul valere ſcientia examinandi interpretationes, vt

Digitized by Google

veterum, ita recentiorum, falſasque a veris diſcernendi, atque veritatis ita eſſe amans, vt non modo nihil auctoritati aliorum, licet celebrium, temere tribuat, ſed ne ea quidem, quae ipſe alicubi perperam dixerit, corrigere, veritate ita poſtulante, dubitet. Non ego ſane is ſum, qui tali labori par videar; adeo pauculae ſunt copiolae meae. Maioribus vtique copiis opus eſt ad talem librum legitime concinnandum.

Ceterum paucula exempla adferam, quae id, quod de manca adhuc ratione Lexicorum graecorum ſupra dixi, quodam modo doceant. Sed ne nimis longus fiam, tantum fere de nonnullis ſignificationibus vocabulorum, quas in illis Lexicis praetermiſſas eſſe videre mihi viſus ſum, ſermo hic erit.

1) Τέτυκται non ſemper eſt *factus (a, um) eſt*, ſed ſaepe etiam ſignificat *eſt*, atque ita pro ἐςὶ ponitur. Exempla multa ſunt ap. Homerum, v. c. Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται, Il. δ', 84. τ', 224 i. e. *eſt*: ſic κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, Il. χ', 30 et ſic ſaepius, v. c. Il. π', 589. φ', 191 cet.: ſic et ἐτέτυκτο ſeu τέτυκτο i. e. *erat*, Il. ρ', 279. φ', 191. ψ', 455 cet.: ſic ἐτέτυξο i. e. *eras*, Il. μ', 164.

2) Ἔπλετο (a πέλομαι) proprie *erat*, ſaepe pro ἐςὶ *eſt* ponitur, v. c. Hom. Il. α', 506. β', 480. θ', 552. cet.; ſic ἔπλεο, i. e. *es*, Il. α', 418.

3) Κελαινεφὴς ſimplic. *niger*, v. c. αἷμα, Hom. Il. δ', 140. ε', 798.

4) Φυ-

Digitized by Google

4) Φυκλὰ i. e. *poteſtas fugiendi*, Hom. Il. π', 128: ſic νηκλὸν i. e. *poteſtas natandi*, Anacr. III, 5. (hic not. ſimul φύξιμον i. e. *effugium*, Hom. Od. ε', 359, et φύξιμος i. e. *qui effugere poteſt*, ſeq. Accuſ. Sophocl. Antig. 788).

5) Τελευτήσεσθαι i. e. *fore, factum iri*, Hom. Il. ν', 100: ſic τετελέσθαι i. e. *fore, factum iri*, Hom. Il. α', 204: ſic πάντα τελέεται i. e. *omnia fient*, Odyſſ. τ', 305: τετελεσμένον ἔσαι i. e. *fiet*, Hom. Il. α', 212. ψ', 410.

6) Εὔχομαι εἶναι i. e. *ſum*, vel *dico* (*profiteor*) *me eſſe*, ſed prius praeplacet, v. c. εὔχομαι εἶναι υἱὸς cet. Hom. Odyſſ. α', 180: ὅς — ἄριστος εὔχεται εἶναι i. e. *eſt*. Il. α', 91. β', 82 et ſic ſaepius v. c. Il. ε', 246. ζ', 210. Odyſſ. ε', 450 cet. In nonnullis locis fateor poſſe explicari *profiteor*, *dico*, interdum et *glorior*; ſed vix vbique quadrat, meliusque conuenit *ſum*, *eſt* cet.

7) Ἵημι τι, *mitto*, *iacio aliquid*, v. c. *lapidem*, *iaculum* cet. notum eſt; coniungitur vero etiam cum *Datiuo* rei, quae iacitur, v. c. βώλῳ i. e. *gleba*, Xenoph. Cyrop. VIII, 3, 28: vt noſtri dicunt, *mit einem Steine werfen:* Sic Hom. Il. β', 774 Δίσκοισι τέρποντο — ἱέντες τόξοισί τε, vbi aptius, mea ſententia, *Datiuus* refertur ad ἱέντες quam ad τέρποντο. Sic et βάλλειν, v. c. ἰοῖς pro ἰὰς, v. c. ἰοῖσί τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον, Ibid. γ', 80, vbi nihil impedit, quo minus iſti *Datiui* coniungantur cum ἔβαλλον. Et cum ſaepius dicatur βάλλειν τινα *aliquem ferire*, *adtingere*, *icere*, (vt nos: *jemanden*

Digitized by Google

werfen, *treffen*, v. c. *mit einem Steine*) cur non poſſit inſtrumentum, quo aliquis feritur, in *Datiuo* poni? Imo in quo alio caſu, quam *Datiuo*, poni apte queat? Sic Cicero Fin. IV, 9. dixit *traiicere murum iaculo* pro *iaculum trans murum*.

8) *Verba Transitiua*, quae alias *Accuſatiuum* ſecum habent, reperiuntur et iuncta *Genitiuo*, v. c. δεῖ — λάμβανειν — τῶν χυτρῶν, Ariſtoph. Av. 355; πτερῶν ἐμῶν λαβȣ̃σα, Ibid. 1759. Alibi Ariſtophanes iungit Accuſatiuo, v. c. τὰς χύτρας λαβȣ̃σα, Plut. 1199. Et quid impedit, quo minus vnus idemque homo duplici conſtructione vtatur? Sic accipere licet λάβε γȣ́νων pro γόνατα, Hom. Il. ά, 470 et 500; vbi poſſit quidem e praecedd. μιν (i. e. αὐτὸν) intelligi, vt locutio haec ſimilis fiat illi λαβεῖν τινὰ ποδῶν, Hom. Il. δ', 463. Sed quae neceſſitas id cogit facere? Sic Cicero Verbum *memini* et *Genitiuo* et *Accuſatiuo* iungit; idemque *egeo* et *indigeo* tum *Genitiuo*, tum *Ablatiuo*. Et ſic plura ap. Latinos. Scio equidem, ſaepe ad *Genitiuos* quosdam intelligi ſolere Pronomen τὶς, τὶ; ſed quis hoc vbique neceſſarium credat? Sic τέμνειν τὴν γῆν et τῆς γῆς, i. e. *terram vaſtare*, *depopulari*, occurrit, v. c. ἔτεμον τὴν Τροιζηνίδα γῆν, Thucyd. II, 56; et paullo ante ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλὴν: ſic τὴν γῆν πᾶσαν ἔτεμον, Ib. 57: et cum *Genit.* v. c. τῆς γῆς ἔτεμον, Ib. I, 30: τῆς τε γῆς ἔτεμον, Ib. II, 56. *Gottleberus* vult hic intelligi τὴν πολλὴν. Quae ellipſis inaudita eſt. Melius, ſi

ſi quid deeſſe debet, dixiſſet cum Scholiaſte deeſſe μέρος τι. Sed forſan nihil deeſt. Eſt forſan vt *meminiſſe rei* et *rem*, *egeo rei* et *re* (quid hic deeſt?), vel λαβεῖν χύτρας et χυτρῶν, de quo ante dictum. Et ſic plura Verba cum *Genit.* et *Accuſat.* reperiuntur; ſic χαλᾷν τὴν ὀργὴν Ariſtoph. Veſp. 726 et τῆς ὀργῆς, Ariſtoph. Av. 381 i. e. *iram remittere.* Vtrumque enim idem valet. Sic contra ἰδεῖν, quod Accuſatiuum regere ſolet, etiam cum *Genit.* reperitur, v. c. εὖ εἰδῇ σοφίης Hom. Il. ό, 412; praeſertim Particip. εἰδὼς (i. e. ſciens, peritus) ſaepiſſime Genitiuo iungi notum eſt. Sic τυγχάνειν, quod *Genitiuum* amat, Accuſatiuum ſecum habere videtur Ib. έ, 582 ἀγκῶνα τυχών; niſi hic velis κατὰ intelligere, ita, vt ſimul αὐτȣ̃, quod ad τυχὼν referatur, intelligas; quod tamen forſan non opus.

9) ὧδε, proprie *ſic*, *ita*, ſaepiſſime pro τȣ́το ponitur, v. c. Hom. Il. ά, 212. ψ́, 410 cet. Sicque Latinorum *ita* et *ſic* vſurpari, v. c. ante *Accuſ.* cum *Infin.*, in Lexico monui.

10) ἔςι τῇ (Ion. pro ἔςιν ᾗ) i. e. *quodam modo*, *quadam* ratione (forſan ſcil. ὁδῷ), v. c. ἔςι τῇ με νικᾷς cet., Herodot. I, 40, pro quo alibi dici ἔςιν ὡς, ἔςιν ὅπως, notum eſt.

11) Αἰχμάσσω, quo verbo caret Scapula, in Lexico Hederici, ab Erneſtio locupletato, reperitur, neſcio illius an huius cura, diciturque eſſe idem quod αἰχμάζω. Sed forſan reſpicitur ad Hom. Il. δ́, 324. vbi eſt αἰχμὰς αἰχμάσσȣσι.

Digitized by Google

σȣσι. Sed hic videtur eſſe *Futurum* ab αἰχμάζω.

Turbant deinde ſaepe etiam interpretes, non vbique quaeque adcurate et diſtincte tradentes, ſaepe contextus magis quam ſignificationis propriae vocabuli rationem habentes atque ita inter ſe, vt fit, (quia vel nulla certa regula eſt, vel nullam certam regulam ſequuntur) diſſidentes; v. c.

1) Vulgo tradunt, praeeunte maxime *Kuſtero* (cuius de laudibus nihil detractum velim), *Verba Media* reciproce vſurpari. Quod qui crederet tam ſubtiliter praeceptum eſſe, vt numquam *Media* pro *Tranſitiuis* ſ. *Actiuis* poni arbitraretur, is erraret. Saepiſſime enim ſic *Media* occurrunt, v. c. σημαίνεσθαι pro σημαίνειν eſt Herodot. II, 38. σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρεα pro κέρατα εἱλίσσων. Sic σείεσθαι vel σεύεσθαι τινὰ ſaepe ap. Hom. pro σείειν: ſic σκοπεῖσθαι Xenoph. Memor. II, 2. 4. II, 6, 4. pro quo alibi ſaepe σκοπεῖν vſurpat. Sic προτρέπειν et προτρέπεσθαι τινὰ nihil differre poſſunt; illud legitur Xenoph. Cyrop. III, 3, 51. Memor. I, 2, 64; hoc Xenoph. Memor. I, 2, 32. III, 3, 8. Sic occurrit non modo τύπτειν τινὰ, ſed et τύπτεσθαι τινά, v. c. τύπτονται τὸν κριὸν, Herodot. II, 42 extr. (alibi τύπτονται eſt *verberant ſe*, Ib. 40 extr.). Sic εἴδω et εἴδομαι (Hom.) i. e. video, ὀΐω et οἴομαι, τίω et τίομαι τινὰ (Hom.), τιμάω et τιμάομαι τινὰ (Xen. Cyrop. VIII, 7, 15.) cet. Sic θυμὸν ἐξαιρεῖσθαι

τινί,

Digitized by Google

τινὶ, Hom. Il. ρ', 678. χ', 388.; cur non ἐξαιρεῖν? Et ſic innumerabilia. Pertinet huc inprimis θέσθαι νόμον, i. e. legem *ferre* ſeu *facere*, ſiue ſermo ſit de populo eam iubente, ſeu de homine illam promulgante. *Kuſterus* quidem de *Verbis Graecorum Mediis* p. 131. Ed. Woll. ait, θεῖναι νόμον dici de *legislatore*, θέσθαι νόμον dici non de legislatore, ſed *de populo*, qui *legem a legislatore ſibi ferri facit*, *curat* vel *mandat*, vel *legem a legislatore latam accipit*, *eamque ſuffragio ſuo confirmat*. Idem fere repetiit Cel. Erneſti ad Xenoph. Memor. IV, 4, 19: „*homines*, inquit, *dicuntur θέσθαι νόμȣς*, *quia ſibimet ipſi conſtituunt*, *dii autem θεῖναι*; *quia aliis ſcil. hominibus*, *vt demonſtrat Kuſterus de Verb. Med. et hic locus plane docet. cf. ſupra n. 14.*" Sed vt hic locus ita explicari poſſit, tamen non continuo inde ſequitur, illud Medium vbique ſic explicandum eſſe neceſſario. Imo, vt alia *Media* innumerabilia pro *Tranſitiuis* ſeu *Actiuis* poni ſupra dictum eſt, ſic et θέσθαι νόμȣς de legislatore non ſemel occurrit, v. c. de Solone, legislatore illo Athenienſium, bis legitur ap. Herodot. I, 29. Verba ſunt: Σόλων, ὃς Ἀθηναίοισι νόμȣς κελεύσασι ποιήσας ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα — ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθῇ λῦσαι, τῶν ἔθετο. Et ſtatim: ὁρκίοισι γὰρ μεγάλοισι κατείχοντο, δέκα ἔτεα χρήσεσθαι νόμοισι, τȣς ἂν σφισι Σόλων θῆται. Hic ἔθετο et θῆται de Solone. Cur Herodotus non *Tranſitiuo* ſeu *Actiuo* vſus eſt? Et ipſe *Kuſterus* in libro citato laudat ipſe

Digitized by Google

ipſe duo loca Plutarchi, vbi θέσθαι νόμους de legislatore dicitur, alterum de Solone, alterum de Xanthippo; ſed addit Vir Celeberrimus, id minus adcurate dici. Cur minus adcurate? nonne quia iſta loca ipſius opinioni repugnant? Loca Herodotea non adfert. Quae ſi adtuliſſet, forſan et Herodotum dixiſſet minus adcurate dixiſſe. At forſan propterea θέσθαι νόμους de legislatore, v. c. Solone vſurparunt Herodotus et Plutarchus, quia Solon non modo populo, ſed ſibi ipſi ſimul illas leges tulerit. At hoc eſt argutari. Nam alibi de legislatoribus Athenienſium et Lacedaemoniorum, Solone, Dracone et Lycurgo vſurpatur *Tranſitiuum* ſeu *Actiuum*, cuius rei exempla Kuſterus non pauca adfert. Non video, cur τίθεσθαι et τιθέναι, quod vtrumque *facere* ſignificat, non aeque bene de legislatore dici poſſit. Et locus Xenophontis, ad quem *Erneſti* illam notam adpoſuit, haud neceſſario, ſi quid video, de populo legem accipiente vel ſibi conſtituente intelligi debet. Aeque bene de *legislatore* accipi poteſt. Xenophon ibi ait: Ἔχοις ἂν οὖν εἰπεῖν, ἔφη, ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὺς (νόμους) ἔθεντο; Hic ſermo eſt de hominibus in vniuerſum, non neceſſario de populis. Sic et ſe res habet cum loco ab Erneſtio laudato, Xenoph. Memor. IV, 4, 14. οὓς (νόμους) γε πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μετατίθενται. Quinam ſunt οἱ θέμενοι? Homines, non neceſſario populi, qui nemini forſan in mentem veniſſent, niſi

niſi praeceptum illud Kuſterianum de vi Verborum Mediorum imbibiſſet. In vtroque nihil aliud eſt θέσθαι νόμους, quam leges *facere*, *ferre*. Videtur itaque certum, θέσθαι νόμους eſſe nihil aliud, quam *leges* facere vel ferre, nulla habita perſonae ratione; ſiue ſermo ſit de homine illas faciente vel ferente, ſeu de populo illam accipiente et iubente. — Aeque ſe res habet cum formula ἄγεσθαι γυναῖκα, quam dicit Kuſterus in laudato libro p. 41. ſignificare *ducere vxorem* (*heurathen*), diciqu̧e de ſolo ſponſo; cum contra ἄγειν γυναῖκα foret *vxorem ſuam* vel *alienam aliquo ducere* cet. At ἄγεσθαι γυναῖκα, quamquam alibi eſt *ducere vxorem* (de ſponſo), tamen etiam de patre dicitur, qui filio dat vxorem, v. c. Herodot. I, 30 de Croeſo: ἄγεται τῷ παιδὶ γυναῖκα. Poteſt vero etiam explicari, *curare vxorem ducendam filio*, vt διδάξασθαι, *erudiendum curare*. Senſus tamen idem manet. Hoc certe adparet, non ſemper illam formulam ſignificare *ducere vxorem*, de ſponſo, vt Kuſterus tradit.

2) Clar. *Zeunius* explicat (in Indice Xenoph. Cyrop.) οἴχομαι iunctum Participio per *ſtatim*, v. c. Φεύγων ᾤχετο vertit *celeriter* (vel *ſtatim*) *aufugit* (Cyrop. VI, 2, 19). Quomodo οἴχεσθαι hanc vim habere poſſit? Deinde ne vlla quidem neceſſitas, nec contextus ratio, quae ſola conſulta, nulla habita ſignificationis propriae ratione, tot minus neceſſarias ſignificationes vocum hucusque perperam peperit, effecitque, vt ſignificationes vocabulorum, ab horum natura plane

plane alienae ſaepius fingerentur, cogit ita interpretari. Οἴχεσθαι eſt *abire*, φεύγειν *fugere*. Ergo ᾤχετο φεύγων nihil aliud eſſe poteſt, quam *fugiebat*, *aufugiebat*, proprie *abibat fuga* ſeu *fugiens*. Poſſit et ſimpliciter eſſe pro ἔφυγεν, vt οἴχεσθαι pleonaſtice ſit additum. Sic ᾤχετο ἀπιών, i. e. *abiit*: ſic ᾤχετο ἀποπτάμενος Hom. Il. β', 71 i. e. *auolauit*, proprie *abiit auolando*. Notio *celeritatis* vel τοῦ *ſtatim* quomodo in ᾤχετο eſſe queat, non video. Melius *Vigerus* de Idiotiſm. Gr. linguae Cap. VI, ſect. 2. ait: οἴχεσθαι cum Participio ἀπιών et aliis Participiis *eleganter* redundare. Nollem addidiſſet *eleganter*. Quae enim *elegantia* in *redundantia*? Aeque mirum hoc eſt, atque id, quod nonnulli de *Adiectiuis* in Poetis latinis dicunt, ea eſſe vel augentia (i. e. notionem aptam habentia) vel ornantia. Per *ornantia* intelligunt ſuperuacanea, inutilia nullamque aptam vim habentia, v. c. *humidus imber*, *humida maria* cet. — Sic et *Participium* ἰών volunt indicare *celeritatem*, et explicari debere *ſtatim*, v. c. ἀριστᾶτε ἰόντες, Xenoph. Cyrop. V, 4, 22. quod B. *Zeunius* vertit *ſtatim prandete*. Praeter neceſſitatem. Seruit potius ἰόντες adhortationi, eſtque vertendum: *ite et prandete*, *geht und eſſet*. Sic et Infin. ἰέναι ſeq. Participio celeritatem indicare, et per *ſtatim* explicari debere putat *Erneſti* ad Xenoph. Memor. III, 9, 9. vbi ἐξεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἰέναι πράξοντας τὰ βελτίω τούτων verti iubet: *Nihil enim impedire, quo minus ſtatim abeant et meliora faciant.*

Digitized by Google

faciant. Ergo ἰέναι *ſtatim abire?* Cur non adcuratius: *poſſe enim illos abire et meliora facere,* ſeu *poſſe enim illos adgredi ad meliora agenda,* ſeu *nihil impedire eos, quo minus adgrediantur ad meliores res agendas.*

3) καὶ ταῦτα i. e. *et quidem,* ſeu *et id, et ea, und zwar,* ſeu *und das* (pro *und zwar*) Xenoph. Cyrop. II, 2, 16. II, 3, 9: male *Zeunius* in Indice vertit *inprimis.* Pro *et quidem* Latinos ſaepe dicere *et id, et eum, eam, ea* etc. notum eſt tironibus. Sed nemo explicauit adhuc, quod ſciam, *inprimis.* Seruit haec formula non niſi explicationi magis definitae rerum. Quis haec verba: *pater meus aegrotat, idque Berolini* vertat vernacule: *iſt krank, zumal (beſonders) in Berlin?*

4) Idem *Zeunius* in Indice Cyrop. in voce Ἐν ponit ἔν τινι λέγειν, et explicat *apud aliquem dicere.* Parum adcurate. Debebat dicere ἔν τισι vel ἐν τοῖς ἀνθρώποις λέγειν, vel λέγειν ἐν ſeq. Dat. Plur. cet. Ac ſi loca, quae ibi laudat, euoluis, reperis ibi ἐν ſeq. Plurali, v. c. ἐν αὐτοῖς, ἐν ἄλλοις cet. Et aliter vix dici poteſt.

5) *Zeunius* ibidem ἔτι, ſaepiſſime iunctum Comparatiuo, explicari iubet *multo,* v. c. ἔτι ἐλάττων *multo minor* (V, 4, 10). Male. Ἔτι eſt noſtrum *noch,* quod Comparatiuo iungitur pleonaſtice, v. c. *dieſer Wein iſt zwar gut; aber jener iſt doch, dächt' ich, noch beſſer* ſeu *noch etwas beſſer.* Quis hic τὸ *noch beſſer* explicare ſuſtineat *viel beſſer* (*multo melius*)? Nihil enim aliud

eſt, quam *er iſt doch beſſer; eſt tamen melius*; quanto autem melius ſit iſtud vinum, vtrum multo an paullo melius, hoc nondum ex illis verbis liquet. Ergó ἔτι redundat, et Latini noſtrum *noch* (Gr. ἔτι) ap. *Comparat.* vertere non ſolent; dicunt: *vinum hoc bonum quidem eſt, illud tamen melius.* Et quis in verbis *noch etwas beſſer* τὸ *noch* explicet *viel?* Quid foret *viel etwas beſſer?* Sic ἔτι μᾶλλον Xenoph. Cyrop. III, 2, 18. IV, 2, 42 eſt *magis* (*noch mehr*, non *multo magis*: nam ſi ἔτι μᾶλλον foret *multo magis*, quomodo verteres πολὺ μᾶλλον ἔτι Ib. IV, 5, 12? Hoc demum eſt *multo magis.* Sic πολλῷ ἔτι χαλεπώτερον Ib. I, 6, 17 i. e. multo difficilius. Adparet manifeſto, ἔτι in his redundare. Sed nonnulli eruditi, forſan vt omnia explicare poſſe videantur aliaue de cauſa, contendunt ſerio, ne vnum quidem vocabulum, ac ne vnam quidem particulam redundare, hincque vi expriمunt explicationes ſingulares pro libidine. Vid. ſequentia.

6) τὶς, τὶ poſt πολὺς, ὀλίγος aliaque Adiectiua quantitatem vel qualitatem indicantia ſaepe occurrit. Quaeritur, quam vim habeat. Vigerus de Idiot. Gr. linguae III, 11, 11 putat *eleganter* παρέλκειν (mire dictum, aliquid redundare quidem, attamen elegantiam quamdam ineſſe: quaenam ineſt?), et Hoogeueenius (quem alibi notum eſt, nullam particulam plane otioſam credere velle) adſentiri videtur. *Zeunio* videtur *augere*, et eſſe *valde*, v. c. πολύν τινα χρό-

Digitized by Google

χρόνον Xenoph. Cyrop. I, 4, 27: ὀλίγοι τινες, Ib. V, 4, 25 et Xenoph. Exped. IV, 1, 7, quod *Zeunius* explicat *perpauci:* μικρȣ̃ τινος ἄξια, Xenoph. Memor. II, 1, 19, quod *Zeunius* (ad Cyrop. I, 4, 27) vertit *perparui pretii:* πόσαι τινές εἰσι (ſcil. πρόσοδοι); Ib. III, 6, 5, quod *Zeunius* ibidem vertit, *quanti omnino ſunt reditus?* μικρόν τι μέρος, Xenoph. Cyrop. I, 6, 14. *Erneſti* ad Xenoph. Memor. I, 2, 39 etiam credit, vim ineſſe intendendi, ſic et *Bachius* ad Xenophontis libellos a ſe editos. Ego nullo modo mihi perſuadere poſſum, hoc pronomen hanc vim habere, vel habere poſſe. Si quam vim habet, ſignificat *aliquis*, *aliqua* cet. vel *vllus, a, um*, vel *quidam*, *quaedam* cet., quod poſtremum Romani ſaepe Adiectiuis addere ſolent ita, vt aeque bene abeſſe poſſit (vid. exempla in Lexico meo); et ſic explicare licet in laudato loco Xenoph. Memor. I, 2. 39 διαλέγεσθαι ἄλλοις τισὶ i. e. *cum aliis vllis*, vt Erneſti vertit, vel ſimpl. *cum aliis.* Nam ſaepiſſime vel potius plerumque ita poſt eiusmodi Adiectiua redundat, vt nullo vocabulo exprimi poſſit, imo vt ne notio quidem excogitari queat, quae illi Pronomini apte reſpondeat; v. c. πᾶς τις. Xenoph. Cyrop. VII, 2, 21. Ariſtoph. Av. 1180. Quid hic ſignificat τὶς? Sic ἕνα τινὰ pro ἕνα, Ariſtoph. Av. 900: ſic ποδαπός τις εἶ; Ib. 908: ſic ποίαν τινὰ φύσιν ἔχων καὶ ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ παιδευθεὶς cet. Xenoph. Cyrop. I, 1, 6: ſic ὁποία τις δίκη, Xenoph. Hiſt. Gr. VII, 3, 6: πόσαι τινές εἰσιν αἱ

 προσο-

πρόσοδοι; Xenoph. Memor. III, 6, 5, qui locus iam ante laudatus eſt. Sic poſt τοιόςδε, v. c. ἡ γραφὴ τοιάδε τίς ἦν, Xenoph. Memor. I, 1, 1, vbi notes *Erneſtium* vertere illud τὶς per *fere*, et, ne δε otioſum ſit, hoc etiam exprimere per ſyllabam *ce*, quae Pronomini *hic*, *haec* cet. adiungi ſaepe ſolet. Totum enim locum vertit: *huiuscemodi fere erat:* ὧν ἐςιν ἀρχὴ τοιάδε τις, Ib. II, 6, 11. Et ſic in longe pluribus. Scio equidem, eruditorum non paucos hodie nolle vocabuli vllius redundantiam concedere; contendunt, talia vocabula ſemper aliquam vim habere, licet in aliam linguam transferri nequeant. Ipſe velim, hoc defendi poſſe. Valde enim eruditorum dignitas augeretur, ſi pateret, nihil omnino eſſe, quod ab iis explicari non poſſet. Sed qua, quaeſo, ratione defendunt? Vtrum coniecturis et opinionibus, an argumentorum grauitate et locorum ſimilium omnium conuenientia? Si vocabulum non debet eſſe ſuperuacaneum, debet certus definitusque ſenſus ineſſe, qui verbis declarandus eſt, (et quidquid intelligimus, verbis declarari poteſt); hoc igitur vocabulum debet poſſe verti, ſaltem explicari rite h. e. e vi vocabuli primaria et propria, contextu ſimul apte vbique conſentiente. Quis autem credat, τὶς, τὶ, τινὲς natura ſua poſſe vim intentendi habere? Quis credat, *magnum aliquem hominem* (μέγαν τινα ἄνθρωπον) eſſe *maiorem alio magno homine*? Quis credat, *multos aliquos* eſſe *plures aliis multis*? Nemo vero huc trahat formu-

formulam *eſt aliquid*, quando in laudem dicitur, vt in illo: *Eſt aliquid nupſiſſe Ioui* cet. i. e. *eſt res non contemnenda*, *eſt res magna* cet. ſimilesque formulas ironicas. — Deinde *Erneſti* ipſe ſenſit, τὶς, τὶ non habere vbique poſſe vim intendendi; quia ad Xen. Memor. I, 1, 1, quem locum ſupra memoraui, illud vertit per *fere*. Sed inter *fere* et inter *vim intendendi* quantum diſcrimen intercedit? Recte igitur puto, id pronomen in tali conſtructione redundare. Et cur hoc non fateamur, cum non modo plures pleonaſmi in lingua graeca occurrant, ſed idem quoque in aliis linguis fiat, deinde id totum naturae rei ſit conueniens.

1) *Primum* plures *pleonaſmi* in lingua graeca reperiuntur, v. c.

a) ὁ μὲν — ὁ δὲ, *alter* (*alius*) — *alter* (*alius*) vel tironibus notum eſt. Sed adiicitur etiam ſaepe τὶς per redundantiam, v. c. ὁ μέν τις αὐτῶν εἶπε — ὁ δέ τις cet. Xenoph. Sympoſ. II, 6, vbi τις bis abeſſe poterat: ſic οἱ μὲν — οἱ δὲ — ὁ δέ τις — ὁ δέ τις i. e. *alii* — *alii* — *alius* — *alius*, Xenoph Cyrop. VI, 1, 1: οἱ μέν τινες — ἀπέθνησκον, οἱ δ' ἔφευγον, οἱ δέ τινες καὶ ἑάλωσαν αὐτῶν, Ib. III, 2, 10, et paullo poſt §. 12. τοὺς αἰχμαλώτους δεδεμένους, τοὺς δέ τινας καὶ τετρωμένους, vbi non praecedit τοὺς μέν. Porro ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ — ἕτερος δὲ χαλκεύει τις· ὁ δὲ τεκταίνεται· ὁ δὲ χρυσοχοεῖ — ὁ δὲ λωποδυτεῖ — ὁ δὲ τοιχωρυ-

Digitized by Google

χεῖ· ὁ δὲ κναφεύει τις· ὁ δὲ cet. Ariſtoph. Plut. 162 ſeqq., vbi τις apud ἕτερος et poſt κναφεύει abeſſe manifeſto poterat. Et ſic ſaepius.

b) τὲ ſaepiſſime redundat, v. c. κύματα θαλάσσης, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε ὤρορε, Hom. Il. β', 145 i. e. *fluctus maris, quos Eurusque Notusque commouit*, vbi primum τὲ poſt μὲν manifeſto redundat; ſic ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ κρίνει cet., Ib. ε', 500, vbi τε poſt ὅτε nihil valet; ſic ὅτε τε pro ὅτε Ib. β', 471: ſic ὥςε pro ὡς *vt, quemadmodum*. Ib. 474 ac ſaepius: et ὥςε i. e. *vt* (*daſs*), vel *ita vt*, quid aliud eſt, quam ὡς, adiecto τέ? Sic ὅςε pro ὅς Ib. δ', 84. τ', 224. Et cui ignota eſt formula vbivis obuia οἷός τ' εἰμὶ i. e. *poſſum*, et οἷόν τέ ἐςι ſeu οἷόν τ' ἐςὶ i. e. *fieri poteſt*?

c) καὶ ſaepe eſt otioſum v. c. 1) inter duo Adiectiua, quorum prius ſolet eſſe πολὺς, v. c. ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωρῦμεν, Cebet. init.: πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ φίλοι, Xenoph. Cyrop. V, 2, 11. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, Ib. IV, 5, 15: πολλαὶ καὶ καλαὶ πράξεις, Ib. VIII, 7, 3: πολλὰ καὶ τοιαῦτα ἑάλω, ὥςε μὴ cet. Ib. IV, 5, 7: πολλὰ καὶ πονηρὰ, Xenoph. Mem. II, 9, 6: πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν. Ariſtoph. Av. 860. 2) poſt alia, v. c. poſt ὅς, ὅσπερ, οἷός περ et particulas comparationi ſeruientes, v. c. τοῖς αὐτοῖς, οἷς καὶ πρόσθεν, μάχεσθαι, Xenoph. Cyrop. VI, 4, 17: ὃς καὶ σύνθηρός ποτε ἐγένετο,

Digitized by Google

νετο, Ib. III, 1, 7: ᾧ καὶ τὴν ϛολὴν ἐκδὺς ἔδωκε, Ib. V, 1, 1: ὁ αὐτὸς ἄρξει ὑμῶν, ὥσπερ καὶ πρότερον, Ib. IV, 4, 10: μεθ᾽ ὧνπερ καὶ οἰκοῦσι, Ib. IV, 2, 2: καὶ ταῦτα ὅμοιος εἶ, οἷός περ καὶ τἄλλα, Ib. VI, 1, 37, vbi καὶ ante τἄλλα abeſſe manifeſto poterat: ὑμεῖς δὲ ὅπως (i. e. ſicut) καὶ γιγνώσκητε, οὕτως καὶ ποιεῖτε, Ib. V, 1, 22 i. e. *vt* (*quemadmodum*, *ſicut*) — *ita* cet.: ſic ὥσπερ καὶ, Ib. I, 6, 3: ſic καὶ δὲ occurrit, vbi vel καὶ vel δὲ redundat, v. c. καὶ σὺ δὲ ἀπάγου τήν τε γυναῖκα cet. Ib. III, 1, 37: ſic ὑμεῖς δὲ, Ib. §. 2; cf. Ib. I, 6, 3. IV, 5, 12: Ἡμεῖς μεν — ὑμῖν πιϛεύομεν· καὶ ὑμᾶς δὲ χρὴ — οὕτω ἔχειν, Ib. IV, 2, 20. vbi καὶ redundare manifeſtum eſt.

d) δὲ, vt alibi, ita in membro conſequente ſaepe ap. Homer. redundat, v. c. Il. έ, 261, vbi αἴκεν praeceſſit, et 439, vbi ὅτε praecedit cet.

e) γὲ quater eſt Hom. Il. έ, 287 ſeq. Verba ſunt: ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ᾽ ὀΐω πρίν γ᾽ ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ᾽ ἢ ἕτερόν γε πεσόντα αἵματος ἆσαι Ἄρηα cet. An hic γὲ ne ſemel quidem redundet? Poſt πρὶν certe, niſi vtrumque, at alterutrum ſi abeſſet, nemo forſan requireret; cf. Ariſtoph. Plut. 371 — 373, in quibus verſibus Chremylus quater illam Particulam vſurpat. Cel. *Hoogeueenius*, cuius ingenium et eruditionem merito magni facio, in *Doctrina Particularum graecarum* adfert iſta

duo loca eo conſilio, vt γὲ non otioſam particulam eſſe doceat. Quod vt demonſtret, ellipſin auxilio vocat. Quae ſententia an aliis me doctioribus placeat, neſcio. Mihi quidem, vt ingenue fatear, videntur tales ellipſes coactae eſſe. Si ellipſes fingere ſcriptoribusque tribuere vbique liceret, quid explicari non poſſet!

f) αὖ πάλιν notiſſimum vel tironibus eſſe credo; vbi alterutrum abeſſe poterat.

g) ὡσαύτως ὅτω vel ὡσαύτως ὅτως reperitur v. c. Xenoph. Cyrop. I, 1, 2. I, 6, 4. Quis hic pleonaſmum non agnoſcat?

h) καὶ γὰρ i. e. *etenim*, *enim*, *nam*, cui haud notum eſt? Reſpondet ipſi Latino *etenim* pro *enim*. Quis hic *et*, vt illic καὶ, ſeparatim explicet? Sic ἀλλὰ γὰρ, *ſed*, *enimuero*, Xenoph. Mem. II, 1, 17 vbi γὰρ redundat: ſic ap. Latinos *ſed enim*, *at enim* cet. pro *ſed*, *at* cet.: ſic *enimuero* pro *vero*, notum eſt.

i) ἂν vel κὲ, κὲν repeti notum eſt. Quis maiorem vim ineſſe credat?

k) Poſt *Comparatiuum* ſciunt tirones ſequi vel ἢ vel pro hoc *Genitiuum*. Sed et inuenitur vtrumque iunctum, v. c. Ἠσκήκατε τὰ εἰς τὸν πόλεμον πολὺ μᾶλλον ἢ τῶν πολεμίων, Xenoph. Cyrop. VI, 4, 14 vbi vel ἢ abeſſe vel ſcribi debebat ἢ οἱ πολέμιοι. Ergo eſt redundantia, vt ipſe *Zeunius* fatetur, qui tria ſimilia loca e Xenoph. laudat. Addo alium pleonaſmum pronominis τὅτο ap. Comparatiuum,

Digitized by Google

tiuum, ſequente Genitiuo, qui ab illo Comparatiuo regitur, v. c. Τί γὰρ τούτου μακαριώτερον, τοῦ γῇ μιχθῆναι, ἢ πάντα — τρέφει; Ib. VIII, 7, 25 i. e. *quid beatius eſt, quam miſceri cum terra* cet. Ergo τούτου, quod nomen *Adpoſitionis*, vt in Grammaticis loquuntur, ferre poteſt, abeſſe poterat; niſi forte ſuſpicere, in illo τούτου ineſſe grauitatis aliquid. Eodem modo et Latini coniungunt *Ablatiuum hoc* (vel *quo*) cum *Comparatiuo*, licet Particula *quam* ſequatur, v. c. *Quid* hoc *tota Sicilia eſt clarius, quam omnes Segeſtanas matronas — conueniſſe?* Cic. Verr. IV, 35: *quid enim* hoc *miſerius, quam eum — fieri conſulem non poſſe?* Cic. Att. IV, 8 med.: *Quid ergo* hoc *fieri turpius — poteſt, quam eum ita labi* cet. Cic. Or. I, 37: *Quid vero* hoc *turpius, quam quod idem nullam ſenſit gratuitam eſſe virtutem?* Cic. Diuin. I, 39 extr.: *neque quidquam* hoc *eſſe turpius, quam cognitioni — adſenſionem praecurrere,* Cic. Acad. I, 12 poſt med.: ſic et *quo* (*Abl.*), v. c. Quo *quid abſurdius, quam — res ſordidas deorum honore adficere* cet. Cic. Nat. D. I, 15. Quis in his pleonaſmum, atque ita negligentiam aliquam non concedat? Quis iſtud τούτου et iſtud *hoc* vel *quo* pro elegantia habere audeat? — Sic οὔτε — οὔτε poſt *Comparatiuum* redundat Xenoph. Cyrop. II, 1, 31. Verba ſunt: οὐδὲν γὰρ ἧττον τιμᾶν ἄξιον ἐδόκει αὐτῷ εἶναι τοὺς ἀμφὶ τὰ στρατιωτικὰ ὑπηρέτας οὔτε κηρύκων οὔτε πρέ-

Digitized by Google

σβεων. *Zeunius* operoſe explicat per ellipſin laudatque duo loca, vnum e Thuc., alterum e Dionyſ., ſed non plane ſimilia. Ceterum in Thuc. ȣ̓ redundare Duckerus cum Kuhnio recte ſtatuit; ſic in Dionyſ. ȣ̓χ redundat.

l) ȣ̓ vel ȣ̓κ ſeq. ȣ̓δεὶς, ȣ̓δὲν cet. ſaepiſſime redundare quis neſcit? Quis pleonaſmum non ſentit? Stultus ſit, qui elegantiam ineſſe credat.

m) αὐτὸς poſt ὅς nonnumquam redundat, v. c. οἷς ἀγαθὰ — πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν, Ariſtoph. Av. 1163: θεοὶ, οἷς θυτέον αὐτοῖς, Ib. 1237: οἷς θεοὶ δοῖεν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμȣ̃ παθεῖν, Sophocl. Philoct. 316: ſic οἱ ἐκεῖνοι pro οἱ. v. c. οἳ, ἢν ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμȣ̃νται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι, Xenoph. Cyrop. I, 4, 19, vbi *Zeunius* elegantiam, neſcio quam, videre ſibi videtur. Sic et Latini, v. c. *quorum eorum*, Plaut. Trin. IV, 3, 16. Liv. VIII, 37.

n) ἑκὼν εἶναι et *Plur.* ἑκόντες εἶναι i. e. *ſponte*, ſaepe occurrit, vbi εἶναι redundat, v. c. ȣ̓̃τε συνθήκας ἂν ψευδοίμην εἶναι, Xenoph. Cyrop. V, 2, 10 *me fidem pactam non fallere*: ȣ̓̃τε ἂν ψεύδοιντο ἑκόντες εἶναι, Ib. §. 9: ȣ̓δεὶς ἑκὼν εἶναι τυραννίδος ἀφεῖτο, Xenoph. Hier. VII, 11, vbi *Bachius* plura loca laudat. Sed et alibi εἶναι redundat, v. c. τὸ νῦν εἶναι i. e. *nunc*, Xenoph. Cyrop. V, 3, 42. V, 5, 35: εἶδον δὲ — καὶ ἄλλο ἱρὸν Ἡρακλέος ἐπωνυμίην ἔχοντος Θασίȣ εἶναι, Herodot. II, 44, vbi

Digitized by Google

vbi quis εἶναι, ſi abeſſet, deſideraret? — Et ſic plures ſunt pleonaſmi, v. c. νιφάδες χιόνος, Hom. Il. μ', 278: quis hic pleonaſmum non videat? Sic πάντας πολλὺς Hom. Od χ', 383 videtur pleonaſtice dictum pro πάντας. Verba ſunt: Τὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι πεπτεῶτας πολλὺς. Similem locum haud noui, niſi forte velis conferre Latinorum *plerique omnes* pro *plerique.* Poſſit tamen et πολλὺς forſan verti *confertos* vel *ſimul, vno loco*, niſi velis cum Stephano πολλὺς referre ad ſequentia. Porro quid ſignificat φι in ὄρεσφι pro ὄρεσι? quid χι in ἧχι pro ἧ i. e. *vbi*, Hom. Il. α', 607: quid η in ὅτιη pro ὅτι? Et quis neſcit, quam ſaepe *Verba compoſita* pro *ſimplicibus* ponantur? Nonne hoc pleonaſmi nomen meretur?

Ceterum haec omnia poſui, non quod crederem, vlli eruditorum eſſe ignota, ſed hic ponenda erant, ne temere ſupra locutus viderer eſſe.

2) *Deinde* omnibus in aliis linguis occurrunt frequentes *pleonaſmi.* Hic perbreuis ero, ne putidus videar, a) in *lingua latina,* v. c. *anne* pro *an; vtrumne* pro *vtrum; pridie eius diei* ap. Cic. et Caeſ., vbi *eius diei* abeſſe poterat; ſic *poſtridie eius diei* ap. Caeſ.; *rurſus redire* ap. Terent.; ſic *rurſus* ſeu *rurſum* iunctum reperitur Verbis *reuerti, reducere, ſe recipere* (vt in vernacula lingua *wieder zurück* cet.); *disperſi disſipatique*, ap. Caeſ.; *itaque ergo* ap. Liv. et Terent.; *potius malle*; *ſeſe* pro *ſe*; *hicce* pro *hic*; ſic occurrit *humidus imber*,

Enn.;

Digitized by Google

Enn.; *humida maria*, Virg., quod epitheton ſi omiſſum fuiſſet, ſane a nemine deſideraretur. Et ſic innumerabilia: b) in *vernacula;* quis v. c. non audit homines dicentes: *es iſt nun alſo wahr; da es nun alſo ausgemacht iſt* cet. vbi vel *nun* vel *alſo* omitti poterat; ſic dicunt *gleichwohl jedoch* vel *doch gleichwohl*, vbi alterutrum ſufficiebat. Et ſic plura: c) in *francogallica*, v. c. *il y a* in formula *il y a des gens* i. e. ſunt: quid ibi eſt *y?* genium linguae ita ferre reſpondebitur. Sic tamen et noſtri *es hat* (neglecto τῷ *y*) pro *es gibt;* v. c. *es hat in dem Teiche groſse Karpfen.* in *Hebraica* inprimis regnant pleonaſmi, v. c. מַזְרִיעַ זֶרַע Geneſ. 1, 11 et 12 i. e. (ſi ad verbum vertere velis) *ſeminans ſemen* pro *proferens* (*emittens*) *ſemen*: ſic Ib. 2, 1 *quieuit ab opere ſuo, quod fecerat:* quid opus erat *ſuo?* Sic *dicendo dixit* cet. Et *Vau* ſaepius redundare vel tironibus notum eſt.

3) *Denique* aliter fere res ſe habere nequit. Linguae omnes ortae ſunt ab indoctis, non a Philoſophis aut Philologis. Prius enim homines locuti ſunt, imo ſcripſerunt, quam docti exſiſterent, qui de adcuratiori loquendi ſcribendique ratione cogitarent. Omnis porro homo, qui aliquando fit eruditus, antea i. e. in pueritia et magna parte adoleſcentiae erat ineruditus, diſcebatque ſuam linguam ab ineruditis (v. c. patre vel ſaltem matre, fratribus, ſororibus, cognatis, amicis cet.) ita, vt eam ab his pronuntiari audiebat; atque ita eodem modo loquebatur ac ſcribebat, quo alios, plerumque indo-

Digitized by Google

indoctos, loqui et ſcribere videbat. Et quomodo aliter loqui quis vult, ſi ab aliis intelligi, ſi iis placere, nec ab iisdem derideri cupit? Sed cui rei aliquis diu adſuetus eſt, eam non facile dediſcit, imo ne cogitat quidem tentatue dediſcere. Imo ſtudet adeo quisque id acriter defendere, quod paullo diutius memoria tenet. Ac ne quid diſsimulem, inter eruditos ipſos pauciſſimi ſemper ſunt, qui de linguae ſuae ratione, de regulis ad quas locutiones ſingulas examinent, de pleonaſmis, de ellipſibus cet. cogitare et meditari vel velint vel poſſint. Res eſt manifeſta experientiaque ſatis probata. Poetae v. c. et Oratores vſum, conſtructiones et ſignificationes vocabulorum plerumque ſeruant, prout alios loqui et ſcribere vident, et ſeruare coguntur, vt ab aliis intelligantur eorumque gratiam ineant. Errant igitur, qui ad probandum vocabuli vſum, ad demonſtrandam vocabuli veram vim ac conſtructionem, ad exempla clarorum vel poetarum vel oratorum, aliorumque ſimilium vbique prouocandum putant. Debebant prius cogitare, an iſti oratores, poetae aliiue linguam ſuam adcurate et e regulis didicerint atque omnia, quae ab aliis audiuerant vel legerant, emendare vel voluerint vel potuerint. Plerumque enim hi ita ſcribunt et loquuntur, vt alios loqui et ſcribere viderunt. —

Ceterum vt e ſupra dictis patet, non inutilem eſſe eorum operam, qui vel ipſi Graecos ſcriptores ſuis animaduerſionibus aptis illuſtrant

vel

Digitized by Google

vel magnorum virorum in illos animaduerſiones, vt vel ſtudioſis literarum Graecarum notiores fiant vel ab iis viliori pretio emi poſſint, denuo edunt, praeſertim auctas propriis obſervationibus, ita laudandum eſt Doctiſſ. Editoris conſilium praeclaras Celeb. *Perizonii* in Aelianum animaduerſiones, nonnullis tamen, quibus plerique facile carere poſſunt, reciſis, repetendi ſuisque augendi. Adparebit lectoribus, Eum non modo non vulgari linguae Graecae cognitione inſtructum eſſe, ſed etiam ſua ſponte cogitare poſſe. Animaduerſionum Doctiſſ. Editoris, quas huic placuit mihi oſtendere, partem inſpexi, nec poſſum negare, eas, quas vidi, mihi placuiſſe.

Nihil magis opto, quam vt et cognitio graecae linguae in ſcholis in dies creſcat hacque etiam editione non parum augeatur, et Doctiſſ. Editori prouincia mox contingat, hanc linguam, quam tantopere amat et cuius tantopere ſtudioſus eſt, publice docendi: qua re fore mihi perſuadeo, vt Is, ſi ſciat, id ſuum certum perpetuumque munus eſſe, ſingulari et non interrupta opera illi linguae vacet ſicque de ea in dies magis mereatur. Vale, Lector beneuole. Scripſi Brigae, menſe Aprili A. C. CIƆIƆCCLXXXIII.

IMM. IO. GERH. SCHELLER,
RECTOR REG. GYMN. ILL.

PRAE-

Digitized by Google

PRAEFATIO
EDITORIS.

Ad hanc *Variae Aeliani hiſtoriae* editionem publici iuris faciendam haecce tria me commouiſſe profiteor: Varia ipſa hiſtoria; commentarius in eam Perizonii; inopia editionis eiusmodi, quam ad vſum priuatum, quem dicunt, commodam eſſe arbitrer.

I. *Varia hiſtoria ipſa;* de cuius auctoris moribus, ſicut de ratione Variae ipſa, quatenus ſpectat auctorem, in vita Aelianea plura dicentur. Vſum enim, cui deſtinatus eſt liber, ſi reſpexeris, eum, quamuis in aliam ieris partem, fini ſuo non male reſpondere crediderim. — Liber, adoleſcentiae dicatus, ſit *vtilis*, ſit *iucundus!* Neutrum alterutro carere poteſt. Quamvis vtilis liber, niſi iucundus eſt, intactus ſane manebit. Vtilis quidem ſit oportet; attamen fere putem, finem ſi reſpexeris, iucundum prius eſſe ſequendum, quam vtile; non quod ſatis eſſe iudicem, inutiles, modo ſint iucundi, libros tradere adoleſcentibus, ſed tum, quoniam difficilius eſt, prius, quam poſterius, adſequi; quod ſane probabitur hominibus in inſtitutione verſatis: tum, quia illud dictum: Non eſt liber tam vilis, vnde ſaltem aliquid non poſſit diſci,

a nul-

Digitized by Google

a nullo adhuc eſt negatum. Etſi vero quisquam tam incurioſe ſtolideque non aget, quin vtilitatem libri, quantum poſſit fieri, augeat, vel vtiliorem minus vtili praeferat libro; id tamen, quis eſt, qui neget, iucundo ante eſſe adoleſcentes ad illud vtile inuitandos? Haec ſententia quam ſit vera, hodie magis magisque cognouerunt homines, ideoque ad eam in inſtitutione, tam quae fit coram, quam per libros, idque in omni ſcientia, ſeruandam impulerunt; atque etiamſi putida in eo actum ſit diligentia, finisque, qui eſt, attentionem et cogitationem alliciengi, neglectus; nihilo tamen minus illa manet ſententia vera.

Porro ab hominibus eſt cognitum, nulla re magis allici adoleſcentes, quam et *hiſtoriis* et *varietate;* quare ethicam hiſtoriis ſententioſis inuolutam tradiderunt; linguarum facilius lubentiusque diſcendarum cauſa varietatem rebus, quae libris docentur, inferre ſtuduerunt, vt, ſaepius requieſcendo, defatigatio caueatur, varietateque ac nouarum rerum perpetua mutatione inuiteris. Qua igitur ratione illud vere vtile grati etiam ac iucundi veſte exornatum prodiit. Linguam, dum ſola voluptate adfici videbaris, ipſam didiciſti. Vnde etiam illi Strothii et Cel. Gedikii libelli adeo probati ſunt omnibus. Ac nonne in omni vita hoc ſeruare ſolemus? Neque enim minus adulti ſuis actionibus voluptatem adiungendam putant. Ambulatio ad ſani-

Digitized by Google

ſanitatem promouendam commoda, balnea aliaque iucundo iis iuncto placent. Quid eſt, quod via, ad vtile ducens adoleſcentiam, minus ſit floribus conſpergenda?

Quaeritur ergo: Varia Aeliani hiſtoria an eſt huiusmodi, vtile vt dulci in ea immixtum adoleſcentibus commendandum arbitreris? Sit puto; pono ſcilicet, linguam graecam diſcendam finem eſſe primarium; tunc quaecumque ad id requiſiueris, in libro reperiuntur. Eſt, quod iam indicat libri deſcriptio, in hoc magna vis narrationum variarum, quae tum breuiores, tum longiores, quietem facillime permittunt; praeterea ſcribendi rationem omnino et facilem et puram amat auctor; ad vincendas autem difficultates hic illic occurrentes manum adnotationes offerunt, ita vt putes, adoleſcentem, niſi ſchola graeci horrorem iam incuſſerit, huic libro, comitantibus ad eum cognitionibus nonnullis elementaribus, opeque commentarii, animum, tamquam domeſticis deliciis, lubentiſſime praebiturum. Quam vero ſit neceſſe, ſtudium domeſticum omnem in modum augeatur, quis neſcit, qui mecum in illud munus altius inquiſiuerit? Vt adhuc taceam, argumentum ipſum cognitiones et hiſtoricas, et geographicas, et, quas dicunt, antiquarias offerre, vbi ipſam obiectionem, ieiunas occurrere narrationes, ea confirmare putem, quae de materiae varietate dixerim; ac ſi illud neges, tamen co-

piam notarum conſulendarum, atque adeo ſcientiarum augendarum lectori fieri, probare coner. Semper autem illum finem primarium ſupra memoratum adſequi poteris.

II. Quae ſuper *commentario Perizoniano* dicam, ſatis, reor, Cl. Kühnii verbis exprimi poterunt, ita vt ex his magnitudo vtilitatis non erudito ipſi ſolum, ſed etiam, mutatis nonnullis, adoleſcenti literarum ſtudioſo inde exorientis diſtincte eluceat: „Commentarium," ait ille, „quo Perizonius Variam Aeliani hiſtoriam illuſtrauit, ſemper a viris doctiſſimis magni aeſtimatum eſſe, clamant laudationes, quibus „eum in ſcriptis celebrant ſuis. Nec immerito. „Continet enim multa, quae ad hiſtoriam, geographiam, chronologiam antiquam illuſtrandam ſpectant; multa, quibus poetarum, philoſophorum aliorumque, quos antiqua aetas claros protulit, hominum vitis, opinionibus ſcriptisque lux aliqua accenditur; plurima denique, quae ad adcuratam linguae graecae cognitionem ducunt."

III. Sed eo magis neceſſe eſt, pauca me dicere ſuper iis, quae in hac editione praeſtiterim, quatenusque inopia talis Variae hiſtoriae editionis (ſicut fere cuiusque alius auctoris, niſi a Terentio a doctiſſ. Schmiedero ſimilem ad finem ex parte iam edito diſceſſeris), qualem vſui adoleſcentium domeſtico conducere arbitrer, ad

eam

Digitized by Google

ſam me impulerit. Priſcum auctorem ſimul atque domeſticae adoleſcentium lectioni (ac nonniſi de hac ſermo *hic* eſt) dicaueris, explicationem et vocum et rerum paullo copioſiorem, quam ſi vſui tantum ſcholaſtico, vbi ipſum doctorem habes tamquam commentarium illius, ſit adcommodatus, deſiderare, rationi conſentaneum mihi eſſe videtur. Neque minus probatum puto, commentarium Perizonianum, ſecundum ea, quae ſupra dicta legeris, cognitionem adoleſcentium ad literas incumbentium magnum in modum poſſe augere, ſi quidem a prima eius forma abſceſſeris, qua tamen veſtitus non illis adoleſcentibus, qui in eum tamquam in mare demergerentur, ſed eruditis erat deſtinatus. Illa ergo veſte in hunc finem commoda eum exornare ſtudui, i. e. illud ad rem ipſam vere neceſſarium ab omni alieno minus neceſſario, attentionem fatigante atque ita lectorem conturbante ſeparaui; plura e contrario adieci, quae ad adcuratius intelligendum auctorem plane neceſſaria, et ad cognitionem hiſtoricam, antiquariam, geographicam, literariam philologicamque augendam vtiliſſima reperiuntur. Criticas in primis animaduerſiones, quae ſaepe iuſto copioſiores videbantur, breuiores quidem reddendas, non tamen plane abſcidendas duxi. Quamdiu enim mathematicis cognitionibus literarum ſtudioſus carere non poſſe iudicatur, licet forſan numquam iis tamquam certo munere ſit vſurus; tamdiu haud ſcio, an ars critica, res

 ad

ad vires animi firmandas aeque neceſſaria ei ſit habenda, etſi vere critici ac philologi nomen minime adpetituro. Quare huiusmodi adnotationes hic illic auxi ſimilibus, omnia autem, quam potui, diſtinctiſſime exhibere, diligentiſſimeque praecidere ſtudui, ita vt (ne plura dicam) hunc commentarium pro horreo habeas, vnde literarum ſtudioſo in pluribus ſcientiarum generibus perfectiorem ſe reddendi ſit occaſio.

Adnotationes meas a Perizonianis me non ſeparaſſe, crimini, puto, non dabitur. Saepe mentionem feci Perizonii, eiusque verba adtuli, ſaepe haec cum meis in vnum coniunxi. Si quidem cogitaueris, cognoſſe (id quod apud eruditos magni habetur momenti), vnde haec illaue adnotatio vel emendatio ſit exorta, rei noſtrae parum conducere; porro fieri non poſſe, quin (vt editiones cum notis variorum, e. g. Liuius Drackenborchii, docent,) vbertas ſane nimia exinde oriatur, quam effugere, illa diligenti auctorum animaduerſionum commemoratione longe hic maius ſit oporteat; ſicuti ad adcuratius diiudicanda mea, haec a Perizonianis facillime diſiungere licebit: — quae ſi cogitaveris, iuſtiſſime a me actum eſſe ſane tibi perſuadebitur.

Anne vero etiam doctoribus, qui Aelianum cum ſuis diſcipulis legunt, haec editio eſſe poſſit vtilis? Poteſt, arbitror, huic illiue! Quod, cui

cui varios eorum indigentiae gradus pluribus in locis cognoſcendi fuit copia, mecum non expoſtulabit. Deinde et peritiori nutus obſeruntur, quo facilius alibi poſſit altius conſulere; nihilo tamen minus multa, quibus adoleſcens poteſt carere, vix reperies illata. Quamquam literarias, quas dicunt, animaduerſiones futuro philologo, etiamſi libros ipſos videndi non ſemper ei ſit facultas, gratas eſſe, quis neget? (vel an deficiunt in libris Cell. Heynii, Gedikii, al. in vſum iuuentutis editis?) Doctioribus autem in iis ſcholis, vbi legitur Aelianus, creberrime contingit, vt ipſis vtantur operibus. Ita fieri poſſit, vt vterque finis (quod tamen alias nonniſi rariſſime admittendum putem) et diſcipuli et doctoris vtilitas adiuuetur, alterutra minime neglecta: quamquam altera alteri ſubiiciatur; vbi fiat controuerſia, poſtponatur.

Talem igitur Variae hiſtoriae editionem, quae illum ad finem ſit inſtituta, vel eum impleat, adhuc non noui; etſi vtiliſſimam eam fore arbitror. Qui ſi huic fini propius acceſſerim, eo, quaſi pulcerrimo, ardoris mei, vtilitatis adoleſcentibus adferendae eorumque in diſcenda graeca lingua adiuuandorum, maxime praemio laeter. Hanc ergo editionem a perfectione adhuc procul abeſſe, non diffiteor, atque ideo molles humanaeque doctorum virorum admonitiones emendationesque non gratum modo animum meum large adquirent meque ſibi de-

 vinctiſ-

Digitized by Google

vinctiſſimum habebunt, ſed etiam ſtudium meum, vtilitatem latiſſime ſpargendi, illaque deſideranda magis magisque replendi magnum in modum augebunt. Nec non gaudeo profiteri, Virum Cel. Schellerum, doctorem meum omnium fideliſſimum, tum in cetera eruditionis via, tum in hoc opere elaborando optime de me meritum, gratiis ſincerrimis, omni, quod mihi erit reliquum, vitae momento maxime mihi eſſe cumulandum exornandumque.

Denique memorandum duxi, praeter aliqua hic illic occurrentia (ſic ſolet) errata, additamenta etiam, toto prelis iam tradito, atque emendato, tamquam fructus lectionis, extremo operi me adieciſſe. Brigae, Calendis Febr. MDCCXCIII.

I. B. LEHNERT.

AELIANI

Digitized by Google

AELIANI
VITA, MORES AC SCRIPTA.

Claudius Aelianus Praeneſte, teſte Suida, natus eſt, ſed Romae vixit; quare et ipſe ſe (vt Liuium Patauii natum, in fragm. Ael. v. Κεϱυȣτες), et Philoſtratus (in vitis Sophiſtarum lib. II. verſ. extr.) Romanum eum vocauit.

Vixiſſe autem, non ſub Adriano, vt voluerunt antea plurimi, ſed Alexandri Seueri tempore Aelianum, probauit Perizonius; quum eſſet diſcipulus Pauſaniae, cuius deſcriptionem Graeciae legimus, et qui, ipſe iam ſenex ſub Commodo et Seuero, doctorem Herodem Atticum ſub Adriano, Antonino Pio et Marco florentem (vid. ad Noſtr. XIIII, 18.) habuit. Eiusdem Pauſaniae auditor fuit etiam Aſpaſius quidam, in cuius vita Philoſtratus Alexandrum Seuerum imperatorem nominat, cuius ille Aſpaſius comes fuit. Adde, Athenaeum, quem exſcripſit Aelianus, opus ſuum exaraſſe poſt mortem Oppiani, quem *ολιγῳ πϱο ἡμων γενομενον* ait Athenaeus, et qui *ἁλιευτικα* diſerte Antonino inſcripſit Caracallae, annisque vltimis huius imperatoris mortuus eſt. Scripſit ergo Athenaeus ſub Elagabalo, vel primis annis Alexandri Seueri et paullo poſt Aelianus noſter, quem tamen, vt ad inferiora tempora demittamus, non patitur Philoſtrati aetas, quippe qui, deſiſtens in Sophiſtis Alexandr. temporis, paullo poſt ipſe ſcripſerit ac varia commemorauerit, quae ex his ſuperioribus Sophiſtis *ipſe audiuerit*, et tamen Aeliano adhuc fuerit ſuperſtes, cuius mortem adtulit. Vt

alia

Digitized by Google

alia a Perizonio adducta praeteream. Vnde liquet, Noſtrum illo, qui, patria Graecus, nomine ipſe Aelianus, tactica ſcripſit, eaque Adriano imperatori dicavit, integro minimum ſeculo fuiſſe poſteriorem, atque ita ab illo diuerſum.

Aelianum autem ex Athenaeo plurima hauſiſſe, quis neget, quum ille, quae Athenaeus vberius ac citatis vno pluribusue auctoribus, vnde ſumſerit, expoſuit, breuius plerumque iisdemque ſaepe Athenaei verbis enarrauerit. Sic I, 15. 26. 27. II, 18. 37. 38. 40. 41. IV, 22. 23. VIII, 7. IX, 3. 8. 9. X, 6. XIII, 6. XIV, 7. vnde etiam incurioſe inſpectum Athenaeum male exſcripſit.

Idem vero Noſter cum auctore libri de animalium natura eſt. *Ipſa*, ait Perizonius, *animi indoles, ſcribendi ratio, et vtriusque hiſtoriae in easdem res, et ſaepe verba conſenſus, eumdem arguunt auctorem. Indoles eius et animi et ſcripturae varietatem ſectabatur, atque ideo etiam in hiſtoria animalium non certum et perpetuum ſeruat ordinem, ſed prout occaſio, memoria, libido ferebat, ab vno tranſit ad aliud, deque vno eodemque ſaepius et diuerſiſſimis agit in locis, ſaepe etiam alias res iis, de quibus agebat, adſpergit. Ipſe hoc fatetur in epilogo iſtius operis, ſeque, ait, de ſingulis animalibus non dixiſſe omnia ſimul vno in loco, ſed ποικιλα ποικιλως, varia varie miſcuiſſe, additque ſe quaeſiuiſſe το εφολκον της αναγνωσεως τω ποικιλω, illecebras lectionis ex varietate, vitaſſe taedium, quod ex ſimilibus identidem rebus oboriri ſolet: atque ita hoc ſcriptum contexuiſſe ex variis animalibus, quaſi pratum aliquod, aut coronam varii coloris. Vides, quam pulcre iſte animus, iſta ſcribendi ratio, etiam in opere vnius argumenti declarata, conueniat in noſtrum auctorem, et hoc inſtitutum*

vari-

variam componendi hiſtoriam. Porro idem viri ſtudium ex eo etiam agnoſci poteſt, quod, vti hiſtoriam animalium ex profeſſo indagauit et explicuit, ita in hac varia temperare ſibi non potuit, quin paſſim de iis ageret, et maxime in ipſa operis initio, continuis quindecim primis capitibus primi libri. Adde his eumdem quoque agendi et ſcribendi modum, ſeu ſimiles plane parentheſes, refugiendi adcuratiorem hominis, de quo agit, deſignationem. Ita Noſter V, 11. θρακων βασιλευς (το δε ονομα λεγετω αλλος) *conf. anim. nat.* ακεω των Σκυθων βασιλεα (το δ' ονομα ειδως εω) *cet. et Noſt. XIV, 43. conf. animal. nat. VIII, 4. Sed et easdem ſaepe res, iisdem aliquando verbis vtrobique reperias, quae et ipſa vtique eumdem produnt auctorem. Cf. Var. I, 2. an. nat. VI, 57. it. Var. I, 4. an. nat. VI, 53. Var. I, 9. anim. XV, 17. Var. XI, 3. an. nat. VI, 1. Var. III, 30. anim. nat. VI, 1* cet.

Scripſit autem et alia Aelianus noſter, vt περι προνοιας, *de prouidentia*, et περι θειων εναργειων, *de diuinis adparitionibus*, quos tamen libros vnum fuiſſe putat Periz., ſed ſub diuerſo titulo.

Seuerum fuiſſe virum Aelianum noſtrum ac virtutem magni aeſtimantem et ſcripta ſane probant, et Philoſtratus docuit. Sed et linguae graecae cognitione ac ſtylo vere attico inſignis eſt ſcriptor, etſi Romanus. Venuſtatem eloquentiae inter alia proferunt capita prima libri III, XII, XIII, vnde eum μελιγλωσσον, η μελιφθογγον επικληθηναι Suidas docet. Hanc tamen elegantiam venuſtatemque minus in hoc opere, quam in altero, *de animalium natura* adparere, contra magis ſimplicitate (αφελειαν vocat Philoſtratus) in noſtra *Varia* delectatum Aelianum, negare nemo poteſt. Sed et Philoſtratus (vit. Sophiſt. lib. II.), ηττικιζε, ait, Αιλιανος, ὥσπερ οἱ εν τῃ μεσογειᾳ Αθηναιοι.

Digitized by Google

νιμοι. Επαινȣ μοι δοκει αξιος ὁ ανηρ ȣτος· πρωτον μεν επειδη καθαραν φωνην εξεπονησε, πολιν οικων ἑτερα φωνη χρωμενην· επειθ᾽ ὁτι προσρηθεις σοφιϛης ὑπο των χαριζομενων τα τοιαυτα, ȣκ επιϛευσεν, ȣδε ἐκολασε (leg. vid. ἐκολακευσε) την ἑαυτȣ γνωμην, ȣδε επηρθη ὑπο τȣ ονοματος ȣτω μεγαλȣ οντος, αλλ᾽ ἑαυτον ευ διασκεψαμενος, ὡς μελετη (arti oratoriae) ȣκ επιτηδειον τω συγγραφειν επεθετο, και εθαυμασθη εκ τȣτȣ. Nomen quidem *Sophiſtae*, vt ex his liquet, adpellatio nobilitans, diuerſam ab illa Gorgiae tempore (de qua infra vid. Excurſ. de *Sophiſtis*) ſignificationem praebebat. Nam vt primum vsque ad Thalem philoſophi iidem cum iis fuerunt; deinde vero nonniſi ii, quibus omni curae ſtudioque ſectandae in diſſerendo cauillationes argutiaeque, praeterea conciones habendae erant, hoc nomine, denique deteſtabili, ſunt deſignati; ſic Noſtri tempore doctores cuiusque artis, rhetorices inprimis, in Graecia tum alia, tum praecipue Athenis publice conſtituti hac adpellatione, nunc honorabili atque glorioſa ornati ſunt, ita vt ipſi alienigenae hoc munere donarentur, qui tunc dicebantur nacti *thronum* Athenienſem, cui πρȣϛη, *praefuit*, primus, tempore Adriani, Lollianus, Epheſius, [z] Similis *thronus* (cathedra) *Sophiſtarum* Romae erat. Sed et ſaepiſſime legationibus a ciuitate ſua adhibebantur Sophiſtae, vnde hoc eorum munus nomenque glorioſiſſimum factum, Noſtroque maximo honori fuiſſe clare patet.

Quod ad *Variam hiſtoriam* adtinet, transtuliſſe Noſtrum multa ex Athenaeo in eam, iam ſupra memorauimus. Nec minus plures alii optimae notae ſcriptores materiam Noſtro praebuerunt; ſic Plato, Ael. VIII, 1. 2. 9. XIV, 5. Ariſtoteles, II, 26. XI, 5. XIII, 16. Iſocrates IV, 8. V, 10. Thucydides XII, 50. Herodotus mutata dialecto VIII, 17. Plutarchus paſſim, vt XI,

Digitized by Google

9. XII, 3. XIII, 38. 42 etc. Alia ex his auctoribus, modo *ſummatim* (vt ait Perizonius) *contracta retulit*, alia verbotenus ex iis recitauit, *alia ſuo exornauit ſtylo*, (v. g. XII, 1. XIII, 1.) *qui liquido ſatis rhetorem declarat, varietate potiſſimum* (*vt ipſe teſtatur*,) *delectatum, non tantum rerum, quas ſcriberet, ſed et ipſius, vt videtur, ſcripturae.* Vnde tamen non infitiari poſſis, libri huius praeſtantiam non parum illa hiſtoriae animal. inferiorem eſſe (v. c. I, 2. ſeqq.) pluraque ieiuna in illo exhiberi excerpta, quibus illud ὅτι praeponere ſolebat, quemadmodum non minus incuriae ac praeproperae celeritatis e ratione ſcribendi elucere quem fugit? vt, ſubiectum initio periodi iam praepoſitum in extremo, memoriae, vt videtur, vitio repetitum pluries occurrit, ne de ſuo Aeliani vſu Particularum quarumdam, v. c. καὶ ἐν καὶ, loquar. Adde, quod ſaepiſſime ſcire cupies, quae huic illiue excerpto ibi praeiuerint, vnde ſumſerat Noſter. Tum, non raro exſtant negligentiae exempla, vbi vel hauſta ex aliis vitioſe retulit, (v. c. IV, 23. VIII, 7. IX, 9 cet.) vel eamdem rem bis, ſed varie expoſuit, (v. c. II, 6. cf. XIV, 8. I, 8. cf. XIII, 35.). Plura tamen libri XIIIni, in XIVti extremis copioſius partim repetita incuriae fortaſſe magis librariorum, quam auctoris adſcribenda videntur. Aelianum enim opus ſuum tantum neglexiſſe vix crediderim, praetereaque codex Lugd. longe plura complectitur repetita, quam reliqui codd. Ceterum, quum Suidas ex Varia Aeliani hiſtoria ſumſiſſe nonnulla contendat, quae in iis, quot adhuc exſtant, libris non reperiuntur; quum etiam librum ſextum intercidiſſe, ac quintum in duos diuiſum ſibi perſuadeant Perizonius et Boiuinius; nonnulla Variae hiſt. deperdita eſſe vix abſimile putes.

Poſtquam poſt depulſam barbariei medii aeui *inſcitiam* noſtra hiſtoria *in publicam tandem lucem protracta*

fuit,

Digitized by Google

fuit, multis dein editionibus per Heluetiam, Galliam, Germaniam fuit quaſi certatim repetita. Primus eam graece tantum edidit Romae an. Chr. 1545. Camillus Peruſcus. Mox latine vertit Iuſtus Vulteius a. 1548. et Oporino verſionem ſuam ſeparatim typis deſcribendam dedit. Poſt hanc prodiit (monente Cl. Kühnio) *alia latina verſio huius Ael. operis Venetiis 1550. 8. a Iacobo Laureo, Veneto, et italica, ibid. 1550. 8. a Bartholomaeo Ceſano facta. Vulteianam* (pergit Perizonius) *verſionem exhibuit denuo integram, et graeco textui primus adpoſuit a. 1550. Baſileae, typis Henr. Petri, Io. Heroldus, varios auctores, qui exempla virtutum ac vitiorum ſcripſerunt, in vnum et grande volumen coniungens. Secutus ſequ. anno Conradus Geſnerus, qui Tiguri omnia Aeliani opera pariter in folio, vt aiunt, edidit, et graeca quidem nonnullis ſubinde coniecturis tentauit, ac notulas adſperſit; in latina autem Vulteii verſione, quam ad graecum exemplar recognouiſſe ſe ait, quaedam immutauit. Poſtea Io. Tornaeſius, typographus regius, minori tandem forma hanc hiſtoriam Lugduni an. 1587. excudit, qui itidem in iſta Vulteii verſione, quam cum graeco conferri denuo curauerit, innumera praefatur reſtituta et emendata. Repetit eam dein an. 1610 et 1625, graecumque Ael. contextum multis in locis illuſtriorem reddidiſſe iactat, eruditiſſimis emendationibus ac coniecturis Iſ. Caſauboni margini adpoſitis, ſed vbi vix quidquam reperias praeter Geſneri coniecturas et notulas. Tornaeſianas expreſſerunt etiam cum iſta praefatione ac ſparſis in marginem notulis Io. Libertus Pariſ. 1618. et Iac. Stoerius, Genev. 1630. Succeſſit tandem Io. Schefferus *) an. 1647. et 1662. qui, licet nulla, vt*

*) Natus an. 1621. Argentorati, Profeſſor erat eloquentiae Vpſaliae; ſcripſit inter alia de militia nauali veterum; de re vehiculari veterum; de arte pingendi cet. Mort. 1679.

vt profitetur ipſe, Mſtorum ope adiutus, vtiliſſimam tamen operam nauauit Aeliano, dum primus eum eruditis ſane illuſtrauit notis cum aliis collatum auctoribus, multa ex hiſtoriis praecipue et antiquitatibus, vbi maxime polluit, explicuit, multa emendauit, aliis intacta, graecae linguae ceteroquin ſatis imperitus. Incredibile enim eſt, quam grauiter paſſim in eum peccauerit, vt ex indice ſuo v. c. liquet. Textum et verſionem expreſſit denuo Salmurii 1668 Tanaquil Faber (Profeſſor Salmurienſis) *nec quidquam aliud de ſuo contulit, niſi paucas ex ingenio coniecturas. Deinde acceſſit Ioachimus Kuhnius* *), *qui prioribus tertias et poſtumas Schefferi ſuasque nouas et eruditas adiecit notas, Argentorati an. 1685, quae tamen editio grauiſſimis ſcatet mendis typographicis.* Kuhnium excepit *Iacobus Perizonius* **). Hic denique longe magis, quam alii ante et poſt eum de Noſtri Varia hiſtoria meritus eſt. Nactus enim duos Mſtos codd., alterum et antiquiorem a Frid. Sluiskenio, alterum recentiorem ex publica academiae bibliotheca, ac vtrumque, quod optimum erat, diuerſae propaginis, vt adeo, vt ipſe monet, in illis habuerit vtramque veterum exemplarium, quae ſola barbariem dominantem euaſerunt, lectionem, ex qua omnes Variae hiſtoriae ſeriores codices deriuati videntur. Cum his codicibus contulit auctorem Perizonius primum fortaſſe adcuratiſſime, quum priores romanam ſolam Peruſci editionem plus minusue ſequuti (v. g. I, 20) ſaepiſſime incertius coniectuраſſent,

*) Natus 1647. Grifoniae (Gripswaldae) Profeſſor fuit lingg. orient. Argentorati, ſcripſit animaduerſiones in Pollucem; obſeruatt. in Diogenem Laert. cet.

**) Natus 1657. Dami, vrbe Groningenſi; Profeſſor fuit Franequerae, it. Lugduni Bat., vbi etiam 1715. mortuus eſt; ſcripſit praeter plura Animaduerſiones hiſtoricas; de originibus babylonicis cet.

Digitized by Google

raſſent, imo ipſe Schefferus, etſi ei conferendorum Pariſienſium, primi num. 2083, manu Caeſaris Strategi ſcripti, ſecundi num. 3064, tertii num. 3132, codicum (in notis ad Noſtrum ſign. vel his dictis numeris, vel num. 1. 2. 3. vel a. b. c) copia eſſet, minus iuſto ſatisfeciſſet; quid autem hi ferrent codices in omnibus corruptis ſuſpectisue locis, noua collatione Perizonium docuit rogatus Io. Boiuinius. Praeterea Graeuius ſchedulas Marqu. Gudii, qui ex duobus Mediceis et vno Mediolanenſi, ſi quid variarent, adnotarat, Perizonio ſuppeditauit. Hic ergo, collata non minus ab eo illa antiquiſſima Peruſci editione, auctorem multo, quam antea, emendatiorem exhibuit, commentario copioſiſſimo hiſtoricisque notis praeſtantiſſimo exornauit, verſionem Iuſti Vulteii, quam priores, hic illic, etſi non ſemper bene mutatam, ſeruarant, adcuratius correctam addidit, indicesque tam graecum, vel vocum, quam latinum vel rerum, illum a Scheffero inceptum, auctumque a Kuhnio, hunc ex Tornaeſianis editionibus ſumtum, adiunxit. Anno 1713 Kuhniana editio eſt repetita. Splendidiſſime autem in duobus tomis *Abrah. Gronouius* Var. hiſtoriam graece et latine cum notis variorum edidit Lugd. Bat. 1731 4 mai., qui in ſuis coniecturis Mediceo codice tertio, aliquando tamen inconſultius vſus eſt. Nouiſſimis denique temporibus noſtra Ael. hiſtoria tam gallice Pariſ. 1772 8vo, quam germanice a *Meineckio* (Conrect. Quedlinburg.) 1775, it. 1787 8vo verſa, vtraque autem cum notis exornata prodiit. Graece impreſſa eſt Halis Sax. 12mo 1772, latina verſione ibidem eodemque anno ſeorſim edita; graece vero et latine Varia hiſt. prodiit Baſileae 1774 8vo Abr. Gronouium curioſe ſequuta. Eodem tempore *Kretſchmarus* Variam in publicum miſit. Poſtremo an. 1780, Cl. *Carol. Gottlob. Kuhn.* (Med. Doct. et Prof. Lipſ.) Perizonianam editionem, additis

Abr.

Digitized by Google

Abr. Gronouii, Meineckii ſuisque notis, indice graeci-
tatis, graece repetiit in duabus partibus, 8 mai.

Denique pauculis adhuc memoranda puto, quae
de codice quodam bibliothecae Rhedigerianae Vratisla-
vienſis ad Variam certe Noſtri hiſtoriam ſpectantia
Fülleborn, Profeſſor Gymn. Eliſabeth. in eadem
vrbe, Vir ampliſſ. humaniſſime literis mecum commu-
nicauit. „Habet enim," ait, „codex ille, quem alio
„loco *) paullo adcuratius deſcripſi, e Variis Ael. hiſto-
„riis tria tantum capita, reliqua ex Aeliano *de anima-*
„*libus*, ac ne haec quidem integra et vulgari ordine
„collocata, ſed in compendium redacta, paſſim etiam
„immutata, ita vt non tam deſcripſiſſe Aelianum vi-
„deatur Michael. Apoſtolius" (Conſtantinopolitanus,
qui ſeculo XVI vixit, et, vrbe ab Oſmannis capta, Ro-
mam ſe contulit) „quam in ſuum vſum excerpſiſſe.
„Enimuero, ne penitus fruſtrer ſpem Tuam, quidquid
„ad tria illa, de quibus dixi, capita notaui, dabo li-
„benter". — —

„Lib. I, cap. 2. *Φάλαγγες τὰ θηρία δῶρα Ἐργά-*
„*νης οὐκ ἴσασι. Τὸ δὲ γινόμενον αὐταῖς πάγη ἐςὶ καὶ*
„*οἷον κύρτος τοῖς ἐμπίπτουσι, ἐντεῦθεν ἔχουσι καὶ τὴν*
„*δαῖτα· ἐμπίπτει δὲ, ὅσον καὶ τὸ ὕφασμα κατέχει*
„*καὶ ἐκείναις δειπνεῖν ἀπόχρη*".

„Atque ita, ni fallor, clara omnia. Quid enim in
„vulgatis libris illud *οὔτε εἰδ. βουλ.*? quid illud *ἢ τίποτ.*
„— — *θηρίον*? quid reliqua? Ne dicam illud *καὶ*
„poſt verba *ὑφαντ. κ. ὑφ.* — aperte vitioſum eſſe,
„cum *ὑφ. κ. ὑφ.* ſint illa *δῶρα Ἐργ.*, de quibus ſermo
„eſt. Videtur autem illud initium in vulg. *ὑφαντ.* cet.
„ex Aeliano de anim. I, 20. a ſciolo huc transſcriptum
„in textum migraſſe".

Cap.

*) In praefatione orationum Plethonis et Apoſtolii, Lipſ. ap. Schwickertum, 1792.

Digitized by Google

„Cap. 5. Ἡ ἀλώπηξ θαλασσίας δι᾽ ἀκρασίαν οὐκ „ἀπέχεται. καταφρονεῖ τοῦ ἀγκίστρου καὶ ἄλλοσα ἀνέ„θορε καὶ ἀπέκειρε τὴν ὁρμιάν. Cap. 6. Αἱ χελῶναι „αἱ θαλάσσιαι ἔν τῇ γῇ τίκτουσι. καταχωννύουσι ἐν „τῇ αὐτῇ τὰ ὠὰ, καὶ ὑποστρέφουσιν. Εἰσὶ δὲ ἐς τοσοῦ„τον λογιστικαὶ et ſic porro, vt in editis vsque ad ζῶα „γίνονται. Ὑποστρέψασαι οὖν εἰς τὸν χῶρον, ἐν ᾧ „ἔκρυψαν τὰ ἑαυτῶν βρέφη ὀρύσσουσι τὴν γῆν, reliqua „textus habet. Ante ἕπεσθαι in Mſ. eſt καὶ.“

Ex quibus omnibus hoc ſatis certe patere arbitror, iam olim illa capitis ſecundi abſurda eredita fuiſſe. Velim tamen ſcire, an illa ibi, vnde hauſerit Apoſtolius, aeque exſtiterint, vt nunc legantur, nec ne?

Fragmenta, quae, e Suida collecta, Aeliano vulgo attribuuntur, huic editioni cur non adiecerim, ſi quaeras, nil aliud reſpondere ſcio, ac, incertiſſimum eſſe, quid eorum vere ſit Aeliani, et cuius Aeliani? Certe etiamſi Aeliano, vix tamen noſtrae hiſtoriae, imo plurima eius libro *περι προνοιας* adſcribenda putes.

Ceterum poſterior huius editionis pars, quum totum opus in lucem nunc producendi facultas non eſſet bibliopolae, proximis ſane nundinis lecturis tradetur.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ
ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄.

Περὶ τȣ͂ δαιμονίȣ τȣ͂ Σωκράτȣς.

Ἔλεγε δήπȣ Σωκράτης περὶ τȣ͂ δαιμονίȣ τȣ͂ συνόντος αὐτῷ, πρὸς Θεάγην καὶ Δημόδοκον, καὶ πρὸς ἄλλȣς πολλȣ́ς. Φωνὴν, πολλάκις ἔφασκεν, ὁσίαν πομπῆς ἐγκε-

Σωκρατης π. τ. δαιμ.] Vid. plura in Exc. de *Socrate*.

προς Θεαγ. και Δημοδ.] Reſpicit auctor dialogum Platonis *Theagis* nomine inſcriptum, vbi Demodocus filium Theagen hunc ad Socratem adducit, vt ſapientiam ab eo diſcat. Socrates autem hanc de daemonio ſuo ſententiam pluribus exſequitur. Vnde liquet, Noſtri verba inde hauſta eſſe. Quare Periz. aliter hic diſtinxit, nempe: προς Θεαγ. κ. Δημοδοκον· και π. αλλ. πολλȣς φ., π. εφ. cet. Vid. et Xenoph. Apol. Plut. de daemon. Socr. Apulei. de daem. Socr. λεγειν ita abſolute poſitum notat perpetuam orationem, vel diſſertationem, ſic c. 12.

ὁσιαν πομπης] Locus haud dubie corruptus. Geſn. ὁσιας, *ſancti alicuius auſpicii vocem*. Faber, probante Io. Kuhnio, ὁσιᾳ πομπῃ. Sed iure dubitat Periz., an vox ferat iſtam ſignificationem, vt notet ſimpl. id, quod a deo profectum, miſſum, ortum eſt, quo modo h. l. accipi debeat, quum paſſim opponatur τοις ἱεροις, *rebus deo conſecratis*, Thucyd. II, 52. Quamquam locus Xen. Cyr. VII, 5, 56. non praetermittendus videtur, ἑςιας, ȣ̔ κτε ὁσιωτερον χωριον εν ανθρωποις, κτε etc. *qua nec ſanctior locus, nec* cet. Heſych. ὁσιȣς θαλαμȣς, τȣς μη θεȣς, αλλ᾽ ανθρωπȣς, Sic et Suidas et Harpocration. Timaeus ὁσια τα ιδιωτικα και μη ἱερα, vbi Ruhnk., adleg. Plat. legg. IX. pag. 653. μηδεν διαφερειν τῳ κλεπτοντι — — εξ ἱερων η ὁσιων, dicit hanc vocem interpretum ſcopulum. Perizonio ὁσιον proprie eſt, quod conue-

ἐγκεκληρωμένην αὐτῷ. ἥπερ ὅταν γένηται, ἀεί μοι, φησὶ, σημαίνει, ὃ μέλλω πράττειν, τούτου ἀποτροπὴν, προτρέπει δὲ οὐδέποτε. καὶ αὖ πάλιν, ἐάν τις, φησὶ, τῶν φίλων ἀνακοινῶται ὑπέρ των, καὶ ἐπιγένηται ἡ φωνὴ ἐκείνη, πάλιν ἀποτρέπει. καὶ ἐμοὶ μὲν αὕτη συμβουλεύει τοῦτο. ἐγὼ δὲ τῷ συμβουλευομένῳ μοι, καὶ οὐκ ἐῶ πράττειν, ἑπόμενος τῇ θείᾳ προῤῥήσει. παρείχετο δὲ μάρτυρα Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος. ἀνεκοινώσατο γὰρ αὐτῷ, εἰ μέλλοι ἀσκήσειν εἰς Νεμέαν, καὶ εὐθὺς, ἀπαρχομένου λέγειν, φωνὴ ἐπεγένετο. καὶ ὁ Σωκράτης τὸν Χαρμίδην διεκώλυσεν ἔχεσθαι, ὧν εἴχετο, εἰπών· ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη, οὐ μὴν εἰς δέον ἀπήντησεν αὐτοῦ ἡ σπουδή.

ΚΕΦ.

conuenit officiis hominum in deos vel alios homines, ſeu quod non excedit illa officia, quod fas, licitum, pium ac iuſtum eſt. Vnde *ὅσιον καὶ δικαιον* vel *θεμις* crebro coniunguntur. Heſych. videtur ab *ἵημι* pro *εφιημι permitto* deducere, Etymol. M. ab *αζω veneror*. Periz. ab *ὅσον*, et notare pr. *id, quousque progredi licet.* Demoſth. Ariſtocr. *παν, ὅσον εσθ' ὅσιον, πεπραχθαι, quantum fieri oportet.* Quapropter Periz., quia et Noſter Hiſt. an. III, 47. et infra XIII, 1. *θειαν ἀομπην* dicit, et inter ΘΕΙΑΣ et ΟΣΙΑΣ exigua eſt diſcrepantia, illud auctoris, hoc librariorum eſſe putat. Nec tamen arbitrer cum Cl. Meineckio, Geſneri *ὁδιας* plane eſſe reiiculum. Quare me fluctuari fateor, hocne praeferendum, an cum Cl. Kuhn. iun. medicina ex Plat. *Theage*, quem ſane Noſter reſpexit, et vbi legitur *εστι τι θειᾳ μοιρᾳ* *παρεπομενον εμοι — δαιμονιον,* petenda, legendumque ſit *φων. πολλ. εφ., θεια π. εγκεκλ.*

εγκεκληρ. α.] Max. Tyr. diſſ. 26. de eodem Socrate, *δαιμονιον τη γνωμη αυτου ανακεκραμμενον, mente illius permixtum.*

ἥπερ ὅταν] Locus hic eſt ex Plat. Theage ſumtus.

εγω δε τῳ συμβουλ.] ſc. *συμβουλευω.*

Χαρμιδην] Fuit hic inter diſcipulos et amicos Socratis, et ideo illius nomine inſcriptum quoque dialogum nobis reliquit Plato. Forma excellens fuit, ideoque *καλος* cognominatus. Periit in proelio inter XXX tyrannos et Thraſybulum atque exſules reliquos commiſſo, de quo vid. Xen. hiſt. gr. II. Plin. VII, 24.

διεκωλυσεν εχεσθαι, ὧν ειχετο] *impedire voluit, quominus is ſtudio eorum,* (*εχεσθαι δι' εκεινων, δι' ὧν ειχ.*) *teneretur, quorum* ſtudio tenebatur.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ Ἱππάρχȣ σοφίας, καὶ σπȣδῆς περὶ τȣ̀ς πεπαιδευμένȣς, καὶ περὶ τῶν Ὁμηρικῶν ἐπῶν.

Ἵππαρχος ὁ Πεισιςράτȣ παῖς, πρεσβύτατος ὢν τῶν Πεισιςράτȣ, καὶ σοφώτατος ἦν Ἀθηναίων. ὗτος καὶ τὰ Ὁμήρȣ ἔπη ἐκόμισε πρῶτος εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠνάγκασε τȣ̀ς ῥαψῳδȣ̀ς τοῖς Παναθηναίοις αὐτὰ ᾄδειν.

Ἱππαρχος ὁ Πεισιςρ.] Vid. ad V, 13 init. alter filius fuit Hippias, iniquior animo. Haec ſumta ſunt ex Platonis *Hipparcho*, qui Thucydidem negantem, Hipparchum natu fuiſſe maiorem, refutat.

εκομισε πρωτος εις] Sic et Plato l. c. Sed haec et quae dixit auctor infr. XIII, 14 fin. de Piſiſtrato, vt redigerentur in concordiam, Periz. bene ea adfert, quae et Plato et Aelianus credidiſſe videntur, Hipparchum, viuo patre, iam aetate prouectum carmina Homeri primum adtuliſſe Athenas, ea dein patrem digeſſiſſe in Iliada et Odyſſeam, filium vero poſtea rhapſodis dediſſe cantanda. Vna quidem difficultas in eo reſidet, quod Diog. Laert. in *Solone* 57. *hunc*, ait, *primum ſanxiſſe*, vt carmina Homeri recitarentur, *ἐξ ὑποβολῆς*, *debito ordine* cet. i. e. vt, vbi vnus deſiiſſet canere, alter inde auſpicaretur. Sed carmina Homeri ſtatim poſt Solonem per tumultus ciuiles ex vſu hominum intercidiſſe poterant. Aliter ſentit Küſter. in hiſt. crit. Hom. II, ſ. 3. primum, ait, Solonem occaſionem praebuiſſe aliis digerendae Homeri poeſeos, iuſſa illa recitatione; Piſiſtratum deinde collectis, quas nanciſci poſſet, rhapſodiis, adcuratius eorum ordinem examinaſſe et primum quoddam poematum corpus exhibere coepiſſe, Cic. de Orat. III, 34. Hipparchum denique illa rhapſodiis quibusdam auxiſſe, totumque ergo opus perfeciſſe.

ῥαψῳδȣς] *Rhapſodi*, ſententia Cl. Küppenii (ei. *Homer's* Leben p. 41. ſ.) erant in genere *ἀοιδοί*, poſtea dicti *ποιηταί*, *poetae*. Sic pro *ποιειν επος* antea dicebatur *ῥαπτειν επος* vel *ῳδην*, *conſuere* carmen; vnde Pindar. Homeridas vocat *ῥαπτων επεων αοιδȣς*, Nem. II, 1. cf. Athen. XIV, c. 3. Aliorum autem, vt Suidae, ſententia, Rhapſodi a *ῥαβδος*, virga laurea, quam canentes manu tenebant, dicebantur quaſi *ῥαβδῳδοι*, quod autem negat Küſter. Ad *Rhapſodos* numerabantur *Homeridae* (Timaeus *οἱ τα Ὁμηρȣ ὑποκρινομενοι*); hi

Digitized by Google

καὶ ἐπ’ Ἀνακρέοντα δὲ τὸν Τήϊον πεντηκόντορον ἔστειλεν, ἵνα αὐτὸν πορεύσῃ ὡς αὐτόν. Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον διὰ σπουδῆς ἄγων, ἀεὶ περὶ αὐτὸν εἶχε, μεγάλοις δώροις, ὡς τὸ εἰκὸς, πείθων, καὶ μισθοῖς. καὶ γὰρ ὡς ἦν φιλοχρήματος ὁ Σιμωνίδης, οὐδεὶς ἀντιφήσει. ἔργον δὲ ἦν ἄρα τούτῳ τῷ Ἱππάρχῳ ἡ περὶ τοὺς πεπαιδευμένους σπουδή. καὶ ἐβούλετο ὑπὸ προσχήματι τῷ ἑαυτοῦ Ἀθηναίους παιδεύεσθαι, καὶ βελτιόνων αὐτῶν ὄντων ἄρχειν ἔσπευδεν. οὐκ ᾤετο γὰρ δεῖν οὐδενὶ φθονεῖν σοφίας, ἅτε

ὢν

hi enim Homerica carmina vel ſola in initio, vel praecipue canebant, illi vero et aliorum carmina, vt Heſiodi, Archilochi etc. vid. Plat. Ion. init. Athen. l. c. Alii tamen rem aliter explicant, vid. Kuſter. hiſt. crit. Hom. P. II. ſect. 4. et Bach. ad Xen. ſymp. 3. §. 6. Socrates apud Xen. M. S. IV, 2, 10. et Plat. Ion. rhapſodos exagitat vt ſtultiſſimos.

επ’ Ανακρεοντα] *Anacreon* ex oppido Ioniae *Teo*, (v. mox cap. 5.) oriundus longaeuam aetatem produxit ad Hipparchum vsque et poſt eum floruit ſub Polycrate, cuius fauore gaudebat, vid. infr. IX, 4. XII, 25. Natus eſt circa 2. annum Olymp. LV. Vitam ſecuram otioſamque negotiis praeferebat, quod et poemata ſua docent, quae hilare eius ingenium animumque ſemper contentum, ſed et lubrica amantem ſpirant, quamquam non omnia Anacreonti attribuenda videntur. Mortuus dicitur eſſe vuae paſſae grano, decrepitus iam ſenex, v. Val. Max. IX, 12, 9.

πορευσῃ ὡς αὐτον] ὡς ſaepe ita ſolet poni, vt Praepoſitiones *επι*, *προς*, *εις* vel omiſſae vel expreſſae ſint; in tali autem conſtructura ὡς valere *ἑως* *vsque* dixit Zeune, quem, vt Erneſti, vid. ad Xen. M. S. II, 7, 2. Iſocr. paneg. c. 7. ed. Mor.

ὡς ην φιλοχρηματος] Accuſatus paſſim auaritiae, et quod primus muſam fecerit mercenariam, v. infr. IX, 1. Phaedr. IV, 17. Sed talis erat mos poetarum huius temporis, qui laudes ſuas, quibus putant immortalem aliis a ſe donari gloriam, palam vendunt.

εργον δε ην] Quidquid aliquis adſidue facit, eſt *εργον*. *Studium erga eruditos erat res ſua.* Valde exquiſita locutio eſt illa Xen. Cyr. VIII, c. 4. p. 764. *εργον εχω δεομενος*, *valde rego, operam do rogando*, vt vertit Zeune.

εσπευδεν] Sluisk. *επεδευεν*, Plato d. l. *επιβουλευων*. Sed nil deſideres.

Digitized by Google

ϕῶν καλὸς καὶ ἀγαθός. λέγει δὲ Πλάτων ταῦτα, εἰ δὴ ὁ Ἵππαρχος Πλάτωνός ἐϛι τῷ ὄντι (μαθητής).

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ βοὸς παρ' Ἀθηναίοις σφαγῆς, καὶ Διϊπολίων καὶ Βϛφονίων ἑορτῶν.

Ὅτι Ἀττικὸν τοῦτο τὸ ἔθος· ὅταν ὁ βοῦς ἀποσφαγῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἀπεψηφίζονται, κρίνοντες ἕκαϛον ἐν τῷ μέρει φόνου. καταγινώσκουσι δὲ τῆς μαχαίρας, καὶ λέγουσι ταύτην ἀποκτεῖναι αὐτόν. καὶ ἐν ᾗ ταῦτα ἡμέρᾳ δρῶσι, Διϊπόλια τὴν ἑορτὴν καλοῦσι, καὶ Βουφόνια.

Πλατωνος εϛι τῳ οντι (μαθ.)] Manifeſte adulterina eſt vltima vox, vt iam viderunt Fab., Scheff., Kuhn.; et tamen in Mſtis et edd. comparet. Deſignatur enim hic non *diſcipulus*, ſed dialogus Platonis *Hipparchus* adpellatus, non tamen ab hoc, ſed ab alio, Socrati aequali.

Ὁ βους αποσφαγῃ] De boue non temere mactando vid. V, 14.

εν τῳ μερει] Vertitur *viciſſim*, *alternis*, quando de duobus agitur; at quando de pluribus, notat *ſingulos ſeparatim*, *et ita ordine per vices.*

Διιπολια] Feſtum ſic dictum, quia tunc ſacra fiebant Ioui Πολιει (a πολιευς, *vrbium cuſtos*, epithet. Iouis). Antiquiſſimum autem fuit, vnde διιπολιωδη ap. Ariſtoph. *Nub.* pro *antiquis valde et obſoletis* ponitur. Res autem, teſte Porphyrio, ita geſta fuit: Athenienſes in Diipoliis bouem immolaturi virgines primum legerunt (ὑδροφορους) quae aquam ferrent ad acuendam ſecurim et cultrum. Dein alius, tradita ſecuri, bouem deiecit, alius cultro mactauit. Tum, corio alterius manu detracto, omnes de caeſo boue aliquid deguſtarunt, pellem denique foeno ſuffarctam ita conſuerunt, vt priſtinam bouis ſpeciem mentiretur, aratro quoque adpoſito, ac ſi terram proſcindere vellet. Poſtremo caedis cognitio inſtituta et ad dicendam cauſam euocati, qui culpae adfines videbantur; ſed alius in alium crimen transtulit. Percuſſor (βουφονος) denique ſecurim arguit, cultrumque, qui, voce, quam mitterent ſupplicem, deſtituti, atque adeo caedis facile damnati et in mare abiecti ſunt.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Πολιάρχου τρυφῆς.

Πολίαρχόν φασι τὸν Ἀθηναῖον εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρυόνας ἐκείνους, οὓς ἔχαιρεν, ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν αὐτῶν παρεκάλει τοὺς φίλους, καὶ ἔθαπτεν αὐτοὺς πολυτελῶς, καὶ ἐπισήματα αὐτοῖς ἀναστήσας, ἐπιγράμματα κατ' αὐτῶν ἐνεκόλαπτεν.

ΚΕΦ. Ε'

Περὶ Νηλέως, καὶ Μέδοντος, καὶ ἐν Ἰωνίᾳ δώδεκα πόλεων.

Ὅτι Νηλεὺς ὁ Κόδρου, τῆς βασιλείας ἀμοιρήσας, ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας, διὰ τὸ τὴν Πυθίαν Μέδοντι τὴν ἀρχὴν περιάψαι εἰς ἀποικίαν στελλόμενος. τῇ Νάξῳ δὲ προσωρμίσθη οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος βιασθείς. ἀπᾶραι δὲ βουλόμενον, καταπνέοντες ἐναντίοι ἄνεμοι διεκώ-

Επισηματα] Suidas *στηλαι επιταφιοι*. In illis autem inſcribi ſolebant epitaphia.

Νηλευς ὁ K.] Fuit pater Neſtoris, illius apud Hom. tam celebris ſenis, qui Pyli Meſſeniae regnabat. *Medon* autem Nelei frater, primus poſt reges archon perpetuus Athenis, vid. ad V, 13 init. Ceterum plures fuerunt Athenis Nelei nomine inſignes.

εις αποικιαν στελλομενος] Certiſſime, etſi contradicunt omnes Mſti, pro *στελλομενῳ* legendum eſt *στελλομενος*. Sic poſtulat et hiſtoria, et ipſe Aelianus. Neleus enim in coloniam profectus eſt ſponte ſua, et quia fratris maioris quidem natu, ſed claudi, imperium non ferre poterat. Qua litis fraternae occaſione Athenienſes, quum Medonti ab oraculo adiudicata eſſet *ἡ αρχη*, vel vt gratificarentur Neleo, vel quia et ipſi volebant ſummum ciuitatis magiſtratum imminui titulo ac poteſtate, Medontem declararunt non *regem*, ſed *archontem*, *regem* autem renuntiarunt ipſum Iouem, vid. Pauſ. Meſſ. 5. Vid. plura ad V, 13.

Digitized by Google

διεκώλυον. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων οἱ μάντεις ἔφασαν δεῖν καθαρθῆναι τὸ στρατόπεδον, ὡς συμπλεόντων πολλῶν οὐ καθαρῶν τὰς χεῖρας. προσεποιήσατο δὴ καὶ αὐτὸς ἀποκτεῖναί τινα παῖδα, καὶ δεῖσθαι καθαρμοῦ. καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε, καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισε τοὺς συνειδότας ἑαυτοῖς. οὗ γενομένου, καὶ γνωσθέντων ἐκείνων, αὐτοὺς μὲν ἀπέλιπεν, οἱ δὲ ᾤκησαν τὴν Νάξον. Νηλεὺς δὲ εἰς τὴν Ἰωνίαν ἀφίκετο. καὶ πρῶτον μὲν ᾤκησε Μίλητον, Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ Μυγδόνας, καὶ Λέλεγας, καὶ ἄλλους βαρβάρους, ἀφ'

ου καθαρων τας χειρας] Sic ſupra III, 44. extr. ſc. *κατα*. Propria autem eſt locutio haec homicidis denotandis. Sluisk. pro *ὡς* habet *και*, et *τινων* pro *πολλων*. Perizonio vtrumque poſterius ex gloſſa ortum videtur et legendum *ὡς και σ. ου. κ. τ. χ.*

και αυτος ανεχωρησε] Ex h. l. diſcimus, impios, quia expiari debebant, ſeceſſiſſe e medio, ne ſcil. ſuo contagio reliquos contaminarent. *Ου γαρ θεμις, βεβηλον ἁπτεσθαι δομων*, Eurip. Proteſ. Sic Oreſtes, occiſa matre, quum veniſſet ad Troezenios, et ab iis expiari vellet, quia nemo eum domo recipere volebat, manere debuit in tentorio quodam, vsque dum expiatus eſſet, vid. Pauſ. Cor. c. 32. Similiter apud Romanos, vrbe luſtrata, capra per vrbem ducta, cornibus ardentibus, porta Naeuia emittebatur relinquebaturque, aliarum vero hoſtiarum cinis in mare ſpargebatur. Similia in Moſaicis reperies. In expiationum enim feſto publico, duo hirci admouebantur altari, et alter offerebatur in expiationem, alter vero, in cuius caput ab ſacerdote deriuabantur peccata totius populi, emittebatur deinde in terram remotam vel deſertam, vid. Leuit. 16, 9. ff. it. in expiationibus leproſorum adhibebantur duae aues, ibid. 14, 5. ff. Sic leproſi ipſi per aliquot dies a populo ſecernebantur, vt purgarentur et luſtrarentur, vid. Num. 12, 11.

ῳκησαν την Ναξον] Sic in antiquis edd. ſuperioris ſeculi et Mſtis Lugd. At in Tornaeſianis et reliquis huius ſeculi vt et Sluisk. *ῳκισε*, quod et Kuhn. in indice ſuo praefert. Periz. contrarium mauult, nam non condidiſſe (*οικισαι*) Neleum Naxum, ſed tantum inhabitaſſe (*οικησαι*), etſi vltimum huius capitis *ῳκισε* concedit. Sed negari non poteſt, non ſemper ab auctoribus obſeruatam eſſe illam inter *οικιζειν* et *οικειν* differentiam et ſec. Spanh. ad Callimach. Del. 227. *οικιζειν πολιν* dici et eos, qui vrbem inſtaurent muniantque.

Μιλητον] v. Strab. XIV, p. 938. B. Pauſ. VII, 2.

Digitized by Google

ὧν αἱ δώδεκα πόλεις ἐκλήθησαν ἐν Ἰωνίᾳ. εἰσὶ δὲ αἵδε. Μίλητος, Ἔφεσος, Ἐρυθραὶ, Κλαζομεναὶ, Πριήνη, Λέβεδος, Τέως, Κολοφὼν, Μυοῦς, Φώκαια, Σάμος, καὶ Χῖος. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ὕστερον ᾤκισε πόλεις ἐν τῇ ἠπείρῳ.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Περὶ ἀγραμματίας καὶ ἀπαιδευσίας τῶν βαρβάρων.

Τῶν ἀρχαίων φασὶ Θρᾳκῶν μηδένα ἐπίστασθαι γράμματα. ἀλλὰ καὶ ἐνόμιζον αἴσχιστον εἶναι πάντες οἱ τὴν Εὐρώπην οἰκοῦντες βάρβαροι, χρῆσθαι γράμμασιν. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς λόγος, ἐχρῶντο αὐτοῖς μᾶλλον, ἔνθέν τοι καὶ τολμῶσι λέγειν, μηδὲ τὸν Ὀρφέα σοφὸν γεγο-

ἀφ᾽ ὧν αἱ δώδεκα — ἐκληθ.] Nihil hic mutant Mſti. Vrbes enim, Perizonii ſententia, ita cognominabantur, vt haec diceretur eſſe Carum, iſta Mygdonum, illa Lelegum, alia aliorum vrbs.

Τὸν Ὀρφέα σοφὸν] expone, *eruditum, literis excultum.* De literis enim hic agitur, et illis diſciplinis, quas eruditi et philoſophi ex aliorum ſcriptis maxime hauriunt, non de illa ſapientia, quae vi iudicii atque vſu rerum et prudentia comparatur. Perizonius autem haec voluiſſe Androtionem, hominem Atticum, putat: Eleuſinia non, vt plerique tradunt, ab Eumolpo Thrace potiſſimum profecta, ſed, vt alii, ab eius trinepote, Muſaei poetae filio, homine Attico. Refutari etiam ab eo ſententiam eorum, qui ex Thracia repeterent diſciplinas ſacras et profanas, contraque adfirmare, Thraces antiquiſſimis temporibus literis quidem vſos fuiſſe. Aeque porro negare Androtionem, vera eſſe de Orpheo tradita, ac in primis, ab hoc profectas eſſe *τελετὰς*, huncque ex Aegypto reportaſſe omnem theologicarum rerum, inferni, poeſeos, ſcientiam. Et ſane certum eſt, literas primis temporibus magis floruiſſe in Aſia, quam in Europa, quod primi inter Graecos ſapientes et ſcriptores, Homerus, Thales, Scylax, Herodotus, Hippocrates, qui fuerunt Aſiatici, ſatis probarunt. Sic ipſi Athenienſes a Thracibus prima ſua ſacra acceperunt; et Graeci ſedem antiquiſſimam Muſarum in illis locis Thraciae collo-

Digitized by Google

γεγονέναι, Θρᾷκα ὄντα, ἀλλ' ἄλλως τοὺς μύθους αὐτοῦ καταψεύσασθαι. ταῦτα Ἀνδροτίων λέγει, ἐν τῷ πιστὸς ὑπὲρ τῆς ἀγραμματίας καὶ ἀπαιδευσίας Θρᾳκῶν τεκμηριῶσαι.

collocarunt, vnde étiam *Pierides* et *Libethrides* fuerunt dictae. Extendebatur autem tunc Thracia vſque ad Theſſaliam ſeu iuxta mare Aegaeum vſque ad fluuium Peneum. Sed et intra ipſam habitauere olim Graeciam Thraces, vid. Pauſ. Att. c. 41. Atque ideo in antiquis fabulis legimus Athenienſibus negotium fuiſſe cum Thracibus; ſic Tereus, qui duxit Prognen, Thrax dicitur, etſi habitauit in Phocide, Pauſ. Phoc. c. 4. Quare Periz. iure credit, Orphea non fuiſſe literis, quae poſtea demum exortae ſunt in ipſa Graecia, iam tunc excultum, ſed tamen fuiſſe virum *ſapientem*, qui multa inuenerit et inſtituerit, quae dein ad Graecos ſint propagata, hos vero illa deinde in maius extuliſſe et multis contaminaſſe fabulis, ſicuti eius nomine hymnos ediderunt, qui a multis referuntur ad Piſiſtrati tempora. Battierii diſpoſitionem verborum μηδε τ. Ο., σοφον οντα, Θρακα γεγονεναι, quae Cl. Kuhn. iun. placet, non probari mihi fateor, quum de patria Orphei tota antiquitas non magis, quam de eius ſapientia dubitaret. Quamquam non poſſum, quin concedam, etiam το Θρακα οντα ita ſeparatum, et poſt verba σοφ. γεγον. pone ſequens paullulum diſplicere.

αλλως τους μ. αυτ. καταψ.] Voſſius, ſeqq. Hornio et Scheff., legit αλλους. Fab. et Kuhn. retinent vulgatum *veteres fabulas temere de eo eſſe mentitas*, vt ita αυτου regatur a καταψ. Neutra coniectura, opinor, contemnenda. Sed tamen putet Periz. ſcripſiſſe auctorem κατεψευσθαι; ſimiliter enim legi XII, 36. αλλ' ὡς πολλα — κατεψευσαι αυτου.

Ανδροτιων] Scripſit res Atticas ab ipſis initiis vſque, vnde ab omnibus Scholiaſtis laudatur ſaepiſſime. Perduxit hiſtoriam ſuam minimum vſque ad XXX tyrannos, adpellauitque eam Ατθιδα. Veteres fabulas ſtuduit reuocare ad fidem et veritatem hiſtoricam, ſic *Spartos* Cadmi tradidit non ex dentibus draconis, ſed ex eo, quod venerint cum Cadmo ex Phoenice, σποραδες *vagi homines*, et varii generis, ſeu quod σποραδην, *ſparſim*, habitarint; item Amphictyonum conſeſſum non ab Amphictyone, Deucalionis filio, inſtitutum, ſed ab Amphictyonibus h. e. vicinis ſic adpellatum. Ceterum videtur tempore Pyrrhi Epirotae vixiſſe, ſtante adhuc republica Athen., a qua, ſecundum Plutarch. in exilium miſſus et vnde ideo Megara abiit.

εν τῳ πιστος] ſc. εστι.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ ἑστιωμένων γάμων ὑπ' Ἀλεξάνδρε, ὅτε Δαρεῖον ἐνίκησεν.

Ἀλέξανδρος, ὅτε Δαρεῖον εἷλε, γάμες εἱςία καὶ ἑαυτε καὶ τῶν φίλων. ἐννενήκοντα δὲ ἦσαν οἱ γαμῦντες, καὶ ἰσάριθμοι τέτοις οἱ θάλαμοι. ἦν δὲ ὁ ἀνδρὼν, ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ἑςιῶν αὐτὲς, ἑκατοντάκλινος· καὶ ἑκάςη κλίνη ἀργυρόπες ἦν, ἡ δὲ αὐτῦ χρυσόπες· καὶ κεκόσμηντο πᾶσαι ἁλεργοῖς καὶ ποικίλοις ἱματίοις ὑφῆς βαρβαρικῆς μεγατίμε. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τὲς ἰδιοξένες, καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπες ἑαυτῷ. ἐν δὲ τῇ αὐλῇ εἱςιῶντο αἵτε ἄλλαι δυνάμεις, αἱ πεζαὶ, καὶ αἱ ναυτικαὶ, καὶ οἱ ἱππεῖς, καὶ αἱ πρεσβεῖαι δὲ εἱςιῶντο, καὶ οἱ παρεπιδημῦντες Ἕλληνες. καὶ ἐγένετο τὰ δεῖπνα προσαλπιςά· τὸ μὲν συγκλη-

Εἷλε] Vid. ad II, 25 med. Caput hoc totum habes apud Athen. XII, 9.

ὁ ἀνδρων] Notabat conclaue conuiuiis deſtinatum, quod erat virorum, nam feminae apud Graecos in conuiuium non adhibebantur, niſi propinquorum, vt ait Nep. praef.

ὑφης βαρβ.] Intelligit ſine dubio babylonicas veſtes, ſeu ſtragulas, quae texendo pingebantur.

εν τῃ αυλῃ] h. e. veſtibulo, vid. ad III, 4. Erat autem hocce veſtibulum *quatuor ſtadiorum in circuitu*, teſte Athenaeo.

αἵτε αλλαι — etc.] Perizonio auctor videtur repetendo verbum εἱςιωντο voluiſſe legationes et peregrinantes Graecos ſeparare a militibus atque ideo maiore vſus eſt diſtinctione poſt ἱππεις. Mihi non idem videri fateor, haudque ſcio, an poſterius εἱςιωντο ex antecedente, errore librarii, repetitum ſit. Tunc locum ita vertendum putem: *In eo veſtibulo, praeter copias*, nempe *terreſtres, nauales et equites, etiam legationes et peregrinantes Graeci conuiuio excipiebantur*; vel *cum copiae — tum legationes*, (vid. ſupra ad II, 13 in. de τα αλλα, και). Quin ipſe Athenaeus, vt fatetur Periz., omnes coniungit, et in veſtibulo pariter exceptos ait.

προσαλπιςα] Malit Scheff. προς σαλπιγγα, vt et Athenaeus. Lugd. vero et antiqua manus in Mſto Sluisk. tuentur vulga-

Digitized by Google

συγκλητικὸν μέλος ᾖδον, ὅτε αὐτοὺς ἐχρῆν παριέναι ἐπὶ τὴν δαῖτα: τὸ δὲ ἀνακλητικὸν, ὅτε ἐσήμαινον ἀπαλλάσσεσθαι. πέντε δὲ ἡμέρας καθεξῆς τοὺς γάμους ἔθυεν. ἀφίκοντο δὲ καὶ μουσουργοὶ, καὶ ὑποκριταὶ, οἱ μὲν κωμῳδίας, οἱ δὲ τραγῳδίας, πάμπολλοι. ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θαυματοποιοὶ διαπρέποντες, καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ γραφικῆς τέχνης.

Κόνων ὁ Κλεωναῖος ἐξειργάσατό, φασι, τὴν τέχνην τὴν

vulgatum. Declarari videtur hoc vocabulo, omnia, quae fieri deberent, fuiſſe prius buccinae ſono ſignificata in hisce conuiuiis.

μελος ηδον] Vulgata *ᾳδον cantitans.* Sed hoc nihil eſſe ait Perizon., et ſine haeſitatione legit *ηδον*, cuius Nominatiuum adfert *δειπνα προσαλπ.*, vel, vt malim, *σαλπιγγες*, quod ex *προσ.* ſuppleas; certe eamdem ellipſin reperies ad *εσημαινον.* Med. 3, et Sluisk. *ᾳδουσης*, quod Gronouio placet ſc. *σαλπιγγας*,

ανακλητικον] Militare loquendi genus; tuba enim ſignum receptui datur; hic autem erat ſignum conuiuii ſoluendi ob multitudinem conuiuarum.

γαμ. εθυεν] *propter nuptias ſacrificauit.* Sic *θυειν τα γαμηλια*; it. *θυειν τα ευαγγελια*, *victimam caedere ob laetum nuntium.* Vid. ſupr. I, 15. *θ. τα αναγωγια*.

ησαν δε και εκ της Ινδικης] Athenaeus hosce Indos facit miniſtrantes conuiuis, alios vero eosque nominatim *θαυματοποιους*, qui erant non Indi, ſed Graeci. Quare vel Noſter, vel ille turpiter eſt lapſus; putat autem Periz., Noſtrum erraniſſe, qui id etiam c. 17. et ſupr. IV, 23. fecerit, quumque et hi ipſi Graeci ab Athen. I, 17. tamquam *θαυματοποιοι ενδοξοι παρ' Αλεξ.* laudentur, et iſto tempore illi eſſent maxime nobiles in Aſia minore et Graecia.

και εδοξαν δε αυτοι κρατ.] *imo videbantur adeo* (*αυτοι*) *ſuperare* cet.

Κονων] Legendum potius *Κιμων*, quia Plinio hiſt. nat. XXX, 8. inter antiquiſſimos laudatur pictores, vt qui primus *inuenerit obliquas imagines et varias vultuum formas, articulis distinxerit membra, venas protulerit, in veſte etiam rugas et ſinus.* Vid. et anthologi-

τὴν γραφικὴν, ὑποφυομένην ἔτι, καὶ ἀτέχνως ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτῦ καὶ ἀπείρως ἐκτελȣμένην, καὶ τρόπον τινὰ ἐν σπαργάνοις καὶ γάλαξιν ȣ̓σαν. διὰ ταῦτά τοι καὶ μισθȣ̀ς τῶν πρὸ αὐτῦ πρῶτος ἔλαβεν ἁδροτέρȣς.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ τυράννȣ ὑπὸ τῶν ἑαυτῦ παιδικῶν φονευθέντος.

Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τύραννον (ȣ̓́τω γὰρ καὶ Πλάτων αὐτὸν ὀνομάζει, καὶ ȣ̓ βασιλέα,) τὰ παιδικὰ αὐτῦ, Κρατεύας, ἐρασθεὶς τῆς τυραννίδος, ȣ̓δὲν ἧττον, ἤπερ ἐκεῖνος τῶν παιδικῶν ἠράσθη, ἀπέκτεινε τὸν ἐραστὴν ὁ Κρα-

logiam Graecorum epigramm. — Cod. Med. 3. *τεχνην γραφ. την ὑποφ.*

εν σπαργανοις και γαλαξιν] vt noſtrates, *in der Wiege, in der Kindheit*; eamdem phraſem vid. X, 10. ib. not.

Ἀρχελαον] De quo vid. ad II, 21.

ȣ̓τω γαρ και Πλατων] Exhibet Noſter verba Platonis ex Alcib. II, c. 5. vsque ad *ετελευτησεν*. Ceterum Plato *τυραννον* adpellat Archelaum, quia, vt idem ait in *Gorgia*, erat *τα μεγιςα ηδικηκως των εν Μακεδονιᾳ*. Occiderat enim, vt ſup. c. I. dictum, patruum ſuum Alcetam, et illius filium, deinde ſuum quoque fratrem, puerum ex regina natum, quem in puteum deiiciebat. — Archelaus fuit et laborioſiſſimus menteque maxima praeditus, et doctrinam eruditosque maxime coluit, quapropter vndique ad ſe conuocauit philoſophos et poetas, vt notum eſt de Euripide, hoſpite eius et familiariſſimo; ſic et Socratis amicitiam comparare ſibi valde ſtuduit, ſed fruſtra; is enim eius crudelitatem merito repudiauit, vid. Senec. *de benef.* V, 6. infr. XIV, 17.

Κρατευας] Sic vterque cod. et Plut. in *ερωτ.* Diodor. autem XIV, p. 671. ed. Weſſel. et Moſchopul. in vita Eurip. Craterum vocant, quod placet Scheff. Sed *Κρατευας* nomen Macedonicum erat, vt monet Kuhn., qui etiam putat, illud et nomen *Κρατερος* idem eſſe, niſi quod prius magis ſapiat Macedoniſmum. Interfecit autem, auctore Diod., regem imprudenter in venatione. Sed Ariſtot. Polit. V, 10. Craterum dicit coniuraſſe in caput amatoris

Digitized by Google

ὁ Κρατεύας Ἀρχέλαον, ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων ἀνὴρ ἐσόμενος. τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα κατασχὸν τὸ μειράκιον, πάλιν αὐτὸς ἐπιβελευθεὶς ὑφ᾽ ἑτέρων ἐτελεύτησεν. εἴη δὲ πρεπωδέςατον ἐπειπεῖν τῷδε τῷ Μακεδονικῷ δράματι τὸ ἔπος ἐκεῖνο·

Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

ὅτι διεψεύσατο αὐτῷ, φασιν, Ἀρχέλαος τῶν θυγατέρων μίαν δώσειν· ὅτε δὴ ἄλλῳ συνῴκισε τὴν παῖδα, ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον.

ΚΕΦ.

toris vna, cum Hellanocrate. Vid. mox, quam profert Aelian., cauſam mortis.

ὁ Κρατευας Αρχελαον] Valde miror, nec Perizonium, nec alium editorem haec verba offendiſſe, quum ex margine in textum irrepſiſſe et gloſſema eſſe videantur, quo quispiam locum, vbi tum verba praecipua *Κρατευας* et *Αρχελαος* nimis longe a ſuo verbo *απεκτεινε* ſeiuncta ſint, tum ordo verborum verbis *ηπερ εκεινος — ηραϑη* aliquantulum perturbatus videatur, illuſtrandum putauerit. Quamquam non ignoro, Aelianum amare repetitiones vel additiones (exempla vid. ad I, 30 med.), ſed repetitiones vel additiones alius modi, et quae praecipue confirmant ſententias, vt *τϰτον* cap. ſeq. in. et *και εκεινα* cap. 11. Hic autem ipſe Plato Alcib. II, 5. repetitionem repudiauit.

κατασχον το μειρακιον] Lugd. *κατασχων*; et ita Plato, ſed omiſſo *τω μειρακιον*, quod Noſter videtur addidiſſe, nec tamen ideo mutaſſe genus Participii. In ſyntaxi enim ſaepe veteres attendunt magis ad intellectum, quam expreſſum vocabulum, v. II, 1. *ὁ μεν ηγονια — το μειρακιον*; it. IX, 33 in.

τευχων ὡς ἑτερῳ] Eſt verſus incerti poetae, quem tamen ex Heſiodi *εργ.* 263. Lucil. in Anthol. II, 25. ita expreſſit:

ὁς δ᾽ αλλῳ κακα τευχει, ἑῳ
κακον ἡπατι τευχει.

Ceterum, poetarum more, iecur, pars hominis pro toto adhibetur; quamquam veteres iecur ſedem eſſe malarum cogitationum putarunt, in primis irae, Hom. Il. *ά*, v. 81. quod ibi V. cl. Köppen ita explicat: iram vehementem valde commouere ſanguinem ac praecipue particulas eius oleaceas, vnde oriatur bilis; qua deinde commotione effluxus bilis in ſanguinem augeatur, adlegatque *Platners Briefe an Aerzte über d. menſchl. Kürp.* P. II, p. 460.

ὅτι διεψευσατο] Hanc irae ſuae et caedis cauſam praetexuiſſe Crateuam, putat Ariſtot. Polit. V, 10. qui aliam veriorem refert.

ΚΕΦ. Ι′.

Περὶ Σόλωνος, καὶ τῶν αὐτῷ καὶ Δράκοντι γραφέντων νόμων.

Σόλωνα αἱρετὸν Ἀθηναῖοι προείλοντο ἄρχειν αὐτοῖς· οὐ γὰρ κληρωτὸν τοῦτον. ἐπεὶ δὲ ᾑρέθη, τά τε ἄλλα ἐκόσμησε τὴν πόλιν, καὶ δὴ καὶ τοὺς νόμους τοὺς νῦν ἔτι φυλαττομένους συνέγραψεν αὐτοῖς. καὶ τότε ἐπαύσαντο Ἀθηναῖοι χρώμενοι τοῖς Δράκοντος. ἐκαλοῦντο δὲ ἐκεῖνοι Θεσμοί· μόνους δὲ ἐφύλαξαν τοὺς φονικοὺς αὐτοῦ.

ΚΕΦ.

Σολωνα αἱρετον] Dubitabatur adhuc ab eruditis, vtrum archontes fuerint *αἱρετοι*, i. e. e populo *electi*, an *κληρωτοι*, i. e. *ſorte*, fabis capta, *lecti*. Quod poſterius Meurſius in libro de *archontibus* probare ſtuduit. Sam. vero Petitus LL. Attic. p. 219. vtramque ſententiam coniungere voluit. Haec ad h. l. pluribus ex Ariſtot. *Polit.* II, 10. Iſocr. *Areop.* et Plutarch. *Ariſtid.* ita expoſuit Periz., vt adpareat, Solonis tempore Archontes fuiſſe *αἱρετους*, h. e. *creatos* a populo ex opulentiſſimis ciuibus. At poſtea, vt respubl. Athen. varias ſubierat mutationes, (v. ſup. V, 13.) Ariſtidem poſt victos Perſas legem tuliſſe, vt crearentur optimi promiſcue ex omnibus. Tandem vero, quum resp. iam eſſet magis popularis, obtinuiſſe, vt, quoniam in creandis magiſtratibus opulentiores praeualerent factione et clientelis, caperentur igitur ſorte ex illis, qui per leges eſſent idonei ad gerendum hunc magiſtratum. Vid. Zeun. ad Xen. M. S. I, 2, 9. De Solone vidd. *Meiners Geſchichte d. Wiſſenſch. v. Griech.* T. II. in. et *Barthélemy Reiſe d. iungen Anacharſis* T. I. p. 84 ſſ.

τοις Δρακοντος] Draco leges ſuas Olymp. XXXIX, 1. confecit, quae quum viliſſimum furtum ac ipſum otium, morte vel perpetua turpitudine punirent atque adeo iudices vitae domini fierent; ſanguine, non atramento ſcriptae a Demade dicebantur, et, vt iudicauit Ariſtoteles, ſola ipſarum acerbitate memorabiles erant. Diſtincta ſane in iis notari poſſunt primae et tantum naſcentis legislationis veſtigia. Non carebant barbarie atque contradictionibus, nec conditionem plebis ac pauperum miſerrimam vllo modo reddebant meliorem. Quid multa? Vndique deſiderabantur ea, quae poſt fere 50 annos Solon perfecit.

Θεσμοι] Sic proprie *leges* dicebantur Athenis. Sed κατ' ἐξοχην ita vocabant leges Draconis,

ΚΕΦ. ΙΑ.

Περὶ πραγμάτων μειώσεως καὶ φθορᾶς, καὶ τῦ κόσμυ αὐτῦ.

Οὐδὲν ἔτι θαυμάζομεν, εἰ ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις, θνητὴ ὖσα καὶ ἐφήμερος, φθείρεσθαι αὐτὺς ἀναγκάζει· ὅπυ καὶ τὺς ποταμὺς ὁρῶμεν ἐπιλείποντας, καὶ τῶν ὀρῶν δὲ τὰ ὑψηλότατα ἀκύομεν μειύμενα καὶ ἐκεῖνα. τὴν γῦν Αἴτνην φασὶν οἱ πλέοντες, ἐξ ἐλάσσονος ὁρᾶν, ἢ πρό τυ ἐβλέπετο· τὸ δὲ αὐτὸ τῦτο καὶ τὸν Παρνασσὸν παθεῖν, καὶ τὸν Ὄλυμπον τὸν Πιερικόν. οἱ δὲ ἔτι μᾶλλον δοκῦντες τὴν τῶν ὅλων φύσιν κατεσκέφθαι, λέγυσι καὶ τὸν κόσμον διαφθείρεσθαι αὐτόν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Περὶ Δημοσθένυς, Αἰσχίνυ, Θεοφράςυ, καὶ Δημοχάρυς.

Παράδοξόν γε, ὐ γὰρ ἀληθὲς, ἐκπεσόντος Δημοσθένυς

conis, quia incipiebant ab hoc vocabulo.

Και εκεινα] Vid. de talibus, vt haec, additionibus not. ad ſupr. I, 30. et ad VIII, 9.

εξ ελασσονος] ſc. διαςηματος. Ceterum de Aetna idem vid. Senec. VI, ep. 79.

Παρνασσον] Sluisk. et Med. 3. Παρνασον.

Ολυμπον τον Πιερικον] Sic loquitur, quia plures erant montes huius nominis v. c. in Arcadia, in Myſia minori, in Galatia; Schol. ad Apollon. I. numerat ſex. Hic autem mons erat iuxta fluuium Peneum in Pieria, quae fuit regio, olim Thraciae, dein Macedoniae adſcripta. Mela II, 3. *hinc* (a Peneo) *non longe eſt Olympus, Pelion, Oſſa, montes Gigantum fabula belloque memorati, hic Muſarum parens domusque Pieria*; vid. III, 1. in.

Ου γαρ αληθες] Locus haud dubie vitioſus. Perizon. illud αληθες eſſe putat a gloſſa imperiti hominis, qui illud ε γαρ non intellexerit, adeoque ſupplere voluerit, vt putabat, ſenſum, absque eo tamen integerrimum. Caſaubonus coniectat non male ε γαρ; αληθες

νοῦς ἐν Μακεδονίᾳ. Αἰσχίνης δὲ ὁ Ἀτρομήτου ὁ Κοθωκίδης καὶ ἐνευδοκίμει τοῖς Μακεδόσι, καὶ πάμπολυ περιῆν τῶν πρέσβεων τῷ φρονήματι. αἰτία δὲ ἦν ἄρα τούτου τῷ Αἰσχίνῃ, ἥ τε πρὸς Φίλιππον φιλία, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ δῶρα· καὶ ὅτι πρᾴως καὶ ἡδέως ἤκουεν αὐτοῦ ὁ Φίλιππος, μειλιχίῳ τῷ βλέμματι προσβλέπων, καὶ ὑποφαίνων ἐξ αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν. ἅπερ ἦν πάντα ἐφόλκια ἦν εἰς τὴν παῤῥησίαν τῷ Αἰσχίνῃ, καὶ τὴν τῶν λόγων εὔροιαν. οὐ μόνος δὲ τοῦτο ἔπαθε Δημοσθένης ἐν Μακεδονίᾳ, καί τοι δεινότατος ὢν εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος. ἐξέπεσε γὰρ καὶ οὗτος ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς λέγων, καὶ ταύτην ἀπολογίαν προεφέ-

θες δε, cui tamen praeferre maluerit Perizonius Ienſii lectionem ου γαρ αλλο αληθες, tum ob ſimilitudinem literarum in initio ſequentis vocabuli, tum maxime, quia Graeci coniungunt plerumque ου γαρ αλλα, quod Suidas ſimpl. explicat per και γαρ.

εκπεσοντος Δημοσθενους] ſcil. χρημα, vt ait Periz., quod et ſupra II, 13. exprimitur παμπολυ τι χρημα των Ἑλληνων αφικετο, et c. 22. Dubitat tamen, an potius Genitiui ſint abſoluti et coniungendi cum ſeqq. hoc modo, παρ. γ., ου γαρ; αλλ᾽ αληθες. Εκπεσ. Δημ. εν Μακ., Αισχ. δε cet., quod mihi quidem, omiſſa cum Kuhn. et Fab. Particula δε poſt Αισχ., plane probatur ac fere certiſſima videtur lectio. Res autem vere accidit in Macedonia coram Philippo, Maced. rege, quum Demoſthenes cum Cteſiphonte et Aeſchine legationem ad eum de pace ſubiiſſet. Ipſe Aeſchines refert in orat. de falſa leg., it. Plut. in vit. X rhet. Demoſthenem, poſtquam Aeſchines peroraſſet, praemiſiſſe prooemium obſcurum, mox ſubito conticuiſſe atque haeſitaſſe, et quum Philippus eum hortaretur, vt animum reciperet, Demoſthenem ſe colligere non potuiſſe, vid. Gell. VIII, 8.

εφολκια] Sic plane Mſti. Vſitatius tamen eſt in eo ſenſu et Adiectiui vſu, εφολκα, quod coniecit Geſn. Heſych. εφολκα, τα αγαγειν δυναμενα· ſed et paſſiuam ſignificationem habet. At εφολκια pr. ſunt parua nauigia, quae maioribus haerent, et ab aliis protrahuntur, quamvis et haec aliquando viciſſim illa trahunt, e. g. vel ex portu, vel in portum; ſic Io. Kuhn. Ex his mihi vtrumque vocabulum idem eſſe videtur, niſi quod poſterius in hoc *nauigii* ſignificatu vſitatius factum eſt.

ου μονος δε τουτο] Mſti ου μονον, ſed vulgatum praeferri recte mauult Periz.

Digitized by Google

προεφέρετο, ὅτι κατεπλάγη τὸ ἀξίωμα τῦ συνεδρίυ. πικρότατα ἦν ἀπήντησε καὶ ἑτοιμότατα πρὸς τῦτον αὐτῦ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης, εἰπών· Ὦ Θεόφραστε, Ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀλλ' ὐχ οἱ δώδεκα θεοὶ οἱ δικάζοντες.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Τίνες ὐκ ἐγέλων.

Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιόν φασι μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα τὴν ἀρχήν. λέγυσι δὲ καὶ Ἀριστόξενον τῷ γέλωτι ἀνὰ κράτος πολέμιον γενέσθαι· Ἡράκλειτόν τε ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ ἔκλαεν.

ΚΕΦ.

ὁ Δημοχαρης] Celeber et hic fuit orator, natus ex ſorore Demoſthenis, vid. ad III, 7.

Αναξαγοραν] Vid. ad III, 2.

την αρχην] ſc. κατα; aduerbial. fere cum negatione reperitur, ac vertitur *prorſus*.

Αριστοξενον] et tamen fuit vel maxime *muſicus*, vnde ita a plerisque cognominatur; vid. Gell. IV, 11. Erat diſcipulus Ariſtotelis, quem tamen mortuum foedis conuiciis proſcidiſſe dicitur, quia non ſe, ſed Theophraſtum deſignauerit ſucceſſorem, vt refert Suidas, quod tamen V. cl. Meiners, *Geſch. der Wiſſ.* cet. T. I, p. 221. ſecundum ab Ariſtocle ap. Euſeb. praep. ev. XV, 2. dicta — Αριστοξενυ δια παντος ευφημυντος Αριστοτελην, falſa et ex male intellectis orta putat. Nihilo tamen minus Socratem maximis accuſationibus vehementiſſime adgreſſus eſt. Ceterum patria fuit Tarentinus, maximoque ingenio, rariſſima doctrina praeditus et, poſt Ariſtotelem, celeberrimus cum Theophraſto Peripateticorum, vid. Cic. de or. III, 33. Attic. VIII, 4. Fin. V, 19. Tuſc. I, 10. 18. Exſtat adhuc eius liber περι στοιχειων ἁρμονικων. Animum docuit eſſe ipſius corporis intentionem quamdam, velut in cantu et fidibus, quae harmonia dicitur; ſic ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu ſonos.

Ἡρακλειτον] Philoſophus Epheſius, vixit tempore Democriti, ignem dixit eſſe, e quo omnia gignerentur, Cic. Acad II, 37. omnia fato fieri, Cic. Fat. 17. Senec. de ira II, 10. Erat valde obſcurus, et id conſulto, quare σκοτεινος dicebatur, vid. Diog. Laert. IX, ſ. 6. Ceterum his αγελαστοις addendi ſunt Diogenes Cynicus, Pyrrho, Timon, Socrates.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Περὶ Διογένȣς τελευτῆς.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς, ὅτε λοιπὸν ἐνόσει ἐπὶ θανάτῳ, ἑαυτὸν φέρων μόνον ἔῤῥιψε κατά τινος γεφυρίȣ πρὸς γυμνασίῳ ὄντος, καὶ προσέταξε τῷ παλαιςροφύλακι, ἐπειδὰν αἴσθηται ἀποπεπνευκότα αὐτὸν, ῥίψαι εἰς τὸν Ἰλισσόν. ȣ̓́τως ἄρα ὀλίγον ἔμελε Διογένει καὶ θανάτȣ, καὶ ταφῆς.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Περὶ Φιλίππȣ ἐν νίκῃ ἐγκρατείας, καὶ τίνος ἐβȣ́λετο ἀναμιμνήσκεσθαι.

Ἐν Χαιρωνείᾳ τȣ̀ς Ἀθηναίȣς νίκῃ ἐνίκησε Φίλιππος, ἐπαρ-

Ὅτε λοιπον εν επ.] *Quum ad extremum lethali morbo aegrotaret.* Sic paſſim eo ſenſu adhibetur λοιπον, v. c. Act. ap. 17, 20. Epiſt. c. 39. και λοιπον, ὁταν τι συμβȣλευθῃ, *et quod ſupereſt*, ſ. *ad extremum, quando quid* cet. Sic et infra IX, 13 med. ενθα λοιπον ην αυτῳ cet. Επι θανατῳ, vt ſup. I, 30. ιδων αγομενȣς τινας επι θανατῳ, *ductos ad ſupplicium mortis.* Contra επι cum Accuſatiuo pro Datiuo, vid. Xen. ſymp. c, 3, 10.

ἑαυτον φερων μ. ερριψε κατα τ. γ.] *Se abiecit in pontem.* Φερων in tali conſtructione paſſim occurrit et declarat impetum quemdam, vel certum conſilium agendi id, quod agitur; ſic ſup. IV, 1 fin. Vid. Tib. Hemſterh. ad Luc. dial. ſel. p. 32. vbi plura de φερων ἑαυτον. Μονον, *ſine lecto, aut vlla alia re, ſolum* itaque ſuum corpus abiecit.

προς γυμνασιῳ] Intelligit *Craneum* extra vrbem Corinthum. Erat autem iſtic etiam tumulus Diogenis. Sluisk. et Lugd. προσεταττε.

Ιλισσον] Iliſſus fluuius eſt Atticae. Laert. memorat *Eliſſum*, ac ſane fuit fluuius *Eliſſon*, a Pauſ. Cor. c. 12. laudatus, in vicinia Corinthi, qui videtur Perizonio hic deſignari, quamuis forſan longius abfuerit. Vid. Menag. ad Laert. II, 71. Ceteroquin enim Noſter turpi errore gymnaſium Corinthiacum et Iliſſum Atticum flumen confuderit.

Digitized by Google

ἐπαρθεὶς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμῷ ἐκράτησε, καὶ οὐχ ὕβρισε. καὶ διὰ ταῦτα ᾤετο δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι ὑπό τινος τῶν παίδων ἕωθεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν· καὶ προσέταξε τῷ παιδὶ τοῦτο ἔχειν ἔργον, καὶ οὐ πρότερόν φασιν, οὔτε αὐτὸς προῄει, οὔτε τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ' αὐτὸν εἰσῄει, πρὶν τοῦτο αὐτῷ τὸν παῖδα ἑκάστης ἡμέρας ἐκβοῆσαι τρίς. ἔλεγε δὲ αὐτῷ, Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ.

ΚΕΦ. ΙϚ'.

Περὶ Σόλωνος καὶ Πεισιστράτου.

Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου, γέρων ἤδη ὤν, ὑπώπτευε Πεισίστρατον τυραννίδι ἐπιθήσεσθαι, ἡνίκα παρῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ᾔτει φρουρὰν ὁ Πεισίστρατος. ὁρῶν δὲ τοὺς Ἀθηναίους τῶν μὲν αὐτοῦ λόγων ῥαθύμως ἀκούοντας, προσέχοντας δὲ τῷ Πεισιστράτῳ, ἔφη, ὅτι τῶν μέν ἐστι σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερος. ὁπόσοι μὲν μὴ γινώσκουσιν, ὅτι φυλακὴν λαβὼν περὶ τὸ σῶμα, τύραννος ἔσται, ἀλλὰ τούτων μέν ἐστι σοφώτερος· ὁπόσοι δὲ γινώσκοντες ὑποσιωπῶσι, τούτων ἀνδρειότερός ἐστιν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν δύναμιν, τύραννος ἦν. καθεζόμενος δὲ Σόλων πρὸ τῆς οἰκίας, τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ παραθέμενος ἔλεγεν, ὅτι ἐξώπλισται, καὶ βοηθεῖ τῇ πατρίδι, ᾗ δύναται, στρατηγὸς μὲν διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ

Λογισμῷ ἐκράτησε] Stob. ſerm 21. hinc exſcripto exhibet λογισμῷ. Melior vulgata; *mentem* ſcil., *tamen in officio continuit*, ne inſoleſceret *εἰς ὕβριν*. Ceterum huius virtutis cauſa illi fuit Demadis, Athenienſis tunc captiui, oratio, qua eum comměſſabundum et exſultantem indecore increpuit.

Ἤτει φρουρ. ὁ Πεισ.] Vid. ad V, 13.

ὑποσιωπῶσι] Sic Lugd. et Sluisk.; at Med. 1. *ἀποσιωπ.*, vtrumque ſatis huic loco conuenit.

λαβὼν τὴν δύναμιν] Sluisk. et Med. 1. ignorant *τὴν*. Parum belle, vt putat Periz.

οὐκ ἔτι ὤν, εὔνους δὲ διὰ τὴν γνώμην. ὅμως οὖν Πεισίστρατος, εἴτε αἰδοῖ τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, εἴτε καὶ μνήμῃ τῶν ἐφ' ἡλικίας, (λέγεται γάρ, αὐτὸν παιδικὰ γενέσθαι,) οὐδέν γε ἔδρασε κακὸν Σόλωνα.

Ὁ δ' οὖν Σόλων ὀλίγον ὕστερον, ὑπέργηρως ὤν, τὸν βίον ἐτελεύτησεν, ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ μεγάλην ἀπολιπὼν δόξαν. καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλὰ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ παρὰ τὰς πύλας πρὸς τῷ τείχει ἐν δεξιᾷ εἰσιόντων, καὶ περιῳκοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

Περὶ Σκύθου, Ζαγκλαίων μονάρχου.

Ὅτι Σκύθης ὁ Ἰνύκινος, ὁ τῶν Ζαγκλαίων μονάρχης, ἀνέβη

ὁμως ουν Πεισις.] In Sluisk. et Med. 1. abeſt *ουν*.

αυτον παιδικα γεν.] Non male Fab. coniecit *αυτου*, probantibus etiam Scheff. et Periz.

ουδεν εδρασε κακ. Σολ.] Cum duobus Accuſatiuis. Sic Ariſtoph. Plut. 869. *τινα δεδρακε* (ſcil. *ὁ Πλουτος*) *δητα ταυτα*; Eurip. Oreſt. v. 1164. 1191.

ολιγον υστερον] Sic Lugd.; ita et ſupr. I, 16. At Sluisk. et Med. 1. *ολιγῳ*. Auctor autem videtur ſequi illorum ſententiam, qui tradidere, Solonem ſub Piſiſtrati tyrannide manſiſſe Athenis, et ſequenti anno mortuum. Plut. diſerte ait, eum amicis ſuadentibus fugam non auſcultaſſe, et id quod de cineribus eius per Salaminem ſparſis traditur, abſurdum pronuntiat. Sed tamen, ſi genuinae ſunt epiſtolae Solonis et aliorum ad Solonem ap. Diog. Laert., errant, qui Solonem manſiſſe Athenis aſſeuerant et Solis in inſula Cypro, ſec. Laert. centeſimo aetatis anno Solon mortuus eſt, vid. Val. Max. V, 3. Lucian. Longaeu. c. 18.

Σκυθης ὁ Ινυκινος] Eſt Scytha nomen hominis proprium. Cognominabatur autem ab oppido Siciliae *Inyco*. Res eſt certiſſima ex Herodot. VI, c. 3. 4., vnde auctor haec exſcripſit fere verbotenus, ſed tamen paullum contracta. Zanclaei bello inuadebantur, dum ad aliud bellum erant profecti, a Samiis et Anaxilao Rheginorum tyranno. Implorabant ergo

Digitized by Google

ἀνέβη εἰς Ἀσίαν παρὰ βασιλέα Δαρεῖον, καὶ αὐτὸν ἐνόμισε πάντων δικαιότατον ἀνδρῶν εἶναι, ὅσοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος παρ' αὐτὸν ἀνέβησαν. ὅτι παραιτησάμενος βασιλέα ἀφίκετο εἰς Σικελίαν, καὶ πάλιν ἐκ Σικελίας παρὰ βασιλέα ὀπίσω. τοῦτο δὲ Δημοκήδης ὁ Κροτωνιάτης οὐκ ἐποίησε, καὶ διὰ τοῦτο Δαρεῖος ὑπὲρ αὐτοῦ φλαύρως ἔλεγεν, ἀπατεῶνα λέγων, καὶ ἄνθρωπον κάκιστον. ὁ οὖν Σκύθης ἐν Πέρσαις, μέγα ὄλβιος ὢν, γήρᾳ κατέστρεψε τὸν βίον.

ergo auxilium Hippocratis, Gelae tyranni, ſed qui conſpirauit cum illorum hoſtibus, et Scythen, Zanclaeorum regem, cum fratre vinxit ac in oppidum Inycum miſit. Is vero mox inde euaſit Himeram, et porro abiit in Aſiam. Ceterum *Zancle* ea eſt vrbs, quae poſt aduentum coloniae Meſſenicae, ducibus Gorgo et Manticlo, bellis Meſſenicis cum Spartanis finitis, *Meſſene* vel *Meſſana* dicta eſt, hodie *Meſſina*, vid. Heyn. V. cel. opuſc. acad. II, p. 269. item Abb. *Barthelemy-Reiſe d. iungen Anacharſ.* IIII, p. 416.

και αυτον ενομισε] Vult Periz. aut Δαρειος poſt ενομ. reſtitui ex Herodoto, quod vocabulum facile exciderit, quia Nomina propria, inprimis ſi paullo ante iam fuerint expreſſa, vna aut altera ſoleant litera in Mſtis exprimi, aut addi ὅς. Nihil vero mutandum eſſe putat Cl. Kuhn. propter ſimilem locum Xen. anab. VII, 8, 12. Λαμψακηνοι επεμψαν ξενια Ξενοφωντι και θυων — — παρεστησατο cet. pro ὃς και θυων.

Ceterum Darius hic fuit filius Hyſtaſpis.

Δημοκηδης] Illuſtris medicus, qui, relicta patria Crotona, apud Polycratem, Sami tyrannum, magna mercede conductus agebat. Quum autem is ad Oroeten, Perſarum ſatrapam profectus et cruci adfixus eſſet, hic cum reliquis illius comitibus inter Oroetis mancipia manſit, vsque dum Darius rex factus, pede in venatione contorto, et mox etiam Atoſſa, vxor eius, ab hoc arceſſito curati eſſent. Quo facto lautiſſime donatus impetrauit tandem, vt cum Perſis quibusdam mitteretur in Graeciam, quaſi rediturus ad regem. Sed quum veniſſet Crotonam, reliquit comites ſuos, qui cum vi eum reducere vellent, tamquam regis ſeruum, male mulctati a Crotoniatis disceſſere. Fuit autem adeo celeber medicus, vt propter eum deinceps Crotoniatae primi haberentur per Graeciam medici. Vid. Herod. III, 129. ſ. Athen. XII, 4.

μεγα ολβιος ων] Videtur Scytha accepiſſe a Dario imperium et ſummam poteſtatem in

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Περὶ Εὐθύμȣ, καὶ τȣ̃ ἐν Τεμέσῃ ἥρωος, καὶ παροιμίας.

Εὔθυμος ὁ Λοκρὸς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ, πύκτης ἀγαθὸς ἦν, ῥώμῃ τε σώματος πεπίςευται θαυμασιώτατος γενέσθαι. λίθον γὰρ μεγέθει μέγιςον δεικνύȣσι Λοκροὶ, ὃν ἐκόμισε, καὶ ἔθηκε πρὸ τῶν θυρῶν. καὶ τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωα, φόρȣς πραττόμενον παρὰ τῶν προσοίκων, ἔπαυσεν. ἀφικόμενος γὰρ εἰς τὸ ἱερὸν αὐτȣ̃, ὅπερ ἄβατον ἦν τοῖς πολλοῖς, διηγωνίσατο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠνάγκασεν, ὧνπερ ἐσύλησεν, ἀποτίσαι πλείω. ἐντεῦθέν τοι καὶ ἐῤῥύησεν ἡ παροιμία, ἡ λεγȣ́σα ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τι κερδαινόντων, ὅτι αὐτοῖς ἀφίξεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως. λέγȣσι δὲ τὸν αὐτὸν Εὔθυμον καταβάντα

Coos. Certe tempore Xerxis fuit in Sicilia apud Gelonem Cadmus, Scythae filius, qui a patre habuit *την τυραννιδα Κωων*, ſed vltro eam depoſuit et in Siciliam abiit, Herodot. VII, 164. Fuit ſine dubio huius Scythae filius, et per aetatem eſſe potuit; Gelo enim ſucceſſit Hippocrati, Xerxes Dario.

Ευθυμος] Celeber hic fuit et ſaepius victor Olympicis certaminibus, tempore Xerxis.

τον εν Τεμεσῃ ἡρ.] Vid. Strab. VI, p. 8.5. Coacti erant Temeſenſes tributum heroi conferre, et ſec. Pauſ Eliac. II, 6. ſaepe dederunt pulcerrimam virginum, quaſi in matrimonium, Donec tandem Euthymus, quum talem vidiſſet virginem, et amare coepiſſet, pugnam cum illo heroe ſubierit, eumque eo adegerit, vt loco illo cederet, ſeque in mare mergeret. Heroem autem fingunt fuiſſe vnum ex Vlyſſis ſociis apud Suidam Alybantem Pauſan. vero in Eliac. *Λυϲαντα* nominatum, et iſtic ab incolis occiſum. A quo quum illi dein infeſtarentur, iuſſi ſunt oraculo Apollinis, placare hunc daemonem ſ. heroem templo illi exſtructo. Periz. illum daemonem fuiſſe ſacerdotem putat validum.

ὧνπερ εσυλησεν, αποτισαι πλειω] Ordo: *αποτισαι πλειω των, ἁπερ εσ.*

ὁτι αυτ. αφιξ. ὁ εν Τεμεσῃ ἡρως] pro quo legendum putat Perizonius, *ὁ εν Τ. ἡρωι* i. e, euenturum ipſis (*τοις αλυσιτ. κερδαινȣσι*) quod heroi Temeſaeo euenit, dum coactus eſt plura rependere, quam etc,

Digitized by Google

βάντα ἐπὶ τὸν Καικινὸν ποταμὸν, ὅς ἐϛι πρὸ τῆς τῶν Λοκρῶν πόλεως, ἀφανισθῆναι.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Ἐπιτύμβιον Ἀναξαγόρȣ, καὶ βωμὸς αὐτȣ̃.

Ἐνθάδ' ὁ πλεῖϛον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
Οὐρανίȣ κόσμȣ, κεῖται Ἀναξαγόρας.

Ὅτι καὶ βωμὸς αὐτῷ ἵϛαται, καὶ ἐπιγέγραπται ὁ μὲν, Νȣ̃, ὁ δὲ, Ἀληθείας.

επι τον Καικινον ποτ.] Sic Lugd. et vere rectum; ſic enim et Thuc. III, 109. et Plin. hiſt. nat. III, 10. *Caecinon* adpellat. Sed Sluisk. et Med. 1. 2. Καιxιν. Ceterum quum iam ſenex periiſſet in hoc fluuio, habitus dein eſt ſec. Pauſ. eius fluuii filius, tamquam κρατlων φυσεως ανθρωπινης, plane vt Aeneas, qui et ipſe ηφανισθη in fluuio.

Ενθαδ' ὁ πλ.] Verſus hi a Lampſacenis inſcripti fuerunt tumulo Anaxagorae, vt refert Laert. ei. vit. *Hic iacet, qui maxime in orbe terrarum ad veritatis fines peruenit, Anaxagoras.*

ὁ μεν, Νȣ, ὁ δε Αλ.] Senſus, Perizonii ſententia, cui adſentiunt Geſn. et Fab., eſt, aram illi variis in locis poſitam et inſcriptam, hanc quidem, nomine *Mentis*, illam vero *Veritatis*, quibus nominibus Anaxagoras deſignatus eſt, (vid. Laert.) quia materiae, tamquam primae omnium rerum cauſae, addidit mentem (vid. Exc. *Socr.* et III, 2. not.) quae illam mouerit et ordinauerit. Kuhn. autem vult intelligi, ὁ μεν φησι Νȣ, ὁ δε φησι, Αλ. quod disprobat Perizonius. Cuper. obſ. pag. 316. vult ὅτι κ. βωμοι αυτῳ ἵϛανται.

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α′.

Ὅτι Ἱέρων καὶ παιδείαν ἠγάπησε, καὶ εὐεργέτης ἦν, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐν ἀγάπῃ ἐβίου.

Ἱέρωνά, φασι, τὸν Συρακούσιον φιλέλληνα γενέσθαι, καὶ τιμῆσαι παιδείαν ἀνδρειότατα· καὶ ὡς ἦν προχειρότατος εἰς τὰς εὐεργεσίας λέγουσι. προθυμότερον γάρ φασιν αὐτὸν χαρίζεσθαι, ἢ τοὺς αἰτοῦντας, λαμβάνειν.

Τον Συρακουσιον] Intelligendum hoc de regno potiſſimum, nam patria erat Gelous, aeque ac frater ipſius Gelo, vid. Herod. VII, 153. vid et ſupra IV, 15. Diodor. XI, 38. 48.

προχειροτατος] Recte opinari videtur Perizonius, hanc Hieroni famam potiſſimum conciliaſſe poetas, quos amauit et liberaliter tractauit, vid. ſup. d. l. Ceteroquin enim Diodor. XI, c. 38 ait, fuiſſe et *auarum et vinolentum, et omnino a candore et benignitate fratris alieniſſimum*. Sed etiam, quae hic de fratribus dicuntur, ea refutantur ibid. cap. 48. vbi frater Polyzelus, quia maxime a Syracuſanis amabatur, ſuſpectus ei ita fuiſſe dicitur, vt eum e medio tollere deſtinauerit, et Polyzelus ad Theronem, generum ſuum, Agrigentinorum tyrannum, confugerit, contra quem idcirco bellum parauerit Hiero. Sed tamen rediit dein Polyzelus in illius gratiam, et forſan Hiero aetate iam grandior et literis humanioribus magis excultus et emollitus (vid. ſup. d. l.) euaſit quoque mitior, ſicuti id de Auguſto iam ſere notant Romanarum rerum ſcriptores.

η τους αιτ.] ſc. προθυμους γενεσθαι. Quare poſt αιτ. poſuerim comma.

Digitized by Google

βαίνειν. ἦν δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ἀνδρειότατος. ἀβασανίςως δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίωσε, τρισὶν ἐσι, πάνυ σφόδρα ἀγαπήτας αὐτὲς, καὶ ὑπ' αὐτῶν φιληθεὶς ἐν τῷ μέρει. τέτῳ, φασὶ, καὶ Σιμωνίδης συνεβίωσε καὶ Πίνδαρος. καὶ ἐκ ὤκνησέ γε Σιμωνίδης, βαρὺς ὢν ὑπὸ γήρως, πρὸς αὐτὸν ἀφικέϑαι. ἦν μὲν γὰρ καὶ φύσει φιλάργυρος ὁ Κεῖος. προὔτρεπε δὲ αὐτὸν καὶ πλέον ἡ τῆ Ἱέρωνος φιλοδωρία, φασίν.

ΚΕΦ. Β´.

Περὶ Ταυροσθένες νίκης.

Ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἐξ Ὀλυμπίας αὐθημερὸν διηγγέλη ἡ νίκη τῦ Ταυροσθένες τῷ πατρὶ αὐτῦ ὑπὸ φάσματός φασιν. ἄλλοι δέ φασι περιςερὰν τὸν Ταυροσθένην ἐπάγεσθαι, ἀπολιπῦσαν τὲς ἑαυτῆς νεοσσὲς, ὑγρὲς ἔτι καὶ ἀπτῆνας. νικήσαντα δὲ ἀφεῖναι τὴν πελειάδα, προσάψαντα πορφύραν αὐτῇ· τὴν δὲ ἐπειγομένην πρὸς τὲς νεοτlὲς, ἀπαυθημερίσαι ἐκ Πίσσης εἰς Αἴγιναν.

την ψυχην ανδ.] Deſignat praecipuam animi magnitudinem et conſtantiam, quae opponitur ſollicitis tyrannorum ſuſpicionibus in alios, quos metuunt, vt inſidiatores. Ceterum Iſ. Voſſius leg. *αβασκαντως*.

τρισιν και] Gelon, qui Hieroni in regno antecedebat, Thraſybulus, qui ſuccedebat, et Polyzelus. Ipſe Hiero regnauit vndecim fere annos, Ol. LXXV, 3 — LXXVIII, 2.

Πινδαρος] etiam Aeſchylus et Epicharmus.

φιλαργυρος] v. ſup. VIII, 2.

Φασιν] Sic certe Pauſan. Eliac. II, 9. Veteres vſi ſunt columbis vt nuntiis et tabellariis. Vid. Anacr. Od. IX, v. 15.

απαυθημερισαι] Sic vterque cod., ſic et Xenoph. anab. V, 2, 1. probante Hutchinſonio.

Πισσης] vrbs principalis in Elidis regione Piſatide, quae cum Olympia a nonnullis pro eodem loco habebatur; ſed *Olympia* erat regio amoena (vbi ludi habebantur Olympici) iuxta Piſam oppidum, ad Alpheum fluuium ſita, quae nemus et templum Iouis Olympici, in quo erat illud nobiliſſimum Iouis ſimulacrum a Phidia confectum; porro ſtadium, ſ. locum, in quo ludi Olympici habebantur, cum aliis aedificiis,

Digitized by Google

ΚΕΦ. Γ΄.

Περὶ τινων καὶ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας.

Ὅτι διέθρυπτε τοὺς ἑταίρους Ἀλέξανδρος, τρυφᾷν ἐπιχωρῶν αὐτοῖς. εἴγε καὶ Ἄγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπῖσιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ, εἴποτε μέλλοι τισὶ χρηματίζειν, ἐπὶ πορφυρῶν βαδίζων εἱμάτων τοὺς δεομένους προσίετο. Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρατερῷ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τὸ μέγεθος, ἀφ' ὧν περιλαμβάνοντες τόπον εὐμεγέθη ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο. εἵπετο δὲ αὐτοῖς καὶ πολλὴ κόνις δι' ὑποζυγίων, εἰς τὰ γυμνάσια λυσιτελὴς οὖσα. Λεοννάτῳ καὶ Μενελάῳ φιλοθηροῦσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν

is, nec non Gymnaſium domiciliaque ſacerdotum Iouis continebat.

Αγνων] Teius fuit patria, quem Plutarch. in *diſcrim. ad. et am.* cum Bagoa, Medio et aliis inter corruptores Alexandri refert, qui eum quaſi refinxerint in ſtatuam barbaricam. Vid. Plin. XXXIII, 3.

Κλειτος] ille, quem poſtea ob eius iactationem iratus et ebrius Alexander pilo perfodit, vid. Curt. VIII, 1. Ceterum *aureos clauos crepidis ſubiectos habuere* aliquando etiam milites, vid. Val. Max. IX, 1, 4.

επι πορφυρ. βαδ. ἁμ.] Solebant veteres, vt noſtrates, in pauimentis extendere lodiculas, tapetas et veſtes ſtragulas, plebeii autem tegicula (ſ. quod vſitatius, *tegeticulas*), ſeu *Φορμια*, mattas, vt nos dicimus. Sup. VIII, 7. et XII, 1. haec *ἁματα* dicuntur *ἱματια*, et, vt Athen. hac in re XII, 9. Apud Perſas haec res prius inualuit, poſtea autem ad Graecos deuenit.

διφθεραι] ſunt *pelles* et quidquid ex iis conficitur, vt tentoria, ſicut hic, et veſtes, imo et libri, vnde *διφθεραι ἱεραι* apud Plut. *de vult. i. luna.* Ceterum olim milites aliique iter facientes pelles ſecum ducebant, e quibus, ſi ſub dio commorari cogerentur, tentoria formare poſſent.

ειπετο — κονις] Fuit hic puluis ex Aegypto aduectus camelis, ut patet ex Plut. *Alex.* Puluere illo adſpergebant ſe mutuo luctantes, vid. Ouid. Met. IX, 35.

φιλοθηρωσιν] Sic vult legi Perizonius; dicitur enim *θηρεύω*, non *θηρεω*. Mſti autem *φιλοθηρευσιν*.

αυλαιαι] Dicebantur *vela* aut ſimile quid, quod expandebatur

τὸν ἠκολέθεν. Αὐτῷ δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἡ μὲν σκηνὴ ἦν κλινῶν ἑκατόν· χρυσοῖ δὲ κίονες πεντήκοντα διειλήφεσαν αὐτὴν, καὶ τὸν ὄροφον αὐτῆς ἀνεῖχον. αὐτὸς δὲ ὁ ὄροφος διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο ποικίλμασι πολυτελέσι. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι οἱ καλέμενοι μηλοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἱστήκεισαν, πορφυρᾶς καὶ μηλίνας ἠσθημένοι στολάς. ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινοβαφῆ, πρὸ δὲ τέτων οἱ ἀργυράσπιδες πεντακόσιοι Μακεδόνες. ἐν

tur ad locum aliquem occludendum. Hinc vel maxime inualuit hoc vocabulum in ſcena. Plut. tot aulaea, quot hic, tribuit Philotae.

χρυσοι δε κιονες cet.] Plin. XXXIIII, 8. — *διειληφεσαν, per interualla poſita erant.* Doctiſſ Morus ad Iſocr. paneg. p. 11. *διαλαμβανειν*, ait, v. c. *τοπον*, eſt *occupare locum per interualla*, disponendis praeſidiis, aedificiis, arboribus; pluribusque exemplis id probat, v. c. Ariſtid. Panath. p. 65. *τροπαιοις διαλαβειν Ἑλλησποντον.* Hinc omnino, vt loco Iſocr. dicto, *diſtinguere.* — Verba *αυτης ανειχ. α. δ. ὁ ορ.* in edit. Cl. Kuhn. deſunt.

ποικιλμασι πολυτελεσι] *Ποικιλματα* hic ſunt ornamenta varii coloris ſimul et materiae. Sic porticus *Ποικιλη* Athenis. Ceterum hanc hiſtoriam reperies etiam apud Athen. XII. qui tamen ex hoc paſſim emendandus videtur, et ap. Polyaen IV, 3, 24. qui adcuratius illo deſcripſit.

μηλοφοροι] Ita dicebantur, quod geſtarent in cuſpide haſtae aureum malum; v. Athen. XII, p. 514. *ησαν δε ἑτοι (μηλοφοροι) των δορυφορων, και τῳ γενει παντες Περσαι, επι των συρακων (in cuſpidibus haſtae) μηλα χρυσα εχοντες, χιλιοι τον αριθμον, αριστινδην (propter virtutem) εκλεγομενοι εκ των μυριων Περσων, των αθανατων καλεμενων (qui immortales dicebantur).*

ηθημενοι] ab antiquo Verbo *εθεομαι*, vid. ind. graec.

ὑσγινοβαφη] *Veſtimenta colore hyſgino tincta*, qui color medius erat inter coccum et purpuram, propior tamen purpurae ſec. Plin. IX, 41 et ex coccini et purpurei mixtura factus, cui tamen quoque adiectam eſſe *ὑσγην βοτανην* opinatur Harduin. Suidas *ὑσγη, ειδος βοτανης.* Heſych. *ὑσγινον, βαμμα τι*, vid. Xen. Cyrop. VIII, 3, 13. vbi *αναξυριδες ὑσγινοβαφεις*; *braccae eo colore tinctae*, ibi vid. Zeun.

πεντακοσιοι Μακεδ.] pro vulg. *ἑκατον*, quod habet Sluisk. repoſuit Perizonius; ſic et Athen. et Polyaen. et Mſti Lugd. ac Pariſ. B. et C. et facilis erat in numeris lapſus, ex Φ 500, in Ρ 100.

ἐν μέσῃ δὲ τῇ σκηνῇ χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, καὶ ἐπ' αὐτῷ καθήμενος Ἀλέξανδρος ἐχρημάτιζε, περιεςώτων αὐτῷ πάντοθεν τῶν σωματοφυλάκων. περιῄει δὲ τὴν σκηνὴν περίβολος, ἔνθα ἦσαν Μακεδόνες χίλιοι, καὶ Πέρσαι μύριοι. καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα ῥᾳδίως προσελθεῖν αὐτῷ. πολὺ γὰρ ἦν τὸ ἐξ αὐτοῦ δέος, ἀρθέντος ὑπὸ φρονήματος καὶ τύχης εἰς τυραννίδα.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Πολυκράτους σπουδῆς περὶ τὸν Ἀνακρέοντα, καὶ ζηλοτυπίας.

Πολυκράτης ὁ Σάμιος ἐν Μούσαις ἦν, καὶ Ἀνακρέοντα ἐτίμα τὸν Τήϊον, καὶ διὰ σπουδῆς ἦγε, καὶ ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν· οὐκ ἐπαινῶ δὲ αὐτοῦ τὴν τρυφήν. Ἀνακρέων ἐπῄνεσε Σμερδίην θερμότερον, τὰ παιδικὰ Πολυκράτους. εἶτα ἥσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἠσπάζετο σεμνῶς, εὖ μάλα ἐρῶν-

παντοθεν] Lugd. et Athen. πανταχοθε.

περιηει] Addidit Polyaen. elephantos et quingentos Suſi-os purpuratos.

Πολυκρατης] Celeber ille Sami tyrannus, amator fuit literarum et Muſarum, vnde et ab Athen. I init. primus dicitur eorum, qui celebrati ſunt ob collectionem librorum. Anacreonte familiariter vſus eſt; vid. infr. XII, 25. et Strab. XIV. *omnem*, ait, *ideo Anacreontis poeſin plenam eſſe Polycratis mentione*, ex quo liquet, quam pauca illius ad nos peruenerint, vid. et ſupr. ad VIII, 2.

εν Μουσαις ην] *literas colebat, poeſi delectabatur*, ſic Eurip. Hippol. 452. αυτοι τ' εισιν εν Μουσαις αει; vid. et infr. XII, 2. ὁ εν Μουσαις βιος, *vita literatorum*.

τρυφην] h. l. non de luxuria aut mollitie, ſed, vt infra XIV, 30 in. et ſupr. III, 12. de faſtu et arrogantia intelligendum.

ησπαζετο σεμνως, ευ μαλα ερ.] Malit Perizonius comma ponere poſt ευ μαλα. Similiter III, 41 med. επονουντο — ευ μαλα φιλοτιμως. Vir doct. miſc. Obſ. III, id non reiiciens, etiam ita diſtingui poſſe putat, ησπαζετο, σ. ε. μ. ερ. ac bene

ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐ τοῦ σώματος. μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης, ὅτι τὸν Σμερδίην ἐτίμησε, καὶ ἑώρα τὸν ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον. καὶ ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐκεῖνον μὲν αἰσχύνων, οἰόμενος δὲ λυπεῖν Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ οὐ προσεποιήσατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτην, σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς· μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν, ὁπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν. τὸ δὲ ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ᾀσάτω. ἐμοῦ γὰρ αὐτὸς ἄμεινον ᾄσεται.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ Ἱέρωνος καὶ Θεμιστοκλέους.

Θεμιστοκλῆς Ἱέρωνα ἥκοντα εἰς Ὀλύμπια, Ὀλυμπίων ἀγομένων, ἵππους ἄγοντα, εἶρξε τῆς ἀγωνίας, εἰπὼν, τὸν

bene monet, Perizonium in eo, quod *ἀσπαζεσθαι* h. l. *ſalutare* verteret, lapſum eſſe, quare Cl. Kuhn. rectius vertit *amore et beneuolentia proſequi*, vt Xen. Cyrop. V, 4, 1.

απεκειρε τον παιδα] Pueri apud veteres erant plane capillati. Cauſa erat, quod coma ad ornatum capitis referebatur et caluities habebatur deformis, vid. infr. XI, 4. Sed et inde ortum, vt in luctu comam, in qua erat ornatus, ſibi praeciderent, de quo vid. ad VII, 8 med. Imo vero etiam ſupplices id faciebant, vt miſericordiam aliorum ſibi ſic conciliarent. Pueri vero, vbi ad virilem aetatem perueniſſent, tondebantur, niſi qui eſſent molles et delicati. Nam viris etiam apud Graecos turpe habebatur, puerilem in modum *κομαν*.

εκεινον μεν αισχυνων] *eo conſilio, vt eum deformaret.*

εν οἱς επεκαλει] ſcil. *εν τουτοις λογοις*, quod ſubintell. in ſuperioribus; ſic ſupr. VII, c. 20. *διαβαλλει τε Κειου τον τροπον, εξ ὡν ἑωρατο*, pro *εκ τουτων, εν οἱς ἑωρ.* ſed plenius III, c. 47. *ὑπερ δε ὡν — ὑπερ τουτων* etc.

Εἰς Ὀλυμπια] forſan, Kuhnii et Perizonii ſententia, *εις Ὀλυμπιαν* legendum, vt IV, 9. et XIV, 18. Cuper. obſ. p. 321. verba *Ὀλυμπιων αγ.* eiicienda putat, vt nil ad ſenſum faci-

Digitized by Google

τὸν μὴ μεταλαβόντα τῦ μεγίςȣ τῶν κινδύνων, τῶν πανηγύρεων μεταλαμβάνειν μὴ δεῖν. καὶ ἐπῃνέθη Θεμιςοκλῆς.

ΚΕΦ. Ϛ.

Περὶ Περικλέȣς καὶ υἱῶν αὐτῦ λοιμῷ ἀποθανόντων.

Ὅτι Περικλῆς, ἐν τῷ λοιμῷ τȣ̀ς παῖδας ἀποβαλὼν, ἀνδρειότατα τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίȣς εὐθυμότερον ἔπεισε τȣ̀ς τῶν φιλτάτων θανάτȣς φέρειν.

ΚΕΦ. Ζ.

Περὶ Σωκράτȣς ἐν πᾶσιν εὐθυμίας.

Ἔλεγεν ἡ Ξανθίππη, ὡς μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν κατασχȣσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον ἦν τὸ Σωκράτȣς πρόσωπον, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος,

ſacientia, indignumque Aeliano credit, ἀγομ. αγ. αγων. in eadem linea.

μη μεταλαβοντα] Graeci, quum Xerxes eos inuadere vellet, miſerunt legatos ad Gelonem, Syracuſanum regem, Hieronis fratrem, vt ſuppetias ſibi ferret. Is vero negauit eas, niſi ſe imperatorem copiarum conſtituerent, quod Graeci facere renuebant, vid. Herodot. VII. Videtur tamen, vt putat Kuhn. largitionibus aditum ſibi feciſſe ad certandum. Vicit enim Olymp. LXXIII. κελητι v. Pind. Olymp. od. I.

Εν τῳ λοιμῳ] Refert hanc peſtilentiam pluribus Thucyd. II, c. 47. De conſtantia autem Periclis vid Val. Max. V, 10. Amiſerat enim octo dierum ſpatio duos, quos ſolos habebat ex legitima vxore, filios Xanthippum et Paralum.

Ὁμοιον ην το Σωκρ. προσ. — αει θ.] *ſemper idem ſ. ſui ſimilis potuit conſpici vultus Socratis.* Vid. Cic. Offic. I, 26 init. Plat. ſymp. cap. 36. § 6. Kuhn. pro ὁμ. ην vult ὂν i. e. ειναι. Scheff. delendum αει θεωϑαι vt gloſſa ſuperioris ὁμ. ην προσ. Faber leg. αει το αυτο θ. Sed nihil, vt bene ſentit

τος, ἀεὶ θεᾶσθαι. ἥρμοστο γὰρ πρὸς πάντα ἐπιεικῶς, καὶ ἦν ἵλεως ἀεὶ τὴν διάνοιαν, καὶ λύπης ὑπεράνω πάσης, καὶ φόβου κρείττων παντὸς ὤν.

ΚΕΦ. Η'.

Ὅτι ἀκόλαστος περὶ γυναῖκας ὁ Διονύσιος.

Ὁ νέος Διονύσιος εἰς τὴν Λοκρῶν πόλιν παριὼν (ἐπεί γε ἡ Δωρὶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ Λοκρὶς ἦν) τοὺς οἴκους τῶν μεγίστων τῶν ἐν τῇ πόλει καταλαμβάνων, ῥόδοις, καὶ ἑρπύλλοις, καὶ ἄλλοις ἄνθεσι καταστρωννύς, τὰς τῶν Λοκρῶν θυγατέρας μετεπέμπετο, καὶ συνῆν αὐταῖς ἀκολαστότατος. ὑπὲρ δὴ τούτου ἔτισε δίκην. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῦ ἡ τυραννὶς κατελύθη ὑπὸ Δίωνος, ἐνταῦθα οἱ Λοκροὶ τὴν γυναῖκα τοῦ Διονυσίου καὶ τὰς θυγατέρας κατεπόρνευσαν, καὶ ἀνέδην αὐταῖς ἐνύβριζον πάντες, μάλιστα οἱ προσήκοντες ταῖς παρθένοις ταῖς ὑπὸ Διονυσίου διεφθαρμέναις. ἡνίκα δὲ διακορεῖς ἐγένοντο ὑβρίζοντες, κεντοῦντες αὐτὰς ὑπὸ τοῖς ὄνυξι τοῖς τῶν χειρῶν βελόναις ἀπέκτειναν. τὰ δὲ ὀστᾶ κατέκοψαν ἐν ὅλμοις, καὶ τὰ κρέα τῶν ὀστῶν ἀφελόντες ἐπηράσαντο

τοῖς

ſentit Perizonius, eſt mutandum. Vid. idem ex Dionyſ. Halic. in Stob. ſerm. 254.

ἥρμοστο] *compoſitus erat ad omnia aequabiliter*. Vid. Laert. in *Socr*.

Τους οικους των μεγ. των] *domos potentiſſimorum ciuium*. Athen. XI. vnde haec res ſumta, ſcripſit οικον των εν τη πολει τον μεγιστον, maximam in ciuitate domum, et fortaſſe ſic Noſtrum voluiſſe exprimere putat Perizonius.

και ἑρπυλλοις] Schreber ad Theocr. epigr. I, v. 2. *ſerpyllum veterum*, ex quo fiebant coronae, aliud videtur fuiſſe, ac noſtrum Germ. *Quendel*.

επειδη γαρ αυτου cet.] Falſa haec ſunt, neque, vt reliqua, ex Athenaeo ſumta, emendata vero reperies ſup. ad VI, 12. extr. Deeſt poſt αυτου Articulus ἡ in edit. Cl. Kuhn. inn.

ανεδην] Sic omnes Mſti et edd.; at poſterior Scheff. ed. per incuriam admiſit αναιδην, quod et Io. Kuhn. retinuit, ſed vitioſum putauit. De ανεδην vid. ſupr. ad I, 4.

Digitized by Google

τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· εἰ δὲ τι περιελείφθη ἐξ αὐτῶν, κατεπόντωσαν. ὁ δὲ ἐν Κορίνθῳ πολλαῖς καὶ ποικίλαις χρησάμενος βίου μεταβολαῖς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀπορίαν, τελευταῖον δὲ μητραγυρτῶν, καὶ κρούων τύμπανα, καὶ καταυλούμενος δὲ, τὸν βίον κατέστρεψεν.

ΚΕΦ.

ὁ δὲ] i. e. Dionyſius, ſe contulit enim Corinthum, vbi miſerrime degebat. Vnde etiam ortum eſt prouerbium: *Dionyſius Corinthi.*

μητραγυρτῶν] *ſacerdotem matris deum agens, et ſtipem cogens*, vel iis ſe iungens, ac ſuam addicens operam. Nempe ſimulabant, ac ſi ſtipem cogerent ipſi deae. Erant autem viles illi et contemti homines, *Galli* dicti, et licet Romani ſolenniter receperint ſacra Cybeles et eius feſtum, Megaleſia, ludis et pompis maxime celebrarint, tamen nemo Romanus ſuſtinebat eſſe eius agyrtes aut ſacerdos. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 9. Ceterum Iuſtin. XI, 5. et eum eo Cic., Ammian. Marcell., et Val. Max. ludimagiſtrum Dionyſium factum eſſe, puerosque in triuio docuiſſe ſcribunt. Cum Noſtro tamen ſentiunt Athen. et Euſtath. Vid. et Plut. *Timol.*

τύμπανα] Propria erant hisce ſacris et percutiebantur manibus vel digitis; vid. Suet. Aug. c. 68. et Ouid. Faſt. IV, 340. Sed virgulis etiam percuſſa leguntur. Erat autem tympanum pellis vel corium ligno ex vna parte extenſum. Ligni vero, quod Iſidor. etym. II, 21. dicit ſymphoniam, forma erat rotunda et concaua, vt ſpeciem clypei vel patinae exhiberet. Nempe quia Curetes olim, vt fallerent Saturnum et ſeruarent Iouem recens natum, manibus ſuis clypeos aut inanes galeas contundebant, hinc in ſacris Cybeles, vt ait Ouid. d. l. 212. *Cymbala pro galeis, pro ſcutis tympana pulſant*, et Metam. III, 537. Percuſſa ſonitum edebant raucum, atque ideo tintinnabula quaedam ex caua illorum parte aliquando ſuspendebantur, vt temperarent ac variarent iſtam raucedinem ſonitus. Inprimis autem tibiae accinebant tympanis, quibus idcirco fere vbique, maxime in his Cybeles ſacris, iunctae reperiuntur, Virg Aen. IX, 618. Lucian. *de dea Syria*. Erant autem hominum mollium, imo feminarum, inſtrumenta laetitiae, et potiſſimum in Oriente; quod conſtat ex ſacris literis, v. c. Iudic. 11, 34. 1. Sam. 18, 6. 2 Sam. 6, 5. Ex Oriente enim venerunt ad Graecos et Romanos, v. Iuuen. Sat. III, 64. Apud Romanos tamen tribuuntur potiſſimum mulieribus Bacchantibus, vid. Ouid. Met. IV, 392. Faſt. IV, 212. 339. Viris vitio vertebantur, v. c. Plaut. Trucul. II, 7, 49.

Sed

ΚΕΦ. Θ'.

Ὅτι καὶ Δημήτριος ἀκόλαστος.

Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ᾕρει τὰς πόλεις, καὶ τῇ ἑαυτοῦ τρυφῇ καταχρώμενος, χίλια μὲν καὶ διακόσια τάλαντα πρόσοδον ἑαυτῷ περιεποιήσατο καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἐκ τούτων ὀλίγα μὲν ἐς τὸ στρατόπεδον ἐδαπάνα, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὴν ἀκολασίαν τὴν ἑαυτοῦ. μύροις τε ἐρραίνετο καὶ αὐτὸ τὸ δάπεδον, καὶ καθ' ἑκάστην ἔτους ὥραν τὰ ἐνακμάζοντα τῶν ἀνθῶν ταῦτα ὑπεστρέετο αὐτῷ, ἵνα κατ' αὐτῶν βαδίζῃ. ἦν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ἀκόλαστος, καὶ νεανικοῖς ἔρωσιν ἐπεχείρει. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῷ εἶναι εὐθετίζοντι τὴν τρίχα, καὶ

Sed etiam in proelio tympano, loco tubae, ſigna dari ſolebant in Oriente, v. c. a Parthis, Iuſtin. XLI, 2. Graeci autem ea opponebant bellicis inſtrumentis, Ouid. Met. III, 534.

και κατηυλημενος δε] Paſſiue id Io. Kuhn. accipit *tibiis audiendis feſſus*, vel *tibiae cantu saepe ad ſatietatem perfuſus*; quia, ait, metragyrtae tibia accinente ſtipem cogebant; ergo ſenſus ſimpliciter hic eſt, *qui illa faciebat ad tibias, cui tibia accinebatur*; ſic αυλεισθαι paſſive ſupra III, 14 med. It. Xen. anab. VI. init. ſaltantes modo προς τον αυλον, modo αυλουμενοι. V. cl. Meinecke δε poſt κατηυλ. delendum putat, abeſt enim in cod. Med. 3. Sed cur reiiciat και ante κατηυλ., cauſam non eſſe Cl. Kuhn. recte arbitratur; quum οἱ κροτουντες τυμπ. et οἱ κατηυλ. diſtinguantur.

Δημητρ. ὁ πολ.] Habet et hoc caput Aelianus ex Athen. XII, 11., ſed ita, vt, quem ille ex Daride, ſcriptore antiquo, Demetrium *Phalereum*, Noſter Demetrium *Poliorceten*, errore dicat, Io. Kuhn. auctorem putat de vtroque Demetrio locutum, ſed aliqua poſt ᾑρει τας πολεις excidiſſe, et, neglecta lacuna, omnia in vnum contracta eſſe. Negat autem Periz. lacunam, et auctorem ex aduerſariis ſuis, vt ſupra VIII, 17. quaedam hauſiſſe putat, non inſpectis auctorum locis, vnde ea excerpſerat, addidiſſe etiam nomen Poliorcetae, ſicuti verba ᾑρει τ. π. quae ap. Athen. non occurrunt, ſed iam ſupr. III, 16. a Noſtro ſunt adhibita.

και αυτο το δαπ.] Sic cod. Sluisk., conſentientibus Scheff., Periz., Cl. Kuhn. et Gronou., pro vulg. αυτῳ.

ταυτα] Vid. ad I, 30 med. μαρακιον.

καὶ ξανθιζομένῳ, καὶ ὑπαλειφομένῳ τὸ πρόσωπον παιδέρωτι. καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρῆτο ἀλείμμασι προσφιλοτιμούμενος τῇ ῥαθυμίᾳ.

ΚΕΦ. Ι'.

Περὶ Πλάτωνος βίου ὀλιγωρίας.

Ὁ Πλάτων, νοσεροῦ χωρίου λεγομένου εἶναι τῆς Ἀκαδημίας, καὶ συμβουλευόντων αὐτῷ ἰατρῶν εἰς τὸ Λύκειον μετοικῆσαι, οὐκ ἠξίωσεν, εἰπών· ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἂν οὐδὲ εἰς τὰ ἄκρα τὰ τοῦ Ἄθω μετῴκησα ἂν ὑπὲρ τοῦ μακροβιώτατος γενέσθαι.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ Παῤῥασίου τοῦ ζωγράφου.

Παῤῥάσιος ὁ ζωγράφος, ὅτι μὲν πορφυρίδα ἐφόρει, καὶ

ξανθιζομενῳ] Color flauus, vel rutilus; nam idem eſt color *ξανθος* et *πυῤῥος* (vid. Heſych. et Lucan. Pharſal. X.) in crinibus apud veteres erat commendatiſſimus, vnde et heroibus Homerus tribuit *κομην ξανθην*, et Noſter Alexandro M. XII, 14. Sed et hinc artibus ac medicamentis flauos ſibi reddebant capillos.

παιδερωτι] Videtur pigmentum fuiſſe ex puluere gemmae paederotis confectum, quo facies nimis alba et pallida reddebatur purpurea aut roſea. Hinc iam veſtes *paederotinae* apud Vopiſc. *Aurel.* et Bach. ad Xen. Oec. 10, 2. Plin. hiſt. nat. XXII, 20.

προσφιλοτιμουμενος τῃ ῥαθ.] *ſtudioſe indulgens luxuriae.* De *Φιλοτιμεισθαι* vid. ſupr. ad III, 1 med. *ῥαθυμιᾳ* hic notatur proprie vitium animi dediti rebus nihili. Hinc et pro *luxuria* ponitur, vt infra XII, 20.

Της Ακαδημιας] De Academia vid. II, 18. et not. et III, 19. et not.

τα του Αθω] Traditum eſt a veteribus, vt docent Scheff. et Kuhn., homines in monte Atho habitantes longe diutius vixiſſe, quam alios. De *Atho* monte vid. ad I, 15.

Παῤῥασιος] Pictor hic fuit illuſtris, patria Epheſius, aequalis et aemulus Zeuxidis (v. Plin. XXXV, 9.) cum quo et in certamen deſcendit. Vixit

ergo

Digitized by Google

καὶ χρυσοῦν στέφανον περιέκειτο, μαρτυροῦσι καὶ ἄλλοι, καὶ τὰ ἐπιγράμματα δὲ ἐπὶ πολλῶν εἰκόνων αὐτοῦ. ἠγωνίσατο δέ ποτε ἐν Σάμῳ, συνέτυχε δὲ ἀντιπάλῳ οὐ κατὰ πολὺ ἐνδεεστέρῳ αὐτοῦ, εἶτα ἡττήθη. τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν αὐτῷ· ὁ Αἴας ὑπὲρ τῶν ὅπλων τῶν Ἀχιλλέως ἀγωνισάμενος πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. ἡττηθεὶς δὲ, εὖ μάλα ἀξίως ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν συναχθόμενον αὐτῷ τῶν ἑταίρων ὁ Παῤῥάσιος. ἔφη γὰρ αὐτὸς μὲν ὑπὲρ τῆς ἥττης ὀλίγον φροντίζειν· συνάχθεσθαι δὲ τῷ παιδὶ τοῦ Τελαμῶνος, δεύτερον τοῦτο ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἡττηθέντι. κατεῖχε δὲ καὶ σκίπωνα χρυσᾶς ἕλικας ἔχοντα περιερπούσας, χρυσοῖς τε ἀνασπάστοις ἐπέσφιγ-

 γε

ergo tempore Archelai Macedonis et Socratis, quorum aequalis fuit *Zeuxis*. Exercuit autem artem ſuam potiſſimum Athenis, vnde et a quibusdam Athenienſis pictor dicitur.

τα επιγραμματα] Exhibet ea Athen. XII, 11. inſcripſit autem Parrhaſius: *Ἁβροδίαιτος ανηρ, αρετην δε σεβων τάδ' εγραψε* Παρρασιος, *liberalis vitae vir, virtutemque colens, Parrhaſius haec pinxit.*

αντιπαλῳ] Aduerſarius hic eſt *Timanthes*, quem multis etiam Plinius laudat, atque alii. Qui non Parrhaſium modo vicit, ſed et Colotem Teiuni celebri illa tabula Iphigeniae, qua Agamemnonis caput inuoluit, quia magnitudinem doloris exprimere non poterat, vid. Quinct. inſtit. II, 13.

επιγραμμα ην] Επιγραμμα hic notat illud ipſum, quod pingitur in tabula; ſic *επιγραφευς* Heſych. expl. per *ζωγραφος*.

τῳ παιδι τȣ Τελαμ.] i. e. Aiaci.

δευτερον τȣτο] vid. ſupr. ad cap. 9. not. *ταυτα*.

χρυσας ελικας] Ελικες, quia dicuntur *περιερπειν σκιπωνα*, accipiendae ſunt de ornamentis quibusdam aureis, quae *ſcipionem ambiunt* et quaſi adprehendere videntur, vndiquaque ſurſum verſus erependo, ſicuti capreoli vitium vndique arripiunt arbores ſ. fulcra, quibus eriguntur vites, vel ſuſtentantur. Similiter notantur hac voce etiam filamenta, quae vndique exſurgentia ambiunt quosdam fructus; et proprie *ελιξ* eſt hedera maior ſterilis ab *ἑδερα* (gr. *κισσος*) non ſpecie, ſed aetate tantum iuuenili diuerſa, vid. Cel. Schreber. ad Theocrit. Id. I, v. 30. edit. Harl.

χρυσοις τε ανασπαστοις cet.] *Fibulae* quidem in calceis adhibitae ſunt, ſed hic Perizonius malit intelligere *corrigias, vincula*, quae immittebantur in

Digitized by Google

γε τοὺς ἀναγωγέας τῶν βλαυτῶν. Φασὶ δὲ αὐτὸν μηδὲ ἄκοντα, μηδὲ ἐπιπόνως τὰ ἐν τῇ τέχνῃ χειρουργεῖν, πάνυ δὲ εὐθύμως καὶ ῥᾳδίως. καὶ γὰρ καὶ ᾖδεν, καὶ ὑποκινυρόμενος τὸν κάματον τὸν ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐπειρᾶτο ἐπελαφρύνειν. λέγει δὲ ταῦτα Θεόφραστος.

ΚΕΦ. ΙΒʹ.

Περὶ Ἐπικουρείων ἐξωσθέντων ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ Μεσσηνίων.

Ὅτι Ῥωμαῖοι Ἀλκαῖον καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι πολλῶν καὶ ἀτόπων ἡδονῶν εἰσηγηταὶ τοῖς νέοις ἐγένοντο. καὶ Μεσσήνιοι δὲ ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους.

ΚΕΦ.

in anſulas et dein *retrotrahebantur*, (ab *ανασπαω*). Sic paſſim *ανασπαστοι* dicuntur homines, qui ſuis ſedibus, quas occupauerant, rurſus ſunt eiecti. Illa autem vincula opulenti et luxurioſi habebant ſaepe, non tota quidem aurea, ſed auro fulgentia et ex aureis filis confecta; ſic Petron. pag. 71. edit. Gonſal. *pedum candor intra auri gracile vinculum poſitus*. *Αναγωγεας* autem vocat auctor *anſulas* crepidarum, quae per vincula iſthaec ſurſum ducuntur vel trahuntur. Nempe *anſulae* hae ſoleis ſeu crepidis erant vtrimque adnexae et per illa vincula, quae per eas et ſupra pedem circumque talos ducebantur, ita ſurſum tractae, vt crepidae ipſae plantis pedum adhaererent. Ceterum fibula, quae erat lamina oblonga in cuſpidem altera parte exiens, tamquam obex ad magis attrahendas anſulas et vincula, in dorſo pedis a ſummo pede vsque ad digitos per corrigias transiiciebatur. Tales crepidas *Valachi* in Morauia, et *Uſkochi* Carniae, Auſtriacae regionis, populus, aliique adhuc gerere reperiuntur, quas *Opanken* dicunt.

Ῥωμαιοι] Ex Athen. XII. hauſtum. Iſthic vero dicuntur Romani eieciſſe ex vrbe Epicureos conſ. L. Poſtumio et ex SCto quidem, ſecundum Suidam, quod anno V. C. 580. factum videtur, quando conſules fuere L. Poſtumius et M. Popilius Laenas biennio ante bellum cum Perſeo, vltimo Macedonum rege, vid. Gell. XV, 11.

ἡδονων] De Epicuro vid. plura in Excurſ. *Epic.* et II, 31. vnde ſatis adparet, Epicuri ſententiam de *voluptate* reip. pernicioſam eſſe potuiſſe.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Περὶ Διονυσίου ἀδδηφαγίας καὶ παχύτητος.

Διονύσιον τὸν Ἡρακλεώτην, Κλεάρχου τοῦ τυράννου υἱὸν, ἀκούω ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδδηφαγίας καὶ τρυφῆς λαθεῖν αὐτὸν ὑπερσαρκήσαντα καὶ καταπιανθέντα. τὰ ἐπίχειρα οὖν τοῦ κατὰ τὸ σῶμα μεγέθους, καὶ τοῦ περὶ τὰς σάρκας ὄγκου, ἐκαρπώσατο δύσπνοιαν. φάρμακον οὖν αὐτῷ τοῦδε τοῦ πάθους συνέταξαν οἱ ἰατροί, φασι, βελόνας λεπτὰς κατασκευάσαι μηκίστας, εἶτα ταύτας διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν εἰς ὕπνον τύχῃ βαθύτερον ἐμπεσών. ἦν δὲ ἄρα τοῦτο ἐπιμελὲς ἑτέροις δρᾶν, ἐς ὃ ἂν ὅλη διὰ τῆς πεπωρωμένης καὶ τρόπον τινὰ ἀλλοτρίας αὐτοῦ σαρκὸς διέπειρεν ἡ βελόνη, ἀλλ' ἐκεῖνός γε ἔκειτο λίθου διαφέρων οὐδέν. εἰ δὲ ἀφίκετο τὸ βέλος, ἔνθα λοιπὸν ἦν αὐτῷ τὸ σῶμα ἐρ-

ρωμέ-

Διονυσιον] Vixit hic temporibus Alexandri et eius ſucceſſorum, filius Clearchi, qui Heracleam hanc Ponticam tyrannide primus tenuit oppreſſam tempore Artaxerxis Mnemonis et Ochi, cum a ſenatoribus contra ſeditioſam plebem eſſet ab exilio reuocatus, vid. Iuſtin. XVI, 4. et 5. ſecundum Memnonem apud Photium; fuit etiam auditor Platonis et Iſocratis, ac primus bibliothecam conſtituit. Filii eius, Timotheus, natu maior, et hic Dionyſius optimi fuere tyranni et mitiſſimi in ciues, adeo, vt ille *ευεργετης και σωτηρ*, hic *χρηστος* cognominaretur, quum contra patri crudelitas apud Athen. III, 8. attribuatur. Sed et Dionyſius tandem regis nomen pro eo tyranni ſumſit, et poſt Alex. mortem, quum ab omnibus inimicis atque ita ab omni cura fuiſſet liberatus, immodicam pinguedinem ſibi contraxit.

τα επιχειρα cet.] *difficilem reſpirationem tulit tamquam praemium* ſ. *poenam magnitudinis corporis.*

επιμελες ἑτεροις δρᾳν] Pro *ἑτεροις* Abr. Gronou. velit *εκεινοις* e Med. 3. reſtitui; V. cl. Kuhn. *ἑταιροις*, quoniam probabile ſit, Dionyſium tantum amicis id officium dediſſe, et quoniam frequens ſit permutatio *τα ε* et *αι*. Equidem haud ſcio, an aut Gronouii coniectura huic ſit praeferenda, aut omnino vulgata cum Kuhn. et Periz. retinenda.

ξωμένον, καὶ ἴδιον, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἄγαν πιμελῆς ἀλλότριον, τηνικαῦτα καὶ ἐκεῖνος ᾐσθάνετο, καὶ ἠγείρετο ἐκ τοῦ ὕπνου. τοὺς δὲ χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις αὐτῷ προσιέναι, κιβωτὸν τοῦ σώματος προβαλλόμενος. οἱ δὲ οὐδὲ κιβωτόν φασιν, ἀλλὰ πυργίσκον, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη αὐτοῦ ἀποκρύπτοιτο, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων διαλέγηται. πονηρὰν, ὦ θεοὶ, ταύτην ἐκεῖνος τὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, καὶ θηρίου φρουρὰν μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπου ἐσθῆτα.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Περὶ Φιλήτα σώματος λεπτότητος.

Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῷον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα. ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ῥάδιος ἦν ἐκ πάσης προφά-

κιβωτον του σωματος προβαλλομενος] *arcam*, quae erat humilior, quam *πυργισκος*, *turricula*, quae totum abscondebat corpus praeter caput. In huiusmodi *κιβωτον* noctu, vt ſomnum in eo vndique clauſo tanto tutius caperet, Clearchus, pater huius Dionyſii, tamquam ſerpens irrepſiſſe dicitur apud Plut. Ceterum Perizonius vult, non poſuiſſe turriculam Dionyſium ante corpus, vt illam arcam, ſed in ea ſediſſe aut ſtetiſſe. Quod libentiſſime conceſſerim, quamquam, ſi rem perpenderis, etiam in illa arca vel ſediſſe, vel ſtetiſſe Dionyſium putaueris, et tunc illa elliptica *αλλα πυργισκον* ex ſuperioribus *του σωματος προβαλλομενος* ſuppleri poſſent.

οἱ δε ουδε κιβ.] Lugd. *οἱ δε ου κιβ.* forſan rectius.

ὑπερεχων] Sic volunt Scheff., Io. Kuhn. et Periz., etſi Mſti liquido *ὑπερεχον*.

Φιληταν] Celeber fuit poeta, non *hexametrorum* tantum, (v. infr. X, 6. et not.) ſed et *elegiarum ac epigrammatum*, teſte Suida. Vid. Athen. XII, 13. Egit autem vel maxime de amoribus, vnde ſaepius laudatur a Propertio III, 1. 1. et Ouidio. Vixit temporibus Philippi, Alexandri, imo et Ptolemaei, cuius filii ſtudiis praefuit. Fuit autem non tenui tantum corpore, ſed et morbis infeſto; imo mortem ex eo dicitur obiiſſe, quod nimis ſtudioſe quaereret ſoluere ſyllogiſmum, qui a dialecticis *ψευδομενος* dicitur, (vid. Cic. Tuſc. II,) ſeu ſermonem, cui quidquid reſpondeas, falſum reperietur. Nomen habuit a mentiente

προφάσεως, μολίβδου (φασὶ) πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέπηται ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. εἰ δὲ ἦν οὕτως ἀδύνατος, ὥστε μὴ ἀντέχειν πνεύματι, πῶς οἷός τε ἦν τοσοῦτον φορτίον ἐπάγεσθαι; ἐμὲ μὲν οὖν τὸ λεχθὲν οὐ πείθει· ὃ δὲ ἔγνων ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς, τοῦτο εἶπον.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

Περὶ Ὁμήρου.

Ὅτι ποιητικῆς ἁπάσης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδωκαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἔταττον πάντας. ποιοῦντες δὲ θυσίαν, ἐπὶ ξένια ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὅμηρον. λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια· καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.

tiente exempli cauſa adducto. Interroganti enim, an mentiatur is, qui mentiri ſe dicit, ſi reſpondes, eum mentiri, colligitur ſtatim, non mentiri, quod vere dixerit, ſe mentiri.

σκληροι] Adiectiu. pro Adverb. vid. ad III, 14 in.

πως οιος τε ην] Ratio, qua vtitur Noſter ad confutandam hanc hiſtoriam, non magni videtur Perizonio eſſe momenti. Philetam, putat enim, non quotidie ad defatigationem vsque ambulaſſe, ſed ſimpliciter, ſi quando prodiret, vento vehementiore ſpirante, tum ſe muniuiſſe ſuosque greſſus iſto pondere, quod facile breui ſpatio ſecum trahere potuerit. Nec minus veriſimile ei videtur, quod Athen. ait, eum habuiſſe aliquid ponderis circum pedes potius, quam ſub pedibus.

Ποιουντες δε θυσ.] Argiui ita eum honorarunt propter praecipuas laudes, quibus eorum ciuitatem ornauit. Qua eadem de cauſa e contrario carmina ipſius et certamina rhapſodorum a Cliſthene, Sicyoniorum tyranno, Argiuorum inimico, ex vrbe Sicyone ſunt eiecta, vid. Herod. V, 67. De phraſi *επι ξενια καλειν* vid. ſupr. ad III, 37. not. — De ingenio ac lingua Homeri vid. inprimis *Barthelemy Reiſen des iungen Anacharſis überſezt von Bieſter* I, p. 65 — 77.

εδωκεν αυτη προικα εχειν] ſc. *ὥστε*. ſic Alciphr. I, 1 extr. *απηνεγκαμεθα ογκον ταις γαμεταις εχειν ουκ ολιγον* cet. *tulimus iis non parum* cet.

τα επη τα Κυπρια] *Carminibus*

ΚΕΦ. ΙϚʹ.

Περὶ Ἰταλίας, καὶ Μάρȣ ἱππομιγȣ̃ς ἀνθρώπȣ.

Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες. πρεσβύ-

bus Cypriis cantabatur bellum Troianum (vt ex pluribus locis, quae a veteribus paſſim adſeruntur, adparet), ſed a gemino ouo coeptum, h. e. natalibus Helenae, quaſi eam naſci curauerit cum Venus, vt Paridi poſſet promittere conſummatum pulcritudinis exemplar, tum certe Iupiter ex conſilio Momi, vt per bellum Troianum propter Helenam geſtum perdere iterum poſſet genus hominum. Quum ergo ad Venerem, propriam Cypri deam, pleraque referrentur in his carminibus, inde igitur ea adpellata videntur Cypria. Quod autem hoc loco haec carmina Homero a Noſtro tribuuntur, dubiae id eſt fidei, quum plerique veterum negarint ea eſſe Homeri, vt Herodot. II, c. 117. Ariſtot. poet. c. 23. qui diſerte opponit Homerum, et *τον τα Κυπρια ποιησαντα*, et alii hunc *ανωνυμως* citarint, v. c. Pauſan. paſſim, Athen. XV, c. 9. nominans deinde eum vel Hegeſiam, vel Staſinum, Cyprium, vel etiam Halicarnaſſenſem quemdam. Tzetzes vero ad Lycophr. *Caſſandr.* v. 511. diſerte *Στασινος ὁ τα Κυπρια πεποιηκως*, it. ei. Chiliad. XIII, 638. vbi filia Homeri, Arſiphone, Staſino Cyprio, qui poemata Cypria, quae alii Homeri fuiſſe, ſed in dotem cum pecunia data Staſino dicant, fecerit, nupta eſſe dicitur. Ceterum nonnulla horum carminum Cypriorum ex Procli chreſtomathia excerpta reperies in *Bibliothek der alten Literatur und Künſte*, 1. Stük inedita.

Αυσονες] In narratione de populis Italiae antiquiſſimis multi multa protulerunt, qua de re Dionyſius tamen Halic. optime disſeruiſſe videtur, quem, ſicut Cluuerum, etiam Heynius V. ill. in animadu. ad *Guthrie allgemeine Weltgeſchichte* Lib. XII. init. et XIII, 1, 1. potiſſimum eſt ſecutus. Antiquiſſimi Italiae populi fuerunt *Vmbri*, *Siculi*, qui poſt a Pelaſgis eiecti Siciliam incoluerunt, et *Auſones*, qui initio a promontorio Circaeenſi ſiue a Latio ad fretum Siculum vsque habitarunt, quorum autem trium originem percontari velle, fruſtra eſſe videtur. Auſones exceperunt Oenotrios, gentem Pelaſgicam, qui ſub Oenotro, circa an. ante Chr. 1643. ex Arcadia Auſonum terram, his Siculisque expulſis, occupauere, poſteaque ſub *Aboriginum* nomine noti fuerunt, denique caſibus variis confe-
cti

Digitized by Google

πρεσβύτατον δὲ γενέσθαι Μάρην τινὰ καλούμενον, οὗ τὰ μὲν ἔμπροσθεν λέγουσιν ἀνθρώπῳ ὅμοια, τὰ κατόπισθεν δὲ ἵππου, καὶ αὐτὸ δὲ τοὔνομα εἰς τὴν Ἑλλάδα, φασὶν, ἱππομιγὴς δύναται. δοκεῖ δέ μοι πρῶτος ἵππον ἀναβῆναι, καὶ ἐμβαλεῖν αὐτῷ χαλινὸν, εἶτα ἐκ τούτου

cti maximam partem circa an. ante Chr. 1600. diſceſſerunt ex Italia, terramque *Tyrrhenis*, ſ. *Etruſcis*, vt docet Dionyſ. et αυτοχθονας, ſ. antiquiſſimum Italiae populum eſſe indicat, reliquerunt. Poſtea *Pelaſgi e Theſſalia*, poſt diluuium Deucalionis circa an. ante Chr. 1500. Italiam immigrarunt, quos ſecuti alii *Pelaſgi ſub Euandro*, circa an. ante Chr. 1244. ſeu 60 annos ante bellum Troianum; paullo poſt deinde *Hercules* cum Hellenica colonia, et poſt illud bellum *Aeneas Antenorque cum Troianis*, et *Diomedes* aliique Graeci etc. Sed, vt redeam ad *Auſones*, qui in Campania eiusque confiniis habitarunt, vnde mare iſthic loci olim *Auſonium* dictum, ipſaque Italia a poetis *Auſonia* dicitur. Plures populi eorum rami fuere, vt *Sabini*, *Oſci*; lingua enim Oſca Auſonibus aliisque erat communis, vnde et poſterioribus temporibus *ludi Oſci* vel *fabulae Atellanae* Romae reperiuntur; fuerunt autem ludi iocoſi proteruique, vid. Liv. VII, 2. Cic. ad Div. VII, 1. IX, 16. ab his populis iterum alii pronenerunt, vt *Picentes*, *Marſi*, *Samnites*, *Hernici*, *Lucani*, *Hirpini* aliique. Nec minus *Aurunci*, qui etiam Campaniam confiniaque incoluere, cum Auſoniis eiusdem gentis fuerunt, etſi tandem diſtincti ſunt. Ab Auſonibus enim, Perizonii ſententia, dicti ſunt *Auſonici*, *Auſunci*, et litera S poſtea mutata in lit. R, illo tempore nondum cognitam, *Aurunci*. Sic pro *Etruſia* dictum eſt *Etruria*, et *Faliſci*, a *Faleſii*, poſtea *Falerii*. Quin ab hoc ipſo nomine *Auſonis* formatum eſt nomen familiae *Aureliae*, primum dictae *Auſeliae*. Ceterum etiam Tzetzes ad Lycophr. v. 44. et 722. qui mare Italicum θαλατ‍την Αυσονιτιδα adpellat, notat, Αυσονια κυριως ἡ των Αυρουγκων γη μονη λεγεται μεσω Καμπανων και Ουολκων παρα θαλασσαν κειμενη cet.

Μαρην] Lugd. Μαριν. *Mares* hic ſine dubio eſt deus ille, quem Latini poſtea *Martem* dixere; ſicuti *Marcus*, quaſi *Maricus* et *Marcellus*, ab ipſo Plutarcho explicatur Αρηιος, h. e. *Martius*. Atque ideo Oſci, vt pro *Marco Mamercus* dicebant, ſic pro *Mars*, *Mamers*, teſte Feſto, et Varrone de Sabinis.

εις την Ἑλλαδα, φασιν,] Scaliger in caſtig. in Prop. p. 287. φασιν in φρασιν mutandum cenſet, quod recte, opinor, praeferunt et Valkenar. ad Herodot. III, 69. et Cl. Kuhn. — Εις pro εν frequens.

Digitized by Google

διφυὴς πιστευθῆναι. μυθολογοῦσι δὲ, αὐτὸν καὶ βιῶναι ἔτη τρία καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν· καὶ ὅτι τρὶς ἀποθανὼν, ἐβίω τρίς. ἐμοὶ δὲ οὐ πιστὰ δοκοῦσιν. Ὅτι τὴν Ἰταλίαν φασὶν, οἰκῆσαι ἔθνη πάμπολλα, καὶ ὅσα οὐκ ἄλλην γῆν. τὸ δὲ αἴτιον, διὰ τὴν τῶν ὡρῶν εὐκρασίαν, καὶ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν, καὶ τὸ ἔνυδρον αὐτῆς, καὶ τὸ πάμφορον, καὶ τὸ εὔβοτον, καὶ ὅτι ποταμοῖς ἐστι κατάῤῥυτος, καὶ ὅτι θάλασσα ἀγαθὴ παράκειται αὐτῇ, ὅρμοις πανταχόθεν διειλημμένη, καὶ καταγωγαῖς ἀφθόνοις, καὶ κατάρσεσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν οἰκητόρων ἥμερον καὶ πρᾶον ἐπῆρε πολλοὺς εἰς τὴν μετοίκησιν. Καὶ ὅτι πόλεις ᾤκησαν τὴν Ἰταλίαν πάλαι ἑπτὰ καὶ ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν πρὸς ταῖς χιλίαις.

ΚΕΦ. ΙΖʹ.

Περὶ Δημοσθένους τύφου.

Κουφότητα ἔοικε κατηγορεῖν οὗτος ὁ λόγος, ὁ λέγων περὶ Δημοσθένους, ὅτι ἄρα τύφου αὐτὸν ὑπεπλήρουν καὶ οἱ ὑδροφοροῦντες, εἴ ποτε, παριόντος αὐτοῦ, ὑπὲρ αὐτοῦ τι ψιθυρίσαιεν. ὃς γὰρ καὶ ὑπ᾿ ἐκείνων ἐκουφίζετο, καὶ ἐπαιρόμενος ἦν δῆλος, τίς ἦν, εἴποτε ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκροτήθη.

ΚΕΦ.

ὅτι τὴν Ἰταλίαν] Clariſſime adparet ex h. l. Aelianum nihil fere aliud egiſſe, niſi hinc illinc excerpſiſſe veteres ſcriptores, et quidem ſaepiſſime ordinem, qui ſimiles res inter ſe coniungit, minime curantem. Egit enim initio huius cap. de *Auſonibus*; deinde *Mare* deo; nunc iterum de populis Italiae narrat. Accedit etiam, quod poſt *ὅτι* Particulam *δὲ*, praecedentibus ſequentia adnectentem omiſit. Ceterum de Italiae fertilitate vid. Plin. III, 5. ac in fine totius hiſtoriae nat. Dionyſ. Halicarn. antiqu. Rom. I. pag. 13. Virg Georg. II.

Οἱ ὑδροφοροῦντες] Vid. Plin. IX, ep. 23. Cic. Tuſc. V.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

Περὶ Θεμιστοκλέους.

Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἑαυτὸν εἴκαζε ταῖς δρυσὶ, λέγων ὅτι ἐκείνας ὑπέρχονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δέονται αὐτῶν, ὅταν ὕῃ, στέγαν ἐκ τῶν κλάδων ποθοῦντες. ὅταν δὲ οὔσης εὐδίας παρίωσι, τίλλουσιν αὐτὰς, καὶ περικλῶσιν. Ὁ δὲ αὐτὸς ἔλεγεν, εἴ μοί τις ὁδοὺς δύο δείξειε, τὴν μὲν εἰς ᾅδου φέρουσαν, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥδιον ἂν τὴν ἑτέραν ᾖλθον τὴν εὐθὺ τοῦ ᾅδου.

ΚΕΦ. ΙΘ΄.

Ὅτι ὁ Δημοσθένης καλοῦντος τοῦ Διογένους, εἰς καπηλεῖον οὐκ ἤθελεν εἰσιέναι.

Ἠρίστα ποτὲ Διογένης ἐν καπηλείῳ· εἶτα παριόντα Δημοσθένην ἐκάλει· τοῦ δὲ μὴ ὑπακούσαντος, αἰσχύνῃ, ἔφη,

Στεγαν εκ των] Io. Kuhn. coniecit *στεγην*, quod habent Sluisk., duo regg. et Med. 3. ideoque Gronov. edidit, ſed recte retinet vulgatum Perizonius, redditque *deſiderantes ab ramis, vt ſe tegant*, ſ. quaſi *tectionem*. Sic ſupra II, 28 in. *νομον εθεντο, αλεκτρυονας αγωνιζεσθαι*, ſic et II, 64.

ευθυ του ᾅδου]. Sic ſaepiſſime Aduerb. cum Genitiuo, vid. ad II, 23. Exempla vid. in Timaei lex. plat. p. 126. edit. Ruhnk. Hemſterh. ad Lucian. dial. ſel. p. 60.

Ηριστα] *prandium ſumebat.* Erat hoc *αριστον* antiquis temporibus cibus matutinus, quo ſe homines parabant ad labores diurnos, et maxime milites in caſtris ad labores pugnae, v. c. *αριστᾶν* Xen. Cyr. VI, 4. §. 1. et ſimil. *αριστοποιησαι* ib. III, 3, 11. Suidas enim *αριστον* dicit ſumi *περι ωραν τριτην* (i. e. vt nos numeramus, circa horam nonam matutinam) et dici *παρα το εις αριστειαν προερχεσθαι*, *ex eo, quod hoc cibo firmati prodeant ad pugnam.* Quare nec dubitat Periz., quin *αριστον* proprie fuerit cibus militaris, ante pugnam ſumtus, et inde dictus. Nam ſic ſolebant heroes et milites. Celeberrimum eſt Leonidae dictum ad ſuos Spartanos, quum inuadere vellet Perſas, iubentis eos *ita prandere,*

Digitized by Google

ἔφη, Δημόϑενες, παρελϑεῖν εἰς καπηλεῖον; καὶ μὴν ὁ κύριός σε καθ᾽ ἑκάςην ἡμέραν ἐνθάδε εἴσεισι, τὲς δημότας λέγων, καὶ τὲς καθ᾽ ἕνα· δηλῶν, ὅτι οἱ δημηγόροι, καὶ οἱ ῥήτορες δῦλοι τῦ πλήθες εἰσί.

ΚΕΦ. Κ΄.

Περὶ Ἀριςίππε.

Πλέων Ἀρίςιππος, χειμῶνος ἐπιγενομένε, πάνυ σφόδρα ἐταράτ]ετο· ἔφη δέ τις τῶν συμπλεόντων· Ὦ Ἀρίςιππε, καὶ σὺ δέδοικας, ὡς οἱ πολλοί; ὁ δὲ, καὶ μάλα γε εἰκότως· Ὑμῖν μὲν γὰρ περὶ κακοδαίμονός ἐςι βίε ἡ σπεδὴ, καὶ ὁ νῦν κίνδυνος, ἐμοὶ δὲ περὶ εὐδαιμονίας.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

Περὶ Θηραμένες.

Θηραμένης ἔτυχεν ἐν οἰκίᾳ τινὶ διατρίβων, εἶτα ἐπεὶ προῆλθεν αὐτῆς, παραχρῆμα ἐκείνη κατηνέχθη. οἱ μὲν

ἐν

dere, tamquam apud inferos coenaturi eſſent. Δεῖπνον erat cibus meridianus, i. e. circa horam noſtram tertiam poſtmeridianam ſumtus; Latinorum *coena.* Ceterum de tempore prandendi et coenandi antiquiſſimorum Graecorum, v. c. Homeri vid. Zeun. ad Xen. Cyr. II, c. 3. p. 210.

δημοτ. λεγων] Eſt quaſi epiphonema, quo exponit Aelianus, quem intelligat per κυριον· per poſterius και τες cet. reddit rationem iſtius locutionis, imo totius hiſtoriae.

Περι ευδαιμονιας] Med. 3. ευδαιμονος, quod et Gronov. et Baſil. ediderunt, et probant Scheff. Menag. ad Laert. II, 71. et Cl. Kuhn. Vulgatam praeferunt Io. Kuhn. et Periz. Vtrumuis recte. De felicitate Ariſtippi vid. ſupr. ad VII, 3. maximam eam putabat, ſi quis praeſentibus recte et cum hilaritate frueretur, abſentia non deſideraret nec timeret, vid. Laert. et Lucian. in vit. Auct. et infr. XIV, 6. Gell. XIX, 1. Laert. in Ariſtippo.

Εν οικιᾳ τινι] Sluisk. et Med. 3. ποτε pro τινι.

Digitized by Google

ὧν Ἀθηναῖοι ἄλλοι ἀλλαχόθεν αὐτῷ περιφύντες συνήδοντο ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ παραδόξῳ. ὁ δὲ παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο· Ὦ Ζεῦ ἐς τίνα με καιρὸν φυλάτῖεις; καὶ μετ' ὀ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνῃρέθη, πιεῖν κώνειον καταναγκασθείς.

ΚΕΦ. ΚΒ′.

Τίνες περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπȣδάκασι.

Λέγȣσι τȣ̀ς Πυθαγορείȣς πάνυ σφόδρα περὶ τὴν ἰατρικὴν σπȣδάσαι τέχνην. καὶ Πλάτων δὲ φροντίδα εἰς αὐτὴν ἔσχε πλείϛην, καὶ Ἀριϛοτέλης ὁ Νικομάχȣ, καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΚΕΦ.

κωνειον καταναγκ.] Sic Lugd. At Sluisk. et Med. 3. κατακριθεις, *damnatus ad bibendam cicutam.* Fuit autem hic *Theramenes* amans reipubl., ſed varius ingenio et conſilio, modo democratiae aduerſus, modo fauens. Quadringentorum oligarchiam (v. ſupr. V, 13. not.) fouit primum et adiuuit atque ipſe inter praecipuos eorum fuit; mox iterum ſuſtulit, vid. Thuc. VIII, 68. 9. Poſtea vero quum Athenienſes a Lyſandro debellati eſſent, ſuaſit ſuis ciuibus, vt duriſſimas leges pacis ſumerent, et muros dirui paterentur, eaque de cauſa lectus eſt ipſe inter XXX tyrannos. Et primo quidem pulcre illi conuenit cum Critia, tyrannorum praecipuo, ſed quum ille caedibus graſſaretur in ciues, oppoſuit ſe Theramenes, atque ita, adnitente Critia, damnatus eſt, et conſtantiſſimo animo cicutam bibit, vid. Xen. hiſt. gr. II, init. et Cic. Tuſc. I, 40. Val. Max. III, 2.

Περι την ιατρικην] Recipiebant Pythagorei et colebant *diaeteticam* maxime artis eius *partem*, vt ait Iamblich. de vita Pythag. Nempe herbarum vires potiſſimum indagavit Pythagoras, quum ageret apud Aegyptios et Perſas. *Primus etiam Pythagoras volumen de herbarum effectu compoſuiſſe*, vt et *Democritus* dicitur Plin. hiſt. nat. XXV, 2. vid. de Pythag. ſupr. ad IV, 17.

αλλοι πολλοι] maxime philoſophi, quod non mirum, quum eorum primi ſapientiam ex Aegypto maxime hauſerint, vbi florebat potiſſimum medicina.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΚΓ΄.

Περὶ Ἀριστοτέλους νοσοῦντος.

Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτέ· προσέταξε δὲ αὐτῷ ὁ ἰατρὸς πρόσταγμά τι. καὶ ἐκεῖνος, μήτε ὡς βοηλάτην με (ἔφη) θεράπευε, μήτε ὡς σκαπανέα, ἀλλὰ διδάξας πρότερον τὴν αἰτίαν, οὕτως ἕξεις ἕτοιμον πρὸς τὸ πείθεσθαι· διδάσκων ἐκ τούτων, μηδὲν χωρὶς αἰτίας προσφέρειν.

ΚΕΦ. ΚΔ΄.

Περὶ Σμινδυρίδου τρυφῆς.

Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης ἐς τοσοῦτον τρυφῆς ἐξώκειλε, (καὶ γάρ τοι Συβαρίταις πᾶσιν ἔργον ἦν τρυφᾶν, καὶ τῷ βίῳ διαῤῥεῖν· ὁ δὲ Σμινδυρίδης, καὶ πλέον.) Φύλλοις ῥόδων γοῦν ἐπαναπεσὼν, καὶ κοιμηθεὶς ἐπ᾽ αὐτῶν, ἐξανέ-

Χωρις αιτιας προσφ.] Sic Lugd. At Sluisk. προφερειν, quod non dubitet Periz., quin ſit verior lectio; ſic et ſupr. VIII, 12. προσφερειν autem eſſet, *admouere medicamenta alicui*, et plerumque cum Datiuo exprimitur, vt λογον προσφ. τινι, *ſuadere aliquid alicui.* Ceterum de duplici genere medici, tum prudentis, tum ſtulti, vid. Plat. de legg. IV.

Σμινδυριδης] Celeberrimus hic fuit homo luxu illo immodico, quem maxime oſtentauit, quando profectus eſt Sicyonem, vt Cliſthenis tyranni filiam in matrimonium ſibi peteret, vid. XII, 24. Vixit ergo paullo ante Cyrum, vnde liquet, etiam opulentiam fuiſſe maximam in illis extremae Italiae vrbibus iam temporibus antiquiſſimis. De Sybaritis vid. ſupr. ad I, 19. Ceterum dicitur promiſcue *Smindyrides* et *Mindyrides*, μικρος et σμικρος, vid. eamdem hiſtor. Senec. de ira II, 25. Athen. VI, c. 21. XII, 11.

ες τοσουτον] Non eſt mutilus hic locus, vt putat Scheff., modo ſequentia parentheſi includantur; reſpicere enim recte monet Periz. τοσουτον factum et dictum hominis, quod ſequitur.

εξωκειλε] Proprie εξοκελλειν dici, notat Heſych., de nauibus, quae vi tempeſtatis a recta via deiiciuntur.

τῳ βιῳ διαῤῥειν] ſc. τρυφερῳ *molli vita diffluere.*

ἐξανέστη, λέγων Φλυκλαίνας ἐκ τῆς εὐνῆς ἔχειν· σχολῆ γ' ἂν ὅτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη, ἢ ςιβάδος, ἢ πόας ἐν προσάντει πεφυκυίας, ἢ ταύρε δορᾶς, ὡς ὁ Διομήδης, πρέπουσης ςρατιώτῃ σκληρῷ καὶ γενναίῳ;

Ὑπὸ δ' ἔςρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο.

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Πῶς ὁ Πεισίςρατος τοῖς ἑαυτῦ πολίταις ἐχρῆτο.

Πεισίςρατος ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, μετεπέμπετο τὲς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀποσχολάζοντας, καὶ ἐπυνθάνετο, τί δήποτε εἴη τὸ αἴτιον τῦ ἀλύειν αὐτὸν· καὶ ἐπέλεγεν, εἰ μέν σοι τέθνηκε ζεῦγος, παρ' ἐμῦ λαβὼν ἄπιθι, καὶ ἐργάζε. εἰ δὲ ἀπορεῖς σπερμάτων, παρ'

σχολῆ γ' αν] Sic coniecit optime Io. Kuhn. et ſic Sluisk. Vulgo σχ. γαρ αν.

ὑπο δ' εςρωτο] ex Hom. Il. κ', 155.

Τε αλυειν] Αλυειν notat pr. animum habere per varias rerum imagines, tacita meditatione, oberrantem, quod accidit in triſtitia, taedio, vel etiam in ſtolida arrogantia. Hinc diuerſis modis ab ipſis Graecis exponitur, modo *angi* et *animo concidere*, modo *gaudere*, (v. c. Plut. de aud. poet. c. 5. edit. Krebs. et Hom. Od. σ', 332. vnde forte, Krebſio ſuſpicante, αλυταρχαι, qui ludis, quorum ſpectaculum iucundiſſimum erat, praeerant), modo *otioſum agere*, ſic infr. XIV, 12. rex Perſarum in itinere dicitur tabellam cultello radere, *ne ex otio et taedio itineris incidat in talem tacitam meditationem*, ἱνα μη αλυῃ. Deinde vero notat etiam αμηχανειν, *ἀπορειν κατα διανοιαν*, *incertum eſſe conſilii*. Deriuatur αλυειν ab αλη *erratio*, vnde et αλαομαι *erro*, *incertus ſum*, *quid agam*. Vid. et Cel. Gedike ad Sophocl. Philoct. 175. Pro αυτον, quod omnes habent Mſti, praeter vnum Strat. αυτες, recentiori manu; ſed prius Perizonio ab auctore videtur profectum; nam ſequuntur omnia in eodem Numero; equidem adhuc fluctuor.

Digitized by Google

παρ' ἐμοῦ σοι γενέσθω· δεδιὼς, μὴ ἡ σχολὴ τούτων ἐπιβουλὴν τέκῃ.

ΚΕΦ. ΚϚ'.

Περὶ Ζήνωνος καὶ Ἀντιγόνου.

Ζήνωνα τὸν Κιτιέα δι' αἰδοῦς ἄγαν καὶ σπουδῆς ἦγεν Ἀντίγονος ὁ βασιλεύς. καί ποτε οὖν ὑπερπλησθεὶς οἴνου ἐπεκώμασεν αὐτῷ Ζήνωνι. καὶ φιλῶν αὐτὸν, καὶ περιβάλλων, ἅτε ἔξοινος ὢν, ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὀμνὺς, καὶ νεανιευόμενος σὺν ὅρκῳ, μὴ ἀτυχήσειν αἰτήσας. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Πορευθεὶς ἔμεσον. σεμνῶς ἅμα, καὶ μεγαλοφρόνως τὴν μέθην ἐλέγξας, καὶ φεισάμενος αὐτοῦ, μήποτε διαῤῥαγῇ ὑπὸ πλησμονῆς.

ΚΕΦ. ΚΖ'.

Ἀφέλεια τρόπου.

Ἀνδρὶ Λακωνικῷ μὲν, χωριτικῷ δὲ, ἐπέπληξέ τις πενθοῦντι πάνυ σφόδρα ἐκθύμως. ὁ δὲ ἀπλάστως ἀπεκρίνατο· τί πάθω; φησίν. οὐ γὰρ ἐγὼ αἴτιος τούτου, ἁ φύσις δέ μου ῥεῖ.

ΚΕΦ.

δεδιως] Eſt tale epiphonema, quale illud ſupr. c. 19 fin. *δημοτας λεγων*; cauſa enim eius orationis exprimitur. Duo ſpectabat Piſiſtratus, primum, ne ex ipſo otio in ſeditiones, vt fere fit, et tumultus delaberentur, et libertatem recuperare ſtuderent. Deinde, ne coniuncti pariter in foro et vrbe ſuas vires et multitudinem circumſpicerent, atque ita quoque promtiores euaderent ad vim ſibi faciendam. Voluit ergo eorum animum laboribus occupari et corpora ſpargi per agros. Vid. de tali lege ad IV, 1. Gelo quoque, Syracuſarum tyrannus, ſaepe in agrum et *φυτειαν* Syracuſanos eduxit, quaſi in expeditionem, vt regio melior euaderet cultura, et ipſi non deteriores per otium. Vid. Plut. de ſer. num. vind. et idem in *Solone*.

Σεμνως και μεγαλοφρονως] *honeſte et generoſe* ſc. *dictum*.

Ἁ φυσις] Sic dorica dialectus,

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΚΗ'.

Περὶ Διογένες.

Ἐπῄνει Σπαρτιάτης τὸ ἔπος Ἡσιόδε, τὸ λέγον·

Οὐδ' ἂν βῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη·

ἀκέοντος Διογένες· ὁ δὲ εἶπε· Καὶ μὴν Μεσσήνιοι καὶ οἱ βόες αὐτῶν ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς αὐτῶν ἐστὲ οἱ γείτονες.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Ὅτι Σωκράτης ἀδεὴς ἦν, καὶ δώρων κατεφρόνει.

Τῆς νυκτὸς ἤδη προηκέσης ἐπάνεισί ποτε ἀπὸ δείπνε Σωκράτης. νεανίσκοι γῦν ἀκόλαστοι προμαθόντες ἐνελόχησαν ἐπανιόντα, δᾷδας ἔχοντες ἡμμένας, καὶ Ἐριννύων πρόσωπα. ἔθος δὲ ἦν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν σχολὴν, τὴν ἐπὶ τὰ χείρω. ὃς ἰδὼν ὁ Σωκράτης ἐ διεταράχθη, ἀλλ' ἐπιστὰς ἠρώτα, οἷα καὶ τὲς ἄλλες ἢ ἐν Λυκείῳ, ἢ ἐν Ἀκαδημίᾳ.

Ὅτι

ctus, qua vtebantur Lacedaemonii. Sic Sluisk. et recte; Lugd. ἡ φυσις. Ceterum φυσιζεαν eius dicitur, qui lacrimas, quas ipſa natura lugentibus non denegat, non cohibet.

Ουδ' αν βυς] Vid. Heſiod. εργ. 348.

Μεσσηνιοι] Mſti Μεσηνιοι. De Meſſeniis autem a Lacedaemoniis oppreſſis et duriſſime habitis, vid. ſup. VI, 1.

Ενελοχησαν] Sic I, 1. Sed Lugd. ελελοχεσαν, Plusquamp. attic. a λεγω, colloco, cubo, vnde λεχος, αλοχος, et λοχευειν. Nihil tamen mutauerit Periz.

δᾳδας εχοντες] Solemnia haec ſunt arma Furiarum; vnde Flor. III, 12. *faces Furiales.* Quam fingerentur furiarum προσωπα terribilia, exemplo Aeſchyli ſupra V, 19. adlato ſatis adparet. Crinibus enim earum angues inſeruerat, idque primus fecit, teſte Pauſan. Att. c. 28.

ηρωτα] pro ηρωτησεν Periz. repoſuit, ita enim vterque cod.

Digitized by Google

Ὅτι ἐφιλοτιμήσατο Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι Σωκράτει. τῆς οὖν Ξανθίππης καταπλαγείσης τὰ πεμφθέντα, καὶ ἀξιούσης λαβεῖν αὐτὰ, ὅδε ἔφη· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα, μὴ λαβεῖν τὰ πεμφθέντα φιλοτιμησάμενοι. Ἐπεὶ δέ τις ἔφη πρὸς αὐτὸν, ὅτι μέγα ἐστὶν, ὧν ἐπιθυμεῖ τις, τούτων τυχεῖν· ὅδε· Ἀλλὰ μεῖζόν ἐστι τὸ μηδὲ ἐπιθυμεῖν τὴν ἀρχήν.

ΚΕΦ. Λʹ.

Περὶ τῆς Ἀναξάρχου προμηθείας.

Ἀνάξαρχος ὅτε σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐστρατεύετο, χειμῶνος ἐπιγενομένου, προμαθὼν, ὅτι μέλλει ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ἀξύλῳ ποιεῖσθαι χωρίῳ τὴν στρατοπεδείαν, εἰς τὸν σταθμὸν, ὅσα εἶχε σκεύη, ταῦτα ἐκρίψας, ταῖς σκευοφόροις ἐπέθηκε ξύλα. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸν σταθμὸν ἀφίκοντο, καὶ ἐνέδει ξύλων, Ἀλεξάνδρου μὲν αἱ κλῖναι κατεκαίοντο, ἵνα ἑαυτὸν ἀλεᾶναι δυνηθῇ. ἐπεὶ δέ τις παρὰ

φιλοτιμησάμενοι] Stob. ſerm. 39., vbi ipſum hoc dictum Socratis refert, exhibet ἀντιφιλοτιμησαμένοι. Pro ὅδε paullo ante et poſt codd. ὁ δε. Ceterum Alcibiadem, putat Scheff. iſtam obſeruaſſe conſuetudinem, ex qua poſt ſacra conuiuia conſtituere, amicisque abſentibus ex menſa aliquid bellariorum mittere ſolebant.

Ταυτα εκριψας] Mſti. εγκρυψας. Io. Kuhn. coniecit ἐκρίψας, praeſertim ob ſequens ὧν ἔρριψε, quod Periz. probauit, Cl. Kuhn. recepit et Meinecke verſione expreſſit. *Quae habebat impedimenta, ea eiecit* (ſc. e plauſtris) *in tabernaculum.* An non et vulgatum defendi poſſit, alii videant.

ταις σκευοφοροις] Sic primae edd. Scheff. τοις, vertitque *calones*, et tamen in hoc ipſo accuſat alios, qui maluerunt τοις. Periz. cum Camillo Peruſco et vtroque cod. conſentiens ταις praefert, ſc. ἁμαξαις. In Xen. hiſt. gr. III. autem hoc ſubintelligendum, τῳ αρχοντι των σκευοφορων ſc. ἁμαξων, et ſane magis ideo ſunt vehicula ad multitudinem lignorum ſupportandam, quam iumenta vel homines. In Cyr. VI, 6, 29. το ἁρμαμαξων, quod retinent edd. priores, Zeun. reiecit, vid. ibi eum.

Digitized by Google

ρω Ἀναξάρχῳ πῦρ εἶναι ἤγγειλεν, ἀφίκετο παρ' αὐτόν. καὶ ἠλείψατο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀναξάρχου, καὶ πυθόμενος τὴν προμήθειαν ὑπερεπήνεσε, καὶ ἐξ ὧν ἔῤῥιψε, διπλάσιον δέδωκε, καὶ σκεύη, καὶ ἱμάτια, ὑπὲρ τῆς τοῦ πυρὸς χρείας.

ΚΕΦ. ΛΑ'.

Περὶ ἀριστεύσαντος ἀθλητοῦ πρὸ τοῦ στέφανον λαβεῖν ἀποθανόντος.

Ἀθλητὴς Κροτωνιάτης, ὀλυμπιονίκης, ἀπιὼν πρὸς τοὺς Ἑλλανοδίκας, ἵνα λάβῃ τὸν στέφανον, ἐπίληπτος γενόμενος ἀπέθανε, κατενεχθεὶς μετὰ πτώματος.

D 2 ΚΕΦ.

ηλειψατο] Solebant enim veteres etiam oleo ſe munire contra frigus. Sic Hannibal ſuos milites in aciem educturus frigido et niuali die dedit iis oleum, vt ſe prius *ignibus oleoque fouerent*, vt dicit Flor. II, 6. vid. et Liv. XXII, 55. Credebant enim, oleum calefacere, δι' ὅτι το ψυχος κωλυει φερειν (ſc. θερμον τι) απο του σωματος, Hippocr. diaet. II, 43. Ceterum Sluisk. et vterque cod. ηλειψαντο.

εξ ὧν εῤῥιψε] Periz. vel cum Fabro deleri vult εξ, vel cum Boiuinio legi ὧν εξεῤῥιψε. Io. Kuhn. vulgatum tuetur, et exponit διπλασιον εξ εκεινων, ἁ εῤῥ. quod noue dictum videtur Perizonio.

Ἑλλανοδικας] Erant iudices certaminum Olympicorum, qui athletas examinabant, iusiurandum ab iis inſuper exigebant, inter ſe committebant, et tandem iudicabant. Vario fuerunt numero diuerſis temporibus, ſed ad extremum potiſſimum decem, aliquando tamen plures, aliquando pauciores, prout tribuum numerus Eleis maior aut minor fuit; vid. Pauſ. El. I, 9. Nec tamen omnes ſimul de omni iudicabant certamine, ſed delegati, qui, ſi male iudicaſſent, accuſabantur, et damnabantur a toto conſeſſu. Neque vero decernebant tantum coronas victoribus, ſed et caſtigabant eos, qui quid contra leges commiſerant. Electi hellanodicae decem continuos menſes habitare debebant in loco Olympiae. qui inde dicebatur Ἑλλανοδικαιων, vt iſtic diſcerent a legum cuſtodibus ea, quae ipſos facere oporteret, vid. et ad X, 1.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΛΒʹ.

Περὶ Φρύνης ἑταίρας καὶ Κίμωνος ἵππων ἀγαλμάτων.

Φρύνην τὴν ἑταίραν ἐν Δελφοῖς ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ κίονος εὖ μάλα ὑψηλοῦ. οὐκ ἐρῶ δὲ ἁπλῶς τοὺς Ἕλληνας, ὡς ἂν μὴ δοκοίην δι᾽ αἰτίας ἄγειν πάντας, οὓς φιλῶ πάντων μάλιστα· ἀλλ᾽ οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀκρατέστεροι. τὸ δὲ ἄγαλμα χρυσοῦν ἦν. καὶ αἱ Κίμωνος δὲ ἵπποι χαλκαῖ, καὶ αὗται Ἀθήνησιν εἰκασμέναι ὅτι μάλιστα ταῖς Κίμωνος ἵπποις εἱστήκεσαν.

Φρυνην] Celeberrima fuit haec meretrix, Theſpiis orta, *Mneſareta* pr. dicta, pulcerrimae formae et maximi animi. Hinc Apelles ad eius formam expreſſit ſuam Venerem *αναδυομενην, e mari emergentem*, Praxiteles vero Venerem Cnidiam. Animum declarauit illa hoc ipſo, quod quum maximas ſibi opes comparaſſet, vltro obtulerit Thebanis ſuo ſumtu ſe muros eius vrbis, ab Alexandro dirutae, refecturam, ſi eis paterentur inſcribi, *Alexandrum eos diruiſſe, Phrynen vero reſtituiſſe.* Statuam ei poſuerunt Thebani Delphis inter reges Archidamum et Philippum, ſed fecit eam Praxiteles. Ipſa Phryne etiam ſtatuam Veneris dedicauit, cui Diogenes inſcripſit (vid. Laert. Diog. n. 60.) *απο της των Ἑλληνων ακρασιας*, q. d. ex intemperantia opulentiam Phrynes ortam eſſe.

ακρατεστεροι] Sic. Lugd. At Sluisk. *ακρατεστατοι*, et ita duo regii et Med. 3.

Κιμωνος] Cimon fuit pater Miltiadis Marathonii, vixit tempore Piſiſtrati, et ter vicit Olympia quadrigis iſtarum equarum. Idem metu Piſiſtrati fugit Athenis; ſed quum paſſus eſſet, eum pro ſe victorem Olympiae citari, reditum ſibi tutum in vrbem impetravit. Verum poſt Piſiſtrati mortem tertium victor ab eius filiis interemtus eſt, Herodot. VI, 103. Ceterum Miltiadem, haud dubie huius filium, has equas ſepeliuiſſe in Ceramico, ait Noſter hiſt. an. XII, 40.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Μειρακίȣ ἀπόκρισις ἐρωτηθέντος ὑπὸ τȣ̃ πατρὸς, τί ἂν μάθοι.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν Ζήνωνι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον. ἐπανελθόντα δὲ ἤρετο ὁ πατὴρ, τί ἂν μάθοι σοφὸν; ὁ δὲ ἔφη, δείξειν. χαλεπήναντος δὲ τȣ̃ πατρὸς, καὶ πληγὰς ἐντείναντος, τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν, καὶ ἐγκαρτερήσας, τȣ̃το ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πατρός.

ΚΕΦ. ΛΔ'.

Περὶ τῶν πολυτελῶς ἠσθημένων.

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν, καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγύρει Ῥοδιακȣ̀ς τινας νεανίσκȣς πολυτελῶς ἠσθημένȣς, γελάσας ἔφη, τύφος τȣ̃τό ἐστι. εἶτα περιτυχὼν Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι φαύλαις καὶ ῥυπώσαις· Ἄλλος (εἶπεν) ȣ̃τος τύφος.

Προσεφοιτησε] Προσφοιταν ſolemne de diſcipulis ſcholam frequentantibus verbum.

τι αν μαθοι] Sic Lugd. et regg. duo, ſed alter *τι αρα μαθοι*, quod Perizonio genuinum videtur, quum et Stobaeus in eodem exemplo et ex Aeliano ait, *ὅ, τι αρα μαθοι.* Paullo ante Sluisk. et reg. Strategi, *επανελθον*. Vulgatum praefert Perizon., idque ex cauſa ſupra ad VIII, 9. adlata, vbi pro *κατασχὸν μειρακ.* Lugd. *κατασχων*.

δειξειν] *ſe id declaraturum eſſe re ipſa.* Sic enim *δεικνυειν* et *επιδειν.* ſignificat rei ipſius ſpecimen edere, et ita infra c. 36. Ceterum eamdem rem refert Stob. ſerm. 71.

Ροδιακȣς] Opulenti erant Rhodii, ideoque in luxuriam prolapſi.

εξωμισι] *Εξωμιδες* dicebantur *tunicae ſubſtrictae et breues, citra humerum deſinentes*, vt Gell. VII, 12. Ita tunicae hae apud Romanos *deſinebant citra humerum*, vt tantum tegerent ipſum corpus ſuperius, et humeri exſtarent ex iis nudi cum brachiis. Opponuntur enim iſtis *tunicis chiridotis*, h. e. manuleatis. Heſych. ait fuiſſe tunicam ſimul et pallium, quia vtri-

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΛΕ΄.

Περὶ Ἀντισθένες μεγαλοφροσύνης ἐπὶ διεῤ-ῥωγότι ἱματίῳ.

Ὁ δὲ Σωκράτης, ἰδὼν τὸν Ἀντισθένη τὸ διεῤῥωγὸς ἱματίε μέρος ἀεὶ ποιεντα φανερόν· ὐ παύσῃ (ἔφη) ἐγκαλλωπιζόμενος ἡμῖν;

ΚΕΦ. Λϛ΄.

Περὶ Ἀντιγόνε καὶ ψάλτε.

Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο. τε δὲ πολλάκις λέγοντος· Τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν τὴν μέσην· ὁδε

vtriusque vſum praebebat, ſeu quia ſimul cingebatur vt tunica, et reliqua pars circumiiciebatur vt pallium, eaque de cauſa comicos de hoc veſtimento modo dicere *indue*, modo *circumiice*; ſimil. Euſtath. ad Hom. Il. σ΄. Nempe erat *ἐξωμις* apud Graecos duplicis vſus, et proprie *χιτων ἑτερομασχαλος*, h. e. *quae vnam tantum habebat manicam*, ſic enim Pollux. Fuit porro veſtimentum *ſeruile*. Lacedaemonii tamen etiam, vt et Cynici philoſophi eam geſtabant, nec non veteres Romani; quod de Catone maiore teſtatur Plutarch., quamquam illa Romanorum non, vt Atticorum, *ἑτερομασχαλος* fuiſſe, ſed vtrumque humerum et brachia ad opus faciendum nudata habuiſſe videtur.

αλλος] Sic fere, ſed argutius huic ipſi Diogeni, conculcanti Platonis ſtragulas ac dicenti: *calco Platonis faſtum*, reſpondit Plato: *at alio faſtu, o Diogenes*, vid. Laert. Diog.

Ὁ δε Σωκρ.] Idem, mutatis tamen verbis nonnullis, narrat Diog. Laert. De Antiſthene autem vid. ſupra ad II. 11.; erat praeceptor Diogenis, vid. infra X, 16.

διερρωγος] Particip. Perf. Med. pro *διερρηγος laceratum*, a verbo *ῥηγω* et *ῥηγνυμι*, *lacero*, *frango*.

εγκαλλωπιζομενος] Particip. pro Infin., vt ſupra III, 2. fin. et not.

Την νητην] *Νητη*, pro *νεατη*, notat in Muſicis infimam chordam; opponitur enim *ὑπατη*. In cithara autem *νητη* acutum maxime edebat ſonum; vnde Plutarch. *mediam chordam*, ait, ſonare *ὀξυτερον μεν ὑπατης*, *βαρυτερον δε νητης*.

Digitized by Google

ὅδε ἀγανακτήσας ἔφη· Μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

ΚΕΦ. ΛΖ'.

Πῶς ὁ Ἀνάξαρχος Ἀλέξανδρον, ἑαυτὸν ἐκθεοῦντα, ἐγέλασεν.

Ἀνάξαρχος ὁ ἐπικληθεὶς εὐδαιμονικὸς, κατεγέλα Ἀλεξάνδρου, ἑαυτὸν ἐκθεοῦντος. ἐπεὶ δὲ ἐνόσησέ ποτε Ἀλέξανδρος, εἶτα προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἰατρὸς ῥόφημα σκευασθῆναι· γελάσας ὁ Ἀνάξαρχος· Τοῦ μέντοι θεοῦ ἡμῶν (εἶπεν) ἐν τρυβλίου ῥοφήματι αἱ ἐλπίδες κεῖνται.

μη γενοιτο σοι ουτω κακως] *ne tibi eueniat tam male!* formula eſt ſolemnis abominantium aliquid.

Αναξαρχος ευδαιμον.] Secta fuit philoſophica, *ευδαιμονικη* dicta, *απο διαθεσεων*, h. e. *a conſtitutione, ſtatu, habitu animi vel vitae*, vid. Diog. Laert. in prooem. Huius ſectae auctor vel praecipuus videtur fuiſſe hic Anaxarchus, Abdera ortus. Et ſane magnam *απαθειαν*, in infeliciſſimo vitae exitu, quum apud Nicocreontem in mortario contunderetur, declarauit, vid. Laert. IX, ſegm. 58 ſſ. Plin. VII, 23. Ouid. *Ibis* et Val. Max. III, 3. Nam quum Alexandro in conuiuio eum interroganti, quidnam de coena illa ſentiret, reſpondiſſet: *παντα πολυτελως· εδει δε λοιπον κεφαλην σατραπου τινος παρατεθεισθαι* intuensque Nicocreontem; hic, Alexandro mortuo, illum in Cyprum naui inuitum delatum comprehendit, inque mortario contundi iuſſit, vbi tamen Anaxarchus poenae negligens illud notum edixit: *Πτισσετε Αναξαρχου θυλακον, Αναξαρχον δε ου πληττετε.* Tunc linguam iuſſu tyranni praeciſam in eius faciem conſpuiſſe fertur. Ceterum Athenaeus VI, p. 251. et Lucian. *de paraſito*, Anaxarchum apud Alexandrum egiſſe paraſitum adfirmant.

εν τρυβλιου ῥοφ.] Lugd. ac duo regg. *τρυβλιῳ·* coniecit etiam Scheff. *ῥοφ.* ex gloſſa ortum eſſe, nec abſurdum. Kuhn. vulg. retinet.

ΚΕΦ. ΛΗ΄.

Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς τοῦ Πάριδος λύρας.

Ὁ μὲν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἴλιον ἦλθεν· ἀνασκοποῦντι δὲ αὐτῷ φιλοπόνως, τῶν τις Τρώων προσελθὼν τὴν λύραν ἐδείκνυεν Ἀλεξάνδρου· ὁ δὲ ἔφη· Προτιμησαίμην ἂν μᾶλλον ἰδεῖν τὴν Ἀχιλλέως, ὑπέρ γε τὴν Ἀλεξάνδρου. ἐπόθει γὰρ κτῆμα ἀγαθοῦ στρατιώτου, ᾧ συνῇδεν ἐκεῖνος τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κλέα. τοῦ δὲ Πάριδος τί ἄρα ᾖσεν ἡ λύρα, εἰ μὴ μέλη μοιχικὰ, καὶ οἷα αἱρεῖν γυναῖκας καὶ θέλγειν;

ΚΕΦ. ΛΘ΄.

Περὶ γελοίων καὶ παραδόξων ἐρώτων.

Πῶς δὲ οὐκ ἂν φαίη τις γελοίους ἅμα, καὶ παραδόξους τούσδε τοὺς ἔρωτας; τὸν μὲν Ξέρξου, ὅτι πλατάνου ἠράσθη.

Ηλθεν *ανασκοπ.* cet.] Lugd. *ελθων ανασκοπουντα αυτον φιλοπονως·* regg. codd. et Med. 3. *ανασκοπουντα δε αυτον.*

ὑπερ γε την Αλεξ.] Lugd. *του Αλεξανδρου*, male; Sluisk. *ὑπερευ*, cum ſuprascripto *γ*, quaſi voluiſſet *ὑπερ ευγε τουτο Αλεξανδρου*. Sic et reg. Strat.; reg. vero n. 3132. *ὑπερευ τουτο Αλεξανδρος*, Med. 3. *ὑπερευγε τουτο Αλεξανδρος*; ſic edidit etiam Abr. Gronou., diſtinctione maiori ante *ὑπ.* poſita, item ed. Baſil.; hoc ſenſu *pulcerrime hoc Alexandri* ſc. dictum ſeſe habet, vel *Alexander* ſc. dixit. Atque ita in vulgata intelligendus eſt Alexander Paris, hic autem Alex. Macedo. Reſponſum autem hoc Alexandri habet etiam Plutarch. et Stobaeus.

τα των αγαθ. ανδ. κλεα] Hom. Il. *ι*, 186.

ἡ λυρα] Vid. Hom. Il. *γ*΄, 86.

Τον *μεν Ξερξου*] Vulgo *τους μ. Ξ.*, ſed vitioſe. Sluisk. et cod. Strat. *τον μεν Ξερξην*; agere enim videri, ait Periz., de ipſis amantibus, ideoque ſequi *νεανισκος δε*; quare putat idem *ερωντας* pro *ερωτας* legi poſſe, praefert tamen *τον μεν Ξερξου*. Ceterum de hoc amore vel nimia admiratione, vid. ſupra II, 14.

Digitized by Google

θη. νεανίσκος δὲ Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων πρὸς τῷ πρυτανείῳ ἀνδριάντος ἑστῶτος τῆς ἀγαθῆς τύχης θερμότατα ἠράσθη. κατεφίλει γοῦν τὸν ἀνδριάντα περιβάλλων, εἶτα ἐκμανεὶς καὶ οἰστρηθεὶς ὑπὸ τοῦ πόθου, παρελθὼν εἰς τὴν βουλὴν, καὶ λιτανεύσας, ἕτοιμος ἦν πλείστων χρημάτων τὸ ἄγαλμα πρίασθαι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀναδήσας πολλαῖς ταινίαις, καὶ στεφανώσας τὸ ἄγαλμα, καὶ θύσας, καὶ κόσμον αὐτῷ περιβαλὼν πολυτελῆ, εἶτα ἑαυτὸν ἀπέκτεινε, μυρία προσκλαύσας.

προς τῳ πρυτανειῳ] Πρυτανειον erat proprie *βουλευτηριον*, *curia magiſtratuum* ſ. *prytanum*, vnde et *πρυτ.* et *βουλευτ.* apud veteres, vt Thucyd. II, 15. promiſcue ponuntur; Athenienſes, ait hic, a Cecrope vsque ad Theſea habitaſſe ſparſos per varia oppidula, quae habuerint ſua *πρυτανεια τε και αρχοντας*, Theſea vero ſuſtuliſſe *τα δε βουλευτηρια και τας αρχας* et in vnam vrbem Athenarum coegiſſe omnes, et iſtic omnibus conſtituiſſe *ἓν βουλευτηριον και πρυτανειον*. Prytanes Athenis erant quinquaginta illi ſenatores vniuscuiusque tribus, ſeu decima pars annui quingentorum ſenatus, qui per decimam quoque anni partem praeerant illi ſenatui et omnia ab ſenatu decreta gerebant et exſequebantur. (De hoc ſenatu quingentorum vid. ſupra ad V, 13). At in aliis Graeciae, et maxime Aſiaticae, vrbibus deſignabantur hoc voc. ſummi omnino plerumque magiſtratus. Notiſſimi ſunt prytanes Corinthiorum (vid. not. ad I, 19.), Rhodiorum aliorumque. Hinc ſimpliciter pro ſummo magiſtratu paſſim, v. c. Ariſtot. Polit. V, 5. Epiſt. 26. Sed et transfertur hoc vocabulum ad principatum in aliis rebus et artibus denotandum, e. g. *πρυτανις πλουτου και σοφιας*. Origo huius vocabuli adhuc eſt incerta. Ceterum in prytaneis his Graeciae erat *κοινη ἑστια*, inque ea ignis perpetuus. Ratio eſt, quia erat proprie publica domus in media vrbe ſita, ſicut oportebat omnium communis commodi cauſa, et quia apud hanc *κοινην ἑστιαν* ſacra faciebant, non ſacerdotes, ſed ipſe ſummus magiſtratus, vid. Ariſtot. Polit. VI, 18. Dabatur etiam in prytaneis publicus bene de patria meritis cibus, quod adeo vſitatum erat apud Graecos, vt ideo prytaneum ſaepe ab hoc ſolo deſcriberetur, vt Liv. XLI, 20.

αναδησας π. ταινιαις] De hoc more vetere victorum aut aliorum bene meritorum capita taeniis reuinciendi vid. Brodaeum ad Anthol. II, p. 216. et Weſſeling. ad Diod. XVII, 101, vid. et Nepot. Alcib. 6.

μυρια προσκλαυσας] quod probat Periz., recte quidem, opinor,

Γλαύκης δὲ τῆς κιθαρῳδȣ͂, οἱ μέν φασιν ἐρασθῆναι κύνα, οἱ δὲ κριὸν, οἱ δὲ χῆνα. καὶ ἐν Σόλοις δὲ τοῖς Κιλικίας παιδὸς Ξενοφῶντος ἠράσθη κύων. ἄλλȣ δὲ ὡραίȣ μειρακίȣ ἐν Σπάρτῃ κολοιός.

ΚΕΦ. Μ΄.

Περὶ κυβερνητῶν τῶν Καρχηδονίων νεῶν.

Ὅτι Καρχηδόνιοι δύο κυβερνήτας εἰσῆγον εἰς τὴν ναῦν, ἄτοπον λέγοντες εἶναι, δύο μὲν πηδάλια ἔχειν, τὸν δὲ λυσιτελέστατον τοῖς ἐμπλέȣσι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχοντα τῆς νεὼς, ἔρημον εἶναι καὶ μόνον διαδόχȣ καὶ κοινωνȣ͂.

ΚΕΦ.

opinor, etſi Sluisk. *μ. προσκαυσας, quam plurima ſecum in rogo comburens;* Cl. Kuhnio adridet Abreſchii coniectum *προκλαυσας multis antea lacrimis profuſis;* non ineptum, ſed a nullo, quod ſciam, codice confirmatum.

Γλαυκης] Celeberrima fuit haec cithariſtria apud Ptolemaeum Philadelphum, v. Plin. hiſt. nat. X, 22. et Ael. hiſt. an. VIII, 11. Amauit autem eam, vt aiunt, in Chio anſer, in Aegypto aries.

αλλȣ δε ὡραιȣ] Sic Scheff. correxit ex Ael. hiſt. an. I, 6. probantibus Fabro et Perizon. et confirmantibus codd. Sluisk. Lugd. et regg. Quare Kuhnius non habet, quod iure vulgatum *αλλ᾽ ȣδε ὡρ.* tueatur.

Δυο πηδαλια] Erant haec duo gubernacula pariter in puppi, quod ex naui Argo adparet, quae in ſtellis relata ab Hygin. fab. 14 extr. deſcribitur, *habet ſtellas in puppi quatuor, in gubernaculo dextro quinque, in ſiniſtro quatuor.*

ερημον ε. και μονον δ.] Sic Mſti; intell. enim *ερημον διαδοχȣ* et *μονον κοινωνȣ*. Sic paſſim *μονȣσθαι deſtitui ſocio et adiutore*, vt Thucyd. V, 78. Sed et infra XIII, 26. haec duo coniunguntur, item Plat. Tim. pag. 34. item Heliodor. paſſim.

ΚΕΦ. ΜΑ΄.

Περὶ Παυσανίου καὶ Σιμωνίδου.

Ἐν τινι, φασὶ, συνδείπνῳ παρῆν Σιμωνίδης ὁ Κεῖος, καὶ Παυσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος. προσέταξεν οὖν ὁ Παυσανίας τῷ Σιμωνίδῃ σοφόν τι εἰπεῖν. ὁ δὲ γελάσας ὁ Κεῖος, μέμνησο (εἶπεν) ἄνθρωπος ὤν. τοῦτο παραχρῆμα μὲν ἐξεφαύλισε Παυσανίας, καὶ παρ᾽ οὐδὲν ἔθετο, ὑποτυφόμενος ἤδη εἰς τὸν τοῦ μηδίζειν ἔρωτα, καὶ μεγαλοφρονῶν ἐπὶ τῇ πρὸς βασιλέα ξενίᾳ, ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου παραφερόμενος. ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ, καὶ διεπάλαιε τῷ λιμῷ, καὶ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ἀνθρώπων ἀλγεινότατα, ἀλλὰ τηνικαῦτα ἐμνήσθη τοῦ Σιμωνίδου, καὶ ἐξεβόησεν εἰς τρὶς, ὦ ξένε Κεῖε, μέγα τι ἄρα χρῆμα ἦν ὁ λόγος σου, ἐγὼ δὲ ὑπ᾽ ἀνοίας οὐδὲν αὐτὸν ᾤμην εἶναι.

ΚΕΦ. ΜΒ΄.

Περὶ Ἀρταξέρξου καὶ Δαρείου.

Ἀρταξέρξου ἀποκτείναντος τὸν πρεσβύτερον υἱὸν Δαρεῖον ἐπιβουλεύοντα, ὁ δεύτερος, ἀξιοῦντος τοῦ πατρὸς σπασάμενος τὸν ἀκινάκην, ἑαυτὸν πρὸ τῶν βασιλείων ἀπέκτεινεν.

Πρὸς τῇ Χαλκιοίκῳ] *apud Chalcioecum deam* i. e. *in aede iſtius deae.* Nam Χαλκ. non nomen loci, vt nonnulli putarunt, aut templi, ſed cognomen ipſius deae ſeu Mineruae, quae apud Lacedaemonios in praecipuo colle vrbis templum habebat, vt nonnulli tradunt, v. c. Liv. XXXV, 36. *aereum*, vel, vt alii, a Chalcidenſibus exſtructum. Plut. in Lycurg. κατέφυγε προς την Χαλκιοικον, vid. Nep. in Pauſan. c. 5.

Ἀξιουντος του πατρος] Imo vero Ochi, filii natu minimi, dolis et fraudibus ad mortem adactus eſt. Subinde enim Ochus ſubornabat homines, qui patris, omnino ignari, iram filio huic ſecundo nuntiarent atque adſeverarent. Et ita ille tandem ſibi necem conſciuit *veneno*, vt ait Plutarch. in *Artax.* extr., qui eum *Ariaſpen* adpellat: Artaxerxes autem hic fuit Mnemon, cui Ochus ſucceſſit. Plut. in *Artax.* et Iuſtin. X, 1, 2.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Φερενίκης Ὀλύμπια θεασαμένης.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἦγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν. κωλυόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν ὀλυμπιονίκην ἔχειν, καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς, καὶ αὐτὴ παῖδας Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν. καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆμον, καὶ τὸν

Φερενικη] Cum qua alii ſcriptores ſororem illius Καλλιπατειραν confuderunt, quae vtraque filium habuit, illa *Piſidorum*, haec *Euclea*. Vixit Pherenice poſt Athenas a Lyſandro captas, frater eius erat *Dorieus*, et pater *Diagoras* Rhodius, cuius in honorem Pindarus compoſuit oden ſeptimam Olympiorum. Ceterum titulum aliae editt. omiſerunt.

τον δημον] Videtur populus ciuitatis Eleorum fuiſſe; Elei enim erant αρχοντες και ἡγεμονες τησδε της πανηγυρεως, atque ideo Hellanodicae (de quibus vid. ad IX, 31.) ex Eleis forte ducebantur, ac totidem, quot erant eorum tribus, ex vnaquaque vnus, v. Pauſ. El. I, 9. Hinc iuſtitia et ſeueritas iudicandi in hiſce ludis tribuitur ſemper Eleis. Hellanodicae autem iudicabant ſeparati et diuiſi in ternos homines, alii de alio certamine. Ab eorum iudicio prouocabatur ad βουλην ολυμπιακην, inque eo ſenatu accuſari et damnari poterant illi ipſi, ſi parum recte iudicaſſent. Sed et alii aliis de cauſis in eo iudicabantur. Ceterum ſi qua res eſſet maioris momenti, ad ipſum populum ea ferebatur Eleorum, quod et in hoc Pherenices caſu geſtum. Secundum enim leges mulier ſpectare Olympia deprehenſa de ripa montis cuiusdam praecipitari

Digitized by Google

τὸν εἴργοντα νόμον τῆς θέας τὰς γυναῖκας, καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ Εὐβάτε σωφροσύνης.

Εὐβάταν τὸν Κυρηναῖον ἰδοῦσα Λαῒς ἠράσθη αὐτοῦ θερμότατα, καὶ περὶ γάμου λόγους προσήνεγκεν. ὁ δὲ φοβη-

tari debebat, idcirco ea de re cum populo ipſo agendum erat, qui ſolus poterat legibus abſoluere. Val. Max. VIII, 15 extr. De ludis ipſis Olymp. videatur *Barthelemy Reiſen d. Grieck. überſ. Bieſter* III, pag. 368.

Ευβαταν] ab aliis vocatur Ευβωτας, Ευβοτος et Ευβατὸς, et viciſſe Olymp. CIV. a Pauſania dicitur, quod etiam cum aetate Laidis conuenit, quae floruit tempore Diogenis Cynici, Demoſthenis et Apellis pictoris; alii Ol. XCIII. dicunt.

Λαϊς] Meretrix haec celeberrimae fuit famae apud Corinthios, ad quam ex omni Graecia ditiores amatores concurrebant, vnde et quia immane pretium poſcebat pro concubitu, ortum aiunt graecum illud adagium, *ου παντος ανδρος ες Κορινθον εσθ' ὁ πλους, non cuiuis contingit adire Corinthum*, v. Gell. N. Att. I, 8. Venuſta adeo fuit, et pulcra, vt eam adirent pictores, quando pulcritudinem perfectam pingere et pectus eius exprimere volebant. Varia et magnifica epigrammata in eius formam componebantur; vid. Anthol. III. Memoratur a pleriſque autem vna Lais, Athen. XIII, 57. autem dicitur Λαϊς ἡ νεωτερα, cuius mater fuerit amica Alcibiadis iam exulis. Noſtra Lais iunior fuit illa celebris Corinthia, vt ex Plut. in Alcib. extr. adparet. Et ſane, ſi iam tempore Euripidis exſtitit Lais quaedam Corinthia vid. Athen. XIII. et ſi Lais amata iam fuit ab Ariſtippo Cyrenaico, Socratis diſcipulo, dicere ſolito, *Laidem ſe habere, non haberi ab ea*, vid. Laert., ſed et, ſi Lais a Demoſthene deſiderata, et Phrynes, quae poſt Alexandri mortem floruit, aemula fuit; tunc ſane duae Laides fuiſſe videntur. Iunior, cuius mater a Philoxeno dithyrambico, cui eam dederit Dionyſius, abducta eſſe Corinthum a Schol. Ariſtoph. Plut. dicitur et *Damaſandra*, *Timandra* vel *Epimandra* ab auct. vocatur. Filia autem Lais in flore adhuc aetatis in Theſſalia a mulieribus ex inuidia propter pulcritudinem exſtincta eſt, vid. Plutarch. ερωτ.

Digitized by Google

φοβηθεὶς τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπιβουλὴν, ὑπέσχετο ταῦτα δράσειν. οὐ μὴν ὡμίλησεν αὐτῇ ὁ Εὐβάτας, σωφρόνως διαβιώσας. ἡ δὲ ὑπόσχεσις αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀγωνίαν ἦν. νικήσας οὖν, ἵνα μὴ δόξῃ διαφθείρας τὰς ὁμολογίας τὰς πρὸς τὴν ἄνθρωπον, εἰκόνα γραψάμενος τῆς Λαΐδος, εἰς τὴν Κυρήνην ἐκόμισε, λέγων ἄγειν Λαΐδα, καὶ μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. ἀνθ᾽ ὧν ἡ γυνὴ, ἡ νόμῳ γημαμένη αὐτῷ, παμμέγιστον ἀνδριάντα ἐν Κυρήνῃ ἀνέστησεν, αὐτὸν ἀμειβομένη τῆς σωφροσύνης.

ΚΕΦ. Γ΄.

Περὶ ζώων τινῶν ἰδιότητος.

Τὰ τῶν περδίκων νεόττια, ἐπειδὰν τάχιστα τοὺς πόδας ἔξω ποιήσῃ τοῦ λέμματος, ἐντεῦθεν ἤδη δρομικώτατά εἰσι. τὰ δὲ τῶν νηττῶν νεόττια, ὅταν ἴδῃ φῶς, παραχρῆμα ἐξ ὠδίνων νήχεται. καὶ οἱ τῶν λεόντων δὲ σκύμνοι καταγράφουσι τοῖς ὄνυξι τὰς μήτρας τῶν μητέρων, πρὸς φῶς ἐπειγόμενοι.

ΚΕΦ. Δ΄.

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου ταχυεργίας.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τρεῖς τεσσαρακόσια στάδια ἐφεξῆς

Επειδαν ταχιστα] *ſimulac primum*; ſic Lucian. *peregr.* init. *επει ταχιστα αφικομην* cet. *επηκουον ſimulac primum veni, — audiebam.*

εξ ωδινων νηχ.] Ael. hiſt. an. V, 33. *anas εξ ωδινων εστι νηκτικη, perita eſt natandi a partu.*

καταγραφουσι] *vellicant.* Catull. eodem ſenſu dixit *conſcribillare flagellis.* Rem ipſam explodit auctor hiſt. an. IV, 34. Max. Tyr. diſſ. 28. Plin. hiſt. nat. VII, prooem.

Τρεις τεσσαρακ.] Alexander, vt Perizonius explicauit, tribus ſingulis diebus, iisque continuis, confecit cum armato exercitu quadringenta ſtadia, ſeu tribus illis diebus pariter ſumtis 1200 ſtadia. Voc. *τρεις* refer ad *εφεξης* ὁδοιπορ.

Vſita-

ἐφεξῆς μεθ᾽ ὅπλων ὁδοιπορήσας, συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις, πρὶν ἀναπαῦσαι τὸ στρατόπεδον, ἐκράτησε τῶν ἐχθρῶν.

ΚΕΦ. Ε΄.

Περὶ τυράννων ἐκ τῶν τοῦ Αἰσώπου.

Φρύγιος οὗτος λόγος· ἔστι γὰρ Αἰσώπου τοῦ Φρυγός· Τὴν ὗν, ἐάν τις ἅψηται αὐτῆς, βοᾶν, καὶ μάλα γε εἰκότως. οὔτε γὰρ ἔρια ἔχει, οὔτε ἄλλο τι. καὶ ὀνειροπολεῖ εὐθὺς τὸν θάνατον, εἰδυῖα εἰς ὅ, τι τοῖς χρησομένοις λυσιτελεῖ. Ἐοίκασι δὲ τῇ ὑῒ τοῦ Αἰσώπου οἱ τύραννοι, ὑποπτεύοντες καὶ δεδοικότες πάντα. ἴσασι γάρ, ὅτι, ὥσπερ οὖν οἱ ὗς, ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι τὴν ψυχὴν πᾶσι.

ΚΕΦ.

Vſitatum ſpatium, quod vno die conficere ſolet exercitus in longo itinere, eſt 150 ſtadiorum, vid. Herodot. V, 53. Curt. VIII, 2. Iuſtin. XI, 8.

Φρυγιος] Caput totum deſcripſit Stobaeus ſerm. 148. ſed ita, vt omnia paullo plenius et planius connectat. Quaeritur ergo, vtrius Mſti corrupti ac mutilati ſint, vel potius, an Stobaeus de ſuo locutionem expleuerit. Inter *Φρυγος* et *την ὑν* inſerit enim: *οδε λογος φησι τ. υ.* Poſt *ερια εχει* Stob. *ὑς, ουτε γαλα, ουτε αλλο τι πλην των κρεων. Παραχρημα ουν ονειροπολειν τον θανατον, ειδυιαν εις ὁ, τι των χρησιμων αυτη πεφυκε λυσιτελης ειναι.* Pro *του Αισ.* Stob. *τη Αισ.* Certe adparet, multa a Stobaeo addita ſaluo ſenſu abeſſe poſſe, v. c. primum additum, vid. enim I, 32. XIII, 1. Neque minus *το παραχρημα ουν*.

και ονειροπ.] Pro *και*, tamquam ieiuno Periz. vult *και ουν και*· ſic enim I, 3. et 10 in.

εις ὁ, τι τοις χρ.] *ſciens, ad quid vſui ſit vtentibus*, ſcil. ad maſtandum tantummodo, vid. ad II, 21. ibi *τι βουλομενος*.

τῃ ὑι του Αισ.] Sluisk. Med. 1. et reg. Strat. *τη ὑ. τη Αισ.* et ſic Stob., Lugd. et regii duo *τῃ ὑ. τῃ του Αισ.* Sed priſcae edd. ante Scheff. receptam.

ὡσπ. οἱ ὑς] Stob. *αἱ ὑς*, quod probat Perizon. Ceterum vid. Xen. Hieron. 7. §. 10.

ΚΕΦ. ϛ.

Περὶ ἀνδρῶν λεπτῶν.

Ἐκωμῳδοῦντο εἰς λεπτότητα, Σαννυρίων ὁ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ Μέλιτος ὁ τραγῳδίας ποιητὴς, καὶ Κινησίας κυκλίων χορῶν, καὶ Φιλήτας ποιητὴς ἑξαμέτρων. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ μάντις ὑπὸ πολεμίων ἁλοὺς, καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἀναβληθεὶς, ὀβολοῦ ὁλκὴν ἔχων εὑρέθη, ὥς φασι.

Σαννυριων] Fuit comoediae veteris poeta, Ariſtophanis et Meliti aequalis. Citatur eius comoedia Γελως, apud Athen. et Pollucem.

Μελιτος] Fuit ille inimicus Socratis, de quo vid. Excurſ. de Socrate ad II, 13.

Κινησιας] Hunc ſaepius ludit Ariſtophanes, maxime in *Auibus*, v. c. v. 1378. vbi vid. Cl. Beck. it. in *Ranis*, propter gracilitatem. Erat ille etiam διθυραμβων ποιητης, ſed ακλεης. Dithyrambica autem carmina cantabantur maximo motu et licentia, etiam poetica ſ. metrica, ab ebriis maxime, per circulos hominum ſaltantium circa aras Bacchi, ſic dicta a Baccho, qui et ipſe *dithyrambus* dicebatur. Dicitur in Procli Chreſtom. inuentor iſtius carminis primus inſtituiſſe τον κυκλικον χορον, (v. ſupra ad III, 40 in.). Nempe κυκλιοι χοροι videntur fuiſſe primitus Baccho ſacrati, (vid. ſupra d. l.) et ideo eorum cantilenae erant *dithyrambi*. Hinc promiſcue διθυραμβοι et κυκλιοι χοροι adhibiti reperiuntur, vt Plat. *Gorg.* et Schol. ad Ariſtoph. *Aues.* κυκλιοδιδασκαλον interpretatur διθυραμβοποιον. Liquet igitur *dithyrambos* eſſe cycliis choris et Bacchi quidem proprios, quamuis dein etiam ad lyricam poeſin traducti ſint, quia multum habebat et illa ſpiritus dithyrambici. Ceterum hi cyclii chori non ſoli ducebantur Baccho, ſed etiam aliis diis, vt Neptuno ap. Plut., cuius in choris etiam dithyrambica adhibebant, licet antiqui tantum διθυραμβον fuerunt ſoliti, quando ipſi Baccho libabant in vino et ebrietate. Sed tamen ad aliorum, certe Apollinis, ſacra huius laudes cecinerunt μεθ᾽ ἡσυχιας και ταξεως, *cum quiete corporis et decoro modo.*

Φιλητας] De eo vid. ad IX, 14 init. De patria eius diſſentiunt; plurimi tamen Coum eum cognominant. — Pro ἑξαμετρων Ruhnk. epiſt. crit. pag. 296. vult πενταμετρων.

οβολȣ ὁλκην] Recte addit auctor ὡς φασι, nam res longe ſuperat fidem, et vel Polemo, ex cuius *Admirandis* Athen. hoc habet, a poetis hyperbolice loqui ſolitis accepit, vel oboli pondus aliud illi fuit, quam Atticis, quibus erat 48 pars

σι. καὶ Πανάρετος δὲ λεπτότατος ἦν· διετέλεσε μέντοι ἄνοσος. λέγουσι δὲ καὶ Ἱππώνακτα τὸν ποιητὴν οὐ μόνον γενέσθαι μικρὸν τὸ σῶμα, καὶ αἰσχρὸν, ἀλλὰ καὶ λεπτόν. ἀλλὰ καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερίδῃ, λεπτότατος ἦν· ὅθεν καὶ τὸ πάνυ κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα, πεφιλιππῶσθαι (φασὶν) ἔλεγον. μάρτυς Ἄλεξις.

ΚΕΦ.

pars vnciae; apud enim Siculos et Aeginetas obolus idem erat, quod libra, quae 12 continebat vncias, vid. Pollux IV et IX ex Ariſtot.

Πανάρετος] Fuit Arceſilai auditor, tempore Ptolemaei Euergetae, a quo annua accepit 12 talenta, vid. Athen.

Ἱππώνακτα] Hipponax fuit Epheſius, tempore Cyri, auctor carminis Hipponactei, ſeu Scazontis. Deformitas autem eius ex eo adparet, quod ſcripſit in ſtatuarios, qui eius imaginem fecerant προς ὑβριν, *ad eum deridendum.* Λεπτοτης eius videtur cauſam dediſſe carmini mendicantium vulgato, quod ſaepius memorat Plutarchus: *Δος χλαιναν Ἱππωνακτι, καρτα γαρ ῥιγω και βαμβακυζω, da pallium Hipponacti, nam valde algeo et dentibus crepo.*

Φιλιππιδης] Fuit Athenis inter eos, qui rempubl. curabant. Legem tulit de mulcta, qua punirentur feminae, inde- *Aelian. P. II.* core ſe gerentes in publico. Ita factum, vt contra eum dixerit Hyperides, celeberrimus orator, (vid. Alciphr. I, ep. 30 ſſ. ibique Bergl.) cuius vitam inter X rhetores habet Plutarch. Vixerunt pariter tempore Alexandri, quo floruit etiam celeber comicus, *Philippides*, de quo infra XII, 31. ſiue is idem, ſiue diuerſus ab hoc fuerit.

πεφιλιππωσθαι] Sic Mſti, ſic et ap. Athen. et Suid. Sed videtur analogia poſtulare πεφιλιππιδωσθαι; ſic etiam Caſaub. ad Athen. et Meurſ. lectt. att. — Ὅθεν και Lugd., ſed Sluisk. cum regg. B. C. δια τουτο και.

φασιν ελεγον] Φασιν otioſum eſt, quare malit Perizon. cum Sluisk. φασιν. Ελεγε μαρτυς Αλ. vt ſenſus ſit, ita locutos tunc Graecos, idque conſtare ex Alexide, qui πεφιλιππωσθαι dixerit. *Alexis* autem celeber fuit comicus, patria Thurius, patruus Menandri, ſed tamen non hoc tradidit, vt teſtis, ſed eo ſenſu id in comoedia quadam adhibuit, vid. Athen.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ ἀςρολόγων τινῶν, καὶ μεγάλȣ ἐνιαυτȣ̃.

Οἰνοπίδης ὁ Χῖος ἀςρολόγος ἀνέθηκεν ἐν Ὀλυμπίοις τὸ χαλκȣ̃ν γραμματεῖον, ἐγγράψας ἐν αὐτῷ τὴν ἀςρολογίαν τῶν ἑνὸς δεόντων ἑξήκοντα ἐτῶν, φήσας τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν εἶναι τȣ̃τον.

Ὅτι Μέτων ὁ Λευκονοιεὺς ἀςρολόγος ἀνέςησε ςήλας, καὶ τὰς τȣ̃ ἡλίȣ τροπὰς κατεγράψατο, καὶ τὸν μέγαν

Την αςρολογιαν] i. e. motus ſolis et lunae aliorumque etiam ſiderum, tum ſolſtitia, aequinoctia, eclipſes et ſimilia, quae et quando intra illud *magni anni* ſyſtema eſſent euentura; talia enim in tabula ſuspenſa adnotare ſolebant aſtrologi. Sic inter Democriti ſcripta memoratur praeter alia ap. Diog. Laert. *μεγας ενιαυτος η αςρονομιας παραπηγμα* ſ. tabula ſuspenſa.

τον μεγαν ενιαυτον] *Magnus annus* dicebatur, quo ſol et luna pariter decurſis aliquoties ſuis ſpatiis, concurrunt nouo ortu in eumdem articulum ſeu punctum, atque ita ſimul nouos iterum auſpicantur curſus. Hoc primo credebant fieri ſingulis bienniis, exactis 25 menſibus lunaribus. At poſtea, quum didiciſſent ſolis conuerſionem annuam non finiri certo numero dierum, ſed inſuper etiam aliquot horarum et minutiſſimarum particularum horae, alium atque alium dein conſtituerunt *annum magnum*, (v. Cic. ſomn. Scip. c. 7. Nat. Deor. II, 20.) ſed potiſſimum vel 8, vt Eudoxus Cnidius, vel 19, vt Meton, vel 69, vt Philolaus et Oenopides, aliter tamen hic, aliter Philolaus ſuum annum deſcripſit, vid. Petav. Rationar. temp. II, cap. 2. Scalig. emend. temp. pag. 166. Vid. Cenſorin. de die nat. cap. 18. Plut. placit. phil. II. 12. Ceterum iam ante Philolaum *Oenopides* exſtitit, Chius patria, aequalis Democriti et Anaxagorae, interque philoſophos, qui ab Aegyptiis pleraque hauſerint, a Diod. Sic. I. extr. numeratur.

Μετων ὁ Λευκονοιευς] Vulgo ὁ Λακων· certus error; Meton enim non Lacedaemonius, ſed Athenienſis erat omnium conſenſu, vid. et infra XIII, 12. Quare ab eruditis receptum legitur. *Δημος* enim erat Athenienſium, qui dicebatur *Λευκονοιον*, ad quem pertinebat Meto, vid. Schol. ad Ariſtoph. Aues, v. 998. Mſti tamen Sluisk. Med. 1. Mediol. 1. ac regii duo retinent vulgatum. Ceterum Meton, vt monet Cl. Beck.

Digitized by Google

γαν ἐνιαυτὸν, ὡς ἔλεγεν, εὗρεν, καὶ ἔφατο αὐτὸν, (ὡς ἔλεγεν,) ἑνὸς δέοντα εἴκοσιν ἐτῶν.

ΚΕΦ. Η΄.

Περὶ εὐεργεσίας.

Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος ἔλεγε, μὴ δεῖν εὐεργεσίαν παρά τινος προσίεσθαι. ἢ γὰρ ἀποδιδόναι πειρώμενον, πράγματα ἂν ἔχειν· ἢ μὴ ἀποδιδόντα, ἀχάριστον φαίνεσθαι.

ΚΕΦ. Θ΄.

Ὅτι λίχνος ὁ Φιλόξενος.

Φιλόξενος λίχνος ἦν, καὶ γαστρὸς ἥττων. λοπάδος ἔν ποτε

Beck. ad Ariſt. d. l. erat celeber tum aſtronomus et geometra, in primis ob illam periodum 19 annorum, cuius ope ludorum Olympicorum habendorum tempus optime inueniri poſſet. Vid. Suid. Μετων it. *Barthelemy Reiſen*, T. III, p. 168. ff. p. 420.

ὡς ελεγεν] Non dubitat Periz. hoc eiicere, licet in Sluisk. et in duobus regiis reperiatur.

Αριστοτελης etc.] Videtur fuiſſe aequalis Stilponi Theophraſto et Demetrio Poliorcetae. Celeber fuit philoſophus, a quo tamen aliquot abduxit diſcipulos Stilpo. Meminit eius Diog. Laert.

πραγματα αν εχειν] αν Infinitiuo adiunctum efficere ſolet in Praeſenti ſignificationem Futuri, v. c. infr. X, 20 extr. vbi Sluisk. habet αν κρινθησεσθαι, Demoſth. Phil. I. init. ηγκμαι — εικοτως αν συγγνωμης τυγχανειν pro τευξεσθαι.

Φιλοξενος] Philoxenos, cum helluones, tum poetas confudiſſe videntur veteres ipſi. Athen. I. tres iſtius nominis commemorat, *Philoxenum Leucadii*, qui ſcripſerit Δειπνον, ſ. *nouam artem praeparandi cibos*, dein *Philox. Cytherium*, poetam dithyramborum, denique *Philox. Eryxidis*; omnes lurcones turpiſſimos, quorum hic optauerit ſibi guttur gruis, vt tanto diutius frueretur ſenſu ciborum, quos deuorabat; Phil. Cyther. vero ſibi gulam trium cubitorum, eadem, qua ille, ratione, expetiit. Dicitur etiam Syracuſis integrum polypodem duorum cubitorum praeter caput deuoraſſe, cumque, morbo inde contracto, morituͦ

ποτὲ ἑψομένης ἐν καπηλείῳ, τέως μὲν εὐφραίνετο, καὶ ἑαυτὸν εἱστία τῇ ὀσμῇ. ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐπετείνετο ἡ ὄρεξις, καὶ ἡττᾶτο τῆς φύσεως, κακῆς δὲ οὔσης, ὦ θεοί, τηνικαῦτα οὐκ ἐνεγκὼν, προσέταξε τὸν παῖδα πρίασθαι τὴν λοπάδα. ἐπεὶ δὲ ἔφατο πωλεῖν αὐτὴν τὸν κάπηλον πολλοῦ, ταύτῃ μᾶλλον ἡδίων ἔσται, φησιν, εἰ πλείονος ὠνήσομαι. χρὴ δὲ καὶ τῶν τοιούτων μνημονεύειν, οὐκ εἰς ζῆλον αὐτῶν, ἀλλ᾽ ὥστε φεύγειν αὐτά.

ΚΕΦ. Ι΄.

Περὶ τῶν παλαιῶν ζωγράφων.

Ὅτε ὑπήρχετο ἡ γραφικὴ τέχνη, καὶ ἦν τρόπον τινὰ ἐν γάλαξι καὶ ἐν σπαργάνοις, οὕτως ἄρα ἀτέχνως εἴκαζον τὰ ζῶα, ὥστε ἐπιγράφειν αὐτοῖς τοὺς γραφέας, τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος, τοῦτο δένδρον.

ΚΕΦ.

riturus eſſet intra ſeptem horas, caput inſuper popoſcerit, vt id quoque deuoraret, antequam moreretur. Imo *quartum* Athen. refert *Philoxenum*, paraſitum, quem tamen Suidas Phil. Leucadii fuiſſe dicit. De Phil. poeta dithyrambico vid. infra XII, 44. Ab hoc autem alius fuit Philoxenus *ὁ μελοποιος*, qui deprehendebat luxuriam, in ea, qua habitabat, colonia Sicula graſſantem, omniaque maluit relinquere ac diſcedere, vid. Plut. *de vit. aer. al.* Noſter Philoxenus hic ab auctore dictus forſan Phil. Eryxidis fuit, Anaxagorae diſcipulus. Fuit et *Philoxenus Siphnius*, ex inſula Siphno, iuxta Cretam, etiam Ὑπερτονιδης dictus.

κακης δε ουσης] Faber. *κ. δη ου.* bene, mea ſententia.

ει πλειονος ωνησ.] Lugd. et Mſti B. C. *ει πλ. αυτην ων.*, quo tamen augmento non opus eſt.

Ὅτε *ὑπηρχ.*] Vid. ſupra VIII, 8. — Ceterum Plinius *adparere*, ait, *Iliacis temporibus* picturam *nondum fuiſſe*, licet in Italia ſupereſſent tabulae, quae iam ante Romam conditam iſthic fuerant pictae, vid. eum XXX, 3.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΑ′.

Περὶ Διογένους ἀλγοῦντος τὸν ὦμον.

Ἤλγει τὸν ὦμον Διογένης, ἢ τρωθεὶς, οἶμαι, ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει σφόδρα ἀλγεῖν, τῶν τις ἀχθομένων αὐτῷ κατεκερτόμει, λέγων· Τί οὖν οὐκ ἀποθνήσκεις, ὦ Διόγενες, καὶ σεαυτὸν ἀπαλλάττεις κακῶν; ὁ δὲ εἶπε· Τοὺς εἰδότας ἃ δεῖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἃ δεῖ λέγειν, τούτους γε ζῆν προσήκει, ὧν καὶ αὐτὸς ὡμολόγει εἶναι. σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, οὐκ εἰδότι τά τε λεκτέα καὶ τὰ πρακτέα, ἀποθανεῖν ἐν καλῷ ἐστιν. ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιστήμονα ἐκείνων, πρέπει ζῆν.

ΚΕΦ. ΙΒ′.

Ἀρχύτου ἀπόφθεγμα περὶ ἀνθρώπων.

Ἀρχύτας ἔλεγεν, ὥσπερ ἔργον ἐστιν εὑρεῖν ἰχθὺν ἄκανθαν μὴ ἔχοντα, οὕτω καὶ ἄνθρωπον μὴ κεκτημένον τι δολερὸν καὶ ἀκανθῶδες.

Των τις αἰχθομενων αυτω κατεκ.] *Aliquis ex iis, qui ab eo vexati fuerant dictis, et ideo inimici eius erant, insultabat ipſi.* Sic Heſiod. Θεογ. 155. de liberis Coeli σφετέρῳ δ᾽ ηχθοντο τοκηι, *a ſuo patre odio habebantur, et infeſtabantur.* Sluisk. et Med. 3. αὐτον, Lugd. vulg. quod Periz. vt rectum retinet. Abr. Gronou. illud praefert, putat enim, το αχθ. hic abſolute poſitum, et κατεκ. cum tertio Caſu conſtrui. Si eſſet coniectura opus, quid obſtaret coniicienti αυτου ad κατεκερτ. relatum?

εν καλῳ εστι] Xen. hiſt. gr. VI, c. 2. §. 6. et ind. h. v. it. IV, 3. et Mor.

Ιχθυν ακανθ.] Eodem ſenſu Simonides πασαισι, inquit, κορυδαλῃσι (galeritis) χρη λοφον (criſtam) εγγενεσθαι.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Ὅτι Ἀρχίλοχος ἑαυτοῦ κατηγόρει.

Αἰτιᾶται Κριτίας Ἀρχίλοχον, ὅτι κάκιστα ἑαυτὸν εἶπεν. εἰ γὰρ μὴ, φησιν, ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυθόμεθα ἡμεῖς, οὔτε ὅτι Ἐνιποῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης· οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν, ἦλθεν εἰς Θάσον· οὔθ' ὅτι ἐλθὼν, τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο. οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε. πρὸς δὲ τούτοις (ἦ δ' ὅς) οὔτε ὅτι μοιχὸς ἦν, ᾔδειμεν ἂν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες, οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὑβριστής· καὶ τὸ ἔτι τούτων αἴσχιστον, ὅτι τὴν ἀσπί-δα

Κριτιας] Celeber eſt ſcriptor a Polluce ſaepiſſime memoratus, vid. infr. c. 17. Scripſit de rebus publicis; item vitam ſuam metro elegiaco.

ὅτι — ειπεν] feciſſe hoc videtur hac de cauſa, quoniam tanta libertate alios reprehenderet.

ὅτι καταλιπων Παρον] Quum pater eius oraculum accepiſſet, vt nunciaret Pariis, vrbem eſſe condendam in inſula Aeria, Archilochus docuit Parios, inſulam Thaſon eſſe Aeriam, vel olim ſic dictam fuiſſe. Non ſolus autem fecit illam migrationem Archilochus, ſed particeps erat coloniae, quam ipſe ſuaſit, cuius ſuadendae cauſa in ipſo fuit paupertas. Deinde quoque Thaſon reliquit, implicitus etiam iſthic inimicitiis quam plurimis. Vixit autem tempore Gygis, vt Herodotus refert, vel, vt Cicero, Romuli tempore. Thaſus autem condita dicitur Olymp. XV, vel XVI.

την ασπιδα] Accidit in pugna contra Saios, populum Thraciae. Verſus autem, quibus id de ſe prodidit ipſe, vid. Ariſtoph. Pac. et Strab. XII. Nihilo tamen minus iactat idem, ſtrenuum ſe Martis cultorem aeque ac poetam fuiſſe, Athen. XIV, 6. Quare quum Lacedaemona veniſſet, iuſſus eſt ſtatim rurſus abire. Ῥιψασπις enim, ſeu is, qui reliquit ſcutum in proelio, apud et Romanos et Graecos, imo etiam ap. Germanos, maxime erat infamis, vid. Tac. Mor. Germ. c. 6. Vnde Epaminondas iam moribundus a circumſtantibus curioſe requiſiuit, *num cadenti ſibi ſcutum ademiſſet hoſtis*, Iuſtin. VI, 8. Ceterum et in bello periit Archilochus, vid. Plut. *de ſera num. vind.*

Digitized by Google

ἂν ἀπέβαλεν. οὐκ ἀγαθὸς ἄρα ἦν ὁ Ἀρχίλοχος μάρτυς ἑαυτῷ, τοιοῦτον κλέος ἀπολιπὼν, καὶ τοιαύτην ἑαυτῷ φήμην. ταῦτα οὐκ ἐγὼ Ἀρχίλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Περὶ ἀργίας.

Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι ἡ ἀργία ἀδελφὴ τῆς ἐλευθερί-

ουκ εγω Αρχιλ.] Archilochus veteribus fuit laudatiſſimus poeta, quare auctor tam ſollicite a ſe amolitur ſpeciem eius accuſandi, quum tamquam Sophiſta faueat poetis graecis.

Ἡ αργια] Sicut otium ſequitur libertatem et eſt cum libertate coniunctum; ſic libertas viciſſim oritur ſaepe ex otio, vnde Ariſtot. Polit. V, 11. inter alia etiam hoc, *ciues ad paupertatem redigere*, tyrannicum eſſe, ait, *vt, quotidiano victu quaerendo occupatis (προς το καθ' ἡμεραν οντες) otium non ſit ad inſidias tyrannidi ſtruendas.* Hinc ergo Amaſis, rex Aegypti, legem tulit, vt quisque apud praeſidem ſuae regionis declararet, vnde viueret, Herodot. II, 177. De Piſiſtrato vid. ſimil. ſupra IX, 29. et ad IV, 1 med. — Kuhnius, V. cl. aut in his verbis, putat, latere vitium, aut Socratem huius dicti auctorem male ab Aeliano eſſe factum; illum enim ab otio inertiaque vt qui maxime abhorruiſſe. Sed vt cum pace Viri huius doct. dixerim, neutrum mihi videtur reperiri vitium. Socrates enim otium hic nec laudat, nec reprehendit, ſed tantum dicit, cum eo libertatem coniunctam et quaſi eius ſororem eſſe. Tum reſpicere Socratem praecipue putauerim, non ad noſtra imperia magis legitima atque lenia, ſed ad illa tyrannica, et, vt ita dicam, deſpotica, quibus ſuppreſſos populos et in otio inertiaque degentes facile inuitat haec illaue, occaſio ad conſpirandum atque abiiciendam illam tyrannidem ferream, qualem omnes iſtius temporis monarchias occupaſſe videmus. Talium populorum animus multis negotiis laboribusque haud diſtractus cogitationibus ſeditioſis tunc ſemper occupetur, ſpiritumque libertatis ac fortitudinis ſpiret eique faueat neceſſe eſt. Exemplum huius rei populi earum Americae terrarum, quas dicunt Peru et Chili, Hiſpanicarum, liberi otioſique, ſed fortiſſimi et imperio iſti ſatis duro indeſinenter fere minantis, clariſſimum eſſe mihi videntur. Quare, vt paullo ante dictum, tyran-

ας ἐςὶ, καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτες καὶ ἐλευθεριωτάτες Ἰνδὲς καὶ Πέρσας, ἀμφοτέρες δὲ πρὸς ὑχηματισμὸν ἀργοτάτες ἐναι· Φρύγας δὲ καὶ Λυδὲς ἐργαςικωτέρες, δελεύειν δέ.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

Περὶ τῶν μνηςευσαμένων τὰς τῦ Ἀριςείδε καὶ τῦ Λυσάνδρε θυγατέρας.

Τὰς Ἀριςείδε θυγατέρας, ἔτι αὐτῦ περιόντος, ἐμνηςεύοντο οἱ τῶν Ἑλλήνων δοκῦντες διαφέρειν. ἔβλεπον δὲ ἄρα ὀκ εἰς τὸν βίον Ἀριςείδε, ὀδὲ ἐθαύμαζον αὐτῦ τὴν δικαιοσύνην. ἐπεὶ, τέτων γε εἰ ἦσαν ζηλωταὶ, κἂν μετὰ ταῦτα ἐπέμειναν τῇ μνηςείᾳ. νῦν δὲ ὁ μὲν ἀπέθανεν, οἱ δὲ ὀδὲν ἡγήσαντο ἐιναι πρᾶγμα κοινὸν πρὸς τὰς κόρας. ἀποθανὼν γὰρ ἐγνώσθη ὁ παῖς Λυσιμάχε, ὅτι πένης ἦν. ὅπερ καὶ ἀνέςειλεν ἐκείνες τὲς κακοδαίμονας ἐνδόξε τε ἅμα καὶ σεμνοτάτε γάμε, παρ' ἐμοὶ

---

tyranni prudentes vel Iudis, vt Auguſtus primis imperii ſui temporibus Romanos, vel negotiis mercaturaque atque aliis commerciis populos occupare ſemper ſtudebant. Quid ergo mirum, populos ſic diſtractos atque vtilitatibus aliunde exquirendis adſuetos obliuiſci tyrannidis?

πρὸς σχηματισμὸν] Geſnerus mutare id voluit in *χρηματισμὸν*. Periz. vulgatum retinet vertitque: *exteriori habitu ac ſpecie*. Kuhn.: reſpectu veſtimenti laxi ac defluentis ad talos.

Λυδὲς] Credit ergo Periz. Cyrum ademiſſe iis potius ludos et impoſuiſſe labores, contra ea, quae Iuſtin. I, 7. aliique ſcripſerunt. Lugd. *ἐργαςικωτάτες*.

Δικαιοσύνην] Reſpicit cognomen Ariſtidis, quod erat *δίκαιος*, *iuſtus*. Vid. ſup. IV, 16. et Nep. Ariſt.

γάμε] Dotem acceperunt dein hae virgines a populo 3000 drachmarum, vid. Plut. Ariſt. Alteram harum (nam duae fuerunt), Andocides rhetor clam abduxit et dono miſit regi Cypriorum, cui deinde, eam iterum furto abſtulit. Lyſimacho autem, Ariſtidis filio, quotidie duas drachmas e publico decreuerunt. Paupertas Ariſtidis clariſſima fuit, vid. ſupra II, 43. et infra XI, 9.

Digitized by Google

ἐμοὶ κριτῇ. παραπλήσιον δὲ καὶ ἐπὶ Λυσάνδρου· μαθόντες γὰρ αὐτὸν εἶναι καὶ πένητα, τὸν γάμον ἀπέδρασαν.

ΚΕΦ. ΙϚ'.

Περὶ Ἀντισθένους καὶ Διογένους.

Ἐπεὶ ὁ Ἀντισθένης πολλοὺς προὔτρεπεν ἐπὶ φιλοσοφίαν· οἱ δὲ, οὐδεὶς αὐτῷ προσεῖχον, τέλος ἀγανακτήσας, οὐδένα προσίετο. καὶ Διογένην οὖν ἤλαυνεν ἀπὸ τῆς συνουσίας αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρέστερος ὁ Διογένης, καὶ ἐνέκειτο, ἐνταῦθα ἤδη καὶ τῇ βακτηρίᾳ καθίξεσθαι αὐτοῦ ἠπείλει, καί ποτε καὶ ἔπαισε κατὰ τῆς κεφαλῆς. ὁ δὲ οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐνέκειτο φιλοπόνως, ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν, καὶ ἔλεγε· Σὺ μὲν παῖε, εἰ βούλει, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφαλὴν, καὶ οὐκ ἂν οὕτως ἐξεύροις βακτηρίαν σκληρὰν, ὥστε με ἀπελάσαι τῶν διατριβῶν τῶν σῶν. ὁ δὲ ὑπερησπάσατο αὐτόν.

επι Λυσανδρου] ſcil. *λεγεται*. Lugd. *Λυσανδρῳ*; rectius illud. Sic ſupra I, 30.

και πενητα] In Med. 3. abeſt *και*. Adſentior Kuhnio V. cl. qui *και* legi voluerit ante *αυτον*.

Οἱ δε ουδεις cet.] Viri docti hac lectione offenſi, alii aliter legerunt, ſed nihil prorſus mutandum; vſitatum enim Graecis eſt ac Latinis, tali zeugmate ſ. connexione vti, et pro Genitiuo partitionis, quaſi per adpoſitionem, eumdem adhibere Caſum, quo dein pars ſubiecta exprimitur. Quare ſi hanc orationis anacoluthiam ad regulas reuocare velis, *οἱ δε* in *των δε* reſoluendum erit. Exempla apud Noſtr. vid. I, 5 init. III, 16 init. V, 10 fin. XIV, 16 in. Apud Latinos v. c. Salluſt. Catil. 43. *cetera multitudo ſuum quisque negotium exſequeretur*. Ei. Iugurth. c. 58. *at noſtri — magna pars vulnerati, aut occiſi*.

ΚΕΦ. ΙΖ΄.

Περὶ τῶν πλουτησάντων ἐκ τῶν κοινῶν.

Λέγει Κριτίας, Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους, πρινὴ ἄρξασθαι πολιτεύεσθαι, τρία τάλαντα ἔχειν τὴν οὐσίαν τὴν πατρῴαν· ἐπεὶ δὲ τῶν κοινῶν προέστη, εἶτα ἔφυγε, καὶ ἐδημεύθη αὐτοῦ ἡ οὐσία, κατεφωράθη ἑκατὸν ταλάντων πλείω οὐσίαν ἔχων. ὁμοίως δὲ καὶ Κλέωνα πρὸ τοῦ παρελθεῖν ἐπὶ τὰ κοινὰ, μηδὲν τῶν οἰκείων ἐλεύθερον

Την ουσιαν πατρ.] Non ergo exhaeredatus fuit a patre, quod plerique tradunt, (vid. et Noſtr. II, 12. et Nepos in Themiſtocle), ſed quod et Plutarchus confictum putat. Satis autem amplum hoc erat patrimonium pro ratione iſtius temporis. Etenim immane quantum creverunt opes cum publicae Athenienſium, tum priuatae ſingulorum poſt bella Perſica, aeque ac Romanorum poſt bella maxime Mithridatica. Maximam enim tunc habuerunt Attici occaſionem locupletandi ſe ex vrbibus Aſiae et inſulis Aegaei maris. Res adparet ex diuerſitate dotum, mulctarum cet. Ariſtidis filiae honeſtam dotem a populo acceperunt dimidii talenti. Sed tempore Menandri priuati et plebeii dotem iam dabant aliquot talentorum, vid. Terent. Andr. V, 48. Iſocrates 20 talentis vnam orationem, imo Demoſthenes ſilentium ſuum vendidit.

πλειω ουσιαν] Recte, pro *πλειον* Scheff. et Kuhn.

Κλεωνα cet.] Varie tentarunt hunc locum, vt corruptum, eruditi. Gronou. pro *προς μηδεν*, hoc ſenſu; *Cleonem in patrimonio non liberum*, ſ. *obligatum eſſe*. Perizon. *Κλεωνα* vel pro *κατα Κλεωνα* accipiendum, *quod attinet ad Cleonem* ſ. *de Cleone*, vt infr. XII, 39. vel *Κλεωνι* legendum putat Io. Kuhn. Cleonem nihil domi ſuae habuiſſe, quod libero homini dignum eſſet. *μηδεν* pro *κατα μηδεν*. Scheff. *το ειναι τῳ εχειν* ab Aeliano, quum feſtinanter excerperet, ſubſtitutum eſſe coniicit. Equidem etſi haec vel illa coniectura aliquatenus probari videatur, tamen *το Κλεωνα* ad ſuperius *λεγει Κριτιας*, cum Viro docto in Miſc. obſ. III, p. 238. referendum arbitrer, et *μηδεν τ. ο.* cum *ελευθερον* coniungam. Clariſſime hinc adparet anacoluthia, quae, vt vere dicam, ſicut multae aliae huius linguae verbatim verti nequit, nihilo tamen minus Graecis vſitata eſt. Senſus ergo, nullo mutato verbo, hic erit: *dicit Critias de Cleone* (*Κλεωνα*, quod eſt initium Accuſatiui cum Infinitiuo; ergo non eſt, quod

ρον εἶναι· μετὰ δὲ, πεντήκοντα ταλάντων τὸν οἶκον ἀπέλιπε.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Περὶ Συρακουσίου Δάφνιδος, καὶ βουκολικῶν μελῶν.

Δάφνιν τὸν βουκόλον λέγουσιν οἱ μὲν, ἐρώμενον Ἑρμοῦ, ἄλλοι δὲ, υἱόν. τὸ δὲ ὄνομα ἐκ τοῦ συμβάντος σχεῖν. γενέσθαι μὲν αὐτὸν ἐκ νύμφης· τεχθέντα δὲ ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ. τὰς δ' ὑπ' αὐτοῦ βουκολουμένας βοῦς, φασιν, ἀδελφὰς γεγονέναι τῶν Ἡλίου, ὧν Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ μέμνηται. βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὡμίλησε καλῷ ὄντι, καὶ νέῳ, καὶ πρώτῳ ὑπηνήτῃ, ἔνθα τοῦ χρόνου ἡ χαριεστά-

τη

quod ſuppleas *κατα*) ſeu *Cleoni* (quod intellexeris) *nihil bonorum ſuorum eſſe liberum,* i. e. *omne ſuum patrimonium ei eſſe oppigneratum.* Ceterum Cleon floruit tempore Periclis, et periit in bello Peloponneſiaco. Fuit filius coriarii, vnde Cleonem ipſum Ariſtoph. Equit. *βυρσοδεψην* vocat.

πεντηκοντα ταλ.] Lugd. ρ̄ *ταλαντ.* h. e. centum. Auarus certe fuit, vid. Plutarch. in *Nicia.*

Ἀλλοι δε, υἱον] Sic Seru. ad Virg. ecl. V, 20. et Diod. Sic. IV. extr. Theocritus extabuiſſe Daphnin amore narrat. Ceterum carminum bucolicorum varii a variis inuentores laudantur, vt *Diomus* Siculus, ab Athen. XIV.

αδελφας γεγον. τ. Ἡ.] De his bobus Solis, quae etiam erant in Sicilia, nec propagabantur generatione, nec interibant, vid. Hom. Odyſſ. *μ'*, 127. ſſ. vbi Euſtath., quia Homerus diuidit has boues in ſeptem armenta, ſingula quinquaginta boum, tradit, ab Ariſtotele iſta allegorice explicari de diebus anni lunaris, qui ſunt 350.

βουκολων δε κατα cet.] De hac anacoluthia vid. ad II, in init. VII, 1. alibique.

πρωτῳ ὑπηνητῃ] Sic et Mſti et recte; referuntur haec verba ex Homeri Il. *ώ*, 348. ſed, vt saepius, ex memoria, id quod voc. *πρ* declarat; Adiectiuum pro Aduerbio, vt paſſim. Ceterum nota illud Pollue. 280. *αἱ δε ὑπο τῃ ῥινι τριχες μυσταξ — αἱ δε προς τῳ κατω χειλει, παππος· — το δε ἐξ αμφοιν, ὑπηνη.*

ενθα του χρονου] Sic Sluisk. et regii duo; ſed Lugd. *ενθα*

τα

τή ἐςὶν ἥβη τῶν καλῶν μειρακίων, ὥς πε Φησι καὶ Ὅμηρος. συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, μηδεμιᾷ ἄλλῃ πλησιάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπηπείλησεν, ὅτι πεπρωμένον ἐςὶν, αὐτὸν ςερηθῆναι τῆς ὄψεως, ἐὰν παραβῇ. καὶ εἶχον ὑπὲρ τέτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλες. χρόνῳ δὲ ὕςερον, βασιλέως θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτῦ, οἰνωθεὶς ἔλυσε τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἐπλησίασε τῇ κόρῃ. ἐκ δὲ τέτε τὰ βεκολικὰ μέλη πρῶτον ᾔσθη, καὶ εἶχεν ὑπόθεσιν τὸ πάθος, τὸ κατὰ τὲς ὀφθαλμὲς αὐτῦ. καὶ Στησίχορόν γε τὸν Ἱμεραῖον τῆς τοιαύτης μελοποιΐας ἀπάρξασθαι.

ΚΕΦ.

τε χρωτος; illam tamen veram eſſe putat Periz. vertitque *quo tempore.* Saepius enim Aduerbia cum Genitiuo reperiuntur, v. c. Ariſtoph. Av. πηνικ' εστιν της ἡμερας; *quod eſt diei tempus?* Noſt. hiſt. an. VIII, 10. ενταυθα τε καιρε, *tunc temporis.*

συνθ. εποιησαντο] Sic et Sluisk. Sed Fab. malit εποιησατο, ob ſequens verbum; Periz. εποιησε, ... quod habet Lugd. Qua ratione omnia referrentur ad nympham id pactam, et ταυτολογια in his et ſeqq. verbis και ειχον ὑπερ cet. ceſſaret.

εκ δε τετε τα βεκ.] Periz. ante haec verba aliquid excidiſſe putat, quo ipſum illud παθος oculorum Daphnidis declaratum fuerit, quod ante omnia exprimi debuerit. Plenius certe loquitur Diod. IV. extr. κακεινον — πλησιασαντα αυτῃ ςερηθηναι της ὁρασεως, κατα την γεγενημενην ὑπο της νυμφης προρρησιν. Nec ipſe Noſter tam praeciſam ellipticamque orationem amare videtur, vt ex compluribus epiphonematibus et pleonaſmis ſpecioſis apud eum occurrentibus ſatis adparere arbitror, v. ad I, 30.

απαρξασθαι] Lugd. et reg. ὑπαρξασθαι, quod ſine dubio verum. Απαρχεσθαι enim ad res ſacras potiſſimum refertur, et notat maxime *primitias alicuius rei offerre*, vel *initium ſacri facere.* Ceterum Periz. cum Geſn. φασι vel ſimile quid excidiſſe autumat, quod et mihi videtur. Quamquam non abſurde dixerit aliquis, auctorem, oratione de Daphnide hic finita, initioque eius Δαφνιν τ. β. λεγεσιν iterum reſpecto, haec de Steſichoro tamquam adpendicem adieciſſe, vnde et factum, vt propter illud λεγεσιν menti adhuc praelucens, obliqua oratione vſus ſit.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΘ΄.

Περὶ τȣ̃ καταπιόντος τȣ̀ς ἰδίȣς ὀδόντας.

Εὐρυδάμας ὁ Κυρηναῖος πυγμῇ ἐνίκησεν, ἐκκρȣσθεὶς μὲν ὑπὸ τȣ̃ ἀνταγωνιςȣ̃ τȣ̀ς ὀδόντας, καταπιὼν δὲ αὐτȣ̀ς, ἵνα μὴ αἴσθηται ὁ ἀντίπαλος.

ΚΕΦ. Κ΄.

Περὶ Ἀγησιλάȣ.

Ὅτι ὁ Πέρσης ἐπέςειλε πρὸς Ἀγησίλαον, φίλον αὐτὸν ἔχειν. ἀνταπέςειλε δὲ Ἀγησίλαος, ὅτι ȣ̓ δυνατὸν φίλον αὐτὸν Ἀγησιλάȣ ἰδίᾳ εἶναι. εἰ δὲ εἴη Λακεδαιμονίοις κοινῇ φίλος, δῆλον ὅτι καὶ αὐτȣ̃ ἔςαι· ἐφ᾽ ἅπασι γὰρ καὶ ἐκεῖνον ἂν ἀριθμεῖσθαι.

ΚΕΦ.

Πυγμῃ ενικ.] Lugd. et regii duo πυγμην, quod praefert Periz. Sic enim II, 8 init. ενικα — ςαδιον. IV, 15. ενικησεν — παλην και παγκρατιον.

καταπιων] Solebant enim athletae diſſimulare et occultare plagas, vel certe dolorem, ne animus adderetur aduerſario, et ita acrius ille contra ſe inſurgeret.

Ὁ Περσης] Hoc verbo regem Perſarum deſignare aeque vſitatum eſt, atque illo τȣ μεγαλȣ βασιλεως.

ανταπεςειλε] Praeceſſit επεςειλε, ſed ne mutes alterum in αντεπεςειλε, quod cui forſan adridere poſſit. Rex Perſarum *miſit epiſtolam*, (hoc eſt επιςειλεν) ad Ageſilaum, de amicitia et hoſpitio. Sed Ageſilaus nihil reſcripſit, ſed per eum, qui epiſtolam adtulerat, renunciauit ea regi, quae ſequuntur; vid. Xen. Ageſ. 8, §. 3. et hoc eſt απεςειλεν vel ανταποςειλεν. Simile reſponſum Cyro minori dedit Callicratidas, etiam Spartanus; vid. Plut. Apoph. Sed et confunduntur ac promiſcue ponuntur.

αριθμεισθαι] Sluisk. et Med. 3. αν αριθμεισθαι, quo efficitur ſignificatio Futuri; vid. ad c. 8. Receperunt etiam Gronou. et Baſil.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

Περὶ Πλάτωνος.

Ὅτι τὸν Πλάτωνα ἡ Περικτιόνη ἔφερεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις. θύοντι δὲ τῷ Ἀρίστωνι ἐν Ὑμηττῷ ταῖς Μούσαις, ἢ ταῖς Νύμφαις, οἱ μὲν πρὸς τὴν ἱερουργίαν ἦσαν, ἡ δὲ κατέκλινε Πλάτωνα ἐν ταῖς πλησίον μυῤῥίναις, δασείαις οὔσαις καὶ πυκναῖς. καθεύδοντι δὲ ἐσμὸς μελισσῶν Ὑμηττίου μέλιτος ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ καθίσασαι ὑπῆδον, τὴν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμεναι ἐντεῦθεν.

ΚΕΦ. ΚΒ΄.

Περὶ Διωξίππου.

Ὅτι Διώξιππος, παρόντος Ἀλεξάνδρου, καὶ Μακεδόνων,

Ἡ Περικτιόνη] Mater erat haec Platonis orta a Solone, vel eius fratre Dropide, ſoror patruelis Critiae illius, qui inter XXX tyrannos fuit. Pater vero Platonis Ariſton genus referebat ad Codrum, vid. Laert. in Plat.

θυοντι — τῳ Αριστωνι] Dativi conſequentiae pro Genitiuis.

Ὑμηττῳ] Hymettus, mons Atticae, Pauſ. Att. *ὃς φυει νομας μελιτταις επιτηδειοτατας*. Vnde *mel hymettium* apud veteres celeberrimum.

οἱ μεν προς τ. ἱερ.] Sunt, Scheff., Kuhn. et Perizonii ſententia, illi Platonis parentes paullo ante dicti; oppon. *ἡ δε* mater.

ὑμηττιου μελιτος — καθισ.] *ὑμηττ. μελ.* ſc. *τι*, quae Graecis vſitatiſſima eſt ellipſis, quando partem ſ. aliquid rei alicuius ſumtum eſſe dicere volunt; vid. I, 7. et not. 8. 10. 14 init. Quod ad *εσμος μελισσων καθισ.* attinet, ſic et Graeci et Latini ſolent. Ceterum hanc hiſtor. vid. et Plin. hiſt. nat. X, 17.

Διωξιππος] Erat Athenienſis athleta, qui varias ex Olympiis reportauerat victorias, Athen. VI. v. Laert. in Diog. VI, 43. et infra XII, 58. Plin. XXXV, 11. Poſtea ſecutus eſt caſtra Alexandri, cui fuit *pernotus et gratus ob eximiam virtutem virium*, vt ait Curt. IX, 7. vbi plura de hac pugna adcuratiſſime expoſita.

Digitized by Google

δονῶν, ῥόπαλον λαβὼν, Κόῤῥαγον τὸν Μακεδόνα ὁπλίτην μονομαχήσας, καὶ ἐκκρούσας αὐτοῦ τὸ ξυστὸν, καὶ ἁρπάσας τὸν ἄνδρα σὺν τῇ πανοπλίᾳ, ἐπιβὰς ἐπὶ τὸν αὐχένα αὐτοῦ κειμένου, τὴν μάχαιραν, ἣν ὑπέζωστο, ὑφαρπάσας, ἀπέκτεινε τὸν ὁπλίτην. ἐμισήθη δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. ὁ δὲ ἀπογνοὺς, ὡς μισηθεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανε.

ὁπλιτην] Curt. l. c. *Macedo iuſta arma ſumſerat, aereum clypeum, haſtam, quam ſariſſam vocant, laeua tenens, dextra lanceam, gladioque cinctus.* Qui etiam ſcribit, Dioxippum, cum eum vellet occidere, prohibitum eſſe a rege. Idem Diodorus.

ἁρπασας] h. e. corripiens et in terram deiiciens. Nam erat Dioxippus *Pancratiaſtes*, vt vocatur ab Athen. VI, 13. Pancratium autem conſtabat πυγμῃ και πκλῃ. Pugnabant ergo Pancratiaſtae percutiendo et contundendo alter alterum et adripiendo ſe inuicem et ad terram adfligendo, vid. Curt. d. l.

ὡς μισηθεις ὑπο Αλεξ.] Videntur haec e gloſſa eſſe et ex ſuperioribus inconcinne repetita.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄.

Περὶ Ὀρικάδμου, καὶ τοῦ παλαίειν.

Ὅτι Ὀρίκαδμος πάλης ἐγένετο νομοθέτης, καθ᾽ ἑαυτὸν ἐπινοήσας τὸν Σικελὸν τρόπον καλούμενον παλαίειν.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ Ὀροιβαντίου ἐπῶν, καὶ Δάρητος, καὶ Μελισάνδρου.

Ὅτι ἦν Ὀροιβαντίου Τροιζηνίου ἔπη πρὸ Ὁμήρου, ὥς φασιν οἱ Τροιζήνιοι λόγοι. καὶ τὸν Φρύγα δὲ Δάρητα, οὗ

Ὀρικαδμος] Eſt homo ignotus. Lugd. in fine Σικελικον, ſic et regii B. C. Ceterum *iſta*, παλη, quae iam Olymp. XV vel XVIII addita fuit ludis Olympicis, quaque viciſſe ibidem traditur Eurybatus Lacedaemonius, omnium certaminum antiquiſſima fuit, Plut. Symp. II, 4. In Sicilia fuiſſe iam olim lucta, imo et ceſtibus pugnatum, ex Erycis hiſtoria, ab Hercule occiſi, liquet, vid. Virg. Aen. I, 574. Pauſ. Meſſ. extr.

παλαιειν] Geſn. του παλ. bene.

Οροιβαντις] De hoc, vt et Meliſandro nihil amplius habemus compertum.

οἱ Τροιζηνιοι λογοι] *Troezenii* enim erant σεμνυνοντες, ειπερ και αλλοι τινες, τα επιχωρια, ut ait Pauſ. Corinth. 30. Habebant etiam templum Muſarum, vbi Pitthea, avum Theſei, docuiſſe aiunt artem dicendi et librum ſcripſiſſe.

Digitized by Google

ϰ Φρυγίαν Ἰλιάδα ἔτι ϰαὶ νῦν ἀποσωζομένην οἶδα, πρὸ Ὁμήρȣ ϰαὶ τȣ͂τον γενέϑαι λέγȣσι. Μελίσανδρος ὁ Μιλήσιος Λαπιϑῶν ϰαὶ Κενταύρων μάχην ἔγραψεν.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ Ἴϰϰȣ, ϰαὶ πάλης.

Ὅτι Ἴϰϰος ὁ Ταραντῖνος πάλης ὑπήρξατο, σωφρονέςερον τὸν τῆς ἀϑλήσεως χρόνον διαζήσας, ϰαὶ ϰεϰολασμέ-

ϰ Φρυγιαν Ἰλιαδα] Etiam huius nomine, ſi tale quid exſtitit tempore Aeliani, ſuppoſitum id fuit a recentiori auctore quodam et falſum, certe aliis ignotum. Fatentur enim omnes hiſtorici res Graecorum ante Olympiadas, imo ante bellum Peloponneſiacum eſſe incertiſſimas. Cadmum Mileſium et Acuſilaum Argiuum primum admoniſſe manus hiſtoriae conſcribendae, ait Ioſeph. I. c. Apion. Vixerunt autem illi tempore Cyri et Solonis; inprimis videatur Dio Chryſoſth. τρωιϰ. vbi contendit Ilium non fuiſſe ab Agamemnone captum, Graecos, ait, ab vno viro (Homero) deceptos; eum audacius omnia finxiſſe, quia nulli erant alii poetae aut hiſtorici, a quibus res geſta narraretur. Ceterum Dares ille Phrygius tempore Troiae captae vixiſſe et eius interitum ſcripſiſſe putabatur.

Λαπιϑων] Pugna haec accidit tempore Herculis et Theſei in Theſſalia iuxta montem Pelion, ex quo Lapithae, ductu Ixionis et Pirithoi, expulere Centauros.

Iϰϰος] Certauit primum ipſe, dein optimus omnium ſui temporis fuit γυμναςης. Alii eum dicunt medicum; ſed vterque idem videtur eſſe homo. Vixit Ol. LXXVII. poſt depulſos ex Graecia Perſas.

παλης ὑπηρξατο] Non poteſt is, qui vixit tempore Themiſtoclis, primus auctor luctae, certaminis antiquiſſimi, fuiſſe, vid. ad cap. I. Quare hic errorem ſubeſſe putat Perizonius, ac vult legi hoc modo: Iϰϰος, ὁ Ταρ. παλαιςης, ὑπηρξ. σωφ. cet., vbi παλαιςης per contractionem fuerit ſcriptum παλης. Bene; nam rationem, cur Abr. Gronou. vulgatam retinendam putauit, quoniam ſcilicet et alibi ὑπαρχεϑαι cum Genitiuo reperiatur, haud perſuadere cuiquam arbitror, quum et Verbum cum Participio loco Infinitiui reperiatur, et omnino hoc loco ſententiam, non conſtructionem verborum attineat dubitatio.

αϑλησεως χρονον] Pauſan. Eliac. I, 24. iuraſſe, ait, athletas,

λισμένῃ τροφῇ διαβιώσας, καὶ ἀφροδίτης ἀμαθὴς διατελέσας.

ΚΕΦ. Δ΄.

Περὶ Ἀγαθοκλέους φαλακρώματος.

Ἀγαθοκλέα φασὶ τὸν Σικελίας τύραννον γελοιότατα τὴν κεφαλὴν ἀσχημονεῖν. ψιλουμένης γὰρ αὐτῆς, κατὰ μικρὰ ὑποῤῥεουσῶν αὐτῷ τῶν τριχῶν, ὁ δὲ αἰδούμενος περικάλυμμα κόμης ἐποιήσατο τὸν μυῤῥίνης στέφανον, καὶ ἦν πρόβλημα τῆς ψιλώσεως. ᾔδεσαν μέν τοι τὸ φαλάκρωμα Συρακούσιοι, καὶ τὴν ἐς αὐτὸν τῶν τριχῶν ἐπιβου-

tas, *ſe X continuis menſibus adiurato feciſſe omnia, quae ad certaminis exercitium pertinerent.* Quin et ipſi Hellanodicae per X menſes erudiebantur in iis, quae ipſos facere oportebat. De abſtinentia athletarum vid. ad III, 30.

Αγαθοκλεα] Homo hic ab infima fortuna ad maximam tyrannidem ſumma audacia, fraude et crudelitate euectus eſt; vid. Iuſtin. XXII.

την κεφαλην ασχημονειν] Referendum hoc eſt ad coronam, quam ſemper geſtauit, quod ornamentum ridiculum erat et indecorum, quia inuſitatum. Nec enim coronati erant veteres, niſi in ſacris, aut in conuiuiis et commeſſationibus. A rebus feriis aliena fuit corona. Caeſari ad honorandas eius victorias extra ordinem decretum fuit inter alios honores ius laureae perpetuo geſtandae, vid. Suet. 4.5. Praterea *ασχημονειν* et *ευσχημονειν* de exteriori habitu et ſpecie, quam quis ſibi finxit et fecit, tum etiam de factis vitae honeſtis aut indecoris potiſſimum adhibetur, vid. II, 15. VI, 12. Act. Apoſt. 13, 50. et 17, 12.

υποῤῥεουσων αυτῳ τ. τρ.] Sic Mſti, et recte, pro vulgato *αυτων*.

και ην προβλ. τ. ψ.] Adſentio Perizonio, qui ea fine *το ην* legi et hoc comma ex ſuperioribus dependere vult.

και την ες αυτον τ. τρ. επ.] Geſn. et cum eo Fab. et Kuhn. *υποβολην iacturam.* Optime vero ſubſtituit Periz. vulgato *τῳ επιβολην* illud Mſtorum plurium, fere poeticum, *επιβουλην*, cuiusmodi locutione Graeci Sophiſtae delectabantur paſſimque vtitur Aelianus, et quod egregie cum praeced. *προβλημα*, quaſi *munimento* conuenire mihi videtur. Notat receptum *crinium contra ipſum conſpiratio-*

ἐπιβουλὴν οὐκ ἠγνόουν. ἐσιώπων δὲ διὰ τὸ τῶν τολμημάτων αὐτοῦ καὶ ἀσεβημάτων ἐμμανές.

ΚΕΦ. Ε'.

Περί τινων ἀδίκως θεοσυλίας κατακριθέντων.

Ἔθυόν τινες ἐν Δελφοῖς. τούτοις ἐπιβουλεύοντες Δελφοὶ εἰς τὰ κανᾶ, ἔνθα ἦν αὐτοῖς ὅ, τε λιβανωτὸς, καὶ τὰ πόπανα, ἐνέβαλον τῶν ἱερῶν χρημάτων λάθρα. λαβόντες οὖν αὐτοὺς ὡς θεοσύλας ἀπήγαγον ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ κατεκρήμνισαν κατὰ τὸν Δελφικὸν νόμον.

ΚΕΦ. Ϛ'.

Περὶ μοιχοῦ.

Συνέβη τινὰ μοιχὸν ἁλῶναι ἐν Θεσπιαῖς, εἶτα ἤγετο

rationem et machinationem, quae conſiſtebat in defectione illorum ab ipſius capite. Ceterum ſolemnis eſt harum vocum permutatio.

Ὅ, τε λιβανωτος και τα ποπανα] Erant haec προθυματα, i. e. quae ante ipſam victimam afferebantur; aliquando tamen etiam ſacrificiis imponebantur. Sed in caniſtris inerat non modo *thus* et *placentula*, ſed plerumque ipſa etiam μαχαιρα, *ſeceſpita*, ad victimae viſcera ſcindenda, et στεμματα *coronae*, quibus ornabantur victimae et ipſi ſacrificantes.

ενεβαλον των ἱερ. χρηματων] vid. Ariſt. Polit. V, 4. vnde haec ſumta videntur. De ellipſi τι vid. X, 21. — χρηματα ἱερα ſunt, vt ſupra I, 20. res ſacrae, veluti vaſa aurea etc. non proprie pecuniae.

κατεκρημνισαν] Soliti erant ſacrilegi ita Delphis puniri. Ceterum, vt monet Kuhn., non ſemel Delphi quos oderant, his artibus e medio ſuſtulerunt, vt donaria e templo ſubiicerent in caniſtra ſacrificantium; quibus deinde excuſſis, miſeros illos, vt in ſacrilegio deprehenſos, ſaxo deiecerunt. Hoc ſcelere petitus eſt exſtinctusque Aeſopus, vid. Plut. in vita eius.

Μοιχον ἁλωναι] *Conuinci et damnari alicuius criminis*, ſic XII, 18. fin. XIII, 24 med. de Zaleuco Polyaen. praef. extr. ἡλω προδοσιας. Diſertiſſime vero Dionyſ. Halic. VIII, pag. 546.

διὰ τῆς ἀγορᾶς δεδεμένος. ἀφείλοντο ὖν αὐτὸν οἱ ἑταῖροι. ἐξήφθη ὖν ϛάσις, καὶ συνέπεσε γενέσθαι φόνες πολλές.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ Λυσάνδρε καὶ Ἀλκιβιάδε.

Ἔλεγεν Ἐτεοκλῆς ὁ Λάκων, δύο Λυσάνδρες τὴν Σπάρτην μὴ ἂν ὑπομεῖναι. καὶ Ἀρχέϛρατος ὁ Ἀθηναῖος ἔλεγε δύο Ἀλκιβιάδας τὴν τῶν Ἀθηναίων. ὕτως ἄρα αὐτῶν καὶ οἱ ἕτεροι ἦσαν ἀφόρητοι.

ΚΕΦ.

346. *αὕτη ην τοις τοτε Ῥωμαίοις επιχωριος των επι θανατῳ ἁλοντων ἡ κολασις*, *poena eorum, qui morte damnati eſſent*; et IX. *επι ταυτῃ τῃ αιτιᾳ ἑαλω, eo crimine damnatus eſt.* Herodian. III, 10. *ἁλοντα επι ϛασεσι.* Quamquam ſaepe, vt XII, 12. *ἁλες* per *deprehenſus* verti poſſe negari nequit.

συνεπεσε γεν. φον. π.] Med. 3. *συνεπ. ἁλωναι πολλες.*

Ετεοκλης] Ephorus hic fuit tempore Alexandri M. et Antipatri.

μη αν ὑπομειναι] ſcil. propter eius ambitionem et arrogantiam.

Αρχεϛρατος] Celeber fuit hic poeta, Siculus, qui vixit Athenis, tempore ipſius Alcibiadis, ſi quidem familiariter egiſſe traditur cum altero filiorum Periclis, qui Alcibiadis auunculus fuit. An idem hic eſſet cum illo gulae ſtudioſo X, 6. non liquet. Alius autem fuit Archeſtratus, qui poſt tempora Alexandri M. rogationem compoſuit, quam tulit Agnonides de accuſando Phocione apud Polyſperchontem. Eius autem aduerſarius fuit Dinarchus, Phocionis amicus. Huius putat Perizon. dictum illud de Alcibiade fuiſſe, ſiquidem Athenienſis ab auctore dicitur.

αυτων και οἱ ἑτεροι] Varia hic coniectant eruditi, et Lugd. praeterea cum regg. duob. *οἱ ἑταιροι*, ſed recte Sluisk. et Strat. vulg. Nempe *αυτων οἱ ἑτεροι* ſunt *gemini* illorum, vterque vel Alcibiades, vel Lyſander. Sic enim paſſim *ἑτερος*, vt lat. *alter* de duobus, *αλλος* *alius* de pluribus dicitur.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ Ἱππάρχȣ τελευτῆς.

Ἵππαρχος ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἁρμοδίȣ καὶ Ἀριϛογείτονος. ὅτι ἐν τοῖς Παναθηναϊκοῖς κομίσαι κανȣ͂ν τῇ θεῷ, κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπιχώριον, ȣ̓κ εἴασε τὴν ἀδελφὴν τὴν Ἁρμοδίȣ, καὶ ἴσως ἀξίαν ȣ̓͂σαν.

F 3 ΚΕΦ.

Ὀυκ εν τοις Παν.] Perizon. hanc vnice veram caedis Hipparchi cauſam fuiſſe putat, quam etiam ſolam Thucyd. VI, 54 ff. ib. Hudſ. et Weſſel. probet ac plerique ſequantur; illam autem, quam Plato in Hipparch. refert, quod Harmodius in dolorem Ariſtogitonis, amici et admiratoris ſui, ab Hipparcho praereptus atque turpatus eſſet, abſonam et alienam. Quemadmodum ſaepius errauerit Plato in hiſtoria Piſiſtratidarum, v. c. *in conuiuio*, amorem, ait, Harmodii et Ariſtogitonis *καταλυσαι την αρχην των τυραννων*, *ſuſtuliſſe* etc. Rectius Thucyd. d. l. *tyrannidem*, ait, *non a populo Athen. et Harmodio καταλυθησαν, ſed a Lacedaemoniis*; etſi Platonis ſententia vulgo tradita eſt Athenis et poſtea in honorem Harmodii et Ariſtog. cantari ſolebat Carcini ſcolion pulcerrimum (vid. apud Athen. XV, c. 14). Recte ergo et Dio Chryſoſt. in Troico, eos maximo errore ab Athen. *ὡς ελευθερωσαντας την πολιν* cultos eſſe dixit. Megacles enim (vid. ad V, 13 in.) et ſui, qui tyrannidem Piſiſtrati fugerant, Pythiam ſacerdotem Delphis corruptam eo perduxerunt, vt Lacedaemonios ad liberandas Athenas ſedulo incitaret, quo facto liberisque Hippiae in fuga captis hic, vt eos reciperet, Athenis abiit Sigeum in Phrygia. Ceterum Thucyd. non in Panathenaicis, ſed in alia quadam pompa ſororem, Harmodii hac iniuria adfectam, ait; et mox ſubſecutis Panathenaeis magnis occiſum eſſe Hipparchum. Neque vero in his, ſed et in aliis pompis virgines erant *κανηφοροι*, ſeu eae, quae geſtabant caniſtra aurea, in quibus lanae vellera inerant, quum in calathis Cereris *απαρχαι*, *primitiae frugum*, *τα προς την θυσιαν*. Panathenaica vero magna (erant enim et minora) in honorem Mineruae ſingulis quinquenniis celebrabantur.

και ισως αξιαν ουσαν] Optime ſenſit Periz. vitium huius loci. Prorſus enim frigide, ſi non inepte additur hic *το ισως*. Quare *κ. ισ. μη αξ. ȣ.* legendum videtur, quod certe praetexuerunt Piſiſtratidae *δια το μη αξιαν ειναι*, Thuc. VI, 54. ff. Adde, quod Noſter amet et laudet Hipparchum ſupra VIII, 2. Atque ideo caedem illam Hipparchi, tamquam iniuria

ΚΕΦ. Θ'.

Περί τινων ἀρίςων πενήτων, καὶ δῶρα μὴ προσηκαμένων.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριςοι πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον: ἐπαινείτωσαν ȣ͂ν πλȣ͂τόν τινες ἔτι, μετὰ τȣ̀ς τῶν Ἑλλήνων ἀρίςȣς, οἷς ἡ πενία παρὰ πάντα τὸν βίον συνεκληρώθη. εἰσὶ δὲ ȣ͂τοι, οἷον Ἀριςείδης ὁ Λυσιμάχȣ, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας, καὶ τȣ̀ς φόρȣς δὲ τοῖς Ἕλλησι τάξας. ἀλλ' ȣ͂τός γε ὁ τοιȣ͂τος ȣ͂τε ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἱκανά. καὶ Φωκίων

iuria factam, improbare hisce verbis videtur, aeque ac Plato id fecit in *Hipparcho*, iure teſtatus ſub Hipparcho vixiſſe Athenienſes tamquam ſub Saturno in aureo ſeculo. Sed quid mireris? quum animus Athenienſium immoderatam libertatem, quo ſemper inclinabat, omni felicitati magis verae legitimaeque anteponere ſoleret. Alioquin enim nequaquam illis laudibus Ariſtogitonem et Harmodium exornaſſent Athenienſes; imo, quum Ariſtogiton aliique, Hipparcho occiſo, ab Hippia corriperentur, ſane non tacuiſſent, ſi Hipparchus vniuerſo populo plane infeſtus fuiſſet. Ceterum, ſi Mſti paterentur, totum *και ισ. αξ. κα.* dici poſſet gloſſam redolere, quam ex iſtis Thucyd. verbis, modo adlatis, ortam quisquam extremo capitis adleuerit.

Πενια διεζων] De paupertate Graecorum ante, et opulentia poſt bella Perſica vid. ſup. ad V, 12. IX, 32. X, 2. et 17 init. vbi reperies opulentiae huius exempla, quae tamen iam erat valde imminuta tempore bellorum Punicorum per continua bella abhinc temporibus Philippi et Alexandri, per quae integrae vrbes euerſae, vt Thebae et Phocenſium vrbes, aliae tributis et collationibus exhauſtae ſunt, ac denique omne Graeciae imperium ad alios populos concidit, qui prouentus ex illis terris extraxerunt.

πολλα μεν εν πολ.] Nam inter duces fuit Athenienſium in pugna Marathonia et inter duces totius Graeciae ad Plataeas.

τȣς φορȣς δε] Nepos in *Ariſtid.* 3. *ad claſſes aedificandas exercitusque comparandos, quantum pecuniae quaeque Graecorum ciuitas daret, Ariſtides delectus eſt, qui conſtitueret; eius arbitrio quadringenta et ſexaginta talenta quotannis Delum ſunt collata.* Factum id eſt mox poſt bella Perſica.

Digitized by Google

κίων δὲ πένης ἦν, Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν, ἠρώτα· Διὰ τίνα αἰτίαν μοι δίδωσιν; ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἡγεῖται Ἀθηναίων καλὸν καὶ ἀγαθόν· οὐκοῦν, ἔφη, ἐασάτω με τοιοῦτον εἶναι.

Καὶ Ἐπαμινώνδας δὲ ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν. Ἰάσονος δὲ αὐτῷ πέμψαντος πεντήκοντα χρυσοῦς, ὅδε, ἀδικῶν, ἔφη, ἄρχεις χειρῶν. δανεισάμενος δὲ παρά τινος τῶν πολιτῶν πεντήκοντα δραχμὰς ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐνέβαλε. πυθόμενος δὲ τὸν ὑπασπιστὴν αὐτοῦ χρήματα εἰληφέναι παρά τινος τῶν αἰχμαλώτων, ἐμοὶ μὲν, εἶπεν, ἀπόδος τὴν ἀσπίδα· σεαυτῷ δὲ πρίω καπηλεῖον, ἐν ᾧ καταζήσεις. οὐ γὰρ ἔτι κινδυνεύειν ἐθελήσεις, πλούσιος γενόμενος.

F 4 Πελο-

ηρωτα] ſcil. *τους κομιζοντας.*

Ιασονος] Pherarum ille vrbis Theſſalicae ſuit tyrannus, ſed aequiſſimus ac prudentiſſimus. Qui et poſt Leuctricam pugnam, qua concidit Lacedaemoniorum dominatio, exhortatus eſt Theſſalos ſuos, vt principatum Graeciae adriperent, atque ita ab illis totius Theſſaliae dux et imperator eſt conſtitutus. Xen. hiſt. gr. VI. *maximus hominum ſui temporis.* Primus animo concepit euerſionem regni Perſici; vid. Iſocr. or. ad Philipp. Laudatur eius ſimulandi atque hoſtis circumveniendi peritia, vid. Cic. Offic. I, 30. Frequens erat eius dictum *τα μικρα αδικειν, τα μεγαλα δικαιοπραγειν.*

χρυσους] *Aureus* Graecorum fuit didrachmus pondo, et valuit XX drachmas argenti. Ceterum Plut. apophth. *δισχιλιους χρυσους.*

αδικων] *manibus iniuſtis incipis rem gerere.*

δανεισαμενος] Vid. omnia huius periodi verba in Plut. apophth.

ὑπασπιστην] Heſych. *ὑπηρετης.* Suid. *δορυφορος.* Sic apud Dionyſ. Hal. III. Horatii et Curiatii in certamen prodeuntes ſinguli ſuos habuerunt *ὑπασπιστας*, quibus dederunt tela tam diu tenenda, dum ipſi ſe inuicem ante pugnam amplecterentur, et apud Polyaen. II, 3, 10. *ὑπασπισται* iunguntur famulis ſingulorum et ſingulis fere militibus tribuuntur tales *ὑπασπισται.*

καπηλειον] *tabernam propolae.* Nam *καπηλοι* apud Graecos non tantum erant *caupones*, ſed omnis generis *propolae*, qui in eo differebant ab *εμποροις*, quod hi eſſent plerumque exteri, vel certe ciues, qui aliunde merces importarent;

καπη-

Πελοπίδας δὲ ἐπιτιμώντων αὐτῷ τῶν φίλων, ὅτι χρημάτων ἀμελεῖ, πράγματος εἰς τὸν βίον λυσιτελοῦς, Νὴ τὸν Δία, εἶπε, λυσιτελὲς, ἀλλὰ Νικομήδει τούτῳ, δείξας χωλόν τινα καὶ ἀνάπηρον.

Ὅτι Σκηπίων τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἔτη βιώσας, οὐδὲν οὔτε ἐπρίατο, οὔτε ἀπέδοτο· οὕτως ἄρα ὀλίγων ἐδεῖτο. ἀσπίδα δὲ αὐτῷ τινος ἐπιδείξαντος εὖ κεκοσμημένην, εἶπεν· Ἀλλὰ τόν γε Ῥωμαῖον ἄνδρα προσήκει ἐν τῇ δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

Ὅτι Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου πενέστατος ἦν· δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἑταίρων, ὅδε οὐ προσήκατο, εἰπών· Ταῦτά με ἀναγκάσει αἰδούμενον ὑμᾶς, καταχαρίσασθαί τι τῶν δικαίων· μὴ αἰδούμενον δὲ, μηδὲ χαριζόμενον ὑμῖν, ἀχάριστον δόξαι.

ΚΕΦ.

καπηλοι vero in foro et tabernis res ab aliis plerumque prius emtas venderent et quaeſtum ita facerent, noſtri *Höcker*. Hinc paſſim iunguntur εμποροι et καπηλοι, vt Plat. Rep. II. Xen. Cyr. IIII, c. 5. §. 42. aliquando etiam illis βαναυσοι *opifices*, vt Dion. Hal. IX. Sic *caupo* apud Latinos v. c. Plaut. Aulul. III, 5. 35. et alia vocabula, licet maxime de iis, qui vinum in taberna vendunt et deuerſoria exercent, adhibeantur, tamen etiam de aliarum rerum propolis tabernariis dici certum eſt. Ennius apud Cic. Off. I, 12. *nec cauponantes bellum, ſed belligerantes* cet.

αναπηρον] pr. aliqua parte corporis priuatus; hinc pro claudo, ſurdo, coeco etc. adhibetur; h. l. ſign. coecum. Heſych. αναπ., τυφλος.

Σκηπιων] Fuit hic Scipio Africanus poſterior, et vixit, non 54, ſed 56 annos, Vellei. II, 4. Liv. XLIV, 44. et Plut. apophth.

ουτε απεδοτο] ſcil. vt pecuniam haberet, qua emeret ſubſidia vitae. De frugalitate et modicis opibus Scipionis vid. Val. Max. IV, 3. 13. Plin. hiſt. nat. XXXIII, 11.

ασπιδα δε αυτῳ] vid. Plut. apophth. et Polyaen. VIII, 16. 4.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Ι'.

Περὶ Ζωΐλου

Ζωΐλος ὁ Ἀμφιπολίτης, ὁ καὶ εἰς Ὅμηρον γράψας, καὶ εἰς Πλάτωνα, καὶ εἰς ἄλλους, Πολυκράτους μὲν ἀκουστὴς ἐγένετο. οὗτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ τὴν κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους· ἐκαλεῖτο δὲ Ζωΐλος οὗτος, κύων ῥητορικός. ἦν δὲ τοιοῦτος· τὸ μὲν γένειον αὐτῷ καθεῖτο, κέκαρτο δὲ ἐν χρῷ τὴν κεφαλὴν, καὶ θοἰμάτιον ὑπὲρ τὸ γόνυ ἦν. ἤρα δὲ ἀγορεύειν κακῶς, καὶ ἀπεχθάνεσθαι πολλοῖς σχολὴν εἶχε, καὶ ψογερὸς ἦν ὁ κακοδαίμων. ἤρετο οὖν αὐτόν τις τῶν πεπαιδευμένων, διὰ τί κακῶς λέγει πάντας. ὁ δὲ, ποιῆσαι γὰρ κακῶς βουλόμενος οὐ δύναμαι.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Περὶ Διονυσίου τοῦ Σικελοῦ.

Ὅτι Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν ἔσπευδε, καὶ

Ζωιλος] Aetas huius critici ſeueri incerta eſt; videtur tamen floruiſſe tempore Alexandri, usque aetatem Ptolemaei Philadelphi, quum praeceptor fuerit Demoſthenis et Anaximenis, comitis Alexandri, ſcripſeritque hiſtoriam vsque ad mortem Philippi, vt et contra Iſocratem, teſte Suida.

Πολυκρατης] Athenienſis hic fuit et pauper homo, qui oratoria arte victum ſibi quaeſivit. Scripſit accuſationem Socratis, non autem eam, qua vſi ſunt Anytus et Melitus, verum aliam aliquamdiu poſt, (quum in ea occurrant, quae demum ſex annis poſt Socratem damnatum acciderunt) ingenii, vt videtur, oſtentandi cauſa, eodemque animo, quo ſcripſit idem *Buſiridis laudationem*, vid. Laert. vit. Archelai.

το μεν γενειον] Habitus ſatis ridiculus, ſed adfectatus a ſeuerioribus philoſophis.

κεκαρτο εν χρῳ] Lucian. Hermot. ibi tribuitur philoſophis ὁ πωγων βαθυς και εν χρῳ ἡ κουρα v. Theophr. char. μικρολ.

Περι την ιατρικην] Antiquis illis temporibus pauciſſimi erant

καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαε, καὶ τὰ λοιπά.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

Περὶ πλακοῦντος Σωκράτει ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πεμφθέντος.

Πλακοῦντα ὁ Ἀλκιβιάδης μέγαν, καὶ ἐσκευασμένον κάλλιστα διέπεμψε Σωκράτει. ὡς οὖν ὑπὸ ἐρωμένου ἐραστῇ πεμφθὲν τὸ δῶρον ἐκκαυστικὸν πλακοῦντα, διαγανακτήσασα κατὰ τὸν αὐτῆς τρόπον, ἡ Ξανθίππη ῥίψασα ἐκ τοῦ κανοῦ κατεπάτησε. γελάσας δὲ ὁ Σωκράτης, οὐκοῦν, ἔφη, οὐδὲ σὺ μεθέξεις αὐτοῦ. εἰ δέ τις οἴεταί περὶ μικρῶν με λέγειν, λέγοντα ταῦτα, οὐκ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐκ τούτων ὁ σπουδαῖος δοκιμάζεται, ὑπερφρο-

νῶν

erant medici, atque ideo Celſus praef. lib. I. obſeruat, medicinam primum conſtitiſſe in chirurgica tantum, et vulneribus curandis, *morbos vero ad iram deorum immortalium relatos, et ab iisdem opem poſci ſolitam*, ſed et haeſiſſe deîn diu in ſapientiae ſ. philoſophiae diſciplinis, donec Hippocrates *primus ab ſtudio ſapientiae diſciplinam hanc ſeparauerit.* Nihil ergo mirum etiam reges, quum primum exculi ea coepit, eius cogneſcendi ſtudio ductos; Dionyſius autem vixit paullo poſt Hippocratem. De Mithridate Pontico vid. Plin. hiſt. nat. XXV, 2. Vid. et ſupr. ad IX, 22.

και ετεμνε] Inter medicinae partes antiquiſſima fuit chirurgica, qua etiam ſola Podalirius et Machaon, illi celebres medici in Homero, vſi ſunt, v. Celſ. d. l. Coepit tamen etiam haec chirurgica demum ab Hippocrate potiſſimum exColi. Huius artis maxime erat proprium *καιειν και τεμνειν*; accedebat tamen etiam confectio medicaminum ex herbis, vid. Hygin. fab. 274. de Chirone, it. infra XII, 24. Poſtea huic parti etiam *διαιτητικη*, quae *victum* praeſcribit, adiuncta eſt.

Πλακουντα] Sic ſupra III, 20. Multum enim placentis delectabantur veteres, et variis modis eas conficiebant; vnde Athen. XIV, 13 — 16. nomina earum quam plurima commemorat et exponit.

εκκαυστικον πλακ.] Sluisk. εκκ..τον πλ. forſan rectius.

νῶν αὐτῶν, ἅπερ ἦν οἱ πολλοὶ λέγουσιν εἶναι κόσμον τραπέζης, καὶ δαιτὸς ἀναθήματα.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Περὶ τοῦ ἐν Σικελίᾳ ὀξυδερκοῦς ἀνδρός.

Ἄνδρα φασὶ Σικελιώτην οἷον βλέπειν ὀξὺν γενέσθαι ἐν Σικελίᾳ, ὥς τε αὐτὸν ἐκ τοῦ Λιλυβαίου εἰς Καρχηδόνα τείναντα τὸν ὀφθαλμὸν, μηδὲν τὰς ὄψεις σφάλλεσθαι. καὶ ἀποδεῖξειν λέγουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν νεῶν τῶν ἀναγομένων ἐκ Καρχηδόνος, καὶ οὐκ ἐψεύσατο οὐδεμίαν.

δαιτος αναθηματα] Eſt Homericum, de cantu et ſaltatione, quae conuiuiis iunguntur, vid. Odyſſ. ά, 152. *μολπη τ', ορχηστυς τε, τα γαρ τ' αναθηματα δαιτος* — *haec enim ſunt praecipua conuiuii*, ſc. vt donaria ſunt in templis.

Οἷον *βλεπειν οξυν γενεσθαι*] Sic Mſti, ſed legendum cum Kuhn. et Periz. *οξυ*. Etſi enim dicitur *οξυς βλεπειν*, id tamen h. l. ferri nequit, quia ſic plane abundaret *οἷον*. Conſtructio eſt, *γενεσθαι οἷον βλ. οξυ*, *potuiſſe videre acutum.* Exempla vid. IX, 38 fin. XIV, 37 med. Epiſt. c. 38. *αλλως δε ουχ οἷον τε τουτο γενεσθαι*, vid. Dion. Halic. II, *οἷος μηδεν αν ψευσασθαι*.

εκ του Λιλυβαιου] *Lilybaeum* eſt promontorium Siciliae. Strab. VI, et XVII. Spatium minimum inter Lilybaeum et Carthaginem 1500 ſtadiorum erat. Homo autem iſte *Strabo* dicebatur et celebrabatur eo nomine in hiſtoriis veterum. Plin. VII, 21. Strab. l. c. Val. Max. I, 8. 14. Coniungit eum Strabo cum Lynceo.

αποδειξειν] Forſan *αποδειξαι*, quum etiam *εψευσατο* ſequatur. Saepiſſime autem in his extremis ſyllabis errarunt librarii propter compendia ſcriptionis in iis vſitatiſſima.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Ἀσπασίας.

Ἀσπασία ἡ Ἑρμοτίμου θυγάτηρ, ἡ Φωκαΐς, ἐτράφη μὲν ἐν ὀρφανίᾳ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀποθανούσης ἐν ὠδῖσιν. ἐκ δὴ τούτων ἐν πενίᾳ μὲν ἐτράφη ἡ Ἀσπασία, σωφρόνως μέν τοι, καὶ καρτερῶς. ὄνειρος δὲ αὐτῇ συνεχῶς ἐπεφοίτα, καὶ ἐμαντεύετο αὐτῇ χρηστὸν, τὴν μέλλουσαν αὐτῇ τύχην ὑπαινιττόμενος, ὅτι καλῷ καὶ ἀγαθῷ συνέσται ἀνδρί. παῖς δ᾽ ἔτι οὖσα, γίνεται αὐτῇ κατὰ τοῦ προσώπου φῦμα ὑπ᾽ αὐτὸ τὸ γένειον. καὶ ἦν ἰδεῖν μοχθηρὸν καὶ ἐλύπει τόν τε πατέρα, καὶ τὴν παῖδα.

Δείκνυσι γοῦν αὐτὴν ὁ πατὴρ ἰατρῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο ἰάσασθαι, εἰ λάβοι τρεῖς στατῆρας. ὁ δὲ ἔφατο μὴ ἔχειν

ἔχειν

Ασπασια] Diſtinguenda haec eſt Aſpaſia ab amica Periclis eiusdem nominis.

εν ορφανια της μητρος, αυ.] Sic recte interpungunt Abr. Gronou. et edit. Baſil., probante viro doct. Obſ. miſc. III, p. 239.

σωφρονως μ. τ. κ. καρτερως] *Pudice tamen et duriter* ſeu *ita vt non ſuccumbat malis.* Sic σωφρονως X, 2 med. et ibid. fin. σωφροσυνη IV, 1 fin. σωφρονειν.

την μελλουσαν αυτη τυχην] Lugd. τ. μ. αυτης τ., quod videtur melius, quia bis praeceſſit αυτη. Iac. Gronou. pro eo vult αν τι.

τρεις στατηρας] Videntur eſſe aurei, qui maxime erant in vſu et potiſſimum hoc vocabulo deſignabantur, praeſertim in Aſia. Tres autem ſtateres aurei faciunt LX drachmas Atti-

Digitized by Google

ἔχειν· ὁ δὲ ἰατρὸς μηδὲ αὐτὸς εὐπορεῖν φαρμάκου φησίν. καὶ ἠνιᾶτο, ὥσπερ εἰκὸς, ἐπὶ τούτοις ἡ Ἀσπασία, καὶ ἀπελθοῦσα ἔξω ἔκλαεν· ἔχουσα ἐν τοῖς γόνασι κάτοπτρον, καὶ ὁρῶσα ἑαυτὴν ἐν αὐτῷ, σφόδρα ἤλγει. ἀδείπνῳ δὲ οὔσῃ ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀφίκετο οἱ εὖ μάλα εὔκαιρος ὕπνος, καὶ ἅμα τῷ ὕπνῳ ἡ περιστερὰ παραγίνεται, καὶ γενομένη γυνὴ, θάῤῥει, εἶπε, καὶ μακρὰ χαίρειν εἰποῦσα ἰατροῖς τε αὐτοῖς, καὶ φαρμάκοις, σὺ δὲ τῶν τῆς Ἀφροδίτης στεφάνων τῶν ῥοδίνων, ὅσοι ἂν ὦσιν ἤδη αὖοι, τρίβουσα, ἐπίπαττε τῷ φύματι. ταῦτα ἀκούσασα ἡ παῖς, καὶ δράσασα, τὸ φῦμα ἠφανίσθη. καὶ ἡ Ἀσπασία καλλίστη τῶν συμπαρθένων ἦν αὖθις, παρὰ τῆς καλλίστης τῶν θεῶν τὴν ὥραν ἀπολαβοῦσα· καὶ χαρίτων μὲν ἀφθονίαν εἶχεν, ὡς οὐκ ἄλλη παρθένος τῶν τότε. ἦν δὲ καὶ τὴν κόμην ξανθὴ, καὶ οὔλη τὰς τρίχας ἠρέμα. ὀφθαλμοὺς δὲ εἶχε μεγίστους, ὀλίγον δὲ ἦν καὶ ἐπίγρυπος, τὰ δὲ ὦτα εἶχε βραχύτερα. ἦν δὲ αὐτῇ καὶ δέρμα ἁπαλόν. ἐῴκει δὲ ἡ χροιὰ ἡ κατὰ τοῦ προσώπου ῥόδοις. διὰ ταῦτά τοι οἱ Φωκαεῖς, ἔτι παιδίον οὖσαν, ἐκάλουν Μιλτώ. ὑπέφαινε δὲ καὶ τὰ χείλη

Atticas, at argentei tantum XII.

αυτος ευπορειν φ. φ.] Nominatiuus pro Accuſatiuo cum Infinitiuo, quod ſaepiſſime occurrit. Ευπορειν (δια) φαρμακου.

επι τουτ. ἡ Ασπ. cet.] Sic diſtingui voluit Periz. Priora enim vsque ad *εκλαεν* pertinent ad tempus et rem cum medico geſtam. Quod vero ſpeculum tenuit, id poſtea factum eſt. Vulgo punctum poſt *ἡ Ασπ.* ponitur, et poſt *εκλαεν* tantum comma.

τῳ ὑπνῳ ἡ περιστερα] Geſn. et Kuhn. *οἱ*, Scheff. *οἱαν*. Faber et *ἡ* et *οἱ* vitioſa dicit, quod recte probat Perizon. Nullius enim ante columbae meminit, ſed intelligitur qualiscumque columba a Venere miſſa; *eine*, non *die Taube*; vid. ſupr. l, 15 fin. Ceterum columbae ſacrae erant Veneri, vid. Anacr. od 9. Ael. hiſt. an. IV, 2.

στεφανων τ. ῥοδ.] Ornari et honorari ſolebat Venus coronis roſeis, quae quotannis mutabantur, v. Ovid. Faſt. IV, 236.

καλλιστη των συμπαρθ.] Comparet cum hac Aſpaſiae pulcritudine Anacr. Od. 28.

Μιλτω] a *μιλτος minium*, quod leniter et pulcre rubicundas

χεῖλη ἐρυθρὰ, καὶ οἱ ὀδόντες λευκότεροι χιόνος ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τὰ σφυρὰ ἀγαθὴ, καὶ οἵας Ὅμηρος λέγει τὰς ὡραιοτάτας γυναῖκας κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καλλισφύρους ὀνομάζων. φώνημα δὲ εἶχεν ἡδὺ καὶ ἁπαλόν· εἶπεν ἄν τις, λαλούσης αὐτῆς, ἀκούειν Σειρῆνος. πολυπραγμοσύνης δ' ἁπάσης γυναικείας, καὶ περιεργίας ἀπήλλακτο. ὁ μὲν γὰρ πλοῦτος φιλεῖ χορηγεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα. πενομένη δὲ ἐκείνη καὶ τρεφομένη ὑπὸ πατρὶ, καὶ αὐτῷ πένητι, περίεργον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ περιττὸν εἰς τὸ εἶδος ἠράνιζεν. ἀφίκετο δέ ποτε παρὰ Κῦρον τὸν Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἡ Ἀσπασία, τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξου, οὐχ ἑκοῦσα, οὐδὲ ἑκόντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς ἀποπέμψαντος, ἀλλὰ γὰρ πρὸς βίαν, οἷαι πολλάκις ἀπήντησαν, ἢ πόλεων ἁλουσῶν, ἢ τυράννων βιασαμένων, ἢ σατραπῶν πολλάκις. εἷς οὖν τῶν Κύρου σατραπῶν μετὰ καὶ ἄλλων παρθένων ἀνήγαγεν αὐτὴν πρὸς Κῦρον· καὶ τάχιστα τῶν ἄλλων παλλακίδων προετιμήθη, διά τε ἤθους ἀφέλειαν, καὶ τοῦ τρόπου τὸ αἰδήμον, καὶ

das haberet genas. Hinc *μιλτοπαρῃοι παρθενοι*, et ap. Hom. *μιλτ. νηες, naues*, quarum prora eſt *rubro* colore tincta.

οἵα] Lugd. *και οιας* Ὁμ. quod praefert Periz.

καλλισφυρες] Frequens Homero eſt de feminis; ſed et de viris hac voce vtitur Heſiod. *Θεογ*. 384. 507. 950.

Σειρηνος] illud fabuloſum monſtrum, quod anteriore parte virgo, poſteriore piſcis, ac voce diuina, ſed audientibus, qui ea capti mente ſe deiicerent in mare, pernicioſa praeditum, inque mari degens olim credebatur, imo et nunc a multis hominibus credulis creditur. Vid. Hom. Odyſſ. XII, 39. et 173. ſſ. de Sirenibus.

Ceterum in ſuauiloquentia notanda Sirenes apud veteres ſaepiſſime adhibentur, v. c. ſupra II, 30. Alciphr. I, 38 med. *ὁσαι ταις ὁμιλιαις αυτης σειρηνες ενιδρυντο.*

Κυρον] Eſt iunior, qui contra Artaxerxen Mnemonem, fratrem et regem, inſurrexit, Graecis, e quorum numero erat Xenophon, eum adiuuantibus; ſed denique in proelio cum eo commiſſo periit.

οἷαι] Med. 3. *οἵα*, ſic voluit et interpres, et recepit Baſil. nec iniuria.

του τροπου το αιδημον] Lugd. et B. C. Pariſienſes *κ. τ. τρ. τ. ἁρμοδιον, concinnum, decorum*, quod Scheff. probat. Sed vulgatum Sluisk.; nec eſt ratio, quare

καὶ ὅτι ἀπεριέργως καλὴ ἦν. συνεμάχετο δὲ πρὸς τὸ ὑπερφιλεῖσθαι, καὶ ὅτι σύνεσιν εἶχε. πολλάκις γοῦν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπειγόντων ἐχρήσατο αὐτῇ συμβούλῳ Κῦρος, καὶ πεισθεὶς οὐ μετέγνω. ὡς δὲ ἦλθε τὸ πρῶτον πρὸς Κῦρον ἡ Ἀσπασία, ἔτυχε μὲν ἀπὸ δείπνου ὤν, καὶ πίνειν ἔμελλε κατὰ τὸν τρόπον τὸν Περσικόν. μετὰ γὰρ τὸ ἐμπλησθῆναι τροφῆς οἱ Πέρσαι τῷ τε οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν εὖ μάλα ἀποσχολάζουσιν, οἱονεὶ πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι. μεσοῦντος οὖν τοῦ πότου, τέσσαρες παρθένοι παράγονται τῷ Κύρῳ Ἑλληνικαί, ἐν δὲ ταῖς καὶ ἡ Φωκαῒς Ἀσπασία ἦν. ἦσαν δὲ κάλλιστα διεσκευασμέναι. αἱ μὲν γὰρ τρεῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων γυναικῶν, αἳ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθοῦσαι, διαπεπλεγμέναι τε ἦσαν τὰς κόμας, καὶ διαπεποικιλμέναι τὰ πρόσωπα ἐντρίψεσι καὶ φαρμάκοις. ἦσαν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τροφέων δεδιδαγμέναι, ὅπως τε ὑποδραμεῖν χρὴ τὸν Κῦρον, καὶ τίνα τρόπον θωπεῦσαι, καὶ προσιόντα μὴ ἀποστραφῆναι, καὶ ἁπτομένου μὴ δυσχερᾶναι, καὶ φιλοῦντος ὑπομεῖναι, ἑταιρικὰ εὖ μάλα μαθήματα καὶ

quare alteri poſthabeatur, quum etiam infra ουδαμενη τα τροπα.

απο δειπνυ ων] *ſtatim poſt coenam, quum a coena ſurrexiſſet.* Sic Herodot. V, 18. de legatis Perſicis. Sic dicitur *απο σαλπιγγος, ſimulac tuba audita eſt, απο τυ πολεμυ, ſtatim poſt bellum finitum.* Ceterum mos erat apud Perſas, compotationibus indulgendi poſt coenam; regi tum pellices adducebantur, regina vero, quae coenae adfuerat, abscedebat; quod confirmat Plutarch. de coniug. praec.

εντριψεσι] Colores intelligit, quibus fucatur facies et in nitorem redigitur.

υπο των τροφεων] Sic omnes Mſti, praeter Sluisk. Videntur ergo fuiſſe viri, (non nutrices, vt Geſnerus et Vultei. voluerunt,) qui a Satrape erant puellarum curae et alimoniae praefecti, et ſimul eas docebant, quid agendum eſſet apud Cyrum.

εταιρικα ευ μαλα cet.] Pro *δε* repoſuit Periz. cum Scheff. *ευ* cum Mſtis. Μαθ. *και διδαγ.* ſic coniuncta vid. etiam II, 31 med. tamquam ſynonyma. Poſt *διδαγ.* Periz. cum Scheff. *και* interponi vult. Duae enim adpoſitiones hic durae ſane eſſent. Senſus eſt: illa fuiſſe *diſciplinae meretriciae praecepta,*

Digitized by Google

καὶ διδάγματα, γυναικῶν καπηλικῶς τῷ κάλλει χρωμένων ἔργα. ἔσπευδον οὖν ἄλλη ἄλλην ὑπερβαλέσθαι τῷ κάλλει. ἡ δὲ Ἀσπασία, οὔτε ἐνδῦναι πολυτελῆ χιτῶνα ἐβούλετο, οὔτε περίβλημα περιβαλέσθαι ποικίλον ἠξίου, οὔτε λούσασθαι ὑπέμενεν· ἀνευφημήσασα δὲ θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἑλληνίους, καὶ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα ἐβόα, καὶ κατηρᾶτο ἑαυτῇ καὶ τῷ πατρί, δουλείαν σαφῆ καὶ ὡμολογημένην ὑπομένειν πιστεύουσα, τὴν ἔξω τῆς συνηθείας περὶ τὸ σῶμα στολήν τε ἅμα, καὶ περίεργον κατασκευήν. ῥαπισθεῖσα δὲ πρὸς ἀνάγκην ἐνέδυ, καὶ εἶκε τοῖς ἐπιτάγμασιν, ἀλγοῦσα ὅμως, οὐ παρθενικά, ἀλλ᾽ ἑταιρικὰ πράττειν ἐβιάζετο. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι παρελθοῦσαι ἀντέβλεπον τῷ Κύρῳ, καὶ ὑπεμειδίων, καὶ φαιδρότητα προσεποιοῦντο. ἡ γε μὴν Ἀσπασία ἑώρα κάτω, καὶ ἐρυθημάτων εὖ μάλα φλογωδῶν ἐνεπίμπλατο αὐτῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπεπλήρωντο οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύων, καὶ ἐκ παντὸς αἰδουμένη τοῦ τρόπου δήλη ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐκέλευσε πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀνθρώπους καθίσαι, αἱ μὲν ἐπείσθη-

σαν

pta, et facta mulierum ſe proſtituentium.

κατηρατο] Senſum accipit hunc Perizon.: *Precabatur ſibi et patri,* vt mortui fuiſſent prius, quam pater vidiſſet abduci ſe infamem in ſervitutem. Malim tamen cum Cl. Kuhn. ſimpliciter vertere: *Mala omnia et ſibi et patri imprecabatur.* Prae doloris enim acerbiſſimi aculeo minime ſollicita erat de pietate, vt bene ſenſit Vir cl.

αλγουσα, ὁμως ου παρθ.] Difficilis locus, quem varie tentarunt eruditi. Periz. aut excidiſſe ὡς vel ὁτι poſt ὁμως, vel legendum αλγουσα αν, ὡς ου παρθ. putat, quum ὡς pro ὁτι ſaepe poni conſtet. Iac. Gronov. vult αλγ. ἁμ᾽ ὡς. Abr. Gronou. coniicit ὁπως, quod eſſet pro ὡς, id quod non minus rarum eſt, quam ὁπως ου.

εκ παντος αιδουμ. του τροπου] Periz. του παντος abſolute accipiendum, vt II, 4. et του τροπου cum αιδ. coniungendum putat. Contra Vir doct. Miſc. obſ. III. et cum eo Cl. Kuhn. dubitat, an αιδουμενον του τροπου exemplis probari poſſit. Coniungunt ergo εκ. π. του τρ. Sic et interpres, ideoque vertit: *omnibus denique geſtibus verecundiam quamdam repraeſentabat.*

πλησιον αὐτου] vid. ad II, 23.

Digitized by Google

σαν καὶ πάνυ εὐκόλως. ἡ δὲ Φωκαῒς τῷ προστάγματι οὐδὲ προσεῖχεν, ἕως αὐτὴν ὁ ἀπάγων Σατράπης πρὸς βίαν ἐκάθισεν. ἁπτομένου δὲ τοῦ Κύρου, καὶ διασκοποῦντος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς παρειὰς, καὶ τοὺς δακτύλους, αἱ μὲν ἠνείχοντο, ἡ δὲ οὐχ ὑπέμενεν· ἄκρᾳ γὰρ τῇ χειρὶ μόνον τοῦ Κύρου προσαψαμένου, ἐξεβόησέ τε καὶ ἔφατο αὐτὸν οἰμώξεσθαι τοιαῦτα δρῶντα. ὑπερήσθη τούτοις ὁ Κῦρος· ἐπανισταμένης τε αὐτῆς καὶ πειρωμένης φεύγειν, ἐπεὶ καὶ τῶν μαζῶν προσήψατο, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένειαν οὐ Περσικῶς ὁ τοῦ Δαρείου, ἀλλὰ καὶ ἀποβλέψας πρὸς τὸν ἀγοραστὴν, Ταύτην μόνην, ἔφη, ἐλευθέραν, καὶ ἀδιάφθορον ἤγαγες. αἱ δὲ λοιπαὶ καπηλικῶς ἔχουσι, καὶ τοῦ εἴδους, ἔτι καὶ τοῦ τρόπου μᾶλλον. ἐκ δὴ τούτων ὁ Κῦρος πλέον ταύτην ἠγάπησεν, αἷς ὡμίλησέ ποτε ἀνθρώποις. χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μὲν ταύτης ὁ Κῦρος, ἀντηρᾶτο δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνης. καὶ ἐς τοσοῦτον ἀμφοῖν ἡ φιλία προῆλθεν, ὡς ἐγγὺς ἰσοτιμίας εἶναι, καὶ μὴ ἀπᾴδειν Ἑλληνικοῦ γάμου ὁμονοίας τε καὶ σωφροσύνης. ἀφίκετο οὖν τοῦ εἰς Ἀσπασίαν ἔρωτος καὶ εἰς Ἰωνίαν τὸ κλέος, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν. πεπλήρωτο δὲ καὶ ἡ Πελοπόννησος τῶν ὑπὲρ Κύρου τε καὶ

ἐκείνης

προς τον αγοραστην] Atqui non emta fuit Aſpaſia, ſed *πρὸς βίαν* adducta. Quare vult Periz. ipſum ſatrapen ſic deſignari, quia inſtar mangonis puellas tamquam mancipia ad Cyrum adduxit; etſi adhuc vitii aliquid latere putat. Cl. vero Meinecke hac voce *αγορ.* indignationem exprimi, de ſatrape, regis voluntati inſervienti, animo conceptam, nec reſpici ad dignitatem ſatrapae.

ετι και τυ τρ. μαλλον] Sic Mſti. Geſn. vult *ετι δε και* cet. Periz. aut *ετι* delere, aut *και τυ ειδυς και τυ τρ. ετι μαλλον* legere vult. Sed quid ſit, cur mutes aliquid, me neſcire fateor. Ceterum ad *ειδυς* et *τροπυ* intell. *περι.*

ταυτην ηγαπησεν αις cet.] Conſtrue: *ηγαπησε ταυτην πλεον των ανθρωπων, αις ωμ. π.*

πεπληρωτο] Plusquamperf. Paſſ. altero augmento carens, quod ſaepe occurrit; ſic v. c. paullo ante vterque cod. *πεπληρωτο* pro *επεπλ.*, it. paullo poſt *πεπιστευτο*.

Digitized by Google

ἐκείνης λόγων. ἀλλὰ καὶ εἰς βασιλέα τὸν μέγαν ἧκεν ἡ δόξα. πεπίστευτο γὰρ δὴ, ὅτι γυναικὸς ἄλλης μετ' αὐτὴν οὐκ ἠξίου πειραθῆναι Κῦρος. ἐκ δὴ τούτων εἰσῄει τὴν Ἀσπασίαν μνήμη τῶν ἀρχαίων φασμάτων, περιστερᾶς τε ἐκείνης, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογων, καὶ ὅσα προεῖπεν ἡ θεὸς, καὶ ἐπίστευεν αὐτὴν ἐξ ἀρχῆς μελεδωνὸν αὐτῆς γεγονέναι, καὶ ἔθυε τῇ Ἀφροδίτῃ τελεστήρια καὶ χαριστήρια. πρῶτον μὲν οὖν εἴδωλον χρυσοῦν ἀρκούντως μεγέθους ἔχον, αὐτῇ κατεσκεύασεν. ἐνενοεῖτο δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο Ἀφροδίτης εἶναι, καὶ πελειάδα αὐτῇ παρέστησε λιθοκόλλητον. καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν θυσίαις τε ἱλεοῦτο, καὶ εὐφημίαις· ἀπέπεμψε δὲ καὶ Ἑρμοτίμῳ τῷ πατρὶ δῶρα πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ πλούσιον αὐτὸν ὑπέφηνε. σωφροσύνῃ τε διέζη, ὡς αἱ Ἑλληνίδες γυναῖκες λέγουσι, καὶ αἱ Περσίδες. ὅρμος ἐκομίσθη ποτὲ Κύρῳ ἐκ Θετταλίας, πέμψαντος τὸν ὅρμον Σκοπᾶ τοῦ νεωτέρου. τῷ δὲ Σκοπᾷ κεκόμιστο ἐκ Σικελίας τὸ δῶρον. ἐδόκει δὲ ὁ ὅρμος θαυμαστῇ τινι τέχνῃ καὶ ποικιλίᾳ ἐξειργάσθαι. πάντων οὖν, οἷς ἔδειξεν αὐτὸν ὁ Κῦρος,

εις βασιλεα ἡκεν] *ad regem peruenit* etc. ſimil. Ariſtoph. Plut. 237. *εις φειδωλου εισελθων.*

αρκουντως μεγεθους εχον] Lugd. *αρκουντος*, ſed rectius vulgatum et Sluisk. Sic enim dicunt Graeci, v. c. cap. 9. *ακρατως εχειν φθονου*, ſcil. *ἑαυτου περι*; it. c. 21. vel *ὑπερ*, quod ſuppletum reperies XIV, 1. Pro Genitiuo etiam *περι* et *προς* cum Accuſ. adhibetur, vid. indicem v. *εχειν*. — *ενενοειτο*, *voluit in animo ſuo ſtatuam eſſe Veneris.*

Σκοπα του νεωτερου] Fuit ergo et antiquior Scopas, nimirum *fortunatus* ille et *nobilis homo*, Simonidis tempore, quem, quia carmen in ipſum compoſuerat, conuiuio illo excepit, quo ipſe cum ſuis ruina camerae oppreſſus eſt. Habitauit ille Cranone in Theſſalia, vid. Cic. de orat. II, 86. Alii Pharſalum memorant. Hinc familia *Scopadarum*, quae iam Cyri prioris tempore nota erat, vid. Herodot. VI, 127. et quam Simonidem celebraſſe, ex Theocrit. XVI. et ſchol. patet. Illius nepotem hunc fuiſſe putat Periz. hominem diuitem et temulentum (vid. ſupra II, 41 med.) diuitias ſuas oſtentantem; vid. Plut. Cat. mai. Athen. X, p. 438. Laert. Socrat. §. 25.

ρος, θαυμαζόντων, ὑπερησθεὶς τῷ κειμηλίῳ, παραχρῆμα εἰς Ἀσπασίαν ἀφίκετο μεσούσης ἡμέρας, καὶ καταλαβὼν αὐτὴν καθεύδουσαν, ὑποδὺς ὑπὸ θοἰμάτιον, καὶ παρακλιθεὶς ἠρέμα, ἀψοφητὶ ἔμενεν αὐτὸς μὲν ἀτρεμῶν. ἐκείνη δὲ ἐκάθευδεν. ἐπεὶ δὲ διυπνίσθη, καὶ ἐθεάσατο τὸν Κῦρον, περιπλακεῖσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο αὐτόν. ὁ δὲ, ἐξελὼν ἐκ τοῦ κιβωτίου τὸν ὅρμον, ἔδειξεν, ἐπειπών· ὅτι ἄξιός ἐστιν οὗτος ἢ θυγατρὸς βασιλέως, ἢ μητρός· τῆς δὲ ὁμολογούσης, ἰδοὺ, δίδωμί σοι τοίνυν (φησὶν) αὐτὸν ἔχειν κτῆμα, καί μοι, ὡς ἔχεις περιθεμένη, δεῖξον τὸν τράχηλον. ἡ δὲ οὐχ ἡττήθη τοῦ δώρου, ἀλλ' εὖ μάλα σοφῶς καὶ πεπαιδευμένως ἀπεκρίνατο· καὶ πῶς, ἔφη, τολμήσω Παρυσάτιδος δῶρον ἄξιον τῆς τεκούσης σε περιθέσθαι αὐτῇ; ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἀπόπεμψον ἐκείνῃ, Κῦρε, ἐγὼ δέ σοι καὶ ἄνευ τούτου παρέξω καλὸν τὸν τράχηλον. Ἀσπασία μὲν οὖν μεγαλοφρόνως, καὶ ὑπὲρ τὰς γυναῖκας βασιλικῶς, τὰ ἐναντία ἔδρασεν, ἤπερ εἰώθασι γυναῖ-

ας Ασπασιας] ſc. *δομον*; ſic II, 21. XII, 17. et ſic paſſim, v. c. *ας ᾳδȣ*.

διδωμι σοι αυτον εχειν κτ.] *Εχειν* Gerundium in *dum* Latinorum exprimit; ſic et ſupra IX, 15. ac ponitur vel pleonaſtice, vel, ſi mauis, ad poſſeſſionem rei clarius ſignificandam. Similiter et *χρησασθαι* adhibetur. Imo et Latini poetae hoc imitati ſunt; Virg. Aen. V, 248. *magnum dat ferre talentum*, ibid. IX, 362. *dat habere*.

περιθεσθαι αὐτῃ] Vulgat. *αὐτῃ*, ſed Geſn. et Scheff. praeferunt *αὐτῇ*, quod habent codd. Sluisk. et regg. 1. 2. Et ita maior eſt emphaſis oppoſitionis inter ipſam Aſpaſiam et matrem Cyri. Praetulit tamen Perizon. cum Kuhn., Abr. Gronou. et ed. Baſ. receptam, quam habet Med. 3. De *ἑαυτȣ* vid. ad I, 21. Cuperus obſ. p. 322. legendum putat *αὐτῳ* ſc. *τραχηλῳ*, quod modo praeceſſit. — Sequentia *ηπερ ειωθασι γυναικες δραν*, Cupero ibid. a mala manu eſſe videntur; quum nihil ſint, quam interpretatio praecedentium *και ὑπερ τας γ. β., τ. ε. εδρασεν*: ergo etiam verba, verbis *τα εναντια*, reſpondentia, iam praeceſſerint, ſc. *ὑπερ τ. γυν.* niſi abundantiam in verbis id vocaris, qua non plane carere Aelianum adparet.

γυναῖκες δρᾷν· φιλόκοσμοι γάρ εἰσι δεινῶς. ὁ δὲ Κῦρος ἡσθεὶς τῇ ἀποκρίσει, τὴν μὲν Ἀσπασίαν κατεφίλησεν· αὐτὰ δὲ ἕκαστα καὶ τῶν πραχθέντων καὶ τῶν λεχθέντων εἰς ἐπιστολὴν ἐγγράψας, ἀπέπεμψε πρὸς τὴν μητέρα σὺν τῷ ὅρμῳ. καὶ ἡ Παρυσάτις, λαβοῦσα τὸ δῶρον, οὐδὲν ἔλαττον ἥσθη τοῖς ἀπεσταλμένοις, ἢ τῷ χρυσῷ, καὶ ὑπὲρ τούτων ἠμείψατο τὴν Ἀσπασίαν μεγάλοις δώροις καὶ βασιλικοῖς. ηὔφρανε γὰρ αὐτὴν μάλιστα ἐκεῖνο, ὅτι, καί τοι πάνυ σφόδρα εὐδοκιμοῦσα παρὰ τῷ παιδὶ αὐτῆς ἡ Ἀσπασία, ὅμως ἐν τῷ φιλεῖσθαι ὑπὸ Κύρου, ἐβούλετο τῆς Κῦρον τεκούσης ἡττᾶσθαι. ἐπῄνεσε μὲν οὖν Ἀσπασία τὰ δῶρα, οὐ μὴν ἔφατο αὐτῶν δεῖσθαι, ἐπεὶ δὲ καὶ χρήματα ἧκεν αὐτῇ μετὰ δώρων πάμπολλα, ἀπέστειλε δὲ Κύρῳ εἰποῦσα, πολλοὺς ἀνθρώπων τρέφοντί σοι γένοιτο ἂν ταῦτα λυσιτελῆ· ἐμοὶ δὲ σὺ ἀρκεῖς φιλούμενος, καὶ κόσμος μοι εἶναι. καὶ ἐκ τούτων οὖν, ὥσπερ εἰκὸς, τὸν Κῦρον ἐξέπληξε, καὶ ἀναμφιλόγως ἐθαυμάζετο ἥδε ἡ γυνὴ, καὶ διὰ τὸ κάλλος τὸ τοῦ σώματος, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς. ὅτε δὲ ἀνῃρέθη Κῦρος ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχῃ, καὶ ἑάλω τὸ στρατόπεδον τοῦ Κύρου, μετὰ καὶ τῶν ἄλλων

απεσταλμενοις] Geſn. margini adſcripſit *επεσταλμενοις*, quod firmatur etiam codd. reg. 1. et 3. et a Kuhnio probatur, atque vid. ad X, 20. dein etiam II, 5. et 9. Sed tamen, vt apud Lat. *mitti*, ſic et *αποστελλεσθαι* a Graecis, maxime quidem de eo, quod per legatos, deinde etiam de eo, quod per epiſtolam nunciatur, atque ita generatim aliquando adhibitum videtur. Sic paullo ante *τα λεχθεντα* dicitur Cyrus matri per epiſtolam *αποπεμψαι*.

επει δε και χρηματα] Si haec eſt ratio, quare Aſpaſia non indiguerit donis, nempe quia multum cum iis pecuniae vim acceperat, ſequitur pecunia iſta vtcumque eam indiguiſſe, atque adeo non pecuniam, ſed tantum dona miſiſſe ad Cyrum, cui tamen ſane erat longe vtilior pecunia, quam dona iſthaec muliebria. Senſerat id Perizon. et iure reuocauit voc. *δε* in locum ſuum, legens cum Sluisk. *επει δε και χρ.* etc. *απεστειλε Κυρῳ*, *quia vero etiam* etc. *miſit omnia Cyro*. Quod in textum recipere non dubitaui.

Digitized by Google

λων λαφύρων καὶ αὐτὴ ἑάλω, οὐκ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν ἐμπεσοῦσα εἰς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἀνεζήτησεν αὐτὴν σὺν πολλῇ τῇ φροντίδι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης· ᾔδει γὰρ αὐτῆς τὸ κλέος, καὶ τὴν ἀρετήν. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἤγαγον δεδεμένην, ἠγανάκτει, καὶ τοὺς μὲν τοῦτο δράσαντας εἰς δεσμωτήριον ἐνέβαλε, προσέταξε δὲ αὐτῇ δοθῆναι κόσμον πολυτελῆ. ἡ δὲ ἀκούσασα, καὶ ποτνιωμένη, καὶ δακρύουσα ἐπὶ πολλοῖς ἐβιάσθη τὴν ἐκ βασιλέως στολὴν ἐνδῦναι· ἐθρήνει γὰρ ἰσχυρῶς τὸν Κῦρον. ἐνδῦσα δὲ, ἐφάνη καλλίστη γυναικῶν. καὶ παραχρῆμα ὁ Ἀρταξέρξης ἐφλέγετο, καὶ κατετήκετο, καὶ πρώτην γε τῶν γυναικῶν ἦγε, καὶ εἰς ὑπερβολὴν ἐτίμα, δι' ὧν ἔσπευδεν αὐτῇ χαρίζεσθαι, θαρρῶν ὅτι Κύρου μὲν ἀναπείσει ἐπιλαθέσθαι αὐτὴν, διδάξει δ' οὖν αὐτὸν φιλεῖν οὐδὲν ἐκείνου ἧττον. καὶ ἔτυχε μὲν τῆς ἐλπίδος ὀψὲ καὶ βραδέως. δεινὴ γὰρ ἡ εἰς Κῦρον εὔνοια ἐντακεῖσα τῇ Ἀσπασίᾳ δυσέκνιπτον ὥσπερ μάλιστα τὸ φίλτρον ἐνειργάσατο αὐτῇ. χρόνῳ δὲ ὕστερον Τηριδάτης ὁ εὐνοῦχος ἀποθνήσκει, κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ὡραιότατος γενόμενος. κατέστρεψε δὲ οὗτος ἄρα τὸν βίον μειρακιούμενος, καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχων. ἐλέγετο δὲ αὐτοῦ ἐρᾶν ὁ βασιλεὺς ἀνδρειότατα. ἐκ δὴ τούτων ἐπένθει βαρύτατα, καὶ δριμύτατα ἤλγει, καὶ δημοσίᾳ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν πένθος ἦν, χαριζομένων ἁπάντων βασιλεῖ τοῦτο. ἐτόλμα τε οὐδεὶς αὐτῷ προσελθεῖν, οὐδὲ παραμυθήσασθαι· καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. τρι-

και αυτη ἑαλω] vid. Xen. Anab. K. I, 10. §. 2.

ἡ δε ακουσασα και ποτ.] Sic codd. omnes. Sed Leopardus reponi iubet *ακουσα*, probantibus Scheff., Fabr., Kuhn., nec male; ſed non neceſſe.

επι πολλοις εβιασθη] *επι πολλοις*, *poſt multa*, ſc. facta ſ. dicta i. e. *tandem* coacta eſt. Sic ſupra III, 18 fin. *και επι τουτοις* *poſt illa*.

ἡ εις Κυρον ευν. εντ. τῃ Α.] *propenſio animi in Cyrum Aſpaſiae penitus inhaerens* etc. Sic. Alciphr. I. ep. 13 in. *ερως — εντακεις ουκ ανιησιν*.

Digitized by Google

ὧν δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, στολὴν ἀναλαβοῦσα ἡ Ἀσπασία πενθικὴν, ἀπιόντος τοῦ βασιλέως ἐπὶ λουτρὸν, ἔστη δακρύουσα, καὶ ὁρῶσα εἰς γῆν. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἐξεπλάγη, καὶ ἤρετο τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεως. καὶ ἐκείνη φησὶ, λυπούμενόν σε, βασιλεῦ, καὶ ἀλγοῦντα ἀφῖγμαι παραμυθήσασθαι, εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν· εἰ δὲ χαλεπαίνεις, ἀπαλλάττομαι ὀπίσω. ὑπερήσθη τῇ κηδεμονίᾳ ὁ Πέρσης, καὶ προσέταξεν εἰς τὸν θάλαμον ἀνελθοῦσαν ἀναμεῖναι αὐτόν. ἡ δὲ ἔδρασε ταῦτα. ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλθε, τὴν τοῦ εὐνούχου στολὴν ἐπὶ τῇ μελαίνῃ περιῆψε τῇ Ἀσπασίᾳ, καί πως ἔπρεψεν αὐτῇ καὶ τὰ τοῦ μειρακίου, καὶ ἔτι μᾶλλον τὰ τῆς ὥρας αὐτῇ πρὸς τὸν ἐραστὴν ἐξέλαμψεν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ ἐχειρώθη τούτοις ἐκεῖνος, ἠξίωσεν αὐτὴν ἔς ἂν ἀπομαρανθῇ τοῦ πένθους αὐτῷ ἡ ἀκμὴ, οὕτως ἐσταλμένην ὡς αὐτὸν παριέναι αὐτήν. καὶ ἐκείνη χαριζομένη ἐπείσθη αὐτῷ, καὶ μόνη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, οὐ γυναικῶν μόνον φασὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ βασιλέως υἱῶν, καὶ τῶν συγγενῶν, παρεμυθήσατο Ἀρταξέρξην, καὶ τὸ ἐκ τῆς λύπης ἰάσατο πάθος, εἴξαντος τοῦ βασιλέως τῇ κηδεμονίᾳ καὶ τῇ παραμυθίᾳ πεισθέντος συνετῶς.

ΚΕΦ. Β΄.

Περὶ Μουσῶν.

Οὐδεὶς οὔτε πλάστης, οὔτε γραφεὺς, τῶν Διὸς θυγατέρων τὰ εἴδη παρέστησεν ἡμῖν ὡπλισμένα. ὁμολογεῖ δὲ

στολην επι τη μελαινη περιηψε] *tunicam ſuper lugubrem induit.* Ergo et iſthic atra veſtis erat lugubris, aeque ac apud Graecos et Romanos. Romanorum tamen feminae ſub Caeſaribus coeperunt etiam albis veſtibus vti in luctu, vid. Tacit. ann. II, 75.

Τα ειδη] Certaſſe tamen eas fingunt poetae, non modo cum Pieri filiabus, quas iam victas iratae in picas mutauerunt. Ouid. Met. V. extr., ſed et cum Sirenibus, quas victas alis ſpoliarunt, ex quibus coronas factas

δὲ τȣ̃το, ὅτι δεῖ τὸν ἐν Μȣ́σαις βίον, εἰρηνικόν τε ἅμα καὶ πρᾷον εἶναι.

ΚΕΦ. Γ΄.

Περὶ Ἐπαμεινώνδȣ, καὶ Δαϊφάντȣ, καὶ Ἰολαΐδȣ.

Ἐπαμεινώνδας ὅτε ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ καιρίαν, εἰς τὴν σκηνὴν κομισθεὶς ἔτι ἔμπνȣς Δαΐφαντον ἐκάλει, ἵνα ἀποδείξῃ στρατηγόν. οἱ δὲ ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα. αὖτις Ἰολαΐδαν καλεῖν διὰ ταχέως ἠξίȣ. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλέχθη τεθνάναι, συνεβȣ́λευσε διαλύσασθαι πρὸς τȣ̀ς πολεμίȣς, καὶ φιλίαν θέσθαι, ὡς μηκέτι στρατηγȣ̃ καταλελειμμένȣ ἐν Θήβαις.

factas ſibi in illarum contumeliam impoſuerunt. Lacedaemonii etiam Muſas in Martium puluerem productas, ante pugnam, ſacris ſolemniter peractis, propitiare ſategerunt. Plut. Lacon. apophth.

Ετρωθη καιριαν] ſc. *κατα πληγην lethali plaga vulneratus eſt.*

Δαϊφαντον] Alia alii rogaſſe et feciſſe eum narrant. Noſter ex Plutarcho, qui omnia iisdem fere verbis, ſed paucioribus refert, hauſiſſe videtur. Auxit ea Noſter verbis, cuius generis *τα· ἱνα αποδειξῃ στρατ.* eſſe videntur, quae Plutarchus non habet. Vid. et infra XIII, 42.

Ιολαϊδαν] Plutarch. *Ιολαιδαν*; eſt idem nomen; nam vt dicitur *Χαριλαος*, et *Χαριλας*, v. ſupra ad I, 27. ſic *Ιολαος* et *Ιολας*.

καταλελειμμενȣ] Sic Mſti; vulgatum *καταλαμβανομενȣ*. Ceterum ſane. Epaminonda mortuo, nec vllo reperto in Thebanis laude digno *στρατηγȣ*, ciuitas eorum, per illum princeps Graeciae facta, ſtatim relapſa eſt et prorſus tandem concidit.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Σεσώστριδος.

Φασὶν Αἰγύπτιοι Σέσωστριν παρ' Ἑρμοῦ τὰ νόμιμα ἐκμεμαθηκέναι.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ Λαΐδος.

Ὅτι Λαῒς ἡ ἑταίρα, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος, καὶ Ἀξίνη ἐκαλεῖτο. ἤλεγχε δὲ αὐτῆς τὸ ἐπώνυμον τοῦτο τὴν τοῦ ἤθους ἀγριότητα.

ΚΕΦ.

Φασιν Αιγ.] Vid. eadem XIV, 34 in. — *Seſoſtris*, cuius aetas tamen incertior eſt, fuit rex Aegyptiorum antiquiſſimus, qui cum magno exercitu multas terras, Aethiopiam, Aſiam meridionalem Indiamque permenſus, denique regreſſus, canalibus, vrbibus aliisque operibus exſtructis de patria ſe meritiſſimum reddidit.

παρ' Ἑρμου] Plures fuerunt Aegyptiorum Mercurii, vt plures Sibyllae et Hercules. Hic ſecundus creditur a Perizonio.

τα νομιμα] Sic Sluisk. et duo regii; ita et infra d. l. Lugd. et vnus reg. vulgatum *νοηματα*. Sed prius firmari videtur a Cic. Nat. deor. III. qui Mercurium Aegyptiis leges et literas tradidiſſe perhibet. Vulg. tamen Io. Kuhn. tueri vult; ſed minus tuto arbitror, quum *τα νομιμα* et infra XIV, 34. legatur et caput hoc, vt et duo ſeqq. ibi in eadem ſerie, adiectis tamen nonnullis, repetantur.

Αριστοφανης ὁ Βυζ.] Celeber hic fuit grammaticus, qui vixit ſub Ptolemaeis Olymp. CXLV, praeceptor Ariſtarchi critici. Scripſit varia, et inter ea etiam de *meretricibus* Athenienſibus.

Αξινη] Periz. cum Euſtath. deriuat ab *αγαν*, *frangere*, ideoque Laidem, quippe quae amatores ſuis fortunis euerteret, dici *αξινην ſecurim*, putat. Vid. eadem infra XIV, 35. Idem ſentit Io. Kuhn. *πελεκυν* vel *αξινην* notare morum aſperitatem, et *τον Τεννου πελεκυν* prouerbialiter dici monuit. Fateor tamen, Schefferi coniecturam *αξενη* ob Laidis inhoſpitalitatem (vid. infra l. c. vbi haec coniectura confirmari videtur) mihi nondum plane diſplicere.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ϛ'.

Περὶ Μαρίου καὶ Κάτωνος πατέρων.

Ὅτι γελᾶν ἔξεστιν ἐπὶ τοῖς μεγάλως φρονοῦσι διὰ τοὺς πατέρας, εἴγε ἐν Ῥωμαίοις μὲν Μαρίου τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα. Κάτωνος δὲ τοῦ πρεσβύτου καὶ αὐτοῦ τὸν πατέρα ἀναζητεῖν χρή.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος.

Ὅτι Ἀλέξανδρος τὸν Ἀχιλλέως τάφον ἐστεφάνωσε, καὶ Ἡφαιστίων τὸν τοῦ Πατρόκλου, αἰνιττόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἐρώμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὥσπερ Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος.

Μαριου] Eſt ille Marius, qui Cimbros et Teutones, Romam terribiliter inuaſuros, duplici proelio plane concidit, ac praeterea cum Sylla et Cinna coniunctus, illum falſo dictum primum triumuiratum conſtituit, homo nobiliſſimus, ſed, vt ait Velleius Pat. II, 128. *ignotae originis* (Hor. Sat. I, 6. *nullis maioribus ortus*) et qui habuit parentes *αδοξους, αυτουργους και πενητας*, vid. Salluſt. Iug. Val. Max. II, 1. Senec. controu. I, 6. Vid. et infr. XIV, 36.

Κατωνος πρεσβ.] ſeu *Cenſorii*, de quo vid. Cic. in offic. paſſim et eius *Catonem* ſ. *de ſenectute*; homo fuit vita et moribus ſane ſeueriſſimus, vid. Val. Max. III, 4. Plut. Cat. Vid. infr. l. c.

και αυτου] Sic recepit Periz. adſentiente Med. 3., ſecutis Abr. Gron. et Baſil. ac vere melius, quam vulgata *αυτον*.

Ὅτι Αλεξ.] Vid. VII, 8. et not. In plerisque exprimere ſtuduit Alexander Achillem Homericum. Ceterum Patroclus fuit Achillis amicus, vt Hephaeſtion Alexandri.

εστεφανωσε] Sertis et coronis ſepulcra heroum decorare ſolebant, vid. Plut. Alex. Simile Herodian. IV, 8. vbi Antoninus Achillem, et Sueton. 18. Alexandrum Octauius et Curt. X, 1. Alexander Cyrum veneratus eſt.

ερωμενος του Αλεξ.] Plures codd. *Αχιλλει* et *Αλεξανδρω*, quod vtrumque Aeliani eſſe poteſt.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Η.

Περὶ Κλεομένȣς ἐπιβȣλῆς κατὰ τȣ̃ Ἀρχωνίδȣ.

Κλεομένης ὁ Λάκων τῶν ἑταίρων τῶν αὐτȣ̃ παραλαβὼν Ἀρχωνίδην, κοινωνὸν ἐποιεῖτο τῶν πραγμάτων. ἐπώμνυεν ȣ̃ν, εἰ κατάσχοι, πάντα σὺν τῇ αὐτȣ̃ κεφαλῇ πράτ]ειν. κατασχὼν ȣ̃ν τὴν ἀρχὴν, ἀποκ]είνας τὸν ἑταῖρον αὐτȣ̃, καὶ ἀποκρίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ μέλιτι ἐν σκεύει ἐμβαλὼν, ὁπότε μέλλοι τι πράτ]ειν, τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, ἔλεγεν ὅσα ἔπρατ]ε, λέγων, μὴ παρασπονδεῖν, μηδὲ ἐπιορκεῖν, βȣλεύεϑαι δὲ μετὰ τῆς Ἀρχωνίδȣ κεφαλῆς.

ΚΕΦ. Θ.

Πῶς ὁ Τιμησίας ἑκὼν ἀπῆλθε τῆς πατρίδος.

Τιμησίας ὁ Κλαζομένιος καλῶς ἐξηγήσατο τῶν Κλαζομενίων· ἦν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ὅς γε μὴν εἴωθε κατισχύειν τῶν τοιȣ́των φθόνος, καὶ τȣ̃ Τιμησίȣ κατεκράτει. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγον ἔμελε φθονȣμένῳ αὐτῷ. τῆς δὲ πατρίδος ἐκεῖνο αὐτὸν ἐξελάσαι φασί. παρῄει διὰ διδασκαλείȣ, οἱ δὲ παῖδες ἀφεθέντες ὑπὸ τȣ̃ διδασκάλȣ ἔπαιζον. γίνεται δὲ δύο παίδων ὑπὲρ

Κλεομενης] Intelligit vltimum iſtius nominis regem Spartanum, qui tyrannidem inuaſit, ephoros ſuſtulit et confodit, atque ita rerum iſthic potitus eſt; vid. Plut. Cleom. Varios in hiſce conſiliis habuit adiutores.

ει κατασχοι] ſc. *τα πραγματα*, *ſi rerum potitus fuerit.*

συν τη αυτȣ κεφαλη] Ambigue et figurate dictum, et notabat ipſum hominem, ſeu potius mentem, prudentiam eius; ſic etiam Homerus paſſim. Heſ. *ασπ.* 104. *τιμας σην κεφαλην*, *honorat te*, et infra XIII, 1 fin.

Καλως εξηγησατο] Bene enim iſthic adminiſtrabat, ſed omnia ipſe, inde haec inuidia.

Digitized by Google

ὑπὲρ γραμμῆς φιλοτιμία, καὶ ὁ εἷς ἐπώμοσεν, οὕτω ἐγὼ Τιμησίου τὸν ἐγκέφαλον ἐξαράξαιμι. τοῦτο ἐκεῖνος ἀκούσας, καὶ ὑπολαβὼν ἀκρατῶς ἔχειν φθόνου, καὶ δεινῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν μεμισῆσθαι, εἴγε καὶ οἱ παῖδες αὐτὸν μισοῦσι, μήτι γοῦν οἱ ἄνδρες, ἀπῆλθεν ἑκὼν τῆς πατρίδος.

ΚΕΦ. Ι'.

Ὅτι πρῶτοι ἔκοψαν Αἰγινῆται νόμισμα.

Αἰγινῆταί ποτε ἐδυνήθησαν τὰ μέγιστα ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εὐφορίαν τινὰ χρόνων καὶ εὐκαιρίαν λαχόντες. δύναμιν γὰρ ναυτικὴν ἔσχον, καὶ ἦσαν μέγιστοι. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Περσικοῖς ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ διὰ ταῦτα καὶ

υπερ γραμμης] *de linea*, qualem ducebant in ludicris certaminibus, maxime curſus.

ὄτω εγω] *ὄτω* ionicum, et in hoc Clazomenii pueri dicto retentum pro *ὄτως*.

Αιγινηται] Vid. ad II, 9 init. Accidit hoc tempore Darii Hyſtaſpis. Tunc enim floruerunt Aeginenſes potentia nauali, v. Herod. V, 83. Et in bello contra Perſas plurimas naues, poſt Athenienſes tamen, communi Graecorum claſſi exhibuerunt. Sed non tanta tamen fuit haec potentia, vt *valuerint plurimum inter omnes Graecos*, vt ait auctor. Nam paullo ante ſubiecti fuerant Epidauriis, a quibus tunc deſciuerunt. Sed et illo ipſo tempore Cleomenes Spartanus, quia credebantur Dario Hyſtaſpis, terram et aquam poſtulanti, conceſſiſſe, accuſantibus eos Athenienſibus apud Spartanos, transiit Aeginam, vt auctores culpae puniret, quamquam ea in re dolis Demarati, collegae ſui, inhibitus eſt; vid. Herodot. VI, 49. 50. Neque etiam diu durauit haec eorum potentia, nam ab Athenienſibus victi ſunt et ſedibus ſuis eiecti, tempore Periclis, vid. Thuc. I, 108. II, 27.

ευφοριαν τ. χρον.] Acceperunt haec de fertilitate terrae; ſed ſterilitas inſulae nota erat, quare et prima mercaturae ſe dedebat. *Θαλαττουργουντες εμπορικως* erant homines, eademque ex cauſa numi primum iſthic ſignati. Recte ergo Perizon. de *facilitate temporum et opportunitate* interpretatur, quae facile tulerit, vt Aeginenſes potentia aliis antecellerent, quod fertilitas ſoli non protuliſſet. Atque adeo *ευφορια* ſynonymum eſt *τῳ ευκαιριᾳ*.

Digitized by Google

καὶ τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν. καὶ πρῶτοι νόμισμα ἐκόψαντο, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκλήθη νόμισμα Αἰγιναῖον.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

Περὶ Παλλαντίου λόφου, καὶ Πυρετοῦ ναοῦ καὶ βωμοῦ.

Ὅτι Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Παλλαντίῳ, Πυρετοῦ καὶ νεὼν καὶ βωμὸν ἱδρύσαντο.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

Περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ συλληφθέντος μοιχοῦ.

Ὅτι ἐν Κρήτῃ ἐν Γορτύνῃ μοιχὸς ἁλοὺς ἤγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ ἐστεφανοῦτο ἐρίῳ ἐλεγχθείς. τὸ δὲ στεφάνωμα

των αριςειων ηξ.] vid. Herodot. VIII, 93. de pugna Salaminia.

πρωτοι νομισμα εκοψ.] Fecerunt hoc ex auctoritate vel conſilio Phidonis (vid. Strab. VIII.) Argiui, potentis tunc regis in Peloponneſo, qui etiam pondera ac menſuras inueniſſe primus dicitur. Hinc etiam factum videtur, vt, ſicut paene vbique antiquiſſimi nummi fuerunt grauiores poſterioribus, eiusdem generis, ita et Aeginenſes in Graecia numi, vtpote antiquiſſimi, praeſertim oboli, atque adeo drachmae, minae etc. longe grauiores fuerint Atticis, idque ita, vt drachma Aeginenſis ſex Aeg. obolos habens valeret 10 obolos Atticos, ideoque adpellaretur ab Atticis παχεια δραχμη. Sed et menſuras habebant illi proprias.

Πυρετυ] Gell. V, 12. *Nam deos quosdam, vt prodeſſent, celebrabant, quosdam, ne obeſſent, placabant.* De templo *Palloris* et *Pauoris* a Tullo Hoſtilio voto, vid. Liv. I, 27. Sic et Graeci fecerunt, vid. ſupra I, 27. αδδηφαγιας ἱερον, Cic. legg. II, 9. *Athenienſes, ſuadente Epimenide, fecerunt Contumeliae fanum et Impudentiae*; vnde prouerb. θεος ἡ αναιδεια. Plut. in *Agide* et *Cleom.* εστι δε και Λακεδαιμονιοις ου φοβου μονον, αλλα και θανατου και γελωτος και τοιουτων αλλων παθηματων ἱερα. Ceterum vid. et Plin. hiſt. nat. II, 7. Cic. legg. d. l. Nat. deor. III, 5. et 10. Val. Max. II, 5. 6.

Εστεφανατο εριῳ]. Quia haec erat feminis propria et ab iis vnice tractabatur. Ceteroquin lana

νωμα κατηγόρει αὐτοῦ, ὅτι ἄνανδρός ἐστι, καὶ γύννις, καὶ εἰς γυναῖκας καλός. καὶ ἐπιπράσκετο δημοσίᾳ εἰς στατῆρας πεντήκοντα, καὶ ἀτιμότατος ἦν, καὶ οὐδενὸς οἱ μετῆν τῶν κοινῶν.

ΚΕΦ. ΙΓ´.

Πῶς ἡ Γνάθαινα ἑταίρα κατεσίγασε λάλον.

Ἀφίκετο ἐξ Ἑλλησπόντου παρὰ τὴν ἑταίραν τὴν Ἀττικὴν Γνάθαιναν ἐραστὴς, κατὰ κλέος αὐτῆς. παρὰ πότον οὖν πολὺς ἦν λαλῶν, καὶ ἐδόκει φορτικός. ὑπολαβοῦσα οὖν ἡ Γνάθαινα· Εἶτα οὐ σὺ μέντοι λέγεις (εἶπεν) ἥκειν ἐξ Ἑλλησπόντου; τοῦ δὲ ὁμολογήσαντος· καὶ πῶς, εἶπεν, οὐκ ἔγνως τῶν ἐκεῖ πόλεων τὴν πρώτην; τοῦ δὲ εἰπόντος· Καὶ τίς ἐστιν; ἥδε ἀπεκρίνατο, Σίγειον. καὶ ἐμμελῶς διὰ τοῦ ὀνόματος κατεσίγασεν αὐτόν.

ΚΕΦ.

lana coronabantur etiam dii, res ſacrae et ipſi ſacerdotes.

επιπρασκετο] Qui venditus erat, an poterat eſſe particeps reip. et ſocietatis? ergo poſterius ſuperfluum videtur Perizon. et leg. *και ασεπρασσετο, et publice exigebatur ab eo vsque ad 50 ſtateres.* Sic et Io. Fr. Gronou.; ſed Iac. Gronou., adſentientibus Cl. Meineckio et Kuhnio, *ετι επρασσετο.* Sic adhibetur *πραττεσθαι* Xen. M. S. I, 2. Hier. 8. ac *επι* et *ετι* ſaepius permutantur.

ουδενος οἱ μετην τ. κ.] Verbum hoc cum Dat. perſ. et Genit. rei ſignificat *participem eſſe*, vt Ariſtoph. Plut. v. 630.

Εξ Ἑλλησποντου] h. e. ex regione Aſiae ad Helleſpontum.

την ἑταιρ. την Αττικ. Γναθ.] Sluisk. τ. ἑ. τ. Α. τ. Γν. Fuit autem Gnathaena dicaciſſima et facetiſſima meretrix, cuius varia dicta acuta ſane et lepida, etiam hoc ipſum, refert Athen. XIII, 5. et 6. Vixit tempore Stilponis philoſophi ac Diphili poetae, qui eam amarunt, atque adeo poſt Alexandrum.

Σιγειον] Vrbs et promontorium in Troade.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΔ΄.

Περί τινων τὸ σῶμα ὡραίων.

Ἐρασμιώτατον καὶ ὡραιότατόν φασιν, Ἑλλήνων μὲν γενέσθαι Ἀλκιβιάδην, Ῥωμαίων δὲ Σκιπίωνα. καὶ Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν λέγουσιν ὥρας ἀμφισβητῆσαι· Ἀλέξανδρον δὲ τὸν Φιλίππου ἀπραγμόνως ὡραῖον λέγουσι γενέσθαι. τὴν μὲν γὰρ κόμην ἀνασεσύρθαι αὐτῷ, ξανθὴν δὲ εἶναι. ὑπαναφύεσθαι δέ τι ἐκ τοῦ εἴδους φοβερὸν τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος ὅταν τοὺς καλοὺς θέλῃ ἐλέγξαι, δένδροις αὐτοὺς παραβάλλει· Ὁ δ᾽ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

Περὶ ἀρίστων τινῶν τοῖς παιδίοις τερπομένων.

Τὸν Ἡρακλῆ λέγουσι τὰς ἐν τοῖς ἄθλοις σπουδὰς διαναπαύειν ταῖς παιδιαῖς. ἔπαιζε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ Ἀλκμή-

Αλκιβ.] Nep. Alc. 1. *omnium aetatis ſuae multo formoſiſſimus*, et Plat. Protag.

Δημητριον] v. Plut. ei. vit. et Noſtr. ſup. IX, 9. Athen. XII, eum vocat ἡλιομορφον, *ſolis inſtar formoſum.*

Αλεξανδρ.] Solin. XIIII. de eo: *Erat forma ſupra hominem auguſtiore, ceruice celſa, latis oculis et illuſtribus, malis ad gratiam rubentibus, reliquis corporis lineamentis non ſine maieſtate quadam decorus.* Alexandrum, vt notat Kuhn., το ἀρρενωπον και λεοντωδες vultu ſpirantem optime expreſſit Lyſippus, ſtatuarius, cui ſtatuae aliquis ſcite inſcripſit:

Αυδασοντι δ᾽ εοικεν ὁ χαλκεος ας Δια λευσσων·
Γαν υπ᾽ εμοι τιθεμαι, Ζευ, συ δ᾽ Ολυμπον εχε.

ανασεσυρθαι] In Sluisk. abeſt hoc verbum, ſpatio tamen relicto; Med. 3. ουκ ευθεσθαι, e quo Abr. Gronou. coniicit ευθετιζεσθαι. Ευθετιζειν de capillitio vid. ſupr. IX, 9. *componere comam.*

ὁ δ᾽ ανεδραμεν] Verba ſunt Thetidis de filio ſuo Achille, Il. σ', 56. et 437.

Digitized by Google

Ἀλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τῦτό τοι καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται, ποιήσας τὸν αὐτὸν τῦτον θεὸν λέγοντα· παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων ἀεὶ φιλῶ. λέγει δὲ τῦτο, παιδίον κατέχων. καὶ Σωκράτης δὲ κατελήφθη ποτὲ ὑπὸ Ἀλκιβιάδυ παίζων μετὰ Λαμπροκλέυς ἔτι νηπίυ.

Ἀγησίλαος δὲ, κάλαμον περιβὰς, ἵππευε μετὰ τῦ υἱῦ παιδὸς ὄντος, καὶ πρὸς τὸν γελάσαντα εἶπε· νῦν μὲν σιώπα, ὅταν δὲ γένῃ πατὴρ αὐτὸς, τότε ἐξαγορεύσεις πρὸς τὺς πατέρας. ἀλλὰ καὶ Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος, πολιτικός τε καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ γενόμενος, πολλὺς ἔχων οἰκέτας, τοῖς αὐτῶν παιδίοις πάνυ σφόδρα ἐτέρπετο, μετὰ τῶν οἰκοτρίβων παίζων· μάλιστα δὲ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς συμποσίοις.

ΚΕΦ. Ιϛ΄.

Τίσι δι᾽ ἀρετὴν ἀπήχθετο ὁ Ἀλέξανδρος.

Ὅτι ἀπήχθετο Περδίκκᾳ Ἀλέξανδρος, ὅτι ἦν πολεμικός· Λυσιμάχῳ δὲ, ἐπεὶ στρατηγεῖν ἀγαθός· Σελεύκῳ δὲ, ὅτι ἀνδρεῖος ἦν. Ἀντιγόνυ δὲ αὐτὸν ἐλύπει τὸ

Μετα παιδιων] Idem dicitur de Auguſto (Suet. 83.) aliiſque imperatoribus, item de Aeſopo Phaedr. fab. 53.

Λαμπροκλεας] Filius fuit Socratis natu maximus et Xanthippae. Sed infelix erat vir optimus etiam in liberis ſuis, qui indociles fuere, et *matri, quam patri ſimiliores,* vt ait Senec. epiſt. 104. Vid. et Val. Max. VIII, 8.

Αρχυτας] Excogitauit fortaſſe iſta occaſione πλαταγην, *crepitaculum*, ab ipſo cognominari ſolitum, quod puerulis dabatur, ne aliud quid deſiderarent, aut arriperent et frangerent.

Digitized by Google

τὸ φιλότιμον. Ἀτλάλε δὲ τῷ ἡγεμονικῷ ἤχθετο, Πτολεμαίε δὲ τῷ δεξιῷ.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

Περὶ Δημητρίε εἰς ἑταίρας οἰκίαν φοιτῶντος.

Ὅτι Δημήτριος τοσέτων ἐθνῶν ἡγεμονεύων, ἐφοίτα εἰς Λαμίας τῆς ἑταίρας σὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ φορῶν τὸ διάδη-

Το φιλοτιμον] Quam maxime ambitioſus fuit Antigonus. Poſt mortem enim Alexand. M. et Perdiccae omnium praefecturas inuaſit, adeo, vt omnes ideo contra vnum pariter conſurrexerint, atque ipſe in proelio ad Ipſum victus ceciderit. Primus etiam fuit inter illos Alexandri duces, qui diadema ſumſit et regni titulum. Ceterum Aſiae fuit rex, ſicuti *Lyſimachus* Thraciae, *Seleucus* Syriae et Babyloniae, *Ptolemaeus* Aegypti. *Perdiccas* autem ſtatim poſt Alexandri mortem toti eius monarchiae inhiabat, quare, reliquis contra eum conſpirantibus, primus omnium oppreſſus et a ſuis militibus occiſus eſt.

Ατταλε] Fuerat inter Philippi duces *Attalus*, nouercae Alexandri frater, ideoque ab initio Alexandri inimicus, ſed quem idcirco ſtatim poſt mortem Philippi interimi curauit, bellum contra ſe parantem. Fuit etiam inter ipſius Alexandri duces, ſed minorum gentium, Attalus quispiam, obſcurus plane et ignobilis, et cui minime tribui poteſt το ἡγεμονικον, quum et praeter memoratos alii ſupereſſent longe illo illuſtriores, Parmenio, Craterus, Leonnatus aliique, denique et Antipater, qui hic maxime memorandus erat, quia, vt reliqui, poſt Alexandri mortem regnum quoque, ſcil. Macedoniae, ſolus obtinuit; quem et Alexander ipſe Macedoniae et Graeciae praefecerat; denique is fuit, quem potiſſimum timebat odioque habuit Alexander, quem et Olympias, Alexandri mater, accuſauerat, tamquam regnum Macedoniae iam tunc adfectantem. Vid. Arrian. VII. et Curt. VI, 1. Metuebat ergo Alexander eius το ἡγεμονικον i. e. *artem et facultatem regendi et populum et exercitum*; v. cap. ſequ. Quare non dubitat Perizon., quin auctor ſcripſerit, non Ατταλε, ſed Αντιπατρε, quod per compendia primo ſcriptum Αντιπε vel Αντιπρε.

Εις Λαμιας] ſcil. οικον, vt ſupr. c. 1. p. 99. Celeberrima haec fuit meretrix et tibicina Athenis, quam perdite ama-

διάδημα. αἴσχιστον μὲν οὖν ἦν αὐτῷ, καὶ οἴκαδε μεταπέμψασθαι τὴν ἄνθρωπον· ὁ δὲ παρ' ἐκείνην ἐφοίτα φιλοφρόνως. ἀλλ' ἔγωγε Θεόδωρον τὸν αὐλητὴν προτιμήσαιμι τοῦ Δημητρίου· ἐπεὶ τὸν Θεόδωρον μετεπέμπετο ἡ Λάμια, ὁ δὲ ὑπερεῖδε τὴν κλῆσιν.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Ὅτι Φάων ὡραῖος ἦν.

Τὸν Φάωνα, κάλλιστον ἀνθρώπων ὄντα, ἡ Ἀφροδίτη ἐν θριδακίναις ἔκρυψε. λόγος δὲ ἕτερος, ὅτι ἦν πορθμεὺς, καὶ εἶχε τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα. ἀφικνεῖτο δὲ ποτε ἡ Ἀφροδίτη, διαπλεῦσαι βουλομένη· ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο, οὐκ εἰδὼς, ὅστις ἦν, καὶ σὺν πολλῇ φροντίδι ἤγαγεν, ὅποι ποτὲ ἐβούλετο. ἀνθ' ὧν ἡ θεὸς ἔδωκεν ἀλάβαστρον αὐτῷ, καὶ εἶχεν αὐτὴ μύρον, ᾧ χριόμενος ὁ Φάων ἐγένετο ἀνθρώπων κάλλιστος, καὶ ἤρων γε αἱ γυναῖκες αὐτοῦ αἱ Μιτυληναίων. τά γε μὴν τελευταῖα ἀπεσφάγη, μοιχεύων ἁλούς.

ΚΕΦ.

amauit Demetrius Poliorcetes, licet iam vetulam, et ex ea genuit filiam, Philam nomine. Eadem meretrix Sicyoniis porticum publicum, ποικιλην dictam, ſuo ſumtu exſtruxit, nominis ſui monimentum.

Τον Φαωνα] Celeberrima fuit Phaonis forma, ideoque amauit eum Sappho, illa antiqua meretrix, quam confundunt cum poetria, vid. Ouid. epiſt. heroid. vid. et cap. ſeq. Fabulam traiectae Veneris habes apud Palaeph. et Luc. in dial. Traiiciebat autem homines ex Leſbo in continentem Aſiae. Vt hic Phaonem, ſic Adonin in lactucis occultaſſe dicitur Venus, ſed mortuum.

αλαβαστρον] Sic adpellabatur *vas lapideum ſine anſis*, quo ſeruabant maxime vnguentum. Vt ex Suida adparet, Attici vas olei quidem dicebant ληκυθον, ſed vaſculum vnguenti αλαβαστρον.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Περὶ Σαπφοῦς.

Τὴν ποιήτριαν Σαπφὼ, τὴν Σκαμανδρωνύμου θυγατέρα, ταύτην καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος σοφὴν ἀναγράφει. πυνθάνομαι δὲ, ὅτι καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Λέσβῳ ἐγένετο Σαπφὼ, ἑταίρα, οὐ ποιήτρια.

ΚΕΦ. Κ'.

Περὶ ἀηδόνος καὶ χελιδόνος.

Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν. τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτί-

νουσι

Ποιητρ. Σαπφω] Vixit haec tempore Alyattis, Croeſi patris, vel, tempore Amaſidis, regis Aegypti, et Aeſopi, ſiquidem Rhodopen, Aeſopi conſeruam, (de qua vid. infr. XIII, 33.) in Aegypto redemit Charaxus, frater Sapphus natu minimus, vid. Herod. II, 135. Patrem autem alii alium dicunt. De Sappho poetria vid. *Barthelemy Reiſ. des iungen Anacharſis nach Griech. überſ. von Bieſter*, T. II, p. 52. ff.

σοφην αναγραφει] Fortaſſe Plat. Phaedr. p. 235. vbi tamen Anacreontem σοφον, Sappho καλην vocat; quamquam id ipſum voluit.

και ἑτερα ε. τ. Λεσβ.] Plures fuerunt eius nominis feminae. Fuit autem Sappho, quae Phaonem amauit, vid. cap. ſup., Ereſia, ex Leſbo; altera, noſtra poetria, itidem ex Leſbo, ſed *Mitylenaea*, v. Herodot. II, 135. et Athen. XIII, 7. cui adſentitur Strabo, et publice ipſi Mitylenaei, qui Sappho ſuis expreſſerunt numis, poetriam intelligentes. Sed tamen et illa Sappho lyrica compoſuiſſe, a quibusdam quidem tradita eſt, ſed an vere, quaeritur.

Αμελειν] Ducker. maluit αμοιρειν, quod non ſponte vigilet, ſed τιμωριαν ανεχουσα luſcinia. Ceterum *luſciniae ſomnus* prouerbio iactatur in eos, qui ſomnum leuiter deguſtant, aut noctes agunt peruigiles, quia auicula illa tam βραχυυπνος eſt, vt fere non dormire videatur.

Digitized by Google

γυσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θρᾳκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο τὸ ἄθεσμον.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Περὶ Λακεδαιμονίων γυναικῶν.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀλλ' αὐταί γε ἀφικόμεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὄπισθεν. καὶ εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἱ δὲ γαυρούμεναι, καὶ σεμνὸν ἄρα καὶ βλοσυρὸν ὁρῶσαι, τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῴας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι, καὶ θρηνοῦσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα λαθεῖν σπεύδουσαι, ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἠρία ἐκόμιζον αὐτούς.

 ΚΕΦ.

το εν Θρᾳκῃ] Intelligit facinus matris, ſiue Prognes, ſiue Philomelae, filium Ityn maſtantis et marito Tereo, omnium ignaro, deuorandum adponentis, quia ſororem vxoris ſtuprauerat. Propter illud facinus mater in luſciniam, ſoror in hirundinem dicitur verſa, atque illa hic perpetuis vigiliis, iſta in dimidiam partem punita traditur. Vid. Ouid. Met. VI. Hygin. f. 45. ibique Munker. et Cl. Beck. ad Ariſtoph. Aues 209. Occaſionem fabulae huic dediſſe videtur, quod in illa regione Thraciae, quae Daulis dicebatur, neque hirundo in tectis hominum nidos ſtruat, neque luſcinia reperiatur, teſte Pauſan. Phoc.

Αἱ Λακεδαιμ. μητ.] Similia de diuerſo ſepulturae honore apud Cretenſes, vnde ſua habuerunt inſtituta Lacones, vid. Noſtr. hiſt. an. VI, 1.

ει δε ἑτερως εχον] ſc. *οἱ παιδες αυτων*.

καταλιπουσαι τ. ν. θαψαι] *ad ſepeliendum*, vel *ſepeliendos*.

πολυανδριῳ] Ita vocabantur loca publica, vbi pauperes communiter ſepeliebantur vel abiiciebantur. Qualia erant iam antiquiſſimis temporibus ap. pleroſque populos. Hieroſolymis fuiſſe liquet ex Ier. 26, 23. vbi dicitur Vrias proiectus *εις το μνημα υἱων λαου*, vt verterunt Graeci, *in ſepulcrum plebeiorum*. Sepulcra autem haec variis in oppidis erant in petris exciſa, quales etiamdum catacombae

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Περὶ Τιτόρμȣ ἰσχύος, καὶ Μίλωνος, καὶ παροιμίας τινός.

Τιτόρμῳ φασὶ τῷ βȣκόλῳ περιτυχεῖν τὸν Κροτωνιάτην Μίλωνα μεγαλοφρονȣ͂ντα διὰ τὴν ῥώμην τȣ͂ σώματος. θεασάμενος ȣ͂ν μέγαν τὸν Τίτορμον, τὸ σῶμα ἰδεῖν, ἐβȣ́λετο λαβεῖν αὐτȣ͂ ἰσχύος πεῖραν. ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγε μηδὲν μέγα ἰσχύειν. καταβὰς δὲ εἰς τὸν Εὔηνον, καὶ θοιμάτιον ἀποδὺς, λίθον λαμβάνει μέγιϛον, καὶ πρῶτον μὲν ἕλκει αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν, εἶτα ἀπωθεῖ, καὶ δὶς καὶ τρὶς τȣ͂το ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν ἦρεν ἕως εἰς τὰ γόνατα. καὶ τέλος ἀράμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν, ὅσον ἐπ' ὀργυιὰς ὀκτὼ, καὶ ἔῤῥιψεν.

combae in Italia viſuntur Romae et Neapoli, quasque poſteriores Gilb. Burnet. in itineribus per Heluetiam, Italiam etc. epiſt. 4. porticus dixit longas, rupi inciſas, 20 pedum latitudine, et 50 altitudine, earumque plures ter ſibi ſuperſtructas, quarum in lateribus 6 vel 7 ſeries foraminum, vbi cadauera reponebantur, inciſae reperiuntur. Sed et paſſim in ſolo inciſa vides, tamquam arcas apertas ſ. ſepulcra. Ab his porticibus alii cuniculi vbique excurrunt. Romanas illas porticus ſ. cuniculos Neapolitanis his ſpatio tum ipſarum, tum foraminum, inferiores eſſe docet Burnetus. Romanos tamen veteres iam illas catacombas habuiſſe Perizonius non putat, quia Romae olim alia habuerint loca, quo abiicerent pauperum cadauera ſub diu, vel effoſſis quibusdam puteis iniecta, vid. Hor. Sat. I, 8 init. de agro eſquilino: *Huc prius anguſtis* cet. it. Varro de L. L. IV. *Extra oppida puticulae, quod ibi in puteis obruebantur homines.*

Τιτορμῳ] Titormus Aetolus fuit. Athen. X, 2.

Ευηνον] Euenus eſt fluuius Aetoliae.

οργυιας] Οργυια, quaſi *ορεγυια*, ab *ορεγεσθαι extendi, expandi,* ſicut *αγυιαι plateae,* ab *αγεσθαι,* ap. diuerſos populos diuerſis temporibus diuerſam notauit menſuram. Nempe olim paſſum, ſ. ſpatium expanſorum pedum in progrediendo, ſic Hom. Il. ν', 20. de Neptuno *τρις μεν ορεξατ' ιων, το δε τεταρτον ἱκετο τεκμωρ, ter quidem promouit pedes, incedens, quarto autem greſſu venit, quo deſtinarat,* vid. ibi Euſtath. it. Acta Apoſt. 27,

ἔῤῥιψεν. ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκύλισεν. εἶτα δεύτερος ἆθλος τοῦ Τιτόρμου· ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἦλθε, καὶ στὰς ἐν μέσῳ, τὸν μέγιστον ταῦρον ἄγριον ὄντα λαμβάνει τοῦ ποδός. καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἔσπευδεν, οὐ μὴν ἐδύνατο. παριόντα δὲ ἕτερον τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ συναρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως εἶχε. θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων, εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας τείνας, ἔφατο, ὦ Ζεῦ, μὴ τοῦτον Ἡρακλῆν ἕτερον ἔσπειρας; ἐνταῦθα ῥηθῆναί λέγουσι τὴν παροιμίαν· ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.

ΚΕΦ. ΚΓ'.

Περὶ Κελτῶν εὐτολμίας.

Ἀνθρώπων ἐγὼ ἀκούω φιλοκινδυνοτάτους εἶναι τοὺς Κελτούς. τῶν ᾀσμάτων οὖν ὑποθέσεις ποιοῦνται τοὺς ἀνθρώ-

27, 28. At dein maxime notauit longitudinem ſeu ſpatium, quod eſt inter expanſas vtrimque manus cum pectore, et 100 οργυιαι efficiunt, auctore Herodoto, ſtadium 600 pedum. Vertitur in illa ſignificatione *paſſus*, qui apud Romanos continebat duos paſſus naturales ſ. greſſus, ergo non multum differt ab οργ., cum 5 haberet pedes, ſed οργυια 6 pedes vel 4 cubitus. Vertitur autem male *vlna ωλενη*, quae ſignificat longitudinem *vnius* tantum brachii.

εκυλισεν] Sic Sluisk. et regii duo, Sed Lugd. et reg. vnus εκινησεν.

τȣ Τιτορμȣ] Med. 3. τῳ Τιτορμῳ.

ενταυθα] Sic et Mſti. Faber tamen et cum eo Cl. Meinecke vult εντευθεν. Vultei, vertit *hinc*. Sed ſicut permutatio in ποι et πȣ, ὅποι et ὅπȣ, ενθεν et ενθα obtinet, ſic et in ενταυθα et εντευθεν eam inſolentem non eſſe putat Cl. Kuhn., nec iniuria, niſi ενταυθα cum Periz. vertendum *tum*, vt cap. 21. Ceterum eamdem hiſtoriam codex Lugd. infra XIV. inter cap. 48. et 49, ſed aliis fere verbis, repetit.

Κελτȣς] Proprie et primum ſic adpellatos eſſe Gallos Narbonenſes, dixit Strabo IV, additque ab his dein propter eorum gloriam ad alios quoque translatam hanc adpellationem, certe communiter omnes Galli a Graecis maxime Κελτοι dicebantur, vt ex Appiani *Celticis* liquet, qui ipſos Cimbros, procul a Gallia ſitos, dicit Κελ-

Digitized by Google

πους τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ πολέμῳ καλῶς. καὶ μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι, ἀλλὰ καὶ τρόπαια ἐγείρουσιν, ἅμα τε ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις σεμνυνόμενοι, καὶ ὑπομνήματα αὐτῶν τῆς ἀρετῆς ἀπολείποντες ἑλληνικῶς. οὕτως δὲ αἰσχρὸν νομίζουσι τὸ φεύγειν, ὡς μηδὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν κατολισθαινουσῶν καὶ ἐμπιπτουσῶν πολλάκις ἀποδιδράσκειν. ἀλλὰ μηδὲ πιμπραμένων αὐτῶν, παραλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ πυρός. πολλοὶ δὲ καὶ ἐπικλύζουσαν τὴν θάλασσαν ὑπομένουσιν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι, καὶ τὴν φορὰν αὐτῶν εἰσδέχονται, γυμνὰ τὰ ξίφη καὶ τὰ δόρατα προσείοντες, ὥσπερ οὖν ἢ φοβῆσαι δυνάμενοι, ἢ τρῶσαι.

ΚΕΦ. ΚΔʹ.

Περὶ Σμινδυρίδου ἁβροδιαίτης καὶ ἀδδηφαγίας.

Σμινδυρίδην τὸν Συβαρίτην λέγουσιν ἐπὶ τοσοῦτον τρυφῆς ἐξοκεῖλαι, ὡς εἰς Σικυῶνα αὐτὸν ἀφικέσθαι μνηστῆρα Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένους, καὶ ἐπάγεσθαι χιλίους

ται. Nec dubitat Perizonius, quin ex hoc nomine Κελτοι, vtpote antiquiore, formatum dein ſit commune illud *Γαλατων* et *Gallorum* nomen. Hinc et factum, vt Graeci, qui ſeptemtrionales Europae populos non ſatis norant diſtinguere, iſta *Κελτων* adpellatione etiam Germanos ſaepe intellexerint; nec mirum, quum et Romani ſaepe Gallos et Germanos confuderint. Ita etiam Noſter per *Κελτους* intelligit Germanos, quum ſequentia maxime de his tradita ſint; vid. Tacit. Germ. cap. 2. et 14.

νομιζουσι το φευγειν] v. Tacit. de morib. Germ. c. 7. extr.

παραλαμβανομενους cet.] Io. Kuhn., Perizonio adſentiente, maluit *περιλαμβ.*; ſic enim et V, 6. *περιληφθεις ὑπο της φλογος*.

Αγαριστης τ. Κλεισθ.] *Cliſthenes* hic fuit Sicyonis tyrannus, qui Olympiis primum victor quadrigis, pronunciauit, ſe optimo et praeſtantiſſimo Graecorum deſponſurum filiam, quam habebat, *Agariſten*. Venerunt multi Graeci, vid. Herodot. VI, 127. 131. Deſpondit autem eam Megacli, Athenienſi,

χιλίους μὲν μαγείρους, τοσούτους δὲ ὀρνιθευτάς, καὶ ἁλιεῖς χιλίους.

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Πολλοὶ τῶν ἀρίστων τίνων ὤναντο καὶ ἀπήλαυσαν.

Ὤναντο ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς Ἀλκίνου, καὶ Ἀχιλλεὺς Χείρωνος, καὶ Πάτροκλος Ἀχιλλέως, καὶ Ἀγαμέμνων Νέσο-

ſi filio Alcmaeonis, vnde ortus Cliſthenes Athenienſis, qui poſt Piſiſtratidas eiectos rempublicam Athenienſium ordinauit, vid. ſupra ad V, 13 med. Vixit autem Sicyonius ille tempore Solonis.

χιλιους μ. μαγειρ.] Sed Athen. et VI, 25. et XII, 11. iſti Sybaritae mille in vniuerſum tribuit ſeruos. Fortaſſe rectius.

Οδυσσευς Αλκ.] Non omnes fuere perpetui heroum, quae memorantur ex Homero, comites, ſed qualeſcumque amici, qui aliquando illis facto vel conſilio vtiles fuerunt. Veluti iſte Alcinous, rex Phaeacum, (in Inſula Corcyrae, hodie *Corfu*) Vlyſſi, quando hic naufragus ad eum peruenit, et eius iuſſu et opera reductus eſt Ithacam. Vid. Hom. Odyſſ. η' et ι'. Sapientiam eius laudat Hom. Odyſſ. ζ', 12. Sed calliditate maxime et aſtutia inter omnes heroes Vlyſſes eminuit.

Αχιλλευς Χειρωνος] Vid. Hom. Il. λ', 830. — *Αχιλληος* — *ὃν Χειρων εδιδαξε δικαιοτατος κενταυρων.* Chiron centaurus chirurgiae dicitur inuentor, vid. Hyg. fab. 274. Apollod. II, 4. et ſupra ad XI, 11 extr.

Πατροκλος Αχιλλ.] Patroclus, Achillis amicus intimus, quem, quum ab Achille Graecis auxilio miſſus in proelio cecidiſſet, vehementiſſime hic defleuit, vid. Hom. Il. π', vbi mors Patrocli narratur. Achillis vero, maximi ad Troiam heroum, animum fortiſſimum ac generoſiſſimum, ſaepe tamen ferociſſimum, ſed aetati ſuae barbarae conſentaneum, quis non nouit?

Αγαμεμνων Νεσ.] Ille dux Graecorum in bello Troiano, heros ſuperbiſſimus, vt ex Homeri Il. α'. adparet. *Neſtor* vero, ſenex et conſiliarius illius ſapientiſſimus et maxima vitae longiſſimae experientia ſatis edoctus, vnde et eloquentiſſimus, vid. Il. α'. et maxime 247. ſſ. Ceterum ille rex fuit Mycenarum, vid. ad II, 11 med., hic Pyli, vid. ad IV, 5 med.

Νέστορος, καὶ Τηλέμαχος Μενελάου, καὶ Ἕκτωρ Πολυδάμαντος, ἐν οἷς αὐτῷ προσεῖχε, καὶ οἱ Τρῶες Ἀντήνορος· καὶ οἱ Πυθαγόρειοι μὲν ὁμιληταὶ, Πυθαγόρου ὤναντο. οἱ Δημοκρίτειοι δὲ, συγγενόμενοι Δημοκρίτῳ, πολλῶν ἀπήλαυσαν. Σωκράτει δὲ εἰ προσεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, πάντα ἂν ἐγένοντο εὐδαίμονες, (εἰ ἐφιλοσόφουν). καὶ Ἱέρων δὲ ὁ Δεινομένους, Σιμωνίδου τοῦ Κείου ἀπήλαυσε. καὶ Πολυκράτης Ἀνακρέοντος, καὶ Ξενοφῶντος Πρόξενος, καὶ Ἀντίγονος Ζήνωνος. ἵνα δέ μοι, καὶ τῶν

Τηλεμαχος Μενελαου] Ille Vlyſſis et Penelopes filius, adoleſcens plane integer ac probus, qui (Od. δ'.) ex conſilio Neſtoris ad *Menelaum* (Agamemnonis fratrem ac regem Lacedaemonium) recens reducem ex ſua peregrinatione proficiſcitur, vt ex eo certi quid cognoſcat de patre ſuo, vid. verſ. 162. ſſ. Sed et Menelaus eum docet, detineri Vlyſſem a Calypſo, vid. verſ. 555. ſſ. ac dein multis cum muneribus eum dimittit, Od. ό.

Ἑκτωρ Πολυδαμαντος] Vid. Hom. Il. μ', 60. 210. ν', 725. vbi hic illi ſemper adſtans inducitur. Iliad. σ', 249. comparantur inter ſe, vt amici et eadem nocte nati, ſed alter (Polyd.) conſilio, alter (Hector) manu pugnando omnes exſuperans. Ac ſane Hector, Priami, Troiae regis, filius, fortiſſimus Troianorum et poſt Achillem omnium militantium fuit, ſed qui non ſemper conſilio prudenti Polydamantis paruit, vid. μ', 210. damno tamen ſuo, vt σ', 284. ſſ.

Τρωες Αντηνορος] Antenorem inter ſenes Troianos conſultantes de republica memorat Hom. Iliad. γ', 148. Sed et inter hos praecipuum illum iungit Priamo, adſidentem ei ſolum in curru, γ', 262. et 312. denique concionantem ad Troianos, ſuadentemque, vt Graecis reddatur Helena, induxit H. η', 347.

ει εφιλοσοφουν] Adſentior Scheffero, Periz. et Cl. Kuhn., gloſſam haec verba ſuperiorum putantibus. Io. Kuhn. pro ει vult και, ſed ne tunc quidem lectio videtur ſana.

Προξενος] Boeotus hic fuit Gorgiae Leontini auditor, vetus Xenophontis amicus et hoſpes, atque ideo, quum apud Cyrum minorem in Aſia ageret, amicitiam quoque inter Cyrum et Xenophontem conciliavit, vid. Xen. Anab. Cyr.

ἱνα δε μοι] Geſn. maluit και δε μη. Faber, Kuhn. et cum iis Periz. nil mutandum cenſent, quum Graeci, vt et Latini aliique talem Datiuum vt aiunt commodi, cuicumque orationi addere ſoleant (vid. II, 20. et not.) Sic ἡμιν ſupra IX, 4. Sed Vir doct. obſ. miſcell. III. μοι delendum eſſe putat, quum nullum locum legiſſet,

τῶν ἐμῶν [illegible] προσηκόντων, οὐδὲν ἧττον, ἤπερ καὶ οἱ Ἕλληνες προσήκουσί μοι, μεμνήσομαι. διαφέρει δέ μοι καὶ τούτων, ἔγωγε Ῥωμαῖός εἰμι. καὶ Λεύκολλος Ἀντιόχȣ τι ἀκροατὴς τȣ̃ Ἀσκαλωνίτȣ, καὶ Μαικήνας Ἀρείȣ, καὶ Κικέρων Ἀπολλωνίȣ, καὶ ὁ Σεβαστὸς Ἀθηνοδώρȣ. Πλάτων δὲ, ἐμȣ̃

gisset, in quo μεμνήσομαι καὶ τȣτȣ occurreret; et habet Cl. Kuhnium conſentientem. Equidem poſterius lubentiſſime concedo; quaeritur autem, an id, quod non in libris expreſſum reperitur, ſemper linguae conſentaneum non ſit, nec vmquam dictum fuerit? tum, an phraſis haec μεμνηται μοι τȣτȣ ab analogia abhorreat? [illegible] hoc μοι [illegible] proprie plane non [illegible] dum [illegible] ad [illegible] non [illegible] inſertum [illegible]. Ceterum post μοι comma expungendum.

καὶ τȣτων, ἔγωγε Ῥωμαῖος εἰμι] Moriz. per τȣτων intelligit Ἕλληνας, legendumque καὶ Ῥω. vult. Senſu, fateor, optimo, ſed, puto, alio, atque quem Auctor voluit exprimere. Quare plane adſentior, cum Cl. Kuhn., Heuſingero ad Aeſop. fab. 92. ſic interpretans: *vt vero etiam eos, qui non minus ad me pertinent, quam Graeci, memorim* ſcil. eos Romanos, *quoniam Romanus ſum* etc.

Λευκολλος] Vid. Cic. Acad. II, 2.

Αντιοχȣ] Erat hic Antiochus Aſcalone natus Philonis auditor, veteris academiae inſtaurator, vel (vt vulgo, ſed falſo dicitur, vid. ad III, 17 med.) quintae conditor, ſed qui tranſiiſſe tandem dicitur ad Stoicos, vid. Cic. Acad. II. paſſim, Nat. Deor. I, 3. 7. Sext. Pyrrh. I, ſ. 235. Plut. in Lucullo et Cicerone; quorum hic auditor eius fuit, ille vero etiam contubernalem habuit.

Μαικηνας Αρειȣ] Arius Alexandrinus ille fuit non Maecenatis ſolum Auguſti familiaris praeceptor, ſed et ipſius Auguſti contubernalis, qui eius gratiae dedit, quod pepercit Alexandrinis. [illegible]

Ἀπολλωνιȣ] Celeberrimus hic eſt ex illis ſcriptoribus, qui Ciceronis et Iulii Caeſaris vitam memoriae prodiderunt, quoniam vterque Rhodum enavigauit, vt clariſſimo huic dicendi magiſtro operam daret.

Αθηνοδωρȣ] Duo fuerunt Athenodori Tarſenſes, quorum alter Catoni Vticenſi conuixit, alter Auguſto. Hic apud Plutarch. in Public. dicitur Αθηνοδωρος ὁ Σανδωνος, vnde etiam liquet, ſcripſiſſe eum librum ad Octauiam, Auguſti ſororem. Iam valde ſenex rediit in patriam (Tarſum, vrbem Ciliciae) eamque male adminiſtratam a Boetho, Antonii amico, reſtituit. Ceterum reperitur etiam tertius Athenodorus, Claudii (Auguſti et Liuiae nepotis,)

ἐμοῦ καί τοι σοφώτερος ὤν, λέγει, ὅτι καὶ Ζεὺς ἔχει σύμβουλον· τίνα δὲ καὶ ὅπως, παρ' ἐκείνου μανθάνομεν.

ΚΕΦ. ΚϚ.

Περὶ οἰνοφλύγων τινῶν.

Ποτίστατοι γεγόνασιν ἄνθρωποι, ὥσπερ φασί, Ξεναγόρας ὁ Ῥόδιος, ὃν ἐκάλουν Ἀμφορέα, καὶ Ἡρακλείδης ὁ πύκτης, καὶ Πρωτέας ὁ Λανίκης μὲν υἱός, Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως σύντροφος, καὶ αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος λέγεται πλεῖστον πιεῖν ἀνθρώπων.

ΚΕΦ.

potis,) familiaris, vid. Strab. XIV.

λέγει] Vid. Kuhn. ex Lucian. et Schol. Hom. Il. α', 5. Momum memorat Iouis conſiliarium; ſed veriſimilius Petronio Auctor epiſtolam II. Platonis reſpexiſſe videtur, vbi prudente aliquo potentibus viris addito, ὡς δ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ, ait, καὶ Προμηθέα Διὶ ταύτῃ, ὡς συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι. Nempe antequam homines eſſent nati, Promethea familiariter egiſſe fingunt cum Ioue, et a diis accepiſſe munus formandorum hominum, v. Plat. Protag. Finxerunt et primi poetae, Promethea iunxiſſe ſe Ioui in bello contra Titanas et Saturnum, vid. Aeſchyl. Prometh. vinct.

Ἀμφορέα] Athen. eum Metretam cognominatum ait, ſed promiſcue a veteribus adhibebantur *amphora* et *metreta*.

Ἡρακλείδης] Alexandrinus hic videtur fuiſſe et vixiſſe paullo ante Plutarchum. Solebat autem ille compotationem ſuam diuidere in quatuor partes diei, ſeu tempora cibi capiendi, atque iis ſingulis ille unus certare, identidem cum nouis et integris in potando aduerſariis, vid. Plut. Symp. 6.

Πρωτέας] Quum Curt. VIII, 2. Proteae matrem adpellet *Hellanicen*, Freinsh., Kuhn. et Periz. *Lanices* nomen apud Noſtrum et Arrian. per aphaereſin ex *Hellanice* formatum putant. Mulier illa fuit nutrix Alexandri, ſoror Clyti ab Alexandro interfecti. Proteas autem Alexandrum praebibendo ad mortem adegit, vid. apud Athen. X, 9. Cum enim Alexander illi propinaſſet duorum poculum congiorum, et ille id ebibiſſet, mox idem Alexandro praebibit, qui id etiam exhaurire tentauit, ſed non potuit, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΚΖ΄.

Ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἥμερος ἦν τοῖς ἑαυτοῦ πολεμίοις.

Ἡμερώτατά φασι τὸν Ἡρακλῆν προσενεχθῆναι τοῖς ἑαυτοῦ πολεμίοις. πρῶτον γὰρ τῶν ἐξ αἰῶνος νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀποδοῦναι ταφησομένους, εἰωθότων τῶν τότε ὀλιγωρεῖν τῶν ἀνῃρημένων, καὶ ἀπολείπειν αὐτοὺς κυνῶν δεῖπνον εἶναι. καὶ Ὅμηρος·

Ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι·

καὶ

Κυσὶ μέλπηθρα γενέσθαι.

ΚΕΦ. ΚΗ΄.

Περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Λεωκορίου.

Λεωκόριον Ἀθήνῃσιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν Λεὼ θυγατέρων, Πραξιθέας, καὶ Θεόπης, καὶ Εὐβούλης. ταύτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνᾶς ἀναιρεθῆναι λόγος ἔχει, ἐπιδόντος αὐτὰς τοῦ Λεὼ εἰς τὸν χρησμὸν

τὸν

Ὑποσπόνδους] Sic Thucyd. I, 63. *καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν et per pactum reddidere occiſos*, Xenoph. paſſim. Antea de cadaueribus occiſorum pugnabant, vid. paſſim ap. Hom. Il. Vulgat. *ἀποσπόνδους*. Ceterum Hercules etiam primus cadauera cremaſſe dicitur ap. Plut. Theſ.

κυνῶν δεῖπνον] Res notiſſima ex Homero. Eamdem inhumanitatem exercuit Lyſander in Athenienſes poſt victoriam ad Aegos Potamos.

ἑλώρια] Il. α', 4. Simil. γ', 831. Imitatus eſt Sophocles Aiax flag. 835.

κυσὶ μέλπηθρα] Paſſim v. c. Il. ρ', 255. σ', 179. vbi idem verſus.

Πραξιθέας] Sic Mſti et priores edd. Alii aliter. Erechtheus eam habuit vxorem. Apollod. III, 14.

Digitized by Google

τὸν Δελφικόν. ἔλεγε γὰρ, μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἐκεῖναι σφαγιασθεῖεν.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Τί εἶπεν ὁ Πλάτων περὶ Ἀκραγαντίνων πολυτελείας.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἰδὼν Ἀκραγαντίνους, καὶ οἰκοδομοῦντας πολυτελῶς, καὶ ὁμοίως δειπνοῦντας, εἶπεν, ὅτι ἄρα οἱ Ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς ἀεὶ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὡς ἀεὶ τεθνηξόμενοι. λέγει δὲ Τίμαιος, καὶ ὅτι ἀργυραῖς ληκύθοις, καὶ στλεγγίσιν ἐχρῶντο, καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὅλας.

ΚΕΦ.

ελεγε γαρ] Saepe reſponderunt oracula et vates, mactandos eſſe homines, tamquam victimas diis gratiſſimas, ad auertenda mala publica. Exempla vid. Hygin. fab. 46. Apollod. III, 6. 7. et 14. Pauſan. Meſſ. c. 9. imo et in ſacris literis 2. Reg. 3. 27. quae ſuperſtitio crudeliſſima per omnes fere gentes ſparſa erat.

σωθηναι] a fame (alii, a peſte) qua tum vrbs laborabat.

Πλατων] Diog. Laert. VIII, 63. hoc dictum Empedocli tribuit. Alii aliis.

ως αει τεθνηξ.] Diog. Laert. edit. ὡς μέλλων. nec male. Menag. ad Laert. ὡς ηδη. Sed nil mutandum. Commodus eſt ſenſus: *coenant*, vertit Periz., *quaſi vltimum ſemper coenaturi* — Ceterum, quod hic de Agrigentinis dicitur, id Diogenes Cynicus de Megarenſibus dixit, vt refert Tertull. Apolog. 37. et Stratonicus Citharoedus de Rhodiis ap. Plutarch., vt monet Menag. l. c.

και ὅτι αργυρ.] Lugd. ὅτι και αργ.

και ςλεγγισι] Lugd. και ξυστραις, ſed interpretatio alterius, Suid. enim ςλεγγις ἡ ξυστρα. Sipisk. vulg. Phauorin. ςλεγγιδες, τα τριπλευρα οἷς εν τοις βαλανειοις τριβομενοι παν ῥυπον εκξεομεν. Solent etiam coniungi ληκυθοι και ςλεγγιδες, quia pariter adhibebantur in balneis.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Α΄.

Περὶ Ταραντίνων οἰνοφλυγίας, καὶ Κυρηναίων τρυφῆς.

Ταραντίνοις ἐν ἔθει ἦν πίνειν μὲν ἐξ ἑωθινοῦ, μεθύειν δὲ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. εἰς τοσοῦτον δὲ ἄρα Κυρηναῖοι τρυφῆς ἐξώκειλαν, ὥστε Πλάτωνα παρεκάλουν, ἵνα αὐτοῖς γένηται νομοθέτης· τὸν δὲ ἀπαξιῶσαι φασὶ διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ῥᾳθυμίαν αὐτῶν. Ὁμολογεῖ δὲ καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Μαρικᾷ, ὅς τις αὐτῶν εὐτελέστατος σφραγῖδας εἶχε δέκα μνῶν. παρῆν δὲ θαυμάζεσθαι καὶ τοὺς διαγλύφοντας τοὺς δακτυλίους.

ΚΕΦ.

Ταραντινοις] Opulentiſſima erat ciuitas iam antiquis temporibus, et ideo luxuriae ſe dedit. Dicebant Tarentini, alios ſolertes et induſtrios id agere, vt tandem aliquando et ipſi viuerent, ſe iam nunc viuere per commeſſationes et voluptates, vid. Athen. IV, 19. Sed Pyrrhus, Epirotarum rex, auxilium iis ferens contra Romanos, compotationes et commeſſationes et conuiuia intempeſtiua ſuſtulit.

περι πληθουσαν αγοραν] vel ὡραν αγορας, eſt medium tempus inter ipſum mane et meridiem, circa horam nonam matutinam, quando forum ab hominibus frequentari ſolet, vid. Xen. M. S. I, 1. 10. Ορθρον enim, vt monet Kuhn., ſequitur πληθουσα αγορα, quam μεσημβρια, *meridies* excipit.

Κυρηναιοι] Vnde Athen. XII, 1 init. *videris mihi Cyrenaeus eſſe*, quia iſthic, *ſi quis vnum inuitet, adueniunt duodeuiginti alii, decem currus, quindecim bigae, vt* adeo *melius iſthic ſit, neminem inuitare.* Non mirum itaque, doctrinam de voluptate tantos feciſſe in ea gente progreſſus, vt inde et a primis eius temporibus Cyrenaica fuerit dicta.

ῥᾳθυμιαν αυτων] Plato dicitur a Plutarcho cauſam, quare Cyrenaeorum deſideria reiecerit, contuliſſe in nimiam eorum felicitatem et opulentiam, vnde tamen *ſocordia* et *inertia* oriri ſolet.

τῳ Μαρικᾳ] Eſt nomen comoediae, quam ſcripſit *Eupolis* in Hyperbolum, qui poſt Cleonem magna auctoritate valuit apud populum Athenienſium. Μαρικας notat Cynaedum, hominem effeminatum, vt ait Heſychius.

ευτελεστατος] De luxuria in *annulis* variis et pretioſiſſimis poſita, vid. ſupra ad III, 19 med.

ΚΕΦ. ΛΑ΄.

Περὶ διαφόρων οἴνων Ἑλληνικῶν.

Φέρε οἴνων Ἑλληνικῶν διὰ σπουδῆς ἰόντων ἐν τοῖς παλαιοῖς, ὀνόματα καταλέξω ὑμῖν. Πράμνειόν τινα ἐκάλουν, ἱερὸν δ' ἦν ἄρα τοῦτο τοῖς Δημήτρας, καὶ Χῖος οἶνος ἐκ τῆς νήσου. καὶ Θάσιος ἄλλος καὶ Λέσβιος, καὶ ἐπὶ τούτοις Γλυκύς τις ἐκαλεῖτο, πρέπων τῷ ὀνόματι τὴν γεῦσιν. καὶ Κρὴς ἄλλος. καὶ ἐν Συρακούσαις Πόλιος· ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος ἐγχωρίου βασιλέως. ἔπινον δὲ καὶ Κῷον οἶνον, καὶ οὕτως αὐτὸν ἐκάλουν, καὶ Ῥόδιον κατὰ τὰ αὐτὰ ὀνομάζοντες.

Τί δὲ, οὐκ ἐκεῖνα τοῖς Ἕλλησι τρυφῆς ἀπόδειξις; μύρῳ γὰρ οἶνον μιγνύντες οὕτως ἔπινον, καὶ ὑπερηγάζοντο τὴν τοιαύτην κρᾶσιν, καὶ ἐκαλεῖτο ὁ οἶνος Μυρρινίτης.

Εν τοις παλαιοις] Sluisk. et Med. 3. εν τοις παλαι, quod forſan non iniuria receperunt Abr. Gron. et ed. Baſ.

Πραμνειον] Tradunt alii naſci hoc vinum in inſula Icaro, alii iuxta Epheſum, alii alio loco. Quare putat Periz., non vnius eſſe loci vinum, ſed loca quaedam ab eo nomen traxiſſe. Accedit et iis, qui vinum hoc tamquam *προς παραμονην επιτηδειον idoneum ad durationem* dictum putant, *οἱονει Παραμενειον οντα*, vt ait Athen. Nam durabile erat hoc vinum, ſed et auſterum, vt inde frons et aluus contraheretur in rugas, ideoque ab eo abhorrebant Athenienſes. Spiſſum erat imo nigrum et multum alimenti conferebat, vid. Suid., Euſtath. et Athen. Sed tamen ſuaue ſatis erat, ideoque multo in pretio. Ceterum quia πολυτροφον erat, Cereri ſacrum fuiſſe putat Perizonius.

Χιος οινος cet.] De his vinis vid. Athen. I, 22. ff. Plaut. Poenul. III, 3. 85. Plin. XIV, 7.

Θασιος] *Thaſus* inſula eſt, e regione Macedoniae.

Πολιος] Athen. I, 24. Πολλιον vocat, et regem illum Πολλιν, qui *Argiuus* fuerit, et ex Italia hanc vitem tranſtulerit in Siciliam. Pollux veriſimilius diuerſos porro facit Argiuum illum, quem vocat Πολλαν, et Syracuſanum. Vid. tamen Cel. Heyne ad *Guthrie Weltgeſchichte*, L. VIII, c. 1.

ὑπερηγαζοντο] Mſti ὑπερηναγκαζοντο, ſed vitioſe, vt videtur. Iac. et Abr. Gronou. ὑπερησπαζοντο.

Μυρρινιτης] Legi cum Iunio et Scheff. μυρρινης vel μυρινης, vult

Digitized by Google

νίτης. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φιλιππίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής.

ΚΕΦ. ΛΒ΄.

Περὶ Πυθαγόρου, Ἐμπεδοκλέους, Ἱππίου, καὶ Γοργίου ἐνδύματος καὶ ὑποδήματος.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος λευκὴν ἐσθῆτα ἤσθητο, καὶ ἐφόρει στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἀναξυρίδας. Ἐμπεδο-

κλῆς

vult Perizonius, i. e. *μυρῳ μεγνυμενον*, vinum vnguento miſtum, quod *μυρινης* vel *μυῤῥινης* ſc. *οινος* dicebatur, v. Heſych. et Pollux. Sic volebat etiam Brodaeus Miſc. IV, 4. *Μυῤῥινιτης* vero erat vinum myrteo ſucco vel odore infectum; myrtus enim graece etiam *μυῤῥινη* et *μυρσινη*, v. II, 41. *Μυρον* autem, *vnguentum*, videtur formatum *απο της σμυρνης*, vel apud Aeoles, *μυῤῥας*, *myrrhae* ſ. *murrhae*, cuius odor in vnguentis maxime eminebat et gratiſſimus erat. Ac licet *myrrha* proprie fuerit amara; ſapor ille tamen exſtinguebatur aliis vnguenti ſuccis in eius compoſitione, ita vt gratiſſimus myrrhae odor ſupereſſet et vinum ſatis euaderet dulce. Certe huc refert Athen. XV, 12. etiam *crocum*, *ſed absque multa myrrha*.

Εσθητα] Veſtitus, quem Pythagoras ſibi et ſuis elegit, fuit ex linteo, vel goſſypio, Aegyptiaco candido, ſaepe purpureo vel purpura radiato, quo etiam ſacerdotes in Aegypto vti viderat. — *ησθητο*, Plusquamperf. Ind. Paſſ. ab inuſit. Verbo *εσθεομαι*, pro *ἐννυμαι* *induor*.

στεφανον χρυσουν] Videtur et ea vſus eſſe, vt imitaretur ſacerdotes, quibus pariter, vt ſacris, corona ſimul cum veſte candida erat propria, vid. Plut. de aud. poet. *στεφανον ἱερατικον*.

αναξυριδας] Erant ſimiles noſtris braccis, quae *attrahendo* (dictae ab *ανασυρεσθαι attrahere*) vsque ad imum ventrem induebantur. Sic Euſtath. ad Il. β΄. Heſych. *φεμιναλια και βρακαι*. Sed tegebant ſaepe et crura, vnde *και σκελεας καλουσι*, *cruralia tegmina*, Pollux. Et Arrian. Tact. *Romanos*, ait, *in campeſtribus exercitiis habuiſſe αναξυριδας περι των σκελων, ου καθαπερ Παρθυαιοι και Αρμενιοι κεχαλασμενας* (*laxas*) *αλλα περισφιγγομενας*, (*adſtrictas*) *των σκελων*. Quod tamen nonniſi de Romanis ſub Caeſaribus intelligendum. Veteres enim eas non habuerunt. Et Galli cisalpini *braccati* opponuntur Gallis transalpinis *togatis*. Habebant tamen Romani faſcias,

quibus

Digitized by Google

κλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαντῖνος ἁλουργῇ ἐχρήσατο, καὶ ὑποδήμασι χαλκοῖς. Ἱππίαν δὲ καὶ Γοργίαν ἐν πορφυραῖς ἐσθῆσι προϊέναι διαῤῥεῖ λόγος.

ΚΕΦ. ΛΓ.

Ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τοῦ ἰατροῦ τοῦ Πύῤῥου ἐπιβουλὴν οὐ προσήκαντο.

Κινέας ὁ Πύῤῥου ἰατρός, φασι, πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ῥωμαίων ἔγραψε δι' ἀποῤῥήτων, καὶ ᾔτει χρήματα, καὶ ὑπισχνεῖτο ἀποκτείνειν φαρμάκοις τὸν Πύῤῥον. οἱ δὲ οὐ προσήκαντο τὴν ὑπόσχεσιν. δι' ἀρετῆς γὰρ ἴσασι Ῥωμαῖοι ἀγαθοὶ εἶναι· οὐ μὴν διὰ τέχνης, καὶ πανουργίας, καὶ ἐπιβουλῆς καταγωνίσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ Πύῤῥῳ τὴν γνώμην τοῦ Κινέου ἐξέφαναν.

ΚΕΦ.

quibus inuoluebant femora, quaeque *feminalia* adpellabant. Sed vix vtebantur iis, niſi parum proſpera valetudine, aut hyemis tempore, v. Suet. 82. de Auguſto. Erant autem ἀναξυρίδες propriae Perſis quidem maxime, ſed et Armeniis, imo et Scythis iuxta Graeciam. Nam Graeci iis vix vtebantur, quod patet ex oratione Ariſtagorae Mileſii ad Spartanos, vid. Herodot. V, 49.

Ἐμπεδοκλῆς] Philoſophus, medicus ac poeta celeber, vixit Olymp. LXXXIV. tempore Xerxis et Anaxagorae, fuitque magnus Pythagorae aeſtimator, etſi eius auditor dici non poteſt. Agrigenti natus eſt et a ciuibus ſuis maxime aeſtimatus. Crepidae eius aeneae notiſſimae ſunt, quippe quarum ex altera cognitum fertur, inſiluiſſe eum in Aetnam, quod tamen refutat Strabo VI. Scripſit poëmata: *de natura*, cuius exſtant adhuc fragmenta; et *de ſphaera*.

Ἱππίαν] Eleus fuit patria, Sophiſtaque et Rhetor, vt Gorgias Leontinus, vid. Excurſ. *de Sophiſtis*, et Cic. Brut.

Κινέας] Auctor forſan, vitio memoriae confundens Cyneam, amicum Pyrrhi, cum hoc homine, errauit, vel reponendum eſt Νικίας ex Gellio III, 8. quem Noſter videtur ſecutus. Val. Max. autem VI, 5. 1. eum Timocharem vocat.

ἐξέφαναν] Sic Mſti et primae edd. Geſnerus vult ἐξέφηναν, ſed vtrumque dicitur. Ceterum et in nomine et in re ipſa diſcrepant auctores paullo

ante

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΛΔ'.

Περὶ Παυσανίου καὶ Ἀπελλοῦ ἐρώτων.

Ἔρωτες ἡμῖν τῶν ἀρχαίων πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι εἰς μνήμην ἐδόθησαν, καὶ οὗτος δὲ οὐχ ἥκιστα.

Παυσανίας μὲν γὰρ ἤρα τῆς αὑτοῦ γυναικός. Ἀπελλῆς δὲ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου παλλακῆς, ᾗπερ ὄνομα ἦν Παγκάστη, τὸ δὲ γένος Λαρισσαία ἦν. ταύτῃ καὶ πρώτῃ, φασὶν, ὁ Ἀλέξανδρος ὡμίλησεν.

ΚΕΦ. ΛΕ'.

Περὶ Περιάνδρων, Μιλτιαδῶν, Σιβυλλῶν, Βακίδων.

Ὅτι δύο Περίανδροι, ὁ μὲν σοφὸς ἦν, ὁ δὲ τύραννος.

καὶ

ante dicti, quum ſecundum alterum, hominem regi nominatim, ſecundum alterum non proderent Romani. Plutarch. in *Pyrrho* priori adſentitur, atque ita punitus homo et iuſſu regis corium ei detractum inque ſellam distentum eſt; ſic ait Zonaras, vid. et Cic. Offic. III, 22.

Παυσανιας] Periz., cui hoc nomen propter amorem notatu minime dignum, ſuſpectum videtur, lacunam ſtatuit. Mſti nil mutant. Cl. Meinecke, cui adſentitur Cl. Kuhnius, voculam αγαν ante ηρα reponendum putat.

Παγκαστη] Concubinam hanc Apelli donauit Alexander, quum ille eam nudam depingere iuſſus, deperire coepiſſet. Vid. Plinii hiſt. natur. XXXV, 10. vbi vitioſe ſcribitur *Campaſpe*. Ceterum paullo ante in δε και της a Mſtis και abeſt, nec a ſenſu requiritur.

Δυο Περιανδροι] Alter Corinthius et ſeptem ſapientibus a quibusdam adſcriptus, alter Ambraciota, vterque tyrannus, h. e. abſolutae poteſtatis dominus in ſuos ciues.

Digitized by Google

καὶ Μιλτιάδαι τρεῖς, ὁ τὴν Χεῤῥόνησον κλίσας, καὶ ὁ Κυψέλου, καὶ ὁ Κίμωνος. Σιβύλλαι τέσσαρες, ἡ Ερυθραία,

Μιλτιάδαι] Ecce rem variis difficultatibus impeditam. Auctor hic ex vno Miltiade duos fecit. Certe *Miltiades Cypſeli* (Corinthiorum tyranni) filius eſt ille, qui Cherroneſum condidit; vixit enim Athenis tempore Piſiſtrati, et quum eodem tempore legati Thracum Doloncorum, qui a ſuis ciuibus, ab hoſtibus preſſis, ad oraculum conſulendum mittebantur, ab eo excepti fuiſſent hoſpitio, odio dominationis Piſiſtrati commotus Athenis diſceſſit, coloniaque Athenienſi Cherroneſum Thraciam condidit. Huius frater *Steſagoras* genuit *Cimonem*, κοαλεμὸν, vt dicebatur, hominem *ſtolidum* (Timaeus: ματαιοφρονα, vbi vid. Ruhnk.), quem tamen alii faciunt Miltiadis ipſius filium; hic porro *Steſagoram*, vel (vt alii,) *Tiſagoram* et *Miltiadem Marathonium*, cuius denique filius fuit *Cimon*, cuius nobiliſſimi imperatoris vitam Nepos deſcripſit. Sic ſtemma huius familiae ordinauit Reinerus Reineccius in hiſtor. Iuliae I, pag. 558. A quo tamen Perizonius paullum diſcedere videtur, qui Cimonem Miltiadis Marath. patrem et priorem Miltiadem fratres vterinos fuiſſe atque ita eos diuerſos habuiſſe patres dixit. Sed nec Noſter ſolum, ſed et Nepos errauit, quum conditorem Cherroneſi et Marathonium fecerit eumdem. Conf. Herodot. VI, 34 — 38. Nep. *Miltiad.* init. Pauſan. Eliac. II, 19. qui idem, quod Nepos, commiſit. Ceterum *tertius* tamen reperitur *Miltiades*, ſed ignotus et antiquior; fuit enim archon επωνυμος, Olymp. XXX, 2. vid. Pauſ. *Arcad.* 39. et *Meſſen.* 23.

Χεῤῥονησον] *Cherroneſus* ſeu *Cherſoneſus*, a χερρος, ſeu χερσος, *terreſtris*, *terra*, et νησος, *inſula*, eſt peninſula. Sub hoc autem nomine quatuor peninſulae celeberrimae apud veteres fuerunt: primum *Cherſoneſus Thracia*, quae hic memoratur, quamque Hellespontus, hodie fretum Dardanellarum dictus, adluit; deinde *Cherſoneſus Taurica*, nunc *Tauria* dicitur. Tum *Cherſoneſus Cimbrica*, a Cimbris ſic dicta, hodie *Jütland* et *Schleſwig*. Porro occurrit *Cherſoneſus aurea*, quae eſt India vltra Gangem. Ceterum ſub *Cherſoneſi* nomine etiam oppidum Thraciae, item promontorium Atticae et portus Cretenſis reperiuntur.

κλισας] Κλιζειν proprie *condere* oppidum, vel inſulam, vel gentem. Sic conditorem inſulae Auguſtus ap. Suet. Aug. c. 98. ſolebat adpellare κλιτην. Iuſtin. XXXXII, 2. *condita Armenia*. ib. Iaſon *conditor Orientis*. Varro: *condere colonias*. Sic Hellanicus librum conſcripſit ſub titulo: κλισεις εθνων και πολεων. Heraclides polit. κλιζειν Λιβυην. Haec Cuper, obſ. p. 293. 4.

Σιβυλλαι] Lactant. de falſa relig.

θρᾷσα, ἡ Σαμία, ἡ Αἰγυπτία. ἡ Σαρδιανή. οἱ δὲ φασι, καὶ ἑτέρας ἕξ, ὡς εἶναι τὰς πάσας δέκα, ὧν εἶναι καὶ τὴν Κυμαίαν, καὶ τὴν Ἰουδαίαν. Βάκιδες τρεῖς, ὁ μὲν Ἕλλην, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς.

relig. I, 6. ex Varrone: *Sibyllinos libros, ait Varro, non fuiſſe vnius Sibyllae, ſed adpellari vno nomine Sibyllinos, quod omnes feminei vates, Sibyllae ſunt a veteribus nuncupatae, vel ab vnius Delphidis nomine, vel a conſiliis deorum ennunciandis.* Σιους *enim deos, non* Θεους, *et conſilium non* βουλην, *ſed* βυλην *adpellabant, Aeolico genere ſermonis. Itaque Sibyllam dictam eſſe quaſi* Θιοβουλην. Hinc etiam Manto Tireſiae (celeberrimi vatis) filia, et Caſſandra Priami, inter Sibyllas a Suida numerantur. Alii a σιδη, aeolice σιβη, *malum punicum*, item ab antiquo σιβος, vnde lat. obſolet. *ſibus* i. e. *callidus*, vel a σεβομαι, *colo*, *veneror*, ε in ι mutato, deriuant. Perizonius a nomine *Libyes*, L in S mutato, formatum putat, quia vna Sibyllarum, Lamiae, Neptuni filiae, filia, ex Libya (i. e. Africa) in Graeciam veniſſe diceretur, hincque *Libyca* vocata eſſet; vid. Lactant. l. c. Hyde vero in hiſtoria religionis vet. Perſarum c. 33. eam Sibyllae adpellationem ex Aſiatica lingua petendam oſtendere ſtuduit. Quid multa? origo huius nominis incertiſſima eſt, quod etiam Perizon. concedit, nomenque vere proprium, non commune, fuiſſe putat, ſed ab illa prima illuſtri femina dein omnibus aliis arte ſimili celebribus feminis, plane vt Herculis, datum eſſe. vid. ſimile de Sappho et Aſpaſia ſupra ad c. 19. Ceterum illa eadem cauſa eſt, quare tam varius Sibyllarum numerus traditur a veteribus, dum alii duas, tres etc. alii nouem, vndecim et plures memorant.

Ιουδαιαν] Haec ab aliis Aegyptia, Perſis, Babylonia, Chaldaea fuiſſe dicitur et filia quidem Beroſi, vid. Pauſ. Phoc. 12. qui addit, proprio nomine adpellatam Σαββην. Suidas vocat Σαμβηθην, quod nomen ab illo Σαββη, μ loco prioris β inſerto, formatum facile eſſe poteſt. Haec *Sambethe* etiam diuinis honoribus ſeu ſacellis videtur a quibusdam culta. Nomen autem *Sabbae* et *Sambethes* videtur ex hebraico סבא *ſaba* formatum, quod notat *vino ſe ingurgitare*. Hinc Bacchus *Sabazius*, imo et Bacchi Σαβοι, vt vſitata vox in ſacris eius, ευοι σαβοι. Quin et inde Plutarch. Symp. 4. extr. Sabbathorum feſtum apud Iudaeos non eſſe alienum putat a Baccho.

Βακιδες] Solent Bacides vates Sibyllis iungi; Cic. Diuin. I, 18. Lucian. Peregr. Varia etiam oracula eorum exſtant, vt apud Herodot. VIII. Pauſan. Meſſen. Boeot. Vid. et infra ad c. 50. et Schol. ad Ariſtoph.

ΚΕΦ. ΛϚ.

Περὶ ἀριθμοῦ Νιόβης παίδων.

Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἓξ λέγει, καὶ τοσαύτας κόρας. Λάσος δὲ δὶς ἑπτὰ λέγει· Ἡσίοδος δὲ ἐννέα καὶ δέκα. εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσιν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσαι αὐτοῦ. Ἀλκμὰν δέκα φησί. Μίμνερμος εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσούτους.

ΚΕΦ.

ſtoph. Aues v. 963. Ceterum ex Schol. Ariſtoph. ad Equit. ad Aues et ad Pacem, it. ex Suida et Tzetze ad Lycophr. pro Ἑλλην hic emendandum Kuhnio et Periz. videtur Ἐλευνιος i. e. *ex Eleone* Beotiae.

Εοικ. αρχ.] Vid. quos adleg. Muncker ad Hygin. fab. 2. Ceterum Niobae, Tantali filiae et vxori Amphionis, auctoris arcis Thebanae, liberos ſuos ſubito abſtulit morbus inflammatorius; ſic enim ſagittae Apollinis (vid. Hom. Il. α init.) et Dianae (Hom. Od. λ', 196. Iliad. τ', 59. ζ', 428.) occidere ſolent.

Ὁμηρος] Vid. Il. ω, 602. ſſ.

Λασος] Vixit tempore Simonidis et Darii Hyſtaſpis. Patria erat Hermionenſis, ex Argolica regione Peloponneſi. Ceterum Ouid. Met. VI, fab. 3. totidem numerat Niobes liberos.

εννεα και δεκα] Atqui Apollod. III, 5. 6. Heſiodum, ait, tribuere Niobae decem filios et decem filias. Videtur ergo Apollod. retuliſſe ex Heſiodo liberos omnes, Aelianus vero eos, qui perierunt; perierunt vero omnes praeter Chloridem.

και αλλα, κατεψευσαι αυτου] Si comma poſueris poſt αλλα, ſenſus erit *niſi — —, ſed falſo illi tribuantur, ſicut multa etiam alia*; ſin diſtinctionem praetermiſeris, et ita Genitivum iunxeris prioribus, *ſed, ſicut multa etiam alia eius — confiſta ſint*, vid. ad VIII, 6.

Μιμνερμος] Patria fuit Colophonius, vixit temporibus Solonis, compoſuit elegiaca et maxime amatoria. Pauca adhuc exſtant eorum fragmenta apud Stobaeum ſerm. 184. vid. et Köppen. V. cl. *Blumenleſe*, Th. II.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΛΖ.

Περὶ Ἀλεξάνδρου ἐν ἀπορίᾳ τροφῶν γενομένου, καὶ πῶς τινες κῶμαι διὰ τὸν καπνὸν ἑάλωσαν.

Ἀλέξανδρος ὅτε Βῆσσον ἐδίωκεν, ἐπ' ἀπορίᾳ γενόμενος τροφῶν, αὐτός τε ἥψατο τῶν καμήλων, καὶ ὑποζυγίων ἄλλων, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. τῶν τε ξύλων αὐτοὺς ἐπιλιπόντων, ὠμὰ τὰ κρέα ἤσθιον. ἐπεκούρει δὲ αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ ὄν, ὥστε τὰς σάρκας συνεκπέττειν.

Ἐν δὲ τῇ Βακτριανῇ οἱ στρατιῶται αὐτὰς τὰς κώμας κατελάμβανον, ὅτι οἰκοῦνται ἐκ τοῦ καπνοῦ συνιέντες, καὶ τὴν χιόνα ἀφαιροῦντες τῶν θυρῶν.

Ἐπ' ἀπορίᾳ γεν.] Videntur haec ex Strabone eſſe hauſta.

σίλφιον] *Silphium* ſ. laſerpitium, herba, ſuauem odorem ſpirans, quae naſcitur in Libya, Syria, Media et vicinis regionibus. Optimum autem eſt Cyrenaicum. Eius ſucco et radice et caule olim vtebantur maxime ad condimenta et medicinam Romani, vid. Plin. hiſt. nat. XIX, 3. Eſt autem exigua planta.

ἐν δὲ τῇ Βακτριανῇ] *Bactria* ſeu *Bactriana* ſcil. prouincia, Margianae finitima, antiquiſſimis mundi temporibus reges ſuos habebat, poſtea vero erat, ſicut et nunc, pars regni Perſici ad Orientem ſpectans, et vna cum Margiana prouinciam, vt dicunt, *Chorazan*, nunc comprehendit. Ceterum alii tradunt, et verius, accidiſſe illud in Paropamiſadis, qui ſunt Bactrianis vicini, et verſus ſeptemtrionem tunc certe ſiti, quorum regio a Curt. VII, 3. Diod. XVII. et aliis, vt frigori et niui valde obnoxia deſcribitur.

αὐτὰς τὰς κώμας] τὸ *αὐτὰς* delendum putat vir doct. Miſc. obſ. III. Sed Cl. Kuhn. vult *αὖ τὰς*; ac vere, vt dicit, *αὖ* adhiberi in exemplis, vel hiſtoriis deinceps enumerandis ſolemne eſt; vid. ad c. 50 fin. Poſſit et τὸ *αὐτὰς* explicari per *etiam*, *ſogar*, vt [illegible] *ipſe*. Sic ſupr. IX, 3. *αὐτῷ τῷ Ἀλεξ.* *ſogar dem Alex.* — An *αὖθις* pro *αὐτὰς*? Sed tum fortaſſe hoc, et Cl. Kuhnii *αὖ*, *porro*, ſtatim poſt Βακτρ. poni debuiſſet. Omnino nil plane mutandum cenſeo, ſenſus quum ſit ſanus; dummodo verba *ὅτι οἰκ.* non ad praecedentia, ſed ad ſequentia *ἐκ τ. κ. σ.* retuleris. Repererunt vicos eo, quod ex fumo intellexerunt, homines in iis habitare et cet.

ΚΕΦ. ΛΗ'.

Περὶ ἵππων τῶν Σακῶν, καὶ τινων ἐθῶν αὐτῶν.

Οἱ Σακῶν ἵπποι, ἐὰν ἀποβάλῃ τις τὸν δεσπότην, ἐς τὸ ἀναβῆναι αὐτὸν παρέστηκεν. ἐὰν δέ τις γῆμαι βούληται παρθένον, μονομαχεῖ τῇ παιδὶ, καὶ κρατήσασα μὲν, αἰχμάλωτον ἄγεται, καὶ κρατεῖ αὐτοῦ, καὶ ἄρχει· ἐὰν δὲ νικηθῇ, ἄρχεται. καὶ μονομαχοῦσι δ' ἄχρι νίκης, οὐ μέχρι θανάτου. πενθοῦντες δὲ οἱ Σάκαι, εἰς οἴκους τινὰς ὑπάντρους καὶ κατασκίους ἀποκρύπτονται.

ΚΕΦ. ΛΘ'.

Περὶ Περδίκκου εὐτολμίας, καὶ λεαίνης.

Περδίκκας ὁ Μακεδὼν, ὁ συστρατευσάμενος Ἀλεξάνδρῳ, οὕτως ἄρα ἦν εὔτολμος, ὥς ποτε εἰς σπήλαιον παρελθεῖν, ἔνθα εἶχεν εὐνὴν λέαινα, μόνος· καὶ τὴν μὲν λέαιναν οὐ κατέλαβε, τοὺς γε μὴν σκύμνους αὐτῆς κομίζων προῆλθε, καὶ ἔδοξεν ἐπὶ τούτῳ θαυμάζεσθαι ὁ Περδίκκας. πεπίστευται δὲ οὐ μόνον παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀλκιμώτατόν τε καὶ δυσμαχώτατον εἶναι θηρίον ἡ λέαινα, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις. φασὶ γοῦν καὶ Σεμίραμιν τὴν Ἀσσυρίαν οὐκ, εἴποτε εἷλε λέοντα, ἢ πάρδαλιν κατέκτανεν, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' εἰ λεαίνης ἐγκρατὴς ἐγένετο, μέγα ἐφρόνει.

ΚΕΦ.

Σακων] *Sacae* proprie dicti erant Paropamiſadis, de quibus cap. praeced. actum, vicini, ſed Perſae omnes Scythas vocarunt *Sacas*, vt Herodot. VII, 64. Plin. hiſt. nat. VI, 17. Arrian. exped. Alex. 3.

μονομαχει τ. π.] Mos hic Sacarum inde videtur ortus, quod apud Scythas feminae aeque ac viri pugnas inire ſolebant. Vid. et Tacit. Mores Germ. 18.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Μ΄.

Περὶ τῶν τῷ Ξέρξῃ ἑπομένων ἐφοδίων.

Τά τε ἄλλα ἐφόδια εἵπετο τῷ Ξέρξῃ πολυτελείας καὶ ἀλαζονείας πεπληρωμένα, καὶ οὖν καὶ ὕδωρ ἠκολούθει τὸ ἐκ τοῦ Χοάσπου. ἐπεὶ δ᾽ ἔν τινι ἐρήμῳ τόπῳ ἐδίψησεν, οὐδέπω τῆς θεραπείας ἡκούσης, ἐκηρύχθη τῷ στρατοπέδῳ, εἴ τις ἔχει ὕδωρ ἐκ τοῦ Χοάσπου, ἵνα δῷ βασιλεῖ πιεῖν. καὶ εὑρέθη τις βραχὺ καὶ σεσηπὸς ἔχων. ἔπιεν οὖν τοῦτο ὁ Ξέρξης, καὶ εὐεργέτην τὸν δόντα ἐνόμισεν, ὅτι ἂν ἀπώλετο τῇ δίψῃ, εἰ μὴ ἐκεῖνο εὑρέθη.

ΚΕΦ. ΜΑ΄.

Περὶ Πρωτογένους τοῦ ζωγράφου.

Πρωτογένης ὁ ζωγράφος τὸν Ἰάλυσον, φασίν, ἑπτὰ

Χοάσπου] fluuius, qui Suſas, vrbem Perſicam, praeterfluit, ex quo, ſicut et ex Eulaeo et Nilo (Strab. XV.) regi ſolum bibere licebat.

εὐεργέτην] Qui regem Perſarum beneficio aliquo demeruerat, *Oroſanga* dicebatur, v. Herodot. VIII, c. 85. *Φυλαρχος δὲ εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη καὶ χώρῃ οἱ ἐδωρήθη πολλῇ. οἱ δ᾽ εὐεργέται τοῦ βασιλῆος, Ὀροσάγγαι καλέονται Περσιστί.* Cf. Diod. XVII, c. 81. Sed et reges Perſarum ipſi ita adpellati ſunt, vid. Barneſ. ad Eurip. Rheſ. v. 151.

ἐκεῖνο εὑρέθη] Sluisk. ἐκεῖνος, quod Periz. praefert; reſpiciuntur enim hocce ſuperiora *καὶ εὑρέθη τις βραχὺ* etc. Lugd. et regg. tamen retinent vulgatum.

Πρωτογένης] Celeberrimus hic fuit pictor Rhodi potiſſimum agens, Caunius patria, quae vrbs, in continenti Aſiae ſita, Rhodiis fuit ſubiecta. Vixit eodem tempore, quo Apelles et Demetrius Poliorcetes, ergo errauit Gell. XV, 31. Protogenem ibi mortuum adpellans. Imo Demetrius ipſe cum Protogene collocutus pingenti hanc picturam ſaepe adfuit, vid. Plin. hiſt. nat. XXXV, 10. ſ. 36. et Plut. Demetr. p. 1646. Inter opera Protogenis memorantur Ialyſus, Cydippe et Satyrus quieſcens, in quo poſtremo, tamquam *πάρεργον*, perdix tanta cum arte ad naturam erat expreſſa, vt magis quam ipſe Satyrus, ſpectantium oculos in ſe conuerteret. Quod cum intelligeret Protogenes, perdi-

ἔτεσι διατελῶν γράφων ἐξετέλεσεν. ὃν Ἀπελλῆς ἰδὼν, τὸ μὲν πρῶτον ἔστη ἄφωνος, ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ θέᾳ. εἶτα ἀπιδὼν ἔφη· Καὶ ὁ πόνος μέγας καὶ ὁ τεχνίτης, ἀπολείπεταί γε μὴν τῆς χειρουργίας ἡ χάρις, ἧς ὁ ἀνὴρ εἰ τύχοι, ὁ πόνος αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσει.

ΚΕΦ. ΜΒ΄.

Περί τινων ἀνθρώπων ὑπὸ θηρίων τραφέντων.

Κῦρον τὸν Μανδάλης ἔθρεψε, φασι, κύων. Τήλεφον δὲ τὸν Αὔγης καὶ Ἡρακλέους, ἔλαφος. Πελίαν δὲ τὸν

perdicem detenuit, vid. et Strabo XIV, p. 374. In eo errauit Protogenes, quod a corrigenda pictura numquam retinere ſe ſciuit.

τον Ιαλυσον] Fuit hic nepos Solis, filius Cercaphi, a quo *Ialyſo*, vna ex tribus antiquiſſimis inſulae Rhodi vrbibus (de quibus vid. ad III, 17.) eſt nominata Ιαλυσος, ſicut reliquae a duobus eius fratribus *Camirus* et *Lindus*.

ετεσι διατελων γραφων εξετ.] Sic Sluisk. et ſane graece dictum; ſed Lugd. et reg. ετεσι διαζωγραφων εξετ. quod, vt rarius et corruptioni obnoxium Periz. praeferre videtur.

απιδων] Sic Mſti. Scheff. vult απιων, abiens, quod placet Perizonio. Sed vertendum απιδων, *auertens* iam ſe a tabula et *intuitus* adſtantes; quod et retinet Io. Kuhn.

ψαυσει] Mauult et Perizon. ψαυσαι Fabri, vt ſupra XI, 9. κατεζησαι. Io. Kuhn. praefert vulg.

Μανδαλης] Sic Mſti. Herodot. tamen, Diodor. et Valer. Max. *Mandanen* vocant Cyri matrem. Promiſcuus erat apud veteres literarum L et N vſus; ſic idem erat Labynitus et Nabonidus, nomen regium apud Babylonios. Niſi noſtrum ex facili lapſu inter N et Λ ortum putare malumus. Ceterum Cyrum, Aſtyagis aui ſui iuſſu, expoſitum eſſe ab Harpago et a paſtore repertum, ex fabuloſa Herodoti narratione conſtat.

Αυγης] Hygin. fab. 99. ſſ. 252. Apollod. III, 9. Auge Alei, fratris Steneboeae, Proeti vxoris (quae Bellerophontem amauit) filia fuit, et ab Hercule compreſſa.

Πελιαν] Vid. Apollod. I, 9. 8. Erat frater Nelei et Aeſonis, qui erat pater Iaſonis, cui plures labores impoſuit Pelias, vid. Heſ. εργ. 994. Filiarum eius vna erat Alceſtis, vxor Admeti, vid. Hom. Il. β΄, 714. ſſ. Tyro filia erat Salmonei, vid. Hom. Od. λ΄, 235.

Digitized by Google

τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυρῶς, ἵππος· Ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀλόπης Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου ὑπὸ ἄρκτου. Φασὶ τραφῆναι. Αἴγισθον δὲ τὸν Θυέστου καὶ Πελοπίας, ὑπὸ αἰγός.

ΚΕΦ. ΜΓ΄.

Τίνες ἐξ ἀσήμων περιφανεῖς γεγόνασι.

Ἀχρεῖον ἀκούω τὸν Ὑστάσπου φαρετροφόρον Κύρου γενέσθαι. ὁ δὲ τελευταῖος Δαρεῖος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου νικη-

Ἀλόπης] Male id a pluribus erat ſeparatum et cum poſterioribus coniunctum; bene ergo diſtinxit et explicauit Leopardus. *Alope* Cercyonis erat filia, qui a Pauſ. Att. et Gell. XV, 21. Neptuni filius dicitur, ſed ab Hygin. 187. alibique Vulcani. Alopes autem filius erat *Hippothous*.

Ἀλέξανδρον] Expoſitus erat Alexander vel Paris infans in Ida monte, iuſſu Priami, atque ibi per quinque dies enutritus ab vrſa, quod quum animaduerteretur a paſtore, qui eum acceperat exponendum, ab illo ſublatus eſt denuo et educatus, vid. Apollod. III, 11. 5.

Αἴγισθον] Genitus eſt ille ex concubitu patris cum filia, et expoſitus atque inuentus dein a paſtoribus capreaeque ſubiectus, Hygin. fab. 87. 8.

Φαρετροφόρον] Ignobile nequiquam erat pharetram regis ipſius geſtaſſe; Darius enim inter ipſius Cyri agnatos fuit, adeo, vt Hyſtaſpes, pater Darii, fuerit frater patruelis Cyri. Geſtabat autem, vt videtur, pharetram potiſſimum in venatione, cui dediti erant Perſae, et maxime Cyrus. Deinde vero fuit Darius quoque inter Cambyſis *δορυφόρους*, vid. Herod. III, 139. ſicut inter Alexandri Oxathres, Darii Codomanni frater. Ceterum *pharetrophorus* apud Perſas idem fere erat, quod apud Europaeos *armiger*. Perſae enim multum et perite vtebantur arcu. Erant autem *pharetrae* veterum breues et apertae, vnde ideo ſagittae eminebant extrema parte, ſed et ipſe arcus iis inſerebatur aliquando. Antiquiſſimis temporibus clauſae fuerunt, vnde Homericum *ἀμφηρεφὴς φαρέτρη*, *undique tecta*.

θεὶς, δȣλος ἦν. Ἀρχέλαος δὲ ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς δȣλης υἱὸς ἦν τῆς Σιμίχης.

Μενέλαος ὁ Φιλίππȣ πάππος εἰς τȣς νόθȣς ἐτέλει. ὁ δὲ τȣτȣ υἱὸς Ἀμύντας, ὑπηρέτης Ἀερόπȣ, καὶ δȣλος ἐπεπίστευτο. Περσεὺς δὲ, ὃν καθεῖλε Παῦλος ὁ Ῥωμαῖος, Ἀργεῖος μὲν γένος ἦν, ἀδόξȣ δὲ τινος υἱός. Εὐμένης δὲ πατρὸς ἀπόρȣ καὶ τυμβαύλȣ πεπίστευται γενέσθαι. Ἀντίγονος ὁ Φιλίππȣ, ὁ καὶ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἐκ τȣτȣ Κύκλωψ προσαγορευθεὶς, αὐτȣργὸς ἦν· Πολυσπέρχης δὲ ἐλῄστευε. Θεμιστοκλῆς δὲ, ὁ τȣς βαρβά-

δȣλος ἦν] Repoſuit hoc Perizon. cum Scheff. pro vulgari δȣλης ἦν, ex Sluisk. reg. 3. et Med. 2. et interpretatur de ciue regi ſubiecto; omnes enim Perſae, excepta regina, habebantur pro ſeruis regum; mavult tamen ex Lugd. et reg. 2. δημȣ ἦν legi. Heſych. δημȣ ἄνδρα, δημότην α. *vulgarem, plebeium hominem*, Hom. Il. β, 198. Sicut enim traditur, v. c. apud Curt. X, 5. 23. Darium genitum eſſe ex illuſtri Siſygambi, Artaxerxis Mnemonis, vel potius eius fratris filia; alii tamen putant, Darium hunc non fuiſſe ex regia gente, v. c. Strabo XV. extr. Ceterum Perizonii coniecturam probat Cl. Kuhn. Vulg. retinet Io. Kuhn. intell. *υἱος*.

Ἀρχελαος] Hic vere *ancillae* fuit ſeruientis apud Alcetam, patruum Archelai. Nam pater eius fuit Perdiccas, qui rex dein exſtitit Macedonum, et cui ſucceſſit Archelaus, vid. Plat. Gorg.

Μενελαος] Erat filius Amyntae, regis Macedonum, tempore Darii Hyſtaſpis, vid. Iuſtin. VII, 4. et pater Amyntae, ex quo Philippus, pater Alexandri, ortus. Regno autem excluſus videtur Menelaus, quia nothus fuit, neque filius eius Amyntas regnum accepit hereditaria ſucceſſione, ſed per vim, occiſo Pauſania, proximo rege, Aeropi filio. Sed et ideo tam humili ſpecie ac fortuna educatus fuit ille Amyntas, vt etiam *ſeruus crederetur*, vt ait Noſter.

Αεροπȣ] Aeropus tempore Ageſilai rex fuit Macedonum ante hunc Amyntam, occiſo pupillo ſuo, Oreſte, Archelai regis filio, ſed viciſſim ab Amynta occiſus eſt Aeropi filius Pauſanias, poſtquam per vnum regnarat annum, vid. Diod. XIV.

αδοξȣ δε τινος] *Perſeus*, Philippi filius, ex vulgari puella, ex Gnathaenio, vt Plut. Arat. extr. ait, quadam ſartrice genitus eſt, et Liv. XXXIX, 53. Ceterum quidam eum ab alio genitum et Philippo patri ſuppoſitum eſſe arbitrantur.

αυτȣργος ἦν Πολυσπ.] Sic Mſti, et recte; Vulg. αυτ. ἦν Πολυ-

Digitized by Google

βαρβάρους καταναυμαχήσας, καὶ μόνος συνιεὶς τὰς τῶν θεῶν ἐν τοῖς χρησμοῖς φωνάς, Θεμίστοκλης υἱὸς ἦν, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀβρότονον. Φωκίων δὲ, ὁ Χρηστὸς ἐπικληθεὶς, πατρὸς μὲν δοίδυκας ἐργαζομένου ἦν. Δημήτριον δὲ, τὸν Φαληρέα οἰκότριβα γενέσθαι λέγουσιν ἐκ τῆς οἰκίας Τιμοθέου καὶ Κόνωνος. Ὑπερβόλου δὲ καὶ Κλεοφῶντος, καὶ Δημάδου, καί τοι προστατῶν

Πολυσπέρχου καὶ ελησευε, quod et historiae repugnat. Antigonus enim ſemper in exercitu Alexandri, et poſt eius mortem in maiori dignitate fuit, quam Polyſperchon, cuius ingenium crudele et perfidum a latrocinantis vita minus abhorrebat.

μονος συνιεις] Reſpicit hiſtoriam Themiſtoclis, interpretantis feliciter oraculum *de diuina Salamine* et *muris ligneis*, in quo reliqui Athenienſes haerebant vehementer. Ille vero promittebat iis victoriam ad Salamina, ſi in naues, h. e. muros ligneos ſe conferrent, vid. Herodot. VII, 142. ſſ. Polyaen. I, 30.

Αβροτονον] Nomen hoc fuit herbae, v. Plin. hiſt. nat. XXI, 21. Hinc ergo mulieribus inditum, vid. Plut. Themiſt. et Athen. XIII, 5. vbi mater Themiſtoclis ſic dicitur. Quamquam alii ei matrem tribuunt Halicarnaſſeam; ſic Nep. et Plut. d. l.

δοιδυκας εργαζ.] Reiicit hoc Plutarchus, quod Glaucippus, Hyperidis filius, qui omnia contra Phocionem collegit, illud tamen praetermiſit.

Δημητριον] Vid. Laert. Demetr. Perizon, tamen putat legendum οικοτριβος, vt ita ipſius pater Phanoſtratus fuerit οικοτριψ εκ της οικιας Τιμ. etc.

Υπερβολου] Plebeius hic erat homo, λυχνοποιος et λυχνοπωλης, Schol. ad Ariſtoph. Equit. et Nub. Sed ſimul turbulentiſſimus demagogus, vnde paſſim ab Ariſtoph. et aliis comicis exagitatus illo nomine fuit. Celeber eſt maxime ex eo, quod vltimus omnium relegatus eſt per oſtraciſmum, qui tamen oſtraciſmus credebatur dehoneſtatus, quia tam vilis et improbus homo fuerat eo adfectus vel honeſtatus, atque ideo abrogatus deinde eſt, quum inſtitutus fuiſſet, vt homines tantum illuſtres et meritis ſuis potentes, atque ideo periculoſi publicae libertati, illud exilium paterentur, vid. Plut. in Nicia. In hoc exilio interfectus eſt a Samiis, Thuc. VIII, 73.

Κλεοφωντος] Et hunc ludit ſaepe Ariſtophanes, tamquam barbarum, *cuius in garrulis labiis vehementer ſtrepat Thracia hirundo, quaſi in barbaro ſedens folio*. Ran. extr. et Iſocr. in orat. *de pace*, vnde liquet, hos duos non fuiſſe principes in rep., ſed demagogos populares et illuſtres ſaepe accuſaſſe viros.

Δημαδου] Eius tenuitatem ac dein

τῶν γενομένων τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥᾳδίως τοὺς πατέρας. Καλλικρατίδας γε μὴν, καὶ Γύλιππος, καὶ Λύσανδρος ἐν Λακεδαιμονίᾳ Μόθακες ἐκαλοῦντο. ὄνομα δὲ ἦν ἄρα τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων, οὓς συνεισέπεμπον αὐτοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις. ὁ δὲ συγχωρήσας τοῦτο Λυκοῦργος, τοῖς ἐμμείνασι τῇ τῶν παίδων ἀγωγῇ πολιτείας Λακωνικῆς μεταλαγχάνει. καὶ Ἐπαμινώνδας δὲ πατρὸς ἦν ἀφανοῦς. Κλέων δὲ ὁ Σικυωνίων τύραννος, καταποντιστὴς ἦν.

ΚΕΦ.

dein opulentiam vid. ap. Plut. Phoc.

Καλλικρατίδας κ.τ.λ.] Clariſſimi hi fuere inter Spartanos duces exercituum, eiusdem fere temporis. De Callicratide vid. Plut. apophth. lac. Cic. Offic. I, 24. Xen. hiſt. graec. I. Gylippus vicit Athenienſes in Sicilia, ſubſidio miſſus Syracuſanis.

εν Λακεδαιμονια] Sic Lugd. Sluisk. εν Λακεδαιμονι, Med. 1. εκ Λακεδαιμονος.

Μοθακες] Fuerunt liberi homines ex oppidis haud dubie, Laconicae reip. ſubiectis, qui Spartanorum filiis iungebantur perpetui eorum comites et ſodales, etiam in gymnaſticis exercitiis, vid. Athen. VI, c. 20. Alii eos adpellant Μοθωνας, ſic Harpocration, Heſych., Suid. aliique, ſine dubio a Μοθωνη oppido Laconicae. Vid. et not. ſeq.

τουτο τοις των ευπορων] Varie haec tentarunt eruditi. Caſaub. ad Athen. interferit παιδων δυλοις καμινον, Meurſ. τ. τ. ευπ. παιδων δυλοις, ὡς. Kuhn. hic nil mutat, ſed in ſeqq. legit pro αυτοις, αυτων τοις παισι. Perizon. excidiſſe vult hic vocem παιδαγωγοις propter ſequ. τοις εμμειν. τη των cet. et male δυλοις hic interſeri putat, quum locus manendi ſuo ſcil. arbitrio, minime conueniat in ſeruos. Imo μοθακες fuerunt liberi homines, certe primitus, at poſtea vernae etiam ad hunc vſum adhibiti videntur, quum Grammatici Μοθακας dicant δυλυς. Equidem huic Periz. coniecturae ſubſcribam.

μεταλαγχανει] Rarus huius Verbi eſt concedendi ſignificatus. Quare Ienſius, Perizonio adſentiente, vult interſeri συνεχωρησε, et ita legi, ὁ δ. σ. τ. Λ., συνεχωρησε — — μεταλαγχανειν, conceſſit illis, — vt reipubl. participes dein fierent.

πατρος ην αφανους] Nepos: honeſto, ait, genere ortum, ſed pauperem a maioribus relictum. — Nomen eius erat Polymnis.

Κλεων] Fuit inter vltimos Sicyoniorum tyrannos, paullo ante tempora Arati, qui patriam tyrannide liberauit. Vid. Plut. Arat. et Pauſ. Corinth. 8. Alius fuit Cleon in Aſia minore, tempore Antonii et Auguſti, itidem ex praedone opulentiſſimus

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΜΔʹ.

Περὶ τῶν ἐν λιθοτομίαις τῆς Σικελίας πολὺν χρόνον διατριψάντων.

Αἱ ἐν Σικελίᾳ λιθοτομίαι περὶ τὰς Ἐπιπολὰς ἦσαν σταδίου μῆκος, τὸ εὖρος δύο πλέθρων. ἦσαν δὲ ἐν αὐτῷ τοῦ χρόνου τοσοῦτον διατρίψαντες ἄνθρωποι, ὡς καὶ γεγαμηκέναι ἐκεῖ, καὶ παιδοποιῆσαι. καί τινες τῶν παίδων ἐκείνων, μηδεπώποτε πόλιν ἰδόντες, ὅτε εἰς Συρακούσας ἦλθον, καὶ εἶδον ἵππους ὑπεζευγμένους, ἔφευγον βοῶντες. οὕτως ἄρα ἐξεπλάγησαν. τὸ δὲ κάλλιστον τῶν ἐκεῖ σπηλαίων ἐπώνυμον ἦν Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ φασι διατρίβων τὸν Κύκλωπα εἰργάσατο, τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸ κάλλιστον· παρ' οὐδὲν θέμενος τὴν ἐκ Διονυ-

mus ſacerdos et dynaſta, de quo Strab. XII, p. 574.

Λιθοτομιαι] Celebres hae fuerunt lapicidinae Syracuſanorum, propr. λατομιαι dictae, et pro carcere adhibitae, licet olim non fuerint tectae. Nam homines in iis expoſiti erant ſoli et pluuiae, aeſtui et frigori, propterea quod apertae erant, vid. Thucyd. VII, vit. et tamen tutiſſima cuſtodia, v. et Cic. Verr. V, c. 27. Quod autem Cic. l. c. cap. 55. dicit, *carcer ille — a Dionyſio factus* — quum iam antea aliquot millia Athenienſium fuiſſent a Syracuſanis demiſſa. Locus quidem erat profundus et multos capere poterat homines, ſed tamen demum a Dionyſio magis in formam carceris idoneam redactus et in varias cellas diuiſus, exciſis quotidie per captiuos pluribus lapidibus. Illud vero exemplum alii quoque ſecuti ſunt reges vel tyranni, vid. Cic. l. c. Romani etiam ſuum carcerem adpellarunt lautumias, ex Graeco λατομιας, haud dubie, quia et ipſe ex Capitolino monte ex parte erat exciſus, vid. Liv. XXVI, 27.

Επιπολας] Quinta pars vrbis Syracuſanae dicebatur Επιπολαι.

ειδον ιππους] Sluisk. reg. 3. Med. 3. addunt και βοας ελαυνομενας, quod receperunt etiam Abr. Gron. et Baſil.

Φιλοξενου] Satyrici. Fabula eius, *Cyclops*, agebat de eo, amante Galateam et pſallente, ſed iſto nomine deſignabat tacite Dionyſium ipſum, qui Philoxenum in lapicidinas deieciſſe fertur, quod carmina eius laudare nollet.

Digitized by Google

Διονυσίου τιμωρίαν, καὶ καταδίκην, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ συμφορᾷ μουσουργεῖ ὁ Φιλόξενος.

ΚΕΦ. ΜΕ'.

Περὶ Μίδου, Πλάτωνος, καὶ Πινδάρου, νηπίων.

Φρύγιοι καὶ ταῦτα ᾄδουσι λόγοι. Μίδου τοῦ Φρυγὸς ἔτι νηπίου καθεύδοντος, μύρμηκες εἰσέρπειν εἰς τὸ στόμα, καὶ πάνυ φιλοπόνως καὶ φιλέργως ἐσφέρειν τοὺς πυρούς. Πλάτωνος δὲ μελίττας εἰς τὸ στόμα κηρίον ἐργάζεσθαι. καὶ Πινδάρῳ τῆς πατρῴας οἰκίας ἐκτεθέντι μέλιτται τροφοὶ ἐγένοντο, ὑπὲρ τοῦ γάλακτος παρατιθεῖσαι μέλι.

ΚΕΦ. ΜϚ'.

Περὶ σημείου μοναρχίαν τῷ Διονυσίῳ δηλώσαντος.

Διονύσιον δὲ τὸν Ἑρμοκράτους λέγουσι ποταμὸν διαβαίνειν·

μουσουργει] Scheffer. cum Med. 3. *μουσουργων*, Fab. *εμουσουργει*, illud tamen melius reſpondet praecedenti *παρ' ουδεν* etc.

Μιδου] De eo vid. ad III, 18 in. Fabulam hanc narrat etiam Cic. Diuin. I, 36. II, 31. Val. Max. I, 6.

Πλατωνος] Hoc prodigium vid. ſupr. X, 21. et Cic. Val. Max. dd. ll.

Πινδαρῳ της πατρ.] Philoſtr. icon. II. refert, a patre puerum in lauri et myrti ramis depoſitum, et ita tunc aduolaſſe apes. Pauſanias in via dormienti id accidiſſe refert. Videtur Noſter errauiſſe, et Pindarus tantum quodam caſu depoſitus a parentibus ſub dio, non expoſitus, vt Plato X, 21. Simile quid refert Iuſtin. XXIII, 4. de Hierone Syracuſano.

παρατιθεισαι] Sic Sluisk. pro vulg. *παρατεθ.*, quod reſpuit ſenſus.

Ἑρμοκρατους] *Ονηλατην*, *agaſonem* oportet fuiſſe hunc Hermocratem, ſiquidem talis viri filium fuiſſe Dionyſium ait Helladius apud Photium. Et hinc Iſocr. or. ad Phil. Dionyſium

Digitized by Google

κειν· ἔφερε δὲ αὐτὸν ἵππος, καὶ ὁ μὲν ἵππος κατὰ τοῦ τέλματος ὠλίσθανεν· ὁ δὲ ἀποπηδήσας, τῆς ὄχθης ἐλάβετο, καὶ ἀπῄει, ὡς οὐκ ἔτι τὸν ἵππον ὄντα αὐτοῦ ἀπολιπών. ὁ δὲ ἠκολούθησε, καὶ χρεμετίσαντος ὑπέστρεψεν αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἐλάβετο αὐτοῦ τῆς χαίτης, καὶ ἔμελλεν ἀναβαίνειν, καὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ περιπίπτει μελιττῶν πλῆθος. ἔφασαν οὖν οἱ Γαλεῶται πρὸς τὸν Διονύσιον ἐρόμενον ὑπὲρ τούτων, ὅτι ταῦτα μοναρχίαν δηλοῖ.

ΚΕΦ. ΜΖʹ.

Περὶ Ἀριστομάχης, Δίωνος γυναικός.

Διονύσιος ἐλαύνει τῆς Σικελίας Δίωνα, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ Ἀριστομάχην καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ παῖδα ἐφύλαττεν. ὕστερον

nyſium *πολίτην*, *plebeium inter Syracuſanos, et genere et gloria et aliis rebus* dicit. Alterius Hermocratis Syracuſani, viri nobiliſſimi, qui Athenienſes vicit in Sicilia, filiam dein duxit vxorem idem Dionyſius, vid. Diod. XIII. Cic. de Diuin. I, 33. Plin. VIII, 42.

χρεμετισαντος] Duriſſima ſane conſtructio! Alii ideo volunt ex Med. 3. *χρεμετισας*, quod etſi facilius intellectu eſt, tamen id recipere dubitauerim, quum vulgatum non plane ab vſu Graecae linguae abhorrere videatur. Dici enim poteſt *χρεμετισαντος*, vt ſit Participium abſolutum et Subiectum Verbi ſequentis. Sluisk. vt et regg. *χρεμετισαντα*, vbi tamen ſecunda manus addidit lit. *ς*. Lugd. *χρεμετισαν* cum *ς* ſupraſcripto. Ceterum locum acutius videntibus diiudicandum relinquo.

Γαλεωται] Vates erant Γαλεοι et Γαλεωται in Sicilia ſic dicti. Habitabant maxime in oppido Hyblae, Galeotis inde dictae. Cic. d. l. Graeci et belluam marinam, quae frequens erat apud Siciliam, ſic vocant. Strab. I. vt et ſtellionem.

Αριστομαχην] Nil mutant Mſti. Quare non dubitat Periz., quin auctor in his feminis errauerit. Certe enim Nepos, Plutarch. aliique Dionis ſororem eamdemque Dionyſii maioris vxorem *Ariſtomachen* vocant, at Dionis vxorem et Dionyſii ex illa filiam *Areten*. Sed et ipſe Noſter XIII, 10. Dionis ſororem *Ariſtaeneten* adpellat, haud dubie pro *Ariſtomachen*.

Digitized by Google

ὕϛερον δὲ τὴν γυναῖκα ἔκεσαν δορυφόρῳ αὐτᾶ πάντων μάλιϛα θεράπευτῇ Πολυκράτει γυναῖκα δίδωσι· Συρακούσιος δὲ τὸ γένος ἦν. Δίων δὲ παραλαβὼν Συρακούσας, ἀποδράντος εἰς Λοκρὲς Διονυσίου, ἐνταῦθα ἡ μὲν Ἀρήτη ἡ τοῦ Δίωνος ἀδελφὴ προσεῖπεν αὐτόν. ἡ δὲ Ἀριϛομάχη εἵπετο, δι' αἰδῶς ἐγκαλυπτομένη, καὶ οὐ τολμῶσα προσειπεῖν ὡς ἄνδρα, ἐπεὶ βιασθεῖσα τὸν θεσμὸν τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνῆς οὐ διεφύλαξεν. ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπελογήσατο ἡ Ἀρήτη, τὴν ἐκ τοῦ Διονυσίου ἀνάγκην καταλέξασα, ὁ Δίων προσηγάγετο τὴν γυναῖκα καὶ τὸν παῖδα, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἔπεμψεν.

ΚΕΦ. ΜΗ'.

Περὶ τῶν Ὁμήρου ποιημάτων.

Ὅτι Ἰνδοὶ τῇ παρὰ σφίσιν ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰ Ὁμήρου μεταγράψαντες ᾄδουσιν οὐ μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς, εἴ τι χρὴ πιϛεύειν τοῖς ὑπὲρ τούτων ἱϛοροῦσι.

ΚΕΦ. ΜΘ'.

Ὅτι ἀμνησίκακος ὁ Φωκίων.

Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου, πολλάκις ϛρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ ἔμελλε πιεῖσθαι τὸ κώνειον. ἐπεὶ δὲ ὤρεξεν ὁ δήμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν; ὁ δὲ, ἐπι-

Πολυκράτει] Plut. in Dion. eum adpellat *Timocratem*.

Ὅτι Ἰνδοὶ] Vid. idem de iis apud Dion. Chryſoſt. orat. de Homero, et de Perſis ap. Athen. XIV, c. 8.

τοις ὑπερ τουτων ιϛ.] ſcil. Indων και Περσων, ac fortaſſe auctor reſpexit *Cteſiam*, qui *Indica* et *Perſica* ſcripſit, et Dinonem; vid. ſupra VII, 1.

Ὤρεξεν ὁ δημιος] Conferri poteſt cum hac Phocionis morte illa Socratis apud Platon. in Phaed. extr.

Digitized by Google

ἐπισκήπτω αὐτῷ, μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακῆσειν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἧς νῦν πίνω. ὅς τις δὲ ἐκ ἐπαινεῖ καὶ ὑπερθαυμάζει τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιῦτος ἐννοεῖν ἐδέν.

ΚΕΦ. Ν'.

Περὶ Λακεδαιμονίων μὴ ἐσπεδασμένως περὶ παιδείας ἐχόντων.

Λακεδαιμόνιοι μυσικῆς ἀπείρως εἶχον. ἔμελε γὰρ αὐτοῖς γυμνασίων, καὶ ὅπλων. εἰ δέ ποτε ἐδεήθησαν τῆς ἐκ Μυσῶν ἐπικυρίας, ἢ νοσήσαντες, ἢ παραφρονήσαντες, ἢ ἄλλο τι τοιῦτον δημοσίᾳ παθόντες, μετεπέμποντο ξένες ἄνδρας, οἷον ἰατρὲς, ἢ κατὰ Πυθόχρηστον. μετεπέμψαντό γε μὴν Τέρπανδρον, καὶ Θάλητα, καὶ Τυρταῖον, καὶ τὸν Κυδωνιάτην Νυμφαῖον, καὶ

Οἷον ἰατρὲς, ἢ —] Delere vult Perizon. illud ἢ, et omnia coniungere, quod et probat Cl. Meinecke; nec male, etſi non contradixerim Cl. Kuhnio, illud ἢ lacunam indicare putanti. Cur autem hic τὸ ἰατρὲς proprio velit accipi ſenſu, nec alios, quam ipſos medicos indicare, neſcio; quum in Terpandrum ſeditionis ſedandae et Tyrtaeum rei militaris reſtituendae cauſa inuitatum a Lacedaemoniis nomen ἰατρὲς optime quadret, ac bene vertat Perizonius: *arceſſiuiſſe peregrinos*, vt muſicos et poetas, *tamquam medicos*, idque ex oraculo Apollinis.

Τέρπανδρον] *Terpander* hic fuit patria Lesbius, ex oppido Antiſſa. Vixit vel tempore Lycurgi ipſius, cuius leges in metrum redegiſſe et cantilenas dicitur a Clem. Alex. vel paullo poſt. Vid. Plut. de Muſica.

Θάλητα] Promiſcue ſcribitur Θάλης, Acc. Θάλητα et Θαλήτας, Accuſ. Θαλήταν. Ceterum hic *Thaletas* Gortynius ex inſula Cretae fuiſſe dicitur, et ſerior Terpandro et Archilocho, ſed non multum. Adhibitus fuit a Lacedaemoniis, ex oraculo, ad peſtilentiam muſica ſedandam.

Τυρταῖον] *Tyrtaeus*, poeta, claudus pede, Athenienſis, qui Lacedaemoniis in bello Meſſeniaco iam deſpondentibus, et oraculi Delphici reſponſo ducem ab Athenienſibus petentibus, carminibus ſuis animum reſuſcitauit, vid. Pauſan. Meſſ. 15. et 18. Iuſtin. III, 5.

Κυδωνιάτην Νυμφαῖον] Non cogni-

καὶ Ἀλκμᾶνα, αὐλῳδὸς γὰρ ἦν. καὶ Θουκυδίδης δὲ ὁμολογεῖ, ὅτι μὴ ἐσπουδασμένως περὶ παιδείας εἶχον, ἐν οἷς λέγει περὶ Βρασίδου. λέγει γοῦν, ὅτι ἦν ἀδύνατος εἰπεῖν ὡς Λακεδαιμόνιος, οἷον ὡς ἂν ἰδιώτης.

ΚΕΦ. ΝΑ΄.

Περὶ τοῦ τύφου Μενεκράτους, καὶ πῶς ὁ Φίλιππος ἐγέλασεν αὐτόν.

Μενεκράτης ὁ ἰατρὸς εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου,

ὥστε

cognitus eſt Nymphaeus Cydoniates. Cydon vrbs erat Cretae. — Addit hic Periz. ex Theopompo *Bacin* Arcadem, qui item ex oraculo Apollinis Lacaenas furentes luſtrauit ſanauitque. Fuit is *εκ πολεως Καφυης και εκαλειτο Κυδας*, vid. Suid. in *Βακις*. Quare nullus dubitat Periz., quin etiam hic pro *Κυδων Νυμφ.*, qui ignotus plane eſt, legendum ſit *Κυδας ὁ Καφυευς*, h. e. Bacis ille *Κυδας* dictus, et ex oppido Arcadiae *Caphya* ortus.

Αλκμανα] *Alcman*, poeta, Lacedaemonius a plerisque dicitur, vid. Suid. Sed tamen diſerte Vellei. I, 18. *Lacones*, ait, *falſo ſibi vindicare Alcmanem*; v. ipſum Suidam. Nempe videtur puer adhuc, quocumque tandem modo, ex Lydia raptus eſſe, in ſeruitutem venditus atque ita educatus Lacedaemone. Certe ſeruus fuit Ageſidae Lacedaemonii, ſed manumiſſus ob ingenium, poeta euaſit, teſte Heraclide de Polit. Pro *αυλωδης*, voce Graecis non vſitata, repoſuit Periz. cum Scalig. et Kuhn. *αυλῳδος*, etſi non dubitat, quin locus aliter ſit emendandus. Quare vult *και Αλκμανα αυ* (vel *δ᾽αυ*) *Λυδος γαρ ην*· quum enim plerique vulgo Lacedaemonium dicerent Alcmana, Noſter rationem dare voluerit, quare eum inter *ξενους ανδρας* numerarit. Voculae autem *αυ*, *δ᾽αυ* et *αυτε* inſeruiunt transitioni et connexioni ſimpliciter faciendae, pro *vero*, *porro*, *ſed*, vid. ſupra ad c. 37. extr.

λεγει γουν] Vid. Thucyd. IV, 84. vbi tamen *ην δε ουδε αδυνατος, ὡς Λακεδαιμονιος, ειπειν*, *erat autem non indiſertus, vt Lacedaemonius*, qui ſcil. ceteroquin non erant diſerti. Codd. Ael. omittunt *ουδε*, incertum cuius culpa. — *Braſidas* celeberrimus Spartanorum dux erat, vid. Xen. hiſt. graec.

Μενεκρατης] Syracuſanus hic erat homo. In eam autem inſolentiam et arrogantiam prolapſus eſt, quia curabat optime *ἱερας νοσους*, *morbos comitiales*. Neque vero ſe tantum

adpel-

ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. ἀπέστειλε δὲ ποτε ἐπιστολὴν Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ τοιαύτην· Φιλίππῳ Μενεκράτης ὁ Ζεὺς εὖ πράττειν. ἀντέγραψε δὲ καὶ ὁ Φίλιππος· Φίλιππος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. συμβουλεύω σοι προσάγειν σεαυτὸν ἐπὶ τοῖς κατὰ Ἀντικύραν τόποις. ᾐνίττετο δὲ ἄρα διὰ τούτων, ὅτι παραφρονεῖ ὁ ἀνήρ.

Εἱστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιᾶτο αὐτῷ. οἱ δὲ λοιποὶ εἱστιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ. ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτῷ, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα εὐήθης, ἐξαναστὰς ἀπιὼν ᾤχετο, καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

adpellabat Iouem, tamquam vitae datorem hominibus, ſed et curatis a ſe dabat nomina et inſignia aliorum deorum, Apollinis, Herculis etc. eosque ſedigebat ad id, vt ſe comitarentur iſthoc ornatu et titulo per vrbes Graeciae, tamquam minores dii, hanc vnam ab iis mercedem pactus. Vid. Athen. VII, c. 10.

Φιλιππῳ] Plutarch. illum etiam ad Ageſilaum talem ſcripſiſſe epiſtolam refert in apophth. reg. et ducum; it. Athen. d. l.

Αντικυραν] Vrbs fuit Phocidis, vbi vel optimum naſcebatur, vel optime temperabatur helleborum, quo cerebrum purgabatur et ita mentis inſania tellebatur. Hercules omnium primus ab Anticyreo quodam, qui vſum hellebori inuenerit, ſanatus traditur. De Anticyra et eius helleboro vid. Strab. IX. Gell. XVII, 15. Suet. Calig. 29. Notiſſimum eſt illud Horatii Sat. II, 3. *nauiget Anticyram.*

εθυμιατο αυτῳ] Sluisk. *εθ. αυτος.*

ΚΕΦ. ΝΒ΄.

Τίσι τὰς Ἀθήνας εἴκασεν ὁ Ἰσοκράτης.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἑταίραις. καὶ γὰρ ἐκείνας, τοὺς ἁλισκομένους ὑπὸ τῆς ὥρας αὐτῶν βούλεσθαι συνεῖναι αὐταῖς, ὅμως δὲ μηδένα εὐτελῶς οὕτω περιφρονεῖν, ὡς ὑπομεῖναι ἂν συνοικῆσαί τινι αὐτῶν. καὶ οὖν καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐνεπιδημῆσαι μὲν εἶναι ἡδίστην, καὶ κατά γε τοῦτο πασῶν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διαφέρειν· ἐνοικῆσαι δὲ, ἀσφαλῆ μηκέτι εἶναι. ᾐνίττετο δὲ διὰ τούτων τοὺς ἐπιχωριάζοντας αὐτῇ συκοφάντας, καὶ τὰς ἐκ τῶν δημαγωγούντων ἐπιβουλάς.

ΚΕΦ. ΝΓ΄.

Περὶ τῶν τῶν μεγίστων πολέμων προφάσεων.

Ἐμὲ δὲ οὐ λέληθεν, ὅτι τῶν μεγίστων πολέμων αἱ ἀρχαὶ δοκοῦσί πως εὐκαταφρόνητοι γεγονέναι. τὸν μὲν γὰρ

Εκεινας] Scheff. et cum eo Perizon. *εκειναις* ſcil. *ἑταιραις*, quum Lugd. et reg. 2. habeant *εκειναι*, Iac. Gronou. *νεανισκους*. Triller. aut *αγυνους*, i. e. viduum cubile habentes, aut *κοινως*, *plerumque*. Equidem cum Io. Kuhn. vulgatum retineam.

περιφρονειν] Περιφρονειν non tantum *contemnere* notat, ſed etiam *circumſpecte cogitare*, *undique rem conſiderare*. Sic Ariſtoph. Nub. I, 3. *αεροβατω και περιφρονω τον ἡλιον*, *per aërem incedo*, *et undiquaque conſidero ſolem*. Sic paſſim ap. Hom. et Heſ. *περιφρων*, *homo prudens*.

συκοφαντας] Vid. ſimilem de iis querelam Ariſtotelis ſupra III, 36. et Senec. de otio ſap. cap. vlt.

δημαγωγουντων] *eorum*, *qui populi animum artibus oratoriis*, *quocumque vellent*, *ducebant*. Deinde *δημαγωγειν*, monente Stephano ad Amaſaeum, omnino eſt blanditiis atque aliis artibus homines ad ſe pellicere et quaſi obſtricta eorum ſtudia tenere. Vid. V. rev. Morus ad Xen. exp. Cyr. VII, 6. §. 4.

Digitized by Google

γὰρ Περσικὸν ἐκ τῆς Μαιανδρίου τοῦ Σαμίου πρὸς Ἀθηναίους διαφορᾶς τὴν ἀρχὴν λαβεῖν φασι· τόν γε μὴν Πελοποννήσιον διὰ τὸ Μεγαρέων πινάκιον. τὸν δὲ ἱερὸν καλούμενον, ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν δικῶν τῶν Ἀμφικτυόνων· τὸν δὲ κατὰ Χαιρώνειαν, φιλονεικησάντων Ἀθηναίων πρὸς Φίλιππον, καὶ λαβεῖν οὐ θελησάντων.

Μαιανδρίου] Maeandrius hic Polycratis Samii fuit ſcriba et miniſter atque, eo cruci adfixo ab Oroete, Cambyſis ſatrapa, tyrannidem Samii obtinuit, ſed aequis modis adminiſtrauit. Ea vero depulſus a Dario Hyſtaſpis, qui Syloſontem Polycratis fratrem, patriae ſuae impoſuit, contulit ſe ad Graecos, et primum quidem ad Lacedaemonios. Qui cum illi non auſcultarent, conuertiſſe ſe videtur ad Athenienſes, neque ab iis quidquam impetraſſe, ſed e contrario, ſimultate inter ipſum et illos exorta, transiiſſe tandem ad Darium eumque incitaſſe contra Athenienſes, maxime poſtquam illi ſe iunxerant Ariſtagorae et Ionibus, in Perſas rebellantibus, et Sardes Lydiae vrbem incenderant; vid. Herodot. III, 142. Plut. apophth. Lucian. Necyom. De eadem re ſimile caput vid. Ael. hiſt. an. XI, 27. Sed iſtic Perſicum hoc bellum ortum, ait, ex eo, quod *Atoſſa, Darii vxor, deſiderauerit ancillas habere Atticas et Ionicas.*

δια το Μεγαρεων πινακ.] Aut cum Scheff. *το κατα Μεγαρεων* legendum, aut cum Abr. Gronou. vulgatum ea defendendum ratione loquendi, qua Noſter V, 21. dixit *υπερ του τολμηματος των παιδων, de facinore* Corinthiorum *in liberos* Medeae. Sic Tacit. hiſt. I, 46. *largitione vulgi* pro *in vulgus.* Sic et Plutarch. in Pericle *πινακιον Μεγαρικον.* Intelligit autem ſcitum Athenienſium contra Megarenſes, quo arcebantur portubus, foris et finibus Atticae, ſupplicio mortis.

τον δε ιερον καλ.] Fingebatur bellum *ſacrum*, in vindictam ſusceptum Apollinis, cuius templum Delphicum a Phocenſibus erat occupatum, quum damnati eſſent, opera Thebanorum, ab Amphictyonibus in ingentem pecuniae ſummam, vid. Pauſ. Phoc. 2. 3. Iuſtin. VIII, 1. De Amphictyonibus vid. *Barthelemy Reiſ.* III, pag. 263. ſſ.

και λαβειν ου θελησ.] Minime integer, Perizonii ſententia, eſt ſenſus in his, neque iuuant quidquam Mſti, quare interpretes, et cum iis Perizonius, coniecerunt, reſpici ab auctore negotium Haloneſi, inſulae prope Thraciam, quam Athenienſes poſſederant, ſed occuparant dein piratae, et his ademerat Philippus, qui, Athenienſibus eam repetentibus, non *reddere*, ſed tamquam iam ſuam *dare* volebat, quum contra

ΚΕΦ. ΝΔʹ.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης, Ἀλέξανδρον ὀργιζόμενον πραΰναι ἐπείρασεν.

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πραῧναι βουλόμενος, καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλὰ, ταυτὶ πρὸς αὐτὸν γέγραφεν. Ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ, οὐ πρὸς ἴσους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττονας γίνεται, σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος.

Ἀριστοτέλης τὰ δέοντα συμβουλεύων Ἀλεξάνδρῳ, πολλοῖς ὠφέλιμος γέγονεν, ἐξ ὧν καὶ τὴν πατρίδα κατῴκισε κατεσκαμμένην ὑπὸ Φιλίππου.

ΚΕΦ. ΝΕʹ.

Περὶ τῶν παρὰ Λίβυσιν ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, ἢ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ἐν ταῖς μάχαις ἀποθανόντων.

Τοὺς ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, ἢ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ἐν ταῖς μάχαις

tra Demoſthenes ſuaderet Athenienſibus, inſulam iſtam μη λαμβανειν, non *accipere*, αλλ' απολαμβανειν, ſed *recipere*, ſi eam redderet, tamquam Athenienſibus debitam. Vid. Dem. orat. VII. de *Halonneſo*, et epiſt. II. Philippi ad Athen. Si ita ſe res habet, tunc Perizon. Noſtrum putat ſcripſiſſe και λαβειν ε θελησ. την Αλοννησον, αλλ' απολαβειν,

Χαλεπαινοντα πολλα, ταυτι] Lugd. reg. 2. χαλ. πολλα παντι προς. Sluisk. et reg. 1. 3. χαλ. πολλοις, ταυτι. Nec male, ſed tamen non eſt, quod diſcedas a vulgato. Πολλα declarat vitium animi iracundi, quod Ariſtoteles generali admonitione corrigere ſtuduit.

ε προς ισες] Mire ſe adprobat Rutgerſii coniectura ε προς ηττους, *non aduerſus minores*, quae et Cl. Meineckio placet. Nam et iuſtior eſſet oppoſitio, et falſum eſt, iram non exerceri in pares, et maior eſſet vis argumenti in eo, ſi dicatur, neminem iraſci *inferioribus*, ſed potius *ſuperioribus*, quum is, qui alteri iraſcitur, hunc ſuperiorem duceret, cui iram non auderet declarare.

ωφελιμος] Lugd. ωφεληµα.

πατριδα] *Stagiram*, a Philippo euerſam; et per Alexandrum ad preces Ariſtotelis reſtitutam, vid. ad III, 17 med.

μάχαις ἀποθανόντας οἱ Λίβυες θάπτουσι διαφερόντως, καὶ ὕμνους τινὰς ᾄδουσιν. ἔστι δὲ τοῖς ὕμνοις ἡ ὑποθήκη ἐκείνη· ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι λέγει τοὺς ἀντιπάλους γενομένους θηρίοις τοσούτοις. λέγει γὰρ καὶ τὸ ἐνδόξως ἀποθανεῖν ἐντάφιον εἶναι τῶν θαπτομένων.

ΚΕΦ. ΝϚ.

Τί ἔλεγεν ὁ Διογένης περὶ Μεγαρέων.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔλεγε πολλὰ, τὴν ἀμαθίαν καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν τῶν Μεγαρέων διαβάλλων, καὶ ἐβούλετο Μεγαρέως ἀνδρὸς κριὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ υἱός. ἠνίττετο δὲ, ὅτι τῶν θρεμμάτων ποιοῦνται πρόνοιαν οἱ Μεγαρεῖς, τῶν παίδων δὲ οὐχί.

ΚΕΦ. ΝΖ.

Περὶ τεράτων τοῖς Θηβαίοις προφαινομένων, Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτοὺς τὴν δύναμιν ἄγοντος.

Ἡνίκα Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐπὶ τὰς Θήβας ἦγε τὴν δύναμιν, οἱ μὲν θεοὶ σημεῖα αὐτοῖς καὶ τέρατα ἀπε-

Οἱ Λιβυες θαπτ.] Ex profeſſo enim Libyes ſτρατευονται contra elephantos, idque vt eorum dentes conſequantur, vid. Ael. hiſt. an. VI, 56. Nil ergo mirum, ita celebrari in iſto proelio occiſos. — Ceterum in tit. editio Kuhn. iun. omiſit ἡ εν τ. θηρ.

λεγει γαρ και] Sluisk. λεγουσι γαρ και, quod refertur ad Libyes, ſicuti vulgatum ad ὑποθηκην. Abr. Gronou. pro λεγει conjecit λεγουσα, quod recepit edit. Baſ. Periz. mauult λεγει δε και.

Και εβουλετο] Vir doct. Miſc. Obſ. III. inſerta ante εβουλετο Partic. ὁτι, haec verba coniungi vult cum ſuperioribus ελεγε πολλα. Perquam commode, ſed an opus, dubitarim.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΝΔ΄.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης, Ἀλε[illegible] ... ν ἀδέξιω
μενον πραΰναι ἐπ[illegible] ... χυδρὸν τε
περιέπτυν.
... χον ἀνέδωκε.
... ἡ δὲ περὶ

Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης [illegible] ... ρήνη, καλυμέ-
μενος, καὶ παῦσαι χαλεπ[illegible] ... ἐτι παρὰ πάντα
αὐτὸν γέγραφεν. Ὁ [illegible] ... ἐλπίδα αἵματος
ἀλλὰ πρὸς τὺς κρείτ[illegible] ... [illegible] ... φνε-
Ἀριστοτέλης τ[illegible]
πολλοῖς ὠφέλιμ[illegible]
κατῴκισε καὶ [illegible]

[illegible] ... tan- ... tantum ... iam, ... men- ... , paene perit, ... tantum non- ... i. e. iam iam peri- ... Praeterea cum ... ntiuo vtrumque cohiun- ... et noſtro loco, it. Helli- ... X, 18. τὴν ὄσον ἐδέπω σφα- ... γὴν ἀναμένων, mactationem in- ... ſtantem, ſeu ſingulis momentis aſpectans. Ceterum cum Hoo- geveen. haec locutio ita fortaſ- ſe explicanda erit: dii—prae- nuntiantes Thebanis fata ſua, quae nonniſi tantum abſunt, quantum i. e. vt eos nondum oppreſſerint, i. e. iam iam eos oppreſſura ſeu maxime iis pro- pinqua.

ὡς φεύγοντο ἐν Ἰλλυριοῖς] Vid. Iuſtin. XI, 2. et 4. Arrian. exp. Alex. I. circa init.

ἐν Ὀγχηςῷ] *Apud Oncheſtum. Oncheſtus* oppidulum fuit Boeo- tiae, apud Copaidem lacum, qui hic intelligitur. Ad eum enim ſita aliquot erant oppida, Copae, Oncheſtus, Haliartus, Alalcomenae etc. Vid. Strab. IX.

... καὶ ... μυκήματα ἔφηκε]. Eſt hoc ex coniectura Rutger- ſii pro vulg. καὶ τὰ ὁρμήματα κ., ſed manifeſte corrupto. Il- lam Rutgerſii ampleſtuntur et- iam Scheffer., Fab., Perizon. et Cl. Kuhn.; quae et bene conuenit cum verbis Diod. XVII, p. 494. τὴν ἐν Ὀγχηςῷ λίμ. μυκήματι παραπλήσιον φωνὴν ἀφιέναι. Offendit tamen ea Trillerum ob anacoluthiam ex ἦχος aut ὃς deficiente or- tam, cuius nec tamen caret exemplis ipſe Aelian. v. c. V, 17. Praeterea etiam apud La- tinos pro ſimplici *mugitus* oc- currunt *mugitus taurini*, item μόσχυ μύκημα. Quare cum Cl. Kuhn. Trilleri coniecturam καὶ τὰ ὠρυώματα ἦκε, *et rugi- tus emittebat*, non plane ad- probandam cenſuerim. Cete- rum Lugd. omiſit καὶ, legitque καὶ συνεχῆ τὰ ὁρμήματα ἔφηκε, neque aliter reg. 2. 3.

Ἰσμηνοῦ] *Iſmenus* fluuius eſt Thebarum, vnde frequens iſt- hic nomen virorum Iſmenias. Iuxta eſt fons et riuulus *Dirce*, in Iſmenum delabens. Hinc Senec. Oedip. 234. *Dircen Iſme- nida*.

Digitized by Google

νήθη. Μακεδόσι δὲ ἐπίσημον Θηβαίοις ἀπειλεῖν ἐῴκει.

τῷ κατὰ πόλιν ναῷ τῆς Δήμητρος ἀράχνη προσώπου τοῦ ἀγάλματος ἐξύφαινε τὴν ἑαυ- καὶ τὸν ἱστὸν, ὃν εἰώθεν ἐργάζεσθαι. τὸ τῆς Ἀλαλκομένης Ἀλαλκομενηΐδος, ἄγαλ- κατεφλέχθη, πυρὸς μὴ προσαχθέν- ος.

ΚΕΦ. ΝΗ.

Περὶ Διωξίππου.

Διώξιππος Ὀλυμπιονίκης ἀθλητὴς ὁ Ἀθηναῖος εἰσήλαυνεν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν νόμον τῶν ἀθλητῶν. συνέρρει τοίνυν τὰ πλήθη, καὶ ἄλλος ἀλλαχόθεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεῶντο αὐτόν. ἐν δὲ τοῖς καὶ γυνὴ καλὴ δια-

ἀράχνη] De hoc prodigio vid. plura Diod. XVII. p. 494. Mali autem ominis etiam ap. Romanos erat, ſi araneae telam in ſignis militaribus feciſſent.

Ἀλαλκομενηΐδος] Antiquiſſimum fuit hoc templum et cognomen Mineruae, atque ideo praecipua religione cultum, vid. Hom. Il. δ', v. 8. Pauſ. Boeot. c. 33.

κατεφλέχθη] *inflammatum eſt*, i. e. viſum eſt ardere, ſic Perizon. nam ſignum erat ex ebore, v. Pauſan. d. l.

Εἰσήλαυνεν] *Quadrigis in moenia et patrias inuehebantur victores*, vt ait Vitruv. IX init. quin etiam per deiectam partem muri, Suet. Neron. 25. *reuerſus e Graecia Neapolim albis equis introiit, disiecta parte muri, vt mos Hieronicarum eſt.*

ἐκκρεμαννύμενος] Io. Kuhn. interpretatur hoc verb. de rebus, quae in Dioxippo ſpectabantur ab occurrentibus ei, quaeque illorum oculos in ſe conuertebant. Vulteius de loco edito, vnde ſtantes, quaſi propenſi, ſpectauerint pompam. Illud praefert Perizon., nec plane reiicio; tamen non poſſum, quin cum Cl. Kuhn. Vulteii explicationem amplectar, ita, vt ſpectauerint propenſi de tecto et ex feneſtris aliisque locis editis, vt in libris ſacris Zacchaeus ille paruus ex arbore Chriſtum praeteruectum ſpectabat. Sic apud Latinos *pendere*, v. c. Virg. Ecl. I. *non ego vos proiectus in antro dumoſa pendere procul de rupe vide-*

ἀπέσχον, προσημαίνοντες τὰς περὶ αὐτῶν ὅσον οὐδέπω τύχας. οἱ δὲ, ὡς ᾤοντο ἐν Ἰλλυριοῖς Ἀλέξανδρον τεθνάναι, πολλὰ καὶ βλάσφημα εἰς αὐτὸν ἀπερρίπτουν. ἡ μὲν γὰρ ἐν Ὀγχηστῷ λίμνη φοβερὸν ἦχον ἀνέδωκε, καὶ συνεχῆ, καὶ ταύρου μυκήματι ἐῴκει. ἡ δὲ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν καὶ αὐτὰ τὰ τείχη ῥέουσα κρήνη, καλουμένη Δίρκη, καθαρῷ καὶ ἡδεῖ ῥέουσα ὕδατι παρὰ πάντα τὸν πρόσθεν χρόνον, ἄφνω καὶ παρ' ἐλπίδα αἵματος [illegible] ἀνε-

Ὅσον οὐδέπω] Diſtinguas ὅσον οὐδέπω ſ. ὅσον οὔπω et ὅσον οὐ ſ. ὅσον οὐ. Hoc Latinorum *tantum non* ſ. *fere*; illud *tantum nondum* i. e. *iam iam*, *mox*. Ὅσον οὐκ ἀπολωλὰ, *paene perit*, ſed ὅσον οὔπω ἀπολ. *tantum nondum perii* i. e. *iam iam periturus ſum*. Praeterea cum Subſtantiuo vtrumque coniungitur, vt noſtro loco, it. Heliod. X, 28. τὴν ὅσον οὐδέπω σφαγὴν ἀναμένων, *mactationem inſtantem*, ſeu *ſingulis momentis exſpectans*. Ceterum cum Hoogeveen. haec locutio ita fortaſſe explicanda erit: *dii — praenuntiantes Thebanis fata ſua*, quae nonniſi tantum abſunt, quantum i. e. vt eos nondum oppreſſerint, i. e. *iam iam eos oppreſſura* ſeu *maxime iis propinqua*.

ὡς ᾤοντο ἐν Ἰλλυριοῖς] Vid. Iuſtin. XI, 2. et 4. Arrian. exp. Alex. I. circa init.

ἐν Ὀγχηστῷ] *Apud Oncheſtum*. *Oncheſtus* oppidulum fuit Boeotiae, apud Copaidem lacum, qui hic intelligitur. Ad eum enim ſita aliquot erant oppida, Copae, Oncheſtus, Haliartus, Alalcomenae etc. Vid. Strab. IX.

καὶ ταύρου μυκήματι ἐῴκει] Eſt hoc ex coniectura Rutgerſii pro vulg. καὶ τὰ ὁρμήματα ε., ſed manifeſte corrupto. Illam Rutgerſ. amplectuntur etiam Scheffer., Fab., Perizon. et Cl. Kuhn.; quae et bene conuenit cum verbis Diod. XVII, p. 494. τὴν ἐν Ὀγχηστῷ λιμ. μυκήματι παραπλήσιον φωνὴν ἀφιέναι. Offendit tamen ea Trillerum ob anacoluthiam ex ἦχος aut ὃς deficiente ortam, cuius nec tamen caret exemplis ipſe Aelian. v. c. V, 17. Praeterea etiam apud Latinos pro ſimplici *mugitus* occurrunt *mugitus taurini*, item μόσχου μύκημα. Quare cum Cl. Kuhn. Trilleri coniecturam καὶ τὰ ὠρυώματα ἤχει, *et rugitus emittebat*, non plane adprobandam cenſuerim. Ceterum Lugd. omiſit καὶ, legitque καὶ συνεχῆ τὰ ὁρμήματα ἐῴκει, neque aliter reg. 2. 3.

Ἰσμηνόν] *Iſmenus* fluuius eſt Thebarum, vnde frequens iſthic nomen virorum Iſmenias. Iuxta eſt fons et riuulus *Dirce*, in Iſmenum delabens. Hinc Senec. Oedip. 234. *Dircen Iſmenida*.

Digitized by Google

ἀνεπλήσθη. Μακεδόσι δὲ ἐπίσημον Θηβαίοις ἀπελέγετο τὸ δαιμόνιον.

Ἐν δὲ τῇ κατὰ πόλιν ἀγορᾷ τῆς Δήμητρος ἀράχνη κατὰ τȣ͂ προσώπȣ τȣ͂ ἀγάλματος ἐξύφαινε τὴν ἑαυτῆς τέχνην, καὶ τὸν ἱστὸν, ὃν εἴωθεν ἐργάζεσθαι. τὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλȣμένης Ἀλαλκομενηΐδος, ἄγαλμα αὐτομάτως κατεφλέχθη, πυρὸς μὴ προσαχθέντος, καὶ ἄλλα πολλά.

ΚΕΦ. ΝΗ.

Περὶ Διωξίππȣ.

Διώξιππος Ὀλυμπιονίκης ἀθλητὴς ὁ Ἀθηναῖος, εἰσήλαυνεν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν νόμον τῶν ἀθλητῶν. συνέῤῥει τοίνυν τὰ πλήθη, καὶ ἄλλος ἀλλαχόθεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεῶντο αὐτόν. ἐν δὲ τοῖς καὶ γυνὴ καλλει δια-

ἀράχνη] De hoc prodigio vid. plura Diod. XVII, p. 494. Mali autem ominis etiam ap. Romanos erat, ſi araneae telam in ſignis militaribus feciſſent.

Ἀλαλκομενηΐδος] Antiquiſſimum fuit hoc templum et cognomen Mineruae, atque ideo praecipua religione cultum, vid. Hom. Il. δ', v. 8. Pauſ. Boeot. c. 33.

κατεφλέχθη] *inflammatum eſt*, i. e. viſum eſt ardere, ſic Perizon. nam ſignum erat ex ebore, v. Pauſan. d. l.

Εἰσήλαυνεν] *Quadrigis in moenia et patrias inuehebantur victores*, vt ait Vitruv. IX init. quin etiam per deiectam partem muri, Suet. Neron. 25. *reuerſus e Graecia Neapolim albis equis introiit, disiecta parte muri, vt mos Hieronicarum eſt.*

ἐκκρεμαννύμενος] Io. Kuhn. interpretatur hoc verb. de rebus, quae in Dioxippo ſpectabantur ab occurrentibus ei, quaeque illorum oculos in ſe conuertebant. Vulteius de loco edito, vnde ſtantes, quaſi propenſi, ſpectauerint pompam. Illud praefert Perizon., nec plane reiicio; tamen non poſſum, quin cum Cl. Kuhn. Vulteii explicationem amplectar, ita, vt ſpectauerint propenſi de tecto et ex feneſtris aliisque locis editis, vt in libris ſacris Zacchaeus ille paruus ex arbore Chriſtum praetereuntem ſpectabat. Sic apud Latinos *pendere*, v. c. Virg. Ecl. I. *non ego vos proiectus in antro dumoſa pendere procul de rupe* vide-

διαπρέπουσα ἀπήντησε τῇ θέᾳ. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Διώξιππος, παραχρῆμα ἡττήθη τοῦ κάλλους, καὶ διετέλεσεν ἀποβλέπων τὴν ἄνθρωπον, καὶ ἐπιστρεφόμενος, καὶ εἰς πολλὰς τὸ πρόσωπον ἀλλάττων χροιάς. ἐκ δὴ τούτων πολλοῖς ἐγένετο καταφωρος, μὴ ἀργῶς ἰδὼν τὴν ἄνθρωπον. μάλιστα δὲ αὐτοῦ τὸ πάθος κατέγνω (χρυσοῦν κάτοπτρον Κορινθιουργὲς ἐπιπράσκετο) Διογένης ὁ Σινωπεὺς, καὶ πρὸς τοὺς πλησίον, ὁρᾶτε (εἶπε) τὸν ἀθλητὴν ὑμῶν τὸν μέγαν ὑπὸ παιδίσκης ἐκτραχηλιζόμενον.

ΚΕΦ. ΝΘʹ.

Περὶ ἀληθείας καὶ εὐεργεσίας.

Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τὸ, τε ἀληθεύειν, καὶ τὸ εὐεργ-

videbo, et Phaedr. fab. 88. de occaſione *curſu volucri pendens in nouacula*, h. e. leuiter conſiſtens in ea.

μαλιστα δε αυτου το π. etc.] Vulg. μαλ. δε δι' αυτου; ſed manifeſtum eſt, δι' ſpurium eſſe, quod nec Sluisk. nec reg. 1. et 3. agnoſcunt, nec Vultej. vertit, quare plane omiſi. Sed nec ſequentia χρυσ. κατ. Κορ. επ. ſana ſunt, ideoque Periz. ea aut omittenda, quia nec Plut. περι πολυπραγμ. nec Laert. in Diog. ſpeculi aurei faciant mentionem, (quare ea etiam vncis incluſit,) aut, ſi retinere ea velis, duxit ita explendas: μαλ. δε αυτ. τ. παθ. κατ., και χρ. κατοπτ. Κορ., ὁ επιπρ. εκει, ελαβε Διογ. Faciliorem tamen Iac. Gronouii coniecturam μαλ. — κατεγνω δια χρ. κατ. Κορ., ὁ επιπρ. Διογ. recipiunt Vir doct. Miſc. Obſ. III., Meinecke et Cl. Kuhn., qui tamen poſt επιπρασκ. comma ponunt, atque ita illud δια huc eſſet transpoſitum, quod non reſpuendum videtur.

εκτραχηλιζομενον] *Collo obtortum*, aut *reſpicientem*. Sic Plut. περι πολυπραγμ. τους πολυπραγμονας ιδοις αν ὑπο παντος ὁμοιως θεαματος τραχηλιζομενους και περιαγομενους, *curioſos — videas — in omni ſpectaculo obtorquere et circumferre vultum*. Τραχηλιζειν eſt, *quouis modo colli et capitis formam inflectere obtorquendo vel retorquendo*, deinde maxime in palaeſtra adhibebatur. Videatur Cuper. obſ. p. 91. ſ.

Digitized by Google

εὐεργετεῖν. καὶ προσετίθη, ὅτι καὶ ἔοικε τοῖς θεῶν ἔργοις ἑκάτερον.

ΚΕΦ. Ξ.

Περὶ Διονυσίου καὶ Φιλίππου.

Συνουσίας ποτὲ ἐγένετο Διονυσίῳ τῷ δευτέρῳ, καὶ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου. πολλοὶ μὲν οὖν, ὡς εἰκὸς, καὶ ἄλλοι λόγοι ἐπέῤῥευσαν, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο· ἤρετο ὁ Φίλιππος τὸν Διονύσιον πῶς τοσαύτην παρὰ τοῦ πατρὸς λαβὼν ἀρχὴν, οὐ καὶ διεσώσατο αὐτήν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο οὐκ ἔξω μέλους· ὅτι τὰ μὲν ἄλλα μοι κατέλιπεν ὁ πατήρ· τὴν δὲ τύχην, ᾗ ταῦτα ἐκτήσατο καὶ διεφύλαξεν, οὐκ ἔτι.

ΚΕΦ. ΞΑ.

Περὶ Βοῤῥᾶ ἀνέμου τιμῆς.

Θουρίοις ἐπέπλει Διονύσιος, καὶ τριακοσίας ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς ναῦς ὁπλιτῶν πεπληρωμένας. Βοῤῥᾶς δὲ ἀντιπνεύσας τὰ σκάφη συνέτριψε, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν τὴν ναυτικὴν ἠφάνισεν. ἐκ δὴ τούτων οἱ Θούριοι τῷ Βοῤῥᾷ ἔθυσαν, καὶ ἐψηφίσαντο εἶναι τὸν ἄνεμον πολίτην,

καὶ

Ὡς εικος] Med. ως το εικος, quod placet Abr. Gronou.

ουκ εξω μελους] Pariſ. B et C et Lugd. ουκ εξω λογου; reliqui vulg., et recte; ſic εμμελως c. 13. eleganter et feſtiue, et cap. 51.

τυχην] Romanorum imperatores aureum Fortunae ſimulacrum in cubiculo ſeruabant quod morituri ad ſucceſſorem tranſmiſerunt, quaſi fortunam ſuam hereditariam eidem relinquerent.

διεφυλ., ουκ ετι] En quam vehementiori negatione το ουκ ετι claudat orationem, ita, vt ipſum το ετι omnem exceptionem reiſciat. Sic non raro ſolent Graeci, imo et Latini.

Digitized by Google

καὶ οἰκίαν αὐτῷ, καὶ κλῆρον ἀπεκλήρωσαν, καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπετέλουν αὐτῷ. οὐκοῦν Ἀθηναῖοι μόνοι κηδεστὴν αὐτὸν ἐνόμιζον, ἀλλὰ καὶ Θούριοι εὐεργέτην αὐτοῦ ἐπέγραψαν. Παυσανίας δέ φησιν, ὅτι καὶ Μεγαλοπολῖται.

ΚΕΦ. ΞΒ.

Νόμος Περσικὸς περὶ τῶν συμβουλευόντων τῷ βασιλεῖ.

Νόμος καὶ οὗτος Περσικός· ἐάν τις μέλλῃ τι τῶν ἀπορρητοτέρων καὶ τῶν ἀμφιλόγων συμβουλεύειν βασιλεῖ, ἐπὶ

Κληρον απεκληρωσαν] Quando vrbs condebatur, vel terra quaedam occupata erat, ſolebat tunc totus ager in aequales diuidi *κληρους*, vel *praedia*, ac ſingulis, vt hic Boreae, tamquam ciui, vnum adſignari. Hinc in multis ciuitatibus lege vetitum erat, priſtina illa praedia vendere; vid. Ariſtot. Polit. II, 6, 5 et 10. Lycurgus Laconicum agrum diuiſit *εις τρισμυριους κληρους*. Ferebant autem illi *κληροι* tantum frugum, vnde in annum viuere quis poſſet. Sed et ſi quis extraneus Laconico more viuebat, ciuitate donabatur, et particeps fiebat *της αρχηθεν διατεταγμενης μοιρας* (i. q. hic *κληρου*), vid. Plut. *Lycurg.* it. *inſtit. Lac.*

καθ' ἑκαστον ετος] Bene monet Heyne, V. cel. temere haec Aelianum narrationi adieciſſe, quum haec de claſſe Dionyſii in inuadendis Thuriis et Rheginis Olymp. XCVII, 3. ſubmerſa procellis, narrata, paucis ante menſibus accidiſſent, quam Thurii a Lucanis (vid. Strab. VI, p. 404. et Diod. Sic. XIV, 101.) plane deleti ſint.

κηδεστην] *adfinem.* Nam quia rapuiſſe fingitur Boreas Orithyiam, Erechthei, regis Athen., filiam, adfinitatem (*το κηδος*) cum Athenienſibus contraxiſſe videbatur, ideoque aliquoties eos in bellis adiuuiſſe et templum ab iis apud Iliſſum fluuium accepiſſe traditur. Vid. Pauſ. Attic. 19. Herod. VII, 189. vbi *γαμβρος Αθηναιων* dicitur; *γαμβρος* vero et *κηδεστης* notare qualemcumque *adfinem*, ſiue *generum*, ſiue *ſocerum*, ſiue *ſororis maritum*, monuerunt iam viri docti. Ceterum de ventis pro diis habitis vid. Ouid. Met. VI, 683. Heſiod. Θεογ. 871. Herodot. VII. Lacedaemonii ventis equum immolarunt et adoleuerunt, in monte Taygeto.

Παυσανιας] Locus eſt Arcad. cap. 36. vid. ib. cap. 27.

ἐπὶ πλίνθε χρυσῆς ἔςηκε· καὶ ἐὰν δόξῃ παροινεῖν τῷ δέοντα, τὴν πλίνθον λαβὼν ὑπὲρ τῆς συμβελῆς μισθὸν ἀπέχεται. μαςιγεῖται δὲ ὅμως, ὅτι ἀντεῖπε βασιλεῖ. ἀνδρὶ δὲ ἐλευθέρῳ, κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ ἀντάξιαν ἀντικρίνειν δεῖ ὑπὲρ τῆ μισθῆ τὴν ὕβριν.

ΚΕΦ. ΞΓ'.

Περὶ Ἀρχεδίκης ἑταίρας.

Ἀρχεδίκης τις ἠράσθη τῆς ἐν Ναυκράτει ἑταίρας. ἡ δὲ ἦν ὑπερήφανος, καὶ δεινῶς φορτικὴ, καὶ ἀδρὰς ᾔτει μισθὰς, καὶ λαβᾶσα πρὸς ὀλίγον ἂν ὡμίλησε τῷ δόντι, εἶτα ἀπέκλινεν. ἐρασθεὶς ἂν ὁ νεανίσκος αὐτῆς, καὶ τυχεῖν μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ μὴ πάνυ ἦν πλάσιος, ὄναρ αὐτῇ συνεγένετο, καὶ παραχρῆμα ἐπαύσατο τῆς ἐπιθυμίας.

ΚΕΦ. ΞΔ'.

Περὶ τῆ Ἀλεξάνδρε νεκρῆ.

Ὁ μὲν Φιλίππε καὶ Ὀλυμπιάδος Ἀλέξανδρος, ἐν Βαβυλῶνι τὸν βίον καταςρέψας, νεκρὸς ἔκειτο, ὁ τῆ Διὸς εἶναι λέγων. καὶ ςασιαζόντων περὶ τῆς βασιλείας τῶν περὶ αὐτὸν, ταφῆς ἄμοιρος ἦν, ἧς μεταλαγχάνεσι καὶ οἱ σφόδρα πένητες, τῆς φύσεως τῆς κοινῆς ἀπαιτέ-

Ουκ αντaξιαν υβ.] non aequam contumeliam. Sic Sluisk. et Med. 3. et ſimile quid reg. 1. 2. 3. quod receperunt et Abr. Gronou. et ed. Baſil. Vulg. ε κατ' αξιαν non merito, ex aequo, quod frigidiuſculum.

Αρχεδικης] Vixit aliquot annos poſt Amaſin, regem Aegypti, Cyri aequalem, vid. Herodot. II, 134. 135. et Athen. XIII, 7.

Ναυκρατει] Praecipuum, imo vnicum olim Aegypti emporium fuit *Naucratis*, Herodot. II, 179. et c. 135. Athen. l. c.

Ὁ τε Διος ειναι λεγων] ſcil. ἑαυτον τον υἱον τον τε Διος. Conf. cum hoc cap. Lucian. dial. mort. *Diogen.* et *Alex.*

Digitized by Google

ἀπαιτούσης τὸν μηκέτι ζῶντα κατακρύψαι· ἀλλ' οὗτός γε τριάκοντα ἡμέρας κατελέλειπτο ἀκηδὴς, ἕως Ἀρίστανδρος ὁ Τελμισσεὺς, θεόληπτος γενόμενος, ἢ ἔκ τινος ἄλλης συντυχίας κατασχεθεὶς, ἦλθεν εἰς μέσους τοὺς Μακεδόνας, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, τὸν πάντων τῶν ἐξ αἰῶνος βασιλέων εὐδαιμονέστατον Ἀλέξανδρον γεγονέναι, καὶ ζῶντα, καὶ ἀποθανόντα. λέγειν ἄρα τοὺς θεοὺς πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἄρα ἡ ὑποδεξαμένη γῆ τὸ σῶμα, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ᾤκησεν ἡ ἐκείνου ψυχὴ, πανευδαίμων τε ἔσται, καὶ ἀπόρθητος δι' αἰῶνος. ταῦτα μαθόντες πολλὴν εἰσεφέροντο φιλονεικίαν, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ βασιλείαν, τὸ ἀγώγιμον τοῦτο ἄγειν ἐπιθυμῶν, ἵνα κειμήλιον ἔχῃ, βασιλείας ἀσφαλοῦς καὶ ἀκλινοῦς ὅμηρον. Πτολεμαῖος δὲ, εἴ τι χρὴ πιστεύειν, τὸ σῶμα ἐξεκάλυψε, καὶ μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πό-

λιν

τον μηκετι ζωντα κ.] De cura ignotos humandi vid. ſupra V, 14. Sophocl. Antigon. v. 262. ib. Schol.

κατελ. ακηδης] *inhumatus relictus eſt.* Κηδος enim proprie de cura vſurpatur, quae exornandis atque honorandis exſequiis impenditur.

Αριςανδρος ὁ Τελ.] Hic erat, cui plurimum ex vatibus credebat Alexander, vid. Curt. V, 4. VII, 7. Vates autem huius vrbis iam antiquitus conſulebantur, imo ciues eius erant periti interpretandi res diuinas, et habebant ab ipſo genere ſuo artem vaticinandi, vt tradit Arrian. II. Vrbs illa *Telmiſſus* erat *Lyciae*, vt Strabo, Mela, Liuius, Arrian., vel *Cariae*, vt Cic. Stephan. *de vrbibus*, Clemens Alex., diverſa a *Termeſſo Piſidiae*, etſi literae R et L ſaepe commutatae videntur, vt et in eiusdem nominis flumio *Telmiſſo* et *Termeſſo*, vid. II, 33 fin.

κατασχεθεις] Sic *κατοχοι* abſolute et *κατ. εκ θεου*· vid. ſupra III, 9. Item *κατασχετοι*.

τους θεους προς αυτον] Vulg. vert. *deos ſibi* (Ariſt.) *notum feciſſe.* Sed Periz. magis adpoſite, vt putat, *deos itaque de ipſo* Alex. *praedicere, declarare*: quum hoc ſenſu et maxime in oraculis et reſponſis deorum voc. *προς* ſaepe adhibeatur pro *de*; ſic infra XIII, 23. Polyaen. I, 10. *προς αυλητας λογιον*, *oraculum de tibicinibus.* In ſacris lit. Luc. 20, 19. Hebr. 1, 7. 4, 13.

εξεκαλυψε] Recte ſine dubio coniecit Freinsh. ad Curt. X, 10. *εξεκλεψε* i. e. *clam abduxit*, conſentientibus Periz., Meineck. et Kuhn. Sic enim *κλεπτεσθαι*

de

Digitized by Google

λον τὴν κατ' Αἴγυπτον ἐκόμισε. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες τὴν ἡσυχίαν ἦγον, Περδίκκας δὲ αὐτὸν διώκειν ἐπεχείρησεν. οὐ τοσοῦτον δὲ ἔμελε τούτῳ τῆς εἰς Ἀλέξανδρον πολυωρίας, καὶ τῆς εἰς τὸν νεκρὸν ὁσίας, ὅσον τὰ προλεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀριστάνδρου ἀνέφλεγεν αὐτόν, καὶ ἐξῆπτεν. ἐπεὶ δὲ κατέλαβε τὸν Πτολεμαῖον, ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ μάχη καρτερὰ πάνυ σφόδρα ἐγένετο, ἀδελφὴ τρόπον τινὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ εἰδώλου τοῦ ἐν Τροίᾳ, ὅπερ Ὅμηρος ᾄδει, λέγων, ὑπὲρ Αἰνείου τὸν Ἀπόλλωνα εἰς μέσους ἐμβαλεῖν τοὺς ἥρωας. ἀνέστειλε δὲ τὴν ὁρμὴν τοῦ Περδίκκου ὁ Πτολεμαῖος. εἴδωλον γὰρ ποιησάμενος ὅμοιον Ἀλεξάνδρῳ, κατεκόσμησεν ἐσθῆτι βασιλικῇ, καὶ ἐνταφίοις ἀξιοζήλοις. εἶτα τοῦτο ἀναπαύσας ἐπὶ μίαν τῶν Περσικῶν ἁμαξῶν, τὸ ἐπ' αὐτῆς κατεσκεύασε φέρετρον μεγαλοπρεπῶς ἀργύρῳ, καὶ χρυσῷ, καὶ ἐλέφαντι. καὶ τὸ μὲν ὄντως Ἀλεξάνδρου σῶμα λιτῶς καὶ ὡς ἔτυχε προὔπεμψε κρυπταῖς ὁδοῖς, καὶ ἀτρίπτοις. ὁ δὲ Περδίκκας καταλαβὼν τὸ τοῦ νεκροῦ φάσμα, καὶ τὴν διασκευασθεῖσαν ἁρμάμαξαν, ἀνεστάλη τοῦ δρόμου, οἰόμενος ἔχειν τὸ ἆθλον. ὀψὲ δὲ ἔμαθεν ἀπατηθείς, ἡνίκα διώκειν οὐκ εἶχε.

de omni, quod inſciis aliis fit. Vid. ad III, 47.

Περδικκας δε αυτον] De hac hiſtoria vid. Strab. XVII. Pauſ. Att. 6. Diod. Sic. XVIII. ab aliis aliter ea narratur.

του εν Τροιᾳ] ſc. *ειδωλου*; recte ſic coniecit Faber, adſentientibus ei codd. Sluisk. regg. a. b. et Med. 3., quod receperunt Abr. Gronou., ed. Baſil. et Cl. Kuhn. pro vulg. *της* ſc. *μαχης*. Ad *του* enim proxime refertur *ὅπερ*. At ſi legeris *της*, conſtructio nimis implicita mihi videtur, ſcripſiſſetque, vt recte vidit Cl. Kuhn., auctor, *της εν Τ., της υπερ του ειδ.* Praefert tamen vulg. Perizon. cum Io. Kuhn. et cum his faciunt codd. reg. b. et Lugd. Ceterum ſimulacrum illud erat Aeneae, quod Apollo pro Aenea in medios heroas immiſit, qui acerrime circa illud tamquam circa verum Aeneam pugnarunt, vid. Hom. Il. *ε*, 449.

Φερετρον] h. l. lectus vel arca funebris, vid. Hom. Il. *σ'*, 236. Patroclus *κειμενος εν φερετρῳ*. Schol. *νεκροφορῳ κλινιδιῳ*.

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Ἀταλάντης.

Λόγος οὗτος Ἀρκαδικὸς ὑπὲρ τῆς Ἰασίωνος Ἀταλάντης. ταύτην ὁ πατὴρ γενομένην ἐξέθηκεν· ἔλεγε γὰρ οὐ θυγατέρων, ἀλλ' ἀῤῥένων δεῖσθαι. ὁ δὲ ἐκθεῖναι λαβὼν, οὐκ ἀπέκτεινεν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Παρθένιον ὄρος, ἔθηκε πηγῆς πλησίον. καὶ ἦν ἐνταῦθα ὕπαντρος πέτρα, καὶ ἐπέκειτο συνηρεφὴς δρυμών. καὶ τοῦ μὲν βρέφους κατεψήφιστο θάνατος. οὐ μὴν ὑπὸ τῆς τύχης προὐδόθη. ὀλίγῳ γὰρ ὕστερον ὑπὸ κυνηγετῶν ἀφῃρη-

μένη

Ὑπὲρ τῆς Ἰασίωνος Ἀταλ.] Duae ſuerunt Atalantae, poeticis ex fabulis celebres. Altera Boeotica Schoenei filia, quae curſu certauit cum procis ſuis et nupſit tandem Hippomeni. Altera Arcadica haec. Sed quas ipſi veteres ſaepius confuderunt, vt fecerunt Hygin. fab. 99. et 173. Apollod. I, 8. et III, 9. vid. not. Cel. Heynii. Neque minus discrepant in nomine eius, qui pater fuit huius Atalantae. Adpellant eum vel *Iaſum*, adeoque Atalantam *Iaſida*, vt Eurip. in Phoeniſſ., Hygin. et Apollod. dd. ll., vel *Iaſium*, vt Heſiod. Theog. 970. et Atalantam κούρην Ἰασίοιο, vt Callim., vel, vt Noſter, *Iaſiona*, vel, vt Lugd. et reg. b., Ἰασώνου. Quare putat Periz. legendum hic Ἰασιώνης, ſicuti Danae, Acriſii filia, vocatur Ἀκρισιώνη, Hom. Il. ξ', 319. et Diod. Sic. V, 77.

ὁ δὲ ἐκθεῖναι λ.] *vt eam exponeret.*

τὸ Παρθένιον ὄρος] Mons *Parthenius* Arcadiam Argolidemque ſeiungebat, et in eo Auge peperit Herculi Telephum, v. Diod. IV, 33.

ὑπὸ κυνηγετῶν cet.] Sluisk.

ὑπὸ

Digitized by Google

μένη τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἄρκτος ἧκε, σφριγώντων αὐτῇ τῶν μαζῶν, καὶ βαρυνομένων ὑπὸ τοῦ γάλακτος. εἶτα κατά τινα θείαν πομπὴν ἡσθεῖσα τῷ βρέφει, ἐθήλασεν αὐτό· καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἐκουφίσθη τῆς ὀδύνης, καὶ ὤρεξε τροφὴν τῷ βρέφει· καὶ οὖν καὶ αὖθις ἐπαντλοῦσα τοῦ γάλακτος, καὶ ἐποχετεύουσα, ἐπεὶ τῶν ἑαυτῆς μήτηρ οὐκ ἔμεινε, τῆς μηδέν οἱ προσηκούσης τροφὸς ἐγένετο. ταύτην οἱ κυνηγέται παρεφύλαττον, καὶ οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβουλεύσαντες τῷ θηρίῳ εἰς τὰ ἔκγονα αὐτῆς· καὶ αὐτὰ ἕκαστα τῶν δρυμώνων κατασκεψάμενοι, ἀπελθούσης κατὰ συνήθειαν κατά γε ἄγραν καὶ νομὴν τῆς ἄρκτου, τὴν Ἀταλάντην ὑφείλοντο, καλουμένην τοῦτο οὐδέπω· αὐτοὶ γὰρ ἔθεντο αὐτῇ τὸ ὄνομα. καὶ ἐτρέφετο ἐν αὐτοῖς ἐν ὀρείῳ τῇ τροφῇ. κατὰ μικρὸν δὲ αὐτῇ τὰ τοῦ σώματος μετὰ τῆς ἡλικίας ἀνέτρεχε, καὶ ἤρα παρθενίας· καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίας ἔφευγε, καὶ ἐρημίαν ἐπόθει, καταλαβοῦσα τῶν ὀρῶν τῶν Ἀρκαδικῶν τὰ ὑψηλότατα. ἔνθα ἦν καὶ αὐλὼν κατάῤῥυτος

ὑπο κυνηγετου. Αφηρ. (ſc. *κατα*) *τ. ε. β.*

και οἱ εξ αρχης] Recte, mea ſententia, Perizon. cum Geſn. legi vult *οἱ και εξ α.*

επιβουλ. τ. θ. εις τ. ε.] *vt raperent eius prolem.*

εις τα εκγονα α.] Lugd. *εγγονα*, vt ſupra I, 6.

ἑκαστα των δρυμωνων] Sluisk. ac regg. a. c. *τ. δρωμενων*, *quae fierent*; quod Periz. perplacet, nam non opus erat, vt *ſingula ſiluae* explorarent, quum ſcirent, vbi vrſa ſuum haberet cubile; ſed, vt ſcirent, quae ab ea fierent, quando ſcil. et quamdiu paſtum abire ſoleret, atque ita dein, quum ipſa abiiſſet, tollerent Atalantam.

καλουμενην τουτο] Ατταλάντη eſt Nomen proprium feminae, formatum a Maſculino Ατλας, Ατλαντος.

ετρεφετο εν αυτοις] Εν poſt *ετρεφ.* in cod. Med. 3. abeſt, probante Abr. Gronou. et conſentiente Hemſterhuſ. ad Lucian. I, 429. Non ita in not. ad Luc. dial. ſel. pag. 21. vbi *εν* Attica venuſtate redundare ſentit, et exempla plura adfert Hemſterh. Similiter ſupra XII, 1. *ετρεφετο τῳ πατρι* etc.

τας των ανδρων ὁμ.] Mſt. Lugd. et Sluisk. et regg. omnes legunt *της* pro *τας*. Mox Sluisk. et Med. 3. *των Αρκ. το ὑψηλοτατον.*

τος, καὶ μεγάλαι δρῦς, ἔτι δὲ καὶ πνεῦμα, καὶ βαθεῖά τις ὕλη. τί γὰρ ἡμᾶς λυπεῖ, καὶ ἄντρον Ἀταλάντης ἀκοῦσαι, ὡς τὸ τῆς Καλυψοῦς τὸ ἐν Ὁμήρῳ; καὶ ἦν ἐν κοίλῃ τῇ φάραγγι σπήλαιον ἕν, καὶ βαθὺ πάνυ, κατὰ πρόσωπον δὲ βαθεῖ κρημνῷ ὠχύρωτο. κιττοὶ δὲ αὐτὸ περιεῖρπον, καὶ ἐνεπλέκοντο οἱ κιττοὶ μαλακοῖς δένδροις, καὶ δι᾽ αὐτῶν ἀνεῖρπον· κρόκοι τε ἦσαν περὶ τὸν τόπον, ἐν μαλακῇ φυόμενοι καὶ βαθεία τῇ πόα. συνανέτελλε δὲ αὐτοῖς καὶ ὑάκινθος, καὶ ἄλλη πολλὴ χροιὰ ἀνθέων, οὐ μόνον εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν δυναμένων, ἀλλὰ καὶ ὀσμαὶ ἐξ αὐτῶν τὸν ἀέρα τὸν κύκλῳ κατελάμβανον· καὶ παρῆν τῇ τε ἄλλῃ πανηγυρίζειν, καὶ κατὰ τὴν εὐωδίαν ἑστιᾶσθαι. δάφναι τε ἦσαν πολλαί, φυτοῦ διὰ τέλους ἀκμάζοντος, ἡδεῖαι προσιδεῖν κόμαι. καὶ ἄμπελοι δὲ πάνυ σφόδρα εὐθενοῦντο βοτρύων, πρὸ τοῦ ἄντρου τεθηλυῖαι, τὸ φιλεργὸν τῆς Ἀταλάντης ἐπεδεί-

και βαθαι τις ὑλη] Sluisk., reg. a. et Med. 3. *και βαθ. ἡ εκ τετων σκια*; quod probant Periz. et Cl. Meinecke. Pro *πνευμα* Cl. Kuhn. cum Abr. Gronou. emendare vult *πευκαι*, quod, ſi lectionem Sluisk. receperis, ab ea, ſicut a tota deſcriptione, confirmari videtur.

τι γαρ ἡμας λ.] Adſentitur Perizon. Cupero obſ. pag. 323. legenti *ὑμας* maxime ob ſequ. *ακεσαι*. Sed et ita codd. Lugd. et reg. b. At Sluisk. et cett. regg. vulgatum retinent, quod haud ſcio, an, vt ſermoni communi non contrarium, poſſit defendi; bene enim *το ἡμας* auditorem lectoremque pariter atque auctorem ipſum continere Io. Kuhn. monet. Ceterum bene obſeruauit Cuper. d. l. hoc caput altiori ſtilo, quam cetera, et fere oratorio ſcriptum eſſe; vnde et paſſim formulae oratorum propriae, vt modo adlata. Nec minus in hoc cap. locos elegantiſſimos nitidiſſimi auctoris occurrere, v. c. ſequentem, idem monet, p. 179.

το εν Ὁμηρῳ] Vid. Odyſſ. ε, 63.

οἱ κιττοι] Aut totum, vt ex margine intruſum, delendum, aut, ſi *το κιττοι*, non male, vt repetitum, retinueris, Articulus mihi certe videtur eiiciendus.

εις ἑορτην οψεως] *ad laetitiam oculorum*, i. e. vt oculi adſpectu laetentur, vel paſcantur. Sed Philo aemulationem honeſtam dicit *ψυχης ἑορτην* animi delicias. Vid. et ſupra III, 1 med. et not.

Digitized by Google

ἐπεδείκνυντο. ὕδατά τε διατελῆ καὶ εἰσρέοντα, καὶ καθαρὰ ἰδεῖν, καὶ ψυχρὰ, ὅσον τε ἁψαμένῳ τεκμήρασθαι, καὶ καταγνῶναι πιόντι, χύδην καὶ ἀφθόνως ἐπέρρει. τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς ἀρδείαν τοῖς δένδροις τοῖς προειρημένοις ἦν ἐπιτήδεια, συνεχῶς ἐπιρρέοντα, καὶ εἰς τὸ ἔμβιον αὐτοῖς συμμαχόμενα. ἦν οὖν τὸ χωρίον χαρίτων ἀνάμεστον καὶ σεμνότατόν τε ἅμα καὶ σώφρονα παρθενῶνα ἐδείκνυεν. ἦν δὲ ἄρα τῇ Ἀταλάντῃ στρωμναὶ μὲν αἱ δοραὶ τῶν τεθηραμένων, τροφὴ δὲ τὰ τούτων κρέα, ποτόν τε τὸ ὕδωρ. στολὴν δὲ ἤσθητο ἀπράγμονα, καὶ τοιαύτην, οἵαν μὴ ἀποδεῖν τῆς Ἀρτέμιδος. ἔλεγε γὰρ ζηλοῦν αὐτὴν καὶ ἐν τούτῳ, καὶ ἐν τῷ παρθένον εἶναι διὰ τέλους ἐθέλειν. ἐπεφύκει δὲ ὠκίστη τοὺς πόδας· καὶ οὐκ ἂν αὐτὴν διέφυγεν, οὔτε θηρίον, οὔτε ἐπιβουλεύων αὐτῇ ἄνθρωπος· φυγεῖν ἐθέλουσαν, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἄν τις αὐτὴν κατέλαβεν. ἤρων δὲ αὐτῆς οὐχ ὅσοι μόνον αὐτὴν εἶδον, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐκ φήμης ἠρᾶτο. φέρε δὲ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς, εἴ τι μὴ

λυπεῖ,

διατελη και ασρεοντα] Periz. delet και, ac vertit *perpetuum fluentia*. Abr. Gronou. pro ασρ. vult ευρεοντα, quod praefert etiam Cl. Kuhn. Non male, puto; nam locus, quo fluxerit aqua, verbo επερρει iam expreſſus videtur. Tunc nec delendum το και.

στρωμναι] Sic Mſti. Med. 3. στρωμνη, quod praefert Faber et eum eo Abr. Gronou., Ed. Baſil., Perizonio adridet.

οιαν μη αποδειν της] Valk. ad Eurip. fragm. p. 12. legit απᾳδειν, ſed, vt putat Cl. Kuhn. non neceſſarium; αποδειν τινος eſt *cedere alteri aliqua re. Veſtitus eiusmodi, qui non abhorret a Diana, ſeu non indignus Diana*, niſi mauis intelligi κατα, *veſtitum eiusmodi*, quo (καθ' οιαν) *non ceſſit Dianae* ſc. Atalanta, quod praeferam.

αλλ' ενταυθα μεν ουκ αν] Muret. ad Propert. I, 1, omiſſis αλλ' εντ. μ. legit φυγ. δε ενθ. ουκ αν etc., cui conſentit Barth. ad Stat. IV, v. 313. Sed recte disſentit Periz., qui optime animaduertit emphaſin iis verbis exorientem. Sed tamen non poſſum, quin cum Mureto poſt φυγειν voc. δε inſeram.

αλλ' ηδη και εκ φ.] Faber vult αλλα δη και. Sed retinet Periz. cum Kuhnio vulgatum, et ita etiam omnes Mſti. Sic et infra XIV, 22. et alibi. Paullo poſt ηδη δε.

Digitized by Google

λυπεῖ, διαγράψωμεν. λυπεῖ δὲ οὐδὲν, ἐπεὶ καὶ ἐκ τούτων προσγένοιτ' ἂν λόγων τε ἐμπειρία καὶ τέχνη. μέγεθος μὲν γὰρ, ἔτι παῖς οὖσα, ὑπὲρ τὰς τελείας ἦν γυναῖκας, κάλλει δὲ ἦν, ὡς οὐκ ἄλλη τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παρθένων τῶν τότε. ἀῤῥενωπὸν δὲ, καὶ γοργὸν ἔβλεπε. τοῦτο μὲν καὶ ἐκ τῆς τοῦ θηρίου τροφῆς, ἐπεὶ καὶ θυμοειδὴς ἦν, ἤδη δὲ καὶ τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι γυμνασίων· κορικόν τε καὶ ῥᾳδινὸν οὐδὲν εἶχεν. οὐ γὰρ ἐκ θαλάμου προῄει, οὐδὲ ἦν τῶν ὑπὸ μητράσι καὶ τίτθαις τρεφομένων. τὸ δὲ ὑπέρογκον τοῦ σώματος, οὐδὲ τοῦτο εἶχε· καὶ μάλα γε εἰκότως, ἅτε ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, καὶ περὶ αὐτὰ τὰ γυμνάσια τὸ πᾶν σῶμα ἐκτελοῦσα.

Ξανθὴ δὲ ἦν αὐτῆς ἡ κόμη. οὔτι που πολυπραγμοσύνῃ γυναικείᾳ, καὶ βαφαῖς ἅμα, καὶ φαρμάκοις· ἀλλ' ἦν φύσεως ἔργον ἡ χροιά. πεφοίνικτο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἡλίων αὐτῇ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐρυθήματι ἐῴκει ἄντικρυς. Τί δὲ οὕτως ὡραῖον γένοιτο ἄνθος, ὥσπερ οὖν καλὸν ᾖ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου; δύο δὲ εἶχεν ἐκπληκτικὰ, κάλλος ἄμαχον, καὶ σὺν τούτῳ καὶ φοβεῖν ἐδύνατο. οὐδεὶς ἂν ἰδὼν αὐτὴν ἠράσθη ῥᾴθυμος ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐτόλμησεν ἀντιβλέπειν τὴν ἀρχήν. τοσαύτη μετὰ τῆς ὥρας κατέλαμπεν ἡ αἴγλη τοὺς ὁρῶντας. δεινὴ δὲ ἦν ἐντυχεῖν τά τε ἄλλα, καὶ τῷ σπανίῳ. οὐ γὰρ ἂν αὐτήν τις εὐκόλως οὐδεὶς

εκ της του θηριου τρ.] Sic Lugd. et reg. b. et *τροφη θηριου* hic eſt alimonia, quam vrſa praeſtitit Atalantae.

ουτι που πολυπρ.] Nota, quam confirmet negationem *το τι* diminuens et Partic. *που* dubitationem adferat; *doch wohl keinesweges durch* etc. Sic Soph. Philoct. v. 1226. *ου τι που δοκεις; du denkſt ihn* (den Bogen) *doch wohl nicht zu geben.*

ὡσπερουν καλον η το προσ.] Vulg. *ω. καλον, ἢ το πρ.* ſed ſine ſenſu, quare Muret. ad Propert. *ὥσπερ ου καλλιον η το πρ.* Simplicior eſt Schefferi et a Kuhn. et Periz. probata coniectura, quae recepta eſt, et quam Lugd. et reg. 2. 3. firmant.

και τῳ σπανιῳ] Sic Sluisk. et reg. 1. Sed Lugd. et reg. 2. 3. *και τα σπανια*, vtrumuis recte.

τις ευκολως ουδεις ειδεν] *Τις* inten-

οὐδεὶς εἶδεν· ἀλλ᾽ ἀδοκήτως καὶ ἀπροόπτως ἐπέφηνε, διώκουσα θηρίον, ἢ ἀμυνομένη τινὰ, καὶ ὥσπερ ἀστὴρ διάττουσα (δ᾽) ἐξέλαμπεν ἀστραπῆς δίκην. εἶτα ἀπέκρυπτεν αὐτὴν διαθέουσαν ἢ δρυμὸν, ἢ λόχμην, ἤ τι ἄλλο τῶν ἐν ὄρει δάσος.

Καὶ οἱ ποτὲ (καὶ οἱ) τὴν ὅμορον γειτνιῶσαν οἰκοῦντες, μεσούσης τῆς νυκτὸς, ἐρασταὶ θρασεῖς, καὶ κωμασταὶ βαρύτατοι, δύο τῶν Κενταύρων, Ὑλαῖός τε, καὶ Ῥοῖκος· ἦν δὲ ἄρα ὁ κῶμος αὐτῶν, οὔτε αὐλητρίδες, οὔτε αὐτὰ δήπου τὰ τῶν μειρακίων τῶν κατὰ πόλιν, ἀλλὰ πεῦκαι μὲν ἦσαν· καὶ ταύτας ἐξάψαντες καὶ ἀναφλέξαντες, ἐκ τῆς πρώτης τοῦ πυρὸς φαντασίας ἐξέπληξαν ἂν καὶ δῆμον, μήτι γοῦν μίαν παρθένον.

Κλάδους δὲ πιτύων νεοδρεπεῖς ἀποκλάσαντες, εἶτα τούτοις ἑαυτοὺς διαπλέξαντες, εἰργάζοντο στεφάνους. συνεχῶς δὲ καὶ θαμινὰ ἐπικροτοῦντες τοῖς ὅπλοις διὰ τῶν ὀρῶν, συνεκκαίοντες καὶ τὰ δένδρα, ἐπὶ τὴν παῖδα ἔσπευδον, κακοὶ μνηστῆρες, σὺν ὕβρει καὶ ἄντρῳ τὰ

ἔδνα

intendit, ſicuti τι, vid. I, 16 med. non autem plane abundat, vt putat Vigerus. Sic Xen. M. S. I, 2. 42. ουδεν τι χαλεπου. Idem facit, quum aliis Adiectiuis vel Pronominibus negantibus iunctum reperitur. Verte: *plane nemo.*

επεφηνε] Επιφαινειν dicuntur hominibus dii et omnia coeleſtia, maxime ſidera, Actor. 27, 20.

και οἱ ποτε (και οἱ) την ὁμ. γειτν.] Locus ſane corruptus, ſed nil iuuant Mſti. Adſentior ergo Perizonio, cui ſenſit placet coniectura, eiicientis illa iterata και οἱ et γειτν. habet gloſſema illius την ὁμορον, et ην δε αρα — — ἦσαν, tamquam parentheticam deſcriptionem iſtius comeſſationis. Coniungitur igitur prius και οἱ etc. cum ſeqq. και ταυτας εξαψ. Probare videtur Cl. Kuhnius emendationem Abr. Gronouii, legentis ερημον pro ὁμορον, et poſt βαρυτ. cum Med. 3. εκωμασαν inſerentis; non male.

Ῥοικος] Sic edunt Mſti. Apollod. III. Callimach. H. in Dian. 221. Sed Virg. Georg. II, 456. Ouid. Met. XII, 271. Val. Flacc. I, 141. eum nominant *Rhoetum*, qui a Virg. in pugna inter Lapithas et Centauros cum *Hylaeo* occiſus dicitur.

συν ὑβρει και αντρῳ] Locus ſane corruptiſſimus et ſenſu plane carens; quid enim eſt

συν

ἔδνα τῶν γάμων προεκτελϑντες. τὴν δὲ ϑκ ἔλαθεν ἡ ἐπιβϑλή. ἰδϑσα δὲ ἐκ τϑ ἄντρϑ τὸ πῦρ, καὶ γνωρίσασα, οἵ τινές ποτε ἄρα ἦσαν οἱ κωμαςαὶ, μηδὲν διατραπεῖσα, μηδὲ ὑπὸ τῆς ὄψεως καταπτήξασα, τὸ μὲν τόξον ἐκύκλωσεν, ἀφῆκε δὲ τὸ βέλος, καὶ ἔτυχε τϑ πρώτϑ μάλα εὐκαίρως. καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἐπῄει δὲ ὁ δεύτερος ϑκ ἔτι κωμαςικῶς, ἀλλ' ἤδη πολεμικῶς, ἐκείνῳ μὲν ἐπαμῦναι θέλων, ἑαυτϑ δὲ ἐμπλῆσαι τὴν ὁρμήν. ἀπήντησε δὲ ἄρα καὶ τϑτῳ τιμωρὸς ὁ τῆς κόρης οἰςὸς ὁ ἕτερος. καὶ ὑπὲρ τῆς Ἰασίωνος Ἀταλάντης τοσαῦτα.

ΚΕΦ. Β'.

Πῶς ὁ Μακαρεὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτϑ ἀπηνείας ὑπὸ τῶν θεῶν ἐτιμωρήθη.

Μιτυληναῖος ἀνὴρ, Μακαρεὺς ὄνομα, ἱερεὺς τϑ Διονύσϑ, ὅσα μὲν ἐξ τϑς ἰδεῖν, πρᾶος ἦν καὶ ἐπιεικὴς, ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιςα. ξένϑ δὲ ἥκοντος παρ' αὐτὸν, καὶ δόντος αὐτῷ παρακαταθήκην χρυσίϑ πλῆθος,

συν αντρῳ? Quare varie tentatur, Mſtis nil adiuuantibus. Faber *αὐτῃ*, voce poetica, quae *vociferationem bellicam* notat, alius *οχλῳ* vel *κωμῳ*, alius *ανατροπῃ*, Kuhn. *αυτω et illi duo*. Perizonius vel Fabro adſentiendum, vel *συν ὑ. και ανιαρως*, *cum inſolentia et luctu adferendo*, legendum putat. Coniicit etiam *σ. ὑ. κ. ατμῳ fumo*, quia incenderant arbores circa antrum et taedas manibus geſtabant. Triller. *σ. ὑ. κ. αραδῳ tumultu*, et ſic alii aliter. Quae omnia fateor mihi non ſatisfaciunt. Vna tamen emendatio mihi cum Cl. Kuhnio omnium facillima atque adeo proxima eſſe videtur Viri doct. Obſ. Miſc. III, p. 245. legentis *επ'* pro *και*.

την δε ϑκ ελ.] Articulus praepoſitiuus pro *ἅτος* apud Ionicos fere ſemper, apud Atticos interdum reperitur.

ἑαυτϑ δε εμπλησαι τ. ο.] An *ἑαυτῳ*?

Ὁσα μ. ἐτος ιδειν] *quantum ille viſu cognoſci poterat*, vid. I, 30 init.

ξενϑ δε ἡκοντος] Pro *δε* melius *γαρ* coniicit Periz.

παρακαταθηκην χ.] Pecuniae in templis, tamquam locis ſanctiſſimis ac tutiſſimis, deponi ſole-

Digitized by Google

πλῆθος, ἐν τῷ μυχῷ τῦ ἀνακλόρυ, τὴν γῆν διασκάψας ὁ Μακαρεὺς, κατώρυξε τὸ χρυσίον. χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ξένος, τὸ χρυσίον ἀπῄτει. ὁ δὲ, εἰσαγαγὼν ἔνδον ὡς ἀποδώσων, κατέσφαξε, καὶ τὸ χρυσίον ἀνώρυξεν, ἀντ' αὐτῦ δὲ τὸν ξένον κατέθηκε· καὶ ᾤετο, ὥσπερ τὺς ἀνθρώπυς, λανθάνειν ὕτω καὶ τὸν θεόν. πλὴν ὐκ ἀπήντησε ταῦτα ταύτῃ, πόθεν; χρόνυ δὲ ὀλίγυ διεληλυθότος, αἱ μὲν τῦ θεῦ τριετηρίδες ἀφίκοντο· ὁ δὲ ἔθυε μεγαλοπρεπῶς. καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν βακχείαν εἶχεν, οἱ δὲ παῖδες αὐτῦ, δύο ὄντες, ἔνδον ἀπελείφθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μιμύμενοι τὴν τῦ πατρὸς ἱερυργίαν, τῷ βωμῷ τῷ πατρῴῳ προσῆλθον, ἔτι καιομένων τῶν ἐμπύρων. καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρέσχε τὸν τράχηλον, ὁ δὲ πρεσβύτερος ἠμελημένην εὑρὼν σφαγίδα, τὸν ἀδελφὸν ἀπέκτεινεν ὡς ἱερεῖον. οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν, ἰδόντες ἀνεβόησαν. ἀκύσασα δὲ ἡ

 μήτηρ

ſolebant apud veteres. Sic Hannibal apud Corn. Nep. c. 9. Imo et commune aerarium Graeciae erat in templo Deli, Thuc. I, 96.

εν τῳ μυχῳ τυ ανακλορυ] Μυχοι omnium rerum intima dicebantur. Ανακλορα autem quaeuis templa, et ανακλες quilibet dii.

ποθεν;] Non abundat, ſed ſolet adhiberi ad aliquid vehementer negandum. Suid. ποθεν — ισον τῳ υδαμως. Proprie idem eſt, ac ſi quis diceret, *quomodo hoc ita ſe habere poſſit?* Saepe additur γαρ, Plut. ερωτ. εγω μεν υκ οιμαι, ποθεν γαρ; *ego non puto, nequaquam.* Et ſic paſſim occurrit ap. Demoſth.

τριετηριδες] Solennia maxime Bacchi ſacra tertio quoque anno celebrari ſolita. Vid. Hygin. fab. 131. Ouid. Met. VI, 587. IX, 641.

και ὁ μεν π. την βακχειαν ειχεν] Separanda haec a prioribus. Primum ſcilicet Macareus ſplendide ſacrum fecit domi et apud templum; eo facto, extra domum in vicinia ſiluarum aut montium bacchabatur cum thyrſo, ritu in his ſacris vſitato, quae eſt βακχεια, vid. e. g. Virg. Aen. IV, 301. Ouid. Met. VI, 594. et quae bacchatio apud Romanos non erat in vſu, vid. Dion. Hal. II. Filii domi et apud aram relicti erant. Ceterum et hinc iam ipſa maioris motus ſaltatio, qualis illa eſt, vocatur βακχεια, Ariſtot. Polit. IX, 7. vnde et corui et canes βακχευεσθαι dicuntur ſupra II, 40.

Digitized by Google

μήτηρ τῆς βοῆς ἐξεπήδησε, καὶ θεασαμένη τὸν μὲν νεκρὸν, τὸν δὲ κατέχοντα ἔτι τὴν σφαγίδα ᾑμαγμένην, σχίζαν ἁρπάσασα τῶν ἐκ τοῦ βωμοῦ ἡμίκαυτον, ταύτῃ τὸν παῖδα ἀπέκτεινεν. ἧκε δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρέα, καὶ ἀπολιπὼν τὴν τελετὴν, ὡς εἶχε, σὺν ὁρμῇ καὶ θυμῷ εἰσεπήδησεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θύρσῳ, ᾧ κατεῖχε, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔκτεινεν. ἔκπυστα οὖν ἐγένοντο τὰ τολμηθέντα εἰς πάντας, καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεὺς καὶ στρεβλούμενος, ὡμολόγησεν, ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἔδρασεν. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς κολάσεσι, τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὁ δὲ παρανόμως σφαγεὶς, διὰ τιμῆς ἦλθε δημοσίᾳ, καὶ ἐτάφη, τοῦ θεοῦ προστάξαντος. ἔτισεν οὖν ὁ Μακαρεὺς οὐ μεμπτὴν τὴν δίκην, τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν, σὺν τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, καὶ τῇ τῆς γυναικὸς, καὶ οὖν καὶ τῇ τῶν παίδων προσέτι.

ΚΕΦ. Γʹ.

Περὶ Βήλου μνήματος, καὶ κακοῦ τῷ Ξέρξῃ σημείου ἐν τούτῳ προφαινομένου.

Ξέρξης ὁ Δαρείου παῖς, τοῦ Βήλου τοῦ ἀρχαίου διασκάψας

θυρσῳ, ᾧ κατειχε] Vid de hoc Articuli poſtpoſitiui vſu not. ad XII, 49.

στρεβλουμενος] Tormentis adfectus eſt, quum non crederetur, ſacerdoti mediis in ſacris, quaſi a praeſente deo, immiſſum iri tot tantaque mala domeſtica, niſi grauiori quodam facinore, quod ipſi ignorarent, iram dei irritaſſet. Tale quid colligebant Melitenſes de Paullo, vid. Actor. 28, 4. et frequentiſſima exſtant exempla facinoroſorum, quos Furiae perſequebantur vsque dum expiati eſſent, Hercules, v. c. furens, Alcmaeon, Oreſtes, Peleus, vid. Ouid. Met. XI, 268. Tale erat malum Cylonium.

τουτο δη ποιητικον] *ut poeta dicit;* Homericum enim eſt, Iliad. δʹ, 161.; ſed et oraculi Delphici, vid. ſupra III, 43 med.

Του Βηλου] *Belus* ille eſt antiquus is, qui Babylona traditur condidiſſe, ideoque a Babyloniis praecipue colebatur. Periz. eumdem cum Nimrodo eſſe putat. Strabo XVI, ſepulcrum, ait, hoc Beli habuiſſe formam

ψας τὸ μνῆμα, πύελον ὑελίνην εὗρεν, ἔνθα ἦν κείμενος ὁ νεκρὸς ἐν ἐλαίῳ. οὐ μὴν πεπλήρωτο ἡ πύελος, ἐνέδει δὲ ἀπὸ τοῦ χείλους εἰς παλαιστήν. παρέκειτο δὲ τῇ πυέλῳ καὶ στήλη βραχεῖα, ἔνθα ἐγέγραπτο, τῷ ἀνοίξαντι τὸ μνῆμα, καὶ μὴ ἀναπληρώσαντι τὴν πύελον, οὐκ ἔστιν ἄμεινον. ἀναγνοὺς δὲ ὁ Ξέρξης, ἔδεισε, καὶ προσέταξεν ἐπιχέαι ἔλαιον τὴν ταχίστην. οὐ μὴν πεπλήρωτο. ὁ δὲ πάλιν προσέταξεν ἐπιχέαι, αὔξησιν δὲ οὐκ ἐλάμβανεν, ἕως ἀπεῖπε μάτην ἀναλίσκων τὸ ἐπιχεόμενον. κατακλείσας δὲ ὀπίσω τὸν τάφον, ἀπηλλάγη ἀδημονῶν. οὐ διεψεύσατο δὲ ἡ στήλη, ὅσα προεῖπεν. ἀθροίσας γὰρ ἑβδομήκοντα μυριάδας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, κακῶς ἀπήλλαξεν· εἶτα ἐπανελθὼν, αἴσχιστα ἀνθρώπων ἀπέθανεν, ἀποσφαγεὶς νύκτωρ ἐν τῇ εὐνῇ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

L 5 ΚΕΦ.

formam pyramidis quadratae ex latere coctili ſtructum. Et ita regum Perſicorum ſepulcra erant *πυργοι*, *turres*.

πυελον] Πυελος proprie videtur eſſe *loculus*, *ſolium*, in quo ipſum cadauer deponebatur, a *πυον*, *pus*, vnde Latin. *putei* ac *puticuli*, in quibus cadauera pauperum abiiciebantur ac putreſcebant. Vid. ſup. ad XII, 21. Dein vero, et frequentiſſime, *ſolium balneare*, quod corpus eorum, qui balneo vtebantur, excipiebat. Arrian. in Cyri ſepulcro, ait, fuiſſe *πυελον χρυσην*. Denique notat et *alueum*, in quo excipiunt paſtores primum lac, a *πυος*, quod *primum lac απανθισμα του γαλακτος* ſignificat.

εις παλαιστην] Sluisk., reg. 1. 3. ac Med. 3. *εις παλ. ισως*, *circiter*, quod addi ſolet, quum de ſpatii, ponderis, aut magnitudinis rei mentio fit.

ουκ εστιν αμεινον] Non eſt, quod cum Fabro legas *εσται*. Nam ſaepe, maxime autem in vaticiniis, Praeſens pro Futuro ponitur. Sed et propria haec eſt phraſis in denuntiationibus. Sic plane apud Herodot. I, 187. in Nitocridis, reginae Babyl. ſepulcro, *μη — — αλλως ανοιξη*, *ου γαρ αμεινον*, *ne — alia de cauſa aperiat: non enim id ei vtile*. Heſiod. *εργ.* v. 748. Noſt. hiſt. an. VI, 40. *ὡν θιγειν ουκ αμεινον*, *quae attigiſſe non eſt bonum*. Sed et Latini ſaepius eodem modo in comminatione, *non erit melius*, Liu. III, 41.

ὑπο του υἱου] At alii occiſum ab Artabano Xerxen tradunt, filium vero, illius fraude, falſa parricidii ſuſpicione oppreſſum a fratre, vid. Iuſtin. III, 1. et Diod. XI.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Εὐριπίδȣ ἐν ἑςιάσει μεθυσθέντος.

Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἑςίασιν παρεσκεύασε πολυτελῆ τοῖς ἑταίροις. Προϊόντος δὲ τȣ̃ πότȣ, ζωρότερον πιὼν Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον εἰς μέθην. εἶτα συγκλιθέντα αὐτῷ Ἀγάθωνα, τὸν τῆς τραγῳδίας ποιητὴν, περιλαβὼν κατεφίλει, τεσσαράκοντα ἐτῶν πȣ γεγονότα. τȣ̃ δὲ Ἀρχελάȣ πυθομένȣ, εἰ καὶ νῦν ἔτι ἐρώμενος αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, ἀπεκρίνατο· Ναὶ μὰ Δία· ȣ̓ γὰρ μόνον τὸ ἔαρ τῶν καλῶν κάλλιςον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον.

ΚΕΦ. Ε'.

Τίς πρῶτον ἠράσθη γενναίων παιδικῶν.

Ἐρασθῆναι πρῶτον γενναίων παιδικῶν λέγȣσι Λαΐον, ἁρπάσαντα Χρύσιππον τὸν Πέλοπος. καὶ ἐκ τȣ́τȣ τοῖς Θηβαίοις ἓν τῶν καλῶν ἐδόκει τὸ τῶν ὡραίων ἐρᾶν.

ΚΕΦ. Ϛ'.

Περὶ Ἀρκαδικȣ̃, Θασίων καὶ Ἀχαϊκȣ̃ οἴνων ἰδιοτήτων.

Ἐν Ἡραίᾳ τῆς Ἀρκαδίας ἀκȣ́ω πεφυκέναι ἀμπέλȣς, ἐξ

Αγαθωνα] Vid. de eo ſupr. ad II, 21.

Λαϊον] Vid. Hygin. fab. 85. et 271. *Chryſippum* hunc, natum ſibi ex Nympha Danaide, recepit Pelops, ſed mox amiſit interfectum ab Atreo et Thyeſte, inſtinctu Hippodamiae novercae, vt idem Hyg. fab. 85. tradit.

τοις Θηβαιοις] Cohortem enim habebant, quae tota ex amatoribus et amaſiis erat confecta; vid. Athen. XIII, 2. cf. Plat. ſymp. 9. et Xen. ſymp. 8. §. 34. ib. Bach.

Εν Ἡραιᾳ] Sumtum hoc caput eſt ex Athen. I, 24. qui haec refert ex Theophr. hiſt. plant. IX, 20.

Digitized by Google

ἐξ ὧν γίνεται οἶνος, ὃς τοῦ λογισμοῦ παράγει, καὶ ἔκφρονας τοὺς Ἀρκάδας ποιεῖ, τὰς δὲ γυναῖκας τεκνοποιοὺς τίθησιν.

Ὅτι ἐν Θάσῳ δύο γένη φασὶν οἴνων γίνεσθαι, καὶ τὸν μὲν ἕτερον πινόμενον, εἰς ὕπνον κατάγειν εὖ μάλα βαθὺν, καὶ διὰ ταῦτα ἡδύν· τὸν δὲ ἕτερον ἀντίπαλον εἶναι τοῦ βίου, καὶ ἀγρυπνίαν ἐμποιεῖν, καὶ ἀνιᾶσθαι παρέχειν.

Ἐν δὲ Ἀχαΐᾳ περὶ Κεραυνίαν οἶνος γίνεται, ὃς ταῖς βουλομέναις γυναιξὶν ἀμβλῶσαι συμμάχεται.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ Θηβῶν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἁλουσῶν, καὶ περὶ Πινδάρου.

Ὅτε εἷλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδοτο τοὺς ἐλευθέρους πάντας, πλὴν ἱερέων. ἀφῆκε δὲ τῆς πρα-

του λογισμου παραγει] Cl. Kuhn. in ind. h. v. *τον λογισμον* legendum ſibi videri dicit. Nonne vero *παρα* ad *του λογ.* intelligi poſſit? ita, vt ea vertas, *qui abducit* (Arcades) *a ratione*. Sic *παραγειν* adhibetur a Demoſth. *abducere a via*, vt Xen. Hier. VII, 2. *παραχωρειν ὁδου*, *via decedere*.

Θασῳ] *Thaſus* inſula, e regione Macedoniae, vbi metallifodinae reperiebantur. Plin. XIV, 18. *Thaſios duo genera vini diuerſa facere proditur.* Theophr. hiſt. plant. IX, 20. *αυτοι ποιουσιν οινον τινα ὑπνωτικον;* Sed quaeritur, an Thaſii conſulto fecerint vinum vitae aduerſum, et quod triſtitiam pariat?

Περι Κεραυνιαν] Sic codd. Sed Perizon. ex Athen. legendum putat *Κερυνιαν*, quod eſt nomen oppidi Achaici, verſus Arcadiam, ſic dicti a fluuio *Κερυνιτη*, qui ex monte Arcadiae *Κερυνειῳ* ortus per Achaiam decurrit; v. Pauſ. Achaic. c. 25. Apud Plin. XIV, 18. Theophr. et Polyb. legitur *Καρυνια*, leui mutatione. Eadem ſententia eſt Stroth. *Handb. d. alten Erdbeſchr.* lib. I. tom. II, p. 696. Montes autem Ceraunii ſunt clariſſimi in Epiro.

Digitized by Google

πράσεως καὶ τοὺς τοῦ πατρὸς ξένους. (ὡμήρευσε γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ Φίλιππος, ἔτι παῖς ὤν.) καὶ τοὺς συγγενεῖς δὲ τούτων ἀφῆκεν. ἐτίμησε δὲ καὶ τοὺς ἐγγόνους τοῦ Πινδάρου, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μόνην εἴασεν ἑστάναι, ἐφόνευσε δὲ τῶν Θηβαίων εἰς ἑξακισχιλίους, αἰχμάλωτοι δὲ ἐλήφθησαν τρισμύριοι.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ Λυσάνδρου.

Λύσανδρον τὸν Λακεδαιμόνιον ἐν τῇ Ἰωνίᾳ διατρίβοντα, τὰ Λυκούργου φασὶ νόμιμα ῥίψαντα, ἐπίπονα ὄντα, διατεθρύφθαι τὸν βίον.

ΚΕΦ. Θ'.

Περὶ Λαμίας.

Λαμία γοῦν ἡ Ἀττικὴ ἑταίρα εἶπεν, οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ γεγόνασιν ἀλώπεκες.

ΚΕΦ.

Πατρος ξενους] Intelligit imprimis Epaminondae, Pelopidae et Philonis poſteros, vid. Iuſtin. VI, 9. VII, 5. et Plut. Apophth.

ωμηρευσε] Iuſtin. VII, 5. XI, 4.

ἑξακισχιλιους] Poſtulant id pro vulgato *εννεακις μυρια* (90,000) et Mſti, qui habent *εις ς̄* h.e. 6000, et Diod. XVII. et Plut. Alex., vnde haec Noſter ſumſiſſe videtur, denique et hiſtoria; quum Alexandri exercitus eſſet 30,000 peditum et 3000 equitum; Thebani autem longe eſſent inferiores, atque ideo ſeruos et inquilinos et exſules adhiberent, vt patet ex Plut. — Paullo ante pro *δε* edit. Kuhn. iun. *και* habet; male.

Εν τη Ιωνια] Nulla enim gens magis inſtructa erat ad luxuriam. Athen. XII, 11.

Λαμια] De Lamia vid. ſup. ad XII, 17. Ceterum in Mſtis pariter haec iunguntur ſuperioribus ſine vllo capitis noui indicio, quod et ſenſus et Particula *γουν* poſtulant. Sed Camillus, primus Aeliani editor, haec in proprium caput diſtinxit, non probante Perizonio.

οἱ εκ της Ἑλλ.] Antiquum hoc eſt dictum, quo iam vſus eſt

Digitized by Google

ΚΕΦ. Ι′.

Περὶ Διονυσίου δύο γυναῖκας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀγαγόντος.

Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο γυναῖκας ἠγάγετο Διονύσιος, Δωρίδα τὴν Λοκρίδα, καὶ Ἀρισταινέτην τὴν Ἱππαρίνου, Δίωνος δὲ ἀδελφήν· καὶ παρ' ἑκατέραν ἀνεπαύετο ἐν τῷ μέρει. καὶ ἡ μὲν ἠκολούθει στρατευομένῳ, ἡ δὲ ἐπανιόντα ὑπεδέχετο.

ΚΕΦ. ΙΑ′.

Περὶ Περσῶν καταδουλώσεως, καὶ Ἰσοκράτους.

Λόγος τις εἰς ἐμὲ ἀφίκετο, λέγων αἴτιον Ἰσοκράτην γενέσθαι τὸν ῥήτορα τοῖς Πέρσαις καταδουλώσεως, ἧς ἐδουλώσαντο αὐτοὺς Μακεδόνες. τοῦ γὰρ πανηγυρικοῦ λόγου, ὃν Ἰσοκράτης τοῖς Ἕλλησιν ἐπεδείξατο εἰς Μακεδονίαν ἐλθοῦσα ἡ φήμη, πρῶτον μὲν Φίλιππον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἀνέστησεν. ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου, Ἀλέξανδρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, πατρῷων κληρονόμον, τὴν ὁρμὴν τὴν τοῦ Φιλίππου διαδέξασθαι παρεσκεύασε.

ΚΕΦ.

eſt Ariſtoph. Pac. 711. Ceterum Plut. *Sylla* extr. Lyſandrum plane liberat a calumnia iſtius dicti, et *βιου θρυπτικου*.

Δυο γυναικας] Quod ceteroquin contra leges et mores erat Graecorum. Ceterum vid. ad XII, 47.

Ισοκρατην] Rhetor celeberrimus, Athenienſis et aequalis doctorque Demoſthenis, natus Ol. LXXXVI, 1., cuius praeter epiſtolas decem adhuc exſtant 21 orationes et inter has panegyricus in vrbem Athenarum hic memoratus, cui conficiendo alii impendiſſe eum 10 annos, alii 15 dicunt, vid. Quinct. X, 4. Ob proelium Chaeronaeae infeliciter commiſſum fame voluntaria periiſſe dicitur, anno aetat. 98. Vid. Cel. Abb. *Barthelemy Reiſen d. iung. Anacharſis*, verſ. Bieſter T. II, p. 113. ſſ.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΒʹ.

Πῶς ὁ Μέτων ἐῤῥύσατο ἑαυτὸν τῆς ἐξόδου, καὶ περὶ Ὀδυσσέως μανίας.

Μέτων ὁ ἀστρονόμος, μελλόντων ἐπὶ τὴν Σικελίαν πλεῖν τῶν Ἀθηναίων ἤδη τῶν στρατευμάτων, καὶ αὐτὸς εἷς ἦν τοῦ καταλόγου. σαφῶς δὲ ἐπιστάμενος τὰς μελλούσας τύχας, τὸν πλοῦν ἐφυλάττετο δεδιὼς, καὶ σπεύδων τῆς ἐξόδου ἑαυτὸν ῥύσασθαι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἔπραττεν, ὑπεκρίνατο μανίαν, καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασε, πιστώσασθαι τὴν τῆς νόσου δόξαν βουλόμενος. ἐν δὲ τοῖς καὶ τὴν συνοικίαν τὴν αὐτοῦ κατέπρησεν. ἐγειτνία δὲ αὕτη τῇ Ποικίλῃ. καὶ ἐκ τούτου ἀφῆκαν αὐτὸν οἱ ἄρχοντες. καί μοι δοκεῖ ὁ Μέτων ἄμεινον ὑποκρίνασθαι τὴν μανίαν τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ Ἰθακησίου. ἐκεῖνον μὲν γὰρ ὁ Παλαμήδης κατεφώρασε, τοῦτον δὲ Ἀθηναίων οὐδείς.

ΚΕΦ.

Τας *μελλουσας τυχας*] h. e. clades, quas in Sicilia accepturi erant, vid. ſupra ad V, 10 med. X, 7. Hiſtoriam hanc Metonis vid. ap. Plut. in *Alcib.* et *Nicia*, vnde liquet, Metonem ad praefecturam quamdam adhibitum eſſe.

της εξοδου] Nomen *εξοδος* paſſim de expeditione bellica vſurpatum reperitur, v. c. Demoſth. p. Coron. c. 54. *κελευω δεκα πρεσβεις — ποιησαι κυριους — της εξοδου.*

την συνοικιαν] Plut. ſimpl. *οικιαν* *ſuam tantum domum.* Intelligit ergo Periz. *domum, in qua ipſe cum aliis habitauit,* vel *domum plurium aedium;* ſic paſſim *συνοικοι*, non *vicini*, ſed *contubernales*, *coniuges*.

τῃ Ποικιλῃ] Sic Sluisk. regg. 1. 3. et Med. 1. 2. et recte. Lugd. vero et regg. 2. *τῃ Ποικιλιᾳ*. Ceterum fuit porticus Athenis a multis picturis virorum celeberrimorum *ſtoa variegata* ſeu *Poecile* dicta, vbi Zeno Stoicus docebat, vid. *Barthelemy Reiſen. d. iung. Anacharſ.* II, p. 174.

κατεφωρασε] Obiecto, ſc. filio, quum boue et equo iunctis araret, vid. Hygin. fab. 95. Sluisk. *κατεφωρα*.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

Περὶ Πτολεμαίου εὐεργεσίας.

Πτολεμαῖόν φασι τὸν Λάγου καταπλουτίζοντα τοὺς φίλους αὐτοῦ, ὑπερχαίρειν. ἔλεγε δὲ, ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν, ἢ πλουτεῖν.

ΚΕΦ. ΙΔ΄.

Περὶ Ὁμήρου ἐπῶν καὶ ποιήσεως.

Ὅτι τὰ Ὁμήρου ἔπη πρόπαλαι διῃρημένα ᾖδον οἱ παλαιοί. οἷον ἔλεγον, τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην, καὶ Δολωνίαν τινὰ, καὶ ἀριστείαν Ἀγαμέμνονος, καὶ νεῶν κατάλογον,

Προπαλαι] Sluisk. reg. 1. 3. *προτερον*, quod Perizonio melius videtur, maxime, quia ſequitur confeſtim *οἱ παλαιοι*. Ceterum de cantu poematum Homeri per partes vid. ſupra ad VIII, 2.

οἱον ελεγον] Partes illae, in quas Homeri poeſis olim ſparſa erat, (vid. ad VIII, 2.) conſiſtebant in diuerſis argumentis rerum, vnde illae partes nomen ſuum dein traxere. Ceterum *οἱον ελεγον* vides hic paullo plenius, quam ceteroquin fieri ſolet; vulgo enim dicitur *οἱον*.

την επι ναυσι μαχ.] Eſt nomen et argumentum Iliad. N. Quum enim Hector irrupiſſet in caſtra Graecorum, *atrox pugna ad naues*, quas incendere ille volebat, edebatur.

Δολωνιαν τ.] h. e. *aliquam etiam partem vocarunt Doloniam*. *Τινα*, vt mox *ως*, declarat incertam auctori partem. Eſt nomen libri *κ΄*. Ad quem libr. Euſtath. *κοινη δε*, ait, *ἡδε νυκτεγερσια* (quia *noctu ſurrexit* Agamemnon, et duces Graecorum in conſilium vocavit; Phauorin.: *νυκτεγερσια*, actio nocturna) *και δολωνοφονια* (in qua Vlyſſes et Diomedes eadem nocte exploratum miſſi obuium habuerunt *Dolonem*, Troianum, eumque *occiderunt*) *πολλοι δε των παλαιων και Δολωνειαν ταυτην εκαλεσαν.*

αριστειαν Αγαμ.] Eſt adpellatio libri Λ, quia iſthic fortiter pugnando rem *egregie gerit* ipſe Agamemnon.

νεων καταλογον] Iliad. B. conſtat duabus partibus, quarum prior incipit *a ſomnio* Agamemnonis et exſequitur dolum eius, quo *tentabat* Graecos, iubens eos redire inglorios in patriam; altera vero conſiſtit in *recenſione nauium* Graecarum,

Digitized by Google

λογον, καὶ πȣ Πατρόκλειαν, καὶ λύτρα, καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἆθλα, καὶ ὁρκίων ἀφάνισιν. ταῦτα ὑπὲρ τῆς Ἰλιάδος. Ὑπὲρ δὲ τῆς ἑτέρας· τὰ ἐν Πύλῳ, καὶ τὰ ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Καλυψȣ̃ς ἄντρον, καὶ τὰ περὶ τὴν σχεδίαν, Ἀλκίνȣ ἀπολόγȣς, Κυκλωπίαν, καὶ νεκυίαν,

rum, quae incipit a *Boeotiis*. atque ideo liber iſte modo iunctim adpellatur ονειρος και καταλογος, modo ſeparatim prior pars ονειρος, vel διαπειρα, ſeu αποπειρα, *tentatio*, vel Βοιωτια.

Πατροκλειαν] Il. Π, vbi res, quae ad Patroclum et eius pugnam et mortem pertinent, referuntur.

λυτρα] Il. Ω, vbi Priamus *Hectorem redemit* ab Achille.

επι Πατροκλῳ αθ.] Certamina in Patrocli honorem et in eius funere facta Il. Ψ deſcribuntur. Dicitur etiam hic liber επιταφιος.

ὁρκιων αφανισις] ſeu ὁρκιων συγχυσις, *abolitio iuriſiurandi* deſignat Il. Δ, quoniam, quum iureiurando ſancita eſſet pacto (vnde liber Γ, olim Ὁρκοι, vel μονομαχια Αλεξανδρȣ και Μενελαȣ) inter Graecos et Troianos de ſingulari certamine Menelai et Paridis, ea lege, vt victori cederet Helena, Troiani dein, victo Paride, eam reddere noluerunt, ruperuntque foedus, ad vim denuo conuerſi. Ceterum liber E in Gloſſar. Philox. Διομηδȣς αριστεια vocatur.

Ὑπερ δε της ἑτερας] ſcil. *de Odyſſea*.

τα εν Πυλῳ] Odyſſ. Γ referuntur omnia, quae in ea vrbe inter Neſtorem et Telemachum acta ſunt et dicta.

τα εν Λακεδαιμονι] Odyſſ. Δ narrantur, quae inter Telemachum et Menelaum Lacedaemone ſunt dicta.

Καλυψȣς αντρον] Od. E continet deſcriptionem antri Calypſus et Vlyſſis diſceſſionem a Calypſo.

τα περι την σχεδιαν] Eſt idem liber, vbi etiam ea, quae ad nauem, qua profectus eſt Vlyſſes, conficiendam pertinent, referuntur.

Αλκινȣ απολογȣς] Sic Sluisk. et reg. 9. ſubintellig. ελεγον. Vulg. απολογοι. Ceterum hic deſignatur teſte Euſtath. liber Θ, qui continet multos *ſermones Alcinoi* pro concione Phaeacum et in coena.

Κυκλωπιαν] Intelligit librum I, quoniam in eo res Vlyſſis apud Polyphemum *cyclopem* exponuntur.

νεκυια] Scheffer. et ſic etiam Küſter., Odyſſ. Ω hic deſignari volunt, ſicut Euſtath. veteres inſcripſiſſe σπονδαι, η νεκυια dicit. Perizon. autem, ob nimium ſaltum a libro I ad Ω, maxime quum mox redeat auctor ad K, mauult intelligi Od. Λ, vbi refertur *Vlyſſis deſcenſus ad inferos*, quaeque ille ibi viderit et audiuerit. Sed et ita Longinus π. ὑψ. cap. 9. hunc

Digitized by Google

κυίαν, καὶ τὰ τῆς Κίρκης, Νίπτρα, μνηστήρων φόνος, τὰ ἐν ἀγρῷ, τὰ ἐν Λαέρτου.

Ὀψὲ δὲ Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος ἀθρόαν πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκόμισε τὴν Ὁμήρου ποίησιν. τὸ δὲ ἀγώγιμον τοῦτο ἐξ Ἰωνίας, ἡνίκα ἀπεδήμησεν, ἤγαγεν. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος συναγαγὼν, ἀπέφηνε τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν.

ΚΕΦ. ΙΕ.

Περὶ ἀνοήτων τινῶν ἄγαν.

Φασὶ παχύτατον γενέσθαι τὴν διάνοιαν οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ, τὸ δέρμα ἔχοντα ἀδιακόνιστον, Πολύδωρόν

hunc librum citat *ὡς τε Αιαντος εν νεκυιᾳ σιωπη*. Conf. Od. Λ, v. 562. adſentitur etiam Tib. Hemſterhuſ. ad Luc. dial. ſel. p. 2.

τα της Κιρκης] Eſt Od. K, *ὅτι*, ait Euſtath., *τα περι Αιολου και Λαιστρυγονων και Κιρκης διαλαμβανουσα ἡ* K. *ῥαψῳδια*.

Νιπτρα] Odyſſ. T, cuius magnam partem facit *lauatio Vlyſſis*, vbi *agnoſcitur ab Erycleа*, nutrice ſua, qua cauſa ille liber ab Euſtathio dicitur adpellatus *ὑπο Ευρυκλειας αναγνωρισμος*.

μνηστηρων φονον] Eſt nomen Od. X. Euſtath. *μνηστηροφονια*.

τα εν αγρῳ] Odyſſ. Ξ, vbi quae *in agro* inter Vlyſſem et Eumaeum acta ſunt, deſcribuntur.

τα εν Λαερτου] Odyſſ. Ω tres habet praecipuas partes et tres adpellationes, nempe deductas a Mercurio animas procorum in inferos, ſeu *νεκυιαν*; dein res geſtas in horto et *aedibus Laertae*, cui patri ſuo Vlyſſes ſe aliquantiſper diſſimulatum obtulit tandem agnoſcendum, haec ſunt *τα εν Λαερτου* ſc. *οικῳ*; tertia autem pars continet *paſſiones* inter Vlyſſem et Ithacos aegre ferentes caedem procorum, vnde illa *σπονδαι* dicta eſt.

Οψε δε Λυκουργος] Sunt, qui Homerum cum Lycurgo collocutum dixerint, ſed ille tamen paullo hoc antiquior videtur, et ab alio LXXX annos poſt Troiam captam, ab alio CXX, a pluribus C annos vixiſſe dicitur. Lycurgus autem cum Iphito primam omnium Olympiadem inſtituit.

ἐξ Ιωνιας] vbi iſti libri apud poſteros Creophyli poetae, et, vt aiunt, generi Homeri adſervabantur, vid. Plut. in Lycurg.

Αδιακονιστον] Heſych. *αναισθητον, ατρωτον, quod nihil ſentit, vulnerari nequit*; a *διακονι-*

Aelian. P. II.

Digitized by Google

ρόν τινα· καὶ ἄλλον, Κοικυλίωνα ὄνομα, ὅσπερ τὰ κύματα ἠρίθμει ὑπὸ τῆς ἄγαν μανίας. λόγος δέ τις καὶ Σαννυρίωνα τοιοῦτον γενέσθαι, ὃς ἐν τῇ ληκύθῳ τὴν κλίμακα ἐζήτει. καὶ Κόροιβον δὲ, καὶ Μελιτίδην, καὶ ἐκείνους ἀνοήτους φασίν.

ΚΕΦ. ΙϚʹ.

Περὶ Ἀπολλωνιατῶν, καὶ τῆς αὐτῶν χώρας, καὶ περὶ Ἐπιδάμνου.

Ἀπολλωνιάται πόλιν οἰκοῦσι γείτονα Ἐπιδάμνου ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ· καὶ ἐν τοῖς πλησίον αὐτῆς χωρίοις ἀσφάλτου ἐστὶν ὀρυκτὴ, καὶ πιμπλᾷ, τὸν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς

κονιζειν, διακονειν, perimere, laedere, κοναι, φονοι· ακονοι, ατρωτοι.

Κοικυλιωνα] Cognomen videtur Perizonio fuiſſe hominis, formatum a verbo *κοικυλλειν, circumſpicere*, Ariſtoph. *Θεσμοφ. τι κοικυλλεις.*

Σαννυριωνα] Dubitat Periz. de integritate huius loci, maxime quia Euſtath. ſtultos, dicit, *Sannas* vulgo vocari, ab homine ſtulto, qui eo proprio nomine fuerit vſus.

Κοροιβον] Ex Troiana hiſtoria hic clarus eſt. Fuit enim *Μυγδων, Φρυξ το γενος.* Mygdonia autem haec pars eſt Phrygiae maioris (erat enim et alia Mygdonia, pars Macedoniae,). Vid. et Virg. Aen. II, 341. vbi videtur filius Mygdonis fuiſſe. Stultitia eius in eo conſtitit, quod vltimus omnium et vltimis diebus ante excidium Troiae venit Priamo in auxilium. Nomen eius a poetis ob ſtultitiam celebrati, *κατ᾽ εξοχην* paſſim pro ſtulto ponitur, vt apud Lucianum.

Μελιτιδην] Nomen formatum a *Μελιτος*, nomine accuſatoris Socratis. Melitides hic vix quinque numerare poterat, vid. Ariſtoph. ran. Lucian. amor.

Απολλωνιαται] Plures Apolloniae nominis reperiuntur vrbes, quarum haec erat vrbs Illyriae Macedonicae, hodie Albaniae, ad fluuium Aoum ſita, non procul ab Epidamno, poſtea dicto Dyrrachio.

και πιμπλα] ſcil. *την ορυκτην ἡ ασφαλτος, ανατελλ.* Numquam deficiebat bitumen. Si quid mutandum, malit Perizon. *κ. π. αυτην* ſcil. *ορυκτην, τον αυτ.* etc. Eſt hic mutatio Nominatiui elliptici. Locus autem, vbi ſcaturiebat bitumen, dicitur Nymphaeum, vid. Strab. VII,

Digitized by Google

γῆς ἀνατέλλουσα τρόπον, ὃν καὶ αἱ πλεῖσται πηγαὶ τῶν ὑδάτων. οὐ πόῤῥω δὲ καὶ τὸ ἀθάνατον δείκνυται πῦρ. ὁ δὲ καιόμενός ἐστι λόφος ὀλίγος, καὶ οὐκ εἰς μέγα διήκει, καὶ ἔχει περίβολον οὐ πολὺν, ὄζει δὲ θείου καὶ στυπτηρίας. καὶ περὶ αὐτόν ἐστι δένδρα εὐθαλῆ, καὶ πολλὰ χλωρὰ, καὶ τὸ πῦρ πλησίον ἐνακμάζον οὐδὲν λυπεῖ, οὔτε τὴν τῶν φυτῶν βλάστην, οὔτε τὴν τεθηλυῖαν. καίεται δὲ τὸ πῦρ, καὶ νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ διέλιπεν οὐδέποτε, ὡς Ἀπολλωνιᾶται λέγουσι, πρὶν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἰλλυριοὺς συμβάντος αὐτοῖς.

Ὅτι Ἀπολλωνιᾶται ξενηλασίας ἐποίουν κατὰ τὸν Λακεδαιμόνιον νόμον. Ἐπιδάμνιοι δὲ ἐπιδημεῖν καὶ μετοικεῖν παρεῖχον τῷ βουλομένῳ.

ΚΕΦ. ΙΖʹ.

Παροιμία, καὶ περὶ Φρυνίχου.

(Ἀριθμὸν σφηκῶν) ἔπτησσε Φρύνιχος, ὡς τις ἀλεκτρυ-

VII, p. 316. Ariſtot. Mirabil. vnde haec ſumſiſſe Noſter videtur; it. Plin. H. N. II, cap. 106. XXXV, c. 15.

πολεμου του προς Ἰλλ.] Intelligi putat Perizonius bellum, quo eos et Epidamnios ac Corcyraeos innaſit Teuta, Illyriorum regina, et cuius metu vel cauſa ſe permiſerunt Romanis, 12 annis ante bellum Annibalicum, vid. Polyb. II. Med. 3. et Sluisk. *πλην του πολ.* pro *πριν τ. π.*

κατα τον Λακεδ. ν.] Lugd. *Λακεδαιμονος.* Non autem Lacedaemonios, ſed Corinthios, a quibus erant conditi et qui non magis dabant ciuitatem peregrinis, ſecuti ſunt, Perizonii ſententia, Apolloniatae.

Επιδαμνιοι] Putat Perizon. Epidamnum fuiſſe dictam ab *επιδημειν*, quum ab initio, vt videtur, darent Epidamnii, praeter morem plerorumque Graecorum, facultatem omnibus in ſuam vrbem *επιδημειν.*

Αριθμον σφηκων κτ. Φρυν.] Adagium eſt antiquum apud Graecos, *επτησσεν ὡς τις αλεκτρυων*, vel *ὡς αλεκτωρ*, vid. Plut. Alcibiad. Hoc transtulerunt Athenienſes ad Phrynichum ex ea cauſa, quae hic refertur. Inde ergo Ariſtoph. Veſp. *επτησσε Φρ., ὡς τις αλεκτωρ.* Leopard. itaque emend. II,

Digitized by Google

ών. παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τι πασχόντων. ὑποκρινομένȣ γὰρ Φρυνίχȣ τȣ͂ τραγικȣ͂ τὴν Μιλήτȣ ἅλωσιν, οἱ Ἀθηναῖοι δακρύσαντες ἐξέβαλον δεδοικότα καὶ ὑποπτήσσοντα.

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

Περὶ Διονυσίȣ.

Διονύσιος ὁ τῆς Σικελίας, τραγῳδίαν μὲν ἠσπάζετο, καὶ ἐπῄνει, καὶ ἦν καὶ δράματα ἐξεποίησε τραγικά. ἀλλοτρίως δὲ πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέκειτο, ὅτι ȣ̓κ ἦν φιλόγελως.

ΚΕΦ.

II, 12. pro αριθμον σφ. reponendum putauit Αριϛοφανης σφιξι, quod probant Scheff., Perizon. et Cl. Kuhn., ortis quidem illis verbis ex compendio ſcripturae Αριϛοφ. σφ. marginalis primum, et deinde in textum immiſſae. Neutrum enim auctoris eſſe putat Periz. quum codd. Lugd. et reg. b. his non agnitis, a πτησσει incipiant, et in marg. reg. c. adnotatum: *Vacat in antiquo.* Sluisk. tamen tuetur. Quod autem Io. Kuhnius et Meinecke Noſtrum ſolere laudare auctores, vnde aliquid ſumſerit, negant, refutantur ab auctore ipſo, v. c. XII, 30. infra c. 32. Eiusd. hiſt. an. XII, 9. XVII, 3. et 7.

Μιλητȣ αλ.] Quam expugnarunt Perſae tempore Darii Hyſtaſpis, viris interfectis et feminis in ſeruitutem abductis. Aegerrime autem tulerunt id Athenienſes, qui iam ſibi quoque metuebant a Perſis. Ideoque Phrynichum mulctarunt 1000 drachmis, tamquam qui domeſtica ſibi mala renouaſſet, vid. Herodot. VI, 21. Plut. Polit. praec. Strab. XVI.

εξεβαλον] *e theatro*, vt videtur et Perizonio et Kuhn., non ex vrbe, vid. et ad II, 24. extr.

Ὁ της Σικελιας] In codd. regg. a. c. poſt haec verba vacuum ſpatium eſt relictum, quod bene explet Sluisk. voce τυραννος, et quod Gronou. et ed. Baſil. receperunt. De Dionyſii ſtudio in poeſin, maximeque tragicam, vid. Cic. Tuſc. V, 22. Athenis quoque in feſtis Liberalibus Tragoediam docuit vicitque. Comoediam tamen quoque tentauit, vid. Suid.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Περὶ τῶν ὑπὸ Κλεομένους ῥηθέντων ὑπὲρ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου.

Ἔλεγεν ὁ Κλεομένης Λακωνικῶς κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον, τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητήν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα· τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἱλώτων, λέγοντα ὡς χρὴ γεωργεῖν.

ΚΕΦ. Κ'.

Περί τινος ἡδέως ἀποθνήσκοντος, ὅπως ἂν ἴδοι τινὰς τῶν τεθνεώτων.

Ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκιδᾶς ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους, ἐνθυμούμενος, ἡδέως ἀπολύεσθαι τοῦ ζῆν· δι' ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι, τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρᾳ, τῶν δὲ ἱστορικῶν Ἑκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὁμή-

Κλεομενης] Fuit hic Anaxandridae filius, vid. Plutarch. apophth. Lac. Primus ergo eius nominis rex Spartanus, qui vixit tempore Darii primi.

Λακωνικως] Abeſt haec vox a Lugd. et Pariſ. b. in cod. Sluisk. adnotatum eſt: *vacat in antiquo*, et ſane abeſſe potuiſſet; reliqui tamen codd. eam retinent, et vtrumque Λακων. et κατα τ. επιχ. τρ. etiam coniunctum reperies ſupra I, 19.

Ειλωτων] Vid. ſup. ad III, 20.

Κερκιδας] Fuit hic non tantum poeta iamborum, ſed etiam legislator Arcadum, qui et primum ac ſecundum librum Iliados ſepeliri ſecum iuſſit, vid. Athen. VIII, 8. XII, vlt. Laert. in Diog. ſ. 16. ib. Menag.

ενθυμουμενος] Sic ſaepius Graeci Nominatiuum cum Infinitiuo coniungunt, vid. ind. graec. v. *Infin.* Latini id imitati ſunt, vid. Sanct. Mineru. III, 7 fin. Sed tamen Cl. Kuhn. l. Gronouii αθυμουμενους, *triſtitia adfectos* praeferendum putat, facili ſane coniectura.

Ἑκαταιῳ] Illuſtris hic fuit Hiſtoricus, Mileſius patria, qui et primus dicitur a quibusdam ſcripſiſſe hiſtoriam ſoluta oratione. Vixit tempore Darii primi.

Ολυμπῳ] Duo iſtius nominis

Ὁμήρῳ. καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς λόγος, τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Περὶ Φρυγίου ἁρμονίας.

Ὅτι ἐν Κελαιναῖς τὴν δορὰν τοῦ Φρυγὸς ἐὰν προσαυλῇ τις τὴν ἁρμονίαν τὴν Φρύγιον, ἡ δορὰ κινεῖται· ἐὰν δὲ εἰς Ἀπόλλωνα, ἀτρεμεῖ καὶ ἔοικε κωφῇ.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Περὶ Ὁμήρου ναοῦ καὶ ἀγάλματος.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, κατασκευάσας Ὁμήρῳ νεὼν, αὐτὸν μὲν καλῶς ἐκάθισε· κύκλῳ δὲ τὰς πόλεις περιέστησε τοῦ ἀγάλματος, ὅσαι ἀντιποιοῦνται τοῦ Ὁμήρου.

nis memorantur ex Phrygia celeberrimi tibicines. Alter amaſius et diſcipulus Marſyae, dudum ante Troiana tempora, qui maxime celebratur, vid. Hyg. fab. 273. vbi ludis, quos Acaſtus, Peliae filius, fecerit Argis, interfuiſſe dicitur hic Olympus. Alter iunior. Vtrique tribuuntur *αυλῳδικοι νομοι*, priori etiam *μελη*. Vid. Plut. de Muſica, Ariſtoph. Equit. Pauſan. Phoc. 30. Ouid. Met. VI, 393. et Pont. III, 3. Hygin. fab. 165.

Φρυγος] Phryx hic eſt Marſyas, qui quia inuenit *Phrygiam harmoniam*, eaque celebratur maxime Cybele, quam coluit et adfectatus ille eſt, ideo etiam pellis eius, quam ei in certamine muſico detraxerat Apollo, et quod Celaenis ſuſpenſa erat, audita hac harmonia, mouetur, nihil vero mouetur ad cantum Apollineum ſeu ad cantus in honorem inimici, vid. Herodot. VII, 26.

Πτολεμαιος ὁ Φιλ.] Quartus hic rex Aegypti, homo peſſimae notae, vid. Iuſtin. XXIX, et XXX.

καλως εκαθισε] Sluisk. *καλον εκ.* ſic et regg. a. c. Solebant autem dii potiſſimum exhiberi ſedentes.

ὁσαι] Septem illae vrbes, quas Varro apud Gell. III, 11. his verſibus comprehendit:

Ἑπτα πολεις διεριζουσι περι ῥιζαν Ὁμηρου·
Σμυρνα, Ῥοδος, Κολοφων, Σαλαμιν, Ιος (al. Χιος), Αργος, Αθηναι.

Vid.

ρυ. Γαλάτων δὲ ὁ ζωγράφος ἔγραψε τὸν μὲν Ὅμηρον αὐτὸν ἐμοῦντα, τοὺς δὲ ἄλλους ποιητὰς τὰ ἐμημεσμένα ἀρυομένους.

ΚΕΦ. ΚΓ.

Περὶ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίου.

Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὁ Εὐνόμου παῖς, δικαίους βουληθεὶς ἀποφῆναι Λακεδαιμονίους, ὑπὲρ τούτου γε οὐ καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἠρύσατο· ἀπήντησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι ὑπὸ Ἀλκάνδρου, ὡς μέν τινές φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθείς· ὡς δὲ ἄλλος διαφοιτᾷ λόγος, βακτηρίᾳ παθὼν τὸ πάθος. λέγεται δὲ ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἄλλα θελήσαντας, ἄλλων δὲ τυχόντας. λέγει δὲ Ἔφορος, αὐτὸν λιμῷ διακαρτερήσαντα ἐν φυγῇ ἀποθανεῖν.

Vid. aliud epigrammá Antipatri Sidon. in Brunckii Analect. II, p. 18. it. Kuſter. hiſt. Hom. crit. init.

Ὁ Ευνομου παις] Hanc ſententiam vulgatam et Plutarch. praetulit, qua ſcil. Lycurgus eſt Prytanis nepos, Eunomi filius, frater Polydectis ac patruus Charilai. Alii, vt Suidas, Herodot. I, 65. Pauſan. Lac. 2. rem aliter referunt. De Lycurgo vid. *Barthelemy Reiſen des iungen Anacharſ. durch Griechenl, überſ. von Bieſter.* IV, c. 44.

μισθους ηρυσατο] Sic occurrit in anthologia *αρυσασθαι χαριτας.*

βληθεις] Non opus eſt cum C. Geſnero legere *βληθεντι* et *παθοντι*· eſt enim Graeciſmus, de quo ſupra ad 20. Ceterum hac de cauſa hic relata baculis in concione haud amplius vſi ſunt Lacedaemonii, vid. Plut. Lycurg. Val. Max. V, 3. 2 extr.

Εφορος] Cumanus ex Aeolide hic fuit, diſcipulus Iſocratis; ſcripſit res Graecorum a reditu Heraclidarum in Peloponneſum ad ſua vsque tempora. Huius auctoritate Strabo templum atque honores diuinos Lycurgo Lacedaemone adſerit. Ceterum de Lycurgi genere ac loco mortis res incertior, Vid. Plut. et Iuſtin. Dicitur Delphis fame voluntaria periiſſe, ne vmquam liceret Lacedaemoniis, vt ſe iureiurando, quo ad leges eius ad reditum ipſius ſeruandas obſtricti eſſent, liberarent. Vid. *Barthel. Anacharſ. Reiſen* V, p. 350. ſ.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΚΔ'.

Περί τινων ὑπ' ἰδίων νόμων βλαβέντων.

Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ ἔγραψε μὴ ἐλαύνειν τὰς γυναῖκας ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐπὶ ζευγῶν, ἢ τῇ δρώσῃ τοῦτο ἐπηρτῆσθαι ζημίαν, ἥν γε ᾤετο τάξας ἀποχρῶσαν. πρώτη τῷ ψηφίσματι ἠπείθησεν ἡ τούτου γυνή, καὶ τὴν ζημίαν ἐξέτισε καταδικασθεῖσα.

Καὶ Περικλῆς ἔγραψε, μὴ εἶναι Ἀθηναῖον, ὃς μὴ ἐξ ἀμφοῖν γέγονεν ἀστοῖν. εἶτα ἀποβαλὼν τοὺς γνησίους παῖδας, ἐπὶ τῷ νόθῳ Περικλεῖ κατελέλειπτο. δῆλα δὲ ὅτι καὶ Περικλῆς ἐβούλετο μὲν ἕτερα, ἔτυχε δὲ ἑτέρων.

Κλεισθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος τὸ δεῖν ἐξοστρακίζεσθαι πρῶτος εἰσηγησάμενος, αὐτὸς ἔτυχε τῆς καταδίκης πρῶτος.

Ζάλευ-

Λυκουργος] Diſcipulus Platonis et Iſocratis, floruit Olymp. XCIII. Athenis, tempore Philippi et Alexandri, vid. Plut. vit. X rhetor. Vna tantum eius 15 orationum adhuc exſtat contra Leocratem. Ceterum vir fuit iuſtus ac grauis, qui flores orationis ſpreuit.

ζημιαν] 6000 drachmas, vid. Plut. d. l. Ariſtoph. Plut. 1014.

μη ειναι Αϑ.] De hac re vid. ſupra VI, 10. et not.

εβουλετο μ. ἑτερων etc.] Eamdem locutionem vid. capite praec.

Κλεισθενης] *Cliſthenes* hic nepos, ex filia fuit Cliſthenis Sicyonii, de quo ſupra XII, 24. De illo vero vid. ſupra ad V, 13. Vtrum tamen hic primus *oſtraciſmum* induxerit et paſſus fuerit, an Piſiſtratidae, an Theſeus, an quis alius, res incerta eſt, quia alii alios auctores narrant, ſed veriſimilis ille, quippe quum in republica poſt eiectos Piſiſtratidas a ſe conſtituta (vid. ſup. d. l.) et aucta democratia potentiſſimus euaſerit, quae vnica oſtraciſmi ſubeundi erat cauſa. Hoc enim iudicio, quod nomen ſuum ab *οστρακον*, *teſta*, ſumſit, cui ciues eius, quem voluerunt eiici, nomen inſcripſerunt, et quae deinde in concione colligebatur, in exilium decennale eiiciebant (Plat. Gorg. *εξωστρακισαν*) eum, cuius nimiam auctoritatem timebant, qualem v. c. mens eximia, virtusque inſignis poterant comparare; erat

ergo

Ζάλευκος ὁ Λοκρῶν νομοθέτης προσέταξε τὸν μοιχὸν ἁλόντα ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἃ τοίνυν μηδὲ προσεδόκησε, ταῦτα ὁ δαίμων αὐτῷ παρὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐλπίδα ἐπήγαγεν. ὁ γάρ τοι παῖς ἁλοὺς ἐπὶ μοιχείᾳ, εἶτα ἔμελλε πείσεσθαι τὰ ἐκ τοῦ πατρῴου νόμου. ἐνταῦθα, ἵνα μὴ διαφθαρῇ τὸ ἅπαξ κεκυρωμένον, ὑπέμεινεν αὐτὸς ὁ εἰσηγησάμενος ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τῶν τοῦ παιδὸς ὀφθαλμῶν, ἀντιδοῦναι τὸν ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ ὁ νεανίσκος τυφλωθῇ τελέως.

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Περὶ Πινδάρου ἐν ἀγωνίᾳ Κορίννης ἡττηθέντος.

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις, ἀμαθέσι περιπεσὼν ἀκροαταῖς, ἡττήθη Κορίννης πεντάκις. ἐλέγχων δὲ τὴν ἀμουσίαν αὐτῶν ὁ Πίνδαρος σῦν ἐκάλει τὴν Κόρινναν.

ergo ea poena (*εξοστρακισμος*, vt vocat Tim. lex. Plat. h. v.) minime turpitudini, nec cum publicatione bonorum coniuncta, ſed potius honori, quo et Ariſtidem adfectum conſtat, vid. Plut. Ariſtid. et Alcibiad. Ariſtot. Polit. III, 13. Herodot. VIII, 79. Nep. Ariſtid. c. 1. Ceterum ſimilis apud Syracuſanos erat Petaliſmus, expulſionis ſpecies per folia oleae; imo in pluribus rebus publicis Graecis iſtud oſtraciſmi iudicium, ſed ſub alio nomine exſtitiſſe videtur.

Ζαλευκος] Vid. Val. Max. VI, 5. 3. et ſupra.

ἁ τοινυν μηδε π.] Lugd. regg. 2. 3. *μη*, et forſan recte.

Κοριννης] Tanagrae vixit et poeticam exercuit, et ideo poſt mortem ſuam honorata eſt iſthic, teſte Pauſ. Boeot., monimento et pictura. Pindarus ipſe iuuenis, illius conſiliis in carminibus recte pangendis eſt vſus.

συν εκαλει] Sic Sluisk. et regg. a. c. arguit enim hac adpellatione inſcitiam iudicum et auditorum, qui ſuem vel Muſae ſuae, vel Mineruae praetulerint. Notum eſt illud *ὗς την Αθηναν*, *ſus Mineruam*, i. e. indoctus doctiſſimum docet, corrigit. Demades eo de Demo-

ΚΕΦ. ΚϚ΄.

Πῶς ὁ Διογένης ἐν ἀπορίᾳ πάντων γενόμενος παρεμυθήσατο ἑαυτόν.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔρημος ἦν, καὶ μόνος ἀπέῤῥιπτο, καὶ ὔτέ τινα δι᾽ ἀπορίαν ὑπεδέχετο, ὔτέ τις αὐτὸν ἐξένιζε, τὸν ἄνδρα ἐκτρεπόμενος διὰ τὸ τῦ τρόπυ ἐλεγκτικόν. καὶ ὅτι ἦν πρὸς τὰ πραττόμενα καὶ λεγόμενα δυσάρεςος. ἠθύμει ὖν ὁ Διογένης, καὶ φύλλων ἄκρα ἤσθιε· ταῦτα γὰρ οἱ παρῆν. τοῖς δὲ ἀποπίπτυσι τῦ ἄρτυ θρύμμασι μῦς ἐχρῆτο ἐπιφοιτῶν. ὁ ὖν Διογένης φιλοπόνως κατεσκέψατο τὸ πραττόμενον, καὶ μειδιάσας, καὶ ἑαυτῦ γενόμενος φαιδρότερός τε, καὶ ἵλεως, εἶπεν· ὁ μὲν μῦς ὔτος τῆς Ἀθηναίων πολυτελείας δεῖται ὐδέν· σὺ δὲ, ὦ Διόγενες, ἄχθῃ, φησὶν, ὅτι μὴ συνδειπνεῖς Ἀθηναίοις· καὶ ἐπόρισεν ἑαυτῷ εὔκαιρον εὐθυμίαν.

ΚΕΦ. ΚΖ΄.

Περὶ Σωκράτυς σώματος.

Ὅτι τὸ Σωκράτυς σῶμα ἐπεπίςευτο κόσμιον, καὶ σωφροσύ-

Demoſthene vſus eſt. Sed et Boeotorum inſcitia notata fuit hoc adagio, ὖς Βοιωτια, vid. ipſum Pind. Ol. VI, 152.

Εκτρεπομενος] Εκτρεπεσθαι cum Accuſ. perſonae proprie eſt *fugere aliquem obuium*, ideoque *de via deflectere*, vbi intell. τῆς ὁδυ, quod exprimitur infra XIV, 49 med. Hinc iam ſimpl. pro *fugere, auerſari aliquem* vel *aliquid*, v. c. Epict. 38: φευγειν και εκτρεπεσθαι τα βλαβερα.

φυλλων ακρα] Vetuſtiſſimus hic erat cibus hominum ante glandes repertas, ſi fides Ouid. Faſt. IV, 393. Ceterum vid. Laert. Ariſtipp. et Val. Max. IV, 3. 4.

ἑαυτυ γενομενος φαιδροτερος] An pro ἑαυτυ legendum εν αὐτῳ?

Επεπιςευτο] Mſſ. πεπιςευτο, vt paſſim, Plusquamperf. Paſſ. ſine illo Augmento.

Digitized by Google

φροσύνης ἐγκρατὲς γεγονέναι, καὶ ταύτῃ ἐνόσουν Ἀθηναῖοι πανδημεί, καὶ οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἐπιθανατίως εἶχον· Σωκράτης δὲ μόνος οὐκ ἐνόσησε τὴν ἀρχήν. ὁ τοίνυν τοιούτῳ συνὼν σώματι, τίνα ἡγούμεθα ἔχειν ψυχήν;

ΚΕΦ. ΚΗ'.

Περὶ τοῦ οἰκέτου τοῦ Διογένους ὑπὸ κυνῶν διασπασθέντος.

Διογένης ἡνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἷς αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης, ὃς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα. προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτόν, ἔφη· Οὐκ αἰσχρόν, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάνους; οὗτος δὲ ὁ οἰκέτης εἰς Δελφοὺς ἀλώμενος ὑπὸ κυνῶν διεσπάσθη, τῷ ὀνόματι τοῦ δεσπότου δίκας ἐκτίσας, ἀνθ' ὧν ἀπέδρασεν.

ΚΕΦ.

και ταυτῃ] Vel intell. ὁδῷ pro *εν ταυτῃ* ὁδῷ i. e. *ουτως*, vel *αιτιᾳ* i. e. pro *δια τουτο*, *ideo*, vt Xen. M. S. I, 7. 3. Oec. XVIII, 10. Sympoſ. IV, 17. Heſych. *ταυτῃ· ουτως, τουτῳ τῳ τροπῳ*, quod item Io. Kuhnium voluiſſe video. Vel legendum *ταύτῃ*, ſcil. *νοσῳ in eodem morbo;* deſignatur enim hic peſtilentia celebris illa, de qua ſupra VI, 10. et IX, 6.

Απελιπε την πατ.] *Sinopen* fugit, quum accuſaretur adulteraſſe et circumcidiſſe numos, v. Laert. Diog.

εἰς αυτου των] Lugd. et regg. h. e. *αυτῳ*, quod placet Perizonio.

τῳ ονοματι τ. δεσπ.] Kuhn. hic ad cognomen Diogenis, quo *κυων* paſſim audiit, alludi putat, ſed recte longe nimis hoc petitum dicit Perizon. et ſimpliciter locutione hac *dominum* deſignari mauult; ſic paſſim *ονοματα* pro ipſis hominibus, v. c. Actor. Apoſtol. I, 15. Apoc. II, 13. occiſa *ονοματα ανθρωπων*. Etiam Latini: Liv. I, 10. *ita per ſe ipſum nomen Caeninum in agrum Romanum impetum facit* pro *ſoli Caeninenſes*.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΚΘ΄.

Περὶ ἐλπίδος.

Ἔλεγεν ὁ Πλάτων, τὰς ἐλπίδας, ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι.

ΚΕΦ. Λ΄.

Περὶ Ὀλυμπιάδος ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τεθνηκότι καὶ ἀτάφῳ δυσχεραινούσης.

Ὀλυμπιὰς ἡ Ἀλεξάνδρου πυθομένη, ὅτι πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἄταφος μένει, βαρὺ ἀναστένουσα, καὶ θρηνοῦσα εὖ μάλα λιγέως, Ὦ τέκνον, εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν οὐρανοῦ μετασχεῖν βουλόμενος, καὶ τοῦτο σπεύδων, νῦν οὐδὲ τῶν κοινῶν δήπου, καὶ ἴσων πᾶσιν ἀνθρώποις, μετασχεῖν ἔχεις, γῆς τε ἅμα, καὶ ταφῆς· καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας οἰκτείρασα, καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τετυφωμένον ἐλέγξασα.

ΚΕΦ. ΛΑ΄.

Ὅτι Ξενοκράτης φιλοικτίρμων ἦν.

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἑταῖρος Πλάτωνος, τά τε ἄλλα ἦν φιλοικτίρμων, καὶ οὐ μόνον φιλάνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἠλέει. καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος βιαίως στρουθὸς ὑπὸ ἱέρακος, εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ κατέπτη. ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξα-

Ονειρους] Quod ſperantes multa ſibi inania fingunt, atque iis animum paſcunt ac fallunt. Loquitur ergo de ſpe fallaci.

Ἡ Αλεξ.] ſcil. μητηρ. Sic Ariſtoph. θεσμοφ. ἡ Λαμαχου. Luc. euang. 24, 10. Marc. 15 47.

πολυν χρονον] Vid. ſup. XII. 64.

των κοινων] Sic IV, 7. ſepultura dicitur κοινος παντων σωματων ὁρμος.

ἐδέξατο τὸν ὄρνιν, καὶ διεφύλαξεν ἀποκρύψας, ἕς ἂν ὁ διώκων ἀπῆλθεν. ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τῦ Φόβυ, ἁπλώσας τὸν κόλπον ἀφῆκε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν, ὅτι μὴ ἐξέδωκε τὸν ἱκέτην.

ΚΕΦ. ΛΒ'.

Πῶς ὁ Σωκράτης ἑταίρας τινὸς ἀλαζονείαν ἤλεγξεν.

Φησὶ Ξενοφῶν, ὅτι Θεοδότῃ τῇ ἑταίρᾳ εἰς λόγυς ἀφῖκlο Σωκράτης, καλλίςῃ γυναικὶ ὔσῃ. ἀλλὰ καὶ τῇ Καλλιςοῖ ἦλθεν εἰς λόγυς, ἣ ἔλεγεν· Ἐγὼ μὲν, ὦ Σωφρονίσκυ, κρείτlων εἰμί σῦ. σὺ μὲν γὰρ ὐδένα τῶν ἐμῶν δύνῃ ἀποσπᾶσαι, ἐγὼ δὲ, ἐὰν βύλωμαι, τὺς σὺς πάντας. ὁ δὲ, καὶ μάλα γε εἰκότως. σὺ μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν καταντῆ αὐτὺς πάντας ἄγεις, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἥκειν βιάζομαι· ὀρθία δὲ ἡ ἄνοδός ἐςι, καὶ αήθης τοῖς πολλοῖς.

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Περὶ Ῥοδώπιδος ἑταίρας τύχης.

Ῥόδωπίν φασιν Αἰγυπτίων λόγοι ἑταῖραν γενέσθαι θεραπο-

τον ορνιν] Med. 3. Sluiſk. *την ορνιν*, et ſic paullo poſt.

Φησι Ξενοφ.] Vid. hoc colloquium Socratis cum Theodota, Xen. M. S. III, c. 11. et ex eo Athen. I, 20. XIII, 6.

Θεοδοτῃ] Meretrix haec inter nobiliſſimas Graeciae refertur a Libanio I, p. 582. conſueuit cum Alcibiade, eumque mortuum muliebri ſua veſte conteſtum cremauit.

τῃ Καλλιςοι] Calliſto meretrix Athenienſis.

επι την καταντη] ſc. ὁδον. Sic Sluiſk.; ſed Lugd. et regg. b. c. *επι τῃ κακιᾳ*. Sed recte retines vulgatum. Vid. Ceb. tab. et Xen. M. S. II, 1. 21.

αυτυς παντας] Io. Kuhn. *παντως, omnino*.

Ῥοδωπιν φ. A. etc.] Hoc ordine legunt Lugd. et reg. b. Sluiſk. *Αιγυπτιων*, quod placeret

Digitized by Google

ὡραιοτάτην. καί ποτε αὐτῆς λουμένης, ἡ τὰ παράδοξα καὶ τὰ ἀδόκητα φιλοῦσα ἐργάζεσθαι τύχη προὐξένησεν αὐτῇ οὐ τῆς γνώμης, ἀλλὰ τοῦ κάλλους ἄξια. λουμένης γὰρ, καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐσθῆτα φυλαττουσῶν, ἀετὸς καταπτὰς, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων ἁρπάσας, ἀπιὼν ᾤχετο, καὶ ἐκόμισεν εἰς Μέμφιν, δικάζοντος

ceret Periz., ſi abeſſet *το λογοι*. Licet enim fuerit origine et natalibus Thracia, tamen Aegyptia erat et dicebatur propter habitationem. Et ſane *τα Αιγυπτιαν*, corruptum in *Αιγυπτιων* cauſam dedit voci *λογοι*, in margine prius adſcribendae, et dein in textum variis locis inſerendae. Sed et *το Αιγυπτιων* ſine vllo *λογοι* retineri poteſt, et ſenſus erit: *Rhodopen fuiſſe pulcerrimam Aegyptiorum meretricum*, vel *Aegyptiarum meretricum*. Nam *φασι* ita abſolute ſaepius occurrit apud Noſtrum. Abr. Gronon. etiam, reiecto *τῳ λογοι* repoſuit *Αιγυπτιαν* e cod. Med. 3. quem ſequitur ed. Baſ. Ceterum *Rhodopis*, quae quidem ſerua Iadmonis et conſerua Aeſopi fuit, in Aegyptum abducta floruit, et meretricem egit Naucrati, oppido Aegypti. Vid. de ea Herodot. II, 134. 135. Athen. XIII, 7. Plin. hiſt. nat. XXXVI, 12. vbi et pyramidem vltimam ab ea exſtructam refert, quod tamen iam Herodotus negarat.

προυξενησεν] *comparabat ei — digna; auctor erat;* ſimil. Xenoph. anab. VI, 5. §. 9. *ιϛε, με ουδενα πω κινδυνον προξενησαντα ὑμιν εθελουσιον*. Schol. ad Sophocl. Oedip. Col. v. 478. — *προξενει· λεγε μοι και παρεχε τα χρησιμα.*

του καλλους αξια. λουμ.] Lugd. *αξιον*, vt et regg. b. c. Sed et breuius nec minus concinne exhibet ſeqq. *λουμενης δε θεραπαινιδων την εσθητα φ. cum vero lauantis illius veſtimenta ſeruarent ancillae.*

απιων ῳχετο] Saepius Graeci Participium Verbo finito eiusdem ſignificatus iungunt, vbi tamen illud abundare minime ſemper dici poteſt. Huc refer etiam noſtrum *απιων ῳχετο*, *abiit discedens*. Zeune ad Viger. p. 340. in hoc Participio, vt in *ιων*, *ελθων* ſimil. vim *celeritatis* et *impetus* reperit. Vert. igitur *celeriter abiit*, Eamdem vim verbo *ιεναι* addi monet Erneſti ad Xen. M. S. III, 9. 9. *εξειναι γαρ αυτοις ιεναι πραξοντας τα βελτιω τουτων*, ideoque vertit: *Nihil enim impedire, quominus ſtatim abeant et meliora faciant.* Similiter Particip. *ανυσας*, alii verbo vel eiusdem vel alius ſignificationis iunctum ſaepiſſime *celeritatem* indicat, ratione notionis huius verbi *rem perficiendi*, ſaepe, non tamen ſemper, ſimul habita. Sic Ariſtoph. Plut. 413. *αλλ᾽ ανυε πραττων* *perfice ſedulo.* Eiusd. Aues, 242.

Digitized by Google

ζοντος Ψαμμιτίχου, καὶ εἰς τὸν κόλπον ἐνέβαλε τὸ ὑπόδημα. ὁ δὲ Ψαμμίτιχος θαυμάσας τοῦ ὑποδήματος τὸν ῥυθμὸν, καὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὴν χάριν, καὶ τὸ πραχθὲν ὑπὸ τοῦ ὄρνιθος, προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον ἀναζητεῖσθαι τὴν ἄνθρωπον, ἧς τὸ ὑπόδημά ἐστι, καὶ εὑρὼν γαμετὴν ἠγάγετο.

ΚΕΦ. ΛΔ΄.

Περί Διονυσίου.

Ὅτι τὸν Λέοντα ὁ Διονύσιος μετὰ τὴν πρόσταξιν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀνευρὼν, εἰς τρὶς τοῖς δορυφόροις ἐκέλευσεν ἀπάγειν, καὶ μετέγνω τρὶς, καὶ καθ' ἑκάστην μεταπομπὴν, κατεφίλει κλαίων, καὶ καταρώμενος ἑαυτοῦ, ὅτι ὅτε ἔλαβε τὸ ξίφος, τελευτῶν ἡττῆται τῷ φόβῳ, καὶ

242. *αγυσαστε πετομενα προς* etc. *celerrime aduolate ad* etc.

Ψαμμιτιχου] Sic Sluisk. et Med. 3. cum Herodoto. Vulgat. *Ψαμμητιχου.* Rhodopis hic refertur ad tempora Pſammitichi, quum Herodot. II, 134, diſerte eam tradat floruiſſe tempore Amaſidis. Iam vero inter vltimum Pſammitichi annum et primum Amaſidis interiecti ſunt ſec. Herodot. anni 47, ſec. alios etiam plures. Dicendum ergo *vel*, duas fuiſſe Rhódopides, quod vult Perizon., easque a Strabone et Plinio confuſas, alteram proprie ſic dictam ex meretrice vxorem Pſammitichi, alteram Aeſopi conſeruam et Charaxi, fratris Sapphus amicam, (vid. ſupra ad XII, 19.) quae tempore Amaſidis floruerit, et proprio nomine Doricha fuerit dicta, cognominata Rhodopis, (vid. Strabo XVII.). *Vel* Aelianum de ſuo addidiſſe nomen huius regis, quum et Strabo XVII. eamdem referat hiſtoriam, et verbis fere ſimilibus, ſed ſine regis nomine, quod placet Weſſelingio ad Herodot. d. l. — Ceterum Cuperus obſ. p. 325. verba ita transponit: *κ. εκομ. ε. Μ., και εις τον κολπ. δικ. Ψάμμ. ενεβ. τ. ὑποδ.*

Μετα την προσταξην τ. κ. α.] *Poſtquam eum comprehendi iuſſerat Dionyſius.* Fugerat enim Leon poſt hoc iuſſum et denuo comprehenſus erat.

απαγειν] Solemne eſt hoc, vt et Latinum *duci*, de iis, de quibus ſupplicium ſumendum eſt.

ὅτι ὅτε ελαβε] Io. Kuhn. delet *ὅτε*, vel legendum putat *ὅτι ποτε*, quod et Abr. Gronovio placet. Periz. eradere *ὅτι* et

Digitized by Google

καὶ προσέταξεν ἀποσφαγῆναι, εἰπὼν, ὅτι ὐκ ἔςιν, ὦ Λέον, σοὶ ζῆν.

ΚΕΦ. ΛΕ΄.

Περὶ ἐλάφȣ ἐν νόσῳ φυσικῆς θεραπείας.

Λέγȣσι φυσικοὶ ἄνδρες, τὸν ἔλαφον καθάρσεως δεόμενον, σέλινος ἐσθίειν. φαλαγγίων δὲ κνήσμασιν ἐχόμενον, καρκίνȣς.

ΚΕΦ.

et legere vult *κατηρ. ἑαυτȣ, ὅτε ελ.* *imprecatus ſibi ipſi mortem eo temporis momento,* quo *primum cepit gladium.* Per gladium autem intelligi putat vel militiam, vel tyrannidem, cuius inſigne eſt gladius. Boivin. ante ὅτι diſtinguendum et illud ὅτι in initio capitis, hic, vt ſaepius in narranda hiſtoria repeti putat, ſicque vertit: *item, quum ille Leo enſem arripuiſſet, tandem metu victum eſſe tyrannum et iuſſiſſe* etc. Iac. Gronou. mauult ὁποτε ελ. Cl. Kuhnio haec omnia non ſatisfaciunt, ideoque coniectat απεβαλε; ſed quid hoc velit, non intelligo, fortaſſe voluit απελαβε. Mihi Io. Kuhnii coniecturam ὅτι ποτε adhuc maxime adridere fateor, modo poſt ξιφος interpunxeris. *Exſecrans ſe ipſe, quod vmquam gladium ſumſiſſet. Tandem* etc., quod nec ipſe Perizonius plane reiicit.

Τον ελαφον] Sic legunt omnes Mſti, praecipue, quia, quae ſequuntur de morſu phalangiorum, ad totum genus ceruorum referenda ſunt, tamen intelligitur *cerua;* ceruae enim ante partum hac purgatione vtebantur, Cic. Nat. d. II, 50. Plin. hiſt. nat. VIII, 32. XX, 5. ſed et poſt eum vid. Ariſtot. hiſt. an. IX, 6. Plin. VIII, 32. Sed in omnibus his locis pro *apio* reperitur ſeſelis, quare Perizon. cum Scheff. et Spanh. ad Callim. Dian. 165. legi vult σεσελιν. De ſeſeli Plin. XX, 5. *ſunt,* ait, *et folia vtilia, vt quae partus adiuuent etiam quadrupedum.* Hoc maxime paſci dicuntur ceruae pariturae. Ariſtot. hiſt. an. IX, 6. poſt partum ſtatim ad ſeſelin currere, et ſic redire ad foetum. Simil. Plin. VIII, 32. Haller. in poemate: *die Alpen* ſeſelin dicit *Muttern:*

Sie (die Kühe) *irren langſam um, wo Klee und Muttern blühen,*
Und mühn das zarte Gras mit ſcharfen Zungen weg
etc.

Vbi notatur: *Ein Kraut, das in den Weiden allen andern vorgezogen wird.* Seſeli foliis acute multifidis, vmbella purpurea.

καρκινȣς] Idem vid. Plin. VIII,

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΛϚ´.

Περὶ Εὐρυδίκης Φιλίππε θυγατρὸς τελευτῆς.

Ὀλυμπιὰς τῇ Φιλίππε θυγατρὶ Εὐρυδίκῃ, (τὴν δὲ ἄρα ἐξ Ἰλλυρίδος γυναικὸς τῷ Φιλίππω γενομένη,) προσέπεμψε κώνειον, καὶ βρόχον, καὶ ξίφος· ἡ δὲ αἱρεῖται τὸν βρόχον.

ΚΕΦ. ΛΖ´.

Περὶ Γέλωνος, καὶ τῶν αὐτῷ ἐπιβελευόντων.

Γέλων, ὁ τῶν Συρακεσίων τύραννος, τὴν τῆς ἀρχῆς κατάςασιν πρᾳότατα εἶχε· ςασιώδεις δέ τινες ἐπεβέλευον αὐτῷ. ἃ πυθόμενος ὁ Γέλων, εἰς ἐκκλησίαν συγκαλέσας τὲς Συρακεσίες, εἰσῆλθεν ὡπλισμένος ὁ Γέλων. καὶ διεξελθὼν, ὅσα ἀγαθὰ αὐτοῖς εἰργάσατο, καὶ τὴν ἐπιβελὴν ἐξεκάλυψε, καὶ ἀπεδύσατο τὴν πανοπλίαν, εἰπὼν πρὸς πάντας· Ἰδὲ τοίνυν ὑμῖν ἐν χιτωνίσκῳ γυμνὸς τῶν ὅπλων παρέςηκα, καὶ δίδωμι χρῆσθαι

VIII, 27. Aliud remedium, *hederam* vid. ſupra I, 8.

Τῃ Φιλ. θυγατρι Ευρυδ.] Recte confutauit Io. Kuhn. auctorem. Non enim fuit Eurydice filia Philippi et Illyricae mulieris, ſed neptis. Vid. Athen. XIII, 1. Diodor. Sic. XIX. Nempe fratres fuere Perdiccas et Philippus II. rex Macedoniae, cuius liberi perhibentur Cinna ſeu Cynane ex Audata, Illyrica muliere, Philippus Aridaeus ex Philinna, ſaltatrice Lariſſaea, et Alexander M. rex ex Olympiade, vxore Philippi; Perdiccae vero filius fuit Amyntas, qui duxit Cinnam et ex ea ſuscepit Eurydicen nuptam poſtea Philippo Aridaeo.

Την της αρχ. κατας. πρ. ειχ.] *imperium leniſſime gerebat*, *leniſſimè regebat.* Sic Galen. ἡ της διαιτης καταςασις, *ratio victus*, i. e. *victus ipſe.*

ςασιωδεις] Hiſtoriam hanc vid. ſupra VI, 11. ſed paullo aliter relatam.

Digitized by Google

χρῆσθαι ὅ, τι βέλεσθε. καὶ ἐθαύμασαν αὐτῦ τὴν γνώμην οἱ Συρακέσιοι. οἱ δὲ καὶ τὲς ἐπιβελεύοντας παρέδωσαν αὐτῷ κολάσαι, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔδωκαν. ὁ δὲ καὶ τέτες εἴασε τῷ δήμῳ τιμωρήσασθαι. καὶ εἰκόνα αὐτῦ οἱ Συρακέσιοι ἔστησαν ἐν ἀζώστῳ χιτῶνι, καὶ ἦν τῦτο τῆς δημαγωγίας αὐτῦ ὑπόμνημα, καὶ τοῖς εἰς τὸν μετὰ ταῦτα αἰῶνα μέλλεσιν ἄρχειν δίδαγμα.

ΚΕΦ. ΛΗ΄.

Περὶ Ἀλκιβιάδε.

Ἰσχυρῶς Ὅμηρον ἐθαύμαζεν Ἀλκιβιάδης. καί ποτε διδασκαλείῳ παίδων προσελθὼν, ῥαψῳδίαν Ἰλιάδος ᾔτει. τῦ δὲ διδασκάλε μηδὲν ἔχειν Ὁμήρε φήσαντος, ἐντρίψας αὐτῷ κόνδυλον εὖ μάλα στερεὸν, παρῆλθεν, ἐνδει-

ἐν ἀζώστῳ χιτ.] Hic erat ornatus plane domeſticus. Domi enim non erant veteres cincti. Indecorum alioquin erat et inhoneſtum, prodire in populum ſine cinctu, vid. Cic. ad Div. X, ep. 32. Idem et Neroni vitio vertitur Suet. Ner. c. 51. Nec non luctus publici indicium, discinctum eſſe, vid. ib. c. 100. vbi reliquias Augusti legerunt equites *tunicati et discincti, pedibusque nudis.*

Ῥαψῳδίαν Ἰλ.] Vid. ſupra ad VIII, 2. Adparet ex Euſtath. ad Il. α init. et ſingulos libros Iliados dici rhapſodias, et a pluribus veterum etiam totum opus Iliados vocari rhapſodiam; vnde factum eſt, vt ῥαψῳδεῖν notet Graecis etiam ſimpliciter aliquid *opere poetico canere.* Sic Lucian. Iov. confut. Prior ſignificatus tum ob ludimagiſtri reſponſionem huc pertinere videtur, tum, quum vix haberetur tunc totum opus in vnum volumen iunctum. Solebant autem in ſcholis pueri Homerum legere. Quinct. inſtit. orat. I, 8. notumque etiam Petronii

— — — *det primos verſibus annos,*
Maeoniumque bibat felici pectore fontem.

Quin Homeri *catalogum nauium* ex Il. ſecundo libro pueri, vt memoriter recitarent, lege lata ſanxiſſe nonnulli ex Graecis dicuntur apud Euſtath., quia ex eo inter Graecos probari ſolebat ius populorum in varias vrbes. Ceterum hoc exemplum et proximum ex Plut. apophth. reg. fere ad verbum deſcripta ſunt.

Digitized by Google

ἐνδειξάμενος ὅτι ἐκεῖνος ἀπαίδευτός ἐστι, καὶ τοιούτους ἀποφαίνει τοὺς παῖδας.

Οὗτος ἐπὶ κρίσιν καλούμενος θανατικὴν ἐκ Σικελίας ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, οὐχ ὑπήκουσεν, εἰπών· Εὔηθες τὸν ἔχοντα δίκην, ζητεῖν (μὴ) ἀποφυγεῖν, ἐνὸν φυγεῖν. εἰπόντος δέ τινος, οὐ πιστεύεις τῇ πατρίδι τὴν περὶ σοῦ κρίσιν; ὁ δὲ εἶπεν, οὐδὲ τῇ μητρίδι. δέδοικα γὰρ μὴ ἀγνοήσασα, καὶ σφαλεῖσα τοῦ ἀληθοῦς, εἶτα τὴν μέλαιναν ἐμβάλῃ ἀντὶ τῆς λευκῆς ψῆφον. πυθόμενος οὖν, ὅτι θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν, Δείξομεν οὖν, εἶπεν, ὅτι ζῶμεν. καὶ ὁρμήσας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τὸν Δεκελεικὸν ἐξῆψε πόλεμον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.

επι κρισιν] Ad iudicium de Hermis noctu mutilatis et myſteriis Cereris vulgatis et ludibrio habitis, vid. Polyaen. I, 40, 6. Plut. et Nepos in Alcib. 3. Iuſtin. V, 1. Thucyd. VI. Lapides quadranguli cum capite Mercurii ideoque *Hermae* dicti, in veſtibulis aedium et in liminibus templorum Athenis erant collocati, quos omnes vna nocte capitibus mutilauerat Alcibiades. *Sacra vero Cereris nullo magis quam ſilentio erant ſolemnia*, vt ait Iuſtin. d. l. *Eleuſinia* dicuntur ab *Eleuſi*, oppido Attico, vbi fiebant. Erant et *maiora* et *minora*. Quae autem omnia in iis agerentur, nemo adhuc certe ſcit. Quamquam maxima de iis laude et reuerentia omnes priſci loquuntur. Putatur tamen cognitio dei totiusque naturae purior atque adcuratior in iis docta eſſe. Librum Meurſius ſcripſit *Eleuſinia* inſcriptum; praecipue tamen legantur Meinerſ. V. cel. tractat.: *Uiber die Myſterien der Alten, beſonders über die Eleuſiniſchen Geheimniſſe*, in eiusd. *Vermiſchte philoſoph. Schriften*, T. III, p. 164. ff. et *Abb. Barthelmy Reiſ. des iungen Anach. überſ. von Bieſter*, V, cap. vlt.

ζητειν (μη) αποφυγειν, ε. φ.] Μη additum a librariis, quia locutionem facetiſſimam non intellexerunt, atque adeo in omnibus Mſtis ea vox exſtat. Sed merito id adulterinum eſſe putat Periz., tum ob αποφυγειν, *iudicio capitis abſolui*, tum ob Plut. verba ſimilia, vnde Noſter haec hauſit. Proprie αποφευγειν notat, *haud amplius reum eſſe, abſolui et ita deſinere accuſari crimine capitali*, quia φευγειν δικην ſignif. *reum eſſe et accuſari*, vid. infra, c. 42. init.

τον Δεκελεικον] Sic dictum a *De-*

Digitized by Google

Ἔλεγε δὲ, μηδὲν παράδοξον ποιεῖν Λακεδαιμονίες, ἀδεῶς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθνήσκοντας. τὴν γὰρ ἐκ τῶν νόμων ταλαιπωρίαν ἀποδιδράσκοντας, θάνατον ὑπὲρ τῶν πόνων ἔχεσι προθύμως ἀλλάτῖεσθαι.

Εἰώθει δὲ, φασιν, ἐπιλέγειν ταῖς ἑαυτῦ πράξεσιν, ὅτι τὸν τῶν Διοσκέρων ζῇ βίον, παρ' ἡμέραν τεθνηκώς τε, καὶ ἀναβιῦς. εὐημερήσας γὰρ ἐν τῷ δήμῳ, ἴσος θεοῖς νομίζεσθαι· κακῶς δὲ ἀπαλλάξας, τῶν νεκρῶν μηδὲ ὀλίγον διαφέρειν.

ΚΕΦ. ΛΘ'.

Περὶ Ἐφιάλτε.

Ἐφιάλτης, ϛρατηγῦ ὀνειδίσαντος αὐτῷ τινὰ πενίαν, τὸ δὲ ἕτερον, ἔφη, διὰ τί ἐ λέγεις, ὅτι δίκαιος εἰμί;

ΚΕΦ. Μ'.

Περὶ Θεμιϛοκλέες.

Στρεπτῷ κειμένῳ ἐπὶ τῆς γῆς χρυσῷ Περσικῷ ὁ Θεμιϛοκλῆς παρεϛὼς παιδὶ εἶπεν· ἐκ ἀναιρήσεις, ὦ παῖ, τὸ

a *Decelea*, oppido Atticae, quod conſilio Alcibiadis muniuerunt Lacedaemonii; vid. ſupra ad II, 5. et Thucyd. VII, 19.

αποδιδρασκοντας etc.] Sluisk. reg. a et Med. 3. *αποδιδρασκοντες*. Boiuin. legendum cenſet *αποδ., θ. υ. τ. πονων, ὡν ε., πρ. αλλ.*, cui cum Periz. adſentior. Cl. Kuhn. vult *ανεχεσι*.

ευημερησας] *Ευημερια* notat maxime *rem in bello feliciter geſtam* ſ. *victoriam*. Diod. Sic. XV. *των δε Βοιωτων δια την ευημεριαν μετεωριϑεντων*, *Boeotiis victoria elatis*. Vicerant enim Corinthios. Oppoſ. *κακως απαλλατ]ειν*. Ceterum vid. Iuſtin. V, c. 4. et Nep. in Alcib.

Τινα πενιαν] Recte Periz. *τινος*, quum ille *ϛρατηγος* ab Auctore non nominetur. Sic et Med. 3. quem ſequuntur Abr. Gronou. et ed. Baſil.

Στρεπτῳ] Plut. polit. praec. idem bis refert, ſed paullo aliter.

Digitized by Google

τὸ εὕρεμα τόδε; δεῖξας τὸν ςρεπτόν. ἐ γὰρ σὺ Θεμιςοκλῆς εἶ δήπε.

Ὅτι ἠτίμασαν αὐτόν ποτε Ἀθηναῖοι, εἶτα ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὖθις παρεκάλεν. ὁ δὲ, ἐκ ἐπαινῶ τὲς τοιέτες ἄνδρας, οἵ τινες τὴν αὐτὴν ἀμίδα καὶ οἰνοχόην ἔχεσι.

Πρὸς Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν. ὁ δὲ, πάταξον μὲν, ἄκεσον δέ. ᾔδει δὲ, ὅτι ἃ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ.

ΚΕΦ. ΜΑ'.

Περὶ Φωκίωνος.

Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, Εἶτα ἐκ ἀγαπᾷς, Θέδιππε, μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων;

N 3 ΚΕΦ.

την αυτην αμιδα] Aliter ſe comparat ſupra IX, 18.

Ευρυβιαδην] Spartanus erat, et claſſi totius Graeciae praefectus, quia Spartani tunc terra et mari duces erant Graecorum, non tamen rex Lacedaemoniorum fuit, vt ait Nep. Themiſt. 4. neque ex regio genere, vt tradit Herodot. VIII, 42.

ανετεινεν αὐτῳ τ. β.] Faber vult addi ὁ Ευρυβιαδης. Sed ſciendum, ſaepe auctores, breviter aliquid narrantes, Nominatiuum praetermittere non tantum ex ſuperioribus repetendum, quod frequentiſſimum, ſed etiam ex ſolo ſenſu intelligendum et ſupplendum, v. c. Liu. I, 4. — — *ſacerdos vincta in cuſtodiam datur; pueros in profluentem aquam mitti iubet*, ſc. rex, non ſacerdos. Flor. I, 5. Sed et apud Noſtrum paſſim, v. c. VIII, 1. *Παρειχετο δε (Σωκρατης) μαρτυρα — ανεκοινωσατο γαρ (Χαρμιδης) αὐτῳ* — IX, 4. *εζηλοτυπησε δε Πολυκρατης, ὁτι τ. Σ. ετιμ. (Ανακρεων) και ἱωρα (Πολυκρ.) τον π.* — XIII, 3. 16. alibique.

Των μετα Φωκ. μελλ.] Fuerunt Phocionis in republica amici, optimatum defenſores.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΜΒ'.

Περὶ Ἐπαμινώνδου.

Ἐπαμινώνδας ἔφευγε δίκην θανάτου ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Λακωνικῆς, ὡς ὑπολαβὼν τὴν βοιωταρχίαν τέσσαρας μῆνας παρὰ τὸν νόμον. τοὺς μὲν οὖν συνάρχοντας ἐκέλευσεν εἰς αὑτὸν τὴν αἰτίαν ἀναφέρειν, ὡς ἐκβιασθέντας ἄκοντας. αὐτὸς δὲ παρελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, οὐκ, ἔφη, βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους. εἰ δὲ μή, ἠξίου ἀποκτείνειν αὐτόν, ἐπιγράψαι μέν τοι τῇ στήλῃ, ὅτι μὴ βουλομένους Θηβαίους ἠνάγκαζεν Ἐπαμινώνδας.

Ὑπολαβων την βοιωτ.] Locus hic eſt corruptus, corruptaque ipſorum codicum lectio. Auctor hoc caput ex Plut. apophth. fere ad verbum ſumſit, ideoque ex eo corrigendus eſt locus. *Επιβαλων τῃ βοιωταρχιᾳ τεσσ. μ. adiiciens boeotarchiae quatuor menſes*, ſic ait ille optimo ſenſu. Quin ipſi codd. Sluisk. et reg. 3. aeque ac Plut. codd. diſerte *τῃ βοιωταρχιᾳ*. Adſentiuntur etiam Cl. Kuhn. et Mein. Ceterum res acta eſt Olymp. CII, 3. quum Epaminondas Boeotios duxiſſet in Peloponneſum et Laconica vaſtata Meſſenen reſtituiſſet. Vid. Plut. Epamінond. Xen. hiſt. gr. VII. verſ. fin.

ει δε μη] Elliptica eſt locutio, adhibita pro hisce Plutarchi *ει δε δει τι παντως ειπειν προς τους δικαστας, αξιων* etc. Quaſi dixiſſet, *ſi iſtae res geſtae non ſatis placeant* etc. Sic ſaepiſſime Graeci hanc locutionem elliptice vſurpant, v. c. Matth. 9, 17. Ariſtoph. Plut. v. 468. Plat. Gorg. *Μιλτιαδην δε — εις το βαραθρον εμβαλειν εψηφισαντο, και ει μη δια τον Πρυτανιν, ενεπεσεν αν* — *et niſi per Prytanen* i. e. *niſi Prytanis obſtitiſſet, iniectus fuiſſet.* Simil. Demoſth. falſ. leg. pag. 370. Thucyd. II, c. 18. Sic etiam ante *ει δε μη* ſupplendum *καλως* ſeu *ευ εχει*, qua de re vid. Lamb. Bos. ellipſ. p. 503. ff. ed. 1763.

επιγραψαι μ. τ. στηλῃ] Intelligitur columna ſepulcralis, in qua ſcribi ſolebat breuiter vita et res geſtae hominis, hic autem debebat notari cauſa damnationis, Plut. *καταδικην*. Corn. Nep. Epam. c. 8. rogaſſe eum, *vt in periculo ſuo conſcriberent*, quid autem ſit *periculum*, adhuc lis eſt. Periz. hac voce elogium damnationis notari putat.

Digitized by Google

νώνδας, τὴν μὲν Λακωνικὴν πυρπολῆσαι, πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδῄωτον ἔσαν· οἰκίσαι δὲ Μεσσήνην δι' ἐτῶν τριάκοντα καὶ διακοσίων, συντάξαι δὲ καὶ συναγαγεῖν εἰς αὐτὸν Ἀρκάδας, ἀποδοῦναι δὲ τοῖς Ἕλλησι τὴν αὐτονομίαν. καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν αἰδεσθέντες οἱ δικασταί. ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ τῦ δικαστηρίυ, Μελιταῖον κυνίδιον

πυρπολησαι] Πυρπολειν pr. malleolos, falaricas iacere. Malleoli, monente Cl. Fiſchero in indice ad Palaeph. et falaricae erant tela capitata, quorum capita circumdata erant ſtuppa pice oblita, quae incenſa vibrabantur in hoſtes, eorumque opera, vt turres. Deinde, vt h. l. *πυρπολειν* omnino, terram hoſtilem vaſtare.

πεντακόσιοις ενιαυτοις αδ.] Quingenti hi anni incipiunt a tempore Lycurgi, paullo ante bella cum Meſſeniis geſta, a quo tempore coepit Lacedaemoniorum potentia in Peloponneſo. Nec non Lycurgi leges per 500 annos vsque ad haec tempora viguiſſe ait Plut. Lycurg. p. 58.

δι' ετων τριακ. και διακοσ.] Lugd. et reg. 2. legunt ρ i. e. *centum*. Sluisk. regg. 1. 3. Med. 1. 2. cum Plutarcho legunt σ h. e. *διακοσιων*. Sed neque hic maior numerus Perizonio placet, nec congruit cum hiſtoria. Pauſan. enim Meſſen. 23. diſerte ait, Meſſenios e terra eiectos an. Olymp. XXVIII, 1. et cap. 27. reſtitutos in patria, vrbe iis condita ab Epaminonda Olymp. CII, 3. vt adeo interceſſerint 297 anni. Cum Pauſan. conſentit etiam Iſocrates. Nec probabile eſt, Epaminondam minuiſſe plus iuſto ſpatium illius temporis, quum longius ſpatium augeret gloriam ſuam. Putat ergo Perizonius, Epaminondam expreſſurum ν και τ i. e. 50 et 300 annos. Ceterum *δια* hic *poſt* notat, vid. Act. apoſt. 24, 17. Ael. infra XIV, 7. Plut. quaeſt. Rom. 3 nundinas, ait, Romae eſſe *δι' εννεα ἡμερων* h. e. poſt *nonos dies*.

ας αυτον Αρκαδας] Sic Mſti. Plutarch. *τ'αυτον*, quod magis placet. Loquitur autem Ael. de eo, quod Epaminondae conſilio Arcades, relictis pagis, coierint in vnam vrbem, quae ideo dicta eſt *magna vrbs, Megalopolis*, vid. Pauſan. Meſſ. c. 28. Arcad. c. 27.

την αυτονομιαν] Nep. *vniverſam Graeciam in libertatem vindicauit*. Non temere ſic dixit; nam Lacedaemoniorum impetum in reliquam Graeciam tunc concidit.

Μελιταιον κυνιδιον] Parui ſunt canes ex inſula Melita ſ. Malta inter Siciliam et Africam, Strab. VI. et habebantur tantum voluptatis cauſa, tribuunturque feminis a Plutarch. tranqu. animi. Lucian. de merced. cond. hos catulos adcura-

νίδιον ἔσαινε. διὸ πρὸς τοὺς παρόντας εἶπε· Τοῦτο μὲν ἀποδίδωσιν εὐεργεσίας μοι χάριν· Θηβαῖοι δὲ, πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὖ παθόντες, ἔκρινάν με θανάτῳ.

ΚΕΦ. ΜΓ΄.

Περὶ Τιμοθέου.

Ὅτι Τιμόθεος, ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐπιστεύετο εὐτυχὴς εἶναι, καὶ ἔλεγε τὴν τύχην αἰτίαν εἶναι, Τιμόθεος δὲ οὐδενός. καὶ οἱ ζωγράφοι δὲ καθεύδοντα ἐποίουν αὐτὸν κωμῳδοῦντες ἐπὶ τῆς σκηνῆς, εἶτα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰπηώρητο ἑστῶσα ἡ Τύχη, ἕλκουσα εἰς κύρτον τὰς πόλεις.

Πυνθανομένου Θεμιστοκλέους τινὸς, κατὰ τί μάλιστα ἥσθη ἐν τῷ βίῳ, ὅδε ἀπεκρίνατο· τὸ θέατρον ἰδεῖν Ὀλυμπιάσιν ἐπιστρεφόμενον εἰς ἐμὲ εἰς τὸ στάδιον παριόντα.

ΚΕΦ.

curatius deſcribit, vid. et Noſtr. hiſt. an. XVI, 6.

Επιςευετο] Sluisk. πεπιςευτο. Ceterum vid. II, 10. III, 16.

ελεγε] quis? Sane non Timotheus, qui hanc fabulam aegre ferebat, adeo, vt pro concione de rebus a ſe geſtis aliquando diceret: *Nullam partem in his fortuna habet*. Ergo legit Perizon. cum Io. Kuhnio ελεγον, ſcil. vulgo homines, ſermone illo ab inimicis eius primum orto, cui ſermoni commenta ſua dein addiderunt pictores. Sic et verb. πεπιςευτο vel επιςευετο de re, quae vulgo *creditur* et *fertur* dici ſolet. Iam vero conſtructio ſequentium durior ſit Τιμοθεος δε ουδ; ſed ſimile quid reperies V, 17. οἱ δε (ſc. φασι) μεμηνως τ. δρ. it. ſupra c. 23. et infra XIV, 18. Meinecke emendat ελεχθη ἡ τυχη αιτια ε. Sed haec lectio an eſt vera Aeliani?

αιπηωρητο] *ſuſpenſa erat*. Sic Phaedr. V, 8. *occaſio*, curſu volucri *pendens* in nouacula dicitur.

το θεατρον] Vidit illud Olympiis proximis poſt victorias Graecorum de Xerxe, vid. Plut. Themiſt. Gloriae autem et laudis ſtudioſiſſimum fuiſſe notum eſt. Simile quid v. Cic. pro Archia, 9. vid. et Val. Max. VIII, 14. 1. extr.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΜΔ΄.

Περὶ Θεμιϛοκλέους καὶ Ἀριϛείδου φιλονεικίας.

Τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους ἔσχε Θεμιϛοκλῆς, καὶ Ἀριϛείδης ὁ Λυσιμάχου, καὶ διὰ ταῦτά τοι, καὶ συνετράφησαν, καὶ συνεπαιδεύθησαν κοινῷ διδασκάλῳ. ἐϛασιαζέτην δὲ ὅμως καὶ ἔτι παῖδες ὄντες, καὶ παρέμεινεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας, καὶ εἰς ἔσχατον γῆρας.

ΚΕΦ. ΜΕ΄.

Περὶ Διονυσίου ἀπηνείας.

Ὅτι Διονύσιος τὴν μητέρα διέφθειρε φαρμάκοις. Λεπτίνην δὲ τὸν ἀδελφὸν σῶσαι δυνάμενος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, περιεῖδεν ἀπολλύμενον.

ΚΕΦ. ΜϚ΄.

Περὶ δράκοντος εὐεργεσίας ἀναμνησθέντος.

Πόλις ἐϛὶ τῆς Ἀχαΐας αἱ Πάτραι. παῖς παρ᾽ αὐταῖς δράκον-

Εϛασιαζετην] Cf. Plut. Ariſt. et Themiſtocl., vbi dicitur ratio iſtius ſimultatis ex aemulatione amoris, quo eumdem puerum pariter amauerint, et, quae potior eſt ratio, ex diverſitate maxima indolis. Sed quum tempora reipublicae id poſtularent inimicitiae laudabiliter nullam habuerunt rationem, vt fecere in bello contra Xerxen. Vid. Herodot. VIII, 79. et quotiescumque exirent in legationem vel ad ducendum pariter exercitum, aemulationem in finibus Atticae depoſuerunt, ac reduces receperunt.

Διονυσιος] maior, vt ex Plutarch. de fort. Alex. or. II. et Diod. Sic. XV, p. 314. adparet.

Παις παρ᾽ αυταις] Plin. hiſt. nat.

δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο, καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομιδῆς. αὐξηθέντος δὲ αὐτȣ̃ ἐλάλει πρὸς αὐτὸν, ὡς πρὸς ἀκȣ́οντα. καὶ ἤθυρε μετ' αὐτȣ̃ καὶ συνεκάθευδεν αὐτῷ. εἰς μέγιςον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων, ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς ἐρημίαν ἀπελύθη. ὕςερον δὲ ὁ παῖς νεανίας γενόμενος, ἀπό τινος θέας ἐπανιὼν, λῃςαῖς περιπεσὼν μετὰ τῶν συνηλίκων, βοῆς γενομένης, ἰδȣ̀ ὁ δράκων, καὶ τȣ̀ς μὲν διεσκόρπισεν, ȣ̀ς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιεσώσατο.

nat. VIII, 17. qui puerum *Thoantem* vocat, atque Arcadem fuiſſe ait. Sic Ael. hiſt. an. VI, 63. Ceterum vir doct. Miſc. obſ. III, p. 246. ſuſpicatur παρ' αυτοις ſc. Πατρευσι.

ως προς ακȣοντα] *quaſi ad intelligentem.* Ακȣειν ſic adhiberi, monuit Krebs ad Plutarch. de aud. poetis init. Vid. et Coluth. rapt. Hel. v. 71.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Digitized by Google

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦ. Αʹ.

Πῶς ὁ Ἀριστοτέλης εἶχε πρὸς φιλοδοξίαν.

Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου, σοφὸς ἀνὴρ καὶ ὢν καὶ εἶναι δοκῶν, ἐπεί τις ἀφείλετο αὐτοῦ τὰς ψηφισθείσας αὐτῷ ἐν Δελφοῖς τιμὰς, ἐπιστέλλων πρὸς Ἀντίπατρον περὶ τούτων, φησίν· Ὑπὲρ τῶν ἐν Δελφοῖς ψηφισθέντων μοι, καὶ ὧν ἀφῄρημαι νῦν, οὕτως ἔχω, ὡς μή τέ μοι σφόδρα μέλειν ὑπὲρ αὐτῶν, μή τέ μοι μηδὲν μέλειν. οὐκ ἂν δὲ ἦν φιλοδοξία ταῦτα, οὐδ᾽ ἂν καταγνοίην ἔγωγε τοιοῦτόν τι Ἀριστοτέλους. ἀλλ᾽ εὖ φρονῶν ᾤετο, μὴ ὅμοιον εἶναι, ἀρχήν τινα μὴ λαβεῖν, ἢ λαβόντα ἀφαιρεθῆναι. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα, τὸ μὴ τυχεῖν· τὸ δὲ ἀλγεινὸν, τὸ τυχόντα εἶτα ἀποστερηθῆναι.

ΚΕΦ.

Τιμας] Qui fuerint hi honores Ariſtoteli Delphis decreti, incertum eſt. Statuam putat Kuhnius, et ſane ſtatua illi erat poſita Olympiae, Pauſ. Eliac. II, 4. Sed et Philippus et Olympias ei conſtruxerunt ſtatuam, et Stagiritae altare ei et feſtum *Ariſtotelea* dictum celebrarunt.

αρχην] *prorſus, omnino*, vt alibi *την αρχην*, vid. ind., fere in negatione adhibitum reperitur.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ Ἀγησιλάȣ, καὶ τῶν βαρβάρων ἐπιορκȣ́ντων.

Ὅτι τȣ̀ς παραβάντας ὅρκȣς τῶν βαρβάρων ἐπῄνεσεν Ἀγησίλαος, ὅτι τȣ̀ς θεȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὑτοῖς ποιησάμενοι ταῖς ἐπιορκίαις, αὐτῷ φίλȣς καὶ συμμάχȣς κατεπράξαντο.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἀσωτίας.

Τιμόθεος πρὸς Ἀριστοφῶντα ἄσωτον ὄντα, πικρότατα καθικόμενος αὐτȣ̃, εἶπεν· ὦ ἱκανὸν ȣ̓δὲν, ἀλλὰ τȣ́τῳ γε αἰσχρὸν ȣ̓δέν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Ἀριστείδȣ ὑπὸ γαλῆς δηχθέντος, καὶ ἀποθνήσκοντος.

Ὅτι Ἀριστείδης ὁ Λοκρὸς ὑπὸ Ταρτησίας γαλῆς δηχθεὶς, καὶ ἀποθνήσκων, εἶπεν· ὅτι πολὺ ἂν ἥδιον ἦν αὐτῷ

Επηνεσεν Αγησ.] *gratias egit, grata habuit eorum facta.* Xen. Ageſ. 1, 13. de eodem ὡς πολλην χαριν αυτῳ εχοι.

εχθρȣς αυτοις] Lugd. reg. 2. ἑαυτοις εχθρȣς, quod placet Perizonio. Ceterum vid. Nep. Ageſ. Xenoph. Ageſ.

Αριστοφωντα] Inimicus ille fuit et accuſator Timothei, quando is in exilium pulſus eſt, nec non Iphicratis, item Plut. *de exilio*, eum componit cum Clodio, Ciceronis inimico. Vid. et Aeſchin. c. Cteſ. Rhetor fuit et Αζηνιευς a tribu Attica huius nominis dictus, vid. Athen. XIII. Ceterum caput hoc in Mſtis incipit ὅτι Τιμ. etc. Vid. Stob.

Ταρτησιας γαλης] Nomen γαλη a pluribus eruditis de *fele* intellectum eſt, ſicque etiam a plerisque interpretibus verſum.

Digitized by Google

αὐτῷ δηχθέντι ὑπὸ λέοντος ἢ παρδάλεως, ἀποθανεῖν, ἅπερ ἦν ἔδει τινὸς τῷ θανάτῳ προφάσεως, ἢ ὑπὸ θηρίου τοιούτου· τὴν ἀδοξίαν, ἐμοὶ δοκεῖν, ἐκεῖνος τοῦ δήγματος πολλῷ βαρύτερον φέρων, ἢ τὸν θάνατον αὐτόν.

ΚΕΦ. Ε'.

Τίσιν ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀρχάς.

Οὐ μόνοις τοῖς ἀστοῖς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, πρὸς τὰς ἀρχάς

verſum. Eraſmus Adag. I, 2. 72. dubitauit, γαλη ſolemne ſignificet, an muſtelam, et ſic Caſaubon. ad Theophr. Rem ita explicat Periz. Antequam homines ſatis diſtinguere potuerant animalia, ea, quae ſimilis erant generis, vno deſignabantur nomine; ſic etiam mures, muſtelae, ſtelliones, feles voce γαλης. Hinc γαλεαγραι caueae, in quibus huiusmodi animalcula capiebantur ac dein oſtentandi cauſa circumferebantur. Poſtea vero, quam homines animalia haec melius diſtinguere coeperunt, tunc ſingulis propria dederunt nomina, atque ita *felis* graece αιλουρος, *muſtela*, γαλη, *ſtellio*, γαλεωτης dicebantur. Adparet hoc ex Graecis Latiniſque auctoribus, inter ſe collatis, v. c. tribuit Antonin. Lib. fab. 29. γαλη διαιταν εν τῳ μυχῳ. Homer. Batrach. 52. γαλεη, *quae et cauernas ſubeuntem* (murem intell.) *in ipſis cauernis quaeuit;* quod faciunt muſtelae, non feles. Ceterum liquet ex Plaut. Stich. III, 2. 44. Phaedr. IV, init. et Homer. d. l. fuiſſe *muſtelas* in Graecia frequentes, *quae in domibus hominum oberrabant, et mures venabantur*, vt ait Plin. Erant et muſtelae *ſyluestres*, quae, vt ait Plin. XXIV, 4. *diſtant magnitudine* a domeſticis, et *quas Graeci vocant ictidas* ſeu γαλεας αγριας, quae itidem ad mures ruſticos in agris exſtinguendos adhibebantur. Frequentes erant in Libya et Hiſpania, vbi etiam in cuniculos et eorum cauernas immittebantur, Strab. III. Ceterum omnes maiores muſtelae, Graecis *Tarteſiae* (a Tarteſo, ſ. Tarteſſo, vrbe Hiſpanicâ) dicebantur.

εμοι δοκειν] ſcil. ως, *mea ſententia*.

Ου μονοις τ. ασ. εχρ.] De hoc Athenienſium inſtituto *recipiendi peregrinos* in ciuitatem, vid. ſup. ad. IV, 6. et VI, 10. De αλλα γαρ vid. ſupra ad III, 17.

χὰς καὶ τὰς ςρατηγίας ἐπιτηδείοις· ἀλλὰ γὰρ καὶ ξένους προῃροῦντο, καὶ τὰ κοινὰ αὐτοῖς ἐνεχείριζον, εἴπερ οὖν αὐτοὺς ἀγαθοὺς ὄντας κατέγνωσαν, καὶ ἐπιτηδείους εἰς τὰ τοιαῦτα.

Ἀπολλόδωρον τὸν Κυζικηνὸν πολλάκις ςρατηγὸν εἵλοντο, ξένον ὄντα, καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζομένιον. ἐνδειξάμενοι γὰρ, ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσὶν, εἶτα οὐκ ἔδοξαν ἀνάξιοι τοῦ Ἀθηναίων ἄρχειν εἶναι. καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων ἐπαινεῖν χρὴ τὴν πόλιν, μὴ καταχαριζομένην τἀληθὲς τοῖς πολίταις, ἀλλὰ νέμουσαν καὶ τοῖς γένει μὲν μὴ προσήκουσι, δι᾽ ἀρετὴν δὲ ἀξίοις τιμᾶσθαι.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Ἀριςίππου γνώμη περὶ εὐθυμίας.

Πάνυ σφόδρα ἐῤῥωμένως ἐῴκει λέγειν ὁ Ἀρίςιππος, παρεγγυῶν, μήτε τοῖς παρελθοῦσιν ἐπικάμνειν, μήτε τῶν ἐπιόντων προκάμνειν. εὐθυμίας γὰρ δεῖγμα τὸ τοιοῦτο, καὶ ἵλεω διανοίας ἀπόδειξις. προσέταττε δὲ ἐφ᾽ ἡμέραν τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ αὖ πάλιν τῆς ἡμέρας ἐπ᾽ ἐκείνῳ τῷ μέρει, καθ᾽ ὃ ἕκαςος ἢ πράττει τι, ἢ ἐννοεῖ. μόνον γὰρ ἔφασκεν ἡμέτερον εἶναι τὸ παρὸν, μήτε δὲ τὸ φθάνον, μήτε τὸ προσδοκώμενον. τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλέναι· τὸ δὲ ἄδηλον εἶναι, εἴπερ ἔςαι.

ΚΕΦ.

Απολλοδωρον] Sumſit haec Aelian. ex Plat. *Ione*, prorſus in extr.

Εφ᾽ ἡμεραν] Notat id *ſub diem orientem*, vel *vsque ad diem integrum*, quare vel legendum ἐφημερον, quum quidam codd. vulgatum retineant; vel leg. ἐφ᾽ ἡμερᾳ, plane vt ſequ. ἐπ᾽ ἐκ. τῳ μ. et ſic Sluisk.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Ζ'.

Νόμος Λακωνικὸς περὶ τῆς τῶν σωμάτων χρόας, καὶ εὐφυΐας, καὶ τῶν ὑπερσαρκέντων.

Λακεδαιμόνιος ὗτος ὁ νόμος, ὁ δὲ νόμος ἐκεῖνα λέγει· Μηδένα Λακεδαιμονίων ἀνανδρότερον ὁρᾶσθαι τὴν χρόαν, ἢ τὸν ὄγκον τῦ σώματος ἔχειν ὑπὲρ τὰ γυμνάσια. ἐδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀργίαν ὁμολογεῖν· τὸ δὲ ὐχ ὁμολογεῖν ἄνδρα. προσεγέγραπτο δὲ τῷ νόμῳ, καὶ διὰ δέκα ἡμερῶν πάντως τοῖς ἐφόροις τὺς ἐφήβυς παρίςασθαι γυμνὺς δημοσίᾳ· καὶ εἰ μὲν ἦσαν εὐπαγεῖς, καὶ ἐῤῥωμένοι, καὶ ἐκ τῶν γυμνασίων οἱονεὶ διαγλυφέντες, καὶ διατορευθέντες, ἐπῃνῦντο· εἰ δέ τι χαῦνον ἦν αὐτοῖς τῶν

'Ο δε νομος εκ. λ.] Nonne haec gloſſam ſapere videntur?

μηδενα Λακ. αν. ὁρᾳσθαι] Solemne eſt Graecis Infinitiuum in decretis et legibus conſtituendis ponere, vbi intell. δει Vid. hoc paſſim apud oratores. *Ανανδρότεροι την χροαν* erant homines albi, non exuſti ſole, nec indurati exercitiis, quorum color femineus ac mollis ideo dicitur *ὐχ᾽ ὁμολογειν ανδρα*. Ceterum pleraque huius cap. ſumta ſunt ex Athen. XV, 12.

ὑπερ τα γυμνασια] h. e. ſupra quam ſolent eſſe corpora in gymnaſiis ſc. per exercitia. Sic XII, 1. *Ασπασια — ὑπερ τας γυναικας βασιλικως εδρασε*. XIII, 1. *το μεγεθος ὑπερ τας τελειας ην γυναικας*.

το μεν αργ. — το δε] Illud ad proximum *τον ογκον τυ σωμ.*, hoc ad *το ανανδροτ. ὁρασθαι τ. χ.* referendum. Sic et Latini interdum adhibent *το hic* et *ille*.

ευπαγεις και εῤῥωμ. και εκ τ. γ.] Xen. rep. Lac. *οἱ μεν διαπονυμενοι, ευχροοι τε και ευσαρκοι, και ευρωςοι εισιν· οἱ δε απονοι, πεφυσημενοι τε και αισχροι, και ασθενεις αναφαινονται*. Ceterum Metaphora, Cl. Kuhn. ait, *τυ διαγλυφεντες* a ſtatuariis translata eſt ad eos, qui ſuperfluam corporis craſſitiem per exercitia minuunt, et ita corpus bene compactum in ſuos artus quaſi exſculpunt, vid. et II, 5.

χαυνον ην] Proprie de carne fungoſa et molli; deinde ad omnes res molliores laxasque transfertur, vt *χαυνοτερα γη*, Geopon. XII, 2. 4. cf. Noſtrum; tum omne inflatum, tumidum et ſuperbum.

Digitized by Google

τῶν μελῶν, ἢ ὑγρότερον, ὑποιδέσης καὶ ὑπανιαφυομένης διὰ τὴν ῥαθυμίαν πιμελῆς, ἀλλ᾽ ἐνταῦθα μὲν ἐπαίοντο, καὶ ἐδικαιῦντο. ἐτίθεντο δὲ καὶ Φροντίδα οἱ ἔφοροι καθ᾽ ἑκάςην πολυπραγμονεῖν τὰ περὶ τὴν ςολὴν, εἰ ἕκαςα αὐτῆς μὴ ἀπολείπηται τῦ κόσμυ τῦ δέοντος. ἔδει δὲ ὀψοποιὺς ἐν Λακεδαίμονι εἶναι κρέως μόνυ. ὁ δὲ παρὰ τῦτο ἐπιςάμενος, ἐξηλαύνετο τῆς Σπάρτης, ὡς τὰ τῶν νοσύντων καθάρσια.

Οἱ αὐτοὶ Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδυ ὑπερσαρκῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενόμενον, ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῶν θεωμένων κατήγαγον, καὶ ἠπείλησαν αὐτῷ Φυγῆς πρoτίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίυ τότε, ὑπαίτιον ὄντα, καὶ Ἰωνικὸν μᾶλλον, ἢ Λακωνικὸν, τῦ λοιπῦ μεθαρμόσηται. Φέρειν γὰρ αὐτῦ τὸ εἶδος,

επαιοντο και εδικ.] Romani cenſores itidem equitibus nimis pinguibus et corpulentis equum adimere ſolebant, Gell. Noct. Att. VII, 22.

τυ κοσμυ τυ δ.] Κοσμος hic non eſt, quod vulgo adpellatur *ornatus*, et quo ſenſu Heracl. de Polit. ait, *των εν Λακεδαιμονι γυναικων κοσμος αφηρηται*, nempe *κομαν*, *χρυσοφορειν*· ſed *κοσμος* hic eſt *agere omnia legibus naturae congruenter*, et ideo *valetudine naturali viuere*. Sic Noſter coniungit VI, 12. *σωφροσυνην και τροπυ κοσμιον temperantiam et vitae ac morum rationem congruentem legibus*. Hinc *κοσμιοι* homines *probi*, *modeſti*.

εδει οψοποιυς] Solum permittebant coquis ſuis ſal et acetum pro condimento, vid. Cic. Tuſc. V, 34. Omnino de Lacedaemoniis plura vid. in *Barthel. Reiſen Anach.* T. IV.

εκ της εκκλησιας τ. θ. κατηγαγον] Sic Mſti. Dubitat tamen Perizonius de integritate loci; recte enim monet Faber, Graecos non dicere *κατayειν τινα εκ τόπυ*, ſed *εις τοπον*. Et hinc *καταγεσθαι*, abſolute, modo pro *adpellere in portum*, ſicuti *αναγεσθαι ſoluere e portu*, modo pro *diuertere in tabernam*, vt et *καταγωγη* pro *ſtatione nauium* et pro *diuerſorio* ponuntur. Praeterea Athenaeus ita: *Ναυκλειδην*, ait, — — *καταβιβασαντες εις μεσην την εκκλησιαν, και* — — *παρ᾽ ολιγον εξεβαλον εκ της πολεως*. Ergo in concionem ductum, et ibi iudicatum videmus. Quapropter Periz. cum Scheff. legi vult *εις τὴν εκκλησιαν τ. θ.*

Φερειν etc.] Subintell. *ωοντος*, vel aliud ſimile.

Digitized by Google

εἶδος, καὶ τὴν τῦ σώματος διάθεσιν, αἰσχύνην καὶ τῇ Λακεδαίμονι, καὶ τοῖς νόμοις.

ΚΕΦ. Η'.

Πῶς ὁ Πολύκλειτος καὶ Ἱππόμαχος τὴν τῶν πολλῶν ἄγνοιαν ἐξήλεγξαν.

Δύο εἰκόνας εἰργάσατο Πολύκλειτος κατὰ τὸ αὐτό· τὴν μὲν, τοῖς ὄχλοις χαριζόμενος· τὴν δὲ, κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης. ἐχαρίζετο δὲ τοῖς πολλοῖς τὸν τρόπον τῦτον· καθ' ἕκαστον τῶν εἰσιόντων μετετίθει τι, καὶ μετεμόρφυ, πειθόμενος τῇ ἑκάςυ ὑφηγήσει. πρῦθηκεν ὖν ἀμφοτέρας· καὶ ἡ μὲν ὑπὸ πάντων ἐθαυμάζετο, ἡ δὲ ἑτέρα ἐγελᾶτο. ὑπολαβὼν ὖν ἔφη ὁ Πολύκλειτος· Ἀλλὰ ταύτην μὲν, ἣν ψέγετε, ὑμεῖς ἐποιήσατε, ταύτην δὲ, ἣν θαυμάζετε, ἐγώ.

Ἱππόμαχος ὁ αὐλητὴς, ἐπεὶ αὐτῷ μαθητὴς αὐλῶν ἥμαρτε μὲν κατὰ τὸ αὔλημα, ἐπῃνέθη δὲ ὑπὸ τῶν

Πολυκλειτος] Statuarius fuit *Polycletus* praeſtantiſſimus, patria Sicyonius, vixit 100 annis ante Lyſippum ſeu ante Alexandrum M.; poſterior tamen Phidia, ſed non multum. Plinius enim Phidiam floruiſſe ait Olymp. LXXXIII. et Polyclet. LXXXVII. Statua eius *Canon* (i. e. regula) dicta, perfectiſſimum verae proportionis, vt dicunt, humanae ſtaturae exemplar habebatur. — Δυο εικονας κατα το αυτο, *duas imagines eiusdem rei ſ. perſonae.*

καθ' ἑκαςον των εισιοντων] *quoque intrante.*

μετετιθει τι] Μετατιθεναι deſumtum eſt ex ludo XII ſcriptorum; quum enim quis calculum ita poſitum, vt poeniteret, retraheret, inque locum alium conferret, μετατιθεναι dicebatur, vid. Krebs ad Plut. de aud. poet. c. 7.

Ἱππομ. ὁ αυλητης] Auctor priorum oblitus refert hic denuo iam ſupra II, 6. relata, eaque memoriae vitio, vel ſecutus corruptum codicem. Iſthic enim Hippomachum dixerat athletam ſeu gymnaſten. Atque ex aliis conſtat, Hippomachum hunc fuiſſe αθλητην, non αυλητην. Error fortaſſe ex ſimilitudine vocum αθλητης,

Digitized by Google

τῶν παρόντων, καθίκετο αὐτοῦ τῇ ῥάβδῳ, καὶ ἔφη, κακῶς ηὔλησας, οὐ γὰρ ἂν οὗτοί σε ἐπῄνουν.

ΚΕΦ. Θʹ.

Περὶ Ξενοκράτους καρτερίας.

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, εἰς τὸ ἄχαρι σκωπτόμενος, οὐδέποτε ἠγανάκτει, φασίν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν παροξύνοντα αὐτὸν ὑπὲρ τούτου, ἵνα τι ἀποκρίνηται τῷ Πλάτωνι, ὅδε καὶ πάνυ ἐμφρόνως κατασιγάζων τὸν ἄνδρα, ἔφατο· Ἀλλὰ τοῦτο ἐμοὶ συμφέρει.

ΚΕΦ. Ιʹ.

Πῶς ὁ Φωκίων ἀντέσκωψεν εἰς τὸν Δημάδην.

Προείλοντο τοῦ Φωκίωνος Ἀθηναῖοι τὸν Δημάδην στρατηγεῖν. ὁ δὲ προτιμηθεὶς, καὶ μέγα φρονῶν, προσελθὼν τῷ Φωκίωνι, χρηστόν μοι, ἔφη, τὴν ῥυπαρὰν χλαμύδα,

της, αθλημα etc. et αυλητης, αυλημα etc. ortus eſt. Ceterum ſimilem Antiſthenis ſententiam vid. Diog. Laert. VI, pag. 369. it. Romanorum quorumdam Cic. pro Sext. c. 49.

Εις το αχαρι] *ob ruſticitatem*, erat enim σκυθρωπος, et αυστηρος, vt loquitur Diog. Laert. et Plutarch. ερωτ. ideoque iuſſus erat a Platone θυειν ταις Χαρισι. Erat autem aſino comparatus a Platone, quia tardioris erat ingenii. Amabatur tamen ab eo, et praeferebatur Ariſtoteli, vid. ſupra III, 19.

ὅδε δε] Eſt repetitio ſubiecti (nominis Xenocratis) ob intercedens nomen Platonis.

Την ῥυπαραν χλ.] Irriſit Demades, homo inſolens, paupertatem Phocionis, quam tamen ille non diſſimulabat, quippe paucis et tenui victu contentus, atque opes ac munera opulenta reſpuens. Vid. ſupra I, 25. Atque hinc Antipater dicere fuit ſolitus de his ipſis hominibus, duos ſe habere Athenis amicos, Phocionem et Demadem, quorum illi nihil, vt accipiat perſuadere poſſit,

μύδα, ἣν εἰώθεις φορεῖν παρὰ τὴν ϛρατηγίαν. καὶ ὃς, ὐδέ ποτε, εἶπεν, ὐδενὸς ϛυπαρῦ σὺ ἀπορήσεις, ἕϛ᾽ ἂν ᾖ τοιῦτος.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

Πῶς δεῖ εἶναι τὸν ἄρχοντα εἰς τὺς ἀρχομένυς.

Φιλίσκος πρὸς Ἀλέξανδρον ἔφη ποτὲ, δόξης φρόντιζε, ἀλλὰ μὴ ἔτο λοιμὸς, καὶ μὴ μεγάλη νόσος, ἀλλὰ εἰρήνη καὶ ὑγεία· λέγων, τὸ μὲν βιαίως ἄρχειν καὶ πικρῶς, καὶ αἱρεῖν πόλεις, καὶ ἀπολλύειν δήμυς, λοιμῦ εἶναι· τὸ δὲ ὑγείας προνοεῖσθαι καὶ σωτηρίας τῶν ἀρχομένων, εἰρήνης ταῦτα ἀγαθά.

ſit, hunc vero multa dando explere nequeat, vid. Plut. Phoc. et Apophth.

ὐδενος ϛυπαρυ] Nam luxurioſiſſimus erat homo, et ideo ſordidus adulator non tantum populi, ſed et Macedonum Alexandri et Antipatri. Vid. de eo Plut. de amore diuit.

Φιλισκος] Aeginenſis et auditor Diogenis Cynici, doctorque Alexandri M.

ὑγεια] Reſpicit deam, quae bonae valetudini praerat, et ideo ſic dicta fingebatur filia eſſe Aeſculapii, Pauſ. Att. 23. Sed et ideirco Aeſculapio in eius templo adſtabat Argis, Pauſ. Cor. 23. Apud Romanos *Salus* dicta fuit, Liv. XL, 37. Terent. Hec. III, 3. 3. ed. Bipont.

το δε ὑγειας etc.] Non plane reſpondere ſuperioribus haec videntur Io. Kuhnio et Periz., quare mallit ille legi, *το δε προν. σωτ. των αρχ., ὑγ. και ειρ. τ. αγ.*; hic, iſta non reiiciens, ſuſpicatur *το δε ὑγ. προν. της σωτ. τ. αρχ. ειρ. τ. αγ.* Nec male. Coniunxerim tamen cum *το δε ὑγ.* etiam *το της σωτ.*, quod auctorem *τῳ και* notare crediderim; ita vt verteris: *hoc autem eſſe Valetudinis et Salutis, proſpicere ſubditis. Pacis haec bona.* Aliam tamen, magis mihi a ridentem, proferam coniecturam: Quid? ſi, nihil plane mutans, imaginem illam Valetudinis (*ὑγειας*) tamquam deae, qua narratio incepta erat in continuata narratione, ab auctore praetermiſſam putaueris, ita, vt is nunc dixerit: *pacis eſſe inter bona*, proſpicere ſaluti ac ſanitati ſubditorum.

ΚΕΦ. ΙΒʹ.

Τί ἔπραττεν ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὁδοιπορῶν.

Ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὁδοιπορῶν, ἵνα μὴ ἀλύῃ, φιλύριον εἶχε, καὶ μαχαίριον, ἵνα ξέῃ τοῦτο. καὶ τοῦτο εἰργάζοντο αἱ βασιλέως χεῖρες. πάντως γὰρ οὐκ εἶχον οὐ βιβλίον, οὐ διάνοιαν, ἵν' ἢ σπουδαῖόν τι, καὶ σεμνὸν ἀναγινώσκῃ, ἢ γενναῖόν τι καὶ λόγου ἄξιον βουλεύηται.

ΚΕΦ. ΙΓʹ.

Περὶ τῶν Ἀγάθωνος τραγῳδιῶν.

Πολλοῖς καὶ πολλάκις χρῆται τοῖς ἀντιθέτοις ὁ Ἀγάθων. ἐπεὶ δέ τις, οἷον ἐπανορθούμενος αὐτὸν, ἐβούλετο περιαιρεῖν αὐτὰ τῶν ἐκείνου δραμάτων, εἶπεν· Ἀλλὰ σύ γε, γενναῖε, λέληθας σεαυτὸν, τὸν Ἀγάθωνα ἐκ τοῦ Ἀγάθωνος ἀφανίζων. οὕτως ἐκόμα ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνος, καὶ ᾤετο τὴν αὐτοῦ τραγῳδίαν ταῦτ' εἶναι.

ΚΕΦ. ΙΔʹ.

Περὶ Στρατονίκου τοῦ κιθαρῳδοῦ.

Στρατόνικον τὸν κιθαρῳδὸν ὑπεδέξατό τις ἀμφιλαφῶς·

Φιλυριον] In tabellis olim tiliaceis, ſed vel maxime etiam buxeis ſcribebatur; de illis vid. Herodian. I, 17. de his Euſtath. ad Il. γ', qui vocem γραφειν, dicit, antiquae actionis eſſe nomen; literas enim *ſcalpris* quibusdam expreſſas eſſe, *ſcalpere* autem dictum eſſe γραφειν. Tabellae autem iſtae ſcalpendo et radendo (ξεειν, ſeu ξυειν) poliebantur.

Αντιθετοις] Argutae et quaeſitae oppoſitiones contrariorum, quas et Plato in Symp. riſit, vid. Athen. V, 2. haud dubie vt nimis quaeſitas et crebras.

Στρατονικον] Athenienſis hic fuit, vixit temporibus Alexandri

φῶς· ὁ δὲ ὑπερήσθη τῇ κλήσει. καὶ γὰρ ἔτυχεν οὐκ ἔχων καταγωγὴν, ἅτε εἰς ξένην ἀφικόμενος. ὑπερησπάζετο οὖν τὸν ἄνδρα, διὰ τὸ πρόχειρον τῆς κοινωνίας τῆς κατὰ τὴν στέγην. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλον εἶδεν εἰσιόντα, καὶ ἄλλον, καὶ τρόπον τινὰ ἄκλειστον αὐτοῦ τὴν οἰκίαν πᾶσι τοῖς καταλύειν προῃρημένοις, ἐνταῦθα ὁ Στρατόνικος ἔφη πρὸς τὸν ἀκόλουθον· Ἀπίωμεν ἐντεῦθεν, ὦ παῖ. ἐοίκαμεν γὰρ ἀντὶ περιστερᾶς ἔχειν φάτταν, ὑπὲρ οἰκίας εὑρόντες πανδοκεῖον.

ΚΕΦ. ΙΕʹ.

Περὶ τῶν τοῦ Σωκράτους λόγων.

Λόγος τις διεφοίτα, λέγων τοὺς Σωκράτους λόγους ἐοικέναι τοῖς Παύσωνος γράμμασι. καὶ γάρ τοι καὶ Παύσωνα τὸν ζωγράφον, ἀκούσαντα παρά τινος γράψαι

dri et Ptolemaei, occiſus a Nicocle, rege Cypriorum, ob iocum acriorem, Athen. VIII, 89.

εις ξενην] ſc. *γην*.

ακολουθον] *famulum*, non comitem.

Φαττaν] Prouerbium, vid. ſupra ad I, 15 med. et Eraſm. Adag. p. 338.

Τους Σωκρ. λογους εοικ.] Quia per aenigmata loquebatur, quando increpabat vitia, ne homines his deditos offenderet. Sic de Aeſopi fab. vid. Phaedr. III. praef. De Socrate Senec. benef. V, 6. Acceſſit celeberrima Socratis ironia, de qua vid. Excurſ. I. de Socr. Hierocles, *κυβοις*, ait, *εοικεναι τους Σωκρατους λογους, απτωτας γαρ ειναι πανταχου, ὁπου αν πεσωσι*, *teſſeris ſimiles eſſe; non enim excidere eos, vtcumque ceciderint;* vid. Suid. in Ἱεροκ. Alcibiades apud Platon. Symp. c. 32 init. cf. c. 37 init. Socratem facete comparat cum Silenis in ſculptorum officinis, in quibus tamquam in inuolucris imago dei alicuius pulcra includebatur, vid. plur. not. Wolfii V. cel. ad l. c.

Παυσωνος] Pictor fuit celeber, tempore Ariſtophanis, a quo in *Pluto* irridetur ob paupertatem, quae tam celebris euaſit, vt cum Iro Homerico coniungatur et eius nomen aeque ac illius pro quouis paupere ponatur. De eius picturis vid. ad IV, 3.

ακουσαντα παρα τινος] Faber vitium hic ſuſpicatur, Scheffer. vero lacunam; Io. Kuhn. et Periz. nil deſiderant. Vir doct.

Digitized by Google

ἵππον καλινδούμενον, τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα. ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ τὸ πινάκιον ἐκδόντος, ὡς παρὰ τὰς ὁμολογίας γράψαντος, ἀποκρίνασθαι τὸν ζωγράφον, ὅτι στρέψον τὸ πινάκιον, καὶ ὁ καλινδούμενος ἔστω σοι ὁ τρέχων. καὶ τὸν Σωκράτην μὴ σαφῶς διαλέγεσθαι, εἰ γοῦν τις αὐτοὺς στρέψει, ὀρθότατα ἔχειν. οὐκ ἐβούλετο δ' ἄρα ἀπεχθάνεσθαι τούτοις, πρὸς οὓς διελέγετο, καὶ διὰ τοῦτο αἰνιγματώδεις αὐτοὺς παρέχετο καὶ πλαγίους.

ΚΕΦ.

Miſc. Obſ. III, p. 247. his verbis ακουσαντα κ. τ. offenditur, dubitans, an pro *iuſſum hoc facere* occurrant apud Graecos; ideoque verbum εκλαμβανειν, quod de eadem re adhibuit Plut. *de Pythia* (εκλαβων ιππον αλινδουμενον γραψαι) proponit ad medelam huic loco corrupto. Nihilo tamen minus locutio haec ακουειν κ. τ. *iuberi* bene confirmari videtur contrario; Verba enim *dicendi* cum Infinitiuo conſtructa ſaepe occurrunt ſenſu *iubendi* adhibita, v. c. φημι XIV, 43 med. λεγειν, αποκρινεσθαι, c. 38. et not. φραζειν, Ariſtoph. Plut. I, 1. 46. την επινοιαν του θεου — φραζουσαν σοι — ασκειν τον υιον etc. *mentem dei, quae iubet te exercere filium moribus* etc. ειπειν Act. Apoſt. 22, 24.

εκδοντος] Qui *locauerat* pictori *tabulam pingendam*. Sic Lucian. in Demonacte. Contrarium dicitur εκλαβειν, *conducere* aliquid faciendum, vid. Plut. l. c.

εστω] Malit Io. Kuhn. εσται, quod nec mihi diſplicet. Praeterea Lugd. et reg. b. omittunt Articulum poſteriorem ὁ ante τρεχων. Periz. contra priorem malit omiſſum; equidem, ſi quid mutandum, Mſtis adſentiar, quum ὁ καλινδ. ſit ſubiectum.

αυτους στρεψαι] αυτους refertur ad ſenſum ac vim Verbi διαλεγεσθαι, ſicuti mox iterum fit, αινιγμ. αυτους παρ. Praeceſſit enim in initio capitis τους Σωκρ. λογους, de quibus in toto capite agitur, et qui ſemper intelliguntur. Sic Antonin. Lib. fab. 37. Ἑλληνικη ειπαν καθορμισηται ναυς, φοιτωσι προς αυτους, *Graeca nauis ſi adpellat, accedunt ad eos* ſcil. Graecos, homines iſtius nauis. Quae Syneſis paſſim apud Graecos occurrit, v. c. in verbo πολις, Xen. Cyr. I, 6. §. 45. πολλαι μεν γαρ πολεις επεισαν — πολεμιον αιρεισθαι προς — υφ' ὧν οἱ πεισθεντες (refertur ad πολεις) επιθεσθαι απωλοντο. VIII, 1. 34. της πολεμικης ἑνεκα ασκησεως επι θηραν εξηγεν, ὥσπερ ασκειν ταυτα ᾠετο χρηναι, vbi ad ταυτα ſuppl. πολεμικα ex πολεμ. ασκησεως, ſicque alibi. Ceterum Lugd. στρεψαι, Aor. Optat.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Ιϛ'.

Περὶ Ἱππονίκου Φιλοτιμίας.

Ἱππόνικος ὁ Καλλίου ἐβούλετο ἀνδριάντα ἀναστῆσαι τῇ πατρίδι ἀνάθημα. ἐπεὶ δέ τις συνεβούλευσε παρὰ Πολυκλείτῳ κατασκευάσαι τὸ ἄγαλμα· οὐκ ἔφη προσέξειν τοιούτῳ ἀναθήματι, οὗ τὴν δόξαν οὐχ ὁ ἀναθεὶς, ἀλλ᾽ ὁ ποιήσας ἕξει. δῆλον γὰρ, ὡς οἱ ὁρῶντες τὴν τέχνην, ἔμελλον τὸν Πολύκλειτον, ἀλλ᾽ οὐκ ἐκεῖνον, ἀγασθαι.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

Περὶ Ἀρχελάου, καὶ περὶ Ζεύξιδος γραφῶν.

Σωκράτης ἔλεγεν, Ἀρχέλαον εἰς τὴν οἰκίαν τετρακοσίας μνᾶς ἀναλῶσαι, Ζεῦξιν μισθωσάμενον τὸν Ἡρακλεώτην, ἵνα αὐτὴν καταγράφοι, εἰς ἑαυτὸν δὲ οὐδέν· διὸ πόῤῥωθεν μὲν ἀφικνεῖσθαι σὺν σπουδῇ πολλῇ τοὺς βουλομένους θεάσασθαι τὴν οἰκίαν, δι᾽ αὐτὸν δὲ Ἀρχέλαον μηδένα εἰς Μακεδόνας στέλλεσθαι, ἐὰν μή τινα ἀναπείσῃ χρήμασι, καὶ δελεάσῃ, ὑφ᾽ ὧν οὐκ ἂν αἱρεθῆναι τὸν σπουδαῖον.

Ἱππονικος] Vid. Excurſ. *de Callia et Hipponico.*

Τετρακοσιας μνας] h. e. fere 7 talenta, quod firmant etiam Mſti. Vulgatum falſo *τεσσαρακοντα*, quod ne talentum quidem facit, nec regium atque ita notatu dignum eſſet.

εις ἑαυτον δε ουδεν] Fuit quidem *φιλομουσος* II, 21. tamen etiam moribus minus probatis VIII, 9. *Et rerum naturae ignarus adeo erat, vt, quo die ſolis defectio fuit, regiam clauderet*, et *filium, quod in luctu et aduerſis rebus moris eſt, tonderet.* Senec. de benefic. V, 6.

εαν μη τινα] Sic Euripidem, Agathonem, Pauſaniam ad ſe vocauit, vid. ad II, 21. XIII, 4. Sic rogauit et Socratem, teſte Seneca l. c. Sed regi renunciari iuſſit, quatuor choenices farinae obolo venire Athenis, et fontes aquis abundare, vid. Stob. ſerm. 237.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Πῶς ὀργιζόμενός τις τὸν οἰκέτην τιμωρῆσαι ἐβϐλετο.

Ἀνὴρ Χῖος ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῃ, ἐγώ σε, ἔφη, οὐκ εἰς μύλην ἐμβαλῶ, ἀλλ' εἰς Ὀλυμπίαν ἄξω. πολλῷ γὰρ ᾤετο πικροτέραν, ὡς τὸ εἰκὸς, εἶναι τιμωρίαν, ἐκεῖνος, ἐν Ὀλυμπίᾳ θεώμενος ὑπὸ τῆς ἀκτῖνος ὀπτᾶσθαι, ἢ ἀλεῖν μύλῃ παραδοθέντα.

ΚΕΦ.

Ἐν Ὀλυμπιᾳ] Romae, ſero tamen, ad arcendos radios ſolis ſpectantium conſeſſum velorum vmbraculis texerunt, vid. Val. Max. I, 5. 13. Vela haec trabibus & malis erectis erant intenta. Vid. Lucret. IV, 73. In Olympiis autem expoſiti erant ſpectatores *pluuiae* et *radiis ſolis*, vid. Arrian. ad Epict. I, 6. Quare Herodes Atticus, temporibus ſerioribus, ſumtibus ſuis aquaeductum Olympiam ducendum curauit. Ceterum hic vir Tiberius Claudius Atticus Herodes, vulgo *Herodes Atticus* dictus (vid. Gell. noct. Att. I, 2.) fuit omnium, qui Antoninorum tempore vixerunt, Graecorum nobiliſſimus, ditiſſimus, eloquentiſſimus et qui clariſſime maximeque factis eximiam conſecutus eſt auctoritatem et gloriam. Excelliſſime vſus rebus ſuis maximis, Athenas magnificentiſſimis exornauit aedificiis, vt, ſtadio ex marmore albo, cuius adhuc videre licet reliquias, theatro, quo et Corinthum exſtruxit, praeſtantiſſimo aliisque memorabilibus, de quibus vid. Pauſan. et Philoſtratus. Vid. V. cel. *Wieland.* not. ad Lucian. Peregr.

θεωμενος] Repoſuit id Perizon. e codd. Sluisk. Lugd. et regg. duobus, quia frequens ſit Graecis infinito iungi Nominatiuum. Non conſentit Vir doct. Miſc. Obſ. III, pag. 247. qui θεωμενον praefert non negans quidem iſtum vſum Graecorum, putans tamen, hoc non niſi tum fieri, quum ille Nominatiuus ad eamdem perſonam pertineat, ad quam Verbum proxime praecedens; locum omnino ſanum eſſe! Recte ſenſiſſe Virum doct. credo, nec locus V, 17. extr. Ελεγετο γαρ ακασιως, οἱ δε μεμηνως τατο δρασαι plane huc referri poteſt: nam οἱ δε, ſcil. φασι, intelligendum eſt quaſi parentheſi incluſum, et Nominatiuus μεμηνως ad ſubiectum, quod Verbo ελεγετο ineſt, referendus, ſicut XII, 35. Σιβυλλαι τεσσαρες ἡ Ερυθραια etc. οἱ δε φασι, και ετεραι ἑξ. Aliam anacoluthiam vid. XIII, 23. Neque magis reſpiciendus locus Xen. M. S. II, 3. 17. κινδυνευ-

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΙΘ'.

Περὶ Ἀρχύτου σωφροσύνης ἐν λόγοις.

Ἀρχύτας τά τε ἄλλα ἦν σώφρων, καὶ οὖν καὶ τὰ ἄκοσμα ἐφυλάττετο τῶν ὀνομάτων. ἐπεὶ δέ ποτε ἐβιάζετό τι εἰπεῖν τῶν ἀπρεπῶν, οὐκ ἐξενικήθη, ἀλλ' ἐσιώπησε μὲν αὐτὸ, ἐπέγραψε δὲ κατὰ τοῦ τοίχου, δείξας μὲν ὃ εἰπεῖν ἐβιάζετο, οὐ μὴν βιασθεὶς εἶπεν.

ΚΕΦ. Κ'.

Περὶ τινος φληνάφου ἱστορίας.

Συβαρίτης ἀνὴρ παιδαγωγὸς, (καὶ γὰρ οὖν μετὰ τῶν ἄλλων Συβαριτῶν, καὶ αὐτοὶ ἐτρύφων,) τοῦ παιδὸς, ὃν ἦγε διὰ τῆς ὁδοῦ, ἰσχάδι περιτυχόντος, καὶ ἀνελομένου, ἐπέπληξεν αὐτῷ ἰσχυρότατα. γελοιότατα δὲ αὐτὸς τὸ εὕρημα παρὰ τοῦ παιδὸς ἁρπάσας κατέτραγεν. ὅτε

δυνευσας επιδειξαι, συ μεν χρηστος — ειναι, εκεινος δε φαυλος etc. Diuerſae etſi hic ſunt Perſonae, συ — εκεινος, tamen harmonia Caſuum omnibus praeferenda videtur Graeco. Dixiſſet ſane εκεινον δε, ſi praeceſſiſſet σε μεν; ſed συ conuenire melius cum κινδυνευσας ſentiebat. Conceſſiſſem ergo libentiſſime Viro docto, niſi locum noſtrum paullo aliter, ni fallor, explicari poſſe putem. Nonne το θεωμενος ad εκεινος i. e. ad ανδρα Χιον referre liceat, το παραδοθεντα vero ad ſeruum? Expertus ſane ille iam fuerat ardorem ſolis Olympiaci, ſicut hic labores piſtrini. Doctiores me videant, quam vere coniecerim; equidem ſola Mſtorum conuenientia ductus hanc rem pluribus diſſerendam putaui.

Ου μην βιασθεις ειπεν] Lugd. ειπεν. Vulgat. autem Sluisk., quod et Perizon. retinet; referuntur enim verba ου μ. β. ε. non ad δειξας μεν, ſed ad ὁ ειπειν εβ.

Ὃν ηγε] Sluisk. et reg. c. ὃν ηγαγε. Proprie αγειν de pueris ducendis et educandis; hincque ipſum παιδαγωγου vocabulum.

επεπλ. αυτῳ ισχυροτατα] Sic Sluisk. et reg. a. Lugd. et regg. b. c. πικροτατα, quod recepit Io. Kuhn. Illud retinet Perizon. Sic et ſupra III, 19. extr.

Digitized by Google

τȣ̃το ἀνελεξάμην ἐν ἱςορίαις Συβαριτικαῖς, ἐγέλασα, ἔδωκα δὲ αὐτὸ εἰς μνήμην, μὴ βασκήνας διὰ φιλανθρωπίαν γελάσαι καὶ ἄλλον.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

Περὶ Συάγρȣ ποιητȣ̃.

Ὅτι Σύαγρός τις ἐγένετο ποιητὴς μετ᾽ Ὀρφέα καὶ Μȣσαῖον, ὃς λέγεται τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πρῶτος ᾆσαι, μεγίςης ȣ̓͂τος ὑποθέσεως λαβόμενος, καὶ ἐπιτολμήσας ταύτῃ.

ΚΕΦ. ΚΒ΄.

Περὶ τυράννȣ κωλύσαντος τȣ̀ς ἑαυτȣ̃ ὑπηκόȣς διαλέγεσθαι ἀλλήλοις.

Ὅτι Τρύζος τις τύραννος βȣλόμενος ἐξελεῖν τὰς συνωμοσίας, καὶ τὰς κατ᾽ αὐτȣ̃ ἐπιβȣλὰς, ἔταξε τοῖς ἐπιχωρίοις, μηδένα μηδενὶ διαλέγεσθαι, μήτε κοινῇ, μήτε ἰδίᾳ, καὶ ἦν τὸ πρᾶγμα ἀμήχανον καὶ χαλεπόν. ἐσοφίσαντο ȣ̓͂ν τὸ τȣ̃ τυράννȣ πρόσταγμα, καὶ ἀλλήλοις ἔνευον, καὶ ἐχειρονόμȣν πρὸς ἀλλήλȣς, καὶ ἐνεώρων δριμὺ,

μη βασκηνας δια φιλανθ. γ. κ. α.] *quum, pro humanitate mea, riſum aliis non inuideam*, vid. et not. ad I, 15. init.

Μετ᾽ Ορφεα κ. Μ.] *cum Orpheo et M.* i. e. *iisdem, quibus illi, temporibus.* Sic interpretatur Fabric.

Μȣσαιον] *Muſaeus*, poeta, fuit ſecundum quosdam Orphei diſcipulus. Duplicem facit Muſaeum Suidas, alterum Thebanum, filiumque Thamyrae, nepotem Philammonis; alterum Athenienſem, vel Eleuſinium, qui vixerit temporibus Cecropis ſecundi, filium Antiphemi.

Τρυζος] An per compendium ſcripturae pro Τροιζηνιος? Certe οι et υ frequenter inter ſe permutantur.

ενεωρων — — βλεμμα Φαιδρον] Viro doct. Miſc. obſ. III, p. 248. *βλεμμα* videtur gloſſa eſſe, quoniam ſemper fere ſubintel-

δριμὺ, καὶ αὖ πάλιν γαληναῖον, καὶ βλέμμα φαιδρὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς σκυθρωποῖς καὶ ἀνηκέστοις ἕκαστος αὐτῶν συνωφρυωμένος ἦν δῆλος, τὸ τῆς ψυχῆς πάθος ἐκ τοῦ προσώπου τῷ πλησίον διαδεικνύς. ἐλύπει τὸν τύραννον καὶ ταῦτα, καὶ ἐπίστευε, τέξεσθαί τι αὐτῷ πάντως κακὸν καὶ τὴν σιωπὴν, διὰ τὸ τῶν σχημάτων ποικίλον. ἀλλ' οὖν ἐκεῖνος καὶ τοῦτο κατέπαυσε. τῶν τις οὖν ἀχθόμενος τῇ ἀμηχανίᾳ, καὶ δυσφορῶν, καὶ τὴν μοναρχίαν καταλῦσαι διψῶν, ἀφίκετο εἰς τὴν ἀγορὰν, εἶτα ἔκλαε σταὶς πολλοῖς ἅμα καὶ θολεροῖς τοῖς δακρύοις. περιέστησαν οὖν αὐτὸν καὶ περιῆλθον τὸ πλῆθος, καὶ ὀδυρμῷ κἀκεῖνοι συνείχοντο. ἧκεν ἀγγελία παρὰ τὸν τύραννον, ὡς οὐδεὶς αὐτῶν χρῆται νεύματι οὐκ ἔτι, δάκρυα δὲ αὐτοῖς ἐπιχωριάζει· ὁ δὲ ἐπειγόμενος καὶ τοῦτο παῦσαι, μὴ μόνον τῆς γλώττης καταγινώσκων δουλείαν, μηδὲ μόνον τῶν νευμάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ἐκ φύσεως ἀποκλείων ἐλευθερίαν, ᾗ ποδῶν εἶχεν, ἀφίκετο σὺν τοῖς δορυφόροις, ἵνα ἀναστείλῃ τὰ δάκρυα·

οἱ

intelligendum relinquatur, v. c. Ariſtoph. Plut. 424. *βλεπει μανικον*· nec Latini adhibeant *toruum videre*, adiecto *vultum*. Imo totum illud *και βλεμμα φαιδρον* pro interpretatione *του γαληναιον* habere malit. Non probatur haec ſententia Cl. Kuhnio, propter Alciphr. I, 28. (non 18.) ed. Bergl. *πως αν ταχερον βλεπεις βλεμμα, και αναπνεεις*; ſed iam ipſe Bergler. hoc *βλεμμα* aliunde irrepſiſſe ſuſpicatur. Quare et ego non poſſum, quin ampleſtar Viri doct. ſententiam, quippe quum metaphora *του γαληναιον*, a tempeſtate ſumta, per illud *βλ. φαιδρον* explicata mihi videatur.

συνωφρυωμενος ην δηλος] Diſtinguit Vir doct. l. c. poſt *συνωφρ.*, vt *το ην δηλος* iungatur cum *διαδεικνυς*. Quid? ſi omnes diſtinctiones tollens ita vertas: *et quisque — — frontem contrahens manifeſte paſſionem animi vultu alteri monſtrabat*; adeo vt *ην δηλος* adverbialiter reddatur?

των τις] Id eſt *εκεινων*.

περιεστησαν ουν αυτον] Sic Sluisk., ac neceſſario pro vulgato *περιεστησεν* in textum recipi debet. Syntaxis haec vocabuli *πληθος* aeque ac plurium Nominum collectiuorum cum Verbo plurali eſt notiſſima, et Graecis Latinisque vſitata. Liv. I, 41. *clamor — populi mirantium, quid rei eſſet,*

Digitized by Google

οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν ἰδόντες αὐτὸν, καὶ τὰ ὅπλα τῶν δορυφόρων ἁρπάσαντες, τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

ΚΕΦ. ΚΓ΄.

Περὶ Κλεινίου, καὶ Ἀχιλλέως μουσικῇ τὴν ὀργὴν ἀναστέλλειν φιλούντων.

Κλεινίας ἀνὴρ ἦν σπουδαῖος τὸν τρόπον, Πυθαγόρειος δὲ τὴν σοφίαν. οὗτος εἴ ποτε εἰς ὀργὴν προήχθη, καὶ εἶχεν αἰσθητικῶς ἑαυτοῦ εἰς θυμὸν ἐξαγομένου, παραχρῆμα πρινὴ ἀνάπλεως αὐτῷ ἡ ὀργὴ καὶ ἐπίδηλος γένηται, ὅπως διάκειται, τὴν λύραν ἁρμοσάμενος, ἐκιθάριζε. πρὸς δὲ τοὺς πυνθανομένους τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἐμμελῶς, ὅτι πραΰνομαι. δοκεῖ δέ μοι, καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεὺς ὁ τῇ κιθάρᾳ προσᾴδων, καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων διὰ τοῦ μέλους εἰς μνήμην ἑαυτῷ ἄγων, τὴν μῆνιν κατευνάζειν. μουσικὸς γὰρ ὤν, τὴν κιθάραν πρώτην ἐκ τῶν λαφύρων ἔλαβε.

ΚΕΦ.

οἱ δε ουκ εφθησαν] vid. not. ad VII, 8. extr.

Κλεινιας] Tarentinus fuit, ac Platoni aequalis et amicus, Diog. Laert. in *Democrit.* Narrationem hanc vid. ap. Athen. XIV, 5.

ειχεν αισθητικως ἑαυτου] Sic Sluisk. et regg. a. c. Intellig. *ἑαυτον περι ἑαυτου*. Lugd. vero et reg. b. *εξαγομενος*, Particip., vt ſaepius fit, pro Infinitiuo.

λυραν ἁρμοσ., εκιθαρ.] Promiſcue hic ſumuntur vocabula *lyrae* et *citharae*, de quo iam ſupra ad III, 32. extr. Ceterum de effectu Muſicae vid. Plut. de Muſica et exemplum Orphei ap. Ouid. Met. X init.

την κιθ. πρωτην εκ λαφ.] *ſolam et prae aliis*. Athen. d. l. *Αχιλλευς τῃ κιθαρᾳ κατεπραΰνετο, ἡν αυτῳ εκ των Ηετιωνος λαφυρων μονην Ὁμηρος χαριζεται*. Vid. Hom. Il. *ι*, 188, 189.

ΚΕΦ. ΚΔ΄.

Περί τινων χρημάτων κρειττόνων ὑπὲρ τῶν πολιτῶν, καὶ τοὺς δανειστὰς ἀποκτεινάντων.

Χρημάτων κατεφρόνησαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἐπεδείξαντο, ὁρῶντες ἐν πενίᾳ τοὺς πολίτας ὄντας, πλουτοῦντες αὐτοὶ, ἐν μὲν Κορίνθῳ Θεοκλῆς, καὶ Θρασωνίδης, ἐν δὲ Μιτυλήνῃ Πρᾶξις. καὶ οὖν καὶ ἄλλοις συνεβούλευον ἐπικουφίσαι τῆς πενίας τὴν ἀνάγκην τοῖς ἀπορουμένοις. ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθον, ἀλλ' αὐτοί γε τὰ ἑαυτῶν ἀφῆκαν χρέα, καὶ ὤναντο οὐκ εἰς ἀργύριον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ψυχήν. οἱ γὰρ μὴ ἀφεθέντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δανείσασι, προβαλόμενοι τῆς ὀργῆς τὰ ὅπλα, καὶ εὐλογωτάτην χρεῖαν τὴν ἄμαχον καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐπειγόντων ἀνάγκην, ἀπέκτειναν τοὺς δανειστάς.

ΚΕΦ. ΚΕ΄.

Πῶς τις ἔπεισεν ἐν πολιτείᾳ ὁμόνοιαν καθέξεσθαι.

Ἐστασίασάν ποτε πρὸς ἀλλήλους οἱ Χῖοι ἀνδρειότατα, νοσή-

Tit. Και τους δαν.] Kuhn. V. cl. legit και περι τ. δ., bene.

Ωναντο] Codd. Sluisk. et Lugd. ωνηντο Plusquamperf. Paſſ. *Fructum tulerunt non quidem, ſi pecuniam, ſed tamen ſi vitam ipſam ſpectes*, ſcil. ex remiſſione debitorum.

προβαλομενοι] Προβαλλεσθαι proprie dicimur arma, quando ea exſerimus in pugnam et protendimus aduerſus hoſtem, v. II, 44 med. Hic: *protendentes arma, qualia ira ſuppeditat, vel ipſam iram et neceſſitatem loco armorum.* Io. Fr. Gronou. hunc locum ita emendat: προβαλ. τ. ο. των ὁπλων την ευλογ. χρ., και αμ. την ε. τ. επ. αν. quae coniectura an recipienda ſit, eruditioribus diiudicandum relinquo. Mihi quidem locus alia adhuc ratione curandus videtur; diſplicent enim illa tria Participia. Nonne και ante προβαλ. deſiderandum?

Εστασιασαν] Seditioſi prorſus vero

νοσήσαντες νόσον ταύτην βαρυτάτην. ἀνὴρ οὖν ἐν αὐτοῖς πολιτικὸς τὴν φύσιν πρὸς τοὺς σπουδάζοντας τῶν ἑταίρων πάντας ἐκβάλλειν τοὺς ἐναντίους· Μηδαμῶς, ἔφη, ἀλλ᾽ ἐπεὶ κεκρατήκαμεν, ὑπολιπώμεθά τινας, ἵνα μὴ τοῦ χρόνου προϊόντος οὐκ ἔχοντες ἀντιπάλους, ἡμῖν αὐτοῖς ἀρξώμεθα πολεμεῖν. καὶ εἰπὼν ἔπεισε, καὶ γὰρ ἔδοξε καλῶς λέγειν, ἐπεὶ οὕτως ἔλεγεν.

ΚΕΦ. ΚϚ'.

Περὶ Ἀνταγόρου Ἀρκεσίλαον λοιδορήσαντος.

Ἀρκεσίλαον τὸν ἐξ Ἀκαδημίας Ἀνταγόρας ὁ ποιητὴς ἐλοιδορεῖτο προσφθαρεὶς αὐτῷ, καὶ ταῦτα ἐν τῇ ἀγορᾷ. ὁ δὲ σφόδρα μεγαλοφρόνως ἔνθα ἑώρα μάλιστα συνεστῶ-

vere fuerunt Chii. Hac etiam de cauſa mutarunt ſaepe formam reipublicae. Vid. Ariſtot. Polit. V, 3 et 6. Diod. XIII. Plut. virt. mul.

ανηρ ουν] Nomen ei fuit *Onomademo*, demagogo. Cum Onomad. ſenſit Scipio Naſica, qui ſeruandam cenſebat Carthaginem, *ne metu ablato aemulae, luxuriari felicitas vrbis Romae inciperet*, vt ait Flor. II, 15. Sic Sullanae partes exſtinxerant Marianos, adeo vt neque horum liberos ad rempublicam admittere vellent, ſed mox ipſi in bellum ciuile eruperunt. *Πολιτικος* Perizonio h. l. eſt, qui indolem et naturam habet idoneam ad rempublicam regendam. Vid. ad II, 20 fin.

αρξωμεθα] Sic Lugd. Sluisk. regg. et Plutarch. d. l. Vulg. *αρχωμεθα*.

Αρκεσιλαον] Vid. ad III, 17. Ex Aeolide Aſiae oriundus, vixit et floruit tempore Demetrii Poliorcetae et Antigoni Gonatae, aequalis Epicuro. Vid. Laert. ei. vit. Cic. Acad. I, 12. II, 24. Fin. II, 1. Plut. diſcrim. ad. et am.

Ανταγορας] Rhodius hic fuit. Vid. Athen. VIII, 5. Pauſ. Att. Legationem pro patria ſuſcepit ad Antigonum Gonatam. Ceterum compoſuit carmina in mortem Polemonis, Cratetis et Crantoris, qui poſt Xenocratem demum praefuerunt academiae. Vid. Laert.

προσφθαρεις αυτῳ] *conuitiis adſidue eum perſequebatur*. Ael. hiſt. an. II, 17. *προσφθαρεις θεουσῃ νηι*, *currenti naui adhaerens*. *Αυτῳ* habent Sluisk., regg. a. c. Med. 1. Vulg. *αυτω*.

συνεςῶτας πολλὺς, ἐνταῦθα ἐπορεύετο διαλεγόμενος, ἵνα ὁ λοιδορῶν ἐν πλείοσιν ἀσχημονῇ. οἱ γῦν ἀκέοντες ἀπεςρέφοντο, καὶ μανίαν ἐπεκάλυν τῷ Ἀνταγόρᾳ.

ΚΕΦ. ΚΖ'.

Περὶ Ἀγησιλάυ.

Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ μάλιςα ἐκείνυς, ὅσοι τὰ ὑποφυόμενα τῶν κακῶν φθείροντες ἀεὶ, ταῦτα ἐκκόπτυσι, πρινὴ δυνάμεώς τινος ἐπιλαβέσθαι. Ἀγησίλαος γῦν συνεβύλευσεν ἀκρίτως ἀποκλείνειν τὺς συνιόντας νύκτωρ ὑπὸ τὴν τῶν Θηβαίων εἰσβολήν.

ΚΕΦ. ΚΗ'.

Περὶ Πυθέυ ῥήτορος.

Ὠνείδισέ τις τῷ ῥήτορι Πυθέᾳ, ὅτι κακός ἐςιν· ὁ δὲ ὐκ ἠρνήσατο. τὸ γὰρ συνειδὸς ὐκ ἐπέτρεπεν αὐτῷ. ἀπεκρίνατο δὲ ἐκεῖνο, ἐλάχιςον χρόνον τῶν πεπολιτευμένων Ἀθήνησι γενέσθαι κακός. μέγα φρονῶν, δῆλον, ὅτι

Ακριτως] Suſtulit ſcil. leges Lycurgi ad illud temporis momentum, vrgente neceſſitate, ſed mox reſtituit. Vid. Val. Max. VII, 2. 12. Similiter eas a craſtino die valere iuſſit poſt Leuctricam pugnam, ne infamia notarentur ex legibus Lycurgi, quia arma abieciſſent et ex acie fugiſſent, quum maiori eſſent numero, quam vt expediret reipublicae, eos omnes infames reddi. Plut. apophth. Polyaen. II, 1. 13.

των Θηβαιων] Accidit enim illa coitio, quum Epaminondas et Thebani ipſam vrbem Spartanorum inuaderent. Plutarch. Ageſil.

Ωνειδισε τις τῳ ῥητ. Π.] Lugd. et reg. b. *τον ῥητορα Πυθεαν* vtrumque vſitatum.

των πεπολιτευμενων] Lugd. et reg. 2. *των πολιτευομενων*, quod Perizon. magis placet; quum impudens nimis foret mendacium, ſi de omnibus, qui ante ipſum gubernaſſent rempublicam, vt Ariſtide, Cimone, ſimil., ita ſuiſſet locutus.

Digitized by Google

ὅτι μὴ διὰ τέλους ἦν ἄριστος, καὶ ἡγούμενος μὴ ἀδικεῖν, ἐπεὶ μὴ τοῖς πονηροτάτοις παρενεβάλετο. εὔηθες δὲ τοῦτο τοῦ Πυθέου. οὐ γὰρ μόνον ὁ ἀδικήσας, κακὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐννοήσας ἀδικῆσαι, παρά γε ἐμοὶ κριτῇ.

ΚΕΦ. ΚΘ΄.

Ὅτι Λύσανδρος χρήματα εἰς Σπάρτην ἐκόμισεν.

Ὅτι Λύσανδρος ἐκόμισεν εἰς Λακεδαίμονα χρήματα, καὶ ἐδίδαξε τοὺς Λακεδαιμονίους παρανομεῖν εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ, τὸ κελεῦον, ἄβατον εἶναι χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ τὴν Σπάρτην. τῶν εὖ φρονούντων τινὲς διεκώλυον,

Ὅτι Λυσανδρος εκ.] Accuſatur paſſim hoc nomine Lyſander, quod pecuniam ex bello redactam publice miſerit in patriam, quae antea ferreis tantum numis vtebatur. Plut. *Lycurg.* et *Sulla*, it. *Barth. Reiſen durch Griech.* IV, c. 51. p. 218. f. Sed tamen neceſſitas quaedam fuit admittendi publice pecuniam, ex quo coeperunt Lacedaemonii longinqua gerere bella, et imperium ſibi condere. Quin poſt Lyſandrum pecunia deſtituti non potuerunt diu illud imperium tueri, vid. Ariſtot. Polit. II, 7. Polyb. VI, 47. 48. Sed tamen verum eſt, inuecta pecunia exortum etiam eſſe inter priuatos habendi ſtudium, et ſic interiiſſe ſenſim eorum virtutem priſtinam. Accuſandae ergo potius ſunt Lacedaemoniorum nimia ambitio et imperii parandi ſtudium, in quo ipſo a legibus Lycurgi iam recedebant, quippe quibus respublica eorum vnice erat formata ad ſua tuenda, non ad aliena adquirenda.

του θεου] i. e. oraculi Delphici. Roganti enim Lycurgo, legesne a ſe Lacedaemoniis latae ciuitatem redderent felicem, Apollo Delphicus reſpondit, leges eſſe praeclaras, et ciuitatem, quamdiu eas ſeruaret, tamdiu fore celeberrimam.

των ευ Φρονουντων] *Prudentium quidam*; nam Φρονειν abſolute poſitum aeque ac *ευ Φρονειν* notat *ſapientem eſſe*. Heſiod. *εργ*. 202. *νυν δ' αινον βασιλευσ' ερεω, Φρονουσι και αυτοις*, *nunc fabulam regibus narrabo, licet et ipſi ſint ſapientes.* Ceterum hiſtoriam admiſſae pecuniae et eos, qui contradixerunt, vid. Plut. Lyſand.

λου, φρόνημα ἔτι κεκλημένοι Λακωνικὸν, καὶ Λυκούργου, καὶ τοῦ Πυθίου ἄξιον. οἱ δὲ προσιέμενοι, διεβλήθησαν· καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν.

ΚΕΦ. Λ'.

Πῶς ὁ Ἄννων ἐκθεοῦν ἑαυτὸν ἐβούλετο.

Ἄννων ὁ Καρχηδόνιος ὑπὸ τρυφῆς ἐν τοῖς ἀνθρώπων ὅροις οὐκ ἠξίου διαμένειν, ἀλλ' ἐπενόει φήμας ὑπὲρ ἑαυτοῦ κατασπείρεσθαι κρείττονας, ἢ κατὰ τὴν φύσιν, ἥνπερ οὖν ἔλαχεν. ὄρνιθας γὰρ τῶν ᾠδικῶν παμπόλλους πριάμενος, ἔτρεφεν ἐν σκότῳ αὐτοὺς, ἓν διδάσκων μάθημα λέγειν, Θεός ἐστιν Ἄννων. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μίαν φωνὴν ταύτην ἀκούοντες, ἐγκρατεῖς ταύτης ἐγένοντο, ἄλλον ἄλλοσε διαφῆκεν, οἰόμενος διαῤῥεύσειν τὸν ὀρνίθων

τὸ

οἱ δε προσιεμενοι] Sic Lugd. et reg. b. Vulgat. προϊεμενοι, *proiicientes a ſe*; ſic et Sluisk. Praefert Perizon. priorem lectionem propter oppoſitionem inter τους διακωλ. χρ. et προσιεμ. ſcil. χρημ., quam ſi admiſeris verteriſque: *Sapientum ergo quidam hoc impediuerunt — —. Ii autem, qui admiſerunt pecuniam, reprehenſi ſunt*; tunc ſequi clarum eſt, pecuniam plane non iniiſſe civitatem; atqui contrarium vides: *et antiqua*, ait Aelian., *eorum virtus paullatim deſiit.* Imo punctum, quod nunc ante οἱ δε reperis, hic cum colo permutari et poſt διεβληθησαν poni tunc neceſſe eſſet. Quare vulgatum προϊεμενοι adhuc retinere malim, ac vertam: *ſapientum ergo quidam hoc impediuerunt, Laconice adhuc ſentientes, et ut Lycurgo Pythioque erat dignum. Reprehenſi autem ſunt* (ſc. iidem) *quum proiicerent* (pecuniam) *et virtus eorum, quam ab initio ſervarant, ſenſim deſiit.* Particula vero δε oppoſitionem quidem hic notat, non autem in perſonis, ſed in verbis.

Αννων] Quis fuerit Hanno, incertum eſt. Bochart. *Canaan.* et Scheff. ſuſpicantur fuiſſe illum, cuius periplus exſtat, cui adſentire videtur Perizonius. Ceterum auctori peripli ob fabulas et ineptias non multum fidei habuerunt ipſi veteres, id quod cum huius hominis indole conuenit.

οιομενος] Eſt Nominatiuus Particip. abſolutus.

Digitized by Google

τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μέλος. οἱ δὲ τὸ πτερὸν ἀπολύσαντες ἅπαξ, καὶ ἐλευθερίαν λαβόμενοι, καὶ ἐς ἤθη τὰ σύντροφα αὐτοῖς ἐλθόντες, τὰ οἰκεῖα ᾖδον, καὶ τὰ τῶν ὀρνίθων ἐμυσάττοντο, μακρὰ χαίρειν εἰπόντες Ἄννωνι, καὶ μαθήμασι τοῖς ἐν τῇ δουλείᾳ.

ΚΕΦ. ΛΑʹ.

Περὶ Πτολεμαίου Τρύφωνος ἐπικαλουμένου.

Πτολεμαῖος ὁ Τρύφων, (τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν ἐκ τοῦ βίου,) γυναικὸς ὡραίας ἐντυχεῖν αὐτῷ βουλομένης, ὁ δὲ ἔφη, ἀπηγόρευσέ μοι ἡ ἀδελφὴ, παρὰ γυναικὸς καλῆς λόγον δέξασθαι. ἡ δὲ ἀτρέπτως πάνυ, καὶ ἐμμελῶς, παρὰ καλοῦ λάβοις ἄρ᾽, εἶπε. καὶ ἐκεῖνος ἀκούσας ἐπῄνεσε.

ΚΕΦ. ΛΒʹ.

Περὶ Τιμανδρίδου οὐκ ἐπαινέσαντος πλουτεῖν τὸν υἱόν.

Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ, Τιμανδρίδας ὄνομα, ἀποδημήσας,

° Πτολεμ. Τρυφων] Teſte Plinio VII, 56. fuit hic Ptolemaeus Philopator, Euergetae filius, quartus rex Aegypti, qui Eurydicen, ſororem ſuam habuit vxorem, qua occiſa incenſus eſt amore Agathocleae, ignobilis cuiusdam feminae. Luxurioſior ſane multo erat, quam ſuperiores reges, quare ei bene conuenit cognomen, vid. Iuſtin. XXX, 1. Polyb. V, 34.

ατρεπτως] Sic Med. 3. et Camill. Peruſc. haud dubie ex Mſto, opportuno ſane ſenſu. Lugd. autem, regg. b. c. ατρεπτως, Sluisk. ατρεπτῳ; vid. et V, 6. nec male, ſed non neceſſe.

παρα καλȣ λαβοις αρ᾽] *A pulcro acciperes ſane* ſc. ſermonem. Quaſi diceret, *quid intereſt, vtrum colloquaris cum pulcra femina, an cum pulcro puero?*

Τιμανδριδας] Quando hic homo

σας, τὸν υἱὸν ἀπέλιπε μελεδωνὸν τῆς οἰκίας. εἶτα ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον, καὶ εὑρὼν τὴν οὐσίαν ποιήσαντα, ἧς ἀπέλιπε, πλείω, ἔφη, πολλοὺς ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ θεούς τε, καὶ οἰκείους, καὶ ξένους. τὰ γὰρ περιττὰ τούτων εἰς ἐκείνους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν ἐλευθέρων. τὸ δὲ, ζῶντα μὲν φαίνεσθαι πένητα, τελευτήσαντα δὲ καταφωραθῆναι πλούσιον, ἀλλὰ τοῦτο τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἴσχιστον.

ΚΕΦ. ΛΓ΄.

Περὶ Πλάτωνος καὶ Διογένους.

Διελέγετο ὑπέρ τινων ὁ Πλάτων, παρὼν δ' ὁ Διογένης ὀλίγον αὐτῷ προσεῖχεν. ἠγανάκτησεν οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀρίστωνος, καὶ ἔφη· Ἐπάκουσον τῶν λόγων, κύον. καὶ ὃς οὐδὲν διαταραχθεὶς, ἀλλ' ἐγὼ, εἶπεν, οὐκ ἐπανῆλθον ἐκεῖθεν ὅθεν ἐπράθην, ὥσπερ οἱ κύνες· αἰνιττόμενος αὐτοῦ τὴν εἰς Σικελίαν ὁδόν.

homo vixerit, incertum eſt; videtur tamen ſeriori vixiſſe aetate, quando iam opum vſus ac ſtudium inceſſit Lacedaemonios; de quo vid. paullo ante cap. 29.

τα γαρ περιττα τουτων] Pro *τουτων*, quia neſcit Perizonius, quo id referri poſſit, velit *τα βια*. Iac autem Gronou. *των οντων*. Sed non opus. Bene enim Io. Alberti ſupplet *χρηματων*, quod e praeced. *ουσιαν*, non inuſitata ellipſi huc referendum. Tale exemplum adfert Valcken. Sophocl. Trach. v. 260. *ερχεται πολιν την Ευρυτειαν, τον δε γαρ* (ſcil. *Eurytum*) *μεταιτιον μονον βροτων φασκει*.

Κυον] Vid. ad II, 11. init.

εκειθεν οθεν επρ.] Sic Herodian. I, 17. 4. Fabro teſte, *εκειθεν* pro *εκεισε*, vbi tamen Steph. voluit *εκεισε*. Sluisk. et Med. 1. hoc loco *εκειθ' οθεν*, quaſi voluiſſet auctor *εκειθι* vel *εκει τε*. *Εκει* verb et *εκειθι* notare etiam *illuc*, vid. II, 13 med. *και παρωσι δε αγωνιζ.* cet., ſicut et ſupra IV, 18. *εις Σικελιαν* et *εν Σικελια* promiſcue adhibetur. Similiter et Noſtri pro *nach Hauſe gehen* ſaepe dicunt *zu Hauſe gehen*. Sic in omnibus fere linguis plures locutiones a plebe ſola primum adhibitae, poſtea in linguam eruditorum et cultiorum paullatim receptae repe-

Digitized by Google

Εἰώθει δὲ, φασιν, ὁ Πλάτων περὶ Διογένους λέγειν, ὅτι μαινόμενος οὗτος Σωκράτης ἐστίν.

ΚΕΦ. ΛΔʹ.

Παρὰ τίνος ἔμαθον τὰ νόμιμα οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ περὶ τῶν ἐκείνων δικαστῶν.

Αἰγύπτιοί φασι παρ' Ἑρμοῦ τὰ νόμιμα ἐκμουσωθῆναι. οὕτω δὲ καὶ ἕκαστοι τὰ παρ' ἑαυτοῖς σεμνύνειν προῄρηνται. δικασταὶ δὲ τὸ ἀρχαῖον παρ' Αἰγυπτίοις ἱερεῖς ἦσαν. ἦν δὲ τούτων ἄρχων ὁ πρεσβύτατος, καὶ ἐδίκαζεν ἅπαντας. ἔδει δὲ αὐτὸν εἶναι δικαιότατον ἀνθρώπων, καὶ ἀφειδέστατον. εἶχε δὲ καὶ ἄγαλμα περὶ τὸν αὐχέ-

giuntur; quod in Graeca potiſſimum adparet, omnemque quaeſtionem reddit inutilem.

την εις Σικελ. οδ.] Vid. ſupra ad III, 17 med. Plut. in Dion. Diog. Laert. in Plat. de ſecundo Platonis itinere in Siciliam. Perizon. pro ὁδὸν ſuſpicatur legendum ανοδον, vt ſaepius reperitur επανοδος.

Αιγυπτιοι φ. παρ' Ἑρμȣ] De his vid. XII, 4.

ȣτω δε κ. εκαςοι] Sic Mſti, et recte id tuentur Kuhn. et Perizonius contra Schefferum εκαςα legentem. Nam εκαςοι non Aegyptii modo ſunt, ſed ſinguli gentilium, qui ſuas leges plerumque ab aliquo deo acceptas ferebant; ita *Manes Mercurium*, ita *Minos Iouem*, *Lycurgus Apollinem*, *Zathrauſtes Bonum daemonem*, *Zamolxis Veſtam communem*, *Moſes deum* Ιαω *cognominatum*, *auctores legum dixerunt*, vt ait Diodor. Sic. I. vid. Liv. praef. et Cic. de diuin. paſſim.

δικαςαι] Sic apud Iſraelitas ante conſtitutos reges, quando non erat iudex extraordinarius, vid. *libr. iudicum*, tunc ſummus ſacerdos iudicabat, vt notum eſt de Eli, Samuele, 1. Sam. 4, 18. De maioribus noſtris vid. Tacit. Mor. Germ. c. 7. *ceterum neque animaduertere, neque vincire, ne verberare quidem niſi ſacerdotibus permiſſum, non quaſi in poenam, nec ducis iuſſu, ſed velut deo imperante.* Apud Romanos *faſti* et *nefaſti* dies, et pleraque ciuilis iuris in manu et cura pontificum fuerunt, Liv. IX, 46. Aliquando apud nonnullos populos reges ipſi, vel regibus dignitate proximi erant illi ſacerdotes.

ὁ πρεσβυτατος] Lugd. et Pariſ. b. c. πρεσβυτερος.

εχε δε αγαλμα] Diod. Sic. I, p.

Digitized by Google

αὐχένα ἐκ σαπφείρε λίθε, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ἄγαλμα Ἀλήθεια. ἐγὼ δὲ ἠξίουν, μὴ λίθε πεποιημένην καὶ εἰκασμένην τὴν ἀλήθειαν περιφέρειν τὸν δικαστὴν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν.

ΚΕΦ. ΛΕʹ.

Περὶ Λαΐδος.

Ὅτι Λαῒς καὶ Ἀξίνη ἐκαλεῖτο. ἤλεγχε δὲ αὐτῇ τὸ ἐπώνυμον τῦτο τὴν τῦ ἤθυς ἀγριότητα, καὶ ὅτι πολὺ ἐπράττετο, καὶ ἔτι μᾶλλον παρὰ τῶν ξένων, ἅτε ἀπαλλαττομένων θᾶττον.

ΚΕΦ. Λϛʹ.

Ὅτι γελοῖοι οἱ διὰ τὺς πατέρας μέγα φρονῦντες.

Γελᾷν δὲ ἔξεστιν ἐπὶ τοῖς μέγα φρονῦσι διὰ τὺς πατέρας, καὶ τὺς ἄνω τῦ γένυς, ἐπεὶ Μαρίυ μὲν τὸν πατέρα ὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα. καὶ Κάτωνα δὲ, καὶ Σέρβιον, καὶ Ὀσίλιον, καὶ Ῥωμύλον.

P 3 ΚΕΦ.

I, p. 68. catenam dicit auream. Illud autem ſimulacrum, ait, ex collo ſuſpendebat, quoties lites diſceptari inciperent. Congruens huic Aaroni erat pectorale iudicii et iuris apud Iudaeos, ornatum gemmis, ſuſpenſum catenis ante pectus, inque eo *Vrim* et *Thummim*, quod poſterius Graeci vertunt την αληθειαν. Vid. Exod. 28, 30. Pro περι τον αυχ. quod Sluisk. et regg. a. c. habent, leg. Lugd. et reg. b. προς τ. α.

Ὅτι] Vid. ſupra XII, 5. et not. In Lugd. et reg. b. abeſt hoc caput.

Ἀξινη] Vid. ad l. c. Paullo poſt αυτῃ, vt Sluisk., pro quo l. c. αυτης. Ad ſenſum vtrumque idem eſt.

Γελᾳν δε εξεστι] Vid. ſupra XII, 6.

και Σερβιον] Sic Lugd. et reg. b., praeferentibus id Scheffero, Kuhn. et Perizon. Vulgat. Σερβιλιον. Seruius Tullius eſt ſextus Rom. rex, ſerua

ΚΕΦ. ΛΖ.

Περὶ ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων.

Φιλῶ δὲ μηδὲ τὰ ἀγάλματα, ὅσα ἡμῖν ἡ πλαστικὴ δείκνυσι, μηδὲ τὰς εἰκόνας ἀργᾶς ὁρᾷν. ἔστι γάρ τι ταῖς χειρουργίαις σοφὸν, καὶ ἐν τούτοις. καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα δύναταί τις καταγνῶναι ἔχοντα ταύτῃ, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο· τῶν Μουσῶν οὐδεὶς οὐδέποτε, οὔτε γραφικὸς ἀνὴρ, οὔτε πλαστικὸς, οἷός τε ἐγένετο ψευδίσασθαι, καὶ κίβδηλα, καὶ ἀλλότρια τῶν Διὸς θυγατέρων τὰ εἴδη παρασῆσαι ἡμῖν. ἢ τίς οὕτως νεανικῶς ἐμάνη δημιουργὸς, ὥστε ὡπλισμένας ἡμῖν ἐργάσασθαι; ὁμολογεῖ δὲ τοῦτο, ὅτι δεῖ τὸν ἐν Μούσαις βίον εἰρηνικόν τε ἅμα καὶ πρᾷον εἶναι, καὶ ἄξιον ἐκείνων.

ΚΕΦ. ΛΗ.

Περὶ Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου.

Ἐπαμινώνδου τοῦ Θηβαίου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα καλὰ οἶδα, ἐν δὴ τοῖς καὶ τόδε. ἔλεγε πρὸς Πελοπίδαν, μὴ προτε-

ſerua natus, Liv. I paſſim. Senec. epiſt. 108. *De Seruii matre dubitatur*. De Tullo Hoſtilio Val. Max. III, 4. 1. *incunabula Tulli Hoſtilii agreſte tugurium cepit, eiusdem adoleſcentia in pecore paſcendo fuit occupata*. Liv. tamen et Diod. Halic. *illuſtri genere ortum tradunt*. Ceterum maior in verbis καὶ Κατ. — Ῥωμ. eſt ellipſis, καὶ Κατωνα — — θαυμαζομεν, πατερας δε αυτων ουκ ισμεν.

Εστι γ. τ. τ. χ. σοφον] *Eſt enim artibus manuariis eruditum quoddam, quod obſeruatu dignum eſt ad ſapientiam*. Quale dein illud eſt, quod ſequitur, et cui dein ſubiicit ὁμολογει δε τουτο cet. Sic paſſim σοφια pro *eruditione, ſcientia liberali*. Εν τουτοις ſc. χρημασι αγαλματων και εικονων.

ὡστε ὡπλισμ. ἡμ. εργασ. etc.] Eadem vid. ſupra XII, 2.

Εν δη τοις κ. τοδε] Med. 3. εν δε τ. κ. τ.

ελεγε προς Π.] *conſilium dedit* ſ. *praecepit P. ne* etc., vid. indic. Ariſtoph. Plut. I, 2. 1. εγω μεν οιμωζειν λεγω σοι, et mox

πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρας, πρινὴ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον.

ΚΕΦ. ΛΘ'.

Πῶς ὁ Ἀνταλκίδας ἤλεγξε δῶρον μύρῳ βεβαμμένον αὐτῷ πεμφθέν.

Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, (βούλομαι γάρ τι ὑμῖν καὶ φαιδρὸν εἰπεῖν,) στέφανον εἰς μύρον βάψας, (διεπέπλεκτο δὲ ῥόδων ὁ στέφανος,) ἔπεμψεν Ἀνταλκίδᾳ, πρεσβεύοντι ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ, δέχομαι μὲν, ἔφη, τὸ δῶρον, καὶ ἐπαινῶ τὴν φιλοφροσύνην, ἀπώλεσας δὲ τὴν ὀσμὴν τῶν ῥόδων, καὶ τὴν τῆς φύσεως εὐωδίαν, διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης κιβδηλίαν.

mox κλαιων εγωγε σοι λεγω, *iubeo te dolere, flere.* Ceterum, quae h. l. Epaminondas Pelopidae ſuaſiſſe narratur, eadem de Polybio leguntur apud Plutarch. Sympoſ. 4. τα Πολυβιε Σκιπιωνι παραινεσαντος Αφρικανῳ, μη προτερον εξ αγορας απελθειν, η φιλον τινα ποιησασθαι, συνεγγυς οντα των πραξεων των πολιτων etc.

Βασιλευς} Artaxerxes Mnemon, vid. Plut. Artax. et Sympoſ. VII, 8. fin. Athen. I.

στεφανον εις μυρον β.] Quod coronarum genus Graeci χρισον vocabant. Alias vnguentum in theca mittere ſolebant. Senec. de ira III, 33.

Ανταλκιδᾳ] *Antalcidas* hic inimicus fuit Ageſilai ideoque, quum putaret illius auctoritatem et exiſtimationem bello augeri, ſuaſit pacem, et legatus ad Artaxerxem eam confecit, ſed infamem prorſus, quippe qua Perſis relinquebantur Graeci in Aſia habitantes, pro quibus Athenienſes atque ipſi Lacedaemonii tot bella geſſerant contra Perſas, vid. Plut. apophth. Lac. Hinc *pax Antalcidae* ſaepius ab auctoribus priſcis, ſed cum exprobratione quadam commemoratur. Ceterum ad επεμψεν intelligi poſſet απο δειπνου, auctore Plut. More ſcil. veterum, qui amicis ex conuiuio coronas mittebant, in indicium amoris.

Digitized by Google

ΚΕΦ. Μ'.

Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φεραίων τυράννου ὠμότητος.

Ἀλέξανδρος ὁ Φεραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι. Θεοδώρου δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ ὑποκρινομένου τὴν Ἀερόπην σφόδρα ἐμπαθῶς, ὅδε εἰς δάκρυα ἐξέπεσεν, εἶτα ἐξανέστη τοῦ θεάτρου· ἀπολογούμενος δὲ ἔλεγε τῷ Θεοδώρῳ, ὡς οὐ καταφρονήσας, οὐδὲ ἀτιμάσας αὐτὸν ᾤχετο, ἀλλ' αἰδούμενος, εἰ τὰ μὲν ὑποκριτοῦ πάθη οἷός τε ἦν ἐλεεῖν, τὰ δὲ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν οὐχί.

ΚΕΦ. ΜΑ'.

Περὶ Ἀπολλοδώρου μανίας διὰ τὸν οἶνον.

Ὅτι Ἀπολλόδωρος πλεῖστον ἀνθρώπων πίνων οἶνον οὐκ ἀπεκρύ-

Ἀλεξ. ὁ Φεραιων τυρ.] Principatum Theſſaliae, quem ceperat et conſtituerat, egregius ille Iaſon Pheraeus, (de quo vid. XI, 9.) in tyrannidem converterunt eius ſucceſſores et fratres. Quibus mox ſublatis ſucceſſit hic Alexander, ex fratre Iaſonis natus, et huius filiam Theben vxorem habens. Crudeliſſimus autem fuit tyrannus, et ideo a Thebe eiusque fratribus occiſus. Vid. Plut. Pelop. it. de fort. Alex. or. II, in. Xen. hiſt. gr. VI, c. 4.

Θεοδωρου] vid. Plutarch. ll. cc. Celeberrimus fuit tragoedus, vid. et Ariſtot. Polit. VII, 17 extr. Pauſ. Att. c. 37. ὑποκρινομενον τραγῳδιαν των καθ' αυτον αριστα. Sed etiam poeta.

την Αεροπην] Teſte Plutarcho l. c. egit *Troadas* Euripidis, vbi Hecuba et Andromache inducuntur. Quare ſuſpicatur Perizonius, legendum Ἑκαβην, nec tamen auctorem alios ſcriptores poſſe ſecutum eſſe negat. *Aerope* fuit vxor Atrei, adulterata a Thyeſte, et Carcinus tragoediam *Aeropen* compoſuit. Valckenar. ad Eurip. fragm. c. 18., teſte Cl. Kuhnio, legit Μεροπην.

τα μεν ὑποκριτου] Lugd. ὑποκριτων.

Ἀπολλοδ.] Fuit hic tyrannus Caſſandreae, vrbis ita a Caſſandro, Antipatri filio, qui eam reſti-

Digitized by Google

ἀπεκρύπτετο τὸ ἑαυτοῦ κακὸν, ἀλλ' ἐπειρᾶτο περιαμπέχειν τὴν μέθην, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς κακά· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ οἴνου ὑπαναφλεγόμενος, καὶ ὑπεξαπτόμενος ἐγίνετο φονικώτερος, πρὸς τῇ φύσει, καὶ τὸ σῶμα ἔχων ἐνδόσιμον.

ΚΕΦ. ΜΒʹ.

Ξενοκράτους γνώμη.

Ξενοκράτης ὁ Πλάτωνος ἑταῖρος ἔλεγε, μηδὲν διαφέρειν, ἢ τοὺς πόδας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν τιθέναι. ἐν ταυτῷ γὰρ ἁμαρτάνειν, τόν τε εἰς ἃ μὴ δεῖ χωρία βλέποντα, καὶ εἰς οὓς μὴ δεῖ τόπους παριόντα.

R 5 ΚΕΦ.

reſtituit, dictae, quum antea Potidaea fuiſſet vocata. Paullo poſt, quam ſimularat magnum democratiae ſtudium, tyrannidem invaſit, quam et truculentiſſime exercuit. Vid. Polyaen. VI, 7. Sed victus eſt et ſublatus ab Antigono primo, occupata Caſſandrea, vid. Polyaen. IV, 6. 18. Ael. hiſt. an. XV, 15. Plut. de ſera N. vind.

προς τη φυσει και το σ.] *Praeterquam quod a natura fuit truculentus, habuit etiam corpus ad caedem incitans.* Sic Iſocrat. Nicocl. α δε προς τῳ πεφυκεναι και διεγνωκοτες, ὅτε etc. *Qui vero praeterquam, quod naturali hac virtute praediti ſunt, inſuper proſpiciunt* etc. Plut. vit. Demoſth. προς γαρ τῳ νεμεσητῳ και αγεννες, *non ſolum indignum, ſed etiam non generoſum.* Sic et Suet. Nero. 31. *Ad hunc impendiorum furorem ſuper fiduciam imperii, etiam ſpe — — opum impulſus eſt.* Ceterum ενδιδωμι, pro *incitare,* Polyaen. I, 21. δοξαν ενδους, *opinionem iniiciens.*

Ξενοκρατης] Eius continentiam laudat Val. Max. IV, 3. 3.

μηδεν διαφ.] Verba ſunt Plut. περι πολυπραγμ.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΜΓ'.

Περὶ Πτολεμαίου καὶ Βερενίκης.

Ὁ μὲν Πτολεμαῖός, φασιν, (ὁποστὸς δὲ, αὐτὸν ἐᾷν δεῖ,) καθῆστο ἐπὶ κύβοις, καὶ πεττεύων διετέλει. εἶτά τις αὐτῷ παρεστὼς ἀνεγίνωσκε τῶν κατεγνωσμένων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰς καταδίκας αὐτῶν προσεπέλεγεν, ἵνα ἐκεῖνος παρασημήνηται τοὺς ἀξίους θανάτου. Βερενίκη δὲ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ, λαβοῦσα τὸ βιβλίον παρὰ τοῦ παιδὸς, εἶτα οὐκ εἴασε διαγνωσθῆναι τὸ πᾶν οὐκ ἔτι, φήσα-

Ὁ μεν Πτολεμαιος cet.] Videtur Perizonio Ptolemaeus hic tertius ſ. Euergetes fuiſſe, vt cuius otio, regno et indoli bene conuenit haec hiſtoria; primus autem ſ. Soter et hic tertius habuerunt vterque vxorem Berenicen. Sequentem parentheſin interponunt codd. Sluisk. et regg. a. c. Εαν τι, *aliquid indictum ſinere* ſ. *praetermittere*, vid. ſupra II, 38. — Ὁποστος δε, αυτον εαν δει, idem eſt, ac ſi dictum eſſet, ὁπ. δ' ην αυτος, ε. δ. Sic enim paſſim Graeci et Latini, v. c. VIII, 13 fin. Act. Apoſt. 16, 3. Plaut. *neſcio me, qui ſim* vid. Perizon. ad Sanct. Mineru. p. 130. Ceterum eiusmodi parentheſes a genio auctoris minime abhorrent, v. c. V, 11. et hiſt. anim. IV, 7.

τας καταδικας α.] Sunt *ſententiae iudicum in reos*; a Romanis dicebantur *elogia*, vid. Suet. Calig. 27. Teſte Ammian. Marc. XIV, 5. mos fuit, vt principibus offerrentur elogia eorum, qui iam poenae addicti erant a iudicibus. Sed totam damnationis talis rationem huic hiſtoriae congruentem habes apud Sulpic. Seuer. hiſt. ſacr. II, extr. imperator *cauſam praefecto Euodio permiſit. Qui Priſcillianum gemino iudicio auditum, conuictumque maleficii* etc. *nocentem pronunciauit, redegitque ad cuſtodiam, donec ad principem referret. Geſtis ad palatium delatis, cenſuit imperator, Priſcillianum ſociosque eius capitis damnari oportere.* Princeps enim, inſpecto elogio, vel reuocabat damnatos a poena, vel poenae permittebat, quod declarabat *ſubſcriptione* (Noſtri *παρασημήνασθαι*, lat. *adnotare*, vtrumque huic rei proprium vocabulum).

ουκ εασε διαγνωσθ. το παν ουκ ετι φ.] Pro διαγνωσθ. Faber et Perizon. volunt διαναγνωσθ., quod refertur ad το παν ſc. βιβλιον· Io. Kuhn. retinet διαγνωσθ., tunc autem auctor additurus

φήσασα, πάνυ σφόδρα προσέχοντα τὴν διάνοιαν, ὑπὲρ ἀνθρώπου ψυχῆς διαλογίζεσθαι, καὶ μὴ πρὸς παιδιὰν γινόμενον. οὐ γὰρ ὁμοίαν εἶναι τὴν πτῶσιν τὴν τῶν κύβων, καὶ τὴν τῶν σωμάτων. πρὸς ταῦτα ὁ Πτολεμαῖος ἥσθη, καὶ οὐδέποτε κυβεύων μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπου κρίσεως ἤκουσεν.

ΚΕΦ. ΜΔ'.

Λακωνικὸς νόμος περὶ Φιλαργυρίας.

Λακωνικὸν μειράκιον ἐπρίατο χωρίον ὑπερευώνον, εἶτα ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη, καὶ ἐζημιώθη. τὸ δὲ αἴτιον τῆς καταδίκης ἐκεῖνο ἦν, ἐπεὶ νέος ὢν τοῦ κερδαίνειν ὀξύτατα ἥρα. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς μάλιστα ἀνδρικὸν καὶ τοῦτο, μὴ πρὸς μόνους πολεμίους παρατετάχθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀργύριον.

ΚΕΦ.

dicturus fuiſſet *παντως*, ſcil. *κατεγνωσμενως*. Pro *ουκ ετι* Geſn. *εοικε*. Rutgerſ. *ουκ εδει* interrogatiue, quod Scheffer. adprobat. Io. Kuhn. legit *ουκ εστι, φ.* Sed legendum videtur, vt ex Mſtis Sluisk., reg. a. Med. 1. 2. recepit Perizonius, ita vt *ουκ ετι* ad prius *ουκ ωστε* referatur vertaturque *prorſus non permiſit.* Iterationem enim apud Graecos intendere negationem, *το ετι* autem eam magis augere, conſtat. Vid. ſupra VI, 6. et not.

Φησασα] De Verbis *dicendi* vid. ad XIV, 15.

προς παιδιαν] Pariſ. b. c. et Lugd. *προς παιδιᾳ*. Perizonius vulgatum ex Sluisk. praefert, quum ſimile quid etiam ſupra II, 6. extr. et X, 21. reperiatur.

Του κερδ. οξ. ηρα] Recte; ſed non minus eleganter Lugd. reg. b. c. *το κερδ. οξ. εωρα*, *lucro vehementiſſime intentus erat.*

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΜΕ΄.

Περί τινων γυναικῶν ἐπαίνε ἀξίων.

Γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων ἐπαινοῦμεν, Πηνελόπην, Ἄλκηστιν, καὶ τὴν Πρωτεσιλάε. Ῥωμαίων, Κορνηλίαν, καὶ Πορκίαν, καὶ Κεσιλίαν. ἐδυνάμην δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλας, ἀλλ'

Πηνελοπην] Celeberrima eſt *Penelope* propter pudicitiam inter tot procos, abſente Vlyſſe marito, ſancte ſeruatam, ex Homeri Odyſſea. At Lycophron Caſſandr. meretricem eam adpellat, et Duris Samius cum omnibus procis eam concubuiſſe tradidit; vid. et Pauſ. Arcad. c. 12.

Αλκηστιν] *Alceſtis* Admeti fuit vxor, pro quo voluntaria morte obiit, atque ideo ab Hercule ad vitam eſt reducta, vel remiſſa a Proſerpina, vid. Apollod. I, 9. 15. Hygin. fab. 51. 243. et 251.

την Πρωτεσ.] i. e. *Laodamia*, quae rogauit deos inferos, vt ad ſe vel ſemel remitteretur Proteſilaus, quo mox redeunte, deſiderium eius non ſuſtinens, periiſſe etiam dicitur Laodamia. Vid. Hygin. fab. 103. 104. it. Noſtr. hiſt. an. I, 15. Proteſilaus ipſe heros Theſſalicus, Iphicli filius, ex Hom. Iliade β΄, 695. eſt notus.

Κορνηλιαν και Πορκιαν] Satis notae hae ſunt. Prior fuit Scipionis Africani maioris filia, mater Gracchorum laudata a Val. Max. IV, 4. 1. Senec. ad *Heluiam* c. 16. etiam propter eloquentiam a Cicer. Brut. c. 58. *Porcia* fuit Catonis Vticenſis filia, vxor M. Bruti, quae audita mariti clade et nece, ſibi quoque mortem conſciuit. Vid. Plut. Brut. Val. Max. III, 2. 15. IV, 6. 5.

και Κεσιλιαν] Alii aliter tentarunt hunc locum ſane corruptum; nam *Ceſtilia* plane eſt ignota. Io. Kuhn., adſentiens Boiuinio, vult Καικιλιαν, et intelligit Tanaquilem, Tarquinii Priſci vxorem, mulierem magni animi et ſpiritus in hiſtoriis celebratam. Sed nomen C. Caeciliae, quo vult illam fuiſſe dictam, non occurrere monet Perizon., nec niſi ex incertiſſimis traditionibus hauſtum eſſe. Nempe in nubendo ſponſa dicere ſolebat, *vbi tu Gaius, ego Gaia*; id vero dici aiunt, quia Tarquinii Priſci vxor, vel, vt alii, nurus, dicta *Gaia*, proba fuerit lanifica, vid. Plin. VIII, 48. Quare Perizon. Κλοιλιαν, *Cloeliam* coniecit, quae a pluribus hiſtoricis laudatiſſima, quum obſes eſſet data Porſennae, equo conſcenſo, Tiberim traiecerit, ſtatua equeſtri ab ipſo populo eſt honorata.

Digitized by Google

ἀλλ' οὐ βούλομαι τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰπεῖν ὀλίγας, ἐπικλύσαι δὲ τοῖς τῶν Ῥωμαίων ὀνόμασιν, ὡς ἂν μή μέ τις δοκοίη χαρίζεσθαι ἐμαυτῷ διὰ τὴν πατρίδα.

ΚΕΦ. ΜϚ'.

Περὶ Μαγνήτων παρατάξεως κατὰ τῶν Ἐφεσίων.

Οἱ Μαιάνδρῳ παροικοῦντες Μάγνητες, Ἐφεσίοις πολεμοῦντες, ἕκαστος τῶν ἱππέων ἦγεν αὐτῷ συστρατιώτην, θηρατὴν κύνα, καὶ ἀκοντιστὴν οἰκέτην. ἡνίκα δὲ ἔδει συμμῖξαι, ἐνταῦθα οἱ μὲν κύνες προπηδῶντες ἐτάραττον τὴν παρεμβολήν, φοβεροί τε, καὶ ἄγριοι, καὶ ἐντυχεῖν ἀμείλικτοι ὄντες· οἱ δὲ οἰκέται προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν ἠκόντιζον. ἦν δὲ ἄρα ἐπὶ τῇ φθανούσῃ διὰ τοὺς κύνας ἀταξίᾳ καὶ τὰ παρὰ τῶν οἰκετῶν δρώμενα ἐνεργῆ· εἶτα ἐκ τρίτου ἐπῄεσαν αὐτοί.

ΚΕΦ.

ὡς αν μη με τις δοκοιη] Faber putat ſcripſiſſe auctorem, *ὡς αν μη τινι δοκοιην*. Quae lectio nec Perizonio diſplicet, qui tamen leuiter commutari vult in *ὡς αν μη τι δοκ.*; quum ita ſoleat etiam Aelianus, v. c. IX, 32. I, 25. hiſt. anim. VI, 91. Io. Kuhn. vulgatum retinet, quod et ego probo: ipſe enim Perizonius *δοκω* etiam adiectiue ſumi pro *puto* concedit, quare nondum eſſe putem, quod emendes.

Μαγνητες] Duae fuerunt in Aſia *Magneſiae*, altera ad flumen Maeandrum, altera ſub Sipylo monte. Bellum hoc contra Epheſios feliciter geſtum fuit, idque iam antiquiſſimo tempore. Vid. et Strab. XIV, p. 647. ex que patet, vrbem hanc fuiſſe paullo poſt a Cimmeriis euerſam, poſtea vero reſtitutam. Ceterum fuit conſuetudo hic notata etiam Colophoniorum et Caſtabalenſium (Caſtabala, vrbs Ciliciae) vid. Plin. VIII, 10. et Noſtr. hiſt. an. VII, 38. vbi et Hyrcanis ait fuiſſe in vſu. Strabone IV. teſte, canibus etiam Celtae in bello et in ſuis domeſticis vtebantur. Nec non Turcas hodie adhuc eos bello adhibere notum eſt.

την παρεμβολην] *aciem*; alibi etiam *caſtra*, v. c. Act. Apoſt. 21, 34.

Digitized by Google

ΚΕΦ. ΜΖ΄.

Περὶ Ζεύξιδος Ἑλένης εἰκόνος, καὶ Νικοςράτε ζωγράφε.

Ὅτι Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης ἔγραψε τὴν Ἑλένην. Νικόςρατος ἒν ὁ ζωγράφος ἐξεπλήτ]ετο τὴν εἰκόνα, καὶ τεθηπὼς τὸ γράμμα δῆλος ἦν. ἤρετο ἔν τις αὐτὸν προσελθὼν, τί δὴ παθὼν ἕτω θαυμάζει τὴν τέχνην; ὁ δὲ, ἐκ ἄν με ἠρώτησας, εἶπεν, εἰ τὲς ἐμὲς ὀφθαλμὲς ἐκέκ]ησο. ἐγὼ δ᾽ ἂν φαίην τἕτο καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, ἀλλ᾽ εἴ τις ἔχοι πεπαιδευμένα ὦτα, ὥσπερἒν οἱ χειρεργοὶ τεχνικὰ ὄμματα.

ΚΕΦ. ΜΗ΄.

Τίνας ὁ Ἀλέξανδρος ὑπώπτευεν.

Ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος Πτολεμαίε τὸ δεξιὸν ὑφωρᾶτο, Ἀρρίε

Ὅτι Ζευξ. ὁ Ἡ] Vulg. Ζευ. ὁ Ἡ. ſine ὅτι. Sed receptam lectionem habent Mſti. Ceterum vid. IV, 12.

Νικοςρατος] Pro quo legendum putat Perizonius Νικομάχος, qui celeber plane fuit pictor, et quem Zeuxidi iungit etiam Plutarch. de virt. mulier. init. cuius et Iunius in *pictoribus* facit mentionem, ſed nullam Nicoſtrati. Reg. b. legit Νικοπρατος.

τι δη παθων ἑ. θαυμαζει] De τί cum Participio vid. ad II, 21. Pro θαυμαζει Scheff. θαυμαζεις. Kuhn. θαυμαζῃ ex Sluisk. reg. c. et Med. 2. Sed Lugd. et reg. b. θαυμαζοι, quod praefert Perizon. praeſertim ob ſequens εχοι, quod recte recepit ex Mſtis pro vulg. εχει. At εχοι non refertur ad praec. θαυμαζει, vt vult Perizon., ſed ad εκεκ]ησο. Praeterea Graecos ſaepiſſime aeque ac paſſim Latinos, Indicatiuum pro Optatiuo et Subiunctiuo, intellecto αν, ponere notum eſt.

Ὅτι ὁ Αλεξ.] Perizonio monente, in Sluisk., vt et in reg. vno, caput hoc deſideratur, ſed

Ἀῤῥίας δὲ ἐδεδίει τὸ ἄτακτον, τό γε μὴν νεωτεροποιὸν Πύθωνος.

ΚΕΦ. ΜΘʹ.

Διὰ τί ὁ Φίλιππος τοὺς τῶν δοκιμωτάτων υἱοὺς περὶ τὴν ἑαυτοῦ θεραπείαν εἶχεν.

Ὅτι Φίλιππος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δοκιμωτάτων τοὺς υἱεῖς παραλαμβάνων, περὶ τὴν ἑαυτοῦ θεραπείαν εἶχεν· οὔτι που, φασὶν, ἐνυβρίζων αὐτοῖς, οὐδὲ διευτελίζων· ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων, καρτερικοὺς αὐτοὺς ἐκπονῶν, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ τὰ δέοντα πράττειν ἀποφαίνων. πρὸς δὲ τοὺς τρυφῶντας αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ ἐπιταττόμενα ῥαθύμως ἔχοντας, διέκειτό φασι πολεμίως. Ἀφθόνητον γοῦν ἐμαστίγωσεν, ὅτι τὴν τάξιν ἐκλιπὼν ἐξετράπετο τῆς ὁδοῦ διψήσας, καὶ

ſed in Lugd. complura capita libri XII, ante cap. 47. huius libri repetuntur, capitique huic caput praemittitur libri XII. ſedecimum, cum prooemio; poſt hoc denique hiſtoria Titormi XII, 22. ſed aliis fere verbis repetitur. Vtrum vero haec omnia a librariis, an ab ipſo auctore ſint repetita, aeque ac XII, 2. 4 — 6. hoc libr. cap. 34 — 37. dictu eſt difficile.

Αῤῥιας] Sic Mſti. Alii tamen auctores aliter hoc nomen exaratum praebent; Plutarch. Tarriam, Curtii Mſti variant. Praeferunt Scheff. et Kuhn. *Αταῤῥιας*.

το — νεωτεροπ. Πυθ.] Diod. Sic. XVIII. eum nominat *μεγαλεπιβολον*, eum, *qui facile res magnas adgrediebatur*. Sic poſt mortem Alexand. miſcuit ſe rebus conſtituendis, vid. Curt. X, 10. nec non Mediae dein praefectus contra Antigonum mox *διενοειτο νεωτεριζειν*, Diod. Sic. XIX, p. 690. Fuerat inter praecipuos Alexandri armigeros.

Ὁτι Φιλιππος των ε. Μ.] Vid. et Arrian. IV, p. 268. Idem feciſſe Alexander narratur a Val. Max. III, 31. extr. item Curt. V, 1. Liv. XLV, 6.

εμαστιγωσεν] i. e. *iuſſit eos virgis caedi*.

διψησας] Lugd. *ὡς διψησας*.

καὶ παρῆλθεν εἰς πανδοκέως. καὶ Ἀρχέδαμον ἀπέκτεινεν, ὅτι προστάξαντος αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν ἑαυτὸν, ὅδε ὑπελύσατο, (ἤλπισε γὰρ διὰ τῆς κολακείας καὶ ὑποδρομῆς χειρώσασθαι τὸν βασιλέα,) ἅτε ἀνὴρ ἥττων τοῦ κερδαίνειν ὤν.

ἅτε ανηρ] Sluisk. et reg. c. *κερδῆς*. Ceterum cauſa haec erat, qua auſus fuerit ille contra regis imperium *ὑπολυεσθαι*. Vetuerat enim rex, ne *armis ſolutis*, miſſis hoſtibus, inuolarent in praedam, quia ſie ſaepe parta iam victoria rurſus amittitur.

Τ Ε Λ Ο Σ.

EXCVR-

Digitized by Google

EXCVRSVS
DE SOCRATE.

Non inutile fore arbitratus ſum, de Socratis vita ac praeceptis, ratione docendi, accuſatione et morte aliqua diſſerere, quippe quae non ſemper recte intelligantur, ideoque Socrates aliis et priſcis et recentioribus ab omnibus vitiis ac erroribus humanis plane vacuus, tamquam deus, aliis omnis longe animi praeſtantiae, qua vere excellebat, expers fuiſſe viſus ſit. Socratem, Sophroniſci et Phaenaretes, obſtetricis filium, qui natus Athenis Olymp. LXXVII, 4. 6 Maii, (vid. ad II, 25 init.) mortuusque Olymp. XCV, 1. vel fere CCCC. anno ante Chriſt., vixit plus ſeptuaginta annos (vid. II, 36.), ſane optimum excellentiſſimumque iſtius temporis virum fuiſſe, nemo negabit conſideraturus eius praecepta, vitam ac totam iſtarum rerum et hominum rationem. Iam adoleſcens, quum patris ſtatuarii negotium mature reliquiſſet, literis ac lectioni priſcorum philoſophorum deditus fuit, et homines cuiusque generis peritos audiuit cumque iis collocutus eſt. Sophiſtarum, ſeu philoſophorum tum male audientium, (vid. excurſ. ſequ.) doctrinas ſplendidas de rerum natura et origine, ſenſusque ac mentem fugientes ingenio iuuenili amplexus mox reliquit, philoſophiae morali, animum hominis emendanti viamque ad felicitatem monſtranti, muneribus publicis ſpretis, ſolummodo vacauit, non tamen contemnens ceteras ſcientias. Sed inprimis munus hominum docendorum diuino iuſſu eligendum ſibi putauit, non id profitens. Cui officio ſponte ſuſcepto mire conuenit eius vitae ratio longe

ſimpliciſſima, frugalis ac temperans, omnem luxuriam in victu ac veſtitu diuitiasque plane reſpuens, labores, vt belli, aeſtum frigusque facile ſustinens. Animi ratio minime reſpondit corporis ſpeciei (Cic. Fat. 5. Tuſc. IV, 37.). Solo ſtudio homines reddendi meliores vehementiſſime incitatus, amicitiam puriſſimam erga alios prae ſe tulit. Gratiſſima adliciendi homines inprimisque adoleſcentes, ac, cui non potuit reſiſti, methodus (Cic. de Orat. III, 16.) plane operuit ingratam oris formam. Pauperrimus, maximus dictis factisque hominum fuit benefactor. Deum reuerenter colentis, contenti, fortis, conſtantis comisque et ſemper animo eiusdem ſerenitatem continuam varia fortuna non magis labefactare potuit, quam tempeſtas corpus; ac ſane nomine, quo donatus erat a Delphico oraculo, ſapientiſſimi omnium hominum digniſſimus fuit. Docendi ratione ab omnibus philoſophis ſeu Sophiſtis plane distulit Socrates. Non enim modo legit cum ſuis amicis priſcorum philoſophorum ſcripta, ſed et ad rerum, quas ipſe non callebat, peritos eos deduxit; quin ipſe omnis generis homines omnibus temporibus ac locis accedens, colloquendo inſtruxit, nullo loco, quo ſemper inſtitueret, deſtinato. Ironiam, qua colloquens ſuo more vtebatur, maxime amabat. Quae non eo tantum elucebat, quod ſuae cognitionis viliorem ſpeciem praebens, contrariorum ſapientiam tollebat, ſed etiam inprimis, quod in quaque re ſuspenſus et inſtitutionem ab iis petens, eo redigebat aduerſarios, vt ſententias ſuas clare confiterentur, ac de ſe ipſi dubitarent. (Vid. Cic. de Orat. II, 67. Tuſc. I, 30. Brut. c. 85. Acad. I, 4. II, 5. Offic. I, 30.) Exempla huius ironiae vid. Xen. Mem. Socr. I, 2. IV, 2 et 4. Plat. Protag. p. 292. ſ. Hippia min. p. 357. Menon. p. 337. Nota eſt Socratis ars, quam obſtetriciam adpellauit, quum blanditiis homines, ſaepe inuitos, ad ſe adlicere

eorum-

Digitized by Google

eorumque attentionem incitare ſciebat exemplis (v. c. Xen. M. S, II, 3. §. 14. III, 6. §. 2. IV, 2. §. 9.) quae minime ad eos pertinere videbantur, quaeſtiunculis, ad ſpeciem leuibus, quibus reſponſa iis eliciebat, ac varia obiiciens denique ad incitas redigebat aduerſarios, adeo, vt ſe ipſi redarguerent auxiliumque ab eo petendum putarent, atque ita falſis ſententiis deſiſtere ac viam rectiorem inire cogerentur. (Vid. Plat. Theaet. Alcib. I. II. Theages, Laches, Xenoph. Oecon.) Maxime autem haec ars obſtetricia (μαιευτικη τεχνη Plat. Menon. c. 12.) Socratis in eo valuit, vt ideae obſcurae in animo dormientes excitarentur clarioresque fierent, vid. ibid. Cl. Bieſter. it. Plat. Theaetet. Doctrina tamen Socratis praecipue ipſum principem philoſophorum antiquitatis effecit, gloriamque ſuam, qua ſemper ornatus eſt et ornabitur, confirmauit. Philoſophiam veneno, argutiis ac ſomniis Sophiſtarum ac Phyſicorum veterum inquinatam purgauit, eamque in inquirenda rerum, elementorum, dei natura et origine aliisque mentem excedentibus errantem ad hominis naturam animumque penetrandum reuocauit. (Cic. Tuſc. V, 4.) Qua philoſophia purgata ac pulcerrime ditata adiutus amicos ſuos Socrates via facillima perduxit ad deum, iam quidem ab Anaxagora cognitum, ſed ob odium ciuium ab eo celatum. Legas ſis, mi Lector, nonnulla pulcerrima de deo eiusque prouidentia Xen. M. S. I, 4. Deo vndique praeſenti ac omniſcienti vſus homines emendare ſtuduit; item deum non poſſe corrumpi, adeoque pure i. e. puro animo, fide ac ſtudio in negotiis reuerendum eſſe docuit. (Xen. M. S. I, 3. IV, 3.) Pulcerrime disputat de precibus et adoratione deo debita. (Plat. Alcib. ſec. Xen. M. S. l. c.) Nihilo tamen minus plurima religionis paternae ſerio acceptauit ac deos plures deasque ac daemonas (quorum vnum et ſibi ipſe attribuit, de quo mox plura dicam)

credidit, iis ſacrificauit, ominaque ac praedictiones aeſtimauit. Sed, ſi rem paullo acutius perpenderis, quis alius, quam is, qui nondum plane erat mente illuſtratus, talia adhuc ex parte retinens, ceterum praeſtantiſſimis Socratis virtutibus exornatus, magis fuit idoneus ad munus doctoris publici illius temporis obeundum? Qui ſi fuiſſet eorum expers ac perfectior, alios a ſe potius deterruiſſet, quam adlexiſſet, atque ita ſaltum in rerum natura prodidiſſet. Nonne et hic Dei ſapientiam adparuiſſe vides? — Errorem Socratis modo dictum de daemonio ſuo eiusque praedictionibus *Eberhard* V. cel. in *Allgemein. Theorie des Denkens u. Empfindens*, ex ſubitis ſenſus interni emotionibus ortum fuiſſe putat. Quum enim mens hominis in ſenſibus internis, potiſſimum quum claritate excedunt, magis paſſiua (vnde et nomina *paſſio*, *Leidenſchaft*, *παθη*, *adfectus*,) adpareat, quam vt originem eorum coniunctionemque ſemper diſtincte ſatis intelligere poſſit, quin imo, vt viuidiſſimi illi ſunt ſenſus, ita minime diſtinctam intelligentiam homini eſſe, minimeque compotem ſui mentem, clarum eſt: homo, non ſatis excultus, atque ita actionis mentis perpetuae inſcius, cauſam earum motionum internarum reperire neſciens, extra ſe eam quaerendam, et ex ſola ſupernaturalium et inuſitatarum rerum cupiditate, (qua homines omnibus fere aetatibus occupatos videbis) diuino adflatui adtribuendam putat. — Quare et bonorum morum et amoris virtutum, quomodo aetate iam prima fundamenta iaci poſſint, inſcii nonnulli Socratici, virtutem merum numinis putabant eſſe donum. Vnde porro, omni tempore atque vbique terrarum, ſomnia, diuinationes, ecſtaſes ac fere quaeque repentinae vehementesque animi emotiones diuinae eſſe originis a rudibus atque vecordibus putabantur. Sed et viciſſim ad illas deorum adpropinquationes

Digitized by Google

nes creditas efficiendas in omnibus fere gentibus homines eiusmodi animi motus, varia arte, producere et augere ſtuduerunt; quod nimirum in oraculis clariſſime videre poteris. Nec minus a poetis feliciſſime adhibiti ſunt tales animi effectus et boni et mali. — Ceterum doctrina de genio et bono et malo, cuique homini attributo, ita in orbe terrarum erat diffuſa, ac fere adhuc eſt, vt nec mirum ſit, Socratem in eumdem errorem incidiſſe. Eamdem ſententiam etiam *Meiners* V. cel. amplexus eſt in *Vermiſchte philoſ. Schriften* T. III, p. 36. ſſ, *de genio Socratis*. Diuinationem, docens, et poteſtatem hominum, futura proſpiciendi, magis tum fuiſſe communem, quam ipſam de deo perſuaſionem; omina ab omnibus fere philoſophis, Pythagoraeis, Socraticis, Platonicis, Peripateticis Stoicisque vehementer defenſa, (Cic. de Diuin. I, c. 3.) ab ipſo Democrito, deum, prouidentiamque eius et animi immortalitatem negante, vti a pluribus, accepta, iisque prae aliis fuiſſe probata. Socratem ergo nemini iſtius temporis ipſisque Sophis non abſurda viſa crediddiſſe (vid. Xen. M. S. I, 1 et 3.). Hoc eo minus mirum eſſe de eo, quem maiore imaginationis vi captum ex pluribus exemplis adpareat, vid. Plat. Symp, Diog. Laert. II, 23. Gell. Noct. Att. II, 1. Plat. Crit, c. 2. Cic. de Diuin. I, 25. Plat. Phaed. c. 60. Ceterum de genio Socratis etiam Plutarchus et Apuleius ſcripſerunt. — Animam porro docuit diuinae eſſe naturae, et ab omnibus naturis ac viribus ſe mouentibus ac ſentientibus huius terrae differre, ideoque omnimode ac diligentiſſime eſſe excolendam (Xen. M. S. I, 4.). Sed inprimis cognitionem ſui cuique homini maxime eſſe commendandam (ib. IV, 2.). Immortalitatem animae veriſimillimam Socrati eſſe viſam, praecipue ex Xen. Cyrop. VIII, c, 7. cf. Cic. Senect. c. 22. et Plat. Phaedon. videre licet. Nec minus pulcre ac

Digitized by Google

poetice loquitur Socrates de poenis ac praemiis apud inferos in Platon. Gorg. Apol. et Xen. Cyrop. l. c. His doctrinis de prouidentia diuina, immortalitate animae et de poenis praemiisque aeternis, quaſi fundamentis, Socrates philoſophiam moralem ſuperſtruxit. Virtutem, ait, eſſe facilitatem, pulcra et bona ſentiendi, cognoſcendi exercendique, vel ſtudium alios reddendi felices, nec aliis ipſisque inimicis nocendi; quapropter eam duplicem eſſe et temperantiam et iuſtitiam, εγκρατειαν ſeu σωφροσυνην et δικαιοσυνην; quas qui exercet, eum καλοκάγαθον nominat. Illam omnino eſſe dominationem omnium cupiditatum et conſuetudinum, quae perfectionem animi et corporis impediunt. Quare eam eſſe fundamentum omnium aliarum virtutum (Xen. M. S. IV, 5. II, 1. I, 3. §. 5. ſ. it. cap. 6. vbi eius praeſtantiam et intemperantiae aliorumque vitiorum pericula ac miſeriam nitidiſſimis coloribus mire depingit). Iuſtitia ſecundum Socratem comprehendit omnia officia aliis debita, vel obedientiam generalem erga leges et humanas et diuinas (Xen. M. S. IV, 4.). Omne bonum et pulcrum eſſe vtile, et contra (ibid. III, 8.); ergo ſolam virtutem eſſe pulcram ac vitium turpe. Iniuſtitiam morbum eſſe animi, ac poenis et paſſionibus ſolis curandum; vnde melius eſſe, iniuriam pati, quam reddere; nec inimicis nocendum, i. e. inimicum imperfectiorem non eſſe reddendum; aliud autem eſſe, malefactorem impunem dimittere, quod iniuſtum eſſet, eumque ſane imperfectiorem redderet. Ergo recte diſtinguit inter κακως ποιειν et βλαπτειν. (Xen. M. S. II, 3.). Denique, quia virtus hominem felicem ac perfectum reddat, vitium, imperfectum ac miſerum, omnem felicitatem conſtare in recte agendo; miſeriam in contrario; vnde ſequi, virtutem eſſe veram ſapientiam; vitium ſtultitiam. Quidquid exitu voluptatem praebeat, bonum eſſe; quid-

Digitized by Google

quidquid moleſtiam, malum. Pleroſque homines peccare ignorantia boni et mali ductos; quare ad felicitatem conſequendam maxime neceſſariam eſſe bonorum, malorum, omninoque valoris rerum cognitionem adcuratiſſimam. — Totam hanc Socratis philoſophiam quis eſt, quin fateatur, ſummum eſſe faſtigium, quo illo tempore hominum mens poſſet peruenire? et quae erat fortuna huius viri, quem omnes aetates maxima reuerentia ac vt perfectiſſimum ſapientiae exemplum vnanimiter adſpexerunt? Odium, carcer, cicuta! — Socrati eadem cum omnibus fere viris magnis fuit fortuna, praecipue in tali ciuitate democratica, vbi per plebem, omnia ſua voluntate regentem, et viris amplioribus ſemper inuidentem, ſinguli multa efficere poterant. Sic Athenis tum Comici, in his potiſſimum Ariſtophanes, nugis ſuis nemini parcebant, qui theatro expoſitus ridiculum poſſet plebi praebere ſpectaculum, adeoque Comicum reddere ſpectatiorem. Idem acciderat Pericli, Euripidi aliisque viris magnis. Quid aliud poterat exſpectari, quam Socrates, vir et toti Graeciae et exteris notiſſimus, ludibrio theatri traditus? Nec Ariſtophanes ſolus id fecit, ſed et antea Eupolis et Amipſias, idque longe amarius. Haec et commune odium Comicorum in Socratem, qui eorum ac praecipue Ariſtophanis petulantiam et mores in comoediis valde diſſolutos, ipſosque perdentes iuuentutis innocentiam vehementer ac indeſinenter vituperabat; haec igitur erant, quae Ariſtophanem ad deridendum Socratem commouerant; minus autem, vt ſaltem videtur, quod auctor argumenti Nubium Ariſtophanis, Aelianus II, 13. Diogenes Laert. II. 5. 18. aliique attulerunt, perſuaſio Anyti et Meliti, Socratis hoſtium ſingularium, cuius nec Plato, nec Xenophon faciunt mentionem, tum etiam Nubes, iſta comoedia nobilis, in qua Socrates deridetur, fere 23 annis ante mortem So-

Digitized by Google

cratis acta eſt, vbi iſtorum hominum odium in Socratem nondum tam graue fuiſſe videtur. Certe Ariſtophanes, qui et apud Platonem in Sympoſ. cum Socrate adparet, mortem Socrati parare ſe voluiſſe non putandus eſt. Pauca vero de Nubibus Ariſtophanis obiter adferam: Haec comoedia prima acta eſt Olymp. LXXXIX, 1. vbi poeta exſibilatus fuit, tecte id fortaſſe efficientibus Alcibiade, antea Socratis diſcipulo eiusque amicis (vid. Nub. v. 518—525.) et ipſe Socrates, qui fere numquam comoediis Ariſtophanis adeſſe ſolebat, nunc praeſens erat ſeque palam monſtrabat, quod tamen poſterius, tamquam iactantis viri, Cl. Meinerſio fictum videtur. Iterum anno ſequente fabula emendatior eſt acta, non tamen meliori fortuna (Schol. ad v. 9.). Tertio mutatam non autem in theatro actam nunc habemus; quamquam Aelianus II, 12. et Scholiaſt. pluries actas Nubes, denique Athenienſibus fuiſſe probatas dixit. Quarum fabulae mutationum veſtigia multa reperiuntur in ea ipſa. v. c. 549. Cleon vt mortuus dicitur, qui in aliis locis adhuc viuit. Integram autem comoediam Socratem optime ac veriſſime propoſuiſſe ac multa attribuiſſe ad eius damnationem, facile ac iure credi poteſt. Nec multa ei in Nubibus obiecta in eo ipſo reperta fuiſſe negari poteſt, quum Socrates illo, quo Ariſtophanes fabulam confecerat, tempore philoſophiam puriorem, qua ſplendebat poſtea, nonniſi primis hauſtibus guſtaſſe poſſet, ac potius ſomniis et argutiis inanibus ſophiſticis quodammodo captus fuiſſe videatur. Quid multa? Socrates eamdem cum omnibus mortalibus viam ad veritatem inueſtigandam peragrauit. An ideo turpi ſorte eſt vſus? Ergo vtique credi poteſt, Socratem adoleſcentem coeli, terrae et elementorum originem et naturam perſcrutari eſſe conatum (Nub. 100. 359. Xen. Symp. VI, 7.) et mathematicas literas amaſſe, (v. 145. 202.) quas profe-

Digitized by Google

profecto callebat et aeſtimabat. Multae tamen ſane inanes erant calumniae, vt, negaſſe Socratem deos veteres, et introduxiſſe nouos, pecunia docuiſſe, fuiſſe Sophiſtam, ſeu, vt tum dici ſolebat, τον ἡττω λογον κρειττω ποιησαι, (v. 99. et Xen. Oec. 11. extr. ibi Bach.) rem iuſtam debilitaſſe, et iniuſtam confirmaſſe argumentis fictis; item, quod maximum erat, ſe adoleſcentes perdidiſſe, emolliiſſe et inobedientes reddidiſſe. Sed plus damni Sophiſtarum et aliorum, quorum ignorantiam ac tumorem Socrates detexerat, calumniae, quam illa fabula ei attulit. Quare interfecto Alcibiade aliisque amicis Socratis potentibus, inimici huius per Anytum, Melitum et Lyconem, vt videtur, ante Heliaeam, concilium plebeium quingentorum iudicum, eum accuſabant, quod deos veteres negaret, nouos introduceret, ac iuuentutem perderet. Sed Socrates nec ſcripta apologia ampla ſe defendendum, neque defenſionem ſuo nomine a Lyſia confectam accipiendam putabat. (Xen. Mem. S. IV, 8. Apol. Cic. de Orat. I, 54.) neque timidas amicorum admonitiones curabat. Quare in iudicio tantummodo breuiſſime atque grauiſſime ſine lacrimis, nec maledicens calumniatoribus, nec auram iudicum captans ſe iuſtificabat plurimis eorum, quae in Platonis et Xenophontis Apologiis, Memorabilibusque Socratis maxima cum voluptate leguntur. Sed eadem conſtantia atque confidentia in ſuam innocentiam magis irritabat iudices; itaque Socrates damnatus in carcerem ſe conferebat, ſed placido vultu ac greſſu, nec vllum terrorem prodens, contemnens pecuniam ſibi ad liberationem oblatam, amicosque comiter ſolans. Sed poſt damnationem ob exſpectandum nauis ſacrae (Θεωρις) aduentum ex Delo (vid. Noſtr. I, 16 init.) mors ad 30 dies dilata eſt, quos vtiliſſimis grauiſſimisque de immortalitate animi colloquiis cum amicis ſuis quotidie habitis, ac in Platonis

Digitized by Google

Phaedone iucundiſſime legendis, donauit. Semper contento animo ac ſereno vultu reiecit occaſionem aufugiendi, a Critone ſibi oblatam. Placidiſſima mente ac vero philoſopho conueniente Socrates denique bibens cicutam *) inter lacrimas ac lamentationes amicorum lugentium ipſe minime ſuſpirans nec lacrimans mortem conſtantia maxima admiratuque digniſſima oppetiit. — Sic vixit, ſic obiit ſapientiſſimus hominum et doctor et amicus et pater! — Non multo poſt Athenienſes, mutatis animis ſuis mutabilibus, ſincerrime lugentes poenas a Socratis perſecutoribus ſumſerunt, (quod *Barthelemy* in *Reiſen des iungen Anacharſ. überſ. von Bieſter* Tom. V, p. 445. plane negauit, et vt fabulam minime probatam rationibus refutauit) eique ſtatuam a Lyſippo factam erexerunt, Diog. Laert. in Socrat. Plat. Phaed. Crit. — Haec omnia de Socrate ſummatim hic propoſita, pluribus legi poſſunt in Cel. *Meiners Geſchichte des Urſprungs, Wachsth. u. Verfalls der Wiſſenſch. in Griechenl. u. Rom.* Tom. II. *Bibliothek d. alten Literatur u. Kunſt.* 1. 2. Stück. No. 1. *Proceſs des Socrates* et *Reiſe des iüng. Anacharſis durch Griechenl. von Abbe Barthelemy, überſ. von Bieſter* p. 368 et l. c.

*) *Schierling*, κωνειον, herba, cuius ſuccus ob vim admodum refrigerantem eſt venenum.

EXCVR-

EXCVRSVS
DE SOPHISTIS VETERIBVS.

Poſt glorioſiſſimas victorias de Perſis delatas magna erat victoribus cum ſtudio reaedificandi vrbes, cupiditas cognitionum vtilium et delectantium. Abundantia enim protulit otium, otium cupiditatem cognitionum, et haec lucem generalem, vnde vbique viri eruditiores oriebantur, qui adoleſcentes capaces docere cupiebant. Aeque et eloquentia et politia, quum poſt bella Perſica plurimae ciuitates Graeciae democratice regerentur, ideoque oratores et politici maximam conſequerentur auctoritatem, prae aliis ſcientiis diligebantur et docebantur. Athenae, nunc ditiſſimae potentiſſimaeque factae ſunt atque ſedes maximorum opificum ac doctorum. Quorum cum luxu et aliis vitiis, vt fit, ortis, ſimul et praecepta moresque corrumpebantur. Falſiſſime adhuc de *Sophiſtis* cogitabatur, quum putarentur ſoli inanes nugatores et qui modo inutiliſſima percontari ſtuderent. Sed adcuratior ſcriptorum Platonis, Ariſtotelis Ciceroniſque lectio alias ſententias producet. Omnes Sophiſtae aetate erant aequales et ſimiles ſibi talentis et ſcientiis, quum omnes adpeterent gloriam magnorum oratorum ac rhetorum; nec tamen ceteras non tradebant ſcientias. Celeberrimi eorum fuerunt Gorgias Leontinus, Protagoras, Hippias, Prodicus cet., quorum tamen fere omnes omni inſtitutione ab aliis accepta carebant. Veterrimi Sophiſtae (ad quos ipſos Pythagoraeorum numeres ſucceſſores) magna aeſtimatione et qui laudarentur, erant digni. Nouerant enim multa ſcitu digniſſima. Naturam i. e. originem eſſentiamque rerum doce-

docebant, inprimis magnitudinem ac motus coeleſtium; tum cauſas viſionum ac terreſtrium qualitates. Porro numerorum monſtrabant proportiones et quantitates; effectus atque ſonorum connexiones; denique artem alios turbandi et in colloquiis vincendi. De ſcientia v. c. Hippiae vid. Plat. Hipp. Cic. de Orat. III, 32. Neque vero non ditabant et augebant cognitiones partas. Quare inueniebant tradebantque politiam eloquentiamque, quippe ipſi primi magni oratores. Diſſerentes primi de natura linguae, de origine, conſtructione ac deriuatione verborum, de ſtruendis periodis earumque euphonia, artem bene loquendi ſcribendique regulis fundarunt. Huc pertinent inprimis Protagoras, Hippias et Prodicus. Idem primi de virtute ac felicitate, de bello; item de picturae theoria arteque ſtatuaria diſſeruerunt; quae omnia et ore tradiderunt inque libros redegerunt. Hinc vbique maxima gaudentes veneratione et adplauſu amicos auditoresque innumeros nec minus maximas ſibi compararunt diuitias. Etſi igitur Sophiſtae cognitiones viresque ad patriae vtilitatem, eamque interdum publicam adhibuerunt; quamquam gloria tantum aut emolumento ducti: nihilo tamen minus fuerunt homines maxime contemnendi, qui ipſi nomen ſapientum ſibi arrogarunt. Vbique ſe ſolos profeſſi ſunt eos, qui homines ſapientes, felices ac bonos, quin potentes oratores ac duces populorum reddere poſſent. Non, vt priores philoſophi, adoleſcentes priuatim ac in ſermonibus inſtituentes, ipſi celeberrimas Graeciae vrbes peragrarunt, in locis publicis ac feſtorum tempore, maxime Olympicorum, concionati, non vt mentes illuſtrarent animosque emendarent, ſed ſola vani ſplendoris, diuitiarum ac voluptatis cauſa. Plat. Theaet. Cic. Acad. IV, 24. De maximis eorum diuitiis vid. Diodor. XII. Quinct. III, 1. Protagoras et Gorgias inſtitutionem elo-

quen-

quentiae fere 2000 thal. vendiderunt. Sed et tantum ſibi ſumſerunt, vt et Gorgias v. c. (aliis id dein imitantibus) Olympiis palam pronunciaret, ſe ad omnia, de quibus quisque audire vellet, eſſe paratum, Cic. de Orat. I, 22. II, 4. Plat. Protag. De Hippia idem Cicero de Orat. III, 32. Maxime autem praeceptis ſuis perniciosiſſimis, quibus imbuerunt adoleſcentes, ſunt nobilitati. Plane enim ens diuinum reiecerunt; omnia forte ac neceſſitate quadam orta eſſe, Plat. de legg. X, Xen. Mem. Socr. IV, 3. nec regi ratione, Diog. IX, 51. omnem autem de diis opinionem atque cultum eorum, legislatorum fuiſſe inuentionem. Quare his eorum ſententiis omnem religionem funditus ſublatam recte iudicauit Cic. N. deor. I, 4. Anima non niſi pars corporis iis fuiſſe videtur, Diog. l. c. Praecepta eorum moralia eiusdem fuerunt generis, et Socraticis plane contraria: Omnes actiones a natura nec mala eſſe, nec bona, idque non niſi legibus ciuilibus fieri; malitiam, quibus eſſet, vtilem eſſe ac prudentiam; iuſtitiam vero et virtutem nocere; perfectum ſolum eſſe eum, qui alios ſibi ſubiicere ſciret; felicem, qui cupiditatibus plurimis maxime ſatisfaceret. Iniuriam pati, turpe eſſe, Plat. Gorg. imbecilliores omnino a natura conſtitutos eſſe, vt ſeruirent potentioribus, vnde etiam horum cauſa exſiſterent. Leges ciuiles a timidis et imbecillis eſſe latas, quibus, vt a lege naturali discrepantibus, obedire, non eſſe viri fortis, Plat. de rep. Hominem improbiſſimum ac iniuſtiſſimum ſemper reperiri feliciſſimum, modo ſpeciem iuſtitiae induere calleat; ergo ſpeciem virtutis virtuti ipſi eſſe praeferendam. Abſtinentiam et temperantiam voluptatis ac laetitiae inimicas eſſe rationique contrarias; ac veram felicitatem eſſe perfectum voluptatum vſum. Fabula Prodici Sophiſtae de Hercule in via pulcerrima efficta, vid. Xenoph. Mem. S. II, 1. minime purgat Sophiſtas,

quum

Digitized by Google

quum ipſe Prodicus, vt ceteri, vrbes peragrans aliis alia hominibus recitaret, ipſamque virtutem pulcerrimis coloribus exornatam tantum abeſſet, vt vere aeſtimans adoleſcentibus commendaret, vt ipſe voluptatibus abiectiſſimis auaritiaeque omnium maxime ſacrificaret, ideoque homines ad ſe adliceret. Spectabant enim omnes Sophiſtae quam maxime eo, vt admirationi eſſet ars Sophiſtica, eaque diuitias et gloriam mererent; quare orationes guſtui auditorum adcommodandas putabant. Erat autem ars iſta (vel ἐριςικη, vel ϭοφιςικη, á Platone dicta) defendendi ipſa contraria ac refutandi, ineptias adprobandi, et quod Socrati immerito obiiciebatur, τον ἡττω λογον κρειττω ποιειν; deinde continuis interrogationibus et ſophiſmatibus alios in dubium vocandi, ſe autem inuictos reddendi, vid. Cic. Brut. 8. Quae ſi omnia perpenderis, Sophiſtas multo magis nocuiſſe hominibus, quam profuiſſe adparet. Sophiſtarum denique nomen et genus ad tempora Iſocratis vsque pertinuit; ipſi tamen iam Socratis tempore deſpectui fuerunt. Non enim licuit iis, vt garrulis, coram iudice adparere; imo nomen diffamatum ſic erat, vt valde id cauerent doctiſſimi Graecorum. Cauſam autem eius contemtus attulerunt tum Plato, Socrates, Iſocrates aliique philoſophi, nugas eorum noxamque illuſtrantes, tum maxime vita atque ipſa eorum praecepta. Vid. Iſocrat. orat. contra Sophiſtas, περι αντιδοσεως et Panathenaicum.

EXCVR-

Digitized by Google

EXCVRSVS
DE ZENONE ET STOICIS.

Suidas: *Ζηνων, Κιτιευς (πολις δε εϛι Κυπρȣ το Κιτιον) φιλοσοφος, ὁς ηρξε της Στωϊκης αἱρεσεως. επεκληθη δε και αυτος Στωϊκος, δια το εν τῃ ϛοᾳ τῃ εν Αθηναις διδαξαι αυτον, ἡτις Ποικιλη εκληθη. μαθητης δε ην Κρατητος τȣ Κυνικȣ· ειτα Πολεμωνος τȣ Αθηναιȣ.* Multa Stoicis in phyſicis rebus erant propria. Cic. Acad. II, 41. *Zenoni et reliquis fere Stoicis Aether videtur ſummus deus, mente praeditus, qua omnia regantur.* Quare ſaepius mundus ipſe ab iis *deus* dicitur, quo tamen ipſa mens omnia penetrans ſubintelligi debet, vid. Nat. deor. II, 34. *Mundus eſt animans compoſque rationis.* Vnde porro animas, a deo auulſas, eamdem naturam retinere putabant, easque diuinae naturae *αποσπασματα*, homines vero dei ſocios appellabant, Senec. ep. 94. Quo factum, vt mentem (*ἡγεμονικον*) homines *genium, τον ενδον δαιμονα*, imo *deum* nominarent, quem ſacrum ſeruare quemque oporteat, Senec. ep. 41. Epict. ap. Arrian. I, 14. Ex hac diuina hominum origine ſpecioſa de noſtrae naturae excellentia et ſanctitate doctrinam deducebant. Sic ſeruorum et gladiatorum cauſa ab iis tamquam patronis generis humani contra ſuperbos eorum dominos et populum Romanum ſuscipiebant. Cic. Nat. deor. I, 14. *tollit omnino vſitatas receptasque cognitiones deorum — et rebus inanimis et mutis* allegorice *haec docet tributa* eorum *nomina;* h. e. phyſicas allegorias ex Mythologia exſculpebant Stoici; ibid. II, 26. Epict. apud Arrian. III, 13. Senec. conſolat. ad Marc. c. 19. Cic. Fat.

Digitized by Google

Fat. 15. *Stoici omnia fieri dicunt*, Nat. deor. II, 22. *Naturam ignem eſſe artificioſum ad gignendum progredientem via. Animus quoque Zenoni ignis videtur*, Tuſc. I, 10. πνευμα, aethereum, per totum corpus expanſum, Diog. Laert. VII, 155. ſſ. qui animus octo comprehendit vires diuerſas, hae ſunt quinque ſenſus, vis generandi, loquendi, denique ratio vel mens; Diog. ib. 110. Galen. de dogm. Hippocr. et Plat. III, 1. quarum poſtremam, vt praeſtantiſſimam ἡγεμονικον dixerunt Stoici, cordique incluſerunt. Nobilitauit tamen philoſophiam Stoicorum maxime illa *apathia* ſeu abſentia perturbationum animi, qua non plane intellecta, Stoiciſmus multis diffamatus eſt. Mire hanc rem expoſuit *Meiners* V. cel. in *Vermiſcht. philoſoph. Schriften* T. II, p. 130. ſſ. docens, motiones animi (παθη) Stoicis non eſſe quosque ſenſus iucundos et contrarios, ſed eos tantum, qui nos ducunt ad res, ſola vel doloris vel voluptatis praeſentis cauſa, vel bona vel mala putandas, hasque ſpecioſas magis iuſto quaerendas vel reſpuendas, Diog. Laert. VII, 110. quae παθη ergo ſupprimenda Stoicis videntur, non autem illi ſenſus mitiores vel iucundi, vel iniucundi. Ergo *tremet ſapiens et dolebit et expalleſcet*, Senec. ep. 71. *lacrymas naturalis neceſſitas exprimit*, ep. 99. Epict. ap. Gell. XIX, 1. XII, 5. Quas autem impreſſiones tantum abeſt vt Stoici abiecerint, vt earum abſentiam σκληροτητα, αναισθησιαν, *ſtuporem* et *immanitatem* dixerint. Sed ſi iis animus cedit, vel vt dixerunt, προσδοξαζειν συγκατατιθεται, illa fiunt παθη, Senec. de ira II, 1—5. 8. quae ita ſunt voluntaria. Cic. Tuſc. IV, 9. Stoici quatuor animi adfectus docuerunt *primarios*, ἡδονην, *laetitiam*; φοβον, *metum*; επιθυμιαν, *libidinem*; λυπην, *animi aegritudinem*; quibus oppoſuerunt tres ευπαθειας, *conſtantias*: laetitiae χαραν, *gaudium*; metui ευλαβειαν, *cautionem*; libidini βουλησιν, *volun-*

tatem;

Digitized by Google

tatem; quartae nullam, quod ſapienti vere malum non poſſet accidere. Tuſc. IV, 7. 11. 16. Diog. VI, 111. 116. Apathiae illius ope homo fit liber, qui tunc res recte aeſtimare poteſt. Epict. Enchir. 13. Ipſa vero Stoicis eſt imperium ſenſuum praeſentium principiis rationi conſentaneis exercitum, χρησις φαντασιων, Epict. ib. 6. Magnifice, adeo fere, vt natura hominis excedi videretur, de virtute ſentiebant Stoici, Cic. Acad. I, 10. *omnia, quae ad beatam vitam pertinent, in vna virtute ponebat Zeno, — idque* adpellabat *honeſtum, quod eſt ſimplex quoddam et ſolum et vnum bonum; calamitoſa autem vita in vitiis et peccatis.* Praeter virtutem et vitia (κακιων) nulla neque corporis neque fortunae bona malaue eſſe, quibus ſumma honeſti viri beatitudo augeri vel minui poſſit. Omnes ſapientes viros et inter media tormenta beatos. Virtutem nullis externis indigere praemiis, quum ſibi ipſa ſufficeret. Beatitudinem non productione temporis, ſed propria perfectione aeſtimari debere. Vnde factum eſt, vt omnes vna Stoici immortalitatem animae negarent; ita tamen, vt eam vel ſtatim cum corpore deleri, vel, vt multi priſcorum, Zeno, Cleanthes, Chryſippus, per aliquod tempus ſuperſtitem ad mundi vsque interitum perdurare putarent. Senec. ep. 2. 57. 71. Antonin. II, 17. Cic. Tuſc. I, 32. Per interitum autem animae non redactionem eius in nihilum putabant, ſed elementa eius vel partes reſolutas ad naturam reuerti, ſeu in rationes mundi ſeminales recipi. Antonin. IV, 21. Paſſim tamen omnino de ſtatu animae poſt mortem Stoici dubitare reperiuntur, v. c. Senec. ep. 24. 65. 71. Conſol. ad Polyb. c. 27. Antonin. III, 3. VIII, 58. XII, 5. — O nos felices, de animarum immortalitatis certitudine melius edoctos, etiamſi tum de loco, tum de modo eius beatitudinis incertos! — Vnum vero bonum Stoici ſtatuebant, honeſtum, vnum-

que malum, peccatum. — Videatur *Tiedemanni* ſyſtema philoſophiae Stoicae. Αδιαφορα tamen conſtituebant, i. e. res inter bonum malumque interiectas, prout res iſtae aut αξιαν. aut απαξιαν haberent, i. e. aeſtimatione dignandae, hisque contrariae. Vtramque claſſem diuidebant rurſus pro *maiori* vel *minori* αξια vel απαξια rerum. Ita Stob. eclog. eth. p. 174. προηγμενα (Cic. *praepoſita*) dicebantur res poſterioris claſſis, i. e. maiorem αξιαν, αποπροηγμενα, minorem απαξιαν habentes. Rebus autem minorem αξιαν, vel minorem απαξιαν habentibus nullum erat nomen propoſitum, vid. Cic. Fin. III, 15 — De inani Stoicorum diuiſione officiorum vid. Cic. Acad. I, 10. Inter recte factum (κατορθωμα ſeu *officium perfectum*) atque *peccatum* vel *contra-officium*, media Zeno locabat illa *officia*, vel *officia media*, καθηκοντα, vid. Cic. Offic. I, 3. Stob. eth. l. c. *recte facta ſola* (κατορθωματα) in bonis actionibus ponens; praue i. e. *peccata* in malis. De his vid. etiam Tiedemanni V. cel. Syſt. phil. Stoic. — Cic. pro Mur. 29. *Sapientem gratia numquam moueri, numquam cuiusquam delicto ignoſcere; neminem miſericordem eſſe, niſi ſtultum et leuem; viri non eſſe, neque exorari, neque placari. — Omnia peccata eſſe paria, — — ſapientem — nullius rei poenitere, nulla in re falli, ſententiam mutare numquam.*

EXCVR-

Digitized by Google

EXCVRSVS
DE EPICVRO.

Epicurus, Athenienſis, ex tribu Gargettia, auctor ſcholae a ſe ipſo dictae, (vid. Suidas) glorians quidem, ſe magiſtrum habuiſſe nullum, Cic. Nat. D. I, 26. 33. 43. in plurimis tamen ſequebatur Democritum, maxime in phyſicis. *Deum eſſe*, eum non negaſſe, Perizonius cum pluribus putat, quare inter atheos cenſum eſſe neque a veteribus, neque a Noſtro (qui II, 31., Perizonii ſententia, diſerte duplicem philoſophorum quorumdam ſententiam memorauerit; priorem *non eſſe deos*, alteram, *deos nihil nos curare*; vnde et mox contra vtramque illam barbaros, ait, tradere, *και ειναι θεους και προνοειν ἡμων*. Prioris ergo ſententiae fuiſſent Euemerus, Diogenes, Hippon et Diagoras, poſterioris, omnium conſenſu, Epicurus, haud dubie et Soſias, quippe qui atheis a nemine adſcribatur.). Hominum a deo, putare videbatur, animis notionem deorum impreſſam eſſe, quam adpellat *προληψιν*, Cic. Nat. D. I, 16. ſ. Deos etiam eſſe beatos et immortales, et habere quaſi-corpus, non verum, quaſi-ſanguinem, non verum, ibid. c. 18. Porro eos nihil curare homines, nihilque agere, ſed otio et tranquillitate aeterna frui, quare non eſſe colendos, ibid. c. 41. Hinc etiam finem bonorum ſ. ſummum bonum eſſe voluptatem, (*αταραξιαν*) i. e. priuationem doloris, quem habuit pro ſummo malo. Cic. Fin. I, 9. ſſ. it. Noſtr. IV, 13. et ſapientiam ipſam omnesque omnino virtutes nonniſi propter voluptatem eſſe expetendas. Cic. d. l. c. 14. ſſ. — Atomos, i. e. corpuſcula, quae diuidi non poſ-

Digitized by Google

ſunt, res elementares omnium rerum Epicurus a Democrito excepit; eos, ait Cicero, ſecundum Epicurum in mundi initio ſe ſeorſim ferri, denique, (vbi a Democrito abiit) perpaullum declinare, et ita effici complexiones atomorum inter ſe; ex quo efficeretur mundus omnesque partes eius, quaeque in eo eſſent. Nihilo tamen ſi haec omnia lecta altius et adcuratius eoque modo dijudicaueris, quo *Meiners* V. cel. in *Vermiſcht. philoſ. Schriften* P. II, p. 45. ſſ. vitam ac philoſophiam Epicuri a Gaſſendo in libro *de vita et moribus Epicuri* ardentiſſime defenſi acutiſſime excuſſit, vita Epicuri ſententiis ſuis ac praeceptis ſaepius erit contraria, partesque philoſophiae inter ſe mire pugnantes, vix ſecum conciliandae. Compares ideo, ſi lubet, teſtimonia Ciceronis Tuſc. V, 9. 26. 31. Fin. II, 25. Senecae ep. 6. 18. 21. de vita beat. 13. Diog. Laert. in Epicur. de eius virtutibus, temperantia et ſeueritate cum aliis eiusdem Cic. locis, v. c. Quaeſt. III, 18, 20. Fin. II, 11. 21. Nat. Deor. I, 33. 40. 43. et Plutarch. in lib. *ὅτι ουδε ζῆν εστι ἡδεως κατ'* Επικουρον, et lib. *προς κολωτην* Diog. Laert. X, 6. 8. Maximos Graeciae, ſi ab Anaxagora et Archelao diſceſſeris, Socratem, Pythagoram, Democritum, Platonem, Ariſtotelem aliosque ignominia et contemtu perſequebatur; nec multum aberit, quin, inſpectis locis Cic. de Nat. deor. I, 44., cui adſentiunt, Cudworth., Mosheim, Meiners multique recentiorum, it. Lactant. de ira Dei I, 3. Sext. Emp. IX, 58. dii Epicurei plane euaneſcant, quos plebis Athenienſis ſacerdotumque irae eludendae cauſa finxiſſe videtur, illa enim ſua duo rerum principia Atomos et Vacuum deos prorſus tollunt, Diog. Laert. X, 40. Lucret. I, 440—450. III, 807. Senec. de benefic. IV, 19.

EXCVR-

Digitized by Google

EXCVRSVS DE CALLIA ET HIPPONICO.

Celeberrima Athenis familia fuit *Hipponicorum* et *Calliarum*, quos autem valde confuderunt ſcriptores. Rem ita expoſuerunt Perizon. et Stroth. in Chreſtomath. Graec. p. 234. Excurſ. II. Plutarch. Solon. p. 86. *Hipponicum* adpellat Solonis aequalem, qui forſan idem eſt, quem Herodot. VI, c. 121. Phaenippum dicit. Ei filius erat *Callias*, inimiciſſimus Piſiſtrato, qui eius ex vrbe eiecti bona coemit, tantamque dotem filiabus ſuis dedit, vt ex omnibus Athenienſibus, quoscumque vellent, maritos ſibi eligere poſſent, vid. Herodot. VI, 122. Hic δαδȣχȣ munere fungens pugnae Marathoniae adfuit, de quo Plut. Ariſtid. haec narrat: Εν δε Μαραθωνι — Αριϛειδης απολειφθεις φυλαξ των αιχμαλωτων και των λαφυρων — — ȣτ' αυτος επεθυμησε θιγειν, ȣτ' αλλον ειασεν, πλην ει τινες εκεινον λαθοντες, ωφεληθησαν· ων ην και Καλλιας ὁ δαδȣχος. τȣτῳ γαρ τις (ὡς εοικε των Βαρβαρων) προσεπεσεν, οιηθεις βασιλεα δια την κομην και το ϛροφιον ειναι· προσκυνησας δε και λαβομενος της δεξιας εδειξε πολυν χρυσον εν λακκῳ τινι (in puteo quodam) κατορωρυγμενον. ὁ δε Καλλιας ωμοτατος ανθρωπων και παρανομοτατος γενομενος, τον μεν χρυσον ανειλετο, τον δ' ανθρωπον, ὡς μη κατειποι προς ἑτερȣς απεκτεινεν. Εκ τȣτȣ φασι και λακκοπλȣτȣς ὑπο των κωμικων τȣς απο της οικιας λεγεσθαι, σκωπτοντων εις τον τοπον, εν ᾡ το χρυσιον ὁ Καλλιας ευρεν. Athen. tamen XII, 9. rem *Hipponico*, huius Calliae filio, tribuens, paullo aliter eam ſic narrat: Diomneſtus Eretrienſis a

 duce

duce Perſarum ingentem vim pecuniae, apud ſe depoſitam, accepit. Eam ille retinuit, Perſis in bello exſtinctis. Sed quum Darius bellum inferret Athenienſibus, Eretrienſes ſibi metuentes detulerunt ſuam quisque pecuniam ad amicos Athenienſes, et ita Diomneſtus ſuam ad Hipponicum, qui, Eretrienſibus a Perſis occiſis, eam retinuit. Putat tamen hic Stroth. l. c. nomina inter ſe mutata. Huius Hipponici filius fuit alter *Callias*, vid. Herodot. VI, 151. qui ad Artaxerxen Longimanum miſſus eſt legatus, vt foedus a Cimone cum Perſa factum firmaret. Ex hoc *Hipponicus* iunior eſt natus, de quo Noſt. XIV, 16. qui vna cum Eurymedonte praefuit copiis Athenienſium anno belli Peloponneſiaci quarto, proximo poſt mortem Periclis, cuius mortui vxorem habuit Hipponicus, et ex qua genuit *Calliam*, de quo ſermo eſt IV, 16. et 23. qui ab Ariſtophane in Auibus alibique exagitatus bona paterna dilapidauit, ita, vt tandem apud barbaram anum viuere coactus in egeſtate victus quotidiani mortuus fuerit, teſte Athen. l. c. Ariſtoph. Av. Calliam hunc tamquam auem inducens eius luxuriam ſignificat his verbis: *ὡς πτεροῤῥυεῖ*, h. e. *vt abiicit ſuas pennas*, vid. et Xen. hiſt. gr. VI, 3. Thucyd. I, 64. Plut. d. l. it. Alcib. Cimon. Camill. Gronou. Obſeru. IV, 7. — Ecce ſeriem quinque ordine continuo Calliarum et Hipponicorum, ſi a Phaenippo diſceſſeris, qui Athenis ab Olymp. LIX. ad XCII. h. e. per annos 152 floruerunt.

INDEX

Digitized by Google

INDEX
NOMINVM MEMORABILIVM
IN TEXTV AC NOTIS OCCVRRENTIVM.

A

Abderitae, not. ad I, 23. extr. IV, 20 med.
Aborigines, *populus Italiae*, IX, 16 init.
Abrotonum, *mater Themiſtoclis*, XII, 43 med. et not.
Academia, II, 18 med. not. III, 19 med. not. 35.
Achilles VII, 5 med. not. XII, 25 init. XIV, 23.
Actor I, 24. in. not.
Acuſilaus, *Argiuus*, XI, 2.
Aedoneus, *rex Moloſſorum*, IV, 5 in.
Aegina, II, 9 init. not.
Aeginenſes numi, XII, 10 fin. et not.
Aegiſthus, II, 11 med. IV, 26 med. XII, 42. et not.
Aegium, *vrbs Achaiae*, I, 15 fin.
Aegyptii, *vnde habuerint leges*, XII, 4. et not. XIV, 34.
Aeneas, XII, 64 med. et not.
Aeniani, *populus*, III, 1 extr. et not.
Aerope, *vxor Atrei*, XIV, 40. et not.
Aeropus, *rex Maced.* XII, 43 med. et not.
Aeſchines, *orator*, VIII, 12.
Aeſchylus, *tragoedus*, V, 19. et not.
Aeſopus, *fabulator*, X, 5.
Aethra, *Theſei mater*, IV, 5 extr.
Aetna, *mons*, VIII, 11.
Agamemnon, II, 11. med. XII, 25. et not. IV, 26.
Agariſte, *Cliſthenis Sic. filia*, XII, 24.
Agathocles, *rex Sicil.* XI, 4. et not.
Agathon, *tragicus et comicus*, II, 21 in. XIII, 4. XIV, 13.
Ageſilaus VII, 13. X, 20. XII, 15 med. XIV, 2, 27.
Aglais I, 26 in.
Agnon, *Alex. M. amicus*, IX, 3. et not.
Agones publici Athen. III, 38 med. not.
Agrigentini, XII, 29.
Agrigentum II, 4 med. not. 33 extr.
Agron, *bibulus*, II, 41 med. et not.
Agrotera, *Diana*, II, 25 med.
Ἀλαλκομενηΐς, *Mineruа*, XII, 57. extr. not.
Alcaeus, *Epicureus*, IX, 12.

Digitized by Google

Alcander, XIII, 23.
Alceſtis, *Admeti uxor*, XIV, 45. et not.
Alcetas, *homo bibulus*, II, 41 init.
Alcibiades, II, 1 init. III, 28. IV, 15 med it. 16. 21. et not. IX, 29 med. XII, 14 init. 34. XIII, 38 med.
Alcinous, *rex Phaeacum*, XII, 25 init.
Alcithoe, III, 42 med.
Alcman, *poeta*, I, 27 extr. et not. XII, 36. 50.
Alexander, v. Paris.
Alexander, *Pheraeus*, XIV, 40 et not.
Alexander *M.* I, 25. II, 3. 19. 25. 41 med. III, 17 extr. 32. IV, 29. V, 12 init. VIII, 7. IX, 3. 37. 38. X, 4. XI, 7. XII, 7. 14. init. 16. 26. 37. 54. 64. XIII, 7 init. XIV, 48.
Alexis, *comicus*, X, 6. extr. et not.
Alope, XII, 42. not.
Alpheus, *fluv.* II, 33 med. et not.
Alyattes, *rex Lydiae*, I, 19 med. not. III, 26. in. not.
Amaſis, I, 33. in. not.
Aminias, V, 19.
Amoebeus, III, 30 in.
Amphictyones, XII, 53 fin.
Amyclas, *philoſoph.*, III, 19 med. et not.
Amyntas, IV, 8. med. et not. *pater Philippi Maced.* XII, 43 med. et not.
Anacharſis, II, 41 med. et not. V, 7.
Anacreon, VIII, 2. et not. IX, 4. XII, 25 med.
Anapus, *fluv. Sicil.*, II, 33 extr.
Anaurus, *fluvius*, III, 1 med. et not.
Anaxagoras, II, 13 med. Excurſ. *Socr.* III, 2. et not. VIII, 13. 19. IV, 14. extr.
Anaxarchus, IX, 30. 37.
Anaxilas, I, 27. extr. et not.
Anaximander, *philoſophus*, III, 17 med. et not. 28 med. not.
Androtion, *ſcriptor Atticus*, VIII, 6 extr. et not.
Anniceris, II, 27 init. et not.
Anno ſ. Hanno, *Carthagin.* XIV, 30 et not.
Annus magnus, X, 7 med. et not.
Anoſtus, *locus*, III, 18 med.
Antagoras, *poeta*, XIV, 26. et not.
Antalcidas, *Lacedaem.*, XIV, 39. et not.
Antenor, *Troianus*, XII, 25 med. et not.
Anticyra, *urbs Phocid.*, XII, 51 med. et not.
Antigonus, *rex*; *Primus*, XII, 16. 25. 43. *Secundus*, ſ. Gonatas, II, 20. III, 5. 17. VII, 14. extr. IX, 26. 36.
Antiochus M. *rex*, II, 41 med. et not. Antiochi, *quot fuerint*, ibid. not.
Antiochus Aſcal., *philoſoph.* XII, 25 med. not.

Anti-

Antipater, *dux Alex.*, III, 36. not. 47. extr. not. XIV, 1.
Antiſthenes, *philoſ.*, II, 11 in. et not. IX, 35. X, 16.
Anytus, *accuſ. Socratis*, II, 13. *maxime* Excurſ. *Socr.*
Apelles, *pictor*, I, 29. in. not. II, 2 med. not. 3 in. et not. XII, 34. 41.
Aphthonetus, *ſatell. Phil.* XIV, 49 med.
Apis, *deus Aegypt.*, IV, 8. VI, 8. et not.
Apollo, *Delius*, I, 20. init. et not.
— *Hyperboreus*, II, 26.
— *Pythius*, III, 1 med. 43. 44. II, 32.
Apollocrates, II, 41 init.
Apollodorus, *Socrat. diſcip.*, I, 16 in.
— *tyrannus Caſſand.* XIV, 41. not.
— *Cyzicenus*, XIV, 5.
Apollonia, *ad pont. Eux.* III, 17 med. et not.
— — *in Illyria Maced.* XIII, 16.
Apollonius, *Ciceron. doctor*, XII, 25 med. not.
Araethyrea, *oppidum*, II, 33 med. not.
Arcadion, II, 41 in.
Arceſilaus, *philoſ.*, III, 17. not. XIV, 26 in. et not.
Archedamus, XIV, 49.
Archedice, *meretrix*, XII, 63. et not.
Archelaus, *rex Macedon.*, II, 21 init. VIII, 9. et not. XII, 43 med. et not. XIII, 4. XIV, 17.
Archemorus IV, 5 med. et not.
Archeſtratus, *vaticinator*, X, 6.
— *poeta*, XI, 7. et not.
Archidamus, *rex Laced.*, VII, 20 med.
Archilochus, IV, 14 in. X, 13. et not.
Archonides, XII, 8.
Archontes Athen. V, 13. in. not.
Archytas, III, 17 in. et not. VII, 14. X, 12. XII, 15. XIV, 19.
Arete, XII, 47. ſed vid. not.
Argiui, *vinolenti*, III, 15. *eorum cibus* III, 39.
Argyraſpides, IX, 3. verſ. extr.
Aribazus, VI, 14 in.
Ariſtaeus, II, 41. verſ. extr. ſed vid. not.
Ariſtander, *vates*, XII, 64. et not.
Ariſtides, *Athen.*, II, 43 in. III, 17 med. IV, 16. X, 15 in. XI, 9. XIII, 44.
— *Locrus*, XIV, 4.
Ariſtippe, III, 42 med.
Ariſtippus, VII, 3. et not. IX, 20. XIV, 6.
Ariſtogiton, XI, 8. et not.
Ariſtomache, *uxor Dionis*, XII, 47. ſed vid. not.
Ariſton, *pater Platon.*, X. 21 in. et not. IV, 9.
— *philoſophus*, III, 33 in. et not.

Digitized by Google

Ariſton, *alius philoſophus, praeceptor Caeſaris*, VII, 21.

Ariſtophanes, *Comicus*, I, 18. extr. II, 13. *maxime* Excurſ. *Socr.*

— *Grammaticus*, XII, 5. et not.

Ariſtophon, *rhetor*, XIV, 3. et not.

Ariſtoteles, *Cyrenaicus*, X, 8.

— *Stagirita*, I, 14. 15. III, 17. extr. 19 med. not. 36. et not. IV, 9 med. 19. V, 9. IX, 22. 23. XII, 54. XIV, 1.

Ariſtoxenus, *philoſ.*, VIII, 13.

Arius, *philoſ.*, XII, 25 med. et not.

Arrias, XIV, 48. ſed vid. not.

Arſaces, *nomen regum Parth.* II, 41 med. et not.

Arſiphone, *Homeri filia*, IX, 15 extr. not.

Artaxerxes, *Mnemon*, I, 21. in. et not. 32 init. II, 17 med. IX, 42. XII, 1 extr.

— *Ochus*, IV, 8 med. et not. VI, 8. IX, 42. not.

Aſia *inſula putatur*, III, 18 init.

Aſopus, *fluuius*, II, 33 med.

Aſpaſia, *Cyri iun. amica.* XII, 1.

Aſſyriorum *matrimonia*, IV, 1 med.

Aſtydamia, I, 24 med. not.

Atalanta, *Iaſii filia*, XIII, 1. et not.

Atellanae *fabulae*, IX, 16 in. not.

Atarbes, V, 17.

Athenienſes, II, 1. 9. 13. 22. III, 8. 17. 36. 38. 39. IV, 5. 13. not. 22. V, 10. 13. 15. 17. VI, 1. 5. VII, 19. VIII, 10. XII, 52. 61. XIV, 5.

Athenodorus, *Augusti famil.*, XII, 25 med. not.

Athos, *promontorium*, I, 15 med. et not. IX, 10. et not.

Atlantis, *inſula incognita*, III, 18 med. et not.

Atrax, *fluuius*, III, 1 med. not.

Atreus, II, 11 med.

Attalus, *Alex. M. comes*, XII, 16. ſed vid. not.

Auge, *Telephi mater*, XII, 42. et not.

Auguſtus, *imp.* XII, 25 med.

Aurunci, *popul. Ital.* IX, 16. in. not.

Auſones, *popul. Ital.* IX, 16 in. et not.

B

Bacchi *cognomina*, III, 40. 41.

Bacchiadae *Corinthi*, I, 19. extr. et not.

Bacchylides, *poeta*, IV, 15 med. et not.

Bacis, *vates*, XII, 35. extr. et not. 50 med. not.

Bagoas, VI, 8. et not.

Bellum *Perſicum*, *eius initium*, XII, 53 in. et not. *Peloponneſiacum*, ibid. *ſacrum*, ibid. *Graecorum cum Philippo Maced.* ibid. *Decelicum*, XIII, 58 med.

Belus,

Belus, *Babylon. conditor*, XIII, 3 in.
Berenice, *regina Aegypt.* XIV, 43.
Bias, III, 17 init.
Boeotarchae, VII, 14 med. XIII, 42.
Boeotorum *mulieres*, III, 42 init.
Boreas, *deus*, XII, 61. et not.
Boues ſolis, X, 18 init.
Brachmanes, V, 6 init. not.
Braſidas, *dux Laced.*, XII, 50. extr.
Briareus, V, 3. et not.
Bucolicorum *carminum origo*, X, 18. et not.
Buphonia, *feſtum*, VIII, 3.
Butus, *vrbs Aegypt.*, II, 41 med.
Byblus, *vrbs Phoenic.*, IV, 1. extr. et not.
Byzantini, III, 14 init. et not.

C

Cadmus, *Mileſius*, XI, 2. not.
Caecinus, *fluuius*, VIII, 18. extr. et not.
Caeſar, *Iul.*, VII, 21.
Calamodrys, I, 27 med. et not.
Calanus, *Indus*, II, 41 med. V, 6.
Callias, IV, 16. 23 init. vid. omnino *Excurſ.*
Callicrates, I, 17 init. et not.
Callicratides, *dux Spart.*, XII, 43 med. et not.
Calliſto, *meretrix*, XIII, 32.
Cambes, I, 27 med. et not.
Cambyſes, VI, 8.
Camirus, III, 17 med. et not.
Canes *Aegypt.* I, 4.
Cantibares, *homo vorax*, I, 27.
Caprae *Cretenſ.*, I, 10.
Cardia, III, 23. extr. et not.
Carice, VI, 1 med. not.
Carmani, III, 39 med.
Carneades, III, 17. extr. et not.
Caryſtus, *vrbs Euboeae*, IV, 27 med.
Caſſander, *Antip. fil.*, III, 47 extr. not.
Catacombae *Neapol.*, not. ad XII, 21.
Catana, *vrbs Sicil.*, III, 17 in. et not.
Cato, *Cenſor*, XII, 6. et not. XIV, 36.
Caucon, I, 24. et not.
Caucones, I, 24 med. et not.
Cea, *inſula*, VII, 20 in.
Cecrops, V, 13 in. et not.
Celaenae, *oppid.*, XIII, 21.
Celaene, III, 42 in.
Celtae, II, 31. XII, 23. not.
Cephiſſus, *fluuius*, II, 33 med. et not.
Cerberus IV, 5 in. not.
Cercidas, XIII, 20. et not.
Ceres III, 38 med. not. *ei. myſteria*, XIII, 38 med. et not.
Cerynia, *opp. Achai.*, XIII, 6. extr.
Chaeronea; *proel. ibi commiſſ.* VI, 1 extr. et not. VIII, 15.

Chal-

Digitized by Google

Chalcedon, *urbs Bithyn.*, II, 41 med.
Chalcidenſes, *ab Athen. victi*, VI, 1 in. et not.
Chalcioecus, *Minerua*, IX, 41. extr. et not.
Chalcis, *unde dictum*, VI, 1 in. not.
Charidas, I, 27. ſed vid. not.
Charidemus, II, 41 in.
Charilaus, I, 27. in. not.
Charippus, I, 27 in.
Chariton, II, 4 in.
Charmides, VIII, 1. extr.
Charon, *ſcript. antiqu.* I, 15 med.
Charondas, III, 17 in. et not.
Cherſoneſi, *nonnullae*, XII, 35 in. et not.
Chii, *ſeditioſi*, XIV, 25. et not.
Chilon, III, 17 med. et not.
Chiron, *Centaurus*, XII, 24.
Chium *vinum*, XII, 31 med.
Chius, VIII, 5 extr.
Choasper, *fluv. Perſ.*, XII, 40.
Chori, *cyclii*, X, 6 in. not.
Chryſippus, *Pelop. fil.*, II, 21. extr. XIII, 5. et not.
Cicero, XII, 25 med.
Cicylion, XIII, 15. ſed vid. not.
Cimon, *pictor*, VIII, 8.
— *victor Olymp.* IX, 32. et not.
Cineas, *Pyrrhi medicus*, XII, 33 in. ſed vid. not.
Cineſias, *poeta cyclicus*, X, 6 in.
Cios, *urbs Phryg.*, I, 25 med.
Cithaeron, III, 42 med. et not.
Clazomenae, *urbs*, III, 2. et not. 2. 15. extr. VIII, 5. extr.
Cleaenetus, II, 9.
Clearchus, *Heracleae tyrannus*, IX, 13. in. not.
Cleobulus, III, 17 med. et not.
Cleomenes I., *rex Laced.* II, 41. med. XIII, 19.
— *ultimus rex Laced.* XII, 8.
Cleon, *Athen.*, II, 9 med. 13 med. X, 17 not.
— *tyrann. Sicyon.*, XII, 43. extr. et not.
Cleonae, IV, 5 med. et not.
Cleonymus, I, 27 in. et not.
Cleophon, *demagogus*, XII, 43 med. not.
Clinias, *philoſ.*, XIV, 23.
Clio, *femina ebrioſa*, II, 41. extr. not.
Cliſthenes, *Athenienſis*, V, 13 med. not. XIII, 24. et not.
— *tyrann. Sicyon. auus illius Cliſth.* XII, 24. et not.
Clitomachus, *pancrat.*, III, 30 med.
Clitus, *Alex. amicus*, IX, 3. et not.
Cloelia, XIV. 45 not. extr.
Clypeus *Argolicus*, III, 24. med. et not.
Clytaemneſtra, II, 11 med. not. IV, 26 med.
Codrus, V, 13 in. et not.
Coecylio, XIII, 15.

Coeloſ-

Coeloſſa, *mons*, II, 33 med. not.
Colchi, IV, 1. extr. et not.
Colophon, *vrbs*, I, 19 med. VIII, 5 extr.
Color lugubris, XII, 1. extr. not.
Columbae, I, 15.
Congius, *quid ſit?* I, 26. not.
Conon, *imper. Athen.*, II, 10 in. et not. 18 in.
— *pictor*, VIII, 8.
Corinna, *poetria*, XIII, 25. et not.
Corinthii, I, 19. III, 15. V. 21.
Cornelia, XIV, 45.
Coroebus, *ſtultus*, XIII, 15. et not.
Coronae *laneae*, XII, 12. et not.
Corragus, *Macedo*, X, 22.
Cos, *inſula maris Aeg.*, I, 29 in. et not. VII, 20 in.
Coſa, *fluuius*, II, 26. extr. *ſed vid. not.*
Coum *vinum*, XII, 31 med.
Craterus, *Alex. M. amicus*, IX, 3 med.
Crates, *Cynicus*, II, 11 in. not. III, 6. et not.
Crateuas, VIII, 9. et not.
Cratinus, II, 13 med.
Cratippus, VII, 21 in. et not.
Cretenſe *vinum*, XII, 31 med.
Cretenſes, II, 22. 39. XII, 12. *ſagittarii*, I, 10.
Crimiſſus, *fluuius Sic.*, II, 33. extr.
Critias, *inimicus Socr.* II, 13. et Exc. *Socr.* IV, 15 med.
Critias, *ſcriptor*, X, 13. 17.
Critolaus, *philoſoph. Perip.* III, 17. extr. et not.
Criton, *diſcipulus Socr.* I, 16 med. II, 16. extr. et not. Excurſ. *Socr.*
Crobylus, IV, 16 med. et not.
Croeſus, *rex Lyd.*, III, 26 med. IV, 27.
Croton, II, 26 init.
Cteſias, *vorax*, I, 27. extr.
Cyane, *fons Sicil.* II, 33. extr.
Cynoſarges, II, 18 in.
Cypria *carmina*, IX, 15. et not.
Cypſelidae, VI, 13. extr.
Cyrenaei *luxurioſi*, XII, 30.
Cyrus, *ſenior*, XII, 43. et not.
— *iunior*, XII, 1 med.
— *fluuius*, I, 32 med.

D

Daiphantus, XII, 3.
Damaſippns, IV, 20 med.
Damnationis ratio ſub Caeſaribus, XIV, 43 in. not.
Damon, *ſcriptor*, III, 14 extr.
Daphnis, *paſtor*, X, 18 in. et not.
Dardanes, IV, 1 in.
Dares, *Phrygius*, XI, 2. et not.
Darius, *Hyſtaſpis*, IV, 5 extr. VI, 14. VIII, 17. XII, 43.
— *Codomannus*, VIII, 7.
Decelea. *Bellum Decelicum*, II, 5 med. et not.
Delium, III, 17 med. et not. VII, 14 in.

Delphi,

Delphi, *vrbs et ciues*, VI, 9.
Delphicum oraculum, III, 1. VI, 9.
Delphinium *iudicium*, V, 15. extr. et not.
Delus, *inſula*, V, 4.
Demades, *orator*, V, 12 in. XII, 43 med. XIV, 10.
Demaratus, I, 25. extr.
Demetrius, *Phalereus*, III, 17 med. et not.
— *Poliorcetes*, III, 16 in. IX, 9 med. XII, 14. 17.
Democedes, VIII, 17. et not.
Demochares, III, 7. VIII, 12 med.
Democrates, *pugil*, IV, 15 med.
Democritus, I, 23 not. IV, 20. 29 med.
Demoſthenes, *orator*, VIII, 12. III, 7. IV, 16. VII, 7. IX, 17. 19.
Derbiceae, IV, 1. extr.
Diagoras, II, 23. 31 med.
Dianae *templum Epheſium*, III, 26 med. not.
Διιπολια, VIII, 3. et not.
Dinon, *hiſtoric.* VII, 1. extr. not.
Diogenes, *tragoedus*, III, 30 med.
— *Sinopenſis*, II, 11 init. not. III, 29. IV, 2, 27. VIII, 14. IX, 19. 28. 34. X, 11, 16. XII, 56. 58. XIII, 26. 28. XIV, 33.
— *Phrygius alius*, II, 31 med. et not.
Diomedes, IX, 24.
Dion, III, 4. et not. 17. IV, 8. extr. 21. et not. VI, 12 med. VII, 14. IX, 8 med. XII, 47. XIII, 10.
Dionyſia, II, 30 med. et not.
Dionyſius, *ſenior Syracuſ. tyran.*, I, 20 in. et not. IV, 8. extr. et not. XI, 11. XII, 46. 47. 61. XIII, 10. 18. 34. 45.
— *iunior*, II, 41. IV, 8. 18. VI, 12. et not. IX, 8. XII, 60.
— *Heracleota, vorax*, IX, 13.
— *pictor*, IV, 3. et not.
Dioscuri, I, 30 med. et not. XIII, 38. extr.
Diotimus, *bibaciſſimus*, II, 41 in. IV, 27 med.
Dioxippus, *pancratiaſt.*, X, 22. XII, 58.
Dirce, *fons*, XII, 57 med. et not.
Dithyrambi, X, 6 in. not.
Doris, *regio*, III, 1. extr. et not.
— *vxor Dionyſ. min.*, IX, 8 in. XIII, 10.
Draco, *legislat. Athen.* VIII, 10 extr.
Dysmenidae, III, 7.

E

Ecbatana, VII, 8 med. et not.
Echecrates, *Sophiſta*, I, 25. extr.
Elaea, *vrbs Aeol.*, I, 25 med.
Elege, *Proeti fil.*, III, 42 med.
Eleuſinia, not. ad XIII, 38 med.

Eleu-

Digitized by Google

Eleutherius, *Iupiter*, II, 9. extr. et not.
Eliſſon, *fluuius Corinth.* VIII, 14 not.
Ellopides, IV, 8 med.
Empedocles, *philoſ.*, XII, 32. et not.
Epaminondas, II, 43. et not. III, 17 med. et fin. IV, 16. V, 5. VII, 14. XI, 9 med. XII, 3. 43 extr. et not. XIII, 42. XIV, 38.
Epheſus, VIII, 5. III, 26. XIII, 9.
Ephialtes, II, 43. extr. et not. III, 17 med. XI, 9. extr. XIII, 9.
Ephori, II, 15 in. III, 10. XIV, 7.
Ephorus, *hiſtoricus*, XIII, 23 extr. et not.
Epicharmus, II, 34 in. et not.
Epicurus, II, 31 med. et IV, 13. IX, 12. Excurſ.
Epidamnus, *vrbs Illyr.*, XIII, 16 in. et not.
Epidaurus, III, 24. extr. not.
Epitimedes, IV, 7. extr.
Eraſinus, *fluv.*, II, 33 med. et not.
Eraſixenus, *ebrioſ.*, II, 41 in.
Erechtheus, V, 13 in. et not.
Ergane, *Minerua*, I, 2 in.
Erichthonius, *rex Athen.*, III, 38 med. et not.
Erymanthus, *fluuius*, II, 33 med. not.
Eryſichthon, *vorax*, I, 27 med.
Erythrae, VIII, 5 extr.
Eryx, *mons Sicil.*, I, 15 med. et not.
Eteocles, *ephor. Laced.*, XI, 7. et not.
Etruſci, *populus Ital.*, IX, 16 in. not.
Eubatas, X, 2. et not.
Eubula, XII, 28.
Eudoxus, VII, 17. et not. X, 7 med. not.
Eumenes, III, 23 extr. XII, 43 med. not.
Eumolpus, VIII, 6 in. vid. not.
Eupolis, *comicus*, XII, 30 med.
Euripides, II, 8 in. not. 13 med. 21. extr. V, 21. XII, 15. XIII, 4.
Europa, *inſula credita*, III, 18 med.
Eurotas, *fluuius Lac.*, II, 33 med. et not.
— *fluuius in Pelaſg.* III, 1 med. not.
Eurybiades, *Spart.* XIII, 40 med.
Eurydamas, *pugil*, X, 19.
Eurydice, XIII, 36.
Euryſtheus, IV, 5. not. med.
Euthymus, *pugil*, VIII, 18. not.
Euſebia, *vrbs*, III, 18 med.
Euemerus, II, 31. med. not.
Euenus, *fluuius Aetol.*, XII, 22.
Exaenetus, II, 8.
Expiatio impiorum apud veteres, VIII, 5 med. not.

F

Digitized by Google

F

Febris *templum Romae*, XII, 11. et not.
Formicae, I, 12.

G

Galaton, *pictor*, XIII, 22.
Galeotae, *vates Sic.* XII, 46. extr. et not.
Galetes, I, 30 in.
Galli, *ſacerd. Cybeles*, IX, 8. extr. et not.
Gelon, *tyr. Syracuſ.*, I, 13. IV, 15 med. VI, 11. 13. XIII, 37.
Glauce, *citharistria*, IX, 39 extr. et not.
Glaucon, *pater Charmid.*, VIII, 1 med.
Gnathaena, *meretrix Att.*, XII, 13.
Gorgias, *Rhet. et Sophiſta*, I, 23. et not. II, 35. XII, 32.
Gortyna, *vrbs Cret.*, XII, 12 in.
Gryllus, *Xenoph. filius*, III, 3 in.
Gyges, *rex Lyd.*, I, 19 med. not.
Gylippus, *dux Spart.*, XII, 43 med.
Gymnaſia *ap. Lacedaem.* II, 5 extr. et not. III, 38 med. not.
— *apud Athenienſes*, II, 6 in. not.
Gymnaſiarchae, II, 6 in. not.
Gymnaſtae, ibid.
Gymnoſophiſtae, V, 6 in.

H

Harmatidius, VI, 2.
Harmodius, XI, 8.
Hecataeus, *hiſtoricus*, XIII, 20.
Hector, *Troian.* XII, 25 med. et not.
Helena, IV, 5 med. not. 12. XIV, 47.
Hellanodicae, IX, 31. not. XI, 1. not. XI, 3. extr.
Helotes, III, 20 med. VI, 7. not.
Hephaeſtion, VII, 8. XII, 7.
Heraclidae, IV, 5 med. et not.
Heraclides, *pugil*, XII, 26 in.
— *dux Athen.* XIV, 5.
Heraclitus, *philoſ.*, VIII, 13.
Heraea, *vrbs Arcad.*, II, 33 med. not. XIII, 6 in.
Hercules, I, 24 med. not. II, 32. et not. III, 32 med. IV, 5. et not. V, 3. et not. XII, 15 in. 27. 42.
Hermae, XIII, 38 med. not.
Hermocrates, *Dionyſ. pater*, XII, 46 in. not.
Herodes *Atticus*, not. ad XIV, 18.
Hieron, *rex Sic.*, IV, 15. IX, 1. et not. 5. XII, 25 med.
Himera, *vrbs Sic.*, I, 25. extr. not.
Hipparchia, *Cynica*, II, 11 init. not. III, 6 not.
Hipparchus, V, 13. not. VIII, 2. XI, 8.
Hipparinus, II, 41 init. VII, 14 med.

Digitized by Google

Hippias, *Sophiſta*, XII, 32. extr. et not.
Hippobotus, *terra*, VI, 1.
Hippocrates, I, 29 in. not. IV, 20 med.
Hippomachus, II, 6 in. not. XIV, 8.
Hippomiges, IX, 16.
Hippon, II, 31 med. et not.
Hipponax, *poeta*, X, 6 med. et not.
Hipponicus, XIV, 16. et Excurſ. de *Call.*
Hippothous, *Alopis fil.*, XII, 42. et not.
Homeridae, not. ad VIII, 2 init.
Homerus, VIII, 2. IX, 15. X, 18. XII, 1. 14. 48. not. 64 med. XIII, 14, 19. 22. 38. not.
Horicadmus, XI, 1.
Hoſpitalitas, IV, 1.
Hoſtilius, Tullus, *rex Rom.* XIV, 36. not.
Hylaeus, *Centaur.*, XIII, 1. extr.
Hymettus, *mons Att.*, X, 22 init.
Hyperbolus, *demagogus*, XII, 43 med. et not.
Hyperborei, II, 26 in. III, 1. extr.
Hyperides, *orator*, X, 6. extr. et not.

I

Ialyſus, *vrbs*, III, 17 med. et not.
— *eius conditor*, XII, 41 in. et not.
Iardanus, I, 27 in. not.

Iaſius, *Atalantae pater*, XIII, 1 in. et not.
Iaſon, *tyr. Pheraeus*, XI, 9 med. et not.
Iccus, *pugil*, XI, 3. et not.
Ilias *Phrygia Daretis*, XI, 2.
Iliſſus, *fluuius Athen.*, VIII, 14.
Illyrii, *vinoſi*, III, 15.
Imbrius, I, 25. extr. et not.
Imbrus, ibid. not.
Indi, III, 39 in. IV, 1. VII, 18. X, 14.
Ino, I, 20. extr. not.
Inycinus, VIII, 17 in.
Iolaides, XII, 3.
Ion, *poeta*, II, 41 med.
Ioniae *duodecim vrbes*, VIII, 5 extr.
Iſadas, *Laced.*, VI, 3.
Iſmenias, *tibicen*, IV, 16.
— *Theb. legatus*, I, 21 in.
Iſocrates, *rhetor*, XII, 52. XIII, 11. et not.
Italiae *primi incolae*, IX, 16. et not.
Iudices *apud Perſas*, I, 34 med. et not.
Iulis, IV, 15 med. not.
Iupiter, πολιευς, VIII, 3 et not. *Eleutherius*, II, 9. ξενιος, IV, 1.

L

Lacedaemonii, II, 19. 22. III, 12. 42. IV, 6. 8. VI, 1. 3. 6. 7. XII, 21. 43. 50. XIV, 7.
Laeydas, II, 41 med. et not.
Laertes, *Vlyſſ. pater*, VII, 5 init.

Digitized by Google

Lais, *meretrix*, X, 2. et not. XII, 5. XIV, 35.
Laius, XIII, 5.
Lamachus, *Athen.*, II, 43 med. et not.
Lamia, *meretrix*, XII, 17. et not. XIII, 9.
Lamprocles, *Socr. fil. max.* XII, 15 med.
Lanice, XII, 26.
Laniſtae, *ap. Romanos*, II, 6 in. not.
Laodamia, *Proteſil. uxor*, XIV, 45. et not.
Laodice, IV, 26.
Laodocus, *citharoedus*, IV, 2 in.
Laſus, *ſcriptor*, XII, 36. et not.
Latona, *ubi pepererit*, V, 4.
Latomiae *Syracuſanae*, XII, 44 in. et not.
Lebedus, *urbs Ion.* VIII, 5 extr.
Lenaea, ad II, 30 med.
Leocorion, *templ. Athen.* XII, 28 in.
Leon, XIII, 34.
— *alius, Athen.*, XII, 28.
Leonidas, *Spartan. rex.*, III, 25 in.
— *Byzantinus*, III, 14 med.
Leonnatus, *Alex. amicus*, IX, 3 med.
Leoprepis, IV, 24.
Lepreas, I, 24.
Leptines, *frater Dionyſii mai.*, XIII, 45.
Lesbium *vinum*, XII, 31 med.
Leucippe, III, 42 in.
Leucon, VI, 13 med. not.
Leucothea, I, 20. extr. et not.
Leuctra, VII, 14 med.
Libya, *inſula credita*, III, 18.
Lilantus, VI, 1 in. et not.
Lilybaeum, *promont.*, XI, 13.
Lindus, *urbs Rhod.* III, 17 med. et not.
Linus, III, 32. med. et not.
Lityerſes, I, 27 in. et not.
Locri, *urbs infer. Ital.* it. *populus*, II, 22. III, 17. IX, 8.
— *Epizephyrii*, II, 22. not. 37.
— *Heſperii*, III, 1. extr. et not.
Lucani, *populus Italiae*, IV, 1.
Luctus, *ap. varios populos*, VII, 8. et not.
Lucullus, XII, 25 med.
Lycaon, *tragoedia*, II, 8.
Lyceum, II, 18 in. III, 11 in. not.
Lycon, II, 13. Excurſ. *Socr.*
Lycurgus, *legislator Spart.*, XII, 43 extr. XIII, 8. 14. 23.
— *orator Athen.*, XIII, 24. et not.
Lydi, IV, 1 extr.
Lyſander, III, 20. et not. VI, 4. VII, 12. X, 15. extr. XI, 7. XII, 43 med. XIII, 8. 9. not. XIV, 29.
Lyſimachus, *dux Alex.*, XII, 16.
— *Ariſtid. pater*, III, 17. XIII, 44.

Lyſis,

Digitized by Google

Lyſis, *doctor Epaminondae*, III, 17. extr.

M

Macareus, *Mitylenenſis*, XIII, 2.
Machimus, *vrbs*, III, 18 med.
Maeandrius, *Samius*, XII, 53.
Maecenas, *Auguſti famil.* XII, 25 med. et not.
Maeotae, III, 39.
Magi *Perſarum*, I, 34 in. et not. II, 17.
Magneſii, *ad fluv. Maeandr. habit.*, XIV, 46. et not.
Mandale, *Cyri mater*, XII, 42. et not.
Manes, *ſeru. Diogenis*, XIII, 28.
Mantinea, *vrbs Arcad.*, III, 3 in.
Mantinenſes, II, 22 in.
Mardi, I, 34 in. et not.
Mares, *i. q.* Mars, IX, 16 in. et not.
Marius, XII, 6. et not. XIV, 36.
Marſyas, XIII, 21. et not.
Maſſilia, II, 38 in. et not.
Matuta, I, 20. extr. not.
Medea, V, 21.
Medon, *Codri fil.*, VIII, 5 in.
Megabyzus, II, 2 in. et not.
Megacles, I, 26.
Megalopolis, *vrbs Arcad.*, XII, 61 extr.
Megarenſes, VII, 19. XII, 53. 56.
Melanippus, II, 4 in.
Melas, *pater Pindari*, III, 26 in.
Melienſes, *populus*, III, 1. extr. not.
Meliſander, *ſcriptor*, XI, 2.
Meliſſus, VII, 14. not.
Melitides, *ſtultus*, XIII, 15 extr. et not.
Melitus, *accuſator Socr.*, II, 13. Excurſ. *Socr.*
— *tragicus*, X, 6.
Memphis, *vrbs cap. Aegypt.* XIII, 33 med.
Menander, *poeta*, III, 14 extr.
Menecrates, *medicus*, XII, 51. et not.
Menelaus, *Alex. M. amicus*, IX, 3 med.
— *rex Laced.* IV, 20 med. XII, 25 med. et not.
— *auus Philippi Maced.*, XII, 43 med.
Meneſtheus, *rex Athen.*, IV, 5 med. not.
Menſes *Graecorum*, II, 25 med. et not.
Mercurius *Aegyptius*, XII, 4. et not.
Meſſana, ſeu Meſſene, *vrbs Sic.* VIII, 17. not.
Meſſenii, VI, 1 med. et not. IX, 12.
Metapontum, *vrbs Ital. infer.* II, 26 med.
Meton, *aſtronomus*, X, 7. et not. XIII, 12.
Metope, *fons*, II, 33 med.
Midas, *rex Phryg.*, III, 18 in. et not. XII, 45.
Miletus, *vrbs Ion. Aſiat.* I, 17 in. not. VIII, 5 extr. XIII,

Digitized by Google

XIII, 17. *eius mulieres*, II, 38.
Milon, *athl. Croton.*, II, 24. XII, 22.
Miltiades, II, 25 med. not. XII, 35 in. et not.
Milto, *cognom. Aſpaſiae*, XII, 1 med.
Mimnermus, *poeta*, XII, 36. et not.
Minyae, III, 42 med. et not.
Mithra, I, 33 med. et not.
Mithridates, *vorax*, I, 27.
Mitylene, II, 9 in. et not.
Mnaſon, *philoſ.*, III, 19 med. et not.
Modius, *menſura Rom.*, VI, 12 med. not.
Molionidae, IV, 5 med. not.
Moloſſorum *canes*, IV, 5 med. not.
Mures, I, 11.
Muſae, X, 21. XII, 2. XIV, 37 extr.
Muſaeus, *poeta*, XIV, 21. et not.
Mycale, *quando ibi victoria parta*, II, 25 not.
Mycerinus, *rex Aegypt.* II, 41 med.
Mygdonia, *pars Phrygiae mai.*, VIII, 5 not. XIII, 15 not.
Mylaſa, *urbs Cariae*, I, 25 med.
Myrmecides, I, 17 in.
Myrmidon, I, 27.
Myus, *urbs Ion.*, VIII, 5 extr.

N

Nauclides, *Lacedaem.*, XIV, 7.
Naucratis, *urbs Aegypt.*, XII, 63 in. et not. XIII, 33 med.
Nauis Delia, I, 16 in. not.
Naxos, *inſula maris Aeg.*, VIII, 5 in.
Neleus, IV, 5 med. VIII, 5 in. et not.
Nemei ludi, IV, 5 med.
Neocles, *pater Themiſtoclis*, II, 12.
Neſtor, IV, 5 med. XII, 25. et not.
Nicias, *tyrannus*, I, 29 init. et not.
— *pictor*, III, 31.
— *prodigus*, IV, 23 in. not.
Nicocles, *rex Cypri*, VII, 2. et not.
Nicodorus, *pugil*, II, 23.
Nicomachus, *pictor*, XIV, 47. not.
Nicomedes, XI, 9 med.
Nicoſtratus, *cithariſta*, IV, 2 in.
— *pictor*, XIV, 47. *ſed vid. not.*
Nicoteles, *bibulus*, II, 41 med.
Ninus, VII, 1 in. et not.
Niobe, *eius liberi*, XII, 36. et not.
Niſaeus, II, 41 init. et not.
Nymphaeus, *Cydoniat.*, XII, 50 med. et not.

O

Digitized by Google

O

Obolus, *quid fuerit*, X, 6 med. et not.

Ochus, *rex Perſ.*, II, 17 med. IV, 8 med.

Oedipus, *carmen*, II, 8.

Oenopides, *aſtrol.*, X, 7 in. et not.

Oenomaus, III, 38 extr. not.

Oenotrii, *popul. Ital.*, IX, 16. in. not.

Oeta, *mons*, III, 1 extr. not.

Oleae *inuentio*, III, 38. not.

Olympia, *regio*, IX, 2. not. XIV, 18. et not.

Olympias, *pars temporis*, II, 8 in. et not.

— *mater Alex. M.*, XIII, 30. 36.

Olympici *ludi*, X. 1 et not.

Olympus, *muſicus*, XIII, 20. et not.

— *mons Theſſal.*, III, 1. VIII, 11.

Ὀμφακίτης, *Bacchi cognomen*, III, 41.

Oncheſtus, *fluuius*, III, 1 med. not.

— *oppidulum*, XII, 57 in. et not.

Opheltes, IV, 5 init. not.

Oreſtes, II, 11 med. not.

Orocbantius, XI, 2.

Orpheus, VIII, 6. et not. XIV, 21.

Orrophernes, *rex Cappad.*, II, 41. extr. et not.

Oſci, *popul. Ital.*, IX, 16 init. not.

Oſſa, *mons*, III, 1.

Oſtracismus, XII, 43 med. XIII, 24 med. not.

Oxydracae, *popul. Ind.*, III, 23 init.

P

Paedotribae, II, 6 in. et not.

Palladium, *iudic. Athen.*, V, 15. med. et not.

Pamiſus, *fluv.*, III, 1 med. not.

Pamphaës, IV, 27.

Panaretus, X, 6 med.

Panathenaea, *feſt. Mineruae*, XI, 8 not.

Pancaſte, *concubina Alex. M.*, XII, 34. et not.

Paralus, *filius Periclis*, VI, 10. IX, 6 not.

Paris, ſeu *Alexander*, *Priami filius*, XII, 42. et not.

Parnaſſus, *mons Phocidis*, VIII, 11.

Parrhaſius, *pictor*, IX, 11. et not.

Parthenius, *mons*, XIII, 1 in. et not.

Paryſatis, *Cyri iun. mater*, XII, 1 med.

Patara, *vrbs Lyciae*, I, 25 med.

Patrae, *vrbs Achaiae*, XIII, 46.

Patroclus, *amicus Achillis*, XII, 24.

Paulus, *Aemilius*, XII, 43 med.

Pauſanias, *Athen.*, II, 21.

— *Macedo*, III, 45 med.

— *Lacedaemon.*, III, 47 med. IV, 7 med. 15 med. IX, 41.

Digitized by Google

IX, 41. XII, 34. *ſed vid. not.*
Pauſanias, *ſcriptor*, XII, 61. extr.
Pauſon, *pictor*, IV, 3 in. not. XIV, 15.
Pelagonia, III, 1. extr.
Pelaſgi, *in Italia*, IX, 16 in. not.
Pelaſgia, III, 1. extr. et not.
Pelias, *Iaſonis patruus*, XII, 42 et not.
Pellenii, VI, 1 med.
Pelopia, XII, 42 med.
Pelopidarum *linea*, II, 11. not.
Pelopidas, II, 43 med. et not. IV, 8 in. XI, 9 med. XIV, 38.
Peloponnéſiacum *bellum*, XII, 53.
Penelope, *vxor Vlyſſ.*, XIV, 45 in. et not.
Peneus, *fluuius*, III, 1 in.
Perdiccas, *Alex. amicus*, IX, 3. XII, 16. 39. 64.
Periander, *Corinth.*, II, 41 med. et not. XII, 35 in.
— *Ambraciota*, XII, 35 in.
Pericles, II, 13 med. III, 17 med. IV, 10. 23 in. et not. VI, 10. IX, 6. XIII, 24.
eius filius, VI, 10. et not.
Perictione, *mater Plat.*, X, 21 in. et not.
Perſae, III, 39. X, 14. XII, 1.
Perſaeus, III, 17 extr.
Perſeus, *rex Maced.*, XII, 43 med.
Perſicum *bellum*, XII, 53.
Phacaces, VII, 2. et not.
Phaedon, *Socr. diſcip.*, I, 16 med.
Phaenarete, v. Excurſ. *Socr.* init.
Phalanges, *araneae*, I, 2. 8.
Phalaris, II, 4 in. et not.
Phaon, XII, 18. et not.
Pherecydes, IV, 28. not. V, 2.
Pherenice, X, 1. et not.
Phidon, *numorum inuentor*, ad XII, 10. extr.
Philetas, *poeta*, IX, 14, et not. X, 6 in. et not.
Philippides, X, 6 med.
— *comicus*, X, 6. not. XII, 31. extr.
Philippus, *rex Maced.*, III, 45. IV, 19. VI, 1 med. VII, 12. et not. VIII, 15. XII, 43 med. 51. 53. et not. 60. XIII, 7. XIV, 49.
Philiſcus, *doctor Alex.*, IX, 12. XIV, 11.
Philolaus, I, 23. not. X, 7 med. not.
Philoxenus, *helluo*, X, 9. et not. XII, 44. extr. not.
Phleon, *cognomen Bacchi*, III, 41 in.
Phlius, *oppidum*, II, 33 med. not.
Phocaea, *vrbs Ion.*, VIII, 5. extr.
Phocion, *Athen.*, I, 25 in. et not. II, 16. 43. III, 17 med. 47. extr. IV, 16. VII, 9. XI, 9 med. XII, 43 med. 49. XIII, 41. XIV, 10.
Phoenices, IV, 20 med.
Phorbas, I, 24 in. not.
Phryges, X, 14.

Phryne,

Phryne, *meretrix*, IX, 32. et not.
Phrynichus, *poeta*, III, 8. not. XIII, 17.
Phthia, I, 15. extr. et not.
Pilus, *vrbs Neſtoris*, IV, 5 med. not.
Pindarus, *tyrann. Epheſ.* III, 26 in.
— *poeta*, IV, 15 med. not. IX, 1. 15. XII, 36. 45. XIII, 7. 25.
Piſa, *oppid.*, IX, 2. et not.
Piſander, I, 27.
Piſiſtratus, V, 13 med. et not. VIII, 16. IX, 25. et not. XIII, 14 extr.
Pittacus, II, 29 in. III, 17 med. not. VII, 4.
Plataeae; *victoria ad illas*, II, 25 med.
Plato, II, 10. 18. 27. 30. 42. III, 17 med. not. 19. et not. 27. IV, 9. 18. 21. VII, 14. et not. 17. IX, 10. 22. X, 21. XII, 25 extr. 29. 30. 45. XIII, 29. XIV, 9. 33.
Pnytagoras, *rex Cypr.*, VII, 2. et not.
Poecile, *porticus Athen.*, XIII, 12 med.
Poliager, V, 8. extr. et not.
Poliarchus, *luxurioſus*, VIII, 4.
Polias *Mineruа*, II, 9. extr. et not.
Polium *vinum*, XII, 31 med. et not.
Polybiades, XIV, 7. extr.
Polycletus, *ſtatuarius*, XIV, 8. et not. 16.
Polycrates, *tyrannus*, IX, 4. et not. XII, 25 med.
— *orator*, XI, 10 init. et not. XII, 47.
Polydamas, *heros Troi.*, XII, 25 med. et not.
Polydorus, *ſtultus*, XIII, 15 in.
Polygnotus, *pictor*, IV, 3 init. et not.
Polyſperchon, *comes Alex. M.* XII, 43 med.
Pompeius, VII, 21.
Porpax, *fluuius Sic.*, II, 33. extr.
Poſidippus, *ſcriptor*, I, 26.
Potidaea, III, 17 med. et not.
Pramnium *vinum*, XII, 31 in. et not.
Praxis, *Mitylen.*, XIV, 24.
Praxithea, XII, 28.
Priene, *vrbs Ion.*, III, 17 med. not. IV, 27 in. not. VIII, 5. extr.
Promachus, *potator*, II, 41 med.
Prometheus, *Iouis conſil.*, not. ad XII, 25. extr.
Pronax, IV, 5 init. not.
Proetus, III, 42.
Protagoras, *Sophiſta*, I, 23. not. IV, 20 med.
Propinatio *boni genii*, I, 20. extr. et not.
Proteas, *bibulus*, XII, 26. et not.
Protogenes, *pictor*, XII, 41 init. et not.

Proxenus, *Xenophont. amicus*, XII, 25 med.
Pſophis, II, 33 med. et not.
Prytanes, V, 13 med. not. IX, 39 in. not.
Pſammitichus, *rex Aegypt.*, XIII, 33 med. not.
Ptolemaeus, *Lagi, dux Alexandri, rex Aegypt.*, III, 17. XII, 16. 64. XIII, 13. XIV, 48.
— *Philadelphus*, IV, 15 med.
— *Philopator*, XIII, 22. XIV, 31. not.
— *Euergetes*, XIV, 43. et not.
Pyrithous, IV, 5. not.
Pyrrhus, *rex Epiri*, XII, 33.
Pythagoras, II, 26 in. IV, 17. V, 2. IX, 22. XII, 32. 59.
Pytheas, *rhetor*, VII, 7. XIV, 28.
Pythia, II, 4. extr. III, 1 med.
Python, *dux Alexandri M.*, XIV, 48. not.

R

Rhacoces, I, 34 in.
Rhapſodi, VIII, 2 in. not.
Rhea, Syluia, VII, 16 et not.
Rhegium, *vrbs Ital.*, III, 17 in. not.
Rhodium *vinum*, XII, 31 med.
Rhodope, *mons*, V, 11 in. not.
Rhodopis, *meretrix*, XIII, 33. not.
Rhodus, *vrbs*, III, 17 med. not.
Rhoecus, *Centaurus*, XIII, 1. extr.
Roma, *condita*, VII, 16.
Romani, II, 38. III, 34. VII, 11. IX, 12. XII, 33.
Romulus *et* Remus, VII, 16. et not. XIV, 36.

S

Sabbe, XII, 35 med. not.
Sabini, IX, 16 in. not.
Sacae, *populus*, XII, 38. et not.
Saccharum, III, 39 med. not.
Salamis, VII, 19. et not.
Sambethe, *Sibylla*, XII, 35 med. not.
Samos, VIII, 5. extr. II, 9.
Sannyrion, *poeta comicus*, X, 6. et not.
— *ſtultus*, XIII, 15. ſed vid. not.
Sappho, *poetria*, XII, 19.
— *meretrix*, XII, 19. et not.
Sardes, *ſedes reg. Lyd.*, I, 25. extr.
Satyri, III, 18 init. not. 40 init. et not.
Satyrus, *tibicen*, III, 33.
Sauromatae, III, 39.
Scamandronymus, XII, 19.

Scipio,

Digitized by Google

Scipio *African. min.*, XI, 9 med. et not. XII, 14.
Scholae *veterum*, III, 21. et not.
Scopas, *ebrioſus*, II, 41 med. XII, 1 med. et not.
Scytha, *Zancl. regulus*, VIII, 17.
Scythae, II, 41 med. et not.
Segeſta, *vrbs Sicil.*, II, 33. extr. et not.
Seleucus, *dux Alex. M.*, XII, 16.
Semiramis, VII, 1 in. et not, XII, 39.
Senatus *quadringentorum apud Athen.*, V, 13 med. not.
Septem *contra Thebas*, IV, 5 init. et not.
Sepulcra *plebeiorum ap. veteres*, XII, 21. extr. not.
Seſoſtris, *rex Aegypt.*, XII, 4.
Seruius, Tullius, *Rom. rex*, XIV, 36. et not.
Sextarius, I, 26. not.
Sibyllae, XII, 35 med. et not.
Siculi, *pop. Ital.*, IX, 16 in. not.
Sicyon, *vrbs*, II, 33 med. not. VI, 1 med.
Sigeum, *vrbs Troad.*, XII, 13 extr.
Silenus, III, 18 init. et not. 40 med. et not.
Simmias, *Socratis diſcip.*, I, 16 med.
Simonides, IV, 15 init. et not. 24. IX, 1. 41. XII, 25 med.
Sinaetas, I, 32 init.
Siſyphus, II, 8.
Smerdies, *Polycr. amaſius*, IX, 4.
Smindyrides, *molliſſimus*, IX, 24. XII, 24.
Socrates, I, 16. et not. II, 1 in. 6. 11 in. 13. it. Excurſ. *Socr.* 25 init. 36. 43. III, 17. 27. 28. IV, 11. 15. 16. 21. et not. V, 8. VII, 10. 14. VIII, 1. IX, 7. 29. 35. X, 14. XI, 12. XII, 15. XIII, 27. 32. XIV, 15. 17.
Soli, *vrbs Cilic.*, IX, 39. extr.
Solon, II, 22. III, 17 init. V, 13 med. not. VII, 19. not. VIII, 10. 16.
Sophonides, III, 17 extr.
Sophroniſcus, *pater Socratis*, v. *Excurſ.* I. init.
Soſias, II, 31 med.
Sparta *terrae motu concutitur*, VI, 7.
Sparton, I, 25. extr.
Speuſippus, III, 19 med. not.
Stagiritae, III, 46.
Staſinus, IX, 15 med. not.
Στεμφυλίτης, *Bacchi cogn.* III, 41.
Steſichorus, *poeta*, IV, 26. et not. X, 18 extr.
Strabo, *acutiſſimi viſus*, XI, 13. et not.
Strategi, *ap. Athen.*, V, 13. not.

Straton, *rex Sidon.*, VII, 2. not.
— *pugil*, IV, 15. extr.
Stratonicus, *citharoedus*, XIV, 14. not.
Stymphalus, II, 33 med.
Syagrus, *poeta*, XIV, 21.
Sybaritae, I, 19 in. et not. II, 24 in. III, 43. IX, 24. XIV, 20.
Syloſon, IV, 5 extr. et not.
Syracuſae, IV, 8. VI, 12.

T

Tachos, *rex Aegypt.*, V, 1. et not.
Taenarum, *promont.*, VI, 7 in. not.
Tanagra, *urbs Boeot.*, VII, 14.
Tapyri, *vinolenti*, III, 13.
Tarentini, *luxurioſi*, XII, 30.
Tarentum, *urbs Ital.*, III, 17 init.
Tarteſſus, *urbs Hiſpan.* XIV, 4. et not.
Tauroſthenes, IX, 2.
Telemachus, *Vlyſſ. fil.*, XII, 25 med. not.
Telephus, *Hercul. fil.*, XII, 42. et not.
Telmiſſus, *fluuius Sicil.*, II, 33. extr.
— *urbs*, XII, 54 init. et not.
Tempe, *valles*, III, 1. et not.
Templum *Febris*, XII, 11. et not.
Teridates, *eunuchus*, XII, 1 med.
Teos, *urbs Ion.*, VIII, 2. not. 5. extr.
Terpander, *muſicus*, XII, 50 med. et not.
Tetralogia, II, 8 med. not.
Thales, III, 17 med.
Thaletas, *muſic. Cret.*, XII, 50 med. not.
Thaſium *vinum*, XII, 31 med. XIII, 6.
Thaſus, *inſula*, XII, 31 med. not.
Theages, IV, 15 med. VIII, 1.
Thebani, IV, 8. XII, 57. XIII, 7.
Themiſtocles, II, 12 in. not. 28. III, 21. 47 med. IX, 5. 18. X, 17. XII, 43. XIII, 40. 43. 44.
Themiſon, II. 41 med.
Theocles, *Corinthius*, XIV, 24.
Theodorus, *tibicen*, XII, 17.
— *poeta*, XIV, 40.
Theodote, *meretrix*, XIII, 32. et not.
Theon, *pictor*, II, 44. et not.
Theophraſtus, *ſcriptor*, II, 38 in. et not. IV, 19 extr. et not. 20. VIII, 12. IX, 11.
Theopompus, *ſcriptor*, III, 18 init. VI, 12 med. VII, 2.
Theramenes, IX, 21.
Thermopylae, III, 25 med. et not.

The-

Theſeus, I, 16 in. not. III, 38 med. not. IV, 5. ter et not. V, 13 in. not.
Thraces, III, 15. V, 11. VIII, 6.
Thraſonides, *Corinth.* XIV, 24.
Thraſybulus, IV, 25.
Thucydides, *ſcriptor*, XII, 50. extr.
Thudippus, XIII, 41.
Thurium, *urbs Magnae Graec.*, XII, 61.
Thyeſtes, II, 11 med. XII, 42.
Thyus, I, 27 med. et not.
Timaeus, XII, 29.
Timandridas, XIV, 32. et not.
Timanthes, *pictor*, IX, 11 in. not.
Timeſias, *Clazom.*, XII, 9.
Timocreon, I, 27 med. not.
Timolaus, II, 41 in.
Timon, *ebrioſus*, II, 41 med. et not.
Timotheus, *Athenienſis*, II, 10 init. et not. 18 in. III, 16 in. 47. XIII, 43. XIV, 3.
— *tyrann. Heracl.*, ad IX, 13 in.
Tirynthii, III, 39 in. et not.
Tithrauſtes, I, 21 in. et not.
Titormus, *paſtor*, XII, 22. not.
Tityri, III, 40.
Trieterica *ſacra Bacchi*, XIII, 2 med.
Triginta tyranni *Athen.*, II, 11. init. et not. IX, 21.
Triptolemus, III, 38 med. not.
Trochilus, III, 38. extr. not.
Troezene, *urbs Argol.*, I, 20 med. et not.
Trophonii *oraculum*, III, 45 in. et not.
Tryphon, *Ptolemaeus*, XIV, 31. et not.
Tryzus, XIV, 22. *ſed vid. not.*
Tyndaridae, IV, 5 med. not.
Tyro, *Salmonei filia*, XII, 42. et not.
Tyrrhenii, *populus Ital.* IX, 16 in. not.
Tyrtaeus, *poeta*, XII, 50 med. et not.
Tyrus, III, 23.

V

Venti, *dii*, XII, 61. et not.
Vina *nobiliſſima*, XII, 31. et not.
Vlyſſes, IV, 20 med. VII, 5. XII, 25. XIII, 12.
Vmbri, *pop. Ital.*, IX, 16 init. not.

X

Xanthippe, *uxor Socratis*, VII, 10. IX, 7. XI, 12.

Xanthip-

Digitized by Google

Xanthippus, *filius Periclis*, III, 17. VI, 10. IX, 6. not.

Xanthus, *poeta lyricus*, IV, 26 in. et not.

Xenagoras, *ebrioſus*, XII, 26 init.

Xenocles, II, 8 init.

Xenocrates, *philoſophus*, II, 41. III, 19 med. XIII, 31. XIV, 9. 42.

Xenophon, III, 3. not. 24. 17. VII, 14. XII, 25 med. IX, 39. extr.

Xerxes, *Perſ. rex*, II, 14. V, 11. IX, 39. XII, 40. XIII, 3.

Z

Zaleucus, II, 37. III, 17. XIII, 24. extr.

Zancle, VIII, 17 init. et not.

Zeno, *philoſophus*, VII, 14. not. IX, 26. 33. XII, 25 med.

Ζεὺς ξένιος, III, 1 in.

Zeuxis, II, 2. IV, 12. XIV, 17. 47.

Zoilus, XI, 10. not.

INDEX

Digitized by Google

INDEX GRAECITATIS.

A

Αβασανιστως, IX, 1 *med.* ſine inquiſitione et ſollicitudine.
αβατος, III, 35. XIV, 29. inacceſſus.
αβελητος, IV, 10 *extr.* inconſultus.
ἁβρος, IV, 22 *extr.* delicatus, mollis.
αγαγειν, vid. *αγω.*
αγαθος, I, 10. IV, 19 *init.* peritus. III, 17 *in.* IX, 16 *med.* idoneus, commodus. *vid. κρειττων et αμεινον.*
αγαλμα, I, 20. II, 33 *in.* ſtatua, ſimulacrum.
αγαμαι, V, 6. XIV, 16. admiror, veneror.
αγανακτεω, II, 15 *med.* indignor.
αγαπαω, IV, 8 *med.* contentus ſum.
αγγειον, XII, 8 *med.* vas.
αγγελια, I, 21 *in.* mandatum.
αγγελος, III, 3 *in.* nuntius.
αγειρω, IV, 20 *med.* colligo.
αγελη, XII, 22 *med.* armentum.
αγεννης, V, 8 *med.* ignobilis.
αγεραστος, I, 32 *med.* indonatus.
ἀγερμος, IV, 20 *med* collectio.
αγκαλη, X, 21 *in.* vlna.
αγκιστρον, I, 5 *in.* hamus.
ἁγνευω, II, 31 *extr.* caſte ago.
αγνοια, II, 39 *med.* V, 17. inſcitia, imprudentia.
αγνωμονεω, II, 16 *med.* III, 19 *med.* ingratum animum habeo.
αγνως, IV, 9 *in.* ignotus.
αγορα, IV, 1 *med.* emtio. περι πληθουσαν αγοραν, XII, 30 *in.* circa tempus fori pleni.
αγοραστης, XII, 1 *med.* emtor.
αγορευειν κακως τινα, III, 7 *med.* XI, 10 *med.* male loqui de aliquo, aliquem palam traducere.
αγος, III, 42 *extr.* piaculum, ſcelus.
αγραμματια, VIII, 6. literarum imperitia.
αγραυλος, IX, 24 *extr.* agreſtis; *epith. boum apud Homer. frequentiſſimum.*
αγριαινω, II, 13 *in.* ſuccenſeo.
αγριος, VI, 1 *extr.* atrox.
αγριοτης, II, 17. crudelitas. XII, 5. feritas.
αγρος ιδιος, III, 28. praedium.
αγροικια, II, 21 *med.* ruſticitas. IV, 15 *med.* inſcitia.
αγρυπνεω, II, 41 *med.* XII, 20. VII, 7. vigilo.

αγχι

Digitized by Google

ἀγχίστροφος, conuerſioni obnoxius; ἀγχίστρ. μεταβολή, V, 13. *extr.* ſubita mutatio.

ἄγω. Ἄγειν propr. de ducendis pueris, XIV, 20 *in.*— Aeſtimare XII, 1 *extr.* — ἑορτήν, V, 20 *extr.* celebrare. ἡσυχίαν, IX, 33. patienter ferre. δι' ἐπαίνων, VI, 6 *extr.* laudare. διὰ σπουδῆς, IX, 26. aeſtimare. δι' αἰτίας, IX, 32 *med.* accuſare. δι' αἰδοῦς, IX, 26 *extr.* reuerenter colere. Ἄγεσθαι γυναῖκα, VI, 4. vxorem ducere. ἐπὶ τὰς ἀρχάς, XII, 12 *med.* in iudicium. γαμετήν, XIII, 13. ἐπὶ θανάτῳ, I, 30 *med.* ad ſupplicium trahi.

ἀγώγιμος, XII, 64 *med. vbi Alexandri cadauer dicitur* τὸ ἀγώγιμον, onus, *Heſych.* ἀγώγιμον, φορτία, XIII, 14 *extr.* merces.

ἀγών, I, 24 *med.* II, 4 *med.* 41 *med.* III, 38 *extr.* certamen.

ἀγωνιάω, II, 1 *in.* angor.

ἀγωνίζομαι, II, 13 *med.* III, 9 *med.* 25. certamen ſubeo.

ἀγώνισμα, II, 41 *med.* certamen.

ἀδάμας, VI, 12 *med.* adamas.

ἀδδηφαγία, IX, 13. voracitas.

ἀδδηφάγος, I, 26. vorax.

ἀδεής, IX, 29. expers metus.

ἀδέκαστος, I, 34 *extr.* incorruptus, *de iudicibus.*

ἀδελφιδοῦς, III, 17 *in.* ex ſorore natus.

ἀδελφός, II, 18 *extr.* ſimilis. XII, 64 *med.*

ἄδειπνος, XII, 1 *in.* qui non coenauit.

ἀδιαλήπτως, II, 41 *med.* indeſinenter.

ἄδικος, I, 14 *med.* is, qui non eſt, qualis eſſe debet. ἀδικῶν ἄρχειν, ſc. χειρῶν, iniuriam inferre.

ἀδημονέω, XIII, 3 *med.* animum deſpondeo.

ᾅδης, εἰς ᾅδου, IX, 18. ſc. δόμους, ad inferos.

ἀδιακόνιστος, XIII, 15 *in.* qui laedi nequit.

ἀδιάφθορος, XII, 1 *med.* incorruptus.

ἀδοκήτως, XIII, 1 *med.* inopinate.

ἀδολεσχής, II, 13 *med.* garrulus.

ἀδοξία, XIV, 4 *extr.* ignobilitas, ignominia.

ἁδρός, VIII, 8. XII, 63. *Heſych.* πολύς, μέγας, πλούσιος, παχύς.

ᾄδω, VIII, 7 *med.* cano.

ἀέναος, III, 43 *med.* ſempiternus.

ἀετός, IV, 17 *med.* XIII, 32 *med.* aquila.

ἄζωστος, XIII, 37 *extr.* diſcinctus.

ἀηδών, XII, 20. luſcinia.

ἀήθης, II, 13 *med.* 14 *init.* III, 19 *med.* V, 1. inuſitatus.

ἀήρ, III, 18 *med.* aer.

ἄθεος,

αθεος, II, 31. qui non credit deum, atheus.

αθλεω, X, 1. certo.

αθλησις, II, 23 *in.* certatio. *αθλησεως χρονος*, XI, 3. tempus, quo ſe certamini praeparabant.

αθλητης, II, 6 *in.* 41 *med.* athleta.

αθλον, II, 41 *med.* praemium certaminis, IV, 3 *med.* certamen. XII, 64. *extr.* id, de quo certatur.

αθροιζω, II, 1 *med.* IV, 1 *med.* 8 *med.* congrego.

αθροως, *quid ſit*, I, 4 *in.*

αθυμεω, X, 22 *extr.* XIII, 26 *med.* animum deſpondeo.

αθυρω, XIII, 46. ludo.

αιγλη, XIII, 1 *med.* ſplendor.

αιδεω, II, 13 *med.* colo, reuereor. *αιδεομαι επι τινι*, VII, 20 *in.* XI, 4 *in.* pudet me rei.

αιδημων, XII, 1 *med.* verecundus.

αιδως, I, 32 *in.* pudor.

αιθων, I, 27 *med.* *v. not.*

αιλουρος, VI, 8. felis.

αιμασσω, XIII, 2. *med.* ſanguine inficio.

αιμυλος. *το αιμυλον των μετρων*, II, 13 *med.* ſuauitas, quae ex rhythmo oritur.

αινιγματωδης, XIV, 15 *extr.* aenigmatis inuolutus.

αινιττομαι, II, 6 *med.* *vbi vid. not.* III, 40 *extr.* IV, 9 *extr.* obſcure ſignifico.

αιρεω, I, 25 *in.* *τινα*, gratiam alicuius obtineo. II, 10 *in.* *πολεις*, capere vrbes.

αιρεομαι, III, 8 *in.* eligo. II, 25 *med.* III, 23 *in.* 29. VIII, 7 *in.* vinco, debello. *αιρεθεις ὑπο σαρηνος εκεινου*, III, 25. *Φωκιων ᾑρηκα τον Μακεδονα*, I, 25. animum Alexandri deuinxit.

αιρω, tollo. VI, 1 *extr.* efferor.

αϊσσω, III, 42 *med.* ruo.

αισχυνω, IX, 6 *med.* turpitudinem adfero. *αισχυνομαι*, IX, 19. erubeſco.

αιτεω, I, 34 *med.* poſtulo.

αιτησις, VII, 1 *med.* petitio.

αιτιαομαι, X, 13 *in.* accuſo. III, 9. VII, 13 vitupero.

αιτιος, II, 13 *in.* IV, 18. ſons, nocens.

αιχμαλωτος, II, 19 *med.* VI, 1. XI, 9. captiuus.

αιχμη, VI, 14 *med.* haſta.

αιων, aeuum, aeternitas, I, 32 *med.* *δι' αιωνος*, XII, 64 *med.* in aeternum. *δι' αιωνος βασιλευειν*, III, 25 *extr.* *εξ αιωνος*, VI, 13 *in.* XII, 27. ab hominum memoria.

ακαιρος, III, 19 *med.* intempeſtiuus.

ακανθη, X, 12. ſpina.

ακανθωδης, X, 12. malignus.

ακεομαι, I, 4 *extr.* *το διψος*, ſitim reſtinguo.

ακηδης, XII, 64 *med.* inhumatus.

ακινακης, I, 22 *med.* gladius Perſicus, acinaces.

ακμαζω, XIII, 1 *med.* vigeo, vireo.

ακμη,

Digitized by Google

ακμη, II, 10 *in. quid ſit.* XII, 1 *extr* vigor, vis. *ibid.* Abſolute vid. III, 18 *extr.*

ακοη, III, 1 *med.* auditus.

ακολασια, IX, 9 *med.* voluptas, libido.

ακολαστος, IX, 4 *med.* 8 *in.* 29 *in.* intemperans, libidinoſus, laſciuus.

ακολουθος, XIV, 14. famulus.

ακοσμος, opp. σωφρονικῳ. τα ἀκοσμα των ονοματων, nomina, quibus obſcoenitas ineſt, XIV, 19 *in.*

ακουσιως, V, 17. *extr.* non conſulto.

ακουσμα, II, 13 *med.* acroama. IV, 15 *med.* eruditi ſermones audiendi.

ακουστης, XI, 10 *in.* auditor.

ακουω, III, 16 *extr.* Αθηναιων, dicto Athenienſium ſum audiens. τουτο, XII, 9. — ὑπερ της ανθρωπου κρισεως, XIV, 43. *extr. verbum iudiciis propr.* — XIII, 46. intelligo. Παρα τινος, XIV, 15 *med.* mandatum accipio, *vbi vid. not.*

ακρα, I, 25 *med.* IX, 10. arx, *Citadell.* — φυλλων, XIII, 26. extremitas foliorum.

ακρατης, II, 41 *med.* intemperans, impotens.

ακρατοποσια, VI, 12 *extr.* immodica potatio.

ακρατοποτης, II, 41 *med.* homo, qui immodico vino vtitur.

ακρατος, II, 37. οινος, merum, vinum, aqua non miſtum.

ακρατως εχειν περι των οινων, II, 41. *med. vid.* εχειν.

ακριβεια, IV, 3 *med* ſumma cura, adcurata diligentia.

ακριβης, I, 23. *extr.* certus, exploratus. 34 *extr.* II, 4 *med.* adcuratus, diligens.

ακριβουν τι, IX, 36. aliquid adcurate tenere.

ακριτως, XIV, 27. indicta cauſa.

ακρος, vid. ακρα.

ακτη, VI, 1 *extr.* ripa, litus.

ακτημοσυνη, V, 5 *in.* paupertas.

ακτιν, III, 1 *med.* radius ſolis.

ακων, XIII, 42 *in.* inuitus.

αλαβαστρον, XII, 18 *med.* vas vnguenti.

αλαζονεια, II, 15 *in.* inſolentia.

αλαζων, V, 16. homo inſolens. VII, 20. glorioſus iactator.

αλαομαι, XIII, 28. errando peruenio. IV, 20 *med.* vagor.

αλγεινος, IV, 28. IX, 41. *extr.* miſerabilis.

αλγεω, X, 11 *in.* XII, 1 *in.* dolore adficior.

αλεαινω, IX, 30 *med.* calefacio.

αλεεινω, III, 43 *med.* vito, caueo.

αλειμμα, IX, 9 *extr.* vnguentum.

αλειφω, III, 38. *extr.* vngo.

αλεκτρος, IV, 26. *extr.* caelebs, innupta.

αλεκτρυων, VIII, 4. gallus.

αλεα,

Digitized by Google

αλεω, XIV, 18. molo.
αληθευω, XII, 59. verum dico.
ἁλιευς, I, 5. XII, 24. piſcator.
ἁλισκω, capio. *In Perfecto et Aor. 2. fere ſemper paſſiue* capi, ſic I, 1 *in.* III, 9. XII, 1 *med.* V, 20. ἁλωναι λιμῳ, fami ſuccumbere. XI, 6. XII, 18. XIII, 25. μοιχον ἁλωναι, adulterii conuictum et damnatum eſſe.
αλκη, II, 40 *med.* robur, vis.
αλκιμος, XII, 39. fortis.
αλλα, *in conceſſione cum obiectione coniuncta*, I, 21 *med.* *In initio orationis*, I, 28 *in.* — *Poſt verba quaedam interiecta*, II, 10 *in.* II, 13. *extr.* igitur, *dico.* αλλα γαρ, III, 17 *extr.* XIV, 5 *in.* enimvero; *cum emphaſi quadam propter* γαρ. Αλλα *in media oratione intendit*, XIII, 1 *med.* αλλα τοι. XIV, 32. *extr.* αλλαγε, I, 28 *med.* II, 6 *med.* 20 *extr.* III, 15 *in.* 17 *med.* IV, 15 *med.* 13 *extr.* XI, 9. XII, 21. *intendit in media oratione.*
αλλαττω, V, 1. *extr.* XIII, 38 *extr.* commuto.
αλλαχοθεν, VI, 2 *extr.* aliunde.
αλλος. τα αλλα *ſequente* και, II, 13 *in.* III, 6 *in.* 18 *med.* 34 *in.* αλλοι — αλλα, II, 19 *med.* alii alia. αλλοι αλλως, VII, 1 *in.* alii alio modo.
αλλοτε, IV, 13 *extr.* alias.
αλλοτριος, II, 4 *in.* III, 14 *med.* 19 *med.* alienus, abhorrens; τινος, XIV, 37. — VI, 1 *med.* extraneus.
αλλως, II, 13. *extr.* alia de cauſa. 14 *med.* temere. 41 *med.* dicis cauſa, fruſtra.
αλογια, II, 38 *med.* ſtultitia, priuatio rationis.
αλογος, II, 40 *in.* rationis expers.
αλογως, II, 38 *med.* ſtulte, inficete, abſurde.
αλουργης, IV, 22. *in.* VIII, 7 *in.* purpureus.
αλσος, III, 1 *med.* nemus.
αλυω, IX, 26 *in.* XIV, 12 *in.* otioſum ago.
αλωπηξ, I, 5 *in.* XIII, 9. vulpes.
ἁμα, I, 10. 12. ſimulac, *cum* και. 7 *in. not.* 34 *med.* XII, 1 *in.* ſimul.
αμαθης, II, 8 *extr.* inſcius.
ἁμαξα, IV, 27 *med.* V, 14. *ibi not.* XII, 64. plauſtrum.
ἁμαρτανω, III, 44 *med.* pecco.
αμαχος, I, 1 *in.* qui non poteſt vinci, ſuperari, non ſuccumbit, magnus, h. l. inſatiabilis, *vbi non multum differt a* δεινος; *ſic* II, 4. αμαχος φιλανθρωπια, humanitas, quae ſuperiorem non habet, XIII, 1 *med.* XIV, 24.

Digitized by Google

αμβλοω, XIII, 6 *extr.* foetum abigo.

αμειβω, III, 42. *extr.* VII, 8 *med.* permuto. Αμειβομαι, X, 2. XII, 1 *med.* τινα τινι, remuneror aliquid alicui.

αμεινον. ουκ εστιν αμεινον, XIII, 3 *med.* non eſt bonum.

αμελεω. ημελημενη, XIII, 2 *med.* culter neglectus, temere abiectus.

αμηχανεω, I, 3. *med.* conſilii inops ſum, vnde nullo modo poſſum.

αμηχανια, XIV, 22 *med.* anguſtiae rerum.

αμιλλα, II, 41 *extr.* VII, 2 *med.* certamen.

αμις, XIII, 40. matula.

αμνημονεω, VI, 4. *extr.* immemor ſum.

αμοιρεω, I, 16 *med.* II, 32 extr. IV, 17 *in.* 26 *extr.* expers ſum, careo.

αμουσια, VII, 15. imperitia muſices, XIII, 25. imp. poetices.

αμουσος, III, 32. *extr.* IV, 15 *in.* imperitus, *vid. de* μουσικος *et* μουσα II, 18 *med.*

αμπελις, III, 42 *med.* vitis.

αμπεχομαι, IV, 22 *in.* VII, 9 *extr.* veſtior.

αμυδρος, VI, 12 *med.* exilis, tenuis, obſcurus. I, 13 *in.* exili, ſubmiſſa voce.

αμυνω, III, 44 *med.* XIII, 1 *med.* defendo.

αμφι. οἱ αμφι, *vid. infra* ὁ, ἡ, το.

αμφιβαλλω, II, 31 *in.* dubito.

αμφιλαφης, II, 14 *extr.* amplus, magnus.

αμφιλαφως, XIV, 14. laute, ample.

αμφιλογος, XII, 62. *init.* dubius.

αμφιμαλλος, III, 40. villoſus, hirſutus.

αμφισβητεω, V, 11. dubito, XII, 14. certo, (περι) τινος.

αν *cum Infinitiuo*, X, 8.

ανα κρατος, VIII, 13. quantum poterat. *Cum Accuſatiuo*, XIII, 33. *extr.* in.

αναβαινω, I, 15. III, 45 *med.* IX, 16. adſcendo currum, equum.

αναβαλλω, IX, 6 *med.* ὑπο ζυγον, lanci iniicio.

αναβιοω, reuiuiſco. Αναβιους *ab* αναβιωμι, XIII, 38. *extr.* reuiuiſcens.

αναβολη, VII, 9 *in.* amiculum, *vid. not.*

αναβρυω, III, 43 *med.* emergo, ſcateo.

αναγινωσκω, XIV, 43 *in.* lego.

αναγκαζω, VIII, 2. cogo.

αναγκη της πενιας, XIV, 24. miſeria egeſtatis.

αναγραφω, III, 28. *extr.* *vid. not.*

αναγω, IV, 18. αναγεσθαι, I, 15. *extr.* nauigare. IV, 25 *med.* reuerti, *de nauibus.* II, 34. *extr.* decedere *ſc.* vita.

αναγωγευς, IX, 11 *med. et not.*

αναγωγια, I, 15. *ſub fin.*

αναδυω,

Digitized by Google

αναδεω, II, 41 *med.* redimio. αναδεομαι, IV, 9 *in.* mihi adiungo.

αναδιδωμι, III, 38 *med.* profero.

αναδυομαι, VI. *med.* regredior.

αναζητεω, III, 28. quaero.

αναθαλλω, V, 4. progermino.

αναθημα, II, 29 *extr.* monimentum. III, 26 *med.* XIV, 16. quidquid diis conſecratum eſt. αναθ. δαιτος, XI, 12 *extr.* bellaria.

αναθορεω, I, 5. proſilio.

αναιρεω, XIII, 40 *in.* tollo e terra. III, 44 *med.* reſponſum do; *de oraculis.* IV, 1 *med.* interficio. αναιρεομαι, I, 21 *extr.* tollo, quod humi iacet. II, 11 *init.* VI, 8. IX, 21. XI, 8. neco, tollo.

αναιτιος, V, 18. innocens.

αναισχυντος, II, 11 *extr.* impudens.

ανακληροω, VIII, 1 *med.* forte attribuo.

ανακλητικον μελος, VIII, 7 *med.* carmen, quo conuiuium ſoluebatur.

ανακοινουμαι, III, 1 *med.* communico cum aliquo, impertio aliquid, VIII, 1 *extr.* in conſilium adhibeo.

ανακτορον, XIII, 2. templum.

αναλαμβανω, III, 18 *extr.* recipio.

αναλεγω, I, 7. colligo. αναλεγομαι, XIV, 20. lego.

αναλισκω, II, 5 *med.* IV, 28. XIII, 3 *med.* conſumo, impendo.

αναλυω, IV, 23 *extr. ibique not.* V, 6. decedo. V, 18. libero.

αναμφιλογως, III, 18 *med.* V, 3. XII, 1 *med.* extra dubitationem.

ανανδρος, XII, 12. XIV, 7. mollis.

αναξυρις, XII, 32. *not.*

αναξ, rex. Ανακτες, IV, 9 *med. not.*

αναπαυλη, III, 1 *med.* locus quieti opportunus.

αναπαυω, X, 4. *propr.* do requiem, II, 41 *med.* XII, 64 *med.* repono, τον στεφανον. αναπαυομαι, XIII, 10. quieſco.

αναπειθω, II, 13 *in.* perſuadeo.

αναπηρος, XI, 9 *med. et not.*

αναρρωννυμι, IV, 8 *med.* reficior, confirmor animo, (γνωμην).

αναρχια, V, 13 *extr. not. quid fuerit apud Athenienſes.*

ανασκοπεω, IX, 38. conſidero, perluſtro.

ανασπαστος, IX, 11 *med. et not.*

ανασταλτικος, VII, 2. ad cohibendum idoneus.

αναστατος, III, 43 *extr.* euerſus, erutus.

αναστελλω, III, 27. VI, 14 *med.* X, 15 *med.* XII, 64 *med.* reprimo, retineo.

αναστενω, XIII, 30. ingemiſco.

αναστρεφω, II, 14 *med.* redeo.

αναϲυρω, retraho. κομη αναϲεϲυρμενη αυτῃ, XII, 14. coma retorta ei eſt.

ανατεινω, XIII, 40. intento, τεινω τι.

ανατελλω, XIII, 16 *in.* exorior, ſcaturio.

ανατιθημι, II, 33 *extr.* X, 7 *in.* dedico.

ανατρεπω, III, 26 *med.* V, 6 *med.* IX, 14 *in.* euerto, ſubuerto.

ανατρεχω, III, 1 *med.* ſurſum curro.

αναφαινομαι, V, 9 *med.* adpareo.

αναφερω αιτιαν εις, XIII, 42. transfero culpam in.

αναφλεγω. αναφλεγομενος, II, 4 *med.* incenſus.

αναχαριζω, VI, 1 *med.* XIV, 5. trado.

αναχωρεω, III, 18 *extr.* recedo.

ανδραγαθια, III, 47 *init.* fortitudo.

ανδρειος, II, 24 *extr.* XII, 16. qui eſt animo virili, magno, conſtanti; it. fortis.

ανδρειοτερα θηρατρα, I, 1 *med.* validiora retia. ανδρειοτατα, III, 19 *in.* VII, 7. maxime.

ανδρικος, VI, 9. *i. q.* μεγας.

ανδρων, VIII, 7 *in.* triclinium, *vid. not.*

ανεδην, *quid ſit*, I, 4. *init.*

ανειμι, II, 29 *extr.* adſcendo.

ανελλιπης, I, 33 *extr.* deficiens.

ανεμος, II, 14 *extr.* IX, 14. ventus.

ανενδεης, IV, 19 *med.* copioſus.

ανεπιτηδευτως, IV, 9 *med.* non adcurate.

ανερπω, III, 1 *med.* ſurſum repo.

ανευρισκω, XIII, 34 *in.* denuo deprehendo.

ανευφημεω, XII, 1 *med.* lamenta edo.

ανεχομαι, I, 16 *med.* XII, 1 *med.* ſuffero, contentus ſum.

ανεψιος, II, 41 *in.* auunculus.

ανηκεστος, II, 13 *in.* inſanabilis, irreparabilis.

ανηρ, XII, 47 *med.* *pro* marito. IV, 27. *i. q.* fortis, opp. μαλθακος.

ανθινος, II, 41 *med.* e floribus factus.

ανθος, IX, 8 *in.* flos.

ανθρωπος, ἡ, XII, 1 *med.* femina.

ανια, XII, 1 *med.* ſollicitudo, triſtitia.

ανιαομαι, IV, 29 *med.* XII, 1 *med.* XIII, 6 *med.* indignor, moleſte fero, triſtis ſum.

ανιημι, VI, *in.* concedo, permitto.

ανιστημι, ας XIII, 11. excito, incendo contra. IX, 32 *in.* erigo *ſc.* ſtatuam. την ανατραπεισαν, III, 17 *med.* reſtaurare *ſc.* euerſam. VI, 7 *in.* e ſedibus mouere.

ανοητος, II, 8 *extr.* ſtultus, imprudens.

ανοια, IX, 41 *extr.* ſtultitia.

ανορυττ-

Digitized by Google

ανορυττω, I, 6 *extr.* XIII, 2 *in.* effodio.
ανοσιος, XIII, 2 *in.* improbus.
ανοσος, III, 18 *med.* X, 6 *med.* morbi expers.
ανταγωνιζομαι, II, 8 *in.* decerto, pugno.
ανταποστελλω, X, 20. renuncio; *quomodo differat ab* επιστελλειν, *vid. not.*
ανταξιος, XII, 62 *med.* aequus.
αντειπω, III, 26 *extr.* contradico, me oppono.
αντεραω, XII, 1 *med.* redamo.
αντεχω, IX, 14. reſiſto.
αντιβλεπω, XII, 1 *med.* adſpicio, intueor.
αντικρινω, II, 30 *in.* XII, 62 *extr.* comparo.
αντικρυς, II, 13 *in.* aperte, palam. XIII, 1 *med.* a fronte.
αντιπαλαιστης, IV, 15 *in. et ſequ.*
αντιπαλος, II, 24 *med.* V, 6 *extr.* qui contra luctatur. III, 18 *med.* IV, 9 *extr.* contrarius.
αντιπαρεξαγω, IV, 9 *extr.* contra educo.
αντιποιεομαι τινος, XIII, 22. ſibi vindicare, de aliquo certare.
αντιπροσωπος, VIII, 7 *med.* aduerſus, αυτῳ.
αντιφημι, VIII, 2 *med.* contradico.
αντιφιλεω, IX, 4 *med.* redamo.
αντοικοδομεω, IV, 9. *extr.*
ανυποδετος, VII, 13. ſine calceis.
ανυω, I, 21 *med.* perficio; *de Partic.* ανυσας *vid. ad* XIII, 33 *med. not.*
ανωτατω, II, 42 *med. ibi not.*
αξινη, XII, 5. ſecuris.
αξιοζηλος, XII, 64 *med.* pretioſiſſimus.
αξιος λογȣ, XIV, 5. homo egregius. τινος, I, 22. valeo.
αξιοω, I, 16 *in.* 25 *in.* IX, 10. cupio, rogo. αξ. εαυτου τινος, III, 24 *extr.* dignum ſe habere aliqua re.
αξυλος, IX, 30 *in.* ligno carens.
αξων, IV, 18. *med.* axis.
αοικος, III, 29 *med.* expers domicilii.
απαγορευω, III, 23 *med.* ſpem abiicio. XIV, 31. interdico.
απαγχω, IV, 1 *extr.* V, 8 *extr.* ſuspendo.
απαγω, I, 6 *extr.* IV, 1 *med.* abduco. XIII, 34 *med.* ad ſupplicium duco.
απᾳδω, III, 8 *extr.* XII, 1 *med.* abhorreo, discrepo.
απαιδευσια, VIII, 6 *extr.* imperitia, inopia ſcientiarum.
απαιδευτος, I, 7 *in.* III, 32 *med.* IV, 18 *med.* imperitus, indoctus.
απαιρω, VIII, 5 *in.* ſoluo, *ſc.* nauem.
απαρτισις της εικονος, II, 44 *med.* abſolutio, perfectio imaginis.
απαιωρεομαι, απῃωρητο, XIII, 43. ſuspenſa erat.

απαλλαττομαι, III, 6 *extr.* 21 *med.* 26 *extr.* VIII, 7 *med.* X, 16 *med.* diſcedo. III, 12 *extr.* *paſſiue,* απαλλαττειν, V, 9. XIII, 38 *extr.* κακως, ſe male dare in re, infeliciter agere.
απαλος, III, 42 *med.* XII, 1 *med.* tener.
απαντιαω, II, 14. *med.* occurro, contingo. προς τον λογον, VIII, 12 *med.* reſpondeo.
απαξιοω, III, 18 *med.* VII, 21 *in.* indignum habeo.
απαραιτητος, III, 26 *in.* inexorabilis, III, 43 *med.* ineuitabilis, *ſeu potius* qui deprecando auerti nequit.
απαρχαι, I, 31 *extr.* primitiae.
απατεων, VIII, 17. homo fraudulentus.
απαυθημεριζω, IX, 2. eodem die aduenio.
απειδω, III, 20 *in.* conſidero.
απειθεω, XIII, 24 *in.* non obſequor.
απειλεω, I, 34 *extr.* II, 4 *med.* 44 *med.* minor.
απειλητικον, I, 13. minaciter.
απειμι, abeo. ακιων ωχετο, III, 33 *med. et not.* celeriter diſceſſit.
απειπω, II, 42 *extr.* recuſo.
απειρος, III, 18 *med.* infinitus. IV, 19 *in.* innumerabilis.
απειρως, VIII, 8. imperite.
απελαυνω, I, 15 *in.* X, 16 *extr.* abigo, τι τινος.
απεριεργως, XII, 1 *med.* ſine nimia arte et labore.
απεχθανομαι, II, 21 *med.* XII, 16 *in.* τινι, inimicus ſum, inimicitiam foueo.
απεχω. απεχει δεκα σταδιας, III, 23 *med.* diſtat 10 ſtadia ab. απεχεσθαι τινος, I, 1 *in.* abſtinere a re.
απηνεια, XIII, 45. crudelitas.
απιος, III, 39 *in.* pirum.
απλαστως, IX, 27. ſincere, ſimpliciter.
απλοω, XIII, 31 *extr.* κολπον, expando, explico.
απο δειπνου, XII, 1 *med.* ſtatim poſt coenam. αφ' ἡβης, II, 38 *extr.* inde a pueritia.
αποβαλλω, IV, 8 *med.* V, 19 *med.* amitto. XII, 38 *in.* abiicio.
αποβλεπω, VII, 13 *extr.* oculos coniicio προς.
απογευομαι, III, 18 *med.* guſto.
απογιγνωσκω, X, 22. *extr.* deſpero.
απογονοι, IV, 5 *med.* poſteri.
απογραφομαι, IV, 25 *med.* *vid. not.*
αποδεικνυμι, III, 26 *extr.* XII, 3. conſtituo.
αποδειξις, V, 8. ſpecimen.
αποδεω τινος, XIII, 1 *med.* re aliqua alteri cedere. *vid. tamen not.*
αποδημεω, XIII, 14 *extr.* peregrinor.
αποδημια, III, 19 *med.* profectio.
αποδιδωμι, II, 7 *med.* VI, 1 *med.* XIII, 7. vendo. χαριτας υπερ, IV, 5. gratias refer-

Digitized by Google

referre. την αρχην, VI, 11. imperium tradere.

αποδιδρασκω, I, 11 *extr.* III, 9 *init.* aufugio, *ſic* II, 6 *extr.* III, 44 *in.* αποδραναι, IV, 15 *med.* deficere ab aliquo, *vid. not.* V, 11. fugere.

αποδυομαι, III, 38 *extr.* XIII, 37 *med.* veſtes depono, exuo. επι φιλοσοφιαν, II, 30 *extr.* dedo me philoſophiae. προς αντιπαλον, XII, 1 *med.* adgredior adverſarium.

αποθνησκω, XII, 55 *init.* morior. ὑπο των ελεφαντων, i. e. morſu eorum.

αποικια, III, 17 *med.* VIII, 5. colonia.

αποκειρω, I, 5. abrado. VII, 8 *med.* tondeo, comam praecido.

αποκηρυσσω, II, 12 *in.* *quid ſit.*

αποκλαω, I, 34 *med.* XIII, 1 *extr.* defringo.

αποκοπτω, II, 9 *in.* abſcindo.

αποκρεμαω, I, 18. dependeo.

αποκρινω, ſecerno, ſeiungo; κεφαλην, XII, 8 *med.* praecido. αποκρινομαι, III, 43. *ſolemne de oraculis* reſponſum do.

αποκυεω, V, 4. 17. pario.

απολαυω, *in malo ſignificatu*, II, 34 *extr.* de re mala, qua nos adficimur; *in bono*, τι τινος, IV, 9. XII, 25. τινος, vtilitatem accipio ab aliquo.

απολειπω, IV, 8 *med.* deſero. XIII, 20. ψυχην, κλεος, φημην, X, 13 *extr.* απολειπομαι, I, 32 *in.* deſtitutus ſum.

απολλυμι, V, 10 *med.* perdo.

απολογεομαι, XII, 47 *med.* me defendo.

απολογια, II, 39 *med.* defenſio. VIII, 12 *extr.* excuſatio.

απολυω, V, 6 *med.* ſoluo, libero. απολυεσθαι του ζην, XIII, 20. mori. ſic V, 6 *in.* εκ των του σωματος δεσμων, *idem.*

απομαραινομαι, XII, 1 *extr.* deficio, euaneſco.

απονευω, I, 28 *extr.* oculos in aliquid defigo.

απονημαι, IV, 21. fructum percipio.

αποπεμπω, XII, 1 *med.* dimitto; *ibid.* mitto, *de epiſtola.*

αποπηδαω, XII, 46 *in.* deſilio. *it. vid. not. ad* IV, 15 *med.*

αποπνεω, VIII, 14. exſpiro.

απορεω, VIII, 5 *in.* incertus ſum, dubito. IX, 25 *med.* egeo. XIV, 10. deficio.

απορθητος, XII, 64 *med.* numquam vaſtatus.

απορια, II, 13 *extr.* dubium. IV, 23 *med.* IX, 8 *extr.* inopia.

απορρητος, II, 17 *med.* arcanus. δι' απορρητων, XII, 33 *in.* ſecretis literis, ſcil. γραμματων, XII, 62 *init.* vetitus.

αποῤῥιπτω, II, 30 *extr.* III, 18 *extr.* abiicio; απερριπτο, XIII, 26 *in.* contemtim abiectus erat.

αποσπαω, XIII, 32. abalieno abstraho.

αποσειω, III, 1 *med.* propulſo.

αποστελλω, I, 21 *extr.* δοξαν, praebeo opinionem. VI, 4. mitto. XII, 1 *med. de epiſtola.*

αποστρεφομαι, XII, 1 *med.* auertor.

αποσφαττω, II, 11 *med.* 45 *extr.* XII, 18. *extr.* XIII, 34 *extr.* macto, interficio.

αποσχολαζω, IX, 25 *in.* otioſus ſum. τῳ οινῳ, XII, 1 *med.* indulgeo vino.

αποταμιευομαι, I, 12. repono mihi aliquid ad vſus futuros quaſi in cellas penarias.

αποτιθεσθαι, II, 27. διανοια αποτεθειμενη εις, cogitatio conuerſa in.

αποτινω, χαριτας, IV, 5 *med.* gratias refero.

αποφαινω. αποφ. ἑαυτον ευδαιμονα, ſe pronunciare felicem. αποφ. δικαιους, XIII, 13. iuſtos facere. XIII, 38 *in.* τους παιδας απαιδευτους, pueros reddere, proferre inſcios. Αποφαινεσθαι, II, 21 *extr.* adfirmare. αποφ. δικαιως περι των παιδων, I, 34 *extr.* ſe monſtrare iuſtum circa etc. *i. e.* iuſtam ſententiam ferre de liberis, II, 10 *extr.*

αποφερω, II, 13 *init.* απενηνεχθαι γραφην κατα τινος, accuſationem deferre contra aliquem.

αποφευγω, XIII, 38 *med. et not.* abſoluor, non amplius ſum reus.

αποχρη, I, 2 *extr.* II, 34 in. 44 *med.* VI, 8 *med.* XIII, 24 *in.* ſufficit.

αποψηφιζω, VIII, 3. abſoluo, τινος.

απραγμονως, XII, 14. ſine cura.

απραγμοσυνη, III, 17 *extr.* otium.

απραγμων, III, 1 *med.* non pretioſus, *de veſtitu.*

απρακτος, III, 17 *extr.* otioſus, a publicis negotiis alienus.

απρεπης, XIV, 19. turpis, obſcoenus.

απριξ, I, 3 *med.* tenaciter, enixe.

απροοπτως, XIII, 1 *med.* improuiſus.

απροφασιστος, III, 17 *med.* στρατιωτης, miles, nullos praetextus quaerens, promtus.

ἁπτομαι, I, 20 *in.* III, 32 *extr.* X, 5. XII, 1. attingo, τινος.

αρα, III, 29. dirae, imprecatio.

αρα, I, 3 *init.* ſane; *continuationem indicat*, I, 7. 11. *cet.*, *quod praecipue apud poetas, ut Homerum, frequentiſſimum, et ſaepiſſime cum* δε *iungitur.*

Digitized by Google

ται. I, 15 *init.* 25 *init. et fin.* nempe, ſcilicet.
αραχνη, XII, 57 *extr.* aranea.
αργια, IV, 1 *med.* inertia, X, 14. otium.
αργυρασπιδες, IX, 3 *med.* argenteos clypeos habentes; *ſic dicebatur agmen quoddam in exercitu Alexandri.*
αργυρεοι επισημων, I, 22 *init. vid. not.*
αργυροπους, VIII, 7 *in.* pede argenteo.
αργυρον, VII, 8 *in. pro* vaſis argenteis.
αργως, II, 28 *med.* fruſtra.
αρδεια, XIII, 1 *med.* irrigatio.
αρεσκω, II, 6. placeo. αρεσκομαι, II, 13 *med.* IV, 15 *med.* delector.
αρετη, *in bello*, XII, 33. εν τοις μετροις, II, 13 *med.* ars, quae in poeſi ſpectatur; ſic η αρετη τε ποιητε, V, 21. ſolertia, ars poetae. IX, 16 *med.* της χωρας, generoſitas regionis, vnde Pindaro αρετη, quaeuis praeſtantia etiam corporis, vid. Gedik. V. cel. ad Ol. I, 21.
Αρης, II, 44 *med.* III, 9 *med.* Mars.
αριθμειθαι, X, 20. adnumerari.
αριστω, IX, 19 *in.* prandeo.
αριστεια, V, 19. XII, 10. praemia praeclare factorum.
ἀριστευω, V, 19 *med.* VI, 3. 6 *extr.* emineo fortitudine, rem fortiter gero.
αριστον, IX, 19 *in. not.*
αριστος, optimus, IV, 18 *med.* fortiſſimus.
αρκεω, XII, 1. ſufficio.
αρκουντως, XII, 1 *med.* ſatis.
αρκτος, ἡ, XIII, 1 *in.* vrſa.
αρκυς, I, 1 *extr.* rete.
αρκυωρεω, I, 2 *med.* retia obſeruo, cuſtodio, ſto ad retia.
ἁρμα, II, 27 *in.* currus.
αρματοτροχια, II, 27 *in.* orbita ſ. via currus.
ἁρμοττει, III, 24 *in.* conuenit, decet. ἡρμοσθαι, IX, 7 *med.* compoſitum eſſe. XIV, 23. adaptare.
αρνεομαι, XIV, 28 *in.* nego.
αροτης, V, 14 *med.* arator.
αροτρον, III, 18 *med.* V, 14. aratrum.
ἁρπαζω, III, 17 *extr.* arripio.
αρρενωπος, XIII, 1. *med.* virili vultu.
αρρην, I, 15 *in.* II, 7 *med.* mas.
αρρωστημα, IV, 25 *med.* morbus.
αρρωστια, IV, 15 *med.* V, 2. infirmitas, morbus.
αρς, II, 29. agnus.
αρσις της γραφης, II, 4 *extr.* abolitio, ſublatio actionis.
αρυομαι, I, 32 *med.* XIII, 22. haurio; μισθον, XIII, 23. accipio mercedem.
αρχαιος, III, 41 *in.* XII, 1 *med.* priſcus.
αρχειν τινος, I, 14 *med.* II, 4 *extr.* auctorem eſſe rei alicuius; XI, 9 *med.* incipio. αρχ. αδικων, I, 14.

Digitized by Google

αρχη, II, 7 *med.* magiſtratus. 12 *med.* II, 19 *in.* IV, 8 *med.* regnum, imperium. II, 4 *extr.* initium.
την αρχην, VIII, 13. prorſus. IX, 29 *extr.* XIII, 1 *med.* 27. αρχην, III, 14. XIV, 1. prorſus.
αρχιθεωρος, III, 1 *med.* *quid ſit.*
αρχων, II, 4 *med.* magiſtratus Athen.
ασβολος, II, 15 *med.* fuligo.
ασεβεια, V, 12 *med.* 19 *init.* impietas.
ασεβημα, III, 17 *med.* XI, 4 *extr.* facinus nefarium.
ασθενεια, II, 35 *in.* infirmitas, imbecillitas. IV, 8 *extr.* pigritia.
ασμα, IX, 4 *extr.* XII, 23. cantus. ασμα επιμυλιον, VII, 4.
ασπαζομαι, τινα, IX, 4 *med.* amore aliquem proſequor. XIII, 18. amo.
ασπαλιευς, I, 5 *med.* piſcator.
ασπις, III, 24 *med.* VI, 12 *med.* clypeus, parma.
αστειως, IX, 11 *med.* facete.
αστηρ, II, 31 *extr.* ſtella.
αστος, XIV, 5 *in.* ciuis.
αστραγαλος, V, 16. talus.
αστρολογια, X, 7.
ασυλια, III, 26 *med.* ius libertatis, quam quis ex ſanctitate templi ſeu arae conſequitur.
ασφαλης, ſtabilis, II, 4 *med.* tutus, non periculoſus.
ασφαλτος, XIII, 16. bitumen.
ασχημονεω, II, 15 *extr.* VI, 12 *extr.* XIV, 26. indecore me gero, *vid. ad* X, 4 *init.*
ασωτευομαι, IV, 23 *med.* V, 9 *in.* prodige viuo, prodigo.
ασωτια, I, 19 *med.* II, 12 *in.* luxuria.
ατακτος. το ατακτον, XIV, 48. intemperantia.
αταξια, XIV, 46. perturbatio.
αταρ ουν, II, 44 *in.* III, 6 *in.*
αταφος, V, 14 *in.* XIII, 30. inſepultus.
ατε, I, 18. II, 13. quippe, quia, quum. ατε δη, I, 31 *med.* ατε ουν, III, 1 *med.* quatenus igitur.
ατελεια, φρουρας, VI, 6 *in.* immunitas a cuſtodiis.
ατελεστος, III, 9 *in.* non initiatus θεῳ.
ατεχνος, II, 2 *in.* qui eſt expers artificii.
ατεχνως, VIII, 8. ſine arte.
ατιμος, I, 32 *in.* inhonoratus, omni honore excluſus.
ατοπος, II, 8 *extr.* IX, 12. ineptus, ſtultus.
ατρεμεω, I, 2 *med.* immotus maneo. XII, 1 *med.*
ατρεμως, V, 6 *med.* ſine motu, quiete, XIV, 31.
ατριπτος, XII, 64 *extr.* *de via* non trita.
ατρωτος, III, 18 *med.* inuulnerabilis.
αττω, II, 44 *med.* inſilio.

ατυφος,

ατυφος, II, 20. ab omni faſtu alienus.
ατυφως, IV, 9 *med. idem.*
ατυχεω τινος, I, 15 *med.* II, 42 *med.* **τι**, I, 21 *extr.* IX, 26 *med.* non conſequor.
αυ, XII, 37 *med. in exemplo alterum ſequenti vſitatum, vid. ad* 50 *extr.*
αυ παλιν, I, 15 *extr.* quoque, ſimiliter.
αυθαιρετος, III, 26 *extr.* ſponte delectus.
αυθημερον, II, 4 *extr.* IX, 2. eodem die.
αυλαια; IX, 3 *med. not.*
αυλεομαι, III, 14 *med.* tibia accinitur mihi, *vt* καταυλεμενος, IX, 8 *extr. not.* **αυλεω**, XIV, 8 *extr.* tibia cano.
αυλη, III, 4 *med.* veſtibulum, *vid. ibi not.*
αυλημα, XIV, 8 *extr.* tibiae cantus.
αυλητρις, XIII, 1. tibicina.
αυλος, III, 33 *extr.* tibia; *v. not.*
αυλων, XIII, 1 *med.* canalis.
αυξανομαι, I, 34 *med.* creſco, augeor, II, 7 *extr.* αυξηθεν βρεφος, infans accreta, adultior, XIII, 46.
αυξησις, XIII, 3 *med.* auctio.
αυος, V, 6 *med.* ſiccus.
αυτικα, II, 24 *init.* exempli cauſa.
αυτοματος, III, 1 *med.* qui ſponte fit, facit.
αυτονομια, XIII, 42 *extr.* libertas, ſtatus, vbi homo eſt ſui iuris.
αυτος, II, 29 *med.* VII, 13. ſolus; *ſic Pindar.* Ol. II, 87. Xen. Cyr. VIII, 4. 2. VIII, 7 *extr.* adeo.
αυτεργος, I, 31. *vbi v. not.* VII, 5 *in.* XII, 43 *med.*
αυτοχθονες, IX, 16 *in.* in eadem terra nati.
αυτοχρημα, IV, 20. *med.* reuera.
αυχην, X, 22 *med.* ceruix.
αφαιρεω, I, 34 *med.* III, 1 *med.* demo, decerpo.
αφαλλομαι, VI, 14 *med.* deſilio.
αφανης. αφανεστερος τε θεε την φυσιν, III, 18 *in.* natura deo inferior. VI, 14 *in.* ignobilis.
αφανιζω, II, 4 *med.* γραφην τε αγωνος, tollo ſcripturam litis. καματον, III, 1 *med.* fatigationem abiicere. 43 *extr.* πολις ηφανισθη, vrbs diruta eſt. *ſic* IV, 6. αφ. την τριχα πολιαν βαφη, VII, 20. canos crines tinctura occulere. δυναμιν την ναυτικην, XII, 61 *in.*
αφειδης, XIV, 34. ſeuerus.
αφειδως, II, 17 *med.* ſine parſimonia, large.
αφελεια, III, 10. IX, 27. XII, 1 *med.* ſimplicitas.
αφελης, ſimplex. αφελεστερον χρησθαι τινι, VII, 1 *in.* negligentius re vti.
αφελως, II, 18 *med.* ſimpliciter.

αφηνια-

Digitized by Google

ἀφηνιαζω, III, 42 med. IV, 9 extr. detrecto; propr. de equis frenum reſpuentibus.

ἀφητωρ, VI, 9 in. vid. not.

ἀφθονια, III, 18 med. XII, 1 in. magna copia.

ἀφθονος, IX, 16 extr. copioſus.

ἀφιημι. ἀφιεθαι των λειτεργιων, VI, 6. liberum eſſe a ſeruitibus, ſeu oneribus publicis. τα δεει, I, 13. a metu.

ἀφικνεομαι, I, 24. V, 1. aduenio.

ἀφιξις, XII, 1 extr. aduentus.

ἀφιστημι, dimitto. ἀποστηναι. II, 18 in. III, 6 med. V, 20. deſciſcere, abſtinere.

ἀφνω, III, 42 med. ſubito.

Ἀφροδιτης ἀμαθης, XI, extr. Veneris imperitus.

ἀφυλακτος, I, 1 extr. incautus, imprudens.

ἀφυπνιζω, I, 13. expergefacio.

ἀφωνος, XII, 41. cui vox prae admiratione intercepta eſt.

ἀχαρις, XIV, 9. ruſticus, triſtis.

ἀχαριστια, IV, 9 extr. animus ingratus.

ἀχθομαι τινι, X, 11 in. vexor ab aliquo, odio habeor ab aliquo.

ἀχιτων, VII, 13. ſine tunica.

ἀχρας, III, 39 in. pirum.

ἀχρηστος, III, 37 extr. inutilis.

ἀψοφητι, XII, 1 med. ſine ſtrepitu.

B

Βαδιζω, II, 10 in. IX, 9. eo.

βαθυς, de aetate, II, 36 in. VII, 5 init. de diuitiis. III, 18 med. de adſpectu. VI, 6 med. de vmbra. XIII, 1 in. de herba, ib. vid. Bach. ad Xen. Oec. II. §. 10.

βακχεια, XIII, 2 med. bacchatio, vid. not.

βακχευομαι, II, 40 med. XIII, 2 med. bacchor, inſanio.

βακχος, III, 9 med. a deo agitatus.

βακτηρια, XIII, 23 med. baculus.

βαλανειον, IV, 17 extr. balneum.

βαλανος, III, 39 in. glans.

βαλλω, I, 10. V, 19. iacio.

βαναυσος, τεχνη, VI, 6 med. ars ſellularia, vilis.

βαρβαρος, II, 31 init. extraneus, non Graece natus. βαρβαρικως, VII, 8.

βαρυς, I, 34 extr. grauis.

βασανος, II, 4 med. VII, 18. cruciatus, tormentum.

βασιλεια, II, 20. IV, 5 med. regnum.

βασιλευς, abſolute pro rege Perſarum, I, 22 in. idem ὁ μεγας βασιλευς, XII, 1 med.

βασιλευω, IV, 26 extr. regno.

βασιλικος, II, 20 extr. quid ſit.

βασιλις, III, 42 init. regina.

Digitized by Google

βασκαινω, I, 15 *in.* faſcino. II, 13 *in.* XIV, 20 *extr.* inuideo.

βασταζω, II, 19 *init.* III, 22 *med.* porto.

βατραχος, I, 3 *in.* rana.

βαφη, VII, 20. XIII, 1 *med.* tinctura.

βεβηλος, (a βηλος, limen) III, 9 *med.* profanus.

βελονη, IX, 8 *med.* 13 *init.* acus.

βελτιστοι, ω βελτιστοι, II, 34 *med.* o boni! *ironice dictum.*

βημα, IX, 18 tribunal.

βιαζομαι, III, 17 *extr.* VIII, 5 *in.* cogo.

βιαιος, II, 20 *med.* violentus.

βιος, III, 29. vita. εφημερος, pro *homo*, I, 34 *med. not.* — IV, 23. προς ἡδονην, voluptaria; ſic ιωνικος — XIII, 38 *extr.* βιος Διοσκουρων — XII. ὁ εν Μουσαις βιος.

βλαπτω, I, 34 *med.* laedo.

βλαστη, XIII, 16 *med.* ſurculus pullulans arboris.

βλαυται, IV, 11. IX, 11 *med.* genus ſandalii.

βλεμμα, VI, 14. VIII, 12 *med.* adſpectus.

βλεπω, cerno, vultum habeo. γοργον, II, 44 *med.* toruum adſpectum praebeo. *ibid.* βλεπων σφαττειν, *med.*

βληττομαι κεραυνῳ, I, 13 *in.* fulmine tangi.

βλοσυρος. βλοσυρον ὁρωσαι, XII, 21. magnificum quid in vultu praeferre.

βοαω, III, 42 *med.* celebro.

βοη, XIII, 46. clamor.

βοηλατης, IX, 23. bubulcus.

βοιωταρχια, XIII, 42 *in.* *Nepos* βοιωταρχας *vocat* praetores.

βοιωτιαζω, IV, 15 *med.*

βορρας, XII, 61. boreas.

βοστρυχος, I, 20. cincinnus.

βοτρυς, XIII, 1 *med.* vua.

βοτανη, II, 40 *in.* herba.

βουκολεω, X, 18 *med.* paſco boves.

βουλομαι. τι βουλεται τουτο ειναι, III, 20 *med.* IV, 9 *med.* — XII, 1 *extr.* placere.

βουλευομαι, XII, 8 *extr.* conſilium capio.

βουλη, V, 18. XII, 33 *in.* iudicium ſenatus. II, 4. conſilium.

βραδυνω, III, 43 *extr.* retardo.

βραχω, IV, 18 *med.* ſono, *poet.*

βρεφος, I, 6. III, 18 *extr.* V, 18. infans.

βριθοσυνη, IV, 18 *med.* onus.

βροτος, IV, 18 *med.* VII, 5 *med.* mortalis; *poet.*

βροχος, XII, 36. laqueus.

βρωμα, III, 20 *extr.* cibus.

βρωσκω, I, 9. comedo.

βυρσα, IV, 1 *extr.* pellis.

βωμολοχος, II, 13 *med.*

βωμος, III, 1 *med.* XIII, 2. altare.

Γ

Γαλα, I, 31 *extr.* III, 42 *med.* lac. εν γαλακτι και σπαργανοις,

Digitized by Google

[illegible], VIII, 8. *vid. not.* X, 10.

γαλη, XIV, 4. muſtela, *vid. not.*

γαληνιαιον, XIV, 22 *med.* tranquillum, metaph. de vultu.

γαμετη, XIII, 33 *extr.* vxor.

γαμεω, IV, 1 *med.* vxorem duco. 26. VI, 6. VIII, 7 *in.*

γαμος, nuptiae. [illegible], X, 15 *extr.* [illegible], *ibid.* γαμους [illegible], VIII, 7 *med.* nuptias celebrare. *Sacrificare enim ſolebant in celebrandis nuptiis.*

γαρ. [illegible], II, 8 *med.* *vid. not.*

γαστρις, I, 28 *extr.* ventri deditus, heluo.

γαυρουμαι, XII, 21. efferor, ſuperbio, ſuperbe incedo.

γε *conſtringit; Lat.* ipſe, I, 34 *med.* — [illegible], I, 14 *in. et med.* 15 *extr.* attamen — I, 28 *med.* III, 1 *in.* 26 *init.* [illegible] — II, 9 *med.* 41 *med.* III, 17 *med.* 5 *init.* 15 *in.* porro.

[illegible], III, 35. — [illegible], IV, 22 *in.* [illegible] uber [illegible]; [illegible] XIV, 35 *in.* XII. [illegible]

γελοιος, II, 22 [illegible] ridiculus.

[illegible], VI, 12 *extr.* riſum [illegible].

[illegible], IV, 17 *med.* re[illegible] [illegible], ex quo con[illegible] [illegible].

[illegible], III, 1 *med.* exigo.

γενναιος, XIV, 12. magnus, praeclarus. 13. ω, γενναιε, vir magne!

γενος, I, 34 *in.* genus.

γευομαι, I, 7. guſto.

γευσις, XII, 31 *med.* ſapor.

γεφυρα, VIII, 14. pons.

γεωργεω, III, 18 *med.* agrum colo.

γεωργια, I, 31. agricultura.

γεωργος, V, 14 *extr.* ruſticus.

γη, IV, 20. terra.

[illegible], V, 5. item.

γηρασκω, I, 11. II, 35 *init.* IV, 1. ſeneſco.

[illegible], II, 40 *in.* acinus vuae.

γιγνομαι, I, 15 *in.* II, 24 *in.* X, 8. naſcor. — [illegible] [illegible], III, 15 *med.* in armis verſer. [illegible], VI, 1 *med.* quae producuntur, fruges. [illegible], IX, 36. *et not.*

γινωσκω, X, 15 *med.* cognoſco.

γλαυξ, II, 9 *extr.* III, 42 *extr.* noctua.

γλιχομαι, IV, 9 *extr.* ſtudeo, appeto.

γλωττα, XIV, 22 *extr.* lingua.

γναφειον, V, 5 *init.* fullonis officina.

γνωμη, VIII, 12 *extr.* ſententia. [illegible], IV, 8 *med.* [illegible] [illegible] [illegible] recipio. [illegible], VII, [illegible] ex voluntate [illegible] dirigere. [illegible]

εμην γνωμην, VII, 12. mea ſententia. XIII, 37 *med.* animi magnitudo et ſtabilitas, *ſimil.* VI, 8. γνωμη στερεα, animus firmus, *oppoſ. ibi* γνωμη αγεννης και ταπεινη.

γνωριμος, II, 10. *med.* diſcipulus. 12 *med.* familiaris. III, 6 *med.* notus.

γνωσις, κατα τα ζωα, III, 19 *med.* cognitio animalium.

γοργος, II, 44 *med.* XIII, 1 *med.* toruus. γοργον βλεπειν, *vid.* βλεπω.

γουν, I, 14 *in.* 30 *in.* II, 14 *in.* 41 *med.* certe quidem, nam. 32 *med.* ſaltem.

γραμμα, II, 3 *init.* 44 *init.* IV, 12. pictura. VI, 11 *extr.* inſcriptio. XII, 9 *med.* linea. γραμματα, VIII, 6. literae.

γραμματειον, X, 7 tabula.

γραμμη, XII, 9 *med.* linea.

γραφευς, X, 10. pictor.

γραφη, II, 2 *in.* 44 *med.* pictura. 4 *med.* actio iudicialis, *ibid. med.* γραφη τα αγωνος, ſcriptio litis.

γραφικος, II, 3 *extr.* picturae peritus. γραφικη τεχνη, X, 10.

γραφω, II, 3. III, 3. IV, 42. pingo. VI, 10. *init.* νομον, legem fero: *proprium in hac re. Sic abſolute* XIII, 25. ſtatuo *cum Infinitiuo, in decretis publicis.*

γυμναζομαι, II, 6 *in.* IV, 15 *med.* exerceor.

γυμνασιον, V, 6 *med.* II, 5 exercitatio. *vid. index praeced.* Gymn.

γυμναστης, II, 6. qui opera Gymnaſii docet.

γυμνος των ὁπλων, XIII, 37 *med.* ſine armis.

γυννις, XII, 12. homo effeminatus.

Δ

Δαιμονιως, II, 4 *in.* vehementer, *ibique vid. not.*

δαιμων, I, 2 *in. it.* 30 *med.* κατα τινα δαιμονα, fauſto quodam caſu. κρασεις αγαθα δαιμονες, I, 20 *extr. et not.* το δαιμονιον, XII, 57 *med.* numen. Δαιμων Σωκρατης, VIII, 1. *et Excurſ. I.*

δαις, VIII, 7 *med.* epulum. I, 2 *extr.* id quod comedi poteſt.

δακνω, XIV, 4. mordeo.

δακρυα επιχωριαζει αυτοις, XIV, 22 *med.* communes iis ſunt lacrymae.

δακρυω, XII, 1 *extr.* lacrimor.

δακτυλιος, I, 21 *med.* III, 19 *med.* annulus.

δακτυλος, IV, 28 *med.* digitus, XII, 1. *med.* II, 9 *in.* μεγας, pollex.

δανειζω, IV, 1 *med.* pecuniam loco. *ibid.* δανειζομαι, pecuniam accipio mutuam.

δανειστης, XIV, 24 *extr.* foenerator.

δαπανωω, IX, 9 *med.* impendo, conſumo.

δαπα-

Digitized by Google

τοις αναξ, VIII, 8. *vid. not.* X, 10.
γαλη, XIV, 4. muſtela, *vid. not.*
γαληναιον, XIV, 22 *med.* tranquillum, metaph. de vultu.
γαμετη, XIII, 33 *extr.* vxor.
γαμεω, IV, 1 *med.* vxorem duco. 26. VI, 6. VIII 7 *in.*
γαμος, nuptiae. σεμνοτατος, X, 15 *extr.* γαμον αποδραν, *ibid.* γαμους θυειν, VIII, 7 *med.* nuptias celebrare. *Sacrificare enim ſolebant in celebrandis nuptiis.*
γαρ. ου γαρ, II, 8 *med. vid. not.*
γαστρις, I, 28 *extr.* ventri deditus, helluo.
γαυρουμαι, XII, 21. efferor, ſuperbio, ſuperbe incedo.
γε *conſtringit; lat.* ipſe, I, 34 *med.* — γε μην, I, 14 *in. et med.* 15 *extr.* attamen — I, 28 *med.* III, 1 *in.* 26 *init. pro* δε *poſt* μεν — II, 9 *med.* 41 *med.* III, 17 *med.* 5 *init.* 15 *in.* porro.
γελαω, III, 35. — επι τινι, IV, 29 *in.* *Noſtri:* über etwas lachen; ſic XIV, 36 *in.* XII, 6 *in.*
γελοιος, II, 14 *in.* ridiculus.
γελωτοποιεω, VI, 12 *extr.* riſum moueo, ſcurra ſum.
γενεαλογεω, IV, 17 *med.* recenſeo id, ex quo conſiſtit res aliqua.
γενεσις, III, 1 *med.* origo.
γενναιος, XIV, 12. magnus, praeclarus. 13. ω, γενναιε, vir magne!
γενος, I, 34 *in.* genus.
γευομαι, I, 7. guſto.
γευσις, XII, 31 *med.* ſapor.
γεφυριον, VIII, 14. pons.
γεωργεω, III, 18 *med.* agrum colo.
γεωργια, I, 31. agricultura.
γεωργος, V, 14 *extr.* ruſticus.
γη, IV, 20. terra.
γηρασκω, V, 5. item.
γηραω, I, 11. II, 35 *init.* IV, 1. ſeneſco.
γιγαρτον, II, 40 *in.* acinus vuae.
γιγνομαι, I, 15 *in.* II, 24 *in.* X, 8. naſcor. — μεθ' οπλων, III, 18 *med.* in armis verſor. γινομενα, VI, 1 *med.* quae producuntur, fruges. μη γενοιτο σοι κακως, IX, 36. *et not.*
γινωσκω, X, 15 *med.* cognoſco.
γλαυξ, II, 9 *extr.* III, 42 *extr.* noctua.
γλιχομαι, IV, 9 *extr.* ſtudeo, adpeto.
γλωττη, XIV, 22 *extr.* lingua.
γναφειον, V, 5 *init.* fullonis officina.
γνωμη, VIII, 12 *extr.* ſententia. γνωμην εχει, IV, 8 *med.* ſtatuit, nimmt ſich's vor. γνωμην αναρρωννυμαι, *ibid.* animum recipio. παντα εχειν δια γνωμης, VII, 1 *med.* omnia ex voluntate ſua dirigere. κατα την

εμην

Digitized by Google

εμην γνωμην, VII, 12. mea ſententia. XIII, 37 *med.* animi magnitudo et ſtabilitas, *ſimil.* VI, 8. γνωμη στερεα, animus firmus, *oppoſ.* *ibi* γνωμη αγεννει και ταπεινη.

γνωριμος, II, 10. *med.* diſcipulus. 12 *med.* familiaris. III, 6 *med.* notus.

γνωσις, κατα τα ζωα, III, 19 *med.* cognitio animalium.

γοργος, II, 44 *med.* XIII, 1 *med.* toruus. γοργον βλεπειν, *vide* βλεπω.

γουν, I, 14 *in.* 30 *in.* II, 14 *in.* 41 *med.* certe quidem, nam. 32 *med.* ſaltem.

γραμμα, II, 3 *init.* 44 *init.* IV, 12. pictura. VI, 11 *extr.* inſcriptio. XII, 9 *med.* linea. γραμματα, VIII, 6. literae.

γραμματειον, X, 7 tabula.

γραμμη, XII, 9 *med.* linea.

γραφευς, X, 10. pictor.

γραφη, II, 2 *in.* 44 *med.* pictura. 4 *med.* actio iudicialis, *ibid.* *med.* γραφη του αγωνος, ſcriptio litis.

γραφικος, II, 3 *extr.* picturae peritus. γραφικη τεχνη, X, 10.

γραφω, II, 3. III, 3. IV, 42. pingo. VI, 10. *init.* νομον, legem fero: *proprium in hac re. Sic abſolute* XIII, 25. ſtatuo *cum Infinitiuo, in decretis publicis.*

γυμναζομαι, II, 6 *in.* IV, 15 *med.* exerceor.

γυμνασιον, V, 6 *med.* II, 5 exercitatio. *vid. index praeced.* Gymn.

γυμναστης, II, 6. qui opera Gymnaſii docet.

γυμνος των οπλων, XIII, 37 *med.* ſine armis.

γυννις, XII, 12. homo effeminatus.

Δ

Δαιμονιως, II, 4 *in.* vehementer, *ibique vid. not.*

δαιμων, I, 2 *in.* *it.* 30 *med.* κατα τινα δαιμονα, fauſto quodam caſu. κρεισις αγαθε δαιμονες, I, 20 *extr.* *et not.* το δαιμονιον, XII, 57 *med.* numen. Δαιμων Σωκρατους, VIII, 1. *et Excurſ. I.*

δαις, VIII, 7 *med.* epulum. I, 2 *extr.* id quod comedi poteſt.

δακνω, XIV, 4. mordeo.

δακρυα επιχωριαζει αυτοις, XIV, 22 *med.* communes iis ſunt lacrymae.

δακρυω, XII, 1 *extr.* lacrimor.

δακτυλιος, I, 21 *med.* III, 19 *med.* annulus.

δακτυλος, IV, 28 *med.* digitus, XII, 1. *med.* II, 9 *in.* μεγας, pollex.

δανειζω, IV, 1 *med.* pecuniam loco. *ibid.* δανειζομαι, pecuniam accipio mutuam.

δανειστης, XIV, 24 *extr.* foenerator.

δαπανω, IX, 9 *med.* impendo, conſumo.

δαπα-

Digitized by Google

δαπεδον, IX, 9 *med.* pauimentum.

δαρεικος, I, 22 *in.* 32 *extr.* *ſc.* στατηρ.

δας, IX, 29 *in.* fax, taeda.

δασμον αποδιδωμι, V, 21 *extr.* tributum pendo.

δασος, XIII, 1 *med.* locus arboribus denſus.

δασυς, III, 40 *extr.* X, 21 *in.* hirſutus.

δαφνη, II, 41 *med.* III, 1 *med.* V, 6. X, 18. laurus.

δε *encliticum*, I, 2. *in. not.* δε *continuat*, I, 8. *denotat parentheſin*, IV, 26 *init.* VI, 12 *med.* *repetitionem*, XIV, 9. δε και, I, 12.

δει, *quid proprie ſignificet*, III, 12 *med.* ως δεον, III, 8 *extr.* vtiliter. IV, 15 *med.* VIII, 1 *extr.* commode, opportune.

δειγμα, VI, 12 *extr.* XIV, 6. argumentum.

δειδω, II, 13 *in.* timeo.

δεικνυμι, II, 33 *extr.* εν τιμη τινα, monſtro aliquem in erecto. IX, 33. declaro.

δειλαιος, I, 30 *extr.* miſer.

δειλινος, II, 5 *med.* veſpertinus.

δεινος, *vid. not. ad* I, 1 *in.*

δειπνον, IX, 19 *init. not.* coena. I, 12. cibus.

δεκαζω, II, 8 *extr.* corrumpo, v. c. pecunia.

δελεαζω, XIV, 17. adlicio.

δελεαρ, I, 5. eſca.

δεισιδαιμων, V, 17. *vid. not.*

δενδρον, arbor, III, 1. XIII, 1. 16.

δεξιουμαι, I, 32 *med.* comiter excipio.

δεξιος, το δεξιον XII, 16 *extr.* ſolertia. XIV, 48. proſperitas. εν δεξια, opp. εν τη αριστερα, XI, 9 *extr.* in dextra, i. e. in fortitudine.

δεομαι, II, 42 *in.* III, 26 *med.* rogo.

δεος, I, 13. 32 *in.* II, 4 *med.* timor.

δερμα, XII, 1 *med.* XIII, 15 *in.* cutis.

δεσμος, V, 6 *med.* vinculum.

δεσμωτηριον, I, 16 *in.* II, 4 *med.* 6 *extr.* XII, 1 *extr.* carcer.

δευτερος, II, 8 *med.* inferior. IV, 17 *med.* IX, 15.

δεχομαι, III, 26 *med.* τι πρᾳως, benigne accipere, gütig aufnehmen. Sic ασμενως, XII, 18 *med.*

δεω, IV, 18 *med.* timeo, metuo.

δεω, VI, 1 *med.* ligo.

δη, V, 12 *extr.* *intendit*, adeo.

δηγμα, I, 8 *extr.* morſus.

δηκω, XIV, 4. mordeo.

δηλονοτι, II, 13 *med.* ſcilicet, nimirum.

δημαγωγεω, XII, 37 *extr.* orationibus populum duco.

δημαγωγια, XIII, 37 *extr.* auctoritas, qua quis apud populum valet.

δημευω, X, 17. publico.

δημηγορος, IX, 19 *med.* orator publicus.

Δημητηρ, XII, 31 *in.* *i. e.* Ceres.

δημιος,

Digitized by Google

δημιος, XII, 49 *med.* carnifex.

δημιουργος, I, 20 *in.* *proprie* qui operam ſuam rei publicae addicit.

δημος, II, 1 *med* populus.

δημοσια, II, 15 *med.* publice it. VIII, 16.

δημοκρατια, III, 17 *med. et not.*

δημοτικος, II, 20 *in.* VII, 11. popularis.

δημοτης, I, 28 *med. idem.*

δημωδης, III, 3 *extr.* vulgaris, omnibus notus.

δηοω, II, 44 *in.* vaſto.

δηπου, II, 12 *extr.* certe. 13 *med.* circiter, fere, vt opinor.

δια, ſeruit circumſcriptioni, II, 38 *med. et not.* VI, 6 *extr.* Δια ταχεων, *ſc.* χρονων, I, 7. breui tempore. — δια σαυτου, I, 21 *med.* ipſe. — δια χειρος και γνωμης εχειν, VII, 1 *in.* poteſtate et voluntate ſua habere. — δια σπουδης αγειν, IX, 4 *in.* aeſtimare, — δ. σπ. ειναι, XII, 31 *in.* aeſtimari. — δι' αποῤῥητων, *vid.* αποῤῥ. — δια τελους, XIII, 1 *med.* indeſinenter, ſemper. — δια τιμης ελθειν, XIII, 2 *extr.* aeſtimari. — δι' ελπιδος εχειν, XIII, 20. ſperare — δια *cum Genitiuo*, XIII, 42 *med.* XIV, 7 *in.* poſt.

διαβαινω, I, 14. πελαγος. ευ διαβας, IV, 15 *extr. ibi not.*

διαβαλλω, I, 28 *extr.* II, 18 *med.* 27 *med.* IV, 8 *extr.* VII, 20 *extr.* IX, 4 *med.* reprehendo.

διαβεβαιοω, III, 15 *in.* confirmo.

διαβιοω, III, 47 *extr.* de magno vitae ſpatio peracto.

διαβολη, II, 13 *in.* criminatio, obtrectatio.

διαγινομαι, VII, 2. perſeuero.

διαγλυφω, II, 33 *extr.* III, 45 *med.* XII, 30 *extr.* ſculpo. XIV, 7.

διαγραφω, III, 1 *in.* deſcribo.

διαγω, II, 18 *med.* IV, 28 *med.* viuo. V, 1 *med.* me habeo.

διαδοχη, I, 15 *in.* εκ διαδοχης, per vices.

διαδοχος, IX, 40 *extr.* ſucceſſor.

διαδημα, XII, 17 *in.* faſcia, qua reges frontem praeligabant, inſigne regium capitis.

διαζαω, XI, 9 *in.* πενια, vitam transigo in paupertate, XII, 1. σωφρονως, continenter.

διαθεσις του σωματος, XIV, 7 *extr.* conſtitutio corporis.

διαθλεω, V, 6 *extr.* decerto.

διαθρεω, III, 28. circumſpiciendo quaero.

διαθρυλλεω, II, 21 *in.* diuulgo, disſemino.

διαθρυπτω, IX, 3 *in.* mollitiei adſuefacio.

διαιρεω. διῃρημενα, XIII, 14 *in.* diuiſa.

διαιτα, IV, 22 *extr.* V, 1 *in.* VII, 2 *med.* vitae ratio, vita.

διακαλυπτομαι, V, 19 *med.* detego, το ἱματιον.

διακαρτερεω, λιμῳ, XIII, 23 *extr.* ſamem fero.

διακεαζω, VII, 5 *med.* diffindo.

διακειμαι, hac vel illa ſententia ſum. αλλοτριως, III, 14 *med.* XIII, 18. alieno ſum animo. IV, 28 *med.* XIV, 23. in ſtatu eſſe aliquo. πολεμιως, XIV, 49. infeſtus ſum.

διακοπτω, VII, 5 *med.* diſſeco.

διακορης, IX, 8 *med.* exſatiatus.

διακωλυω, VIII, 5. prohibeo.

διαλαμβανω. κιονες διειληφεσαν την σκηνην, IX, 3 *med.* columnae per interualla poſitae erant in tentorio. IX, 16 *extr.* διειλημμενη, diſtincta.

διαλεγομαι, II, 10 *med.* colloquor, diſſero.

διαλειμμα, intercapedo, I, 4. ex διαλειμματων εκορεσθησαν, ſatiantur ex hauſtu interrupto.

διαλειπω, XIII, 16 *extr.* deficio.

διαλογιζομαι, XIV, 43 *extr.* diſcepto.

διαλυομαι, προς τινα, I, 24 *med.* XII, 3. ſoluo inimicitiam, i. e. redeo in pacem cum aliquo. III, 11 *med.* diſſoluor, liberor. V, 6 *med.* morior.

διαναπαυω, τας σπουδας ταις παιδιαις, XII, 15. interpello feria ludis.

διανιαομαι, I, 24 *init.* vehementer angor.

διαντλεω, VI, 12 *extr.* tolero, perfero.

διανυττω et

διανυω, II, 23 *extr.* perficio, abſoluo.

διαπαλαιω, IX, 41 *extr.* colluctor. exprimit difficultatem.

διαπλαττω, V, 21 *med.* fingo. III, 1 *init.* exprimo, rem ad viuum effingo.

διαπλεκω, XII, 1 med. XIII, 1 *extr.* plico, nexo.

διαποικιλλω, XII, 1. orno.

διαπορεω, IV, 17 *med.* dubito.

διαπρεπω, I, 23. VII, 2. emineo, excello.

διαπυρως, II, 4 *in.* vehementer, a δια πυρος, igne excandefactus.

διαρκης, I, 33 *extr.* III, 1 *med.* aſſiduus.

διαρρεω, diffluo, I, 18 *init.* III, 14 *med.* perfluo. III, 1 *in.* IV, 17 *med.* IX, 24. ὑπο τρυφης, III, 14. ὑπο του οινου, de iis, qui luxuriae et vino nimis dediti ſunt. III, 35. IV, 17 *med.* de fabula peruulgata.

διαρρησσω. διαρραγηναι ὑπο πλησμονης, IX, 26. dirumpi ſatietate. διερρωγος ἱμα-

τιν

τισ μερος, IX, 35. lacerata pars cet.

διασειω, II, 14 *med.* discutio, commoueo.

διασκεπτομαι, II, 4 *med.* ακριβεστερον, adcuratius rem perpendere.

διασκηνοω, III, 14 *med.* per interualla exſtruo.

διασκορπιζω, XIII, 46. disſipo.

διασπαω, III, 42 *med.* diuello.

διασπειρω, III, 1 *med.* diſpergo.

διασχιζω, III, 1 *init.* diffindo.

διαταρασσω, III, 1 *med.* IX, 29 *med.* perturbo.

διασωζω, αρχην. XII, 60 *init.* conſeruo imperium.

διαταττω, II, 15 *med.* edico; *de magiſtratibus.*

διατεινομαι, VI, 14 *med.* intendo.

διατελεω, II, 41 *med.* IV, 25 *med.* XII, 41. pergo, perſeuero.

διατιθημι, II, 41 *med.* conſtituo, *v. not.*

διατορευω, XIV, 7 *init.* torno.

διατορος, II, 44 *med.* penetrans, acutus.

διατρεπω, auerto. μηδεν διατραπεισα, XIII, 1 *extr.* non perterrita.

διατριβη, III, 1 *med. not.* 14 *med.* locus amoenus, vbi commorari quis poteſt cum delectatione; διατριβη εν μανια, IV, 25 *extr.* vita acta in inſania. I, 11. cauernae.

διατριβω, IX, 21. commoror.

διατρωγω, I, 10. comedo.

διαττω, XIII, 1 *med.* proſilio.

διαφερω. ουδεν εμοι διαφερει, I, 25. *in.* nihil mea intereſt, XII, 25 *med.* τουτων, II, 4 *med.* X, 15 *init.* inſignis ſum, excello. διαφερει, III, 32 *med.* IV, 15 *med.* differt, diſcrimen intercedit. διαφερομαι, II, 34 *med.* diſſentio, ab aliquo diſſideo.

διαφθειρω, II, 5 *med.* III, 47 *med.* perdo. νομους, II, 22 *extr.* leges abrogo.

διαφιημι, XIV, 30 *med.* huc illuc dimitto.

διαφιλοτιμεμαι, VII, 2 *med.* omni ſtudio cum aliquo certo.

διαφορα, II, 21 *med.* III, 19 *in.* diſſidium.

διαφοροτης, II, 21 *med.* differentia, diſſidium.

διαφορως, III, 41 *extr.* diuerſimode, multifariam.

διαφροντιζω. διαφροντισαι δραμα, II, 21 *extr.* in fabulae compoſitione operam ponere.

διαφυλαττω, XII, 47. conſeruo.

διαχραομαι, III, 45 *med.* interficio.

διαχρυσος, IX, 3 *med.* inauratus.

διαψεγω, II, 2 *init.* vitupero.

διαψευδομαι, II, 17 *extr.* mentior, falſo coniicio. VIII, 9 *extr.* ſimulo.

διδαγμα, II, 31 *med.* XII, 1 *med.* praeceptum.

διδασκαλειον, III, 21 *in.* XII, 9 *med.* ludus literarius.

διδασκαλια, II, 31 *med.* doctrina.

διδασκω τι λογῳ, III, 16 *extr.* ratione perſuadeo.

διδωμι, θυγατερα τινι, VIII, 9 *in.* ſic γυναικα, XII, 47. εις μνημην, XII, 34.

διειργω, I, 3 *extr.* prohibeo.

διειρω, IV, 28 *med.* transmitto, inſero.

διεξερχομαι, XIII, 37 *med.* enumero.

διευτελιζω, XIV, 49. contemtim habeo.

διηκω. το μηκος διηκει εις 40 ςαδιας, III, 1 *in.* longitudo excurrit ad 40 ſtadia. εις μεγα, XIII, 16. exſurgit in altitudinem.

διημερευω, III, 14 *med.* diem transduco.

διϊπολια, VII, 3. *not.*

διϊςημι, VI, 14 *extr.* ſeparo.

δικαζω, XIV, 34. iudico. προς τινα, II, 4 *med.* cum aliquo contendo, XIII, 33 *med.* ius dico.

δικαιολογεομαι, X, 1 *in.* defendo me.

δικαιος, II, 27 *extr.* dignus. θαυμαζεσθαι, XIII, 23 *init.* iuſtus.

δικαιοω, V, 18. τινα θανατῳ, adiudico aliquem morti. δικαιουσθαι, XIV, 7 *med.* adiudicari poenae.

δικαςηριον, V, 15 *in.* XIII, 42 iudicium.

δικαςης. δικασαι περιχωροι, I, 34 *init.* II, 13 *init.* iudex. XIV, 34.

δικη, II, 4 *med.* ſupplicium, poena, δικην εχω, XIII, 38 *med.* 42 *in.* reus ſum. παρα την δικην, *ibid. paullo ante*, praeter ius. δικας δουναι et δικ. λαβειν III, 38 *med. et not.* De verbo δικη *vid. Reisk. index ad Demoſth. pag.* 241. III, 1 *med.* ſpecies, *unde* δικην *ibid.* VI, 13 *in.* XIII, 1 *med.* tamquam, inſtar, in morem. Suid. τροπον.

δικταμον, *ſeu* δικταμος, I, 10. dictamnus, herba.

διοικεω, II, 41 *med.* adminiſtro.

Διονυσια, II, 30 *med. et not.*

Διος, III, 23 *med. nomen menſis.*

Διοσκουροι, I, 30 *extr.* Caſtor et Pollux.

διπλασιαζω, II, 41 *med.* duplo.

διπλασιων, III, 18 *med.* duplex.

διπλους, III, 18 *med.* duplex.

δισκος, I, 24 *med.* orbis ſaxeus *vel* aeneus, qui corpo-

ris

ris exercendi cauſa a iuvenibus iaci ſolebat.

διυπνιζω, XII, 1 *med.* euigilo.

διφθεραι, IX, 3 *med.* tentoria.

διφρος οκλαδιας, IV, 22 *med. not.* ſella plicatilis.

διφυης, IX, 16 *med.* duplicis naturae.

διψαω, II, 41 *med.* X, 16 *med.* ſitio.

διωθεω, IX, 13 *med.* extrudo.

δοκεω, XIV, 45 *extr.* puto. I, 1. videor. δοκει, II, 23 *med.* bene videtur; *ſic etiam Latinis adhibetur.* Εμοι δοκειν, XIV, 4 *extr.* mea ſententia, *intell.* ὡς.

δοιδυξ, XII, 43 *med.* cochlear.

δοκιμαζω, II, 13 *in.* probo, exploro.

δολερος, I, 3 *in.* X, 12. ſubdoloſus.

δοξα, II, 42 *init.* gloria, VI, 9. X, 13 *init.* fama. παρα δοξαν, XIII, 24 *med.* praeter opinionem. την δοξαν της προσκυνησεως απεστειλε, I, 21 *extr.* opinionem adorationis praeſtitit regi.

δορα, XIV, 24 *extr.* XIII, 1 *med.* pellis.

δορυ, II, 9 *init.* haſta.

δορυφορος, II, 4 *med.* VII, 1. haſtatus, ſatelles.

δουλεια, II, 4 *med.* 20 *med.* ſeruitus.

δουλευω, III, 23 *in.* ſeruio.

δουλος, IX, 19. ſeruus. του πινειν, II, 41 *med.*

δουλοω, II, 14 *in.* VI, 1 *extr.* XIII, 11. in ſeruitutem redigo.

δρακων, XIII, 46. ſerpens.

δραμα, II, 8 *extr.* 11 *extr.* tragoedia, quam etiam ſolam recentiores hoc nomine deſignare videntur.

δρασμος, IV, 8 *med.* fuga.

δραω, II, 4 *med.* V, 6 *med.* facio. VIII, 16 *extr. cum duobus Accuſatiuis.* ενδικα και παρανομα δρων, VI, 1 *extr.* contra ius et leges agens, iniuſte et inique.

δριμυς, acer. δριμυτατα, XII, 1 *extr.* acerrime.

δρηστοσυνη, (a δραω, facio, miniſtro,) VII, 5 *in.* miniſterium, Heſych. θεραπεια.

δρομικος, X, 3. ad currendum idoneus.

δρομος, V, 6 *med.* curſus.

δρυμων, XIII, 1 *init.* quercetum, ſilua.

δρυς, IX, 18 *in.* quercus.

δυναμαι, I, 22 *med.* ταλαντον δυναται, valet tal. — ου δυναμαι μη ου φιλειν, V, 12 *in.* non poſſum quin cet. ονομα δυναται εις την Ἑλλαδα, IX, 16 *in.* nomen ſignificat Graece cet.

δυναμις. δυναμεις VIII, 7 *med.* copiae. κατα την δυναμιν εκαστου, I, 31 *in.* pro cuiusque facultatibus. δυναμις φραστικη, III, 1 *init.* facultas narrandi ſeu deſcribendi.

δυνω, IV, 1 *init.* ἡλιου δυνοντος, occidente ſole.

δυο, III, 9. *not. extr.* duo.

Digitized by Google

δυσαρεστος, III, 40. XIII, 26 *init.* offendens, non placens, moleſtus.
δυσειμων, III, 29 *med.* male veſtitus.
δυσεκνιπτος, XII, 1 *extr.* difficulter eluendus, *de amore.*
δυσεντερια, VI, 1. dyſenteria.
δυσερις, II, 21 *med.* III, 23 *med.* litigioſus.
δυσις, VII, 19 *med.* occaſus ſolis.
δυσμαχος, XII, 39. difficilis ſuperatu.
δυσμενιδης, III, 7 *extr.* omnium inimicus et obtrectator.
δυσμη, *proprie*, de ſolis occaſu, II, 34 *med.* occaſus vitae.
δυσπνοια, IX, 13 *in.* difficultas reſpirandi.
δυστυχεω, II, 29 *extr.* fortuna aduerſa vtor.
δυσχεραινω, XII, 1 *med.* moleſte fero.
δωμα, III, 14 *med.* cubiculum.
δωρεω, IV, 27 *in.* dono.
δωρον, I, 2 *in.* 22 *in.* 33 *med.* donum, munus.
δωροφορεω, I, 32 *init.* munera offero.
δωροφορικος, I, 24 *extr.* *vid. not.*

E

Εαρ, XIII, 4 *extr.* ver, *pro* iuuentute.
εαυτη, I, 21 *med.* *et not.* 32 *med.*
εαω, II, 38 *med.* XIV, 43 *in.* indictum praetermitto.
εγγονη, I, 6 *med.* foetus animalium. εγγονοι, IV, 13 *in.* nepotes.
εγγραφω, V, 12 *extr.* adſcribo.
εγγυαομαι, VI, 4 *in.* deſpondeo.
εγγυς, XII, 1 *med.* propemodum.
εγειρω, XII, 23. erigo, τροπαιον. II, 1 *in.* excito, animum erigo.
εγερτηριος, II, 44 *med.* incitans, εις μαχην.
εγκαρτερεω, II, 4 *med.* conſtanter perfero, tolero.
εγκαλλωπιζομαι, IX, 35. oſtento me, efferor.
εγκειμαι, X, 16 *med.* inſto, vrgeo.
εγκεφαλος, XII, 9 *med.* cerebrum.
εγκλημα, IX, 4 *extr.* opprobrium.
εγκολαπτω, VIII, 4. επιγραμματα, inſcriptiones incidendas curo.
εγκρατης γινομαι, IX, 25 *init.* potior, τινος.
εγκυκλιον, VII, 9. veſtimentum exterius.
εγκυος, V, 18 *in.* grauidus.
εγκωμιον, II, 39 *extr.* VII, 4. elogium, laudes.
εγρηγορεω, XIII, 29. vigilo.
εγχειριδιον, II, 4 *med.* pugio.
εγχειριζω, VI, 1 *extr.* in manus trado.
εδνα, XIII, 1 *extr.* dona nuptialia.

εθιζω,

Digitized by Google

εθιζω, II, 10 *extr.* adſuefacio.

εθνος, III, 13 *in.* populus.

εθος, conſuetudo, εν εθει εςι τινι, XII, 30 *in.* ſolet aliquis.

ει, II, 21 *extr.* an. VIII, 1 *extr.* quod.

ει δε μη, XIII, 42 *med.* niſi, *vid. not.*

ει γε, III, 17 *extr.* VII, 14 *in.* XII, 9 *med.* 25 *med.* ſiquidem, quippe, quoniam.

ειδος, XII, 1 *med.* XII, 2. ſpecies, forma.

ειδω, noui, III, 12. VI, 6 *med.*

ειδωλον, XII, 1 *med.* ſimulacrum.

εικαζω, II, 33 *init.* IX, 18 *in.* XI, 10. adſimulo.

εικη, IV, 12. VII, 19 *extr.* XII, 1 *med.* vt caſus fert. Vbi fere ſemper ſyn. ως ετυχεν adiunctum. IV, 1 *med.* εικη ζων.

εικος. ως το εικος, III, 19 *extr.* vt par, vel rationi conſentaneum eſt.

εικοτως, IX, 20. merito.

εικω. εοικε (Perf. Med. pro οικα) videtur, II, 4 *med.* ſimilis eſt.

εικων, II, 3 *extr.* IV, 4. VIII, 16 *extr.* imago. XIV, 27. pictura, III, 18 *med.*

ειλεομαι, III, 43 *extr.* voluor, verſor.

ειμα, IX, 3 *in.* tapes, veſtis ſtragula.

ειμι, ſum. ειμι περι τι, I, 14 *extr.* verſor circa aliquid. ειμι προς τι, II, 14 *extr.* proſum, vtilis ſum. προς ιερεργιαν, X, 21. in ſacris operor — ειναι (δια) περιεσιας, V, 5. in abundantia eſſe. εν τετοις, circa has res, *vid. not.* — ειναι εν τετοις, IV, 8 *med.* in eo eſſe, verſari, damit umgehen — ειναι εν γεωργια, operam nauare terrae colendae, I, 31 *init.* agros poſſidere — εν Μεσαις, IX, 4 *in.* literis vacare — εισι — οἱ λαμβανοντες, XII, 23 *extr.* ſunt, qui cet. — ει σοί βελομενω εςι, XII, 1 *med.* ſi placet — ειναι εν δοξη και τιμη, II, 10 *extr.* verſari in exiſtimatione et honore — εν καλω ειναι, X, 11 *extr.* opportunum eſſe — εκ εςι σοι ζην, XIII, 34 *extr.* non potes, non licet tibi viuere. — εςιν ότε, IV, 11 *extr.* interdum. *Sic dicitur* εςιν όπως, quodam modo. εςιν όπη, cet.

ειπω, dico. ειπειν ἑαυτον κακιςα, X, 13 *in.* ſibi maledicere. ειπειν δεινος, IV, 19. eloquentiae peritus.

ειργω, IV, 15 *med.* VI, 9 *med.* IX, 5. retineo, arceo, prohibeo.

ειρηνη, XIV, 11 *extr.* pax.

ειρηνικος, XII, 2. pacificus, placidus.

εις *pro* εν, VII, 8 *extr. vid. not.* — XII, 1 *med.* ad,

pro προς; εις βασιλεα. ηκει η δοξα. — X, 6. XIV, 9. propter, *cum Accuſatiuo* — XI, 10 *init.* in, i. e. contra, εις Πλατωνα — Εις χρησμον, XII, 28. ſecundum oraculum, ad eius voluntatem. — Το εις το δειπνον, XII, 20 *extr.* quod attinet ad coenam; *ſic* XIV, 24. V, 13 *in.* — Φυσεως — εις καλλος φιλοτιμησαμενης, III, 1 *init.* *vbi* εις *ſignificat, quem finem ſecuta ſit natura in procreanda regione.* εις τρεις, IX, 41. XIII, 34. ter. — εις πανδοκεως *ſc.* οικον. XIV, 49 *extr.* Sic I, 24 *med.* II, 21 *in.* — εις το κρειττον, IV, 4 optime — εις δεον, III, 8. iuſte. δεοντως — αρμονια εις Απολλωνα, XIII, 21. in eius honorem.

εισαγω, II, 11 *extr.* introduco.

εισβαλλω, II, 44 *in.* inuado.

εισβολη, XIV, 27. inuaſio.

εισδεχομαι, XII, 23 *extr.* excipio.

εισειμι, IV, 25 *med.* εις λιμενα, ingredior in portum. εισηει την Ασπασιαν μνημη των, XII, 1 *med.*

εισελαυνω, introeo, εις Αθηνας, XII, 58 *init.* inuectus eſt Ath. curru.

εισερπω, XII, 45. irrepo.

εισηγεομαι, II, 9 *med.* XIII, 24 *med.* auctor ſum, ſuadeo.

εισηγητης, IX, 12. auctor.

εισπνειν τινι, III, 12. *Lacon. vox, pro* amare.

εισπραξις, XII, 53 *extr.* exactio.

εισφερω. εισφερομαι φιλονεικιαν πολλην, XII, 64 *med.* omne ſtudium adhibeo, εις.

εισφορα, χρηματων, II, 10 *med.* contributio.

εισχεω, II, 41 *in.* infundo.

ειτα, *in interrogationibus,* I, 34 *med.* III, 16 *in.* IV, 10 *in.* VII, 9 *in.*; *extra eas,* II, 36 *init.* denique, *vel vt* IV, 12. deinde

ειτα — ειτε, I, 22 *init.* II, 7 *med.* ſiue — ſiue.

ειτι *vid. in* τις.

εκ, *vel* εξ, *pro* δια cauſale, εκ της βοης διεταραχθη, I, 13 *med.* hoc clamore perterritus eſt, *ſic* εκ τουτων εθαυμαζοντο, III, 8 *med.* i. e. propter haec; εξ Αρεος, εξ Ερωτος μανεις, III, 9 *med.* *pro* υπο. Martis, Amoris furore concitatus. — Εκ, ſecundum I, 21 *med.* εκ του νομου δραν, ſecundum legem agere. — Εκ, ab, εκ των θεων ταυτα διδονται, XII, 59. *ſimil.* I, 22. δωρα εκ βασιλεως διδομενα. Εκ τουτου ſc. καιρου, II, 18 *med.* exinde. I, 3 *extr.* propterea. εξ εκεινου, III, 21 *extr.* inde. — εκ των εναντιων, XIV, 49 *in.* II, 13. ex aduerſo. — εξ αρχης, III, 4. ab initio. — Οι εξ αιωνος βασιλεις, XII, 64

Digitized by Google

64 *med.* ab omni tempore reges.

ἑκατερος, II, 8. vterque.

ἑκατομβη, IV, 28 *extr.* ſacrificium centum boum, *vid. not.*

ἑκατοντακλινος, VIII, 7 *init.* centum capiens lectulos, *de triclinio.*

εκβαλλω, II, 24 *med.* XIII, 17 *extr.* eiicio, explodo. εκ πολεως, IX, 12. — Proiicere αιχμας, VI, 14 *med.*

εκβιαζομαι, II, 13 *med.* cogo, vi adigo.

εκβοαω, II, 6 *init.* exclamo, vociferor.

εκβοηθεω, II, 44 *in.* et *extr.* adcurro ad auxilium ferendum.

ἐκδεω, III, 26 *med.* religo.

εκδιδωμι, την θυγατερα, IX, 15. *germ.* die Tochter ausſtatten, ausgeben. — XIV, 15 *med.* eloco. *oppoſ.* εκλαβειν.

εκδικος, VI, 1 *extr.* iniuſtus.

εκεινος, *cum emphaſi dictum,* II, 3. ἱππον τον — ὡς προς αληθινον και εκεινον, quaſi etiam ille eſſet verus. 41 *med.* III, 1 *med.* 17 *med.* ειγε — αφικοντο και εκεινοι, VIII, 11 *med.* — *Celebritatem ſaepe notat, vt Latin.* ille, v. c. II, 11, Ατρευς εκεινος, 14 *in.* ὁ Ξερξης εκεινος, III, 23 *extr.* ὁ Καρδιανος εκεινος. *Simil. Hom. Iliad.* α, 391. κεινος ὁγε.

εκθεοομαι, II, 19 *med.* deum haberi cupio.

εκθεοω, III, 1 *med.* diuinum reddo, IX, 37.

ἐκθυμως, II, 44 *med.* alacriter, fortiter. IX, 27. ex animo.

εκκαλυπτομαι, II, 11 *med.* detegor.

ἐκκαλυπτω, II, 44. detego.

εκκαυσις, III, 9. aeſtus (amoris).

εκκαυστικος. εκκ. δωρον, XI, 12. donum, quod ad amorem alterius inflammandum mittitur.

εκκλησια, II, 16 *med.* V, 12. conuentus populi.

εκκλινω, IV, 28 *med.* fugio, συνουσιαν, declino.

εκκομιζω, VIII, 4. effero, *de mortuis.*

εκκοπτω, V, 17 *init.* excido.

ἐκκρεμαννυμαι, XII, 53 *init.* ſuſpenſus ſum, pendeo ab aliquo loco. *vid. not.*

εκκρουω, X, 19. elido, excutio.

εκλαμπω, XII, 1 *extr.* effulgeo.

εκλειπω, III, 14 *med.* relinquo, deſero.

εκλογιζομαι, I, 6 *med.* reputo.

εκμανθανω. εκμαθειν τα νομιμα παρα τινος, XII, 4. leges didiciſſe ab. XIV, 34.

εκμανεις ὑπο, IX, 39 *med.* furore ac inſania raptus. propter.

εκνικαω, X, 1. τον δημον, ſuperare populum. XIV, 19. adigo ad.

εκπεμπω, IV, 25. dimitto, πλοια.
εκπηδαω, VI, 3 *med.* exſilio.
εκπιπτω, III, 45 *in.* εκπεσειν, excidere, de fortibus, IV, 7 *med.* excido, non conſequor. IX, 12. λογε, oratione excido, haeſito, V, 1. εις τρυφην, in luxum delabor.
εκπληκτικος, XIII, 1 *med.* ad percellendum animum idoneus.
εκπληξις, II, 19 *extr. quid ſit.*
εκπληροω, III, 29. impleo.
εκπλησσω, I, 13. II, 13 *med.* V, 6. XII, 1 *med.* percello, perterrefacio.
εκπονεω, τα μελη, II, 2 *in.* elaboro, exercitiis validum reddo corpus, II, 5. XIV, 49. III, 8. το ερεφος, lacunar ornamentis diſtinguo.
εκπυστος, XIII, 2 *med.* εις παντας, omnibus cognitus.
εκριπτω, VI, 12 *med.* IX, 30 *med.* eiicio, abiicio.
εκτεινω, II, 17 *med.* extendo.
εκτελεω, XII, 41. VIII, 8. perficio. εκτελεσαι, το σωμα περι τα γυμνασια, XIII, 1 *med.* corpus exercitiis elaborans.
εκτιθημι, II, 7 *init.* X, 8. expono.
εκτινω, XIII, 24 *in.* 28 *extr.* perſoluo poenas.
εκτραγῳδεω, VII, 2. magnifico ac ſtilo grandi ac tragico deſcribo. II, 11 *med.* in tragoediam induco.
εκτραχηλιζομαι, XII, 58. *vid. not.*
εκτραχυνω, IV, 10 *extr.* exacerbo.
εκτρεπομαι, XIII, 26 *in.* auerſor.
εκτρεφω, II, 14 *extr.* nutrio, alo.
εκτριβω, VI, 13 *in.* exſtirpo.
εκτυφλοω, V, 11 *extr.* excoeco.
εκφαυλιζω, II, 6 *extr.* III, 33 *extr.* nihili facio, contemno.
εκφερω, III, 18 *extr.* profero. II, 4 *med.* X, 13. enunciare.
εκφοιταω, I, 19 *init.* exeo, III, 6 *med.* diuulgor.
εκφορα, VIII, 4. funeralia, exſequiae.
εκφρων, XIII, 6 *in.* expers rationis.
εκφυσις, I, 34 *med.* ſurculus.
εκχωρεω, V, 20 *med.* concedo.
ἑκων, XII, 1 *med.* ſponte.
ελαια, III, 38. olea.
ελαιον, III, 1 *med.* oleum.
ελασις, I, 30 *med.* II, 27 *in.* agitatio ſc. των ἱππων.
ελαττων, I, 32 *med.* inferior. εξ ελασσονος ὁρμῶν, VIII, 11. e breuiori ſpatio vide e.
ελαυνω, II, 9 *init.* duco, agito.
ελαφος, I, 8. XIII, 35. ceruus.
ελεγκτικος. το τε τροπε ελεγκτικον, XIII, 26 *init.* ingenium reprehendendi cupidum.

ελεγχος,

Digitized by Google

ελεγχος, VII, 19. argumentum.

ελεγχω, II, 13 *in.* 19 *extr.* IX, 26 *extr.* XII, 5. XIII, 25. reprehendo. XII, 14. ſignifico.

ελεεω, XIII, 31. miſericors ſum.

ελευθερια, X, 14. *not.* libertas.

ελευθεριος, I, 28 *med.* ingenuus, liber.

ελευθερoω, XIII, 31. libero.

ελεφαντινος, III, 45 *med.* eburneus.

ελεφας, II, 40 *med.* elephas.

ἑλιξ, IX, 11 *med. et not.*

ελληνικως, III, 22 *init.* *quid ſit apud Graecos*, XII, 23 *med.*

ελλοχαω, I, 1 *med.* IX, 29 *in.* ex inſidiis peto.

ἑλωριον, XII, 26. captura. *Verb. Homericum.*

ελπις. παρα την ελπιδα, IX, 21. praeter ſpem. ελπιδες κεινται εν, IX, 37. ſpes ſita eſt in —

εμβαλλω, II, 4 *med.* iniicio. εις την μυλην, XIV, 18 in piſtrinum. II, 4 *med.* εις δεσμωτηριον, in carcerem. εις Πελοποννησον, XI, 9 *med.* irruo.

εμβιον, XIII, 1 *med.* vita et vigor.

εμεω, IX, 26 *extr.* XIII, 22. euomo.

εμμελως, XII, 13 *extr.* facete.

εμπαθως, XIV, 40 *med.* cum adfectu.

εμπειρια, XIII, 1 *med.* peritia.

εμπιπτω, IV, 17 *med.* incido. εμπιπτει φιλονεικια, I, 24 *med.* orta eſt contentio. τινι, I, 1 *init.* incido, irruo in aliquid.

εμπιμπλημι, XII, 1. impleo.

εμπλεω, XII, 1 *med.* impleo.

εμπληθω, XIII, 1 *extr.* expleo.

εμπληξις, II, 19 *extr.* ſtupor, vecordia.

εμπνεω, II, 44 *med.* accino, μελος.

εμπνους, XII, 3. ſpirans.

εμπορος, III, 14 *extr.* IV, 20 *med.* mercator.

εμπροσθεν. τα εμπρ. (τραυματα) XII, 21. vulnera adverſo corpore accepta, ſynon. τα εναντια. *Oppoſ.* τα οπισθεν, auerſo corpore. *De tempore*, κατα το εθος των εμπρ. ἡμερων, II, 41 *med.* iuxta dies ſuperiores.

εμπτυω, τινι, I, 25 *init.* ſpuo.

εμπυρον, ſcil. θυσιαν, XIII, 2 *med.* ſacrificium, quod igne concrematur.

εμφανης γινεσθαι τινι, I, 21 *med.* in conſpectu alicuius eſſe.

εμφανιζω, IV, 9 *med.* manifeſtum facio.

εμφωλευω, III, 42 *med.* lateo in.

εν *pro* εις, IV, 18 *init.* VI, 11. XII, 31 *med.* εν Συρακουσαις. XIII, 16 *in.* *pro* παρα, ad, iuxta. εν τινι

τρεφε-

τρεφεσθαι, XIII, 1 *in.* apud aliquem nutriri — εν τῳ λιμῳ, IX, 6 tempore peſtis, graſſante peſte, in der Peſt. — εν καλῳ εςι αποθανειν, X, 11 *extr. vid. verb.* ειμι — εν εθει εςι τινι, XII, 30 *in.* mos eſt alicui — εν τοις μαλιςα, I, 31. *vid. not.* H, 38.
εναγιζω, V, 21 *extr.* manibus defunctorum ſacra facio.
εναθλεω, εν βασανοις, II, 4 med. conſtanter perfero cruciatus, *ſynon.* εγκαρτερεω.
εvακμαζω, III, 1 *med.* IX, 9 *med.* XIII, 16. vigeo, floreo.
εναργως, II, 44 *med.* clare, manifeſte.
εναντιον, contra. τεναντιον, *i. e.* το εναντ. III, 12 *init. idem.*
ενδακνω, I, 13 *med.* mordicus arripio.
ενδεης, I, 31 *extr.* egenus, pauper; ενδεεςερος, IX, 11 *med.* inferior.
ενδει, XIII, 9 *med.* deficit.
ενδοξος, II, 11 *in.* 20 *med.* X, 15 *med.* illuſtris, glorioſus.
ενδοσιμος, XIV, 41. vim incitandi habens.
ενδυνω et ενδυω, IV, 22. XII, 1 *med.* induo. ενδεδυκως ιματιον, IX, 3 *med.* pallio veſtitus.
ενειμι. ενεςι, XIII, 38 *med.* licet.
ενειρω, IV, 22 *in.* adnecto.
ενεπιδημεω, III, 14 *med.* verſor in re, τῃ πολει.
ενεργαζομαι, III, 10 *med.* excito (virtutem in aliquo).
ενθεος, III, 42 *med.* diuino furore penetratus.
ενθεσιαω, II, 4 *med.* 44 *med.* III, 9 *med.* furo.
ενθυμεομαι. ενθυμεμενος ηδεως, XIII, 20, iucundis cogitationibus.
ενιαυτος, annus; μεγας, X, 7 *not.*
ενιςημι. τα ενεςωτα, VIII, 9 *init.* praeſentia, ſtatus praeſens.
εννοεω, XII, 43 *med.* XIV, 28 *extr.* cogito.
εννομος, II, 22 *in.*
ἑννυμι, induo. ηθητο, XII, 32 *in.* indutus erat, *a verbo inuſitato* εθεσμαι, pro εννυμαι, induor.
ενοχλεω, III, 19 *med.* moleſtus ſum.
ενταυθα et εντευθεν, ſaepe permutantur, XII, 22 *extr. et not.*
ενταφιον, XII, 55. epitaphium. ενταφια, I, 16. *not.* III, 24. XI, 9. IV, 8. funeralia, ornamenta funebria.
εντεινω, πληγας, IX, 33. caedo, ferio.
εντερον, IV, 14. inteſtinum.
εντευξις, IV, 20 *med.* congreſſus. IV, 8. *not.*
εντηκω, infigo, infundo, adhaereo. XII, 1 *extr. de amore.*
εντρεπω, III, 17 *extr.* muto, commoueo.

εντρε-

Digitized by Google

ἐντριβω, κονδυλον, III, 38 *init.* colaphum infligo.

ἐντριψις, XII, 1 *med. i. q.* παιδερως, fucus.

ἐντυγχανω τινι, I, 21 *in.* agere cum aliquo 32 *in.* ἐντ. τινι, occurrere alicui.

ἐνυβριζω, τινι, IX, 8 *med.* XIV, 49. libidinoſe aliquem tracto.

ἐνυδρος. το ἐνυδρον της γης, IX, 16 *med.* ſolum aqua irriguum.

ἐνυπνιον, III, 11 *extr.* ſomnium.

ἐνωτια, II, 18. *et not.* inauris.

ἐξ, *vid.* ἐκ.

ἐξαγω, δυναμιν ἐπι τους βαρβαρους, II, 28 *in.* exercitum educo contra.

ἐξαγορευω, XII, 15 *med.* enarro, enuncio, *quid proprie ſignif. haec vox, vid. not.*

ἐξαιρεω, II, 24 *med.* eripio.

ἐξαμαρτειν, III, 36 *med.* pecco.

ἐξαναλισκομαι, III, 18 *extr.* morior.

ἐξανιστημι. ἐξαναστηναι, IX, 24 *med.* ſurgere. θεατρου, XIV, 40. exeo e theatro.

ἐξαπτω, II, 13 *in.* V, 6 *med.* XI, 6. incendo. II, 14 *med.* ſuspendo.

ἐξαρασσω, XII, 9 *med.* concutio.

ἐξαρταω, III, 1 *med.* IV, 1 *extr.* ſuspendo, dependo.

ἐξεικαζω, II, 13 *extr.* ſimilem facio.

ἐξειμι. ἐξεστι, II, 7 *in.* licet.

ἐξελαυνω, III, 19 *extr.* abigo.

ἐξεργαζομαι, τεχνην, VIII, 8. artem reddo perfectiorem, conſummo.

ἐξεταζω, I, 28 *extr. ibi not.* II, 20 *in.* inquiro, conſidero, examino.

ἐξεταστης, III, 10 *extr.* explorator.

ἐξηγεομαι, τινος, XII, 9 *in.* praeſum alicui.

ἐξηρεις, VI, 12 *in.* hexeres.

ἐξης, V, 9 *extr. vid. not.*

ἐξιστημι. ἐξιστασθαι, ταις οργαις, IV, 24. obliuiſci.

ἐξισχυω, παιδων, VI, 13 *init.* valeo et vim exerceo

ἐξοικιζω, domo expello, III, 14 *init. paſſiue,* emigro e domo.

ἐξοινος, IX, 26 *med.* vino madens.

ἐξοκελλω, εις, IX, 24 *in.* XII, 24. 30. prolabor in.

ἐξοστρακιζομαι, XIII, 24 *med.* oſtraciſmo eiicior in exilium.

ἐξουσια, III, 34. VI, 11. licentia.

ἐξυφαινω, XII, 57. telam duco.

ἐξω, extra. ἐξω του μετρου I, 19. extra modum. ἐξω του τειχους βαδιζειν, II, 10 extra moenia. ουκ ἐξω μελους, XII, 60. non inficete, non inepte. τα ἐξω της ἀρετης, II. 5 *med.* res extra virtutem poſitae.

ἐξω-

εξωθεω, III, 17 *med.* IX, 12. extrudo, eiicio. VII, 20 *extr.* reiicio.

εξωμις, IX, 34 *med. vbi vid. not.*

εορταςικος, III, 36 *med.* feſtiuus.

εορτη, V, 20. feſtum. εορτη οψεως, XIII, 1 *med. et not.*

επαγω. ὁ δαιμων επηγαγε απροσδοκητα, XIII, 24 *med.* fortuna obtulit res non exſpectatas.

επαινεω, I, 34 *extr.* II, 12 *in.* laudo. τι, XIV, 27 gratum habeo aliquid, gratias ago.

επαινετης, II, 36. laudator.

επαιρω, IX, 24 *med.* incito. επαιρομαι, VIII, 15. efferor.

επαϊω, II, 21 *med.* intelligo.

επανακιπτω, IX, 24 *med.* recumbo.

επανειμι, III, 21 *in.* IX, 7. 29 *in.* redeo.

επανερχομαι, II, 18. IX, 33. redeo.

επανιςημι, II, 13 *extr.* excito.

επανορθοω, III, 17 *in.* τα κοινα, reipublicae adminiſtrandae nouam inſtituo formam.

επαντλεω, XIII, 1 *in.* infundo, ingero.

επαραομαι, IX, 8 *med.* imprecor.

επαρδω, II, 14 *extr.* irrigo.

επαρταω, VII, 15. τιμωριαν τινι, conſtituo poenam in aliquem.

επειδαν ταχιςα, X, 3. ſimulac primum.

επαυλις, I, 32 *in.* caſa, tugurium.

επειγω, III, 9 *in.* impello, vrgeo, inſto, *vnde* II, 5 *in.* τα επειγομενα *it.* επειγοντα, XII, 1 *med.* neceſſaria. επειγομαι, X, 3. feſtino.

επελαφρυνω, IX, 11 *in.* leuiorem rem reddo.

επι. εφ' εαυτων, I, 6 *med.* 34 *med.* per ſe, ſuo opere — I, 30 *med.* επι ιππῳ οντες, equites. — *ibid. extr.* επι πλεον, maiorem in modum, amplius. — X, 5 *extr.* de — επι ξενιᾳ παρεκαλει, III, 37 *in.* ad paupertatem inuitare. — I, 30 *med.* επι θανατῳ αγεσθαι, ad ſupplicium duci. — III, 18. επι τετοις, *extr.* demum. — επι *cum Genitiuo,* tempus *notat, v. c.* III, 1. επι Κεκροπος, V, 13 *in.* — επι θανατῳ νοσειν, VIII, 14 *in.* aegrotare letali morbo. — επι νοθοις, VI, 10. XIII, 24. nothis ſuperſtitibus. — επι κυβοις καθημαι, XIV, 43 *in.* aleae adſideo. — μηκος επι τεσσαρακοντα ςαδιας, III, 1 *in.* circiter ad 40 ſtad. — μεγα δυνασθαι, VII, 21. potens eſſe — εφ' ἡμεραν, XIV, 6. *ibi not. med.*

επιβαινω, I, 15 *med. de auium coitu.* — επι τον αυχενα, X, 22. calcare collum.

επι-

επιβαλλω, III, 10 *med.* τινι χρηματα, alicui mulctam imponere.

επιβουλευω, II, 11 *in.* 13 *in.* VI, 8 *extr.* VIII, 9. inſidior.

επιβουλη, II, 4 *extr.* IX, 25. XI, 4 *extr. not.* XII, 33. inſidiae, conſpiratio.

επιγινομαι, VIII, 1 *extr.* IX, 20 *in.* interſum, adſum.

επιγνωμων, III, 10 *extr.* cenſor, inſpector.

επιγραμμα, IX, 11 *in.* inſcriptio. *ibid. med. i. q.* γραμμα, pictura.

επιγραφω, II, 33 *extr.* inſcribo. II, 41 *med.* adſcribo.

επιγρυπος, XII, 1 *med.* naſo ornata ſubaquilino.

επιδακρυω, III, 5. defleo.

επιδεικνυμαι, II, 27 *in. quid ſi.* IX, 36 *init.* XIII, 11.

επιδημεω, XIII, 16 *extr.* peregre aduenio.

επιδημια, II, 42 *extr.* aduentus.

επιδιωκω, I, 30 *med.* perſequor.

επιεικης, XIII, 2. aequus.

επιθανατιως, XIII, 27 *extr.* morti proximum.

επιθαρσυνω, II, 1 *init.* fidentem reddo.

επιθεσις, II, 4 *med.* inuaſio, coniuratio.

επιθυμεω, τινος, IX, 29 *extr.* cupio aliquid.

επιθυμια, III, 18 *med.* cupiditas.

επικαλεομαι, II, 41 *med.* cognominor.

επικαλεω, IX, 4. crimen obiicio.

επικαμνω, επι παρελθουσι, XIV, 6 *in.* de praeteritis ſe torquere.

επικειμαι, III, 18 *med.* impendere, incumbere. τινι.

επικλημα, III, 15 *med.* criminis alicuius obiectio.

επικλυζω, XII, 23 *extr.* inundo.

επικουρεω, XII, 37. opitulor.

επικουφιζω, XIV, 24 *in.* adlevo.

επικρατεω, V, 21 *med.* vinco.

επικροτεω, XIII, 1 *extr.* adlido.

επικτητος, II, 14 *med.* κοσμος, ornatus adſcititius, non naturalis.

επικυπτω, pronus incumbo, I, 4; 21 *extr.* 32 *med.*

επικωμαζω, IX, 25. commeſſabundus venio, τινι.

επιλαβεσθαι δυναμεως, XIV, 27. vires adquirere.

επιλαμβανω, VII, 8 *extr.* excipio, *i. e.* ſequor.

επιλανθανομαι, II, 40 *med.* III, 31 *med.* obliuiſcor.

επιλεγω, IV, 25 *med.* verba adiicio.

επιλεκτος, V, 6 *med.* ſelectus.

επιλειπω, VIII, 11. deficio.

επιληπτος γενομενος, IX, 31. epilepſia, ſeu morbo comitiali correptus.

επιμελης, VI, 2. ει τῳ επιμελες, ſi cuiusdam intereſt.

επιμενω, X, 15 *med.* permaneo.

επιμε-

Digitized by Google

επιμισθοω, III, 14 *med.* eloco.
επιμυλιος, VII, 4. *vid.* ασμα.
επινοεω, II, 13 *in.* comminiſcor, mente agito, III, 38 *med.* excogito.
επιορκεω, XII, 8 *med.* peiero.
επιπαττω, τινι, XII, 1 *med.* illino.
επιπληττω, τινι, III, 19 *med.* IX, 27. obiurgo, vitupero.
επιπιπτει, V, 7. accidit.
επιπολαζω, in ſuperficie ſum, I, 15 *extr.* frequens ſum, abundo.
Επιπολαι, XII, 44 *init.* *pars vrbis* Syracuſarum.
επιπονος, XIII, 9. moleſtus.
επιπονως, IX, 11 *med.* cum moleſtia.
επιρρεω, III, 45. XII, 60. proeo, profluo, accido, *de ſermone.*
επιρρωννυμι, II, 28 *extr.* confirmo.
επισπαω το ξιφος, II, 44 *med.* intendo gladium.
επισημος, I, 22 *med.* αργυριον επισ. ſignatum argentum.
επισκηπτω, XII, 49 *med.* mando.
επισκιαζω, III, 1 *med.* adumbro.
επισκοπεομαι, II, 35. viſo.
επιστελλω, IV, 18 *in.* literis promitto. X, 20. literas mitto, II, 19 *med.* 5 *med.* ſc. επιστολην, literis iubeo.
επιστημα, VIII, 4. monimentum ſepulcrale.
επιστολη, XII, 51. literae.
επιστρεφω, I, 6. verto me ad *vid. not.* IV, 17 *med.* proficiſcor, permeo.
επισφιγγω, IX, 11 *med.* 36. conſtringo.
επιταγμα, XII, 1 *in.* iuſſum.
επιταττω, iubeo. τα επιτεταγμενα, XIV, 49 *med.* iuſſa.
επιτεινω, I, 30 *med.* intendo. επιτεινομαι, X, 9 *med.* augeor.
επιτελεω, αγωνιαν, III, 43 *in.* celebro certamen.
επιτηδειος, II, 4 *med.* χρονος, V, 13 *in.* aptum tempus, II, 35 *med.* familiaris.
επιτηδευμα, XII, 18 *in.* vitae genus.
επιτιθημι, II, 13 *in.* III, 19 *med.* XIV, 24. hoſtili animo adgredior. IX, 30 *med.* impono. — επιτιθεμαι, II, 30 *in.* τινι, operam do rei.
επιτιμαω, XI, 9 *med.* reprehendo.
επιτολμαω, XIV, 21. audeo.
επιτρεπω, II, 5 *init.* permitto.
επιτροπος, III, 26 *extr.* XIII, 44. curator.
επιφαινω, ſc. εμαυτον, XIII, 1 *med.* adpareo, *de coeleſtibus.*
επιφοιταω, II, 13 *med.* III, 18 *med.* XII, 1 *in.* frequenter accedo.
επιχειρα, τα, IX, 3 *in.* poena.
επιχειρεω, II, 12 *med.* adgredior, 17 *med.* VII, 8. τινι, manum

Digitized by Google

manum iniicio. νεανικωτερα, VII, 13. III, 18 *med.* conor.

επιχωρεω, VIII, 3 *in.* permitto.

επιχωριαζω, IV, 5 *med.* inuado. XII, 52 *extr.* τινι, habito, verſor in aliquo loco.

επιχωριος, I, 31. II, 19 *extr.* II, 41 *med.* patrius, vernaculus. επιχωρια όπλα, VI, 9 *extr.* arma ſolita.

επομνυμι, XII, 8 *in.* iuro.

επος. τα επη, XIII, 14. carmina.

εποχετευω, XIII, 1 *in.* irrigo, *ſynon.* επαντλεω.

επωαζω, I, 15 *init.* ouis incubo.

επωνυμος, II, 33 *extr.* cognominatus. το επωνυμον, XII, 5. cognomen.

ερανιζω, XII, 1 *med.* colligo.

ερασμιος, XII, 14 *in.* amabilis.

εραςης, II, 4 *med.* amator.

εραω, I, 15 *extr.* II, 4 *in.* 12 *med.* amo; *cur cum Genitiuo conſtruatur.*

εργαζομαι, facio, operor, paro; *ſpectat praeſertim opus externum.* εργ. καινας όδους cet. II, 14 *init.* parare ſibi nouas vias. — εργ. πλευριτιν, II, 41. contrahere pleuritidem. — εργ. ἑαυτῳ ςολον, V, 10 *in.* claſſem ſibi parare. — ποιηματα τε και μελη, III, 8 *extr.* conficere poemata.

— εργ. κηριον, XII, 45. fauum conficere. — εργ. δοιδυκας, XII, 43 *med.* cochlear conficere, cochlearium eſſe. — εργαζ. εικονας, XIV, 8. ſtatuas facere. — εργ. κακα τους μαγους, I, 34 *in.* malis adficere magos. — εργαζ. τα αθλα, IV, 3. praemia adquirere. — εργ. ὑγιη τινα, I, 7 *extr.* ſanum reddere aliquem.

εργανη, I, 2 *in.* opifex; epith. Mineruae.

εργασια, XIII, 33 *extr.* opus.

εργαςικος, X, 14 *extr.* laboris ſtudioſus.

εργον, opus. εργον εςι τινι, I, 26. III, 14 *med.* 18 *med.* IV, 29 *extr.* IX, 24 *in.* mos eſt alicui, ſolet. — εργον εςι, X, 12. difficile eſt. — εργον ην αυτῳ ἡ περι — σπουδη, VIII, 2 *med.* ſuum plane erat, eruditos magni aeſtimare. — εν εργῳ θεσθαι τι, IV, 20 *in.* in eo laborare, vt. — τινα ειναι εργον βιαιου θανατου, VII, 2 *extr.* violenter perire. — τουτο εργον εχειν, I, 26 *in.* hanc vitae rationem habere.

ερεσχελεω, cauillor, rixor. II, 13 *med.* precibus vrgeo; *vt videtur accipiendum ibi eſſe.*

ερευναω, perſcrutor. ερευνωμενος, IV, 18 *med.* cui ſinus eſt percuſſus.

ερημος, deſertus, ſolus. I, 15 *med.* V, 19 *med.* VI, 4. XIII, 26 *in.* carens re aliqua. — εις ερημιαν, II, 7 *in.* in deſertum.
εριζω, II, 21 *med.* VII, 5 *med.* contendo, rixor.
Ερινυς, IX, 29 *med.* Furia, Graecis Erinnys.
εριον, I, 26 *in.* XII, 12. lana.
ερις, II, 21 *med.* lis, contentio.
ερνος, XII, 14. ſurculus, ramus.
Ἑρμαις, II, 41 *med.* ſtatuae Hermis, ſeu Mercurii.
Ἑρμης, X, 18 *init.* XIV, 34. Mercurius.
ἑρπυλλον, IX, 8 *in.* ſerpyllum, herbae genus.
ερυθημα, III, 18 *med.* XII, 1 *med.* XIII, 1 *med.* rubor.
ερυθρος, II, 1 *med.* ruber.
ερυκω, III, 43 *med.* retineo.
ερχομαι. ελθειν εις οφθαλμους τινος, I, 21 *med.* ſub oculos alicuius ire. — ελθειν εις λογους τινι, XIII, 32 *in.* in colloquium cum aliquo venire. — ελθ. δια τιμης, XIII, 2 *extr.* honorari.
ερωμενος, I, 30 *in.* II, 4 *med.* X, 18 *in.* qui amatur, *ſyn.* παιδικα. — ερωμενη, II, 14. 24 *med.* amica.
ερως, amor, *paſſim.* IX, 41 *med.* ſtudium τα μηδιζειν.
εσθιομαι, *pro* ἑννυμαι, *vid.* ησθητο.
εσθημα, I, 2 *in.* veſtitus.
εσθης, II, 2 *med.* III, 40 *med.* veſtimentum.
εσθιω, II, 17 *extr.* edo.
εσμος, X, 21 *med.* examen apum.
εστε. εστ' αν, III, 17 *med.* donec. XIV, 10 *extr.* quamdiu.
ἑστια, IV, 6. ara.
ἑστιασις, στρατηγικη, II, 18 *init.* epulae imperatoriae, *ſyn.* δειπνα πολυτελη.
ἑστιαω, II, 18 *med.* epulis excipio aliquem. — τας ακοας, III, 1 *med.* aures muſica oblectare, *vt Terent.: oculos paſcere,* X, 9 *med.* demulcere — 23 *med.* commiſſari. — τι, VIII, 7 *in.* conuiuiis celebrare aliquid. *ibid. de loco, quod rarius,* excipere homines ad epulandum.
εσχατος, II, 4 *med.* extremus. — εις τα εσχατα, II, 7 *med.* IV, 18 *extr.* vsque ad extremum. — επ' εσχατῳ *ſcil.* μερει, της χωρας, III, 18 *med.* extrema parte regionis.
ἑταιρα, IV, 12 *in.* proſtibulum, meretrix.
ἑταιρεω, IV, 1 *extr.* meretricem ago.
ἑταιρος, III, 2. XIV, 42. diſcipulus, *item familiaris.*
ετερος et αλλος, quomodo differant, XI, 7 *extr.*
ἑτεροφθαλμος, XII, 42 *med.* *i. q.* μονοφθαλμος, qui vnum tantum habet oculum.
ἑτερωθεν, II, 20 *med.* diuerſa ex parte.

ετι,

Digitized by Google

ετι, VI, 6 *in.* XIV, 43. *intendit negationem.*

ἑτοιμος, XIV, 49 *med.* ἑτ. προς τα δεοντα πραττειν, paratus ad officia peragenda.

ευ και καλως, VI, 2. *vid. not.* — ευ πλουτου και γενους, IV, 15 *med.*

ευβοτος. το ευβοτον της γης, IX, 16 *med.* terra diues paſcuis.

ευγενεια, XII, 1 *med.* generoſitas.

ευγενης, nobilis, *de arbore*, II, 14 *extr.* pulcer.

ευγλωττια, X, 21 *extr.* facundia.

ευδαιμονια, II, 10. IV, 13 *extr.* felicitas.

ευδια, IX, 18. ſerenitas coeli.

ευδοκιμεω, II, 13 *med.* XII, 1 *med.* celebror.

ευδοκιμος, II, 23 *init.* celeber.

ευεργεσια, IV, 5 *init.* beneficium.

ευεργετεω, XII, 59. benefacio.

ευεργετης, IV, 5 *med.* V, 3. benefactor.

ευετηρια, II, 17 *extr.* fertilitas anni.

ευημερεω, XIII, 38 *extr.* rem in bello feliciter gero. *Oppoſ.* απαλλαττειν κακως *ibidem.*

ευητριος, I, 16 *init.* bene textus.

ευθαλης, XIII, 16 *med.* bene florens, vigens.

ευθενεμαι, XIII, 1 *med.* abundo.

ευθετιζω, IX, 9 *med.* compono.

ευθυμια, XIV, 6. hilaritas.

ευθυμως, IX, 6. alacriter.

ευθυνη, IV, 1 *med.* ratio. — ευθυνην διδοναι — V, 15 *extr.* iudicium.

ευθυ, IX, 18. recta.

ευκαιρια, XII, 10 *in.* facilitas temporum.

ευκαιρος, XII, 1 *init.* opportunus.

ευκαταφρονητος, XII, 53 *init.* contemnendus.

ευκλεως, VI, 2. cum gloria, honorifice.

ευκολωτερον, II, 39 *med.* facilius. ευκολως, XII, 1. facile.

ευκρασια, IX, 16 *med.* temperantia.

ευλογος, XIV, 24 *extr.* rationi conſentaneus, iuſtus.

ευνη, IX, 24 *med.* cubile. XII, 39. luſtrum animalis. 47 *med.* coniugium.

ευνοια, VIII, 12 *med.* benevolentia.

εὐνομος, II, 22 *in. not. quid ſit.*

ευνουχος, II, 17 *med.* VI, 8 *init.* eunuchus, ſpado.

ευπαγης, XIV, 7 *init.* bene compactus.

ευπορεω, XII, 1 *init.* bono ſucceſſu gaudeo.

ευπραγια, VI, *med.* VIII, 15 *init.* bonus rerum ſucceſſus.

ευρεμα, XIII, 40 *init.* lucrum.

ευροια των λογων, VIII, 12 *med.* proſper orationis decurſus.

ευρος, XII, 44 *init.* latitudo.

ευτελης, II, 2 *init.* vilis.

ευτελως, V, 1 *init.* viliter, frugaliter, parce.

ευτολμος, XII, 39. audax.

ευτραπελος, V, 13 *init.* ineptus.

ευτρεπιζω, VII, 5 *med.* adparo.

ευτυχεω, II, 29 *extr.* fortuna ſecunda vtor.

ευτυχια, II, 19 *init.* fortuna ſecunda.

ευφημια, III, 47 *extr.* bona fama. ευφημιαι, XII, 1 *med.* preces.

ευφορια, II, 17 *extr.* fertilitas, vbertas frugum. — XII, 10 *init.* opportunitas temporum, *ſynon.* ευκαιρια.

ευφραινω, I, 32 *extr.* II, 18 *med.* 21 *med.* XII, 1 *med.* exhilaro, oblecto. ευφραινομαι, X, 9 *init.* laetor.

ευφωνος, I, 14 *med.* canorus.

ευωδια, V, 6 *med.* XIII, 1 *med.* bonus odor.

εφελκω, I, 7. attraho.

εφηβος, XIV, 1 *med.* ephebus.

εφημεριοι, II, 4 *extr.* III, 29. *ſc.* ανθρωποι, homines in diem viuentes.

εφιημι, III, 15 *med.* impono, praecipio.

εφιστημι. παρα τουτο επισταμενος, XIV, 7 *med.* qui his reſiſtebat. — επιστηναι, IX, 29 *med.* ſubſiſtere.

εφοδιον, XI, 9. viaticum. XII, 46. impedimentum. II, 41 *med. et not.* IV, 20 *med.* quod quis in itinere ſecum ducit. IV, 9 *extr.* ſubſidium in re aliqua, auxilium ad rem impetrandam.

εφολκον *et* εφολκιον, VIII, 12 *med. not.*

εχινος, IV, 14 *med.* echinus.

εχω. *Cum Aduerbiis, adiecto vel omiſſo Pronomine* ἑαυτον, v. c. I, 14 *in. et not.* — Εχειν ἑαυτον παρειμενως, I, 7. remiſſe ſe habere. — καλως εχ. ſc. ἑαυτον, II, 4 *med.* bene ſe habere. — ἑτοιμως εχ. IV, 13 *init.* paratum eſſe. — επιθανατιως εχ. XIII, 27. morti proximum eſſe — *Adiicitur etiam huic generi loquendi Caſus vel cum, vel ſine Praepoſitione, ſubintelligenda tamen,* v. c. εχειν, (*ſc.* ἑαυτον) προς τι, II, 13 *in.* animo adfectum eſſe in rem aliquam. — εχ. αισθητικως ἑαυτου, XIV, 23. — ακρατως εχ. περι τον οινον, II, 41 *med.* vino nimis vti. — περι

ἱσας

Digitized by Google

ἱϛοις ἐχ. III, 42 *med.* operam dare telis — δια μνημης ἐχειν, VI, 14 *extr.* in memoria tenere (*vid. voc.* δια) — ἀρκουντως ἐχ. μεγεθους (ſc. περι) XII, 1 *med.* ſatis magnum eſſe. — ἀκρατως ἐχ. (περι) Φθονου, XII, 9 *extr.* premi ſumma invidia. — ὅυτως ἐχειν ὑπερ τινος, XIV, 1. ſic ſe habere. — ἀνιατως ἐχ. ἐπι τινι, XII, 1 *extr.* moleſte ferre aliquid propter etc. — ἑτερως ἐχ. των τραυματων, XII, 21. non bene ſe habere circa vulnera. — ἀπειρως ἐχειν τινος (περι) XII, 50 *init.* rei imperitum eſſe — ἀλλοτριως ἐχ. προς το ισον, II, 42 *med.* *not.* — ἐχειν (ſc. ἑαυτον περι) την ἀρχης καταςασιν πρᾳως, XIII, 37 *in.* leniſſime regere. — καπηλικως ἐχ. τα ειδους, και τα τροπου, XII, 1 *med.* facie ac moribus fucatum eſſe. — *Simpliciter* ἐχειν *cum Accuſatiuo*: v. c. ἐχ. βιον ἐφημερον, III, 29. curam nonniſi vnius diei habere. — *ſimil.* γνωμην ἐχ. ἐφ᾽ ἡμεραν, XIV, 6. animum intendere vnum in diem. — ἐχειν δικην, XIII, 38 *med.* accuſatum eſſe — ἐχ. κλεος, II, 32 *extr.* gloriari — σπουδην ἐχ. περι τινος, III, 31. diligentiam adhibere ad — διδωμι σοι ἐχειν κτημα, XII, 1 *med. et not.* — *Aliter:* ἐχ. ὁλκην ὀβολου, X, 6 *med.* aequare pondus oboli. — πραγματα ἐχ. X, 8. moleſtias ſibi parare. — ἐχειν ταυτη ſc. ὁδῳ, XIV, 37. ſic ſe habere. — ἡ ποδων ἐχει, I, 11. *not.* 32 *init.* II, 44 *med.* XIV, 22. — Ουκ ἐχω, ὅ τι *cet.* I, 32 *in.* II, 23 *med.* neſcio, quid — ουκ ἐχω, ὁποι, II, 10 *in.* neſcio vbi. — Ἐχω *cum Infinitiuo ſign.* poſſum, *v. c.* II, 23. ἐχω ειπειν, poſſum dicere, I, 25. XIII, 30. *ſic paſſim* — πως ἐχει, II, 36. quomodo ſe habet? *reſpond.* καλως *ſcil.* ἐχω, bene. — ἐισεπηδησεν εις — ὡς ειχε, συν ὁρμῃ, XIII, 2 *med.* inſiliit in cet. maximo, quam potuit, impetu. — λογος ἐχει, III, 14 *in.* fama eſt, *ſic* VI, 9. — ἐχομαι τινος, VIII, 1 *extr.* ſtudio rei teneor. — ἐχομενος φαλαγγιων κνησμασι, XIII, 35. aegrotans morſibus phalangiorum.

ἑωθινος, VII, 13. XII, 30 *med.* matutinus.

ἑως, III, 18 *med.* vſque ad, *cum Genitiuo.*

Z

Ζαω, III, 23 *med.* viuo.

ζευγνυμι, το ἁρμα, II, 27 *med.* equos iungo currui; τους ἱππους, III, 38 *extr.* equos iungo.

Digitized by Google

ζευγος, IX, 25 *med.* iugum boum.
ζηλος, X, 9 *extr.* imitatio.
ζηλοτυπεω, IX, 4 *med.* in amore riualem pati non poſſum.
ζηλοω, XIII, 1 *med.* aemulor.
ζηλωτος, II, 36. X, 15 *in.* aemulus.
ζημια, III, 10 *med.* poena.
ζημιοω, III, 10 *med.* punio. III, 23 *extr.* priuo, adimo.
ζητεω, II, 13 *extr.* requiro.
ζυγον, X, 6. libra, lanx.
ζωγραφος, II, 44 *in.* III, 31 *in.* X, 10. pictor.
ζωροτερον, XIII, 4. merum.

H

Η, I, 2 *in.* *cum Particulis interrogatiuis.*
η μην, II, 7 *extr.* profecto, certe; *in iureiurando.*
ἡβη, X, 18 *med.* iuuentas; οἱ αφ' ἡβης, II, 38 *extr.*
ἡβηδον, iuueniliter; *it.* omnes puberes. αποσφαξαι, II, 9 *med.* omnem iuuentutem occidere.
ἡγεμονευω, XII, 17 *in.* impero, rego.
ἡγεμων, III, 23 *med.* dux.
ἡγεομαι, III, 8 *med.* praeſum.
ἡγητηρ, II, 4 *extr.* dux, princeps, auctor.
ηδη *pro* δη, XIII, 1 *med.*
ηδομαι, I, 32 *med.* III, 22 *med.* laetor.
ἡδονη, IV, 13 *extr.* voluptas, *vid. not.*
ηθος, XII, 1 *med.* indoles, ingenium, *plur.* ηθη, mores, I, 6 *in.* II, 21 *med.* ηθη, *intellig.* III, 20 *extr.* IV, 3 *extr.*
ἡχω. ευ ηχω, *cum Genitiuo,* IV, 19 *med. et not.*
ἡλικια, II, 38 *in.* III, 18 *extr.* VII, 13. aetas.
ἡλικιωτης, II, 34 *med.* aequalis, coetaneus.
ἡλιος, ſol, IV, 1 *in.* ἡλιε δυναντος, ſole occidente. Ἡλιος, X, 18. Sol, *deus.*
ἡλος, IX, 3 *in.* clauus.
ἡμεδαπος, III, 18 *med.* noſter. *Timaeus lex. Plat. h. v.* ἡμετερος πολιτης, *vid. ib. Ruhnk.*
ἡμερα. ἡμερας, XIV, 38. quotidie. — εφ' ἡμεραν, XIV, 6. *vid. not.*
ἡμερος, II, 20 *med.* III, 22 *extr.* VI, 14 *init.* IX, 16 *extr.* mitis, humanus, manſuetus.
ἡμετερος, noſter. ἡμετερον εςι, XIV, 6. in noſtra poteſtate eſt.
ἡμικαυτος, XIII, 2 *med.* ſemiuſtus.
ἡνικα, II, 4 *med.* quum.
ἡνιοχεω, IV, 18 *in.* habenas teneo.
ηπαρ, VIII, 9. iecur.
ηπειρος, III, 18 *med.* VIII, 5 *extr.* terra continens.
ηρεμα, IV, 9. XII, 1 *med.* placide.

ηρεον,

Digitized by Google

ηριον, II, 28 *med.* XII, 21 *extr.* ſepulcrum.

ἡρῳον, V, 17 *in.* lucus herois cuiusdam.

ησθητο, XII, 32 *init.* XIII, 1 *med.* indutus eſt. ησθημενος, IX, 3. *verſ. extr. a Verbo antiquo* εσθεομαι, induor, *pro* εννυμαι.

ἡσυχια, III, 17 *extr.* quies.

ἡτταομαι, I, 24 *med.* 32 *init.* II, 25 *med.* III, 23 *med.* V, 10 *med.* X, 9 *med.* XII, 58. vincor. — II, 30 *in.* XII, 1 *med.* inferior ſum. — ἡττ. τε δωρε, XII, 1 *med.* dono capi; *inprimis de auaro.*

ἡττων τε κερδαινειν, XIV, 49 *extr.* nimis deditus lucro, qui nequit reſiſtere lucri ſtudio. —

ηχος, IV, 17 *med.* XII, 57 *med.* echo, ſonus.

Θ

Θαλαμος, VIII, 7 *in.* XII, 1 *extr.* thalamus.

θαλασσα, IX, 16 *med.* mare.

θαλλος, VI, 6 *extr.* ramus oleae.

θαλλω, I, 34 *med.* III, 1 *med.* XIII, 1 *med.* vireo, pullulo, floreo. — τεθηλυια, XIII, 1 *med.* frons arboris.

θανατaω, V, 18 *in.* occido.

θανατος, mors, — θανατοι, IX, 6 *extr.*

θαπτω, III, 5 *extr.* VI, 1 *med.* 6 *extr.* ſepelio.

θαργηλιων, II, 25 *init. vid. not.*

θαρρεω. θαρρει, XII, 1 *in.* bono ſis animo.

θαυμα, το περι ανδρα, II, 10 *in.* admiratio viri.

θαυμαζω, admiror, *it.* miror; *paſſim.*

θαυμασιος, VIII, 18 *in.* admirabilis.

θαυματοποιος, VIII, 7 *extr.* miracula proferens.

θεα, XII, 41. ſpectaculum.

θεατρον, III, 8 *med.* theatrum.

θειον, XIII, 16 *in.* ſulphur.

θειος, III, 26 *med.* auunculus.

θελγω, IX, 38 *extr.* concilio.

θεμις, II, 17 *in.* fas.

θεμιστευω, III, 43 *med.* reſponſum edo; *de oraculis.*

θεοληπτος, XII, 64 *in.* numine adflatus.

θεος, IV, 6. *pro* Apolline Delphico. — θεος εν Δηλῳ, IV, 28 *med.* Apollo Delius.

θεοσυλης, I, 16. XI, 5. ſacrilegus.

θεοσυλια, VI, 8. ſacrilegium.

θεραπαινις, XIII, 33 *med.* ancilla.

θεραπεια, I, 7 *in.* miniſterium in morbis. II, 2 *med.* comitatus et ſeruitium. XII, 40 miniſtri.

θεραπευτης, XII, 47. cultor.

θεραπευτικος, IV, 10 *init.* τε δημε, cultor populi.

Digitized by Google

θεραπευω, IX, 23. medeor.
θεραπων, III, 43 *med.* miniſter.
θερμος, II, 4 *med.* ardens, ſtudioſus, vehemens, V, 2. calidus. θερμοτατα, II, 12 *med.* ſtudioſiſſime. III, 12 *extr.* το ετι θερμοτερον, abſolute dictum pro ὃ ην θερμ. quod adhuc grauius erat.
θεσμος, XII, 47 *med.* vinculum.
θετταλιζω, IV, 15 *med.* Theſſalorum partibus fauere.
θεωρεω, III, 11 *med.* conſidero.
θεωρητικος, II, 6 *extr.* νους, mens, idonea ad contemplationem rerum contingentium (των δρωμενων).
θεωρος, III, 44 *init.* qui publice mittitur ad oraculum interrogandum.
θηκη, VI, 8. VII, 19. ſepulcrum.
θηλαζω, XIII, 1 *in.* lacto.
θηλυς, I, 15 *in.* II, 7 *med.* femineus. ἡ θηλεια, I, 15 *in.* femina, *de columbis.*
θηρατρον, *pr.* inſtrumentum venatorium, quo capiuntur ferae; hinc I, 1 *med.* rete, laqueus, *vid. Xen. M. S.* III, 11. 7. cf. II, 1. 4.
θηριον, XII, 39 *med.* animal.
θηριωδης, belluinus, V, 2. pedicularis, *vid. not.*
θησαυριζω, theſauros colligo et repono, vnde I, 12. VI, 12 *med.* colligo, cumulo.
θητευω, III, 11 *in.* ſeruio.
θνησειδια, IV, 17 *extr.* carnes animalium mortuorum.
θοιματιον, *i. e.* το ἱματιον.
θοινη, XII, 51 *med.* epulae.
θολερος, III, 18 *med.* lutulentus, inquinatus — θολερα δακρυα, XIV, 22 *med.* ſqualidae lacrymae, *i. e.* triſtitiae teſtes.
θορυβεομαι, I, 32 *in.* conſternor.
θρεμμα, I, 3 *in.* του Νειλου, alumnus Nili.
θρεπτηριον, II, 7 *extr.* praemium, quod pro educatione ſoluitur.
θρηνεω, III, 18 *med.* XII, 1 *extr.* lamentor, lugeo.
θριδακινη, I, 34 *med.* XII, 18 *in.* lactuca.
θριξ, XI, 4 *in.* crinis.
θρονος, II, 15 *in.* ſella, thronus.
θρους, II, 13 *extr.* murmur.
θρυλλεω, ſpargo in vulgus. τεθρυλληται, I, 14 *med.* vulgo notum eſt, in vulgo narratur
θρυμμα, XIII, 26. mica.
θρυπτικος, delicatus, III, 12 *in.* per arrogantiam iniurioſus, προς εραστας.
θρυπτομαι, I, 19 *med.* ſuperbio.
θυγατηρ, filia; θυγατερα εκδουναι, IX, 15. *de parentibus.* — μνηστευεσθαι, X, 15. *de procis.*
θυγατριδης, III, 26 *in.* nepos ex filia.

θυμιατη-

Digitized by Google

θυμιατηριον, XII, 51 *med.* thuribulum.

θυμιαω, XII, 51 *med.* ſuffitum facere.

θυμοειδης, XIII, 1 *med.* vehemens.

θυμος, I, 14 *in.* VI, 1 *med.* ira, animus iratus.

θυρα, IV, 28 *med.* ianua.

θυρσος, XIII, 1 *med.* virga Bacchi.

θυσια, III, 37. ἑορταςικη, ſacrificium ſolemne, feſtivum.

θυω, ſacrifico, I, 15 *extr.* — γαμους, VIII, 7 *med.* nuptialia ſacrificiis celebro. — καθαρως, II, 31 *med.* pure ac pie ſacrificare.

θωμιγξ, III, 26 *med.* funiculus.

θωπευω, XII, 1 *med.* adulor, VII, 17.

θωραξ, III, 24 *med.* thorax. 11 *extr.* pectus.

I

Ιας, II, 38 *med.* Ias, Ionica mulier. φωνη, IV, 20 *extr.* Ionica dialectus.

ιατρειον, III, 7 *med.* officina medicorum, medicina.

ιατρευω, IV, 17 *med.* medeor.

ιατρικη, ſc. τεχνη, I, 7 *init.* ars medica.

ιατρος, IX, 10. medicus.

ιδιοξενος, VIII, 7 *med.* qui priuatim cum altero ius hoſpitii contraxit.

ιδιος, priuatus. ιδιᾳ, *pro* ιδιως, X, 20.

ιδιοτης, III, 18 *med.* peculiare genus.

ιδιωτης, I, 29. qui vitam priuatam ducit, *oppoſ.* τῳ τυραννῳ, IV, 15 *in.* rudis, eruditionis expers.

ιδροω, V, 2. ſudo.

ιδρως, V, 2. ſudor.

ιεραξ, XIII, 31. accipiter.

ιερον, I, 27 *extr.* templum.

ιερουργια, X, 21 *med.* negotium circa ſacra.

ικετηρια, III, 26 *med. et not.*

ικετης, VI, 7 *init.* XIII, 31 *extr.* ſupplex.

ιλεοω, XII, 1 *med.* placo, propitium reddo.

ιλεως, II, 10 *med.* mitis. IX, 7. XIII, 25. placidus animo.

ιματιον, IV, 3. VII, 10. veſtis, pallium. VIII, 7 *med.* XII, 1 *med.* veſtis ſtragula.

ιξωδης, V, 2. viſcoſus.

ιππευς, II, 44 *med.* eques.

ιππευω, XII, 15 *med.* equito.

ιπποβοτος, VI, 1 *init.* equos alens.

ιππομιγης, IX, 16 *med.* qui ex equo et homine eſt compoſitus.

ιρις, IV, 17 *med.* arcus coeli.

ισαριθμος, VIII, 7 *in.* aequo numero.

ισημι, XII, 6. noui.

ισονομια, II, 42 *extr.* ius, quo omnes et honore et fortunis ſibi ſunt pares.

ισοτασιος, I, 32 *med.* δωρον ισοτασιον τοις πολυτελεσι, do-

num pretioſiſſimis aequiparandum.
ισοτιμια. εγγυς ισοτιμιας ειναι, XII, 1 *med.* propemodum aequali ſe honore proſequi.
ισος, III, 42 *med.* XII, 57 *extr.* tela.
ιςημι. ιςηναι, de ſtatuis, VI, 11 *extr.*
ιςορια, IV, 19. cognitio.
ισχας, XIV, 20. ficus.
ισχυρος, II, 24 *extr.* fortis.
ισχυς, XII, 22 *init.* robur.
ισχυω, II, 38 *init.* V, 8. XII, 22. vigeo, valeo.
Ιωνικος βιος, XIV, 7 *extr.* vita Ionica, *i. e.* mollis. *oppoſ.* Λακωνικος.

K

Καθαιρεω, II, 25 *extr.* de regno deiicio. XII, 42 *med.* capio.
καθαιρω, III, 1 *med.* IV, 5 *med.* expio. V, 3. purgo; *de regione.*
καθαρευω, IV, 17 *extr.* purus ſum.
καθαρμος, VIII, 5 *init.* luſtratio.
καθαρος, III, 44 *extr.* purus. VIII, 5 *init.* τας χειρας.
καθαρσια, XIV, 7 *med.* piacula.
καθαρσις, XIII, 35. purgatio.
καθεξης, VIII, 7 *extr.* deinceps.
καθημαι, I, 1 *med.* ſubſideo, de piſcibus inſidiantibus aliis piſciculis; ſic *ſubſidere de inſidiatoribus, Cic. pro Mil. cap. 19.* — Καθημενοι τοποι, III, 1 *med.* loca plana.
καθευδω, III, 23. dormio.
καθιζω, X, 21 *med.* depono. τινα επι τȣ θρονȣ, VII, 1. *i. e.* imperium ei dedit.
καθικνεομαι, III, 32 *extr.* accedo, inuado. — τινος βακτηρια, X, 16 *med.* — ῥαβδῳ, II, 6 *init.* XIV, 8 — τινος πικροτατα, XIV, 3. aliquem acerbiſſime increpo.
καθιπτημι, XIII, 31. 33 *med.* deuolo.
καθιςημι, IV, 8 *med.* redigo.
και, I, 21 *med.* etiamſi — I, 2 *extr. pro* δε, *poſt* μεν.
και γαρ αν και, I, 16 *med.*
και γαρ τοι και, II, 13 *extr.* ſane enim etiam.
και — δε, I, 4 *init. not.* 19 *extr.* 32 *med.* II, 24 *med.* 41. *paſſim.* III, 15 *in.*
και μην, IX, 19 *med.* et tamen.
και παλιν, I, 4.
και ταυτα, II, 9 *in.* et quidem.
καινος, II, 14 *init.* nouus.
καινουργεω, III, 47. res nouas molior.
καιριος, XII, 3. letalis.
καιρος, IX, 21. tempus opportunum.
κακοδαιμων, X, 15. XI, 10. miſer, *armer Schelm.*
κακον, XIV, 41 *in.* vitium.
κακοξενια, IV, 1 *in.* *oppoſ.* τῃ φιλοξενιᾳ, hoſpitalitati.

κακεργ-

κακεργος, III, 44 *init.* maleficus.

κακοφημια, III, 7 *in.* maledicentia.

κακοπαθεω, II, 28 *med.* mala ſubeo.

καλαμος, V, 6 *med.* calamus.

καλεω, VI, 3 *in.* εις ὁπλα, voco, excito — εις δειπνον, IX, 19 *init.* XII, 51 *med.* inuito. — θεας, XII, 1 *med.* imploro opem deorum. — τα καλεμενα Τεμπη, III, 1 *in.* ita dicta.

καλινδεω, XIV, 15. voluo.

καλλιπαιδα ειναι, I, 14 *init.* pulcram prolem habere.

καλλισφυρος, XII, 1 *med.* qui habet pulcros malleolos pedis, pulcer.

καλλος, XIII, 1. XII, 1 *med.* pulcritudo.

καλλυνομαι, III, 19 *med.* glorior, ſuperbio.

καλοκάγαθος, III, 10 *med.* *quid ſit, vid. not.*

καλος. εν καλῳ ειναι, X, 11 *extr.* opportunum eſſe. — καλλιστος ιδειν, I, 30 *init.* pulcerrima forma, pulcerrimus adſpectu. — III, 23 *init.* praeclarus. εις γυναικας, XII, 12. qui ſe ornat mulieribus. — τι τῳ δενδρῳ καλον απηντησεν; II, 14 *med.* quid commodi ad arborem rediit? — καλως, I, 16 *extr.* praeclare! *ſed ironice.*

καλυπτρα, VII, 9 *extr.* tegumentum capitis.

καματος, labor. III, 1 *med.* fatigatio.

καμνω. — ε καμνει το πτερον, I, 14 *extr.* alae non fiunt laſſae. — καμνω τον σπληνα, IV, 15 *med.* laboro liene.

κανεν, XI, 5. 8. caniſtrum.

καπηλειον, III, 14 *extr.* IX, 19 *init.* X, 9 *med.* caupona. XI, 9 *med.* taberna propolae.

καπηλικως. γυναικες καπηλικως τῳ καλλει χρωμεναι, XII, 1 *med.* feminae, quarum forma venalis eſt. — κατεχειν, XII, 1 *med.* meretricem referre.

καπηλος, X, 9 *med.* caupo. XI, 9 *med.* propola, *vid. not.*

καπνος, XII, 37 *extr.* fumus.

καρδαμον, III, 39 *extr.* *et not.* naſturtium.

καρκινος, I, 7. cancer.

καρπος, fructus, III, 18. αντιπαλος.

καρπεμαι, I, 25 *init.* IV, 19 *extr.* vſu fruor. IX, 13 *init.* nanciſcor.

καρτερικος, XIV, 49 *med.* qui labores ſuſtinere poteſt, durus.

καρτερος. κατα το καρτερον, III, 19 *extr.* pro viribus.

καρτερως, XII, 1 *in.* duriter, ſeuere.

κατα. καθ᾽ ενα, II, 1 *med.* ſigillatim. — τον κατ᾽ αυτον (Σωκρατη) κινδυνον, III,

Digitized by Google

36 *extr.* ipſius Socratis periculum. Sic II, 42 *in.* — κατα πολυ, I, 3 *in.* II, 3 *extr.* multum. — I, 3. κατα το καρτερον, pro ſumma opum vi. κατα την αξιαν του, II, 3 *med.* pro dignitate. — (κατ') οναρ, XII, 63. in ſomnio. — κατα μικρα, XI, 4. paullatim. — καθ' ἑαυτον, III, 19 *med.* pro ſe, ipſe ſolus. — *Exprimitur tempus,* v. c. καθ' ἡμεραν, IX, 13 *init.* quotidie. — καθ' ἑκαστην, XIV, 7 *med.* ſingulis diebus. — καθ' ἑκαστον ετος, XII, 61 *med.* ſingulis annis. — κατα χρονους, V, 10. pro variis temporibus. — *Locum:* v. c. I, 14 *in.* κατα θαλασσης, per mare. — III, 20 *in.* οἱ κατα την Ιωνιαν, *i. e.* Iones. — 36 *extr.* κατα πολεις, VI, 1 *extr.* ſingulae vrbes. — μειρακια τα κατα πολιν, XIII, 1 *extr.* adoleſcentes vrbani. — κατα Σικελιαν, X, 18. in Sicilia. κατα του προσωπου του αγαλματος, XII, 57 *med.* ante os imaginis. — κατα προσωπον, XIII, 1 *med.* in aditu *ſc.* ſpecus. — *Cauſam,* v. c. κατα τινα δαιμονα, I, 30 *med.* ſecunda quadam fortuna. — κατα της σπουδης, III, 8 *init.* fauoris gratia, *ſic* XII, 13 *in.* κατα κλεος αυτης (ἑταιρας), fama eius permotus.

καταβιοω, III, 17 *in.* vitam transduco.

καταγελαω, IV, 20 *med.* IX, 37. derideo, τινος.

καταγηραω, IV, 26 *extr.* conſeneſco.

καταγινωσκω, II, 17 *med.* cognoſco. — καταγιν. θανατον τινος, III, 47 *extr.* aliquem mortis damnare. — κατεγνωσμενος, XIV, 43. damnatus. — ου καταγνοιην αν τοιουτον Αριστοτελους, XIV, 1 *med.* non talis peccati Ariſtotelem accuſauerim. — κατεγνωσθη (επι) θανατῳ, XII, 49 *init.* mortis damnatus eſt.

καταγραφω, X, 3. vellico, fodico.

καταγω. εις ὑπνον, XIII, 6 *med.* ſomno tradere. — καταγεσθαι, VII, 17. adpello nauem.

καταγωγη, IX, 16 *med.* locus nauibus adpellendis aptus, ſtatio nauium.

καταγωγιον, III, 1 *med. not.* XIV, 14 *extr.* deuerſorium.

καταγωνιζομαι, IV, 8 *med.* V, 6 *extr.* ſupero, deuinco, depugno.

καταδειπνεω, I, 24 *med.* comedo, abſumo.

καταδικη, V, 18. XIII, 24 *med.* XIV, 43 *in.* condemnatio.

καταδουλωσις, XIII, 11. redactio in ſeruitutem.

καταδω, III, 1 *med.* canto.

καταζευγνυμαι, IV, 1 *extr.* connubio coniunctus ſum.

κατα-

Digitized by Google

καταθελγω, VII, 2 *med.* oblecto.
καταθυω, IV, 1 *extr. et not.*
καταιρω, IV, 14 *med.* 25 *med.* in portum ingredior.
κατακαιω, IX, 30 *med.* comburo.
κατακαυω, VI, 12 *med.* comburo.
κατακερτεω, X, 11 *init.* irrideo.
κατακληρουχεω, VI, 1 *in.* ſorte diuido, deſcribo in colonias.
κατακλινω, X, 21 *in.* depono. κατακλινομαι, IV, 24. recumbo.
κατακοπτω, VI, 8 *med.* concido
κατακρατεω, τινος, XII, 9 *init.* vinco.
κατακρημνιζω, XI, 5. praecipito.
κατακρυπτω, XII, 64 *in.* occulto.
κατακταομαι, II, 19 *in.* mihi adquiro, mihi concilio.
κατακτεινω, III, 43 *med.* interficio.
καταλαμβανω, II, 35 *in.* III, 9 *med.* 18 *med.* 27 *init.* XII, 1 *med.* deprehendo, IX, 8 *in.* occupo.
καταλαμπω, XIII, 1 *med.* ſplendore perſtringo.
καταλεγω, XII, 31 *in.* enumero, recenſeo.
καταλειπω, relinquo. επι τινι καταλειπεται, VI, 10. XIII, 24.
καταλλαττω, commuto. τον βιον, V, 2. vitam cum morte commuto. καταλλαττομαι, commutor, II, 21 *med.* redeo in gratiam, reconcilior.
καταλογος, XIII, 12 *in.* catalogus nauium.
καταλυω, I, 19 *extr.* V, 8. tollo, diſſoluo. I, 32 *med.* XIV, 14. *abſolute*, deuerto.
καταναλισκω, III, 13 *med.* conſumo. VI, 2. priuo.
καταναυμαχεω, XII, 43 *med.* nauali proelio vinco.
καταντης, XIII, 32. decliuis.
καταπελτης, VI, 12 *med.* catapulta.
καταπιαινω, IX, 13 *init.* pinguesco.
καταπινειν, abſorbere, I, 3. deglutire.
καταπληττομαι. κατεπλαγη, IX, 29 *med.* VIII, 12. attonitus ſum.
καταπλουτιζω, XIII, 13. diuitem reddo.
καταπολεμεω, IV, 8. depugno.
καταπονεομαι, III, 27 *med.* debilitor, adfligor; *proprie* labore fatigor.
καταποντιστης, XII, 43 *extr.* pirata.
καταποντοω, IX, 8 *med.* mari demergo.
καταπορνευω, IX, 8 *med.* proſtituo.
καταπραττεσθαι, I, 21 *extr.* rem conficere, conſequi.
καταπρηθω, II, 30 *in.* comburo.
καταπτησσω, VI, 1 *extr.* XIII, 1 *extr.* timeo.

καταρχο-

Digitized by Google

καταρασομαι, XII, 1 *med.* mala imprecor. τινος, XIII, 34. ſibi.

καταρατος, II, 13 *med.* homo ſceleſtus.

καταρραπτω, IV, 1 *extr.* inſuo.

καταρρυτος. χωρα ποταμοις καταρρυτος, IX, 16 *med.* regio fluuiis irrigua. XIII, 1 *med.* aqua plenus.

καταρσις, IX, 16 *extr.* locus adpellendis nauibus idoneus.

κατασειω, III, 16 *med.* VI, 7. concutio.

κατασιγαζω, XII, 13 *extr.* XIII, 9. ad ſilentium perduco.

κατασκαπτω, III, 6 *extr.* euerto, *de vrbe.*

κατασκευαζομαι, III, 20. conficior.

κατασκευη, III, 19 *in.* περι το σωμα, ornatus circa corpus.

κατασκιος, XII, 38. vmbroſus, obſcurus.

καταστασις, V, 13. ratio, ſtatus. της αρχης, XIII, 37 *init.* ratio imperii *i. e.* imperium.

καταστρατοπεδεια, IX, 3 *med.* caſtrorum metatio.

καταστρεφω, τον βιον, III, 4. V, 1 *extr.* vitam commuto cum morte, *i. e.* morior; *proprie*, violenter. III, 18 *med.* VIII, 17. *ſimpliciter*, mori. — καταστρεφομαι, III, 18 *med.* 26 *med.* ſubiugo.

καταστροφη, τȣ βιȣ, I, 14 *extr.* VI, 4. commutatio vitae, mors.

καταστρωννυμι, IX, 8 *init.* conſpergo.

κατασφαττω, XIII, 2 *med.* occido.

κατατεμνω, VI, 12 *med.* diſcutio.

κατατηκομαι, III, 18 *med.* tabeſco, *et praeſertim* XII, 1 *extr. de amante.*

κατατιθημι, I, 6 *med.* III, 46. depono. — κατατιθεσθαι γραφην, II, 4 *med.* actionem omittere. — καταθειναι πειραν, II, 13 *init.* periculum facere; *ſed vid. not.* — φροντιδα, II, 27 *extr.* curam impendere.

κατατοξευω, III, 1 *med.* arcu occido.

κατατρωγω, XIV, 20. deuoro.

καταυλουμαι, IX, 8 *extr.* *paſſiue*, tibia mihi accinitur.

καταφερω, V, 16. defero. — καταφερομαι, IX, 21. corruo.

καταφιλεω, IX, 39 *med.* XII, 1 *med.* XIII, 34. oſculor.

καταφρονεω, I, 5. II, 1 *init.* contemno.

καταφρονητικος, III, 6. contemtor.

καταφωραω, II, 4 *med.* X, 17. deprehendo.

καταφωρος, εγενετο τινι, XII, 58 *med.* deprehendebatur, cognoſcebatur ab aliquo.

καταχαριζομαι, I, 23 *extr.* ſubſcribo gratiae, adſentior

Digitized by Google

tior. — τι των δικαιων, XI, 9 *extr.* gratia remittere aliquid de eo, quod iuſtum eſt. — καταχ. τ'αληθεις τινι, XIV, 5 *extr.* minus vere iudicare de re aliqua in gratiam aliorum.

καταχραομαι, III, 13. abutor, εις τι.

καταχριω, II, 15 *med.* tingo.

καταχωννυμι, I, 6 *init.* defodio.

καταψαω, IV, 17 *med.* demulceo.

καταψευδομαι, VIII, 6. XII, 36. mentior. τινος, attribuor falſo alicui.

καταψηφιζομαι, II, 7 *in.* XIII, 1 *in.* decerno.

κατειμι, II, 29 *extr.* deſcendo.

κατευναζω, XIV, 23 *extr.* ſopio.

κατεχω. την αρχην, VII, 1 *extr.* obtinere imperium. — πραγματα, XII, 8 *init.* — κατασχεθεις εκ, XII, 64 *extr.* correptus vaticinatione.

κατηγορεω, I, 34 *med.* III, 19 *med.* IX, 17 *in.* accuſo.

κατηγορια, XI, 10 *in.* accuſatio.

κατισχνοω, gracilem reddo, IX, 6 *extr.* κατισχνωθαι το σωμα.

κατισχυω τινος, XII, 9 *init.* vim exſero in aliquo.

κατοικιζω, XII, 54 *extr.* reaedifico.

κατολισθανω, I, 11. corruo. XII, 23. ruinam minitor.

κατοπτρον, XII, 1 *init.* ſpeculum.

κατορθοω, III, 9 *med.* V, 18 *in.* XI, 9 *in.* felici ſucceſſu vtor.

κατορυσσω, XIII, 1 *init.* defodio.

κατοχως, III, 9 *med.* vehementer.

κεγχρος, III, 39 *med.* milium.

κεδρος, V, 6 *med.* cedrus.

κεκρυφαλος, VII, 9 *extr.* reticulum capitis.

κειμαι, iaceo, I, 16 *extr.* XII, 64 *in. de mortuis.* — XII, 21. *de iis, qui in bello ceciderunt.* — II, 7 *in. not.* IV, 4 *in. de legibus latis.*

κειμηλιον, XII, 1 *med.* theſaurus.

κειρω, III, 19. XI, 10 *med.* tondeo, rado. II, 44 *med.* diripio, populor.

κενος, II, 12 *extr.* vanus.

κεντεω, IX, 8 *med.* pungo.

κερδαινω, lucror. II, 13 *med.* conſequor.

κερδος, IV, 7 *in.* lucrum.

κερτομος, II, 13 *med.* homo mordax, conuiciator.

κεφαλη, XII, 8 *in. pro homine ipſo.* — I, 30 *init.* ω αγαθη κεφαλη, o carum caput!

κηδεμονια, XII, 1 *extr.* cura.

κηδος, XII, 64 *med. not.* cura circa mortuos humandos.

κηλεω,

κηλεω, III, 33 *in.* demulceo, delinio, alicuius rei dulcedine.
κηριον, XII, 45. fauus.
κηρυγμα, II, 23 *med.* renuntiatio victoriae.
κηρυξ, II, 15 *med.* praeco.
κηρυττω, II, 15 *extr.* III, 22 *med.* XII, 40. edico, *de praecone.*
κιβδηλεια, XIV, 39 *extr.* adulteratio.
κιβδηλος, XIV, 37. fucatus, adulterinus.
κιβωτιον, XII, 1 *med.* arcula. — κιβωτος, IX, 32 *extr.* arca.
κιθαρα, XIV, 23. cithara.
κιθαριζω, III, 32. cithara canto.
κιθαρισμα, III, 32. canticum.
κιθαρωδος, III, 43 *in.* citharoedus. — *quomodo differat a* κιθαριστης, IV, 2.
κινδυνευω, I, 8. in periculo ſum, απολεσθαι — XI, 9 *med.* periculum ſubeo.
κινδυνος, III, 36. IX, 20. periculum.
κινεομαι, I, 6. *de pullis et ſeminibus plantarum germinantibus.*
κιττος, I, 8 *extr.* II, 41 *med.* III, 1 *med.* 42 *med.* hedera.
κιων, III, 26 *med.* IX, 32. columna.
κλαδος, II, 14 *med.* III, 1 *med.* VI, 6 *extr.* IX, 18. ramus.
κλαιω, VI, 1 *med.* VIII, 13. XII, 1 *in.* lamentor, fleo.
κλεπτω, furor. — III, 47 *med.* κλεπτων, furtim, *ubi v. not.* — XII, 64 *med.* clam abducere.
κλεος, XII, 1 *med.* gloria.
κλημα, III, 40 *extr.* palmes.
κληρονομος, XIII, 11. haeres.
κληρος, VI, 1 *in.* ſors. — XII, 61 *in. et not.* praedium.
κλησις, VI, 42 *med.* vocatio.
κλητος, VII, 1 *in.* celeber.
κλιμαξ, II, 29 *in.* XIII, 15. ſcala.
κλινη, VIII, 7 *in.* IX, 30 *med.* XII, 29 *extr.* lectulus.
κνημις, VI, 12 *med.* ocrea.
κνησμα, XIII, 35. morſus.
κοιλια, I, 1 *init.* IX, 13 *med.* cauitas corporis, venter, aluus.
κοιλος, XIII, 1 *med.* cauus.
κοιμαομαι, IX, 24 *med.* dormio.
κοινος, communis, III, 9 *med.* *vid. not.* — IV, 29 *med.* cognitus. — τα κοινα, X, 17. res publica.
κοινωνεω, III, 17 *med.* τινι τινος, participem facio, communico rem cum aliquo.
κοινωνια, λογων, III, 19 *med.* colloquium. XIV, 14. κατα την στεγην.
κοινωνος, II, 4 *med.* particeps, *ibid. paullo poſt.* τινι, τινος, *ſc.* περι.
κολαζω, III, 10 *med.* XIII, 37 punio. — κεκολασμενη τροφη, XI, 3. ſtrictior victus.
κολασις, VII, 15. XIII, 2 *med.* punitio, poena.
κολοιος, IX, 39 *extr.* graculus.

κολπος,

κολπος, XIII, 31. ſinus.

κομαω, XIV, 13 *extr.* glorior.

κομη, II, 14 *med.* XIII, 1 *med.* folia arborum, V, 6 *med.* coma.

κομιδη, XIII, 46. cura.

κομιζω, II, 7 *med.* XII, 1 *med.* porto, adporto.

κονδυλος, XIII, 38 *init.* colaphus.

κονις, IX, 3 *med.* puluis.

κοπτω, νομισμα, XII, 10. numos excudo.

κορεω, IV, 9 *extr.* ſatio.

κορη, VI, 1 *med.* X, 15 *med.* 18 *extr.* virgo.

κορικος, XIII, 1 *med.* id, quod puellam prodit, puellaris.

κορυμβος, IV, 22 *init. vid. et not.*

κορωνη, III, 42 *extr.* cornix.

κοσμεω, VI, 12 *init.* VIII, 7 *med.* exorno.

κοσμος, II, 13 *init.* 14 *med.* ornatus. XIV, 7 *med.* vitae ratio legibus congruens, decorum. IV, 29 *in.* mundus.

κουρα, III, 19 *in.* tonſura.

κουρειον, VI, 12 *extr.* tonſtrina.

κουφιζομαι, IX, 17. vanus reddor. XIII, 1 *init.* ſublevor.

κουφολογια, IV, 28 *extr.* temere dictum.

κουφοτης, IX, 17 *in.* vanitas.

κρασις, XII, 31 *med.* mixtura.

κρατεω, I, 4 *med.* II, 4 *med.* VII, 19 vinco. II, 2 *extr.* moderor.

κρανος, III, 24 *med.* galea.

κρεας, VII, 5 *med.* caro.

κρειττων. κρειττονες, IV, 17 *med. et not.* dii. *Sic* III, 1 *med.* το κρειττον, numen.

κρεμαω, ſuſpendo. κρεμαμαι, II, 14 *med.* ſuſpenſus ſum.

κρημνος, XIII, 1 *med.* praecipitium.

κρηνη, XII, 57 *med.* fons.

κρηπις, IX, 3 *init.* calceus, crepida.

κρινω, I, 34 *med.* cenſeo. — δικην, VII, 19 *extr.* cauſam iudico. — τινα θανατῳ, XIII, 42 *extr.* morte dignum iudico, mortis damno.

κριος, IX, 39 *extr.* aries. XII, 56. caper.

κρισις, II, 6 *extr.* 8 *extr.* XIII, 38 *med.* iudicium. III, 35 *init.* iudicium capitale.

κριτης, II, 13 *med.* iudex. — ὡς εμοι κριτῃ, II, 41 *extr.* παρ' εμοι κριτῃ, X, 15 *extr.* XIV, 28. me iudice.

κροκος, VII, 9. XIII, 1 *med.* crocus.

κροκωτος, VII, 9 *in. vbi vid. not.*

κροτεω, II, 13 *med.* IX, 17. adplaudo.

κρουω, I, 20 *in.* ferio, percutio. — χορδην, III, 32 *in.* pulſo chordam. — τυμπανα, IX, 8 *extr.*

Digitized by Google

κτωμαι, V, 9 *med.* adquiro mihi.
κτιζω, VII, 16. XII, 35 *init.* exſtruo.
κτημα, IX, 38. *στρατιωτε*, res, inſtrumentum militis. — XII, 1. quidquid adquiſitum eſt, peculium.
κυβερνητης, IX, 40. gubernator nauis.
κυβευω, XIV, 43 *init.* alea ludo.
κυβος, XIV, 43 *extr.* teſſera.
κυδαινω, VI, 2. celebro.
κυκλος, II, 1 *med.* multitudo hominum circulum facientium. *κηρυττοντος εν κυκλοις*, in circulo hominum praeconem agentis. — *τον περι τον κυκλῳ*, XIII, 1 *med.* aerem circum circa.
κυκλοω, *το τοξον*, XIII, 1 *extr.* intendo arcum, qui tunc incuruatur. — XIII, 22. *περιεστησε κυκλῳ*, circum circa poſuit.
κυλιω, XII, 22 *med.* voluo.
κυμα, XIII, 15. vnda.
κυνηγησιον, VI, 14 *in.* venatus.
κυνιδιον, XIII, 42 *extr.* canis paruus, catulus.
κυπαριττος, V, 6 *med.* cypreſſus.
κυριος, IX, 19 *med.* dominus. — *της ψηφε*, II, 8 *extr.* *i. e.* iudex.
κυρωθαι, XIII, 24 *extr.* res dicuntur, quae lege firmantur.
κυρτος, I, 2 *med.* XIII, 45. naſſa.
κυω, V, 18. grauida ſum.
κυων, IX, 39 *extr.* canis.
κωμαστης, XIII, 1 *med.* comiſſator.
κωμος, XIII, 1 *med.* comiſſatio.
κωμῳδεω, III, 15 *in.* V, 8. X, 6 *in.* hominem in ſcenam productum exagito. — II, 13. riſui expono.
κωμῳδια, II, 13. comoedia, *it.* comica exagitatio.
κωνειον, I, 16 *in.* III, 37 *med.* IV, 23 *extr.* IX, 21. XIII, 36. potus cicutae.
κωπη, II, 9 *init.* gubernaculum.
κωφος, XIII, 21. ſurdus.

Λ

Λαβη, III, 45 *med.* VI, 8 *med.* anſa, capulus.
λαγνος, X, 13 *med.* libidinoſus.
λαγχανω, VII, 18. XIV, 30 *med.* ſortior.
λαθρα, XI, 5. clam.
λαϊνος, III, 43 *med.* VI, 9 *in.* lapideus.
Λακωνικος, *βιος*, XIV, 7. *i. e.* vita ſobria ac dura. *Λακωνικα φρονειν*, VI, 4. — *Λακωνικως*, II, 19 *med.* Laconice, ſeu Laeedaemoniorum more, *i. e.* breuiter et acute.

λαμβα-

λαμβανω. λαμβ. τιμας, IV, 5 *med.* honorari. — *ibid.* λαμβ. αιχμαλωτον, capere, *vt* αιρειν, ſic 14. εχινον — II, 13 *med.* λαμβανεϑαι τινος, retineri a re, occupatum eſſe re. — λαμβανεϑαι ευτυχιας, VI, 1 *med.* proſpera fortuna vti. — V, 8. τινος, incidere in aliquid. — λαμβανεϑαι οχϑης, XII, 46 *init.* ripam conſequi. — λαβειν πειραν ισχυος, XII, 22 *init.* virium facere periculum.

λανϑανω, *quid ſignificet vid.* I, 7 *in. not.*

λαπτω, I, 4. lambo.

λασιος, III, 5 *med.* hirſutus.

λατρεια, III, 9 *med.* 42 *med.* ſeruitus.

λαφυρα, XII, 1 *med.* praeda.

λεαινα, XII, 39. leaena.

λεγω, dico. — λεγει λογος, fama, *vel* fertur, V, 21 *in.* — κακως λεγειν τας φιλας και τας εχϑρας, X, 13. male loqui de. — *Sic* Φλαυρως λεγειν υπερ τινος, VIII, 17. — XII, 7. 49. XIV, 38. praecipio. — το λεγομενον, III, 17. quod aiunt.

λειος, glaber, III, 1 *med.* *de locis planis*, qui montibus ac virgultis horridi non ſunt.

λειπομαι, I, 23 *med.* vincor.

λειτεργια, III, 11 *extr.* VI, 6. ſeruitus.

λεκτρον, IV, 26 *extr.* lectus.

λεμμα, X, 3. cortex.

λεπτος, IX, 13. 14. tenuis.

λεπτοτης, IV, 3 *extr.* X, 6 *in.* tenuitas.

λεσχη, II, 34 *init.* locus, in quem homines conuenire et otioſe tempus fabulis terere ſolent.

λευκος, XII, 1. albus.

λεως, *Attice pro* λαος, III, 1 *med.* populus.

λεωφορος, οδος, III, 17. *i. e.* λαον φερεσα.

ληϑη, III, 18. obliuio.

ληκυϑος, XII, 29 *extr.* XIII, 15. vas olei.

ληϛης, III, 44 *init.* XIII, 46. latro.

ληϛευω, XII, 43 *med.* latrocinor.

λιβανωτος, XI, 5 *in.* thus.

λιγεως, XIII, 30. alta voce.

λιϑοκολλητος, XII, 1 *med.* ex gemmis confecta.

λιϑος. βαλλειν τινα λιϑοις, V, 19. iacere aliquem lapidibus.

λιϑοτομια, XII, 44 *in.* lapicidina, lautomia.

λικνον, I, 33 *init.* vannus.

λιμην, IV, 25 *med.* VI, 12. portus.

λιμνη, III, 45 *extr.* ſtagnum.

λιμος, IV, 7. V, 20 *extr.* fames.

λιπαρος, X, 16 *med.* aſſiduus.

λιτανευω, IX, 39 *med.* rogo, enixe ſupplico.

λιχνος, X, 9 *init.* guloſus, helluo.

λογιον, II, 41 *med.* oraculum.

λογισμος, XIII, 6 *init.* ratio.

Digitized by Google

λογιϛικος, I, 6 *in.* numerandi peritus.
λογος, I, 15. 19 *init.* II, 23. III, 14 *in.* VII, 14. X, 5. XII, 45. fabula, hiſtoria, narratio. — ſermo, oratio, III, 30 *extr.* — colloquium, XIII, 32. εις λογους αφικεσθαι τινι. — concio ad populum, X, 6 *extr.* — fama, rumor, II, 42 *in.* III, 45. — oraculi Delphici carmina, II, 32 *in.* *i. q.* λογιον — res, factum ipſum, quod narratur, II, 4 *extr.* — το τε λογε, III, 17 *med.* (*not.* το λεγομενον) quod aiunt.
λοιδορεω, XIV, 26. opprobriis inſequor, maledico.
λοιδορια, V, 8 *in.* conuicium, maledictum.
λοιμος, VI, 10. XIV, 11. peſtis.
λοιπος. — λοιπον, VIII, 14 *init.* IX, 13 *med.* ad extremum. — τα λοιπα, XIV, 7. in poſterum.
λοπας, X, 9 *in.* olla.
λεομαι, XIII, 33 *med.* lauo.
λετρον, XII, 1 *extr.* balneum.
λοφος, I, 26. criſta. XII, 11. collis.
λοχαγος, II, 44 *med.* *quid ſit, vid. not.*
λοχιτης, II, 44 *med.* miles gregarius.
λοχμη, XIII, 1 *med.* ſilua denſa.
λυμαινομαι, IV, 5. vaſto.
λυπεω, I, 8. 34 *med.* XIII, 16 *med.* adfligo, noceo. την πατριδα ελυπησε πολλα (ſc. κατα), IV, 15 *med.* magnam attulit moleſtiam patriae.
λυπη, XII, 1 *extr.* luctus.
λυρα, IX, 38 *in.* lyra.
λυσιτελεω, III, 12. 37 *extr.* adfero vtilitatem, vtilis ſum.
λυω, II, 13. X, 18 *med.* ſolvo.

M

Μαγειρος, XII, 24. coquus.
μαζα, IV, 13 *extr.* offa, panis.
μαζος, XII, 1 *med.* XIII, 1 *in.* vber, papilla.
μαθημα, II, 31 *med.* XII, 1 *med.* praeceptum. *coniunctum cum* διδαγμα, XIV, 30. id, quod didiciſti.
μαινας, III, 42 *med.* baccha.
μαινομαι, II, 44 *med.* μανεις εξ Αρεος, a Martis furore actus, peritus.
μακροβιοι, IX, 10. qui diu vixit.
μακρῳ αμεινον, II, 23. multo melius.
μαλακιζομαι, III, 19 *med.* aegroto.
μαλαχη, IV, 17 *med.* malva.
μαλθακος, IV, 27 *extr.* mollis, effeminatus.
μαλιϛα. εν τοις μαλιϛα, I, 31 *in.* *not.* II, 21. XIV, 40 *init.* — *Cum Superlatiuo coniunctum eum intendit,* XIII, 2 *init.*

μαλλον

Digitized by Google

μαλλον δε, II, 13 *med. not.* vel potius.
μανια, IV, 25 *in.* V, 17. inſania.
μαντευομαι, X, 21 *extr.* diuino.
μαντειον, III, 1 *med.* oraculum.
μαντικος, I, 11. III, 11 *extr.* vim praeſagiendi habens.
μαρικας, XII, 30 *med. et not.*
μαρτυρεω, I, 30 *init.* IX, 11 *init.* teſtimonium perhibeo, teſtor.
μαρτυριον, II, 5 *med.* teſtimonium.
μαρτυς, X, 6 *extr.* teſtis.
μαστιγοω, XII, 62 *in.* XIV, 49. flagello.
μαχαιρα, VI, 8. enſis.
μαχαιριον, II, 17 *med.* XIV, 12. culter.
μαχη, XII, 64 *med.* pugna.
μαχλος, III, 42 *in.* laſciuus, libidine incenſus.
μαχομαι, pugno. I, 14. *τοις κυκνοις.*
μεγαλονοια, VII, 2 *med.* intelligentia, *ſec. Heſych.*
μεγαλοπρεπως *et ſequ.*
μεγαλοφρονως, I, 25 *med. vid. not.*
μεγαλοφρονεω, XII, 6. 22. efferor, iacto.
μεγαλοφροσυνη, I, 25 *in.* V, 5. generoſitas.
μεγατιμος, VIII, 7 *med.* valde aeſtimabilis.
μεδιμνος, VI, 12 *med. vbi vid. not.*
μεγεθος, I, 33 *in.* magnitudo. *ανθρωπους διπλασιονας τε μεγεθος*, III, 18 *in.* homines duplo maiores — *ibid.* *μεγεθει μεγιστας*, magnitudine maximas. —
μεθαρμοζομαι, XIV, 7 *extr.* emendo.
μεθη, III, 14 *med.* ebrietas.
μεθυσος, III, 17 *extr.* ebrioſus.
μεθυω, II, 40 *in.* inebrius ſum.
μειδιαω, VIII, 13. ſubrideo.
μειλιχιος, VIII, 12 *med.* blandus.
μειοομαι, VIII, 11. minuor, deſideo.
μειρακιον, IV, 24. XIV, 44. adoleſcens.
μελεδωνος, II, 14 *med.* XII, 1 *med.* XIV, 32. curator.
μελει μοι τινος, *vel cum Infinitiuo*, III, 24 *in.* curae eſt mihi aliquid, VIII, 14 *extr.* XII, 9 *med.* — *ὑπερ τινος*, XIV, 1.
μελι, III, 20 *med.* X, 21, mel.
μελισσα, X, 21 *med.* apis.
μελιταιον κυνιδιον, XIII, 42 *extr.* catulus ex inſula Malta.
μελλω, I, 11. *et not.* II, 30 *med.* *εμελλεν αγωνιεισθαι*, dum in eo erat, vt certamen ſubiret. *Sic* II, 42 *med.* III, 27 *med.* *Exprimit tempus futurum*, V, 18 *init.* XII, 49. *εμελλε πιεισθαι.*
μελοποιια, X, 18 *extr.* poeſis.
μελος, II, 44 *med.* cantus. *Vid. et ad* III, 32 *init. praecipue ad* IV, 26 *init.*

Digitized by Google

εν εξω μελει, XII, 60. feſtiue.

μελιπηθρον, XII, 27. iucunda eſca; *vox Homerica.*

μεμνημαι, II, 23 *extr.* mentionem facio, τινος — 25 *extr.* memini.

μεμπτος. ε μεμπτη δικη, XIII, 2 *extr.* iuſta poena.

μεμφομαι, II, 16 *med.* vitupero, obiurgo.

μεν, *ſequente* δε, *de diuerſis membris, vid Artic.* & — *Non ſequente* δε, VII, 14 *init.* — *Sequente* γε μην, III, 1 *init.* 26 *init.* — Μεν *adſeuerat,* IV, 10 εμοι μεν δοκει.

μενοινω, IV, 27 *extr.* inſanio; *verb. Homericum.*

μερος, pars. εν τῳ μερει, VIII, 3 *med.* ſinguli, ſeparatim. IX, 1 *med.* XIII, 10. vicifſim.

μεροψ, III, 18 *med.* homo.

μεσοω, XII, 1 *med.* medius ſum.

μεστος, IV, 27 *med.* plenus.

μετα. Μεθ' ἡμεραν, III, 11 *in.* interdiu; *ſic Ariſtoph. Plut.* 931.

μεταβαλλω, I, 15 *extr.* muto, μορφην — μεταβαλλομαι, III, 4 *extr.* muto me.

μεταβιβαζω, VII, 19 *in.* transpono.

μεταβολη, IV, 8 *in.* V, 13 *in.* et *extr.* VI, 12 *med.* mutatio.

μεταγινωσκω, XII, 1 *med.* muto ſententiam.

μεταγραφω, XII, 48. in aliam linguam transfero.

μεταδιδωμι, II, 21 *med.* participem facio.

μεταλαγχανω, I, 21 *med.* λογε, obtineo occaſionem, permiſſionem agendi cum aliquo. — XII, 43 *extr.* concedo.

μεταλαμβανω, τινος, IX, 5. ſocius ſum, particeps ſum rei.

μεταμελει μοι τι, II, 11 *med.* poenitet me rei alicuius.

μεταμορφοω, XIV, 8 *extr.* muto. I, 1 *med.*

μεταπεμπομαι, IX, 8 *in.* 25. arceſſo.

μεταπομπη, XIII, 34. reuocatio.

μεταπτωσις, II, 29 *extr.* mutatio.

μετατιθημι, XIV, 8 *extr.* muto.

μετειμι, VI, 10. particeps ſum — εδενος — οἱ μετην, nullius particeps erat.

μετεχω, XIII, 30. particeps ſum.

μετοικεω, IX, 10. *et*

μετοικιζομαι, I, 11 *extr.* domicilium muto, demigro.

μετοικησις, IX, 16 *extr.* immigratio.

μετοικος, VI, 1 *med.* inquilinus.

μετοπωρον, XIII, 4 *extr.* auctumnus.

μετρον, II, 13 *med.* rhythmus, metrum.

μετωπον, VII, 6. frons.

μεχρι ου,

Digitized by Google

μη ου, *cum Infinitiuo*, V, 12 *in.* quin.

μη μονον — αλλα γαρ και, IV, 8 *init.* non ſolum — ſed etiam.

μηδιζω, IV, 7 *med.* IX, 41 *in.* Perſis faueo, a partibus Medorum *i. e.* Perſarum ſto.

μηκος, III, 1 *in.* longitudo.

μηλινος, I, 15 *med.* mali colorem habens, giluus, luteus.

μηλις, II, 22. *coloris genus, forſan Plinii* melinum, *hiſt. nat.* XXXV, 6.

μηνις, VI, 7 *med.* ira.

μηνιω, IV, 28 *extr.* ſuccenſeo, iraſcor.

μηρος, VI, 8 *med.* femur.

μητηρ, XIII, 30 *in. ſubintelligendum.*

μητι γε, XII, 9 *extr.* XIII, 1 *extr.* nedum.

μητρα, X, 3. vterus.

μητραγυρτεω, IX, 8 *extr.* ſacerdotem matris deum (*i. e.* Cybeles) ago et ſtipem cogo.

μητρις, XIII, 38 *med. oppoſ.* πατρις· *Mutterland.*

μητρωος, IV, 9 *extr.* maternus.

μηχανη, III, 16. machina, *h. l.* bellica.

μιαινω, III, 44 *med.* inquino, polluo.

μιγνυμι, III, 18 *med.* miſceo.

Μιθρα, I, 33 *med. not.*

μικρος, paruus. κατα μικρον, II, 22. paullatim.

μιμεομαι, IV, 3. 4. imitor.

μιξις, I, 15. coitus.

μισεω, XII, 9 *extr.* odi.

μισθος, I, 24 *med.* VIII, 8. merces.

μισθοω, VI, 1 *med.* loco.

μισθωμα, IV, 12. merces.

μνα, I, 22 *med.* II, 41 *med.* valebat 15 imperiales.

μνεια, VI, 1 *extr.* mentio, ſententia.

μνημη, V, 3 *extr.* memoria. — ες μνημην διδοναι τι, XII, 34. XIV, 20. memoriae prodere.

μνημονευω, II, 41 *extr.* X, 9 *extr.* memini, mentionem facio.

μνησικακεω, XII, 49 *med.* iniuriae acceptae memor ſum.

μνηστεια, X, 15 *in.* nuptiarum ambitio, petitio vxoris.

μνηστευομαι, X, 15 *init.* ambio nuptias.

μνηστηρ, XII, 24. XIII, 1 *extr.* procus.

μοιχικος, IX, 38. adulterinus.

μοιχος, X, 13 *med.* XI, 6. adulter.

μολιβδος, IX, 14. plumbum.

μοθακες, XII, 43 *med. et not.*

μοναρχης, II, 11 *med.* VIII, 17 *init.* princeps.

μοναρχια, XIV, 22 *med.* tyrannis.

μονομαχεω, X, 22. pugno, certo.

μονομαχια, I, 24 *extr.* certamen ſingulare.

μονος, IX, 40 *extr.* deſtitutus, ſolus.

Digitized by Google

μορφη, I, 30. forma.

μουσα. εν Μουσαις ειναι, IX, 4 in. not. — αἱ Διος θυγατερες, XII, 2. ibid. ὁ εν μουσαις βιος.

μουσικος, IV, 15 med. erudi-tus. — μουσικη, II, 18. not. VII, 15. peritia muſices. vid. not.

μουσικως, II, 18 med. ibi not.

μουσουργεω, XII, 44 extr. carmina compono.

μουσουργος, VII, 2. VIII, 7 extr. muſices peritus.

μοχθηρος, XII, 1 in. foedus.

μυθολογημα, ὑπερ τινος, V, 21 in. narratio ficta de —

μυκημα, XII, 57 med. mugitus.

μυλη, VII, 4. XIV, 18. piſtrinum.

μυξα, V, 2. mucus.

μυριας, II, 25 med. VI, 12 in. myrias, decem millia.

μυρμηξ, I, 12. formica.

μυρον, IX, 9 med. XII, 18. vnguentum.

μυρρινη, II, 41 med. ſeu μυρσινη, V, 6 med. X, 21 med. myrtus.

μυρρινης, ſc. οινος, vid. οινος.

μυς, I, 11. mus.

μυστηρια, XIII, 24 init. feſtum Cereris, Eleuſinia.

μυχος, XIII, 2 init. intimum.

μυωνια, I, 11. cauum murium.

μωκια, III, 19 med. irriſio.

N

Ναμα, III, 1 med. fluentum.

ναυαρχεω, VII, 14 in. claſſi praeſum.

ναυμαχια, III, 47 med. proelium nauale.

ναυπηγος, VII, 5 med. nauium fabricator.

ναυτικος, VIII, 7 med. naualis.

νεανιευομαι, iuuenili audacia ago, IX, 26. temere confirmo, συν ὁρκῳ.

νεανικος, I, 24 med. iuuenilis — νεανικωτερα επιχειρειν, VII, 13. vid. not.

νεανικως μαινειν, XIV, 37. audacter, vehementer inſanire.

νεανισκος, II, 4 med. IX, 29. adoleſcens.

νεαρος, III, 10 extr. iuuenis.

νεβρος, III, 42 med. hinnulus.

νεκρος, XII, 27. mortuus.

νεμεσις, VI, 10. vindicta.

νεμομαι, I, 10 in. paſcor.

νεοδαρτης, XIII, 1 extr. recens detractus.

νεος, III, 18 med. adoleſcens, nouus.

νεοττιον, X, 3 in. pullus.

νεοττος, I, 6 extr. pullus.

νευμα, XIV, 22 extr. nutus.

νεω, XIV, 22. nuo.

νεω, VI, 12 med. cumulo, refercio.

νεως, i. q. ναος, III, 26 med. templum.

νη την Μιθραν, I, 33 med. per Mithram, iuramentum Perſicum, vid. Μιθρα.

νηεω,

νηεω, VII, 5 *med.* το πυρ, exſtruo ignem; *verb. Homericum.*

νηιτης, V, 10 *in.* naualis.

νηπιον, XII, 15 *med.* 45. pupulus, infans, (quod nondum fari poteſt).

νησος, III, 18 *med.* inſula.

νηςεια, V, 20 *in.* ieiunium.

νηςευω, V, 20 *med.* cibo abstineo.

νητη, *i. e.* νεατη, IX, 36. infima chorda.

νηττη, X, 3. anas.

νηχομαι, I, 5. X, 7. nato.

νικαω, IV, 22 *extr.* μαχην, victor ſum, vinco. — παλην, 15 *extr.* lucta vinco.

νικητηριον, II, 41 *med.* praemium victoriae.

νοεω. νοειν εςι εκ, II, 24. colligere licet ex.

νοθος, VI, 10. XII, 42 *med.* nothus.

νομιζω. νομιζομενον, III, 18 *med.* quod moris eſt. VI, 12 *med.* vſitatum.

νομιμος. τα νομιμα, XII, 4. XIV, 34. leges.

νομισμα, XII, 10. nummi.

νομοθετης, II, 42 *med.* XIII, 24. legislator.

νομοθεσια, III, 17 *med.* legislatio.

νομος, II, 31 *extr.* III, 18 *med.* ritus. — VI, 3. 6 *init.* VIII, 10. II, 7 *in.* 37. 38. lex. — ἡ νομῳ γημαμενη, X, 2. ſub conditione nupta.

νοσερος. νοσερον χωριον, IX, 10. locus morbis obnoxius.

νοσεω, II, 13 *med.* morbo laboro. — νοσειν Περσικα, III, 47 *med.* conſpirare cum Perſis. — εις δεον, IV, 15 *med.* commode aegrotare. — τας ποδας, *ibid. extr.* pedibus laborare. — νοσον, XIV, 25 *in.*

νοσος, IV, 15. VI, 10. XIV, 25. morbus.

νοσοτροφια, IV, 15. *med. et not.*

νους, II, 6 *extr.* mens.

νυκτερις, III, 42 *extr.* veſpertilio.

νυκτωρ, III, 11 *med.* XIII, 3 *extr.* noctu.

νυμφη, IV, 1 *med.* ſponſa.

νυν. ὁ νυν κινδυνος, IX, 20. praeſens periculum.

νωθης, IV, 8 *extr.* deſes, piger.

Ξ

Ξανθιζομαι, IX, 9 *extr.* flavum reddo.

ξανθος, XII, 1 *init.* flauus.

ξενηλασια. ξενηλασιαν ποιειν, XIII, 16 *extr.* eiicere peregrinos.

ξενια, IX, 41 *med.* hoſpitalitas.

ξενιζω, XIII, 26 *in.* hoſpitio excipio.

ξενιος. επι ξενιῳ καλειν, III, 37. *et not.* IX, 15.

ξεω, XIV, 12. radendo polio.

ξιφος, III, 44 *med.* XIII, 36. gladius.

Digitized by Google

ξυλον, V, 6 *med.* lignum.
ξυστον, X, 22 *init.* lancea.
ξυω, φυτον, VII, 5 *init.* arborem purgo.

O

Ὁ μεν — ὁ δε, I, 31 *extr.* III, 45. *cet.* alter, — alter. — ſimulac, I, 2 *med. not.* — nunc — nunc, τα μεν — τα δε, I, 23 *extr.* V, 10 *in.* — ὁ μεν — αλλος δε, II, 34. — τῃ μεν — τῃ δε, *ſc.* χωρᾳ *ſeu* μεριδι, III, 7 *in.* hac — illa parte. — τους μεν — ους δε, VI, 1. XIII, 46 *extr.* — το μεν εμπροσθεν — το κατ' οπισθεν δε, IX, 16 *init.* pars anterior — poſterior. — ὁ *pro* ουτος, II, 1 *init.* 12 *extr.* XIV, 22 *med.* — ὁ δε *repetit ſubiectum poſt parentheſin*, XIV, 9. — το εμον, και το κατ' εμε, I, 32 *med.* — ὁ κατα γενος, I, 34 *extr.* conſanguineus — οἱ καθ' ἑνα, II, 1 *extr.* *et* IX, 19 *extr.* ſinguli — οἱ κατα Κλεωνα, II, 13 *med.* Cleon. — οἱ αμφι τον *cet.* I, 16 *med.* — οἱ αμφι τον Ανυτον, II, 13 *init.* Anytus eiusque ſocii. — οἱ συν αυτῳ, XII, 37 *in.* comites. — ὁ πλησιον, XII, 58 *extr.* prope ſtans. — οἱ απ' αυτου, VI, 12 *med.* vxor cum liberis Dionyſii. — οἱ τοτε, IV, 17 *med.* XII, 27. qui olim vixerunt. — οἱ δε, V, 17 *extr. abſolute.* — ὁδε, VI, 15 *med. demonſtrans.* — οἱ τριακοντα, IX, 21. *ſc.* ανδρες. — ὁ αυτος, *cum Datiuo*, I, 34 *med.* II, 4 *med.* idem. — ὁ του *ſc.* υιος, II, 1 *extr.* — οὑ, plene, καθ' ου τοπου, III, 19 *med.* vbi. — ὁ *repetitur, v. c.* Ανυτις ὁ γνωριμος ὁ Πυθαγορου, III, 17 *extr.* ὁ μεν επιλανθανεται ὁ ελεφας, II, 40 *extr.*
ογκος, IX, 13 *init.* tumor.
ὁδοιπορεω, X, 4. iter facio.
ὁδοιπορος, III, 1 *med.* viator.
ὁδος, II, 13. III, 1. V, 5. IX, 18. via, iter.
οδους, X, 19. dens.
οδυνη, XIII, 1. dolor.
οδυρμος, XIV, 22 *med.* lamentatio.
οδυρομαι, VII, 2. lamentor.
οζω, τινος, XIII, 16 *med.* redoleo aliquid.
οικειος, II, 18 *med.* III, 22. domeſticus.
οικετης, XII, 15 *extr.* domeſticus ſeruus.
οικετις, II, 38 *extr.* ſerua.
οικεω, I, 15 *extr.* 34 *init.* habito. — ἡ οικουμενη γη, III, 29 *med.* orbis terrarum. οικεω et οικιζω, VIII, 5 *med. vid. not.*
οικημα, VI, 1 *extr.* lupanar.
οικητωρ, III, 18 *med.* IX, 16 *extr.* incola.
οικια, III, 14 *med.* domus.
οικιζω, aedifico, III, 6 *extr.* reſtituo. *vid.* οικεω.

οικοδο-

Digitized by Google

οικοδομεω, XII, 29 *in.* aedifico.
οικοι, V, 5 *med.* domi.
οικος, X, 17 *extr.* — res, facultates, XII, 38. ὑπαντρος, ſpelunca. — *ſubintell.* XII, 1 *med.*
οικοτριψ, XII, 15 *extr.* 43 *med.* is, quem e ſeruis noſtris natum in noſtra domo educauimus; *ſic Heſych.*
οικτειρω, III, 22 *init.* miſeret me.
οιμωζω, XII, 1 *med.* in malam partem ire iubeo.
οινας, III, 40 *extr.* vinea.
οινεραστης, II, 41 *med.* amans vini.
οινοποσια, II, 41 *med.* vini potatio.
οινος, μυρρινης, XII, 31 *extr.* *vid. ind. praec. voc. Vina.*
οινεττα, II, 40 *init.* herba quaedam, qua guſtata corvi inebriantur.
οινοφλυγια, III, 13. *et* 14 *init.* ebrietas.
οινοφλυξ, III, 14 *in.* vino deditus.
οινοχοη, XIII, 40 *med.* vas, quo vinum hauritur.
οινοω. οινωθεις, X, 18. inebriatus.
οιον, XI, 9. veluti. XIII, 14 *init. vbi plenius.*
οιονει, I, 1. *extr.* 2 *med.* III, 26 *med.* quaſi, *i. q.* ὡσπερ, tamquam.
οιος — οἱον τε εστι, IV, 17 *med.* non poteſt, non licet. — *cum Verbo* γινεσθαι, XI, 13 *init.* — *cum Infinitivo,* XIII, 1 *med.* — *ſine Verbo*, IX, 38. — οἱα, II, 9 *init.* quomodo.
οἰστος, XIII, 1 *extr.* ſagitta.
οιστρεομαι, IX, 39 *med.* furo ab amore.
οιστρος, III, 42 *med.* *proprie* oeſtrus, aſilus; *deinde* inſania.
οιχομαι, XIII, 33 *med.* abscedo.
οκλαδιαι διφροι, *vid.* διφροι.
οκνεω, I, 20 *init.* audeo, revereor.
ολιγος. ολιγῳ πλειον, III, 1 *in.* paullo plus. — ολιγα, IV, 8 *med.* parum abeſt. — ολιγον διαφερειν, XII, 38 *extr.* paullum differre.
ολιγωρεω, II, 27 *extr.* XII, 27. negligo.
ολισθαινω, XII, 46. collabor, cado.
ὁλκη, IX, 6 *med.* pondus.
ὁλμος, IX, 8 *med.* mortarium.
ὁλος, III, 14 *extr.* totus, omnis.
Ολυμπιας, II, 8 *init. quid ſit, vid. not.*
Ολυμπιοι, V, 12 *extr. et not.*
Ολυμπια, XIV, 18 *in. locus in Elide, vbi ludi celebrabantur.*
Ολυμπιονικης, IX, 31. X, 1 *in.* qui Olympiis vicit.
ὁμαλως, II, 21 *med.* aequabiliter, aequali modo.
ὁμηρευω, XIII, 7. obſes habeor.
ὁμηρικως, VI, 2. modo Homerico.

ὁμηρος

ὁμηρος, II, 41 *med.* XII, 64 *med.* obſes.

ὁμιλεω, II, 38 *init.* οινῳ, vino frequenter fruor et delector. — XII, 1 *med.* τινι, conſuetudine alicuius vtor —, III, 30. X, 2. 18 *med. de re venerea.*

ὁμιλητης, III, 4 *init.* 19 *med.* XII, 25 *med.* familiaris.

ὁμιλια, IV, 13. 19. congreſſus, I, 15 *med. de re venerea, vt* ὁμιλεω.

ομμα, XIV, 47. oculus.

ὁμοιος, ſimilis. — ουχ ὁμοιον εστι, XIV, 1. non perinde eſt.

ὁμολογεω, II, 1 *med.* III, 14 *extr.* XII, 1 *med.* conſentio. I, 27. II, 4 *in. med.* 44 *in.* XII, 50. confiteor, indico, profiteor, teſtor. — ὡμολογηται, II, 13 *med.* 31. III, 1 *in.* conſtat.

ὁμολογια, II, 7 *extr.* X, 18 *med.* conuentio, pactum. VI, 1 *extr.* fides data. — παρα τας ὁμολογιας, XIV, 15. contra quod pactum inter ipſos conuenerat.

ὁμονοια, XII, 1 *med.* concordia.

ὁμορος, III, 18 *med.* vicinus. — ἡ ὁμορος, *ſcil.* γη, XIII, 1 *extr.* vicinitas.

ὁμωνυμος, II, 41 *med.* qui eiusdem nominis eſt.

οναρ, *ſcil.* κατα, XII, 63 *init.* in ſomnio.

ονειδιζω, XIII, 39. XIV, 28 *in.* exprobro.

ονειροπολεω, τον θανατον, X, 5 *med.* mortem ſomnio.

ονειρος, II, 31 *extr.* ſomnium.

ονημι, *et* ονινημι, I, 9. VII, 21. XII, 25 *in.* iuuo, adiuuo, opitulor.

ονομα, II, 13 *init.* nomen, fama. — XIII, 28. *pro homine.*

ονομαζομαι, I, 31. II, 13 *extr.* nominor.

ονος, IV, 8 *extr.* aſinus.

οντως, II, 27 *extr.* profecto, vere.

ονυξ, IX, 8 *med.* vnguis.

οξυρροπος, IV, 8 *init.* celer, *propr.* qui huc illuc inclinatur, *a* ῥεπω.

οξυς, XI, 13 *init.* acutus.

οπη, IV, 28 *med.* foramen.

ὁπη, *et* ὁπως, I, 32 *med. quomodo differant.*

οπισθεν — τα οπισθεν (τραυματα) XII, 21. vulnera auerſo corpore accepta, *vid.* ἐμπροσθεν.

ὁπλιζω, armo; ὁπλιζομαι, IX, 4. arma ſumo.

ὁπλιτης, X, 22 *med.* miles grauis armaturae.

ὁπλοθηκη, VI, 12 *med.* armamentarium, *Arſenal.*

ὁπλον — ὁπλα θεσθαι εναντια τινι, III, 45 *extr.* arma ſumere, bellum gerere contra aliquem. — εις ὁπλα καλειν, VI, 3 *init.* — *ibid.* τα επιχωρια ὁπλα, patria arma. — 14 *med.* διατεινεσθαι ὁπλα, intendere arma, *ſc.* arcum. — προβαλε-

Digitized by Google

βεβλησθαι τα ὁπλα, XIV, 24 *extr. ibi not.*
ὁποσος, XIV, 43 *init.* quotus.
ὁποτερος, VII, 12. quisquis.
οπταομαι, ὑπο τινος, XIV, 18 *extr.* torreor.
οπτομαι, II, 26 *med.* cerno, conſpicio.
ὁραμα, II, 13 *med.* viſio, ſpectaculum.
ὁραω, video. ὁραν, XII, 21. σεμνον, vultum prae ſe ferre grauem. — ανανδροτερον ὁρασθαι, XIV, 7 *in.* molliorem adparere.
οργανον, III, 32 *med.* inſtrumentum muſicum.
οργη, II, 4. IX, 33 *extr.* XIV, 23. ira.
οργια, II, 31 *extr.* ſacra recondita, praecipue Bacchi.
οργιζομαι, XII, 54 *init.* iraſcor.
οργυια, XII, 22. *quid fuerit, vid. not.*
ορεγω, XIII, 1 *init.* praebeo.
ορειος, XIII, 1 *med.* montanus.
ορεξις, X, 9 *med.* auiditas.
ὁρκος, VII, 12. XIV, 2. iusiurandum.
ὁρμια, I, 5. funiculus, quo hamus adligatus eſt.
ὁρμαομαι, II, 4 *med.* cum impetu ruo.
ὁρμαω, II, 30 *init.* επι ποιητικην, magno cum ſtudio tracto poeſin. — II, 44 *med.* VI, 14. ruo. — επι ϛρατειαν, V, 9. ad exercitum proficiſci. —
ὁρμη, II, 41 *med.* III, 9. impetus. XIII, 1 *extr.* II. cupiditas.
ὁρμος, IV, 7 *med.* IX, 16 *med.* portus. — XII, 1 *med.* monile.
ορνιθευτης, XII, 24. auceps.
ορνις, II, 31. III, 1 *in.* XIV, 30. auis.
ὁρος, IV, 7 *extr.* XIV, 30. terminus.
ορος, III, 1 *in.* XIII, 1 *in.* V, 11 *init.* mons.
οροφος, III, 42 *med.* IX, 3 *med.* lacunar.
ορυκτη, XIII, 16 *init.* fodina.
ορφανια. εν ορφανια της μητρος, XII, 1 *in.* matre orbata.
ορχηϛρις, VII, 2. ſaltatrix.
ὁς, III, 18 *med.* X, 13 *med.* XIV, 33 *med. pro* εκεινος. ὁς αν V, 14 *in.* quicumque.
ὁσακις, IV, 10 *in.* quoties.
ὁσια, religio. εις τον νεκρον, XII, 64 *med.*
ὁσιος *de hac voce vid. ad* VIII, 1 *in.*
ὁσιως, II, 31 *extr.* rite et ex praeſcripto religionis.
οσμη, III, 1 *med.* X, 9 *med.* XIII, 1 *med.* odor.
ὁσον, *vt* ὡς, ὡϛε, *et plures Particulae, cum Infinitivo,* I, 4. ὁσον ἁρπασαι, quantum adripere poſſunt. IV, 15 *med.* III, 9 *med.* ὁσον ἀψαμενῳ τεκμηρασθαι, XIII, 1 *med.* quantum licebat colligere ei, qui aquam attinxerat. — ὁσον επι, XII, 22 *med.* circiter

— ὁσον

Digitized by Google

ὁσον ουδεπω, XII, 57. tantum nondum, *i. e.* mox, *vid. not.*

ὁσπερ αν. ἁπερ αν, II, 19 *med.* quae nimirum, ſane.

οστρακιζω, XIII, 24 *med.* oſtraciſmi poena adficere, eo damnare, *vid. not.*

ὁτι, III, 34 *in. adlegationibus inſeruit.* — XIV, 15. *cum Imperatiuo.*

ου γαρ, II, 8 *med. intendit in interrogationibus.*

ουδεν, *i. q.* ματαιον ουτιδανον; *ſic* λογος ουδεν εστι, VIII, 41 *extr.* nil valet; *ibid. et* XII, 44. παρ' ουδεν εθετο, non curabat.

ουδεπωποτε, I, 30 *in.* nullo vmquam tempore.

ουδος, III, 43. VI, 9 *init.* limen.

ουκ ετι, XIV, 43 *med.* minime, *vid. not.* —

ουκ αν, II, 1 *med.* nonne igitur.

ουλος, XII, 1 *med.* criſpus.

ου μην, V, 16 *init.* VIII, 1. *extr.* ſed.

ουν, I, 13 *med.* nempe. I, 24 *init.* igitur, *inchoatiue adhibitum.*

ουπω, II, 12 *extr.* nondum.

ους, XII, 1 *med.* auris.

ουτι που, XIII, 1 *med.* minime, puto.

ουσια, III, 26 *extr.* X, 17. bona.

ὁυτος. ταυτῃ, XIII, 2 *med.* XIV, 37. hoc modo, *ſic* XIII, 27. ideo. *vid. tamen not.* τουτο δηπου, II, 12. *in citationibus.* — ταυτα δηπου II, 13. — ταυτα τον Σωκρατη, I, 16. *formulae transitionis, poſt orationem alterius adlatam.*

ουτω, XII, 9 *med. pro* ουτως.

ουτως, I, 16 *extr. ib. not.*

οφειλω, X, 5 *extr.* debeo.

οφθαλμος, oculus. εις οφθαλμους ελθειν, I, 21 *extr.* in conſpectum venire. — οφθαλμους τιθεναι εις, XIV, 42. oculos defigere in.

οφλεω, *ſeu* οφλισκανω, debeo. αλογιαν, II, 58 *med.* incido in crimen ſtultitiae. *Timaeus:* οφλειν· ἡττασθαι επι δικαστηριῳ.

οχετος, II, 14 *extr.* canalis, tum naturalis, tum arte factus.

οχθη, XII, 46 *in.* ripa.

οχυροω, XIII, 1 *med.* munio.

οχλος, II, 6 *init.* populus.

οχνη, III, 36 *med.* pyrum.

οψε, XII, 1 *extr.* tarde.

οψις, IV, 28 *med.* os, facies. — *vid. et* ἑορτη.

οψοποιος, IV, 16 *med.* opſoniorum artifex.

οψοφαγος, I, 28 *in.* qui piſcibus delectatur.

οψωνεω, *pr.* opſonia emo, III, 34. *vid. not.*

Π

Παγη, I, 2. pedica, decipulum.

παγκαλος, III, 36 *med.* pulcerrimus.

παγος, III, 1 *med.* collis.

παγκρα-

Digitized by Google

παγκρατιαστης, III, 30 *med. not.*

παγκρατιον, IV, 15 *extr. et ad* X, 22 *med.* certamen e lucta et pugillatu commiſtum.

παθος, III, 32 *med.* 36. XIV, 40. V, 19. 20. IX, 4 *extr.* malum, quod cui accidit. — IV, 3 *med.* perturbatio animi. — VII, 8 *med.* triſte, lugubre facinus.

παιγνια, V, 16. crepundia.

παιδαγωγος, III, 21 *init. vid. not.*

παιδαριον, II, 2. ſeruulus.

παιδεια, IV, 19 *in.* XII, 50. eruditio.

παιδερως, IX, 9 *extr. et not.*

παιδευω, I, 34 *in.* λογῳ, admonitionibus doceo. — III, 17 *extr.* 32 *med.* IV, 15. erudio. — πεπαιδευμενος, VIII, 2 *med.* XI, 10 *extr.* eruditus — πεπαιδευμενως, II, 16 *med.* XII, 1 *med.* ſcite, eleganter.

παιδια, III, 40 *med.* XII, 15 *init.* luſus, iocus.

τα παιδικα, II, 21 *med.* puer amatus, deliciae. *De re cara, vid. Xen. Oec. cap.* 7. § 7. *ib. Zeune.*

παιδιον, XII, 1 *med.* puella. XII, 15. paruus puer.

παιδοτριβης, II, 6. *in. not.*

παιζω, XII, 15 ludo. 9 *med.* illudo.

παις, ἡ, XII, 1. VI, 4. puella. ερημη πατρος, priuata patre.

παιω, III, 18 *med.* X, 16. ferio.

παλαι. οἱ παλαι Ἑλληνες, I, 23 *in.* Veteres Graeci. *ſimil.* IV, 22 *in.*

παλαιος, X, 10. vetus.

παλαιοπλουτος, VI, 9 *init.* a longo tempore diues.

παλαισμα, II, 6 *in.* luctatio.

παλαιστη, *et* παλαιστης, XIII, 9 *med.* palmus, *menſura IV digitorum ſibi inuicem iunctorum.*

παλαιστρα, IV, 24. palaeſtra, *locus exercitationibus deſtinatus.*

παλαιστροφυλαξ, VIII, 14. cuſtos palaeſtrae.

παλαιω, II, 6 *init.* XI, 1. luctor, certo.

παλη, IV, 15 *med.* lucta.

Παλλαδιον, V, 15.

παλλακη, *et* παλλακις, XII, 1 *med.* 34. pellex.

παμφορος. το παμφορον της χωρας, IX, 16 *med.* fertilitas regionis.

πανδημει, IV, 5 *med.* publice. XIII, 27. vniuerſi.

πανδοκειον, XIV, 14 *extr.* caupona.

πανδοκευς, VII, 17. XIV, 49. caupo.

πανηγυριζω, XIII, 1 *med.* oblector.

πανηγυρικος, λογος, XIII, 11. laudes.

πανηγυρις, III, 1 *med.* oblectatio. — IX, 5. 34. conuentus; *vbi de ludis.*

πανοπλια, III, 24 *init.* X, 22. XIII, 37 *med.* armatura, *comprehendens clypeum, loricam et galeam.*

πανουρ-

Digitized by Google

πανουργια, II, 40 *extr.* XII, 33. aſtus, calliditas.

πανουργος, I, 5 *init.* callidus.

παντοδαπος, III, 1 *med.* omnis generis.

παντως, I, 32 *med.* vtique. II, 18 *med.* V, 14 *in.* omnino.

πανυ. ἡ πανυ τρυφη, I, 19. magna luxuria.

πανυ σφοδρα, I, 2. 13.

παρα, *cum Datiuo, vid.* κριτης. — *Cum Accuſatiuo,* II, 13 *extr.* per. — IX, 21. XIII, 24 *extr.* praeter. — παρ᾽ ἡμεραν, XIII, 38 *extr.* alternis diebus.

παραβαινω, II, 27 *med.* praetereo. — X, 18 *med.* pecco. — XIV, 2. ὁρκους, iusiurandum non ſeruare.

παραβαλλω, VI, 8. adiicio. — VII, 2. XII, 14. comparo.

παραβολη, III, 33. comparatio.

παραγινομαι, I, 7. accedo. 32 *med.*

παραγω, XII, 1 *med.* adduco. — τον λογισμον, XIII, 6 *in.* peruertere rationem, *de vino, ſynon.* εκφρονας ποιειν.

παραδεισος, I, 33 *in.* hortus.

παραδιδωμι, IV, 25. trado.

παραδοξος, II, 13 *med.* IV, 25 *in.* IX, 21. inexſpectatus, inopinatus, qui praeter opinionem eſt.

παραθεω, την οχθην, I, 4. curro iuxta ripam.

παραιβατης, IV, 18. *ibi not.*

παραινεω, XII, 62. conſulo.

παραιτεω, VIII, 17 *med.* veniam rogatam impetro.

παρακαταθηκη, XIII, 2. depoſitum, *ſed vid.* IV, 1 *med. et not.*

παρακατατιθεμαι, II, 35 *extr.* III, 26 *extr.* trado aliquid quaſi deponendum.

παρακειμαι, IX, 16. XIII, 3 *in.* τα παρακειμενα, II, 17 *med.* cibi adpoſiti.

παρακλεπτω. παρακλεπτοντες πινουσι, furtim bibunt.

παρακλινω, XII, 1 *med.* adcumbo.

παρακουω, V, 9 *med.* obiter audio.

παραλαμβανω, II, 18 *med.* adſumo.

παραμυθεομαι, XII, 1 *extr.* conſolor.

παραναλωμα, χρονου, I, 17 *extr.* ſuperuacua temporis iactura.

παρανομεω, εις, XII, 29 *init.* pecco contra.

παρανομος, VI, 1 *extr.* iniuſtus, improbus.

παραπεμπω, III, 1 *med.* τινα, aliquem comitor.

παρασημαινομαι, XIV, 43 *init.* adnoto, *vid. not.*

παρασκευαζω, XII, 51 *med.* κλινην, menſam adparo. — ἑστιασιν, XIII, 4 *init.* conuiuium paro.

παρασπονδεω, VI, 7 *med.* datam fidem frango. — XII, 8 *extr.* contra pacta ago.

παραστατης I, 30. adſtes, adiutor.

παραστα-

Digitized by Google

παραταξις, III, 5 *in.* acies.

παραταςσω. παραταξασθαι φιλοτιμια, IX, 29 *med.* certare cum liberalitate, ei opponere liberalitatem — προς τινα παρατατττειν, XIV, 44. pugnare cum aliquo.

παρατιθημι, II, 17 *med.* adpono.

παρατρεπω, IV, 18 *med.* inflecto, immuto.

παραφερομαι. παραφερομενος ὑπο του οινου, IX, 41 *med.* a vino ſuperatus.

παραφορος, III, 42 *med.* mente priuatus, inſanus.

παραφρονεω, XII, 50. deliro.

παραφυλαττω, II, 4 *med.* exſpecto. — XIII, 1 *init.* inſidioſe obſeruo.

παραφυω, III, 1 *med.* adnaſcor.

παραχρημα, II, 13 *in.* ſtatim, extemplo.

παρδαλις, XII, 39. pardalis.

παρεγγυαω, XIV, 16 *in.* praecipio, moneo.

παρεια, XII, 1 *med.* gena.

παρειδω, V, 17. negligo.

παρειμενως, I, 7. remiſſe.

παρειμι, II, 34 *in.* adſum. — παρην, XIII, 1 *med.* licebat. — παρην θαυμαζεσθαι, XII, 30. licebat admirari.

παρειμι, III, 1 *med.* praetereo.

παρεισρυω, V, 9 *med.* furtim irrepo.

παρελαυνω, I, 31 *extr.* praeterequito.

παρεμβαλλω, XIV, 28. adnumero.

παρεμβολη, XIV, 46. acies.

παρεπιδημεω, VIII, 7 *med.* peregre aduenio.

παρερχομαι, XIII, 38 *in.* abeo.

παρεχω, praebeo. — παρεχομαι, VI, 6 *init.* monſtro, profero.

παρθενια, XIII, 1 *med.* virginitas.

παρθενος, VI, 1 *med.* XII, 1 *init.* virgo.

παρθενων, XIII, 1 *med.* conclaue virginum.

παριστημι, II, 44 *med.* adpono. XII, 2. repraeſento, *de ſimulacris artificum; ſic* XIV, 37. — παραστηναι, II, 17 *med. de miniſterio.*

παροιμια, XII, 22 *extr.* XIII, 17. prouerbium.

παροξυνω, IV, 24. XIV, 9. irrito.

παροραω, II, 21 *med.* negligo, contemno.

παρορμητικος, II, 44 *med.* incitans, qui vim incitatiuam habet.

παρος, III, 44 *extr.* antea.

παρρησια, VIII, 12 *med.* libertas in dicendo.

πας. ὁστις *et* πας ὁστις αν, παν ὁτι αν, I, 1 *in.* quiſquis.

πασχω, I, 34 *extr.* ευ πασχω, proſpera fortuna vtor. — ευ π. ὑπο τινος, XIII, 24 *extr.* beneficio adfici ab aliquo. — τουτο επαθε Δημαδης, VIII, 12 *med.* hoc ei accidit.

πατασσω, V, 17 *med.* percutio.

παυω, — *παυόμαι*, II, 12 *in.* III, 18 *med.* VIII, 10 *extr.* deſino, abſiſto. IV, 25 *extr.* liberor.

παχυς, craſſus, *την διανοιαν*, XIII, 15 *in.*

παχυτης, IX, 13. craſſities.

πεζοι, VI, 12. milites pedeſtres.

πεζος, VIII, 7 *med.* pedeſtris.

πειθω. — *πειθομαι*, I, 34. perſuadeor, obſequor. — *ου δυναμαι πειθειν εμαυτον*, *cum Infinitiuo*, non poſſum mihi perſuadere, IV, 29 *in.*

πειρα, II, 13 *in.* XII, 22. periculum, conamen. — *πειραν καταθεναι*, II, 13. explorare, *υπερ τινος*.

πειραομαι, I, 34 *in.* IV, 26 *extr.* V, 13. conor, experior.

πελαγος, VI, 12 *med.* mare.

πελας, III, 44 *med.* prope.

πελειας, I, 15 *med.* X, 2. genus columbae ſilueſtris.

πελματα, IX, 14. infima calceorum, ſub planta pedis, ſoleae.

πελω, *et πελομαι*, III, 44. *verb. poet.* ſum.

πεμμα, III, 20 *med.* placenta; *das Gebackene.*

πενης, II, 7 *med.* 43. VI, 4. pauper.

πενθεω, VII, 8 *med.* IX, 27. lugeo.

πενια, III, 27 *med.* paupertas.

πενομαι, XII, 1 *med.* pauper ſum.

πεντηκοντορος, VIII, 2 *med.* ſc. *ναυς*, 50 remorum nauis.

πεντηρης, VI, 12. quinqueremis.

πεπρωμενον εστι, X, 18 *med.* fato decretum eſt.

περαιτερω, V, 7. vlterius. — *περαιτερω λεγειν τι*, II, 23 *med.* vlterius aliquid dicere.

περδιξ, X, 3 *in.* perdix.

περι ellipticum, XII, 1 *med.* — *οἱ περι αυτον*, XII, 64 *in.* et ſupra voc. *ὁ*. — *περι πληθουσαν αγοραν*, *vid.* v. *αγορα*.

περιαιρεω, I, 20 *init.* 21 *med.* III, 14 *med.* detraho, aufero.

περιαλγεω, II, 4 *extr.* valde doleo.

περιαμπεχω, XIV, 41. celo.

περιαπτω, *αρχην*, VIII, 5 *init.* impono imperium.

περιβαινω. — *περιβας καλαμον*, XII, 15 *med.* calamum pedibus amplectens, conſcendens.

περιβαλλω, *τινα*, I, 1 *extr.* V, 9 *extr.* IX, 26 *med.* amplector aliquem. — *ibid. de mutatione huius verbi cum παραβαλλειν* — VI, 12 *in.* cingo. — *περιβαλλομαι*, XII, 1 *med.* induo.

περιβλεπομαι, II, 12 *extr.* obſeruor, ſuſpicior.

περιβλημα, XII, 1 *med.* amiculum.

περιβο-

Digitized by Google

περιβολος, IX, 3 *extr.* circuitus. XIII, 16 *init.*

περιγινομαι, I, 3 *extr.* ſuperior ſum.

περιειδω, XIII, 45. negligo, per contemtum.

περιειμι, II, 13 *extr.* ſuperior ſum. — II, 18 *extr.* ſuperſum.

περιελαυνω, II, 27 *in.* circum equito

περιεργαζομαι, II, 44 *med.* IV, 11. curioſe aliquid facio.

περιεργια, XII, 1 *med.* nimium ſe ornandi ſtudium.

περιεργος, III, 19 *med.* XII, 1 *med.* quidquid eſt nimii laboris et impenſi.

περιερπω, III, 42 *med.* circumrepo. IX, 11 *med.* ambio.

περιηγεομαι, III, 18 *init.* narro.

περιηγησις, III, 1 *in.* deſcriptio.

περιθετος, I, 26. κομη, coma adpoſititia.

περιιστημι, II, 6 *init.* circumſto.

περικαλλης, III, 44 *med.* valde pulcer.

περικειμαι, IX, 11 *in.* στεφανον, cinctus, ornatus ſum corona.

περικειρω, ακροπολιν, VII, 8 *med.* munimenta arcis deiicio.

περικαμπτω, I, 15 *med.* circumflector, circumnauigo.

περικλαω, IX, 18. decerpo.

περιλαμβανω, I, 3 *extr.* III, 23 *init.* complector. II, 19 *init.* amplector. V, 6 *med.* cingo.

περιοδος, IV, 20 *med.* circuitus.

περιοικοδομεω, VIII, 16 *extr.* maceria circumdo.

περιοικος, III, 1 *med.* vicinus, circum habitans.

περιουσια, IV, 19 *extr.* V, 5 *med.* abundantia.

περιπατεω, II, 5 *med.* ambulo.

περιπατος, II, 5 *med.* III, 19 *med.* ambulatio.

περιπατητικοι, οἱ, III, 11 *init.*

περιπιπτω, I, 3 *in.* II, 36 *in.* XII, 46. XIII, 46. incido.

περιπλεκω, et περιπλεκομαι, amplector. III, 11 *in.* XII, 1 *med.* περιπλακεισα αυτῳ.

περιπλους, IV, 20 *med.* iter nauale.

περιρρεω, III, 18 *in.* circumfluo.

περιστερα, XII, 1 *in.* columba.

περισωζομαι, IV, 25 *extr.* incolumis conſeruor.

περιτιθημι, τινι τι, II, 33 *init.* adfingo alicui aliquid. — φυλακην τινι, IV, 14 *extr.* aliquid cuſtodire.

περιττος, XII, 1 *med.* abundans.

περιτυγχανω, II, 10 *init.* 11 *med.* 18 *extr.* IV, 1 *extr.* V, 14 *init.* XII, 22. XIV, 20. occurro, incido.

περιφερω, VII, 20 *extr.* inuoluo. — περιφερομενα, II, 13 *med.* vulgata.

Digitized by Google

περιφροντιζω, XII, 52 *med.* circumſpecto, cogito.
περιφυω, IX, 21. circumdo.
περιχωρος, I, 34 *in.* ex regione.
περονη, I, 18. fibula.
Περσης, ὁ, I, 21. X, 20. *i. e.* rex Perſarum.
πεταλον, V, 16. frons.
πετρα, I, 1 *med.* ſaxum, petra.
πετρηεις, VI, 9 *med.* ſaxeus.
πευκη, XIII, 1 *extr.* taeda.
πεφιλιππιδωσθαι, a Φιλιππιδης, X, 6 *extr.* gracili eſſe corpore, vt Philippides.
πηγη, III, 43 *med.* fons.
πηδαλιον, IX, 40 *init.* gubernaculum.
πειρωμαι, X, 6. conor.
πιθηκος, II, 40 *med.* ſimius.
πικρος, I, 34 *med.* amarus. — III, 26 *init.* VIII, 12. acerbus, crudelis.
πιμελη, IX, 13 *med.* XIV, 7. pinguedo.
πιμπλαω. πιμπλημι, XIII, 16 *init.* repleo.
πιμπραμαι, XII, 23 *med.* ardeo.
πινακιον, III, 28 *med.* tabula geographica.
πινω, II, 40. 41 *med.* XII, 1 *med.* bibo.
πιπτω, *εις γονυ, επι στομα*, III, 17 *med. prouerb.* — *πιπτει χιων*, VII, 6. es fällt Schnee, nix cadit.
πιστευω, credo, II, 21 *med.* — *πεπιστευται.* I, 14 *med.* vulgo creditum eſt.
πιστις, II, 31. fides.
πιστοω. *πιστωσασθαι την δοξαν*, XIII, 12. opinionem confirmare.
πιτυς, VI, 13 *init.* XIII, 1 *extr.* pinus.
πλαγιος, I, 3 *med.* XIV, 15 *extr.* obliquus.
πλακους, III, 20 *init.* X, 12. placenta.
πλανη, V, 7. vagatio.
πλανης, III, 29. vagus, erro.
πλανωμαι, V, 7. vagor.
πλαστης, XII, 2. plaſtes, ſtatuarius.
πλαστικη, ἡ, XIV, 37. ars ſtatuaria.
πλαστικος, IV, 4. ſtatuarius.
πλατανος, II, 14. acer.
πλατος, II, 10 *med.* III, 1 *in.* latitudo.
πλαττω, II, 13 *extr.* fingo, ſimilem facio. IV, 4. ſtatuas facio.
πλεθρον, III, 1 *init. quid ſit, vid. not.*
πλεκτανη, *i. q.* πλοκαμος, I, 1 *extr.*
πλεονακις, II, 21 *med.* ſaepius.
πλεονεξια, III, 16. nimia alieni cupido.
πλευρα, IX, 13 *med.* latus.
πλευριτις, II, 41 *med.* laterum morbus, pleuritis.
πλεω, IX, 20. nauigo.
πληθος, IX, 19. multitudo, *h. l.* plebs. — *cum Verbo plural.* XIV, 22 *med. not.*

πληθω,

Digitized by Google

πληθω, repletus ſum. — περι πληθουσαν αγοραν, *vid.* αγορα.
πληκτικως, II, 16 *med.* ſignificanter, mordaciter.
πληκτρον, III, 32 *med. not.*
πλην, XIII, 2 *med.* verum tamen. — *cum Genitiuo,* IV, 3. XIII, 7. praeter, excepto.
πληροω, II, 44 *med.* XII, 1 *med.* impleo.
πληρωματα, II, 10 *med.* V, 10 *med.* milites nauales.
πλησιαζω, X, 18. accedo.
πλινθος, XII, 62 *in.* later.
πλοιον, IV, 25. nauis.
πλοκαμος, I, 1 *med.* textum, *h. l. i. q.* θηρατρον, venabulum, *quod vid.*
πλους, II, 14 *in.* nauigatio.
πλουτεω, II, 11 *in.* diues ſum.
πλουτος, diuitiae. βαθυς, III, 18.
πνευμα, XIII, 1 *med.* ventus.
ποα, IX, 24. XIII, 1 *med.* herba.
ποθεν, XIII, 2 *med.* nequaquam.
ποθεω, III, 42 *med.* amo. IX, 18. deſidero.
ποθος, IX, 39 *med.* amor. της πατριδος.
ποιεω, I, 15 *in.* de ouis pullos producentibus. — III, 19 *med.* τας ερωτησεις, quaeſtiones nectere, — παραβατην, IV, 18. ſedere ſino, ſedem alicui concedo. — αρχην π. μειζω, IV, 8 *med.* ditionem dilatare, augere. — ποιεισθαι παρ' ουδεν, V, 3 *extr.* pro nihilo haberi. — π. Σικελιαν υφ' αυτου, VI, 11 *in.* Siciliam in poteſtatem ſuam redigere. — θυσιαν, IX, 15 ſacra facere. — ποιησασθαι συνθηκας, X, 18 *med.* pacta inire. — ποιειν κοινωνον τινα τινος, XII, 8. participem facere aliquem rei. π. προνοιαν τινος, XII, 56 *extr.* curam rei gerere.
ποιησις, Ὁμηρου, XIII, 14.
ποιητης, τραγῳδιας, II, 11 *extr.* tragoediarum ſcriptor. — π. μελων, IV, 26. *et not.* — π. κυκλιων χορων, X, 6. *et not.*
ποιητρια, XII, 19. poetria.
Ποικιλη, *vid. ind. nom.*
ποικιλια, XII, 1 *med.* varietas.
ποικιλμα, IX, 3 *med.* ornamenta varii coloris.
ποικιλος, IX, 8 *extr.* varius. — IV, 22. *init.* VIII, 7 *med.* XII, 1. variegatus.
ποιμνη, I, 29. grex.
πολεμικος, XII, 16 *init.* belli peritus.
πολεμιος, I, 24 *med.* exoſus, τινι. — VII, 19 *in.* hoſtis. — τινι, VIII, 13. qui ab re abhorret.
πολεμος, III, 9 *in.* pugna.
πολιορκεω, III, 26. V, 20 *in.* vrbem obſideo.
πολιορκητης, III, 16 *in.* vrbium oppugnator.
πολιορκια, III, 14 *med.* obſidio.

πολιτεια, II, 12 med. III, 17. XII, 43 extr. adminiſtratio reipublicae. — V, 13 in. not. ſtatus ciuitatis — VI, 10. ius ciuitatis.

πολιτευομαι, τι, II, 23. VII, 14 extr. patriam adiuuo in aliqua re, vtilis ei ſum. III, 17 init. X, 17 init. magiſtratu fungor.

πολιτικος, II, 20 extr. XIV, 25 extr. quid ſit.

πολυανδριον, XII, 21 extr. ſepulcrum plebeiorum et pauperum, ſeu commune ſepulcrum.

πολυβορος, I, 27 extr. valde vorax.

πολυκαρπεω, III, 41 init. vber, fertilis ſum.

πολυπαις, I, 14 in. multos liberos habens.

πολυπειρια, IV, 19 med. magna cognitio.

πολυποσια, I, 24 med. multa, immodica potatio.

πολυπους, I, 1 init. polypus.

πολυπραγμονεω, XIV, 7 med. curioſe cognoſco aliquid. να περι τι, in malo ſignificatu, de eo, qui res ad ipſum nihil pertinentes curat, vid. Ariſtoph. Plut. 914.

πολυπραγμοσυνη, XII, 1 med. multarum rerum et nil ad nos pertinentium curioſitas, curioſitas ardelionis, eines geſchäftigen Müſſiggängers. — γυναικεια, XII, 1 med. cura circa veſtitum muliebrem.

πολυς, II, 13 init. et not. σωμα πολυ· ibique plures ſignificatus. — Saepiſſime cum alio Adiectiuo, interiecta Praepoſ. και, vt ſolent Graeci, v. c. πολλα μεγαλα και αλλα, II, 44. 25. — πολλα, ſc. κατα, I, 2[illegible] extr. — πολλα επι πολλοις, alia ſuper alia, creberrime, ſaepenumero, IV, 18 init. — οἱ πολλοι, II, 6 extr. IX, 20. plebs.

πολυτελεια, VII, 2. ſumtus magnus.

πολυτελης, I, 31 extr. 32 med. II, 14 med. pretioſus.

πολυτελως, XII, 29. magnis ſumtibus.

πολυωρια, εις τινα, XII, 64 med. multa cura.

πομα, III, 13 med. potus.

πομπη, VI, 1 med. pompa. VIII, 1 init. XIII, 1 init. inſtinctus, ductus.

πονεω, IV, 1 med. δια το γηρας, defectus ſum ſenectute. — πονεομαι, III, 42 med. περι την Εργανην, operam do telis. — π. περι γην, I, 31 med. agriculturae.

πονος, V, 6 extr. Latinorum labor, vid. not. — XII, 41. opus, h. l. pictura.

ποπανον, XI, 5. placenta. Timaeus: ποπανα· πεμματα πλατεα, και λεπτα και περιφερη.

πορευω, VIII, 2 in. traduco.

ποριζω, XIII, 26 extr. paro. — ποριζομαι, II, 5 extr. comparo mihi.

πορθ-

Digitized by Google

πορθμευς, XII, 18 in. qui rate per fretum transportat.

πορνη, IV, 14 med. meretrix.

ποῤῥω, procul, II, 8 *extr.* *cum Genitiuo.*

πορφυρα, IX, 2. pennae purpureae.

πορφυρις, IX, 11 *init.* veſtis purpurea.

ποτε, *vid ad* I, 18 *init.* ὁς τις ποτε, quis tandem, II, 13 *extr.*

ποτιστατος, XII, 26. homo bibaciſſimus.

ποτνιωμαι, XII, 1 *extr.* deos imploro.

πως. ᾗ ποδων εχει, *vid.* εχω.

πραγμα, res. — III, 4 *in.* πραγματα, negotia. — πραγματα εχειν, X, 8. moleſtias ſibi creare.

πρᾳος, II, 20 *in.* IX, 16 *extr.* XII, 2. lenis.

πραξις, II, 4 *in.* V, 16. facinus.

πρασις, XIII, 7 *init.* venditio.

πραττω, II, 35 *med.* me habeo, ago, ευ η κακως — III, 18 *med.* ταπεινως. — πολυ, XIV, 35. magnum quaeſtum exigere.

πραυνομαι, XIV, 23 miteſco.

πρεμνον, II, 14 *med.* ſtipes arboris.

πρεπω, I, 23 *in.* δοξη, ſupero gloria.

πρεπωδης, VIII, 9. decorus.

πρεσβεια, VIII, 7 *med.* III, 47 *med.* legatio.

πρεσβευτης, IV, 26 *in.* VI, 5. legatus.

πρεσβευω, I, 21 *init.* III, 17 *extr.* XIV, 39. legatus ſum.

πρεσβυτερον τι ποιεισθαι τε cet. V, 17. antiquius, *i. e.* aeſtimabilius aliquid habere, quam *etc.*

πρεσβυτικος, II, 34 *extr.* ſenilis.

πριαμαι, XI, 9 *med.* XIII, 46. emo.

πριν, η *et* πριν η, antequam, I, 5 *med.* 21 *med.* V, 3 *in.* XIV, 27. 38. *Cum Infinitiuo* — I, 15 *med.* V, 6 *extr.* *cum Indicatiuo.*

πρινιδιον, V, 17 *init.* parua ilex.

πριω, XI, 9 emo.

προ τε, *ſequ. Infinit.* antequam, II, 34 *extr.* IV, 1 *extr.* — προτε, VIII, 11 *med. idem.*

προαγω, V, 7 produco. — XIV, 23. εις οργην προαγομαι, ad iram deferor.

προαγωγεια, III, 14 *med.* lenocinium.

προαιρεομαι, II, 13 *med.* conſtituo, volo. III, 10 *init.* eligo.

προαναλισκω, III, 44 *med.* ante interficio.

προαστειον, V, 6 *med.* ſuburbium.

προβαλλομαι, protendo, III, 26. ἱκετηριαν. II, 44 *med.* την ασπιδα.

προβλημα, vallum, XI, 4 *med.* της ψιλωσεως, tegmen calvitiei.

προγονος, III, 47 *in.* pater.

προδηλοω, II, 31 *extr.* ante manifeſto.

προδοτης, III, 26 *med.* proditor.

προειμι, I, 5 *extr.* IV, 22 *med.* VII, 13. IX, 7. XII, 32. XIV, 25. progredior, in publicum exeo. *de amne,* III, 1 *med.* leniter procedo.

προειμι, praeſum, X, 17 *med.*

προεκτελεω, τα εδνα των γαμων, XIII, 1 *extr.* ante nuptias adfero τα εδνα.

προηκω, III, 1. prodeo. — προηκουσης νυκτος, IX, 29. nocte prodeunte.

προθυμια, III, 23 *med.* fauor.

προθυμος, IX, 1 *in.* cupidus, lubens.

προϊημι, I, 15 *med.* emitto.

προικα, IX, 15. gratis.

προκαλεομαι, I, 24 *extr.* provoco.

προκαλυμμα, XI, 4 *med.* tegumentum.

προκειμαι, I, 16. *de mortuis* compoſite expoſitis. — I, 31 *extr.* II, 41 *med.* expoſitus ſum, praeiaceo, propoſitus ſum.

προκηρυττω, IV, 1 *med.* edico.

προλεγω, II, 41 *med.* praedico.

προμανθανω, VI, 14 *init.* ante comperior.

προνοεω, τινος, II, 31. curam gero.

προνοια, II, 31 *med.* prouidentia. — εκ προνοιας, V, 15 *in.* conſulto.

προξενεω, *et* προξενος, *vid.* I, 30 *in.* — *prius et* XIII, 33 *init.* praebeo.

προοιμιον, VII, 3. exordium.

προπαλαι, XIII, 14 *init.* antiquiſſimis temporibus.

προπατωρ, IV, 5 *med.* auus.

προπινω, IV, 23. propino.

προποσις, I, 20 *extr.* IV, 23 *extr.* XII, 1 *med.* propinatio.

προς, *cum Genitiuo adhib. in Genealogia* προς μητρος, III, 26 *in.* a parte matris, maternus. *Cum Datiuo,* II, 5. XIV, 41. *not.* praeter, praeterquam, quod cet. *Cum Accuſatiuo,* συνηθεια η προς Κριτωνα, II, 6 *extr.* conſuetudo cum Cr. X, 14 *extr.* 15 *med.* quod attinet. — προς ιερουργιαν ειναι, X, 21. ſacris intentum eſſe. — προς παιδιαν γενεσθαι, XIV, 43 *extr.* luſu occupatum eſſe. — προς αναγκην, XII, 1 *med.* coacta. — προς βιαν, *ibid. med.* vi. — προς ολιγον, XII, 63 *med.* ad breue tempus. — XII, 64 *med.* *not.* de, quod attinet. — *inprimis in oraculis* — αναγαγειν προς Κυρον, XII, 1 *med.* ad.

προσαγορευω, V, 3 *extr.* compello. — προσαγορευομαι, II, 26. cognominor.

προσαγω,

Digitized by Google

προσαγω, *ſc.* εμαυτον, III, 21 *med.* accedo. — XII, 51 *med.* proficiſcor.

προσαδω, XIV, 24. τινι, accino.

προσαλπιςος, VIII, 7 *med. vbi v. not.*

προσαντης, IV, 10 *extr.* aduerſus, moleſtus. — προσαντες, IX, 24 cliuus.

προσαπτω, IX, 2. adtingo.

προσβαλλω, III, 14 *med.* adruo. — V, 6 *med. de radiis ſolis.*

προσβλεπω, VIII, 12 *med.* adſpicio.

προσγιγνομαι, εκ, XIII, 1 *med.* accedit aliquis ex.

προσειμι, II, 13 *med.* III, 15. accedo. — II, 21 *extr.* familiariter viuo cum aliquo, τινι.

προσεικω, XII, 47 *med.* ſaluto.

προσεαω, XII, 23 *extr.* vibro.

προσελκυω, II, 17 *med.* attraho.

προσεπιλεγω, II, 26 *init.* inſuper adſero.

προσερχομαι, IX, 3 *extr.* accedo.

προσεχω, I, 15 *med.* IV, 2 *extr.* *ſc.* τον νουν, animaduerto, audio. — IV, 16 *in.* XII, 1 *med.* 25. obtempero. — ουκ προσεχω τινι, XIV, 16. non curo rem.

προσηβος, III, 32 *in.* pubertati proximus.

προσηκω. τουτο μοι μη προσηκει, II, 2 *extr.* hoc non ad me pertinet, geht mich nichts an. *it.* XII, 25. — προσηκοντες, IX, 8 *med.* XII, 49 *med.* cognati.

προσημαινω, II, 31 *med.* XII, 57. praeſignifico.

προσθετος, V, 22 *med.* adſcititius.

προσιεμαι, I, 25 *extr.* III, 19 *med.* X, 8. 16. XII, 33 *in.* cupio, adpeto. — οἱ προσιοντες, II, 13 *med.* de diſcipulis, qui doctori adhaerent, cum eo verſantur.

προσκυνεω, I, 21 *med.* VI, 14 *med.* V, 6 *med.* venerans ſaluto, adoro.

προσκυπτω, XII, 8. pronus incumbo.

προσλαμβανω, III, 15. adiicio.

προσνεω, I, 1. adnato.

προσοδοι, I, 25 *init.* IX, 9 *in.* prouentus, reditus.

προσοικος, IV, 8 *med.* vicinus.

προσορμιζομαι, VIII, 5 *in.* adpellor, *naui.*

προσπαιζω, τινι, IX, 29 *med.* illudo alicui.

προσπαραλαμβανω τον επαινον, II, 23 *med.* ſimul commemoro laudem.

προσποιεομαι, VIII, 5. XII, 1 *med.* ſimulo.

προσπορiζω, XIV, 38. addo, τι τινι.

προσρεω, II, 26 *extr.* IV, 17 *med.* ſaluto.

προσρησις, II, 26 *extr.* ſalutatio.

προστασια, II, 42 *med.* directio, praeſidium.

Digitized by Google

προσταγμα, III, 1 *med.* IX, 23. XII, 1 *med.* iuſſum, mandatum.

προστασσω, III, 14. 28. II, 4 *med.* 13 *med.* praecipio.

προστηκω τῃ τεχνῃ, III, 31 *extr.* impalleſco arti, vehementiſſime intentus ſum

προστιθημι, II, 41. addo.

προστιμησις, XIV, 7 *extr.* poena.

προσφερω, λογες, περι τινος, X, 2. ſermonem defero de re. — προσφερομαι XII, 27. me gero.

προσφθειρομαι, adhaereo — τινι, XIV, 26. conuiciis aliquem perſequor.

προσφοιταω, IX, 33 *in.* ſcholam frequento.

προσχημα, praetextus. — ὑπο προσχηματι τῳ ἑαυτε, VIII, 2 *extr.* exemplo ſuo.

προσωπον, II, 9 *extr.* IX, 7. 9. XII, 57. os, facies. — προσ. σπηλαια, XIII, 1. frons antri. — IX, 29 *in.* larva.

προτιμαω, III, 16 *med.* XII, 1 *med.* praefero.

προτε, VIII, 11. antea, *vid.* προ.

προτρεπω, X, 16 *in.* incito.

προφασις, III, 14 *med.* IV, 20 *med.* cauſa, praetextus. — IX, 14. XIV, 4. cauſa.

προχειρος, IX, 1 *in.* promtus. το προχειρον, XIV, 14. facilitas.

πρωϊ, III, 23 *med.* mane.

πρωτος. τα πρωτα διδωμι τινι, IX, 15 *init.* primas do alicui. — πρωτος *pro Adverb.* πρωτον, primum, VI, 12. VII, 9. — τα πρωτα, *pro eod. Aduerb.* IV, 15 *init.* XII, 51 *med.* Sic το πρωτον XII, 41.

πτερον, I, 14. XIV, 30 *extr.* ala.

πτησσω, VI, 14 *med.* XIII, 17. trepido.

πτωχος, III, 29 *med.* egenus, mendicus.

πτωμα, IX, 31. lapſus.

πυγμη, X, 19. pugnus.

πυιλος, XIII, 3 *in.* folium, *vid. not.*

Πυθια, II, 4. III, 43. Pythia, ſacerdos.

τα Πυθια, III, 1 *med.* ludi Pythici.

πυθοχρηστον, κατα, XII, 50 *in.* monitu oraculi Delphici.

Πυθω, VI, 9 *med.* Delphi.

πυκνος, X, 21. denſus. — πυκνα, II, 21 *med.* crebro.

πυκτης, II, 23 *init.* XII, 26. pugil.

πυνθανομαι, II, 4 *extr.* percontor.

πυρα, V, 6 *med.* VI, 8. rogus.

πυραλλις, I, 15 *med.* columbae genus.

πυργισκος, IX, 13 *extr.* turricula.

πυργος, III, 26 *med.* turris.

πυρετος, XII, 11. febris.

πυρπολεω, XIII, 42 *med.* regionem vaſto.

πυρριχιστης, III, 8 *med.* qui pyrricham ſaltat.

πωλεω,

Digitized by Google

πωλεω, X, 9 *extr.* vendo.
πωλος, IV, 9 *med.* VII, 13. pullus equinus, equuleus.
πωροω, IX, 13 *med.* ſenſum adimo, induro, *a* πωρος, callus, *Heſych.* αναισθησια.

P

ῥαβδος, II, 6 *init.* baculus.
ῥαδινος, XIII, 1 *med.* mollis, tener.
ῥαθυμεω, II, 5 *med.* quieti et deſidiae me trado, deſideo.
ῥαθυμια, III, 35. ignauia. *in primis* IX, 9 *extr. et not.* — XII, 30. luxuria.
ῥαθυμος, XIII, 1 *med.* ignauus.
ῥαινομαι, IX, 9 *med.* perfundor.
ῥαπιζω, XII, 1 *med.* virgis caedo.
ῥᾳστωνευω, II, 5 *med.* otio langueo, *ſynon.* ῥαθυμεω; *vid. tamen not.*
ῥαψῳδια, VIII, 2. *not.* XIII, 38.
ῥεζω, III, 43 *med.* facio.
ῥειθρον, II, 33 *init.* fluentum.
ῥεω, fluo. — φυσις ῥει, IX, 27. *vbi vid. not.*
ῥητος. — ῥητον αργυριον, IV, 12 *med.* certa pecuniae ſumma.
ῥητρα, II, 7 *extr.* X, 18 *med.* pactio.
ῥιγοω, VII, 6. frigeo.
ῥιζα, II, 14 *med.* radix.
ῥινος, IX, 24 *extr.* pellis; *verb. Homeric.*
ῥιπτω, XI, 12. II, 7. iacio. — ερριμμενος εν ποσι, I, 16 *extr.* proiectus pedibus.
ῥοδον, IX, 8 *in.* roſa.
ῥοια, I, 33 *in.* II, 24 *med.* malum granatum.
ῥοπαλον, IV, 1 *med.* X, 22 *med.* claua.
ῥοφημα, IX, 37. ſorbitio.
ῥυθμιζω, I, 34 *in.* in ordinem redigo.
ῥυθμος, III, 32 *init. not.* XIII, 33 *extr.* concinnitas.
ῥυομαι, τινα, τινος, II, 4 *med.* IV, 5 *in.* XIII, 12. libero aliquem ex.
ῥυπαρος, XIV, 10. ſordidus.
ῥυπαω, IX, 34 *extr.* ſordidus ſum.
ῥυσις, VI, 6 *med.* fluxus.
ῥωμη, I, 3 *extr.* II, 24 *med.* XII, 22. robur, vis.
ῥωννυμι, confirmo. — ῥωννυμαι, IV, 15 *init.* recupero valetudinem. — ερρωμενος, II, 38 *med.* validus, ſtabilis, *de lege.* — VIII, 13 *med.* ſanus, *de corpore.*

Σ

Σαλπιγκτης, II, 44 *med.* tubicen.
σαλπιγξ, II, 44 *extr.* tuba.
σαλπιζω, I, 26. buccino, tuba cano.
σανδαλα, I, 18. *not.*
σαπφειρος, XIV, 34. ſapphirus.
σαρξ, IV, 28. V, 1. caro.
σατραπης, XII, 1 *med.* ſatrapa, praefectus prouinciae.

σβεννυμι,

σβεννυμι *et* σβεω, VI, 1 *med.* exſtinguo.

σεβαστος, venerandus, auguſtus, *vnde* XII, 25 *med.* *cognomen Auguſti Imperatoris.*

σεβω, II, 31 *extr.* veneror.

σειρην, XII, 1 *med.* Siren. — ἡ τε Σωκρατους, II, 30 *extr.* dulcedo, ſuauitas orationis Socraticae, qua audiens capiebatur.

σεισμος, IV, 17 *med.* VI, 7. terrae motus.

σελινον, XIII, 35. apium.

σεμνος, I, 15 *extr.* II, 22 *med.* III, 10 *med.* X, 15 *med.* venerandus, grauis, honeſtus.

σεμνοτης, VI, 6 *med.* grauitas.

σεμνυνομαι, XII, 23 *med.* glorior, ſuperbio.

σημαινω, VIII, 7 *med.* ſignum do.

σημειον, I, 29. XII, 57. portentum, ſignum.

σηπομαι, XII, 40. putreſco.

σιδηρον, III, 18 *med.* ferrum.

σιλφιον, XII, 37 *med.* laſerpitium.

σιτος, VI, 12 *med.* frumentum.

Σιτω Δημητηρ, I, 27 *extr.* Ceres frumentaria, *a* σιτος, frumentum.

σιωπαω, II, 2 *med.* taceo.

σκαπανευς, IX, 23. foſſor.

σκαφηφορεω, VI, 1 *med.* ſcaphas gero; *vid. not.*

σκευαζω, adparo. σκευασθηναι, III, 20 *med.* IX, 37.

σκευοποιος, II, 13 *extr.* perſonarum comicarum opifex.

σκευος, XII, 8 *med.* *ſynon.* αγγειον, vas. — σκευη, VI, 12 *init.* vtenſilia, IX, 30 *med.* impedimenta.

σκευοφοροι ἁμαξαι, IX, 30 *med.* plauſtra oneraria.

σκηνη, IX, 3 *med.* tentorium.

σκηνορραφος, II, 1 *med.* tentoriorum fabricator, *a* σκηνη *et* ῥαπτω.

σκια, II, 14 *extr.* III, 1 *med.* vmbra.

σκιαδιον, VI, 1 *med.* flabellum, aduerſus ſolis radios, *vnde*

σκιαδηφορεω, *ibid.*

σκιμποδιον, IV, 11. lectulus.

σκιπων, IX, 11 *med.* ſcipio.

σκληρος, IX, 24 *extr.* X, 16 *extr.* durus.

σκοτος, III, 18 *med.* tenebrae.

σκυθρωπος, XIV, 22 *med.* triſti vultu, auſterus.

σκυλευω, VI, 6. manubias detraho.

σκυμνος, X, 3. catulus. XII, 39. de paruis leonibus.

σκυτοτομος, II, 1 *med.* ſutor.

σκωμμα, V, 8 *in.* cauillatio.

σκωπτω, XIV, 9. feſtiuis ſermonibus perſtringo, reprehendo.

σμιλαξ *ſeu* μιλαξ, III, 1 *med.* genus hederae.

σοφια, II, 31 *in.* *quid ſignificet.*

σοφιζομαι, II, 41 *med.* XIV, 22 *init.* callide ago.

σοφισμα,

Digitized by Google

σοφισμα, III, 14 *extr.* ars, dolus.

σοφιστης, II, 41 *init.* IV, 20, *not.* — II, 13. ſapiens, *vid. Excurſ.* Sophiſt.

σοφος, XIV, 37. eruditus, ad ſapientiam pertinens, *de artibus.*

σπαργανον, II, 7 *med.* VIII, 8. X, 10. faſcia, qua infans circumuoluitur, *vid. et* γαλα.

σπαω, I, 5. extraho, I, 7. σπασθαι, *opp.* εφελκειν.

σπειρω, III, 18 *med.* ſero. XII, 22 *med.* gigno.

σπερμα, II, 13 *med.* IV, 9 *extr.* 17 *init.* IX, 25 *med.* ſemen.

σπευδω, II, 4 *med.* 12 *med.* 13 *init.* VII, 2 *in.* VIII, 2. XII, 1 *extr.* operam do, ſtudeo.

σπηλαιον, XII, 39. ſpelunca.

σπλαγχνα, τα, II, 31 *med.* exta.

σπλην, IV, 15 *med.* lien, ſplen.

σπουδαζω, περι, II, 4 *in.* ὑπερ, II, 27 *extr.* de re ſtudioſe cogito, ſtudioſe aliquid ago — II, 10 *extr.* III, 2 *init.* ſerio diſputo.

σπουδαιος, I, 17. ſerius, res ſerias tractans. — XI, 12. XIV, 17 *extr.* 23. vir animi ſtabilis, grauis. — σπουδαιον τι, II, 13 *in.* III, 24 *init.* VII, 2. res ſeria, ſtudio digna. — σπουδαιως, II, 2. ſtudioſe.

σπουδη, II, 13 *extr.* VIII, 1 *extr.* 2 *med.* IX, 20. ſtudium, cupiditas. — δια σπουδης, *vid.* δια.

σταγων, III, 42 *med.* ſtilla.

σταδιαιαι διφθεραι, IX, 3 *med.* pelles in manſionibus adhibitae.

σταδιον, II, 8. *quid ſit, v. not.*

σταζω, III, 42 *med.* ſtillo.

σταθμος, I, 32 *med.* II, 14 *med.* IX, 30 *init.* manſio, ſtatio, Nachtlager.

στασιαζω, II, 34 *med.* XII, 64. XIII, 44. diſſideo; *verbis tantum.* — III, 43. ſeditionem facio.

στασις, XI, 6. ſeditio.

στασιωδης, XIII, 37 *in.* ſeditioſus.

στατηρ, XII, 1 *in. not. quid valuerit.*

σταφυλη, II, 40 *init.* vua.

στεγη, IV, 1 *init.* domus.

στεγω, IX, 18. tego.

στελλομαι, VIII, 5 *in.* XIV, 17. proficiſcor. — XII, 1 *extr.* veſtior.

στενοχωρια, II, 41 *med.* anguſtia του βιου. — III, 23 *init.* του λογου.

στερεος, II, 14 *med.* ſolidus, durus, firmus; κονδυλος στερεος, XIII, 38 *in.* eine derbe Ohrfeige.

στερεω, X, 18. V, 8 *init.* orbo.

στεφανη, I, 18. corona.

στεφανος, II, 41 *med.* IX, 31. XI, 4. *idem.*

στεφανοω, III, 1 *med.* 37 *med.* V, 6 *med.* VI, 3. corona cingo.

στεφανω-

Digitized by Google

στεφανωμα, XII, 12. corona.
στηλη, V, 3. VI, 1 *med.* columna.
στιβας, IX, 24. ſtramentum.
στιγμα, II, 9 *extr.* nota inuſta.
στιζω, II, 9 *med.* notis compungo, notas inuro.
στλεγγις, XII, 29 *extr.* ſtrigilis.
στοα, VI, 1 *med.* ſtoa, porticus.
στοιχος, II, 27 *med.* orbita, τȣ δρομȣ.
στολη, III, 24 *med.* *quid ſit* — I, 22. IX, 3. 13. 43. ſtola.
στολος, V, 10 *in.* claſſis.
στρατευω, III, 17. V, 11. IX, 30. belligero.
στρατηγεω, III, 16 *in.* dux belli ſum. — *το στρατηγηθεν*, III, 26 *med.* ſtrategema.
στρατηγια, VII, 7. praeſidium militare.
στρατηγος, V, 13. *ibi not.* VII, 19 *init. not.*
στρατια, VII, 14. expeditio militaris.
στρατιωτης, III, 5. 17. IX, 24. miles.
στρεβλοω, II, 4 *med.* VII, 18. XIII, 2 *med.* torqueo, tormentis adficio.
στρατοπεδεια, IX, 30 *init.* caſtra.
στρατοπεδον, VIII, 5 *med.* IX, 9 *in.* X, 4. exercitus.
στρεπτος, I, 22 *med.* II, 14 *med.* XIII, 40. torques.
στρȣθος, V, 17 *init.* paſſer.
στρωμνη, XIII, 1 *med.* ſtragula.
στυπτηρια, XIII, 16 *init.* alumen.
στωμυλια, III, 19 *med.* garrulitas.
Συβαρις, I, 19. *ibique not. vnde prouerbia et locutiones.*
συγγινομαι, τινι, I, 21 *med.* — XII, 63. venere vtor cum aliqua.
συγγινωσκω, II, 4 *med.* conſcius ſum. — III, 10 *extr.* ignoſco.
συγγνωμη, V, 16. venia.
συγγραμμα, IV, 20 *extr.* 29 *med.* liber, ſcriptum.
συγγραφη, IV, 1 *med.* ſyngrapha, Obligation.
συγκαταριθμεω, II, 41 *med.* adiicio, adnumero, *τοις αθλοις.*
συγκληροομαι. *πενια αυτοις συνεκληρωθη*, XI, 9. paupertas iis quaſi ſorte obuenit.
συγκλητικον μελος, VIII, 7 *med.* carmen, quo conuiuae conuocabantur.
συγκλητος, βȣλη, III, 17 *extr.* ſenatus.
συγκρισις, III, 16. comparatio.
συγχωρεω, II, 4 *med.* permitto, concedo.
συκη, III, 38 *init.* ficus.
συκον, III, 36 *med.* 39 *in.* ficus.
συκοφαντεω, II, 13 *in.* calumniis adficio aliquem.
συκοφαντης, III, 36 *med. et not.* XII, 52.
συλαω, I, 20 *in.* diripio.

συλλαμ-

Digitized by Google

συλλαμβανω, V, 18. corripio — συλλαμβανομαι, τινι, II, 4 *med.* adiuuo aliquem.

συλλεγω, II, 44 *med.* colligo.

συλλυπεομαι, τινι, alicuius dolori meum adiungo.

συμβαδιζω, III, 19 *med.* ambulo.

συμβαινω, II, 13 *med.* συνεβη, accidit — εκ τȣ συμβαντος, X, 18 *med.* caſu quodam.

συμβαλλω, τοις πολεμιοις, X, 4. confligo cum hoſtibus. — συμβαλλομαι, III, 1. vtilis ſum, confero.

συμβιοω, τινι, I, 20 *med.* viuo ſimul cum aliquo.

συμβολον, II, 17, 31 *med.* ſignum.

συμβȣλη, I, 24 *med.* conſilium.

συμβȣλος, XII, 1 *med.* XII, 25 *extr.* qui eſt a conſiliis.

συμμαχοι, II, 10 *extr.* auxilia.

συμμαχομαι, II, 14 *med.* XII, 1 *med.* auxilior, proſum.

συμμιγνυμι, XIV, 46. in conſpectum venio; *de primo concurſu in proelio.*

συμπαρθενοι, XII, 1 *in.* quae vna eſt virgo, Geſpielinn.

συμπαρομαρτεω, III, 1 *med.* comitor.

συμπεριτυγχανω, III, 44 *init.* vna incido in.

συμπηγνυμι, — των ωων συμπαγεντων, ouis concretis in fetum, I, 6 *med.*

συμπιπτω. συνεπεσε, XI, 6. accidit.

συμπλεκομαι, τινι, III, 44 *med.* congredior cum aliquo.

συμπνεω, IV, 8 *med.* ſe coniungo, conſpiro, vna molior.

συμπολιτης, III, 44 *init.* conciuis.

συμποσιον, VII, 7 *med.* XII, 15 *extr.* conuiuium.

συμφερομαι. συμφερεται, IV, 15 *med.* accidit.

συμφυω. συμπεφυκε, III, 1 *med.* coniunctum eſt, cohaeret.

συν, *omittitur*, I, 3 *med. not.*

συναγειρω, IV, 14. colligo.

συναγω, IV, 14 *init.* colligo — συναγοντος τȣ πολεμȣ, III, 9 *init.* proelio commiſſo.

συνᾳδω, XII, 36. conuenio, conſentio.

συνανατελλω, XIII, 1 *med.* ſimul orior.

συνανερχομαι, XII, 1 *med.* vna aduenio.

συνεκπλεω, III, 26 *extr.* naui discedo cum aliquo.

συναποδημεω, I, 15 *extr.* ſimul proficiſcor e loco.

συναπτω, III, 26 *med.* coniungo, connecto.

συναχθομαι, τινι, IX, 15 *med.* conqueror cum.

συνδειπνον, III, 15 *med.* IX, 41. conuiuium.

συνεδριον, VIII, 12 *extr.* conſeſſus.

Digitized by Google

συνειδος, XIV, 28 *in.* conſcientia.
συνειδω, III, 37. mihi ſum conſcius.
συνειμι, I, 34 *extr.* proſpicio alicui. — XII, 1. IX, 8. XII, 52. vtor alicuius conſuetudine. ab ειμι.
συνειμι, ab ειμι, XIV, 27. συνιοντες, res nouas molientes.
συνεκπεττω, τι, XII, 37 *med.* concoctionem adiuuo.
συνελαυνω, IV, 15 *med.* compello.
συνεσις, XII, 1 *med.* mens.
συνεστιαομαι, IV, 9 *in.* vna coeno.
συνετως, XII, 1 *extr.* prudenter.
συνεχης, I, 18. III, 1 *med.* continuus.
συνεχω, εμαυτον εν τοις ὁπλοις, XIV, 49. perſeuero in armis.
συνεχως, II, 21 *med.* frequenter.
συνηθης, II, 4 *in.* familiaris, III, 14 *med.* 17 *med.* 26 *extr.* 28 *med.* conſuetus.
συνηδομαι, επι τινι, IX, 21. laetor aliqua re.
συνηθως, II, 21 *med.* conſueto more.
συνηλιξ, XIII, 46. aetate aequalis.
συνηρεφης, δρυμων, XIII, 1 *in.* ſilua opaca.
συνθηκη, VI, 4 *extr.* X, 2. 18 *extr.* pactum.
συνθημα, II, 28 *extr.* V, 6 *med.* ſignum.
συνοδος, IV, 17 *med.* conuentus.
συνοικεω, IV, 1 *extr.* in matrimonio viuo. — συνοικων τῳ αρρωστηματι, IV, 25 *med.* morbo laborans.
σύνοικοι, XIII, 22. contubernales.
συνοικιζω, την παιδα, VIII, 9 *extr.* in matrimonium do.
συνηθεια, II, 6 *extr.* III, 1 *med.* 18 *in.* IV, 9 *in.* 28 *med.* conuentus, conſuetudo.
συνοφρυομαι, XIV, 23 *med.* frontem in rugas contraho. *Synon.* λυπεισθαι.
συνταττω, IX, 13 *med.* conſtituo.
συντελεω, εις, XIII, 1 *med.* contribuo, facio ad.
συντηκω, VII, 8 *init.* liquefacio.
συντιθημι, νομους, II, 23 *med.* compono, condo leges.
συντονον, I, 13. vehementer, *pro* συντονως, I, 30 *med.* συντονωτερον.
συντριβω, XII, 61 *in.* concutio.
συντροφος, XII, 26. ſimul nutritus. — τα συντροφα, XIV, 30 *extr.* loca, vbi ſimul educati ſunt quidam.
συντυχια, IV, 9 *med.* conſuetudo, congreſſus.
συνωμοσια, XIV, 22 *in.* coniuratio.
συρραπτω, I, 18. conſuo.

συσκηνεω,

Digitized by Google

συσκηνεω, τινι, IV, 9 *in.* ſub eodem tecto cum aliquo ſum.

συχνος, III, 19. multus, frequens.

σφαγις, XIII, 2 *med.* ſeceſpita, culter.

σφαιροω, conglobo, III, 11 *extr.* σφαιρωθεισα ψυχη εν τῳ περι τον θωρακα τοπῳ, circa pectus collecta.

σφαλλομαι, I, 23 *extr.* XI, 13. πολλα (κατα) erro in multis. — τινος, XIII, 38 *med.* in re.

σφραγις, XII, 30 *extr.* annulus et ſignum eius.

σφριγαω, XIII, 1 *init.* turgeo. *vid. de h. l. Ruhnk. ad Tim. voc.* σφριγωντες.

σφυρον, malleolus pedis, XII, 1 *med.* pes.

σχεδια, VII, 5 *med.* XIII, 14. ratis, nauis.

σχημα, II, 44 *med.* geſtus, ſpecies.

σχιζα, XIII, 2 *med.* aſſula.

σχολη, II, 20 *in.* IX, 29. IV, 15 *med.* otium. — σχολη, vix — III, 1 *med.* tarde, *de fluuio.* — σχολη γ᾽ αν, IX, 24 *med.* plane non, neutiquam. *Suid.* ουδ᾽ ὁλως, ουδαμως.

σωμα, II, 5, XIII, 1. V, 14. corpus.

σωματοφυλακες, IX, 3 *extr.* corporis cuſtodia.

σωτηρ, I, 30 *extr.* IV, 5 *med.* ſeruator.

σωτηρια, III, 7 *extr.* IX, 21. ſalus.

σωφρονεω, IV, 1 *extr.* pudicum eſſe. — σωφρονησαντας πεπαυσθαι, VI, 9 *extr.* prudenter abſtinuiſſe. — II, 12 *init.* frugaliter, caſte viuo. *Synon.* των εταιρων αποστηναι. — III, 34. δια τραπεζης.

σωφρονως, X, 2 *med.* XII, 1 *in.* pudice.

σωφροσυνη, XII, 1. γαμου — VII, 9. continentia.

T

Ταινια, IX, 39 *med.* faſcia, ornamentum, quo ſtatuae ornabantur.

ταλαιπωρια, XIII, 38 *med.* miſeria, miſera vita.

ταλαντον, I, 20 *in.* *not.*

ταλαρος, III, 42 *med.* calathus.

ταμιευομαι, II, 5 *in.* rem tracto, impendo ad.

ταξιαρχος, II, 44 *med.* *quid ſit, vid. not.*

ταξις, XIV, 49 *med.* agmen.

ταπεινος, V, 8 *med.* humilis.

ταραντινον, VII, 9 *init.* *vid. not.*

ταραττω, IX, 20 *init.* conturbo.

τασσω, XI, 9 *med.* XIII, 24 *in.* ordino, conſtituo.

ταυτῃ, XIII, 27. *pro* ουτως.

ταφη, IV, 7. VI, 12 *med.* XII, 21. ſepultura.

Digitized by Google

τυφος, VIII, 16 *extr.* ſepulcrum.
ταχυς. — *ταχιστος τους ποδας*, celerrimus pedibus. — *την ταχιστην*, I, 32 *med.* celerrime.
τεθριππα, I, 17. quadrigae.
τειχισις, III, 47 *med.* munitio.
τειχος, II, 10 *med.* murus.
τεκμαιρομαι, XIII, 1 *med.* colligo, intelligo.
τεκμηριοω, II, 41 *med.* VIII, 6 *extr.* rem teſtimonio confirmo.
τεκνοποιος, XIII, 6 *in.* fecundus, *de mulieribus.*
τεκος, III, 43 *extr.* infans.
τελειος, IV, 3 *med.* perfectus. *ſed vid. not.* τελειαι γυναικες, XIII, 1. feminae nubiles.
τελεστηρια, XII, 1 *med.* ſacra, re feliciter acta, diis oblata, *ſeu, interprete Geſnero,* ſacra, quibus finis et corona imponitur praeclaris actionibus, *vid. Zeun. ind. ad Xen. Cyr.*
τελετη. τελειν τελετας, II, 31 *extr.* ſacra feſtiua celebrare.
τελευταιον, V, 13 *extr.* denique.
τελευταω, II, 17 *med.* III, 58 *med.* morior — VIII, 9. *de violenta morte.*
τελεω, εις, XII, 42 *med.* pertineo, ad.
τελμα, XII, 46. lutum.
τελος, III, 43 *med.* 45. *not.* V, 6. finis, mors. X, 16 *in.* XII, 22. *ſc.* κατα, *aduerbial.* denique. δια τελους, XIII, 1 *med.* ſemper.
τεμενος, VI, 1 *init. quid ſit, vid. not.*
τεμνω, II, 17 *extr.* ſeco. — χωραν, IV, 8 *med.* regionem ferro vaſto.
τερας, XII, 57 *init.* prodigium.
τερετισμα, III, 40 *med.* cantus.
τερμα, II, 35 *in.* finis, terminus.
τερμινθος, III, 39 *extr.* terebinthus.
τερπνος, II, 21 *med.* gratus, iucundus.
τερπομαι, XII, 15 *extr.* oblector.
τετραλογια, II, 30 *med. not. quid ſit.*
τεττιξ, IV, 22 *in. vid. not.*
τευχω, XII, 27. praeparo.
τεχνη, II, 14. 17 *init.* XII, 57 *init.* opus. III, 32. επι τεχνῃ.
τεχνικος, II, 2 *med.* ad artem pertinens.
τεχνιτης, II, 44. VII, 5 *init.* artifex.
τηξις, V, 2. tabes.
τηρεω, II, 17 *med.* obſervo.
τεως. τεως μεν — επει δε, X, 9 *med.* primum quidem — quum autem.
τιθημι, *et* τιθεμαι νομους, II, 28 *in. not. quomodo differant.*

Digitized by Google

rant. — τιθεμαι δια μνημης, II, 38 *med.* memoriae trado. — τιθεσθαι τι εν εργῳ, IV, 15 *med. it.* c. 20 *init.* exerceri, *ſeu* laborare in aliqua re. — τιθεσθαι παρ' ουδεν, IX, 41 *init.* nihili facere. — αγωνα τιθεναι επι τινα, IV, 5 *init.* certamen inſtituere in honorem alicuius. — ονομα τιθεσθαι τινι, IV, 17 *med.* nomen rei imponere.

τικτω, I, 6. 29. pario.

τιλλω, IX, 18. carpo.

τιμαω, honoro. — τιμασθαι ζημιαν τινι, V, 12 *med.* mulctam aeſtimare alicui.

τιμη, II, 7 *med.* pretium. IV, 7. honor mortuis praeſtandus.

τιμημα, IV, 4 *extr. vid. not.*

τιμωρεω, V, 16. XIII, 37. punio.

τιμωρια, I, 34. II, 4 *extr.* XII, 20 *extr.* poena.

τιποτε, I, 2 *init. not.*

τις, *ſubintelligendum* I, 7. 8. 10. 14 *in.* II, 17. 40 *med.* X, 21. — *indefinite poſitum*, III, 18 *med.* XI, 5. — τι *cum negationibus iunctum auget*, I, 16 *med.* 23. II, 10 *extr.* — *ſic* τις, XIII, 1 *med.* — τι *in* εστι *certitudinem rei minuit*, XII, 64 *med.* — τις, IV, 29 *med.* incognitus. — τι δε; VII, 14. porro; *ſed vid. not.*

τισις, III, 43 *med.* vindicta.

τιτθη, XIII, 1 *med.* nutrix.

τιτρωσκω, vulnero. — ετρωθη καιριαν, XII, 3. letaliter vulneratus eſt.

τιω, I, 24 *extr.* IX, 8 *med.* δικας, ſoluo, do poenas.

τολμα, IX, 4 *extr.* audacia.

τολμαω, XII, 1 *med.* audeo. — ὁσα αυτῳ τετολμηται, I, 34 *med.* quaecumque ab illo perpetrata ſunt.

τολμημα, II, 4 *med.* V, 21 *extr.* auſum, facinus. XI, 4. audacia.

τολμηρος, II, 11 *med.* audax.

τοξοτης, II, 44 *med.* ſagittarius.

τοπος, III, 28 *init.* locus.

τραπεζα, I, 19. 20. menſa.

τραυματα, τα εμπροσθεν, τα κατοπισθεν, XII, 21. vulnera, aduerſo *ſeu* auerſo corpore accepta.

τραχηλιζω, XII, 58 *extr.* collum obtorqueo.

τραχηλος, XII, 1 *med.* collum.

τραχυς, II, 44 *med.* aſper.

τρεφω, II, 7 *extr.* III, 18. XII, 1. XIII, 1. alo, nutrio.

τριβω, II, 2 *init.* XII, 1 *in.* tero.

τριβων, V, 5 *in.* pallium. *vid. not.*

τριγονια, VI, 13 *in.* tertia generatio.

τριετηριδες, XIII, 2 *med.* trieterica.

τριηρης, II, 10 *med.* IV, 8 *extr.* triremis.

Digitized by Google

τρις, X, 4. ter. — εις τρις, IX, 41 *extr.*
τροπαιον, XII, 23 *init.* tropaeum.
τροπη, X, 7 *extr.* conuerſio.
τροπος, III, 19 *med.* IV, 5 *med.* XII, 1. indoles, animus. — XI, 1. ratio, modus. — τον τροπον τουτον, *ſc.* κατα, I, 1. II, 19. XIII, 16. hoc modo.
τροφευς, XII, 1 *med.* curator, qui curae et alimoniae puellarum praefectus eſt.
τροφη, III, 31. V, 20. XII, 1 *med.* alimentum, cibus.
τροφος, XII, 45. altor. XIII, 1 *in.* nutrix.
τρυβλιον, IX, 37. patina.
τρυγων, I, 15 *med.* turtur.
τρυφαω, II, 5 *extr.* emollio. IV, 11 *in.* ſuperbus ſum.
τρυφη, I, 19. V, 1 *in.* VII, 2. IX, 24. luxuria. III, 12. IX, 13. 42. arrogantia.
τρυφος, καλαμου, I, 3 *in.* fruſtum arundinis.
τρωκτα ὡραια, I, 31 *extr.* fructus maturi.
τυγχανω. *De hoc Verbo vid.* IV, 22 *extr.* — τυγχανω φερων, I, 21 *med.* forte fero. — III, 25 *med.* VI, 10. 12 *med.* XII, 1 *extr.* *cum Genitiuo*, adſequor.
τυμβαυλης, XII, 43 *med.* tibicen, ad funera canens tibiis.
τυμπανον, IX, 8 *extr.* tympanum; *vid. not.*
τυραννεω, VII, 12 *extr.* tyrannico ſum ingenio.
τυραννικος, II, 20 *extr. quid ſit.*
τυραννις, IV, 8 *med.* tyrannis.
τυρος, I, 31 *extr.* III, 20. caſeus.
τυφλοω, XIII, 24 *extr.* oculis orbo.
τυφος, IX, 17 *in.* 34. faſtus.
τυφοω, III, 28 *init.* faſtu extumeſco. — το τετυφωμενον, XIII, 30 *extr.* faſtus.
τυχη, fortuna, tam ſecunda, quam aduerſa, IV, 8 *init.* XII, 27. 60. — αγαθη τυχη, IX, 39 *init.* fortuna. — εκ τυχης, II, 13. forte.

Υ

Ὑβριζω, I, 19 *med.* inſolentem me gero ac petulantem. — το ὑβρισμενον, I, 31. res, qua ſuperbit aliquis, res pretioſa. — II, 4 *med.* iniuria adficere.
ὑβρις, III, 12. 35. inſolentia, laſciuia.
ὑβριστης, II, 13 *med.* IV, 15 *med.* homo petulans.
ὑγεια, II, 5. XIV, 11. ſanitas, bona valetudo.
ὑγιαινω, XII, 51 *med.* ſana ſum mente.
ὑγιης, ſanus — ὑγιες, II, 13 *init.* ſapientia. — ὑγιες τι ειπειν, VII, 20.
ὑγρος — ὑγροι νεοττοι, IX, 2. pulli madidi (quippe recens nati) — μελος ὑγρον, XIV, 7 *med.* membrum molle, effeminatum.

ὑδροποτεω,

Digitized by Google

ὑδροποτεω, II, 38 *in.* aquam bibo.
ὑδρος, I, 3 *in.* ſerpens aquaticus.
ὑδροφορεω, IX, 17 *in.* aquam fero.
ὑελινος, XIII, 3 *init.* vitreus.
ὑλαςτεω, I, 13. latro.
ὑλη, XIII, 1. ſilua.
ὑμνεω, II, 4 *extr.* celebro.
ὑοσκυαμος, I, 7. hyoſcyamus, faba porcina.
ὑπᾳδω, X, 21 *extr.* leniter accino alicui.
ὑπαιθρος, XIII, 31. ſubdialis, ſub dio.
ὑπαινιττομαι, XII, 1 *init.* 15. tecte ſignifico.
ὑπακεω, II, 42 *med.* obedio.
ὑπαλειφομαι, IX, 9 *extr.* paullulum inungo.
ὑπαναφλεγομαι, XIV, 41. exardeo.
ὑπαναφυομαι, XII, 14. ſuborior.
ὑπαντρος, XII, 38. ſubterraneus. — πετρα ὑπ. XIII, 1 *init.* petra ſpeluncam habens.
ὑπαρχομαι, II, 12 *init.* X, 10. incipio.
ὑπασπιςης, XI, 9 *med.* ſatelles, armiger.
ὑπεκπληροω, IX, 17 *in.* compleo.
ὑπερ, *cum Genitiuo*, XII, 45 *extr.* pro — IV, 8 *med.* XII, 64 *med.* in rem, ad fauorem. — XIII, 1 *init.* de; λογος ὑπερ Αττικ. — XII, 64 *med.* μαχη ὑπερ τε νεκρε et mox ἡ ὑπερ τε ειδωλε; *ſic* XII, 52 *in.* — *Cum Accuſatiuo*, XII, 1. XIII, 1. XIV, 7. ὑπερ τα γυμνασια; *notat exceſſum.*
ὑπεραγαζομαι, XII, 31 *med.* valde aeſtimo.
ὑπεραγαμαι, XII, 1 *med.* valde admiror.
ὑπερασπαζομαι, X, 16 *extr.* valde amo, *vid.* ασπαζομαι.
ὑπερβαλλω, II, 27 *med.* V, 12 *med.* modum excedo. — VII, 2 *in.* ſupero. — ὑπερβαλλεσθαι τινα, XII, 1 *med.* vincere aliquem.
ὑπερβολη. εις ὑπερβολην, IV, 20 *med.* XII, 1 *extr.* extra modum.
ὑπεργηρως, IV, 1 *med.* valde ſenex.
ὑπερειδω, II, 30 *init.* III, 22 *med.* XII, 17. contemno.
ὑπερεκπληττομαι, I, 33 *in.* percellor, obſtupeſco; *unde* ὑπερεκπληγεις.
ὑπερεραω, XII, 1 *med.* vehementer amo, τινος.
ὑπερευωνος, XIV, 44 *in.* qui eſt viliſſimi pretii.
ὑπερηδομαι, I, 30 *extr.* IV, 9 *med.* valde gaudeo.
ὑπερηφανος, XII, 63. ſuperbus, arrogans.
ὑπερθαυμαζω, XII, 49. vehementer admiror.
ὑπερογκον, το τε σωματος, XIII, 1 *med.* craſſities corporis.
ὑπερπαχυς, XIV, 7. extra modum craſſus.

Digitized by Google

ὑπερπλεω, II, 40 *init.* IX, 26. admodum impleo.
ὑπερσαρκεω, IX, 13 *in.* XIV, 7. admodum carnoſus fio, pingueſco.
ὑπερυψηλος, III, 1 *init.* admodum altus.
ὑπερφερω, I, 3 *init.* τινος, antecello.
ὑπερφιλεω, I, 30 *extr.* magni aeſtimo. — ὑπερφιλεισθαι, XII, 1 *med.* valde amari.
ὑπερφρονεω, I, 25 *extr.* III, 6 *init.* τινος. — ὑπερφρ. εξεταζειν, I, 28 *extr.* nolo conſiderare, ſuperſedeo.
ὑπερχαιρω, τινι, III, 25. valde gaudeo.
ὑπερχομαι, IX, 18. ſubeo.
ὑπεχω, II, 4 *med.* ſubeo. IV, 1 *in.* δικας, poenas, τινος.
ὑπηκοος, II, 17 *init.* 20 *med.* ſubditus.
ὑπηνητης, X, 18 *med.* adoleſcens, cui prima creſcit lanugo.
ὑπηρετης, XII, 42 *med.* famulus.
ὑπηρεσια, II, 7 *extr.* ſeruitus, miniſterium.
ὑπνος, II, 35. XIII, 6. ſomnus.
ὑπο, *cum Genitiuo*, II, 10 *in.* ὑπο θαυματος, prae admiratione. — *Paſſiuis adiunctum ſignif. cauſam efficientem*, a, XIII, 1. *alibi ſignif. it. tempus* VIII, 8. ὑπο των προ αυτȣ, tempore priſcorum. — *Cum Datiuo*, I, 1 *med.* ſub. — *Cum Accuſatiuo, ſignif. momentum temporis, quo res accidit*, ſub, XIV, 27 *extr.* tempore, ſ. ſub tempus alicuius rei. — ὑπο θοἰματιον, XII, 1. ſub veſte.
ὑποδεσις, III, 19 *med.* calceamentum.
ὑποδεχομαι, XIII, 26 *init.* excipio.
ὑποδημα, VII, 11. XII, 32. XIII, 33. calceus.
ὑποδρομη, III, 1 *med.* *et not.* XIV, 49 *extr.* adſentatio.
ὑποδυομαι, I, 18. τας ποδας σανδαλιοις, ſandaliis induo pedes, *ſeu melius*, ſandalia pedibus ſubligo.
ὑποζυγιον, IX, 3. XII, 37. iumentum.
ὑποζωννυμι, X, 22. ſubcingo.
ὑποθεσις, II, 13 *med.* X, 18 *extr.* XII, 23 *init.* argumentum.
ὑποθηκη, XII, 55. argumentum.
ὑποκινυρομαι, IX, 11. ſubcantillo.
ὑποκρινομαι, XIII, 12. ſimulo. — XIII, 16. XIV, 40 *in.* Αεροπην, partes Aeropes ago.
ὑποκριτης, II, 13 *extr.* 30 *med.* VIII, 7 *extr.* hiſtrio.
ὑπολαμβανω, II, 1. XII, 13. verba excipio, reſpondeo. — XII, 9. puto, ſuſpicor.
ὑπολανθανω, III, 1 *med.* lateo.
ὑποληγω, XIII, 29. deſino.

ὑποληρεω,

Digitized by Google

ὑποληρεω, III, 57. paullulum deliro.
ὑπολισθαινω, II, 35 *in.* 34 *med.* delabor.
ὑπομειδιαω, IV, 9 *med.* XII, 1 *med.* ſubrideo.
ὑπομενω, I, 34 *med.* III, 9 *med.* 14 *med.* XII, 1 *med.* ſuſtineo, ſubeo, patior.
ὑπομνημα, XIII, 37 *extr.* monimentum.
ὑπονοεω, IV, 8 *med.* cogito.
ὑποπλεω, IV, 9 *extr.* compleo.
ὑποπτευω, X, 5. arguo, ſuſpicio.
ὑποπτης, IV, 28 *med.* ſuſpicax.
ὑπορρεω, III, 45 *init.* XI, 4 *in.* emano, effluo.
ὑπορυττω, III, 16 *init.* ſuffodio.
ὑποσιωπαω, VIII, 16 *init.* taceo.
ὑποσπειρω, conſpergo, II, 13 *med.* γελωτα, riſum immiſceo.
ὑποσπονδας διδοναι νεκρους, XII, 27. occiſos reddere ex pacto.
ὑποστρεφω, (*ſcil.* ἑαυτον) I, 6. III, 18 *med.* 29. V, 11 *extr.* reuertor, redeo.
ὑποστρωννυμι, IX, 24 *extr.* ſubſterno.
ὑποσχεσις, XII, 33 *med.* promiſſio.
ὑποτυφομαι, IX, 41 *in.* tacite ſuperbia incendor, *eis.*
ὑποφαινω, II, 33 *extr.* exſero. — εὐνοιαν, VIII, 12. prodo beneuolentiam. — πλουσιον αυτον, XII, 1 *med.* paullatim reddo eum diuitem. — *ibid.* τα χειλη ερυθρα, labia habeo rubra. *Simil.* VII, 20.
ὑποφυομαι, VIII, 8. XIV, 27. exorior.
ὑποχειριος, III, 26 *extr.* ſubditus, ſubiectus.
ὑς, X, 5. XIII, 25. ſus. — ὑς Αθηναν, *vid. ibid. not.*
ὑσγινος, IX, 3 *med.* hyſginus, color, *vid. not.*
ὑστερον, II, 4 *extr.* V, 13 *extr.* poſtea.
ὑφαινω, I, 2 *init.* texo.
ὑφαιρεομαι, XIII, 1 *init.* ſurripio.
ὑφαντικη, ἡ, I, 2. ars textoria.
ὑφασμα, I, 2. textura, *de tela araneae.*
ὑφη, VIII, 7 *med.* textura.
ὑφηγησις, XIV, 8. praeceptum.
ὑφορaομαι, II, 13 *in.* ſuſpectum habeo, I, 5. reuereor.
ὑψηλος, VIII, 11. altus.
ὑω, IX, 18 *init.* pluo.

Φ

φαγειν, I, 1 *init.* II, 40. veſci.
φαιδρος, XIII, 26 *med.* hilaris.
φαιδροτης, XII, 13 *med.* hilaris animus.
φαλαγγιον, I, 8. XIII, 35. genus aranei, longos pedes habens.
φαλαγξ, I, 2 *in.* aranea.

Digitized by Google

φαλακρωμα, XI, 4. caluities.

φανερος. φανερον ποιειν, IX, 35. in conſpectum producere.

φαντασια τȣ πυρος, XIII, 1 *extr.* conſpectus ignis. — II, 44 *extr.* cogitatio.

φαραγξ, XIII, 1 *med.* vallis.

φαρετρη, αμφηρεφης, *vid. ad* XII, 42 *in.*

φαρετροφορος, *apud Perſas*, XII, 42 *init. et not.*

φαρμακις, V, 18 *init.* venefica.

φαρμακον, XII, 1 *med.* XIII, 1. color. — IX, 13. medicina. — I, 16 *med.* venenum.

φαρμακοπωλης, V, 9. pharmacopola.

φασκω, IV, 17 *med.* VI, 4. dico.

φασμα, IX, 2. ſpectrum. — XII, 1 *med.* viſio. — XII, 64 *extr.* ſimulacrum.

φασσα, I, 15 *med.* XIV, 14. palumbes.

φειδομαι, II, 44 *med.* III, 43 *med.* parco.

φειδω, II, 5 *init.* parſimonia.

φερε, I, 30 *med. et not.* III, 1 *in.* XII, 32 *init.* age.

φερετρον, XII, 64 *med.* feretrum, *h. l. de arca vel lecto funebri.*

φερω, III, 22. porto. βαρεως, II, 4 *med.* moleſte fero. — μη φερων, I, 32 *in.* non tolerans. *Simil.* XIV, 5. *it.* σωφρονως τι φερειν, V, 13 *init.* VI, *med.* modeſte rem ferre. *it.* το μηδεν τινος φ. V, 1. inſolentiam rei. *it.* IX, 6. θανατον. — IX, 33. οργην τινος. — φ. χαριν, II, 32 *extr.* gratificor. — φερειν αισχυνην τινι, I, 21 *extr.* XIV, 7 *extr.* ignominiae eſſe alicui; ignominiam gignere. — φερειν, VIII, 14 *init. not.* — φερει η οδος δια Θετταλιας, III, 1. — φερομαι τα πρωτα, II, 41 *med.* primas fero. — φερομαι το πλεον, VII, 19. ſuperior ſum, vinco.

φευγω, XIII, 28 *med. et not.* reus ſum; *plenius*, δικην, XIII, 42 *in. idem.*

φηγινος, IV, 18 *med.* fagineus.

φημη, III, 25 *extr.* XIV, 30. fama. — *de ſiniſtra*, X, 13 *extr.* — V, 21. fabula.

φημι, II, 1 *med.* adfirmo. φασι, dicitur. VIII, 13. IX, 1 *cet.*

φθανω, III, 18. euaneſco, praetereo. III, 47 *init.* VII, 8. XIV, 22 *extr.* praecedo. — το φθανον, XIV, 6. praeteritum.

φθειρ, IV, 28 *in.* pediculus.

φθειριαω, V, 2. morbo pediculari laboro.

φθειρω, II, 25 *med.* XIV, 27. interficio, deleo.

φθονȣμαι, II, 12 *med.* inuidetur mihi.

φθονερος, II, 13 *med.* inuidus.

φθονος,

Digitized by Google

φθονος, III, 17 *med.* XII, 9 *in.* inuidia.
φιαλη, II, 22 *med.* 32 *med.* phiala, poculum.
φιλανθρωπως, II, 7 *in.* humaniter.
φιλελλην, V, 11 *med.* IX, 1 *in.* Graecis fauens.
φιλεργος. το φιλεργον, XIII, 1 ſedulitas.
φιλεργως, XII, 45. diligenter.
φιλεω, I, 15 *med.* IX, 26 *med.* XII, 1 *med.* oſculor. — φιλει, XII, 1 *med.* ſolet. *lat.* amat. *Sic* XIII, 33. — φιλεω, XIV, 37. placet mihi ὁραν.
φιλια, XII, 1 *med.* amicitia.
φιλογελως, XIII, 18. riſui deditus.
φιλογυμναστεω, IX, 3 *med.* amo gymnaſticam.
φιλοδοξια, XIV, 1. ſtudium gloriae.
φιλοδωρος, IX, 1. liberalis.
φιλοθηρεω, IX, 3 *med.* lubenter venor.
φιλοικτιρμων, XIII, 31. miſericors. — το φιλοικτιρμον, I, 30 *extr.* animus ad miſericordiam propenſus.
φιλοινος, III, 13 *init.* amans vini.
φιλοκαλος, II, 4 *init.* III, 24 *extr.* omnis pulcri et honeſti amans.
φιλοκινδυνος, XII, 23. amans periculi *i. e.* audaciſſimus.
φιλοκοσμος, XII, 1 *med.* amans ornatus.
φιλονεικεω, II, 24 *med.* amice contendo. προς τινα, XII, 53. contendo cum aliquo.
φιλονεικια, I, 24 *med.* XIII, 44. contentio, certatio.
φιλομουσος, II, 21 *init.* amicus poetarum.
φιλοπονος, I, 12. laboris amans, ſtudioſus, laborioſus.
φιλοπονως, V, 10 *init.* ſtudioſe.
φιλοποτης, II, 41 *in.* IV, 16. homo bibulus.
φιλοτεχνεω, II, 2 *extr.* amo de arte aliqua diſſerere, tamquam eius ſtudioſus.
φιλοτης, II, 4 *extr.* amicitia.
φιλοτησια, I, 16 *extr.* propinatio. — XII, 49 *med.* potio ad contrahendam amicitiam oblata.
φιλοτιμεομαι, III, 1 *med.* IX, 9 *extr.* 29 *med.* ſtudioſe et ambitioſe curo, vel adfecto.
φιλοτιμια, III, 19 *extr.* XII, 9 *med.* contentio.
φιλοτιμος. το φιλοτιμον, XII, 16. ambitio, ſtudium gloriae.
φιλοτιμως, III, 19 *med.* contentioſe.
φιλοφρονεω, XII, 1 *med.* familiariter demulceo.
φιλοχρηματια, III, 10 *med.* pecuniae amor.
φιλοχρηματος, VIII, 2 *med.* auarus.

Digitized by Google

φλεγω, I, 10 extr. irritamentum amoris, XII, 1 extr. vis amoris.
φιλυρινος, XIV, 12. tabella tiliacea.
φιλῳδος, I, 14 med. cantus amans.
φλυαρως, I 28 extr. inepte.
φλυαριας, II, 10 extr. nugae, ineptiae.
φλογινος. φλογινα ſcil. ἱματια, IX, 3 med. veſtimenta, e colore flammas referente ſic dicta.
φλογωδης, XII, 1 med. ardens.
φλοξ, V, 6 med. flamma.
φλυκταινα, IX, 24 med. puſtula, tumor.
φλυω, III, 41 init. vbi vid. not.
φοβουμαι, III, 43 med. timeo.
φοβεω, XII, 23 extr. terreo.
φοινικις, VI, 6 med. veſtimentum purpurei coloris.
φοινισσω, XIII, 1 med. rubro tingo colore.
φοινιξ, I, 31 extr. palma fructus.
φοιταω, II, 21 in. eo.
φοναω, II, 44 med. caedem ſpiro. — III, 9 extr. ἐξ Αρεος, Martis ſpiritus plenus c. f.
φονικος, IV, 11 med. XIV, 41. το φονικον, II, 1 med. VI, 8. animus ad caedem propenſus.
φονος, II, 17 extr. caedes.
φορα, VII, 23 extr. impetus.
φορεω, III, 19 med. fero,
φορος, II, 10 extr. quid ſit, XI, 9.
φορτικος, I, 28 extr. II, 18 med. XII, 13. moleſtus, non ferendus.
φορτιον, IX, 14 med. onus.
φρασσω, VI, 12. munio.
φραστικος. δυναμις φραστικη, III, 1 in. dicendi facultas.
φρονεω, XII, 35. μεγα, ſuperbio, δια τι. — II, 19 med. μεγα φρ. επι τινι, III, 28. 29. II, 27. — μεγα φρον., ὅτι, XIV. 28. φρονουντες, XIV, 29. ſapientes.
φροντιζω, curo — ὀλιγον, IX, 11. viliſpendo, ὑπερ τινος. — τινος, XIV, 11. rei vaco.
φροντις, I, 33 extr. cura.
φρουρα, III, 14 med. praeſidium. VI, 6. excubiae. IX, 13 extr. cauea, de beſtia.
φρουρος, II, 14 med. cuſtos.
φυγας, IV, 8 extr. fugitiuus.
φυλαττω, II, 4. 17 med. III, 35 extr. obſeruo. — νομον, II, 31 extr. ſeruo legem. — φυλαττομαι τι, I, 5. ab aliquo mihi caueo. III, 45. XIV, 19. vito, τι. IX, 21. ſeruo, cuſtodio.
φυλλον, IV, 17 med. XIII, 26 extr. folium.
φυμα, XII, 1 init. verruca.
φυσις, VIII, 11. natura. II, 13. indoles.
φυτεια, III, 40. extr. plantatio.
φυτον, II, 14 med. planta.
φυω, I, 1 extr. ibi not. — I, 31 med. creſco. III, 10. ſum.

ſum. — αλλοτριως προς τι πεφυκα, II, 40 *init.* abhorreo a re.

Φωλευω, III, 42 *med.* lateo.

Φωνη, III, 12 *med.* VIII, 1. vox, vocabulum. IV, 8 *med.* dictum. — IV, 8. 20 *extr.* dialectus.

Φωνημα, XII, 1 *med.* vox.

Φωραω, I, 34 *extr.* deprehendo. — Φωραθεις μεγαλοφρων ων, III, 6 *init.* repertus eſt generoſo animo.

Φως, III, 1. X, 3. lux, dies.

X

Χαιρω. χαιρε, IV, 17 *med.* ſalue. — *Sic* χαιρειν *in initio literarum ſolemne; Lat.* ſalutem, I, 25 *in.* — χαιρειν τινι, II, 13 *med.* VIII, 4. IX, 4. delectari re. — μακρα χαιρειν Φρασας, IV, 6 *in.* valedicens Alexandro. *Simil.* XIV, 30 *extr. et* XII, 1 *init.* μακρα χαιρειν ιατρῳ, dimittere medicum.

χαλεπαινω, III, 32. XII, 1. moleſte fero.

χαλινος, IX, 16 *med.* frenum.

χαλκης, VIII, 16 *extr.* aeneus.

χαμευνη, IX, 24. ſtramen humi ſtratum.

χαριζομαι, II, 21 *extr.* 41 *med.* gratificor, munero. τινι, XII. 1. *ter.* XIV, 45. in gratiam alicuius agere.

χαρις, XII, 41. gratia. XIII, 33 *extr.* venuſtas. — ων χαριν, II, 13 *init.* quorum gratia. — χαριτας αποδιδοναι, IV, 5 *in.* gratias referre. *Vid. et infra* χαριτες.

χαριστηρια, XII, 1 *med.* ſacrificia, quibus diis gratiae referebantur pro acceptis beneficiis, *vid. Xenoph. Cyrop.* IV, 1. 2.

Χαριτες, XII, 1 *init.* XIII, 1 *med.* Charites, Gratiae.

χασμα, III, 18 *med.* hiatus, vorago.

χαυνον μελος, XIV, 7 *med.* membrum fluxum, *vid. not.*

χειλος, X, 21 *med.* XIII, 3 *med.* labium.

χειμεριος, VII, 13. hibernalis.

χειμων, VIII, 5 *init.* tempeſtas.

χειρ, VI, 2. manus.

χειρονομειν, XIV, 22 *med.* manuum iactatione et digitorum compoſitione ſenſa animi ſibi inuicem declarare.

χειρουμαι, IV, 5 *med.* XII, 1 *extr.* ſubigo, vinco. IV, 9. capio. — τινα, XIV, 49. ſibi deuincire aliquem.

χειρουργεω, IX, 11 *med.* tracto, exerceo.

χειρουργια, II, 44 *init.* XII, 41. pictura. — XIV, 37. ars manuaria.

χελιδων, XII, 20. hirundo.

χελωνη, I, 6 *init.* teſtudo.

Χερρονησος, XII, 35. peninſula, *vid. not.*

χερσαιος,

Digitized by Google

Φίλτρον, I, 30 *extr.* irritamentum amoris, XII, 1 *extr.* vis amoris.

Φιλύρινον, XIV, 12. tabella tiliacea.

Φιλ[illegible], I, 18 *med.* [illegible]

[illegible], I, 2[illegible] *extr.* [illegible]

[illegible], I, [illegible]

[illegible]

Φορὸς, II, 10 *extr.* *quid ſit*, XI, 9.

Φορτικὸς, I, 28 *extr.* II, 18 *med.* XII, 13. moleſtus, non ferendus.

Φορτίον, IX, 14 *med.* onus.

Φράττω, VI, 12. munio.

Φραστικὸς. δύναμις φραστικὴ, III, 1 in. dicendi facultas.

Φρονέω, XII, 35. μεγα, ſuperbio, δια τι. — II, 19 *med.* μεγα φρ. επι τινι, III, 28. 29. II, 27. — μεγα φρον., ὅτι, XIV. 28. Φρονοῦντες, XIV, 29. ſapientes.

Φροντίζω, curo — ὀλιγωρῶ, IX, 11. vilipendo., [illegible] τι[illegible] — [illegible], XIV, 11. rei [illegible].

Φροντὶς, I, [illegible] *extr.* cura.

[illegible], III, [illegible] reſidi-[illegible]

[illegible]

ſum. — αλλοτριως προς τι πεφυκα, II, 40 *init.* abhorreo a re.

φωλευω, III, 42 *med.* lateo.

φωνη, III, 12 *med.* VIII, 1. vox, vocabulum. IV, 8 *med.* dictum. — IV, 8. 20 *extr.* dialectus.

φωνημα, XII, 1 *med.* vox.

φωρασω, I, 34 *extr.* deprehendo. — φωραθεις μεγαλοφρων ων, III, 6 *init.* repertus eſt generoſo animo.

φως, III, 1. X, 3. lux, dies.

X

Χαιρω. χαιρε, IV, 17 *med.* ſalue. — *Sic* χαιρειν *in initio literarum ſolemne;* ſalutem, I, 25 *in.* — … τινι, II, 13 *med.* … IX, 4 delectari re. … χαιρειν … IV, … dicer… ro. … IV, … *et* … ειν … n. … 1. … n. …

gratia. — χαριτας αποδιδοναι, IV, 5 *in.* gratias referre. *Vid. et infra* χαριτες.

χαριστηρια, XII, 1 *med.* ſacrificia, quibus diis gratiae referebantur pro acceptis beneficiis, *vid. Xenoph. Cyrop.* IV, 1. 2.

Χαριτες, XII, 1 *init.* XIII, 1 *med.* Charites, Gratiae.

χασμα, III, 18 *med.* hiatus, vorago.

χαυνον μελος, XIV, 7 *med.* membrum fluxum, *vid. not.*

χειλος, X, 21 *med.* XIII, 3 *med.* labium.

χειμεριος, VII, 13. hibernalis.

χειμων, VIII, 5 *init.* tempeſtas.

χειρ, VI, 2. manus.

χειρονομειν, XIV, 22 *med.* manuum iactatione et digitorum compoſitione ſenſa animi ſibi inuicem declarare.

χειρουμαι, IV, 5 *med.* XII, 1 *extr.* ſubigo, vinco. IV, 9. capio. — τινα, XIV, 49. ſibi deuincire aliquem.

χειρουργεω, IX, 11 *med.* tracto, exerceo.

χειρουργια, II, 44 *init.* XII, 41. pictura. — XIV, 37. ars manuaria.

χελιδων, XII, 20. hirundo.

χελωνη, I, 6 *init.* teſtudo.

Χερρονησος, XII, 35. peninſula, *vid. not.*

χερσαιος,

Digitized by Google

φιλτρον, I, 30 *extr.* irritamentum amoris, XII, 1 *extr.* vis amoris.
φιλυριον, XIV, 12. tabella tiliacea.
φιλῳδος, I, 14 *med.* cantus amans.
φλαυρως, I 28 *extr.* inepte.
φληναφος, II, 10 *extr.* nugae, ineptiae.
φλογινος. φλογινα *ſcil.* ἱματια, IX, 3 *med.* veſtimenta, e colore flammas referente ſic dicta.
φλογωδης, XII, 1 *med.* ardens.
φλοξ, V, 6 *med.* flamma.
φλυκταινα, IX, 14 *med.* puſtula, tumor.
φλυω, III, 41 *init.* *vbi vid. not.*
φοβεομαι, III, 43 *med.* timeo.
φοβεω, XII, 23 *extr.* terreo.
φοινικις, VI, 6 *med.* veſtimentum purpurei coloris.
φοινισσω, XIII, 1 *med.* rubro tingo colore.
φοινιξ, I, 31 *extr.* palma fructus.
φοιταω, II, 21 *in.* eo.
φοναω, II, 44 *med.* caedem ſpiro. — III, 9 *extr.* εξ Αρεος, Martis ſpiritus plenus c. ſ.
φονικος, IV, 11 *med.* XIV, 41. το φονικον, II, 1 *med.* VI, 8. animus ad caedem propenſus.
φονος, II, 17 *extr.* caedes.
φορα, VII, 23 *extr.* impetus.
φορεω, III, 19 *med.* fero,
φορος, II, 10 *extr.* *quid ſit*, XI, 9.
φορτικος, I, 28 *extr.* II, 18 *med.* XII, 13. moleſtus, non ferendus.
φορτιον, IX, 14 *med.* onus.
φρασσω, VI, 12. munio.
φραστικος. δυναμις φραστικη, III, 1 *in.* dicendi facultas.
φρονεω, XII, 36. μεγα, ſuperbio, δια τι. — II, 19 *med.* μεγα φρ. επι τινι, III, 28. 29. II, 27. — μεγα φρον., οντι, XIV. 28. φρονουντες, XIV, 29. ſapientes.
φροντιζω, curo — ολιγον, IX, 11. vilipendo, υπερ τινος. — τινος, XIV, 11. rei vaco.
φροντις, I, 33 *extr.* cura.
φρουρα, III, 14 *med.* praeſidium. VI, 6. excubiae. IX, 13 *extr.* cauea, *de beſtia.*
φρουρος, II, 14 *med.* cuſtos.
φυγας, IV, 8 *extr.* fugitiuus.
φυλαττω, II, 4. 17 *med.* III, 35 *extr.* obſeruo. — νομον, II, 31 *extr.* ſeruo legem. — φυλαττομαι τι, I, 5. ab aliquo mihi caueo. III, 45. XIV, 19. vito, τι. IX, 21. ſeruo, cuſtodio.
φυλλον, IV, 17 *med.* XIII, 26 *extr.* folium.
φυμα, XII, 1 *init.* verruca.
φυσις, VIII, 11. natura. II, 13. indoles.
φυτεια, III, 40. *extr.* plantatio.
φυτον, II, 14 *med.* planta.
φυω, I, 1 *extr.* *ibi not.* — I, 31 *med.* creſco. III, 10. ſum.

Digitized by Google

ſum. — αλλοτριως προς τι πεφυκα, II, 40 *init.* abhorreo a re.

Φωλευω, III, 42 *med.* lateo.

Φωνη, III, 12 *med.* VIII, 1. vox, vocabulum. IV, 8 *med.* dictum. — IV, 8. 20 *extr.* dialectus.

Φωνημα, XII, 1 *med.* vox.

Φωραω, I, 34 *extr.* deprehendo. — Φωραθεις μεγαλοφρων ων, III, 6 *init.* repertus eſt generoſo animo.

Φως, III, 1. X, 3. lux, dies.

X

Χαιρω. χαιρε, IV, 17 *med.* ſalue. — *Sic* χαιρειν *in initio literarum ſolemne; Lat.* ſalutem, I, 25 *in.* — χαιρειν τινι, II, 13 *med.* VIII, 4. IX, 4. delectari re. — μακρα χαιρειν Φρασας, IV, 6 *in.* valedicens Alexandro. *Simil.* XIV, 30 *extr. et* XII, 1 *init.* μακρα χαιρειν ιατρῳ, dimittere medicum.

χαλεπαινω, III, 32. XII, 1. moleſte fero.

χαλινος, IX, 16 *med.* frenum.

χαλκης, VIII, 16 *extr.* aeneus.

χαμευνη, IX, 24. ſtramen humi ſtratum.

χαριζομαι, II, 21 *extr.* 41 *med.* gratificor, munero. τινι, XII. 1. *ter.* XIV, 45. in gratiam alicuius agere.

χαρις, XII, 41. gratia. XIII, 33 *extr.* venuſtas. — ων χαριν, II, 13 *init.* quorum gratia. — χαριτας αποδιδοναι, IV, 5 *in.* gratias referre. *Vid. et infra* χαριτες.

χαριστηρια, XII, 1 *med.* ſacrificia, quibus diis gratiae referebantur pro acceptis beneficiis, *vid. Xenoph. Cyrop.* IV, 1. 2.

Χαριτες, XII, 1 *init.* XIII, 1 *med.* Charites, Gratiae.

χασμα, III, 18 *med.* hiatus, vorago.

χαυνον μελος, XIV, 7 *med.* membrum fluxum, *vid. not.*

χειλος, X, 21 *med.* XIII, 3 *med.* labium.

χειμεριος, VII, 13. hibernalis.

χειμων, VIII, 5 *init.* tempeſtas.

χειρ, VI, 2. manus.

χειρονομειν, XIV, 22 *med.* manuum iactatione et digitorum compoſitione ſenſa animi ſibi inuicem declarare.

χειρουμαι, IV, 5 *med.* XII, 1 *extr.* ſubigo, vinco. IV, 9. capio. — τινα, XIV, 49. ſibi deuincire aliquem.

χειρουργεω, IX, 11 *med.* tracto, exerceo.

χειρουργια, II, 44 *init.* XII, 41. pictura. — XIV, 37. ars manuaria.

χελιδων, XII, 20. hirundo.

χελωνη, I, 6 *init.* teſtudo.

Χερρονησος, XII, 35. peninſula, *vid. not.*

χερσαιος,

Digitized by Google

χερσαιος, I, 5 *in.* terreſtris.
χην, IX, 39 *extr.* anſer.
χιτων, I, 16. VII, 13. tunica.
χιτωνισκος, VII, 9 *extr.* tunica.
χιων, VII, 6 *init.* nix.
χλαμυς, II, 14 *extr.* veſtis propria ducum.
χλοαζω, III, 1 *med.* vireo.
χλωρος, viridis. — τα χλωρα, XIII, 16 *med.* viridia, — *Köppen in Blumenleſe* T. II, Lied d. Sapph. V, v. 14. χλωρον — *notare putat colorem oris pallidum* flauo *et ſubuiridi commiſtum et adfectibus vehementioribus, v. c. ira, metu exortum. Vnde Homer. paſſim* χλωρον δεος.
χοινιξ, I, 26. *not.*
χοιρος, II, 11 *extr.* porcus.
χορδη, III, 32 *init.* chorda.
χορεια, chorea, ſaltatio. III, 42 *med.* Βακχεια, bacchatio.
χορηγεω, IV, 19. XII, 1 *med.* praebeo, ſubminiſtro.
χους, I, 26. *not.* II, 41 *med.* lagena. ἑορτη χοων.
χραομαι, I, 2. IV, 17 *extr.* V, 1. VIII, 6. XII, 1. vtor, adhibeo. — χρησθαι βιαιως τοις ὑπηκοοις, II, 20. violenter tractare ſubditos. — χρησθαι βιῳ μεταβολαις ποικιλαις, IX, 8. multas vitae viciſſitudines perpeti, experiri — αφελεστερον χρησθαι τῳ καλλει, VII, 1. negligenter curare pulcritudinem; *ſimil.* XII, 1 *med.* καπηλικως τῳ καλλει χρησθαι, formam pulcram venalem reddere.
χραω, XIV, 10. commodo.
χρεια, IX, 30. XIV, 24. vſus. III, 17. I, 19. vtilitas. — χρειαι ναυτικαι, II, 10. neceſſaria nautica.
χρεμετιζω, II, 3 *med.* XII, 46. hinnio.
χρημα, *circumſcriptioni inſeruit* I, 3. *ibi not.* II, 13 *extr.* 14 *med.* — χρηματα, III, 6 *med.* XI, 9 *med.* res familiares, pecuniae, I, 10. XI, 5. res ſacrae.
χρηματιζω, II, 15 *med.* III, 4 *init.* IX, 3 *in.* de republica ago. — χρηματιζομαι, II, 13 *med.* pecuniam mihi comparo. III, 23 *med.* IV, 12. res ago.
χρηματισμος. χρηματισμους ποιειν, IX, 13. agere, *i. q.* χρηματιζειν.
χρησις, vſus, IV, 3 *extr. ibique not.*
χρησμος, II, 32 *extr.* XII, 28. oraculum.
χρηστηριον, III, 45 *init.* oraculum.
χρηστος, III, 10 *med.* bonus, vtilis.
χρηστοτης, I, 30 *extr.* bonitas, comitas.
χριω, XII, 18. vngo, illino.
χρισμα, III, 13 *extr.* vnguentum.

χροια,

Digitized by Google

χρωμα, color, I, 1 *med. not. quomodo differat a βαμμα.*

χρονιστος, diuturnus, III, 43 *med.* diu ceſſans.

χρονος. χρονῳ ὑστερον, I, 24 *med.* XIII, 2 *init.* aliquando poſterius.

χρυσοπους, VIII, 7. aureo pede.

χρυσους, XI, 9 *med.* aureus.

χρως, cutis. εν χρῳ κεκαρτο την κεφαλην, XI, 10 *med.* ad cutem vsque raſum eſt caput.

χυδην, XIII, 1 *med.* fuſe.

χωλος, XI, 9 *med.* claudus.

χωνη, II, 41 *med.* infundibulum.

χωρα, IX, 16. regio.

χωρεω, capio, I, 3 *med.* 32 *med. ſed vid. not.* II, 41 *med.* — ὁσον ἡ ψυχη χωρει, III, 9 *init.* quantum animus ſufficit. — χωρειν ὁμοσε τῳ θυμῳ, IV, 24. irae obuiam ire, repugnare.

χωριον, XIV, 44. ager, praedium.

χωριτικος ανηρ, IX, 27. ruſticus, *ſec. Suidam*, χωριτης· αγροικος, αγροτης.

χωρος, III, 1 *in.* IV, 8 *med.* locus.

Ψ

ψαλτης, IX, 36 *in.* citharista.

ψελλιον, I, 22 *med.* II, 14 *med.* armilla.

ψαυω, XII, 41 *extr.* tango, τινος.

ψευδος, V, 21. mendacium.

ψηφιζω, III, 17 *med.* populum in ſuffragia mitto. — ψηφιζομαι, II, 9 *init.* iudico. II, 19 *med.* V, 12 *init.* τινα θεον, decreto publice facto inter deos referre.

ψηφισμα, II, 9. decretum, conſultum.

ψηφος, XIII, 38 *med.* lapillus. — ψηφον αγειν καταδικαζουσαν, I, 34 *med.* damnare.

ψιθυριζω, IX, 17 *init.* murmuro, inſuſurro in aures.

ψιλος, IV, 28 *med.* V, 2. nudus.

ψιλουμαι, XI, 4 *init.* caluus ſum.

ψιλωσις, XI, 4 *med.* caluities.

ψογερος, III, 2. 7. homo ad reprehendendum propenſus.

ψογος, III, 40 *med.* vituperium.

ψυχαγωγεω, II, 39 *med. not.*

ψυχαομαι, III, 1 *med.* refrigero.

ψυχη, vita, XIII, 2. 20. XIV, 24 *med.*

ψυχος, frigus. — κατα ψυχος, III, 1 *med.* aura ſubfrigida ſpirante.

Ω

ᾠδικος, XIV, 30 *init.* canorus.

ὠδινες, II, 7 *med.* IV, 1 *med.* XII, 1 *init.* dolores e partu. —

Digitized by Google

ta. [illegible] ἐκ ὠδινων, X, 3. è partu.
ὠδινω δεκακις, I, 14 *init.* decies paro.
ᾠδος, VII, 2 *med.* cantor.
ὠθεω, III, 44 *med.* trudo.
ὠμος, X, 11 *in.* XII, 22. humerus.
ὠμος, XII, 37. crudus.
ὠνεομαι, III, 27. X, 9 *extr.* emo.
ὡρα, I, 21. tempus eſt. II, 17 *extr.* IX, 16. anni tempus, — II, 4 *in.* 14 *med.* 34 *extr.* pulcritudo.
ὡραιος, II, 33 *extr.* XII, 1 *extr.* puber, maturus; *ſic* ὡραια γαμω παρθενος, IV, 1 *med.* matura virgo. — III, 12 *in.* 30 *init.* VII, 1 *init.* IX, 39. pulcer.
ὡς, II, 3 *extr.* IV, 8. quaſi. ὡς ἔτι καλλιστα, modo longe pulcerrimo. — ὡς ἐνι μαλιστα, XII, 21. quam fieri maxime poteſt — V, 2. fere, propemodum, *vid. not.* — *Cum Accuſatiuo, vbi intell.* προς. VIII, 2 *med.* vsque. — *Cum Infinitiuo*, III, 1 *med.* 19 *extr.* XII, 44 *in.* ita vt. — ὡς *intell. ad Infinit.* XIV, 4 *extr.*
ὡστε, *cum Infinitiuo*, I, 6 *med.* III, 13 *med.* — *ſubintell.* IX, 15.
ὠφελιμος, XII, 54 vtilis.

INDEX

Digitized by Google

INDEX GRAMMATICVS.

A

Accuſatiuus, abſolutus, II, 13 *med.* IV, 20 *med.*
— ſequitur Verba cum εὖ, κακῶς, cet. iuncta, II, 16 *extr.*
Actiuum pro Paſſiuo, vel Medio, I, 15 *med.*
Adiectiua verbalia in ικος deſinentia ſaepe ſcientiam et artem ſignificant, I, 2 *init.* 12 *in.*
— pro Aduerbiis, I, 11. 13. III, 14 *med.* 19 *init.* VII, 13. IX, 14 *med. not.* X, 18 *med.*
Aduerbia cum Genitiuo, II, 23 *in.* III, 18 *med.* IX, 18. X, 18 *med.* et *not.* XII, 1 *med.*
— pro Adiectiuis, III, 18 *med.*
Age, I, 30 *med. not.*
Anacoluthon, I, 5 *in.* II, 11 *init.* et *not.* *ibid.* 13 *med.* et *fin.* III, 5. 16 *in.* V, 10 *extr.* 17 *init.* X, 16. 17. 18 *med.* 21 *extr.* XII, 46 *med.*
Adpoſitio, XII, 1 *med.* p. 225.
Articulus cum Infinitiuo, quid ſignificet, I, 32 *med. not.*
Articulus poſtpoſitiuus cum Nom. anteced., eodem caſu conuenit, non habita Verbi ſequ. ratione, XII, 49 *extr.* XIII, 2 *med.*
— praepoſitiuus, loco οὗτος, II, 1 *in.* XIII, 1 *extr.*
Augmentum e Plusquamp. Paſſ. abeſt, XII, 1 *med.*

C

Conſtructio duriſſima, XII, 46 *med.*

D

Datiui conſequentiae, I, 33 *med. not.* X, 21 *init.*
Datiuus commodi, II, 20 *med.* XII, 25 *med.* et *not.*
— Paſſiuis iunctus, I, 1. *not.*
— Praeteritis Paſſ. iungitur, I, 34 *med. not.*

E

Ellipſis Participiorum, I, 1 *extr.*
— τοῦ ἑαυτοῦ, I, 16 *in.*
— τὰ χρήματα, II, 10 *extr. not.*

Ellipſis Nominis e praecedentibus eliciendi, XIV, 32 *et not.*

— τα ειναι, vel Participii ων, I, 1 *extr.*

Enallage Numeri, I, 14 *extr.* 25 *extr.* III, 1 *med.* 10 *extr.* V, 18 *init. et not.* vid. *Numerus.*

F

Futurum Medii pro Futuro Paſſiuo, VII, 10 *extr.*

G

Genitiui conſequentiae, I, 33 *med. not.*

H

Habeo, quod, I, 32 *med.*

Hyperbaton, VII, 18. *vid. not.*

I

Indicatiuus pro Optatiuo, XIV, 47 *extr. et not.*

Infinitiuus Graecorum ſaepe locum habet Supini Latini, et aeque paſſiue atque actiue occurrit poſitus, I, 20 *init.* 32 *med.* II, 10 *med. not.* XIII, 1 *med.* 2 *init.*

— per *vt* reſoluitur, II, 40 *extr.* VI, 1 *med.* 14 *med.* IX, 18 *not.* XIII, 1 *init.*

— loco Accuſatiui, III, 1 *med.*

Infinitiuus cum Nominatiuo, III, 29. V, 17. VII, 5. XII, 1 *init.* XIV, 18 *extr.*

— Pro Gerundio in *dum*, I, 32 *med.* XII, 1 *med.* 21 *extr.* XIII, 20. 23.

— in decretis et legibus, XIV, 7 *in.*

L

Locutiones a plebe vſurpatae, XIV, 33. *et not.*

M

Mutatio, vid. *Enallage.*

N

Negatio iteratione augetur, XIV, 43 *med. not.*

Nomina collectiua cum Verbo Plur. XIV, 22 *med. not.*

Nominatiui conſequentiae, I, 33 *med. not.* VII, 1.

Nominatiui elliptici mutatio, XIII, 16 *init. not.*

Nominatiuus cum Infinitiuo, vid. *Infinit.*

— vel ex praecedd. repetendus, III, 6 *not.* vel ex ſolo ſenſu intelligendus, XIII, 40 *med. et not.*

— Participii abſolutus, XIV, 30.

Numerus Pluralis, Nominis Neutr. Gen. Verbo Sing. Num. iungitur, I, 34 *med. et not.*

Nume-

Digitized by Google

Numerus Pluralis Nominis Neutr. cum Nomine Generis alius, quam Neutr. Gen. I, 26. *vid. not.*

— Dualis cum Plurali coniunctus, I, 25 *extr.*

— Pluralis cum Singulari, III, 1 *med. not.*

O

O, forma Datiui, II, 13 *med.* XII, 1 *init.* 12 *extr.* XIII, 1 *in.*

P

Pars pro toto, II, 30 *med.*

Participium cum Nom. τις, vel Particulis interrog. II, 21 *med.* XIV, 47.

— intelligendum, II, 42 *med.*

— pro Infinitiuo, III, 2 *extr. not.* IX, 35.

— cum Verbo *eſſe*, pro Verbo ipſo finito, XII, 23 *extr.*

— ἀκιών, ἀνύσας, etc. cum Verbo finito, XIII, 33 *med. not.*

Particulae duae eiusdem ſignificatus coniunctae, I, 2 *med.*

Paſſiua pro Actiuis, I, 15 *extr.* II, 42 *init.* XII, 29.

Paſſiuis Datiuus iungitur, I, 1 *in.*

Permutatio Praepoſitionum περὶ et παρὰ, I, 1. *not.*

Pleonaſmus ſpecioſus, I, 30.

Plusquamperfectum ſaepe cum Augmento Perfecti, III, 19 *med.*

Praepoſitio, a Verbo ſuo ſeiuncta, VII, 5 *med.*

— ponitur, vbi poterat abeſſe, I, 1 *extr. not.* X, 2.

Pronomen reciprocum ad omnes Perſonas ponitur, I, 21 *med. not.*

— illi praecedit Verbo, quo refertur, XIII, 1 *init.*

— referendum ad Nomen in praecedentibus latens, I, 31 *init.*

R

Repetitio, XIII, 1 *med. ſed vid. not.*

— eiusdem rei per καὶ πάλιν deſignatur, I, 4 *extr.*

— vocum, I, 30. *et not.; vid. ad* VIII, 9 *med. not.*

S

Senſum Graeci magis reſpiciunt, quam vocabulum praemiſſum, VIII, 9 *init. extr. not.* et IX, 33 *init.*

Sextarius, *quid fuerit*, I, 26. *not.*

Syneſis, XIV, 15 *extr. not.*

T

Tempus, Praeſens pro Futuro, I, 16 *extr. not.*

Digitized by Google

V

Verba, vſum ſignificantia, Datiuo iunguntur, I, 2 *med.*

— dicendi, cum Infinitiuo conſtructa, *iubendi* ſignificatu adhibentur, XIV, 15. 38. *not.*

— *ἱστάναι*, *παριστάναι*, *ἀνιστάναι*, poteſtatem *auxiliandi* ſaepe continent, II, 17 *extr.* conf. I, 30 *extr. not.*

Verba petendi duplicem Accuſatiuum habent, I, 24 *med. not.*

— tranſitiua intranſitiue ſeu neutraliter adhibentur, I, 6. *not.*

Verbum in Sing. Num. Nomini Plural. Numeri adiunctum, vid. *Numerus.*

Z

Zeugma, vid. *Anacoluthon.*

ERRATA.

Vim corrigendorum, lector beneuole! paullo copioſius accreviſſe minus mireris, quum audiueris, editori ob longinquitatem preli, plagulas inſpiciendi, prelo non niſi plane relicto, facultatem fuiſſe.

PARS I.

Pag. 2. *col.* 1. *lin.* 30. *haec nota deleatur.*

— 2 — 1 — 35. *pro* puncto *pon.* ſemicol.

— 2 — 2 — 15. *haec nota deleatur.*

— 2 — 2 — 29. *pro* punct. *pon.* comma.

— 7 — 1 — 37. *pro* quo *leg.* que

— 18 — 2 — 23. *pro* Attic. *leg.* Arcad.

— 20 — 1 — 27. *pro* ευνφ. *leg.* συνφ.

— 20 — 2 — 23. *poſt* Cyr. I. *leg.* 1.

— 20 — 2 — 25. *pro* Fabul. *leg.* Faber

— 23 — 1 — 20. *pro* Thoodoro *leg.* Theodoro

— 23 — 2 — 38. *pro* ſandali-ger *leg.* ſandaliger.

— 25 — 1 — 21. *pro* delicatae *leg.* delicate

— 26 — 2 — 34. *pro* fuit *leg.* fecit

— 27 — 1 — 22. *pro* Απολλον *leg.* Απολλων.

— 27 — 1 — 24. *pro* Ποσειδον *leg.* Ποσειδων.

— 27 — 1 — 31. *pro* Τυρριν *leg.* Τυρρην.

— 27 — 1 — 33. *pro* Tyrthen. *leg.* Tyrrhen.

— 27 — 2 — 31. *pro* Iſmenius *leg.* Iſmenias

— 28 — 2 — 32. *pro* oratione *leg.* orationi

— 29. *lin.* 4. *pro* τοινεν *leg.* τοινυν.

— 30 *col.* 2. *lin.* 21. *pro* Rambachius *leg.* Rambachio

— 31 — 1 — 35. *pro* 23 *leg.* 32.

— 32 — 1 — 24. *pro* 56 *leg.* 57.

— 32 — 2 — 15. *pro* et *leg.* ex

— 34 — 2 — 22. *poſt* affecerunt *pon.* et

— 39 — 2 — 11. *pro* φλαυρς *leg.* φλαυρος

— 40. *lin.* 12. *pro* αιτιος *leg.* αιτιος

— 41. *col.* 2. *lin.* 15. *ab infr. pro* XI *leg.* IX

— 41 — 2 — 7. *ab infr. pro* 171 *leg.* 172

— 44 — 2 — 25. *poſt* VIII *pon.* 15. De

— 44 — 2 *lin. ſequ. poſt* ferocire *leg.* Xen.Cyr. *et poſt* 5 add. 62.

— 44 — 2 — 29. *poſt* 4, 14. *add.* it. ſtuprare Noſt. III, 12.

— 45 — 2 — 6. *pro* quae *leg.* qui

— 46 — 1 — 2. *ab infr. pro* II *leg.* VI

— 48 — 1 — 13. *ante* Kuhn. *pon.* Io.

— 48 — 1 — 8. *ab infr. pro pro leg.* pro. *et poſt* manibus *pon.* hoc

— 56 — 1 — 7. *poſt* quia *pon.* ſic

— 65 *lin.* 3. *pro* ῃ *leg.* ῇ

Pag. 69. *col.* 1. *lin.* 8. *pro* Μιτυληναιος *leg.* Μιτυληναιες

— 70 — 1 — 26. *pro* πειθυς *leg.* πενθυς

— 71 — 2 — 22. *pro* pendet *leg.* pendeat

— 72 — 2 — 14. *pro* ηραθαι *leg.* ηραθη

— 89 — 1 — 30. *pro* humanit. *leg.* inhumanit.

— 90 — 2 — 13. *pro* et notat *leg.* eum notat

— 93 — 2 — 2. *ab infr. pro* εξ αυτυ *leg.* εξ αυτων

— 94 — 2 — 23. *pro* Aegei *leg.* Aegaei *et ſic paſſim.*

— 96 — 2 — 4. *ab infr. pro* δεκα *leg.* δεκαδι

— 99 — 1 — 5. — — *p.* Plataeam *l.* Plataeas

— 105 — 2 — 30. *poſt* adgreſſuri *inſer.* ſe.

— 107 — 2 — 2. *ab infr. pro* prouidentia *leg.* prouidentiae

— 110 — 2 — 11. *pro* maxime *leg.* maximus

— 112 — 2 — 12. *ab extr. pro* rem, aliquem *leg.* rem aliquam

— 113 — 2 — 14. *pro* I *leg.* II

— 113 — 2 — 6. *ab extr. pro* XI *leg.* VI

— 115 — 1 — 12. *pro* I *leg.* II

— 115 — 1 — 7. *ab infr. pro* ad *leg.* in

— 119 — 1 — 2. *ab extr. pro* ſunt *leg.* ſint

— 121 — 1 — 8. *ab extr. pro* init. *leg.* it.

— 122 — 2 — 4. *ab extr. pro* 17, 3—4 *leg.* 173—4

— 123 — 1 — 27. *pro* ὁ μεν Μηδ. *leg.* ὁ εν Μηδ.

— 125 — 2 — 17. *ab extr. pro* quum *leg.* quin

— 127 — 2 — 11. *poſt* ανηρ *inſer.* και τη χειρι χρωμενος αφειδως κατα τας μαχας

— 127 — 2 — 32. *pro* 84 *leg.* 8. 4.

— 127 — 2 — 36. *poſt* iis *inſ.* iudicia

— 129. *lin.* 6. *pro* προσεταξαν *leg.* προσεταξεν

— 131. *col.* 1. *lin.* 8. *pro* quia *leg.* quae

— 131 — 2 — 12. *poſt* Pamiſus *inſ.* qui

— 133. *lin.* 4. *pro* puncto *poſt* ειναι *pon.* comma.

— 133. *col.* 2. *lin.* 21. *pro* propoſ. *leg.* praepoſ.

— 133 — 2 — 8. *ab extr. pro* XII. *leg.* XIII.

— 135 — 2 — 12. *pro* 33 *leg.* 338

— 141 — 1 — 6. *ab extr. pro* velit *leg.* vertit

— 149 — 2 — 8. *pro* Tirinth. *leg.* Tirynth.

— 151 — 2 — 5. *pro* 27 *leg.* 37

— 154 — 2 — 10. *ab extr. pro* et *leg.* vt

— 157 — 1 — 19. *ab extr. pro* XIII *leg.* XII

— 157 — 1 — 8. *ab extr. pro* perſpici *leg.* percipi

— 160 — 2 — 10. *ab extr. pro* ſi *leg.* ſic

— 162 — 2 — 15. *ab extr. pro* noc *leg.* nec

— 171. *lin.* 12. *pro* puncto *poſt* νενικημ. *pon.* comma.

— 178. *col.* 2. *lin.* 10. *ab extr. pro* Pometh. *leg.* Prometh.

— 179. *lin.* 12. *poſt* εφημερον *pon.* punctum.

— 181. *col.* 1. *lin.* 20. *pro* hoc *leg.* hac

— 194. *lin.* 3. *poſt* θυγατερες *pon.* colon.

— 194 — 10. *pro* βωα *leg.* βοα *et ſic in not.*

— 194. *col.* 2. *lin.* 16. *pro* poſteriorum *leg.* poſterorum

— 198 — 2 — 11. *ab extr, pro* alia *leg.* alio

— 200 — 2 — 19. *poſt* eluſi ſunt *inſer.*: Κλεπτειν τι dicimur, quum facimus aliquid, ignaro, vel non animadverten-

Digitized by Google

vertente eo, qui illud fieri nolebat. Sic ſupra I, 4. et Ariſtoph. Plut. 27.

Pag. 203. *col.* 1. *lin.* 13. *pro* Κνιθου *leg.* Κνιδου
— 204 — 2 — 7. *ab extr. pro* probaui *leg.* probauit
— 208 — 2 — 11 — — *pro* ea *leg.* eo
— 211 — 2 — 18 — — *pro* alli *leg.* dii
— 212 — 2 — 4 — — *poſt* parte *pon.* comma, *et* illud *poſt* iſtius *del.*
— 220 — 2 — 12. *p.* επαίνει *l.* επαίνει *et alterum* επαινει
— 221 — 2 — 6. *ab extr. pro* 44. *leg.* 37.
— 229. *lin.* 3. *pro* ερευνωμενων *leg.* ερευνωμενοι
— 234. *col.* 1. *lin.* 7. *ab extr. pro* e *leg.* ſe
— 237 — 1 — 4 — — *pro* ſerant *leg.* erant
— 242 — 2 — 9 — — *poſt* mundos *inſ.* declarat;
— 248 — 1 — 9 — — *pro* metamorphoſin *leg.* metempſychoſin
— 249 — 1 — 11. *ab extr. pro* βαδειας *leg.* βαθειας
— 251 — 2 — 5 — — *pro* αὐτους *leg.* αυτους
— 262. *lin.* 9. *pro* απεκυνησεν *leg.* απεκυνησεν
— 265 — 6. *pro* Μηθεια *leg.* Μηδεια
— 265. *col.* 1. *lin.* 25. *poſt* filiorum *leg.* Mermeri et Pheretis
— 266 — 2 — 22. *pro* 59. *leg.* 95.
— 268 — 2 — 13. *pro* Athenas *leg.* Athenis
— 269 — 1 — 10. *ab extr. pro* Chaeronaea *leg.* Chaeronea
Praef. p. III. *lin.* 6. *pro* comend. *leg.* commend.
— — V — 16. *leg.* animaduerſionibus
— — XXXII *lin.* 13. *leg.* adliciendi
— — XXXVII *lin.* 6. *ab extr. leg.* maximi,

PARS II.

Pag. 7. *col.* 2. *lin.* 26. *pro* Mſtis *leg.* Mſ.
— 8 — 2 — 19. *poſt* temporibus *inſ.* ne
— 16 — 2 — 9. *pro* λογογ *leg.* λογων
— 35 — 2 — 10. *ab extr. pro* ἑδερα *leg.* hedera
— 44 — 2 — 5 — — *del.* Laert. et
— 46 — 2 — 16 — — *ante* μικρος *pon.* vt
— 50 — 2 — 7 — — *pro* ideo *leg.* idonea
— 55. *lin.* 5. *pro* εκθεικυτα *leg.* εκθεκυτα
— 55. *col.* 2. *lin.* 14. *ab extr. leg.* πτισσεταν
— 63. *lin.* 12. *pro* οἱ ὗς *leg.* ἡ ὗς
— 71. *col.* 2. *lin.* 3. *ab infr. pro* minantis *leg.* minantes
— 74 — 2 — 17. *poſt* putat *pon.* punctum; *poſt* Kuhn. *pon.* colon.
— 93 — 2 — 4. *ab extr. pro* comparet *leg.* compares
— 100 *lin.* 14. *poſt* απεστειλε *del.* δε
— 103. *col.* 1. *lin.* 11. *ab extr. poſt* Luc. apophth. *add.* Totum hoc caput infra XIV, 37. vberius repetitum reperies.
— 108. *lin.* 9. *pro* Κρητη leg. Κρητῃ.
— 109. *col.* 2. *lin.* 12. *ab extr. poſt* Sluisk. *inſer.* τ. ἐτ. Αττ. την Γν. quod concinnius putat Periz., Lugd.
— 110 — 2 — 14. *ab infr. leg.* Αυδασευτι
— 118. *lin.* 17. *pro* puncto *pon.* comma.
— 141. *col.* 1. *lin.* 7. *ab extr. pro* puncto *pon.* comma.

Digitized by Google

Pag. 150. *lin.* 6. *pro* puncto *pon.* colon.
— 155 — 1. *leg.* *προσετίθει*
— 158 — 15. *leg.* *ἐξέκλεψε*
— 162. *col.* 2. *lin.* 4. *ab extr.* *pro* Sed *leg.* Sic
— 165 — 1 — 3 — — *pro* habet *leg.* habentis
— 165. *lin.* 2. *del.* *και* *poſt* *τινα.*
— 173 *col.* 2. *lin.* 6. *ab extr.* *leg.* Chaeroneae
— 175 — 2 — 20. — — *p.* *νυκτεγερσια* *l.* *νυκτεργασια*
— 180 — 1 — 23. — — *pro* *αφιξι* *leg.* *σφηξι.*
— 190 — 1 — 27 — — *pro* vllo *leg.* illo
— 211 — 1 — 11 — — *leg.* praeerat
— 214 — 1 — 17 — — *leg.* *αποκρινασθαι*
— 215. *lin.* 4. *leg.* *αναθημα*
— 216. *col.* 1. *lin.* 13. *pro* I. *leg.* H.
— 228 — 1 — 7. *ab extr.* *pro* Manes *leg.* Menes
— 233 — 2 — 16 — — *pro* proſpic. *leg.* perſpic.
— 239 — 2 — 5 — — *pro* 31. *leg.* 3. 1.
— 245. *lin.* 15. *pro* Pythagoraeis *leg.* Pythagoreis *et ſic alibi.*
— 248 — 16. *pro* 12. *leg.* 13.
— 255 — 6. *ab extr.* *pro* ſuscipiebant *leg.* ſuscipiebatur
— 256 — 1. *poſt* omnia *infer.* fato
— 259 — 18. *pro* a deo *leg.* adeo

ADDEN-

Digitized by Google

A D D E N D A.

Addendis, noli credere, mi lectore! his me ſpeciem eruditionis hoc loco maxime ſane importunae iactare voluiſſe, quum non ignorem haec illaue in notis ad Auctorem Perizonianis, quae, quamquam ſane paucula, dolore dentium tum acerrime me infeſtato, in editionem irrepſerint, adhuc melius potuiſſe reſcindi, ex aliis autem a me datis coniecturaque critica qualicumque paſſim (in primis in vltimis libris) auſis nonnulla, finito deſcriptoque opere, fortaſſe (ac in quem tale quid non cadat!) immutata fuiſſe. Sumas ergo illa addenda potius quaſi fructum lectionis, libro iam bis prelis deſcripto, hinc illinc collectum, doctoribusque praecipue praebitum, quo habeant, vnde plura in docendo ſatis idonea vtiliaque promant.

Ad Ael. Vit. mor. ſer. *p. XLIII, lin. 22. vbi poſt exempla incuriae Ael. in referendo addatur nota infra:* *) Licet adiicere an. nat. I, 32. vbi male intellexit Ael. Oppianum v. 285 quem exſcripſit. It. ibid. XI, 12 extr. vbi Ariſtotelem hiſt. an. IX, 46. male interpretatur; ſicut an. nat. VIII, 8. IX, 27.

Ad XLVI, lin. ab extr. 10. poſt tam gallice *add.* a Cel. *Formey* (Academico Berolinenſi), *Diverſités hiſtoriques* dicta, Berol. 1764 8uo. it.

Ad I, cap. 1. περιβαλλεσι] Sic Reiske ad Plutarch. Aemil. Paull. c. 1. περιλαμβανοντες pro vulg. παραλ.

— — Conf. Noſt. nat. an. I, 27. vbi polypus dicitur φαγειν δεινος· it. παμβορωτατον θηριων θαλασσιων, quod εν αθηριᾳ των ἑαυτε πλοκαμων παρετραγε. It. επιβελευσαι σφοδρα πανεργος· it. cap. 32. VI, 28. — De polyporum diuerſis ſpeciebus vid. Cel. *Schneider*. add. ad Ael. nat. an. V, 44. p. 582. it. ad XIII, 6. — De polypo cirris ſuis aquilam impeditam in mare detrahente, vid. Ael. nat. an. VII, 11.

Ad cap. 2. Conf. Ael. nat. an. VII, 57. ε μονον δε αρα ησαν ὑφαντικαι αἱ φαλαγγες και ευχειρες κατα την Αθηναν, την Εργανην τε και πινυτην θεαν, πεφυκεσαν (Med. pro πεφυκασι) δε αρα και γεωμετριαν δειναι. Cur autem dixit in noſtro loco ὑφαντικην και ὑφ. — — ετε ισασι αἱ φαλ.? Niſi diſcrimen inter inſtinctum ſ. analogon rationis ac rationem ipſam verbo ισασιν expreſſam ab Ael. in vtroque loco notari velis, quorum ille in priori loco araneis concedatur, haec in poſteriori negetur. Sed quid illud ετε αδ. βελ.? — De re vid. Ariſtot. hiſt. an. IX, 39. it. Noſt. nat. an. I, 23. it. praef. noſtr. extr.

Digitized by Google

Ad not. η τι ποτ᾽ *poſt verba* non male poſſis aut *ſequ. inſer.*: Similem, vt videtur, locum reperies ap. *Lucian. dial. mort. Alex. et Phil.* verſ. extr. ed. Hemſterh. και ὁ Αμμων γοης — — ηλεγχετο, και οἱ προφηται κολακες· η τις ουκ αν εγελασεν ὁρων κ. τ. λ., vbi η non male reddideris per *nam*).

Ad not. τοδε ιερα π. *in extr. poſt verb.* bene ſenſ. Cel. Scheller. *ſequ. add.* Ceterum ante haec verba τοδ. α. π. nonnulla, ad quae illa τ. α. π. reſpiciant, deſiderari poſſe mihi videntur.

Ad cap. 4. ad not. 1. cf. Noſt. nat. an. VI, 53.

Ad cap. 5. Vid. praef. noſtr. extr. it. Cel. Schneider. Ael. nat. an. p. 581. ad IX, 12. Vulpes marina Gronouio *ſqualus alopecias* dicta, corporis forma et caudae longitudine inprimis cum Chimaera monſtroſa conuenit. Gulam vero amplam vel adeo ventriculum inuertere et praedam reddere atque euomere vulpem non eſt vero disſimile. Legimus enim in Cook's Itiner. I, ſect. III. ſqualum hamo captum repetitis vicibus evomuiſſe ore atque iterum retraxiſſe viſcus, quod ventriculum eſſe creditum eſt.

Ad cap. 6. Vid. praef. noſt. extr.

Ad cap. 15. πελειαδα] vbi adi nat. an. IV, 2.

Ad cap. 16. not. ου παντι τι] Dixi ibi, τις, τι augendi vim habere, Erneſtio Zeunioque conſentientibus. Eſt nempe, putem, aliud, vis vocis alicuius naturalis; aliud, vis, e connexione verborum oriens; ſic Partic. αλλα vis naturalis aduerſatiua eſt; intenſiuam autem non iniuria ei attribui, ad Noſtr. I, 16 et 20. ſatis probaſſe me arbitrer. Idem putem de τις. Proprie, bene monente Cel. Schellero, *aliquis, quidam, vllus, homo* v. *res aliqua* eo nomine ſignificatur. (quid? ſi antiquiſſimis temporibus τις nomen ſubſtant. fuerit atque ita noſtrum *Mann* deinde in *mand*, vt *iemand, niemand*, in compoſitis mutatum ſignificarit? Quod tamen pertinaciter non obtinuerim.) Deinde *pars rei aliqua, ſingulae particulae, indiuidua* denotantur, quod ex nonnullis locutionibus cum τις expreſſis clare patet; ſic ολιγοι τινες, πολυς τις, ποσος τις, item ὁ μεν τις — ὁ δε τις. Quum autem quantitas partium poſſit eſſe infinita, vt in ολιγοι τινες, neque minus qualitas partis, vt in τοιος δε τις, ποιος τις, nonne inde (et ex hoc et ex priori ſignificatu) ſequi putes, τις cum Erneſtio interdum verti poſſe *fere, etwa, ungefähr?* Transire enim hanc vocem a Particulis *quantitatis* ad Partic. *qualitatis* mirum nullo modo eſſe poteſt, quum illam primam, *infinitum, incertum aliquid* eſſe viderimus. Denique, vbi vel illa intenſiua qualitatum magnitudo, vel ille quantitatis numerus ita augetur, vt nihil neque ad illam neque hanc addi poſſit, vel, vt nulla nec illius (qualitatis) nec huius (quantitatis) particula excludatur, (vt in πας τις, πας ὁστις pro πας' it. τις ουδεις, Noſt. XIII, 1. p. 164. it. ibid. ουτι, vbi τι confirmat negationem), vbi, nulla nec qualitatis nec quantitatis particula prae aliis praecipue producta, omnes omnino particulas expreſſas volueris, vt in ὁποιος τις· an negas, Particulam τις, τι Particulis vel intenſiuam, vel extenſiuam magnitudinem ſignificantibus adpoſitam, hoc modo, i. e. in tali coniunctione poſſe dici, intendendi poteſtatem habere? An autem Part. τις interdum

Digitized by Google

terdum abundare poſſit, de hoc non eſt hic ſermo; quum de *Pleonaſmis* linguae alicuius, inprimis graecae ſintne, nec ne, ac ſi ſint, quibus conditionibus ſint, alio loco plura in poſterum proferre ſtatuerim.

Ad cap. 23. De Democrito vid. *Tiedemann, Geiſt d. ſpecul. Philoſophie,* P. I. p. 263 ſſ.

Ad c. 27 *init.* Athen. X. *vbi add.* c. 3.

Ad II. c. 8. Ευριπιδης] Vid. *Barthelemy Anacharſis Reiſe durch Griech.* VI, p. 22. ſſ.

Ad ibid. Σατυρ.] ibid. p. 52. ſſ.

Ad cap. 10. π. εισφορ. χρ.] De hoc munere plura vid. in Cel. *Wolfii* praef. p. XCIV. ad Demoſth. or. adv. Leptin.

Ad cap. 14 *med.* επειτ. φυτ. καλ. εκεινο εςιν] Anne εκεινα?

Ad c. 18 *init.* Athen. X.] add. cap. 5.

Ad c. 26. Pythag.] Plura vid. Barthel. Anacharſ. Reiſ. VI, c. 75. p. 259. ſſ. VII, p. 97. ſſ.

— — *Ad not.* Ὑπερβορ.] Vid. Cel. Voſſ. ad Virg. Georg. III, 381.

Ad c. 37. vlt. Athen. X.] cap. 6.

Ad cap. 40 *init.* Athen X.] cap. 6.

Ibid. in ςαφυλης] Vid. Antonin. ε. ε. XI, 35.

Ad cap. 44. γοργ. βλεπ.] Simillime Angli: *he lookes very grim,* er ſieht ſehr mürriſch, i. e. hat ein finſteres Ausſehen.

Ad III. cap. 5. *not.* καλον και αγαθ.] Non male verteris; *forma virtutis ac materia.*

Ad cap. 17 *med. pag.* 155. *lin.* 6. *col.* 1. *poſt* et Thebanis *inſer.*: Tertia ad Amphipolin iuxta fluv. Strymonem, in quo proelio periit Braſidas, dux Laced., et Cleon, dux Athen.

Ad cap. 18. ηπειρον] Vid. Cel. Voſſ. ad Virg. Georg. I, v. 36. 481. II, 114. 116. 173. IV, 357.

Ad cap. 30. not. vlt.] add. Noſtr. nat. an. VI, 1.

Ad cap. 40. Σατυροι] adiic. *de Knoblauch.* tract. in *Wieland neu. Merk.* Ian. 1792. p. 48 ſſ. it. *Heynii* tract. *von dem vorgebl. u. wahren Unterſchiede zwiſchen Faunen, Satyren, Silenen u. Panen* in ei. *Samml. antiquar. Aufſätze* St. II, p. 53.

Ad IV, 15. Σιμωνιδ.] De Simonide vid. Barthel. Anach. Reiſe, VI, cap. 76. p. 315. ſſ.

Ad 23. *not.* 1.] vid. quae diximus in *Vita, mor. et ſcript. Aeliani.*

Ad V, 19. Aeſchyl.] Vid. *Barthel. Anach.* Reiſ. VI, p. 6. ſſ. vbi plurima de Tragicis Graecorum et omnino de re theatrali lectu digniſſima leges.

Ad VIII, 19. ὁ μεν Νε] Velim fuerit mihi facultas legendi, quae Cl. *Roſſi* (Commentt. Laert. Romae 1788. p. 32.) de hoc loco notauerit.

Ad IX, 8. *in. ad Athen. XII. add.* c. 11.

Ad X, 6 *init. ad Athen. adiic.* XII, c. 13.

Ad XII, 28. σωθηναι] *add.* Scholiaſt. Thucyd. I. praefat.

Ad cap. 31. de vinis vid. Cel. *Voſſ.* ad Virg. Ge. II, 89.

Ad cap. 43. Αβροτονον] Radix *abrotani* inficiendo vino medicinae loco vſurpato inſeruiebat, Horat. Epiſt. II, epiſt. 7. Germ. *Stabwurzel.*

Ad

Digitized by Google

Ad XIV, 43 init. Poſt verba: qui ſimil. v. Periz. ad S. Mineru. 136. *add.* Quamquam, lect. ὁποσος δε αυτος cet., concedente Perizonio, praetulerim. Noſter etiam nat. anim. VIII, 4. ὁποσος δε ην ἑτος,

Et in fine eiusd. notae add.: Vid. praef. noſtr.

Ad Excurſ. de Socrate *adſ. Tiedemann, Geiſt d. ſpec. Philoſophie* II, p. 8. ff.

Ad Exc. de Sophiſt. vid. ibid. I, p. 349. ff.

Ad Exc. de Stoic. ibid. II, p. 427. ff.

Ad Exc. de Epicuro, ibid. II, p. 366. ff.

In Indic. graec. ad voc. ὑοσκυαμος *add.*: it. Bilſenkraut, ſic hyoſcyamus ap. Plin. reperies.

Ad voc. ὡς: *Delenda ſunt citt.* 19 extr. XII, 44 init. imo adpon. I, 17 extr.

Ad voc. ὥστε *c. Infinit. add.*: X, 9.

Digitized by Google

Digitized by Google